உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் எட்டாவதாகிய.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாக எழுதிய பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

இரண்டாம் பதிப்பு.

துந்துபிஹ பங்குனிமீ
1923.

[Copyright registered.]

[விலை ரூ. 5—10—0.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய *நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகரா - அகராணூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லார் ; அடியார்க்கு நல்லாருரை.
அணி - அணியிலக்கணம்.
அம்பிகாபதி - அம்பிகாபதிகோவை.
அரும்பத - அரும்பதவுரை ; அரும்பதவுரையாசிரியர்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆனைக்கா - திருவானைக்காப்புராணம்.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இளம் - இளம்பூரணம் ; இளம்பூரணர்.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
இன்னு - இன்னுநாற்பது.
இனியது - இனியதுநாற்பது.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
ஐந். எழு - ஐந்திணையெழுபது.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல்-கல்லாடம் ; கல்லாடர் ; கல்லாடனுரை.
கல்லா - கல்லாடம்.
க. நை - கலித்துறை.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
களவழி - களவழிநாற்பது.
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்.
கார் - கார்நாற்பது.
குண்டல - குண்டலகேசி.
குறள் - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கூவப் - திருக்கூவப்புராணம்.
சிதம்பரமும்மணி - சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீகாளத்தி, சீகாளத்திப் - சீகாளத்திப்புராணம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
சூ - சூத்திரம்.
சூடா, சூடாமணி - சூடாமணிநிகண்டு.
சூளா - சூளாமணி.
சே, சேனா - சேனாவரையம் ; சேனாவரையர்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தகரே - தகரே யாத்திரை.
தண்டி - தண்டியலங்காரம்.
தணிகை - திருத்தணிகைப் புராணம்.
தணிகையாறு - திருத்தணிகையாற்றுப்படை.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை.
திணைமாலை - திணைமாலைநூற்றைம்பது.
தியாக - தியாகராசலீலை.
திரி - திரிகடுகம்.
திருச்சித் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
திருவள் - திருவள்ளுவமாலை.
திருவா - திருவாசகம்.

*நூலுறுப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

திருவால - திருவாலவாயுடையார்திரு விளையாடற்புராணம்.
திருவாலேக்கா - திருவாலேக்காப்புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடல்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.
தொல் - தொல்காப்பியம். [ருரை.
ந-நச்சினார்க்கினியர்; நச்சினார்க்கினிய
நம்பி-நாற்கவிராசநம்பியகப் பொருள்.
நள - நளவெண்பா.
நற் - நற்றிணை.
நன் - நன்னூல்.
நாலடி - நாலடியார்.
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீதிநெறி - நீதிநெறி விளக்கம்.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
நைட்த - நைடதம்.
ப, பக் - பக்கம்.
பட்டின, பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல்.
பரிமேல் - பரிமேலழகர்; பரிமேலழக ருரை.
பழ - பழமொழி.
பாக, பாகவத - பாவகதபுராணம்.
பிங்கலம் - பிங்கலநிகண்டு.
பி - ம் - பிரதிபேதம்.
பிரயோக - பிரயோக விவேகம்; பிர யோக விவேகநூலுடையார்.
புறநா, புறம் - புறநானூறு.
பு. வெ-புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.
பெரிய - பெரியபுராணம்.
பெருங் - பெருங்கதை. [படை.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
பேர்-பேராசிரியர்; பேராசிரியருரை.
பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
மணி - மணிமேகலை.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மயிலை - மயிலைநாதருரை.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
மாறன் - மாறனலங்காரம்.
மு - முற்றும்.
முத் - முத்தொள்ளாயிரம்.
முதுமொழிக் - முதுமொழிக்காஞ்சி.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்.
மேற் - மேற்கோள்.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
யா. வி - யாப்பருங்கல விருத்தி.
வாயுசங் - வாயுசங்கிதை.
வி - விசேடவுரை; விருத்தியுரை.
விநாயக - விநாயகபுராணம்.
வில்லி - வில்லிபுத்தூராழ்வார்.
வீர - வீரசோழியம்.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

"ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே
யடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே
யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணு தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே."

இந்நூலின் இயல்பும், உரையின் இயல்பும் பின்னேயுள்ள முகவுரையால் ஒருவாறு விளங்கும். இதன்மூலமும் உரைமுதலியனவும் முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்று ஏறக்குறைய இப்போது ஈ0 - வருஷங்களாகின்றன. அதன்பின் எனக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள் வருமாறு :

(க) கோயிற்பட்டிக்குப் பக்கத்துள்ள மந்தித்தோப்பு ஸ்ரீ சங்கரபாரதி சுவாமிகளின் ஆதீனகர்த்தர் மஹந்து ஸ்ரீமத் **சங்கரசுப்பிரமணிய தத்த சுவாமிகள்** பிரதி-க

(உ) திருநெல்வேலி ம-ா-ா-ஸ்ரீ **கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திப்பிள்ளை**யவர்கள் பிரதி-க

(ங) அரியூர் ஸ்ரீ எஸ். **சாமிநாதைய ரவர்கள்** பிரதி-க

(ச) **மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப்** பிரதி-க

(ஞ) யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ **சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள்** பிரதி-க.

இவையெல்லாம் பழைய பிரதிகளே. இவற்றுள் முதன்மூன்று பிரதிகள் மூலமட்டுமுள்ளவை; மற்றவை உரையுமுள்ளவை.

இவற்றுள் ஒருபிரதியின் தொடக்கத்தில் 'அறநிலை' என்று வரையப் பெற்றிருந்தது. அப்படியே பொருள்நிலை, இன்பநிலை என்ற பகுதிகள் எந்த எந்தப்பாடலிலிருந்து தொடங்குமோவென்று தேடிப்பார்த்ததில் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் இந்நூல் அறநிலை, பொருள்நிலை, இன்பநிலை என்னும் மூன்று பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது இதனால் ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

இந்தப்பிரதிகளாலும் அப்பாற் செய்து வந்த பழைய இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளாலும் பழைய உரைகளிற் கண்ட மேற்கோட் காட்சிகளாலும் **புறத்திரட்**டென்னுந் தொகைநூலாலும் இந்நூல் மூலமும் உரைமுதலியனவும் அடைந்ததிருத்தங்கள் பல. ஆனாலும், உசுஎ, உசுஅ-ஆம் பாடல்களும், உசுகூ-ஆம் பாடல்முதலியவற்றிற்குரிய உரையும் ஒருபிரதியிலுங் கிடைக்கவில்லை. உசுகூ-ஆம் பாட்டுக்கு மேற்பட்டவற்றுள், சில பாடல்களின் முதற்பாகங்களும் சில வற்றின் இறுதிகளும் இடையிடையே விடப்பட்டிருந்த தொடர் மொழிகள் பலவும், சொற்கள் பலவும் இப்போது தெரியவந்தன. வேறு வேறிடங்களிற் கலந்திருந்த அடிகள் உரியவிடங்களிற்சேர்க்கப் பெற்றும் குழறுபடையாக விருந்த பகுதிகளுட் சில செப்பஞ்செய்யப் பெற்றும் முக்கியமான இடங்களில் அவை விளக்கப்பெற்றுமுள்ளன. இப்படியே பாடினோர் பாடப்பட்டோர் பெயர்களுட்சிலவும் திணை துறை முதலியவற்றின் பெயர்களுட்சிலவும் திருத்தமுற்றன. இதன் மூலங்களோடு சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒத்திருக்கும் இந்நூற் பகுதிகளும் பிறநூற்பகுதிகளும், இந்நூற்செய்யுட்களின் முழுப்பாக மேனும் ஒவ்வொரு பகுதியேனும் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும், பழைய உரையால் விளங்காதவற்றிற்குக் குறிப்புரையும், உரையில்லாதபாடல்களெல்லாம் பதவுரையெழுதுவதற்குரிய திருத்தமுறுமலிருந்தமையின் அவற்றின் அடிகளுட்சிலவற்றிற்கு மட்டும் அறிந்த அளவு குறிப்புரையும், மூலத்திலும் உரையிலும் கண்ட பிரதிபேதங்களும் ஆராய்ச்சிசெய்வோர்களுக்கு மிக உபயோகமாக இருக்குமென்றெண்ணி மூலமுள்ள பக்கங்களில் அங்கங்கே அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

முதற்பதிப்பில் முன்னும்பின்னும் தனித்தனியே பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த பலவகை அகராதிகளும், ராவ்பகதூர். **வி. வேங்கைய**ரவர்கள் முதலியோர் எழுதியனுப்பிய விசேடக்குறிப்புக்களும் ஒன்று பட்டு '**அந்பதாதிமுதலியவற்றின் அகராதி**' என்னும் பெயருடன் இப்

பதிப்பில்வெளிவந்துள்ளன ; அல்லாமல், சில அரும்பதங்கள், தொடர்மொழிகள், புலவர்பெயர்கள், தலைவர்பெயர்கள், அரியவிஷயங்கள் முதலியனவும் நூதனமாக இவ்வகராதியிற் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. மூலத்திலும் உரையிலுங்கண்ட அளவைப்பெயர்கள் முதலியவற்றுள் தெரிந்தவற்றைத் தொகுத்து வகைப்படுத்திய பகுதியொன்று **'விசேடக்குறிப்பு'** என்ற பெயருடன் இதிற்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இதிற்கொடுத்துள்ள பிரதிபேதங்களுள்ளே சிலசிலவற்றிற்கு மட்டும் பொருள்புலப்படும்; பலவற்றிற்குப்புலப்படா. அவைபிழைகளாகவே இருத்தலும்கூடும் ; ஆனாலும், வேறுபிரதிகள் கிடைப்பின் அவற்றோடு ஒப்புநோக்கி உண்மையான உருவங்களை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு அனுகூலமாக இருக்குமென்றெண்ணியே பிரதிகளிற்காணப்பட்டபலவகையான பிரதிபேதங்களும் உள்ளபடியே அங்கங்கே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒற்றுப்புள்ளி முதலியவற்றை நீக்கி அவற்றைப் படித்தல் சுலம்.

தாம்பாடிய செய்யுட்களிலுள்ள தொடர்மொழிச்சிறப்பாற் சில புலவர்களுக்குப் பெயர்வந்திருத்தல் கூடுமென்று தோற்றினும் இந்நூலிலாவது வேறுநூலிலாவது அப்பாடல்கள் அகப்படாமையின், துணிந்துகாரணம் எழுதக்கூடவில்லை.

சில சுவடிகளில் ஈகார ஐகார வுயிர்ற்றின்பின் யகரம் வரையப்பெற்றிருந்தமையின், அம்மொழிகள் அவ்வாறே உரிய இடங்களிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்பகுதிகள் சில **சிவஞானபாடியத்தில்** மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன ; அவை வருமாறு :

(க) " கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை " —சூ-ஆம் சூ. உ-ஆம் அதி.

(உஉ) "தூங்கு கையா னேங்கு நடைய"டு-ஆம் சூ.க-ஆம் அதி.

(கஉச) "நாளன்று போகி" உ-ஆம் சூ. ச-ஆம் அதி.

(ஙகூடு) "நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குந்து" அ-ஆம் சூ. க - ஆம் அதி.

இந்நூல் சக, எஅ, கடுக-ஆம் பாடல்களின் உரைகளில் மேற்கோளாக வந்துள்ள "ஏவ லிளையர் தாய் வயிறு கரிப்ப" என்பதுவேறு டல் உரைகளில் " புலைய னெறிந்த பூசற் றண்ணுமை" என்பதனோடு

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

சேர்ந்துவழங்கக்காணப்பட்டும், இன்னநூலில் இன்னபாடலிலுள்ள தென்று இதுகாறும் புலப்படாமலிருந்தது. ஆனலும், சமீபத்திற் கிடைத்த ஒரு பழஞ்சுவடியில் சிறிது பாடபேதமுற்ற இவ்வடியை யுடைய பாடலொன்று பின்னுள்ளவாறு காணப்பட்டது:

"நிரையிர் செல்லு மோவென நேர்ந்து
புலைய னெறிந்த பூசற் றண்ணுமை
ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கரிக்கு
மின்னு வருஞ்சூ ரமென்ப
வென்றே தோழியவர் சென்ற வாறே"

இஃது எந்த நூலின் கண்ணதோ தெரியவில்லை.

ஏறக்குறைய சுமார்வருஷங்களுக்கு முன்பு **சீவகசிந்தாமணியை** யான் ஆராய்ந்து வருகையில் திருவாவடுதுறையாதீனகர்த்தர்களாக வீற்றிருந்தவர்களும் என்னுடைய தமிழாசிரியருமான **ஸ்ரீ. சுப்பிர மணியதேசிகர**வர்கள் ஆதீனபுத்தகசாலையிலிருந்து அளித்த ஏட் டுப்பிரதிகளுள் மிகப்பழையனவும் பெயரெழுதப்படாதனவுமான மூன்று சுவடிகள் இருந்தன; அவற்றில் முதலுமில்லை; இறுதியு மில்லை; பக்கங்கள் மிகச்சிதைந்தும் தேய்ந்துபோயுமிருந்தன. அந்தக்காலம் பத்துப்பாட்டு இன்னவை எட்டுத்தொகை இன்னவை என்று தெரியாதகாலம். சிலவருடங்களுக்குப்பின்பு **சீவகசிந்தாமணி** யைப் பதிப்பித்துவருகையில் விளங்காத மேற்கோள்களுக்குரிய இட த்தைத் தேடிவரும்பொழுது அந்தச் சுவடிகளுள் ஒன்றை ஒருநாள் பிரித்துப்பார்த்தேன். அப்போது, "கொற்றுறைக் குற்றில" என் னுங் தொடர்மொழி காணப்பட்டது. சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலை யாரிலம்பகம் 500-ஆம் செய்யுளின் உரையில் இத்தொடர்மொழி யை **நச்சினார்க்கினியர்** மேற்கோளாகக் கொடுத்திருத்தலால், இஃது ஏதோ ஒருபழையநூலாக இருக்கவேண்டுமென்றுமட்டும் தெரிய வந்தது. பிறகு படித்துப்பார்க்கையிற் பாட்டுமுரையுங் காணப் பட்டன. அப்பால் அந்தப் பாடலின்எண்ணைக் கவனிக்கையில் கூறு என்று தெரிந்தது. **நற்றிணை** முதலியவற்றின் மூலமட்டும் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதி வேறு இருந்தமையால் அவற்றுள் ஒவ்வொன் றையும் சோதித்துக்கொண்டு வரும்போது இது **புறநானூற்று உரை** யென்று தெரிந்தது. அப்போது உண்டானமகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. மற்ற இரண்டு அபூர்த்தியான சுவடிகளுள் ஒன்று **பரிபாடலுரை** மற் றொன்று **பத்துப்பாட்டுரை** என்று பின்பு தெரியவந்தது. இந்த

மூன்று நூல்களும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறி வெளியானமையால், மஹா **சுப்பிரமணிய தேசிகர்**வர்களுடைய ஹஸ்தவிசேஷமும் பேரன்புடைமையும் அடிக்கடி ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.

இந்நூல் முதற்பதிப்பு வெளியானகாலத்தின் நிலைமைக்கும் இப்போதைய நிலைமைக்கும் எத்தனையோமாறுபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அக்காலத்தில் எனக்கு ஊக்கமளித்துக்கொண்டு வந்த அன்பர்களும்அபிமானிகளும் பலர்; அதனை நினைக்கும் போது,

"என்றனி மதுரை காண்பே மெப்பகல் சவுந்தரேசன்
தன்திருவடிகள் காண்பேம் தாயையெஞ் ஞான்று காண்பேம்
வென்றிவேற் றருமவேந்தர் வேந்தனை யெந்நாட் காண்பே
மொன்றுயிர்த் துணையாஞ் சங்கத் துறவையெப்பொழுது காண்பேம்".

"இனித்தமி ழினிமையாவர்க் கெடுத்திசைத் திடுவம்"

(சீகாளத்தி. நக்கீர. எஅ; அ0)

என்பவையும்,

"பனியார் சிலசொற் பகர்ந்தே மகிழ்விப்போய்
கனியா ரினிமை கலந்தே சுவைகள்
நனியார் தமிழி னயந்தெரிய வல்லா
ரினியா ருனைப்போ லினியா ரினியாரே"

என்பதும் அடிக்கடி ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.

இந்தக்காலத்தில் நூற்பரிசோதனை விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலை உண்டாகாதபடி பல வருடகளாக உபகரித்து வரும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மஸ்தானத் தலைவர்களும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதிகளும், சென்னைச்சட்டநிரூபணசபை யங்கத்தினர்களுமாகிய இராணியகர்ப்பயாஜி ரவிகுலதிலக **முத்துவிஜயரகுநாதராஜாராஜேசுவர** சேதுபதி **மஹாராஜா** அவர்களுடையபேருதவி தமிழகத்தால் மிகப்பாராட்டற்பாலது.

இப்பதிப்புவிஷயத்தில் ஒப்புநோக்குதல், பரிசோதித்தல் முதலிய அரியஉதவிகளைச் செய்துவந்த சென்னை இராசதானிக்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர், பிரஹ்மஶ்ரீ **இ. வை. அனந்தராமையரவர்களுக்**கும், மயிலாப்பூர்.பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ்

சீவி **ம. வே. துரைசாமி ஐயருக்கும்,** இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஹை ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ்சீவி **கோ. சேஷாத்திரிஐயருக்கும்** எனது நன்றியைச் செலுத்துகிறேன்.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என்னுடைய மறதிமுதலி யவற்றில் நேர்ந்தனவென்றெண்ணி விவேகிகள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோள்.

சொல்லினிமை பொருணினிமைகளில் மிகச்சிறந்ததும் **அடி யார்க்குநல்லார்** முதலிய உரையாசிரியர்களால் நன்கு பாராட்டப்பெற் றதும் மிக்க வியப்பைத்தருவதும் **உதயண**னென்னும் தலைவனுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவதுமான **பெருங்கதை**யென்னுநூலிற் கிடைத்தவரையில் மூலமும் நூதனமாக எழுதப்பெற்ற குறிப்புரை யும் பதிப்பிக்கப்பெற்று ச - வருடங்களுக்கு மேலாகியும் சில இடையீடுகளால் அப்பதிப்புக்கு அங்கமான சிலபகுதிகளை எழுது வதற்கு இதுவரை இயலவில்லை. இனி, எல்லாம்வல்ல இறைவனு டைய திருவருளை முன்னிட்டு அந்தப் பகுதிகளையெழுதி நிறை வேற்றி அந்நூலை வெளிப்படுத்த எண்ணியிருக்கிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தி ரு வா ச க ம்.

"கூறு நாவே முதலாகக் கூறுங் கரண மெல்லாநீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதுநீ
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை யுன்னை விரித்துரைக்கிற்
றேறும் வகையென் சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்றவேண்டாவோ."

"தியாகராஜ விலாஸம்"
திருவேட்டீசுவரம்பேட்டை.
28—3—1923.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

கணபதி துணை.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

புறநானூறென்பது, அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன்பான் சுவைபுணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள் நச்சும் பெருமை * முச்சங்கத்துள் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத் தொகையுள் ஒன்று ; † எட்டுத்தொகையாவன நற்றிணை, குறுந் தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இதனை அடியில்வரும் வெண் பாவினுணர்க :—

> " நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
> றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
> கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென்
> றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை."

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலராற்செய்யப்பட்டுத் தொழில் அளவு பாட்டு பொருளென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்கப் பட்டமையின், இவை தொகையென்று பெயர்பெற்றனவென்பர்.

இவற்றுள்,

க. **நற்றிணை**:—இது, கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய சஅக-அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**லும், மற்றை நானூறுபாக்களும் **கபிலர்முதல் ஆலங்குடிவங்கனாரிறுதி**யாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன ; பொருளின்பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள் அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தோன், **பன்னாடுதந்த பாண்டியன்மாறன்வழுதி.** இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

உ. **குறுந்தொகை**:—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய சஅஉ - அகவற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**லும் மற்றை சஅக -

---

* முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாரகப்பொருளுரையிலும் இலக்கணவிகாரவுரையிலும் காண்க.

† இவை எட்டும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

பாக்கள் **திப்புத்தோளார்**முதல் **அம்மூவனா**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் இருநூற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன ; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நாலடிச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் உள்ளவைகள். இத்தொகை முடித்தான் **பூரிக்கோ.** இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் பாக்களுள் இருபதுபாக்களொழிந்த மற்றைப் பாக்களுக்குப் **பேராசிரியர்** பொருளெழுதினாரென்றும் அவரெழுதா தொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கும் **நச்சினார்க்கினியர்** பொருளெழுதினாரென்றும் பின்னுள்ள பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன :

" பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்குஞ் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே"

" நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்."

(இவை **நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரம்.**)

"**பேராசிரியரும்** 'யானே யீண்டை யோனே' என்னுங் **குறுந்தொகைச்** செய்யுளில் மீனெறிதூண்டிலென்பதனை ஏனையுவமமென்றார்" என்று **தொல்காப்பியம்,** அகத்திணையியல் சசு - ஆம் சூத்திர வுரையில் **நச்சினார்க்கினியர்** எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொகைக்குப் **பேராசியர்** பொருளெழுதினாரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வுரை கிடைத்திலது.

௩. **ஐங்குறுநூறு:**—இஃது அகத்தின் பகுதியாகிய மருதமுதலிய ஐந்திணைகளையும் நூறுநூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது ; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; பொருள்களின் இயற்கையழகையும் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையையும் நன்கு தெரிவிப்பது. சிவபெருமானுடைய துதியாகிய கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய ௫௦க - அகவற்பாக்களையுடையது ; இப்பாக்களுள் கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ராலும், மருதத்திணையைக்குறித்த முதல்நூறு **ஓரம்போகியா**ராலும், நெய்தற்றிணையைக்குறித்த இரண்டாநூறு **அம்மூவனா**ராலும், குறிஞ்சித்திணையைக்குறித்த மூன்றாநூறு **கபிலரா**லும், பாலைத்திணையைக்குறித்த

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

நான்காநூறு **ஓதலாந்தையாரா**லும், முல்லைத்திணையைக்குறித்த ஐந்தாநூறு **பேயனா**லும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில் வரும் வெண்பாவாலுணர்க :—

> "மருதமோ ரம்போகி னெய்தலம் மூவன்
> கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய
> பாலையோ தாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
> நூலையோ தைங்குறு நூறு."

இதிலுள்ள பாக்கள் ஈ - அடிச் சிற்றெல்லையையும் ஊ - அடிப் பேரெல்லையையும் உடையவை. இத்தொகை தொகுத்தார் **புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்**; தொகுப்பித்தான் **யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சே**ரலிரும்பொறை.

ஈ சு. **பதிற்றுப்பத்து**:—முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரர் பதின்மர்கள்மீது சங்கப்புலவர் பதின்மர்கள் இயற்றியது. இத்தொகையால் முற்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலைமையும் பின்னுமுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுப் பதிற்றுப்பத்தென்னும் பெயர் பெற்றது. கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் இப்பொழுது பலவிடத்துப் பிரதிகளிலுங் காணப்படவில்லை. முதற்பத்தையோ பத்தாம்பத்தையோ சார்ந்த இந்நூற் பாடல்கள் சில **தொல்காப்பிய** உரைகளாலும் **புறத்திரட்டா**லும் தெரியவந்தன. எஞ்சியவற்றுள்,

இரண்டாம்பத்து, **இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டூர்க் கண்ணனூர்பாடி** உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞூற்றூர் பிரமதாயம்பெற்று முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள்ளாருவதனிற் பாகமும்பெற்றது;

மூன்றாம்பத்து, **இமயவரம்பன்நம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார்பாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது**;

நாலாம்பத்து, **களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்பாடி** நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற் பாகமும் பெற்றது;

ஐந்தாம்பத்து, **கடல்பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணர்** பாடி உம்பற்காட்டு வாரியையும் அவன்மகன் **குட்டுவன்சேரலையும்** பரிசில்பெற்றது;

ஆரும்பத்து, **ஆடகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினி யார் நச்செள்ளையார்**பாடி ஒன்பதுகாப்பொன்னும் நூருயிரங்காண மும்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது ;

ஏழாம்பத்து, **செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர்**பாடி நூரு யிரங்காணமும் அவன் ஒரு பெரியமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்த நாடும் பரிசில்பெற்றது ;

எட்டாம்பத்து, **தகடூரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரி சில்கிழார்**பாடி ஒன்பதுநூருயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றது ;

ஒன்பதாம்பத்து, **குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றூர்கிழார்**பாடிமுப்பத்தீராயிரம்காணமுதலியனபெற்றது.

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித் தோரும் இன்னரின்னரென்றும் தெரியவில்லை. இதற்கு அரும்பத வுரை ஒன்றுண்டு.

இ. **பரிபாடல்**:—மதுரை, வையை, திருமருதந்துறை, திருப் பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்பவற்றின் பண்டைக் கால நிலைமைகளையும், அக்கால நாகரிக முறையையும், வைதிக ஒழுக் கங்களையும், தெய்வவழிபாட்டு முறையையும் பிறவழக்கங்களையும், தமிழ்நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் செவ்வனே தெரிவிக்கும் ஒருதொகைநூல் ; ஒருவகைப் பாவின்பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று. இஃது, எழுபதுபாட்டுக்களை யுடையதென்றும், அவ்வெழுபதுள் அ - பாட்டுக்கள் திருமாலுக்கும் ஈக - குமரவேளுக்கும் க - காடுகிழாளுக்கும் உசு - வையையாற்றிற் கும் ச - மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் அடியில் வரும் வெண்பா விளக்குகின்றது:—

> "திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு மூப்பத்
> தொருபாட்டுக் *காடுகாட் கொன்று - மருவினிய
> வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
> செய்யபரி பாடற் றிறம்."

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுது கிடைத்தவை இரு பத்துநான்கு முழுப்பாடல்களும், சில உறுப்புக்களுமே. மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்களின்பெயரும் இசைவகுத்தோர் பெயரும் அவ்வப்பாட்டுக்களின் பின்னர் எழுதப்

* 'கார்கோட்கு' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிற்றெல்லே உரு-அடியென்றும் பேரெல்லே சஂ0-அடியென்றும் தெரிகிறது. இந்நூலைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று புலப்படவில்லே. இத்தொகை பாட்டால் தொகுக்கப்பட்டது. இதற்குப் **பரிமேலழகர்** இயற்றிய உரையொன்றுள்ளது.

சு. **கலித்தொகை:**—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய நூற்றைம்பது கலிப்பாக்களேயுடையது; அகத்தின்பகுதியாகிய பாலே குறிஞ்சி மருதம் முல்லே நெய்தலென்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களே இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளே விரித்துக்கூறுவது. சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது. இதிலுள்ள பகுதிகளுள், முதலாவதாகிய பாலே **பெருங்கடுங்கோவி**னாலும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி **கபிலரா**லும் மூன்றுவதாகிய மருதம் **மருதனிளநாக**னாலும், நான்காவதாகியமுல்லே **நல்லுருத்திர**னாலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் மதுரையாசிரியர் **நல்லந்துவனா**லும் இயற்றப்பட்டன; இவ்வைந்தினேயும் தொகுத்தார் மேற்கூறிய நல்லந்துவனர். இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லே. இதற்கு **நச்சினார்க்கினியர்** உரைசெய்திருக்கின்றனர். இது **குறுங்கலித்தொகை** யென்றும், **கலி**யென்றும் கூறப்படும். இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது.

எ. **அகநானூறு:**—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய சஂக- அகவற்பாக்களேயுடையது; இவற்றுள், **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ல் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்தும் **மாமூலனா**ர்முதல் **உலோச்சனா**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலரால் மற்றைநானூறும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளேயே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் பதின்மூன்றடிச்சிறுமையும் மூப்பத்தேழடிப் பெருமையுமுள்ளவைகள். இவற்றுள் கடவுள்வாழ்த்தொழிந்த நானூறு பாக்களில் முதல் கஉ0 - பாக்கள் **களிற்றியானைநிரை**யெனவும் அவற்றின்பின்புள்ள கஅ0 - பாக்கள் **மணிமிடைபவள**மெனவும் மற்றை நூறுபாக்கள் **நித்திலக்கோவை**யெனவும் கூறப்படும். இத்தொகை தொகுத்தான், **மதுரைஉப்பூரிகுடிகிழார்** மகனுவான் **உருத்திரசன்மன்**. தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் **உக்கிரப்பெருவழுதி**. இத்தொகை **அக**மெனவும் **அகப்பாட்டெ**னவும் **நெடுந்தொகை**யெனவும் கூறப்படும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது.

புறநானூற்றின் வரலாற்றிற்கு அங்கமாக நற்றிணைமுதலிய ஏழு தொகைகளின் வரலாறுகள் இதுவரையில் எழுதப்பட்டன.

அ. **புறநானூறு**:—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய ௪௦௦-அகவற்பாக்களையுடையது. அப்பாக்களுள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ராலும் மற்றை ௩௯௯-பாக்களும் **முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்**முதல் **கோவூர்கிழா**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று விளங்கவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் தெரியவில்லை. இது **புறப்பாட்**டெனவும் **புற**மெனவும் வழங்கும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது. இங்கே பொருளென்றது, அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள் புறத்தை.

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும்தலைவியும் தம்முட் கூடுகின்றகாலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப் படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப் படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தை அக மென்றது ஆகுபெயர்; அகம்-உள்.

புறமாவது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையாராலேயே யன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்துணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக்கூறப்படும் பொருள்; அஃது அறனும், பொருளும்; அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தேநிகழு மொழுக்கத்தைப் புற மென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி.

இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தின் பகுதியாகிய வெட்சிமுதலிய திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருளமைந்த ௪௦௦-பாக்களையுடைமை யின், **புறநானூறென்று** பெயர்பெற்றது. வெட்சி முதலிய திணைகளா வன:—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி,நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை யென்பன. திணை-ஒழுக்கம். துறை-மக்களும் விலங்குகள்முதலியனவும் சென்று நீருண்ணும் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப் பட்டு இயங்குதற்குரியவழி.

* *

இந்நூலால், பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ்நாட்டிலிருந்த சேர சோழபாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர்,

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

சேனைத்தலைவர், வீரர் முதலிய பலருடைய சரித்திரங்களும், கடையெழுவள்ளல்களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்புலவர் பலருடைய வரலாறுகளும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் இன்னும் பற்பலவும் நன்கு புலப்படும். இந்நூற் செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தாரல்லர்; ஒரு குலத்தாரல்லர்; ஒரு சாதியாரல்லர்; ஓரிடத்தாருமல்லர். பாடியவர்களும் இத்தன்மையரே. இவர்களில் அந்தணர் சிலர்; அரசர் பலர்; வணிகர் பலர்; வேளாளர் பலர்; பெண்பாலாருமுளர்.

முன்னு ளிடையே யிங்கா டாண்ட
காவலர் பல்லோர் பாவலர் பல்லோர்
மாசரி தத்தை யாசற விளக்கிச்
சொற்சுவை பொருட்சுவை துவன்றியெஞ் ஞான்று
மொப்புமை யில்லாத் திப்பிய நடையுடைத்
திறப்பா டமைந்தவிப் புறப்பாட் டுக்கள்
தெய்வ வணக்கஞ் செய்யுமி னென்பவும்
அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப் பனவும்
பாவ வழியை நீவளென் றென்பவும்
இம்மைப் பயனெடு மறுமைப் பயனைச்
செம்மையின் வருத்துத் தெரிவிப் பனவும்
அந்தண ரியல்பைத் தக்குரைப் பனவும்
அரச நீதியை யுரைசெய் வனவும்
வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும்
வேளாண் மாக்களின் ருளாண் மையினை
யியம்பு வனவும் வயம்புரி போர்க்கு
முந்நூறு மரசரைச் சந்துசெய் வனவும்
ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும்
வீரச் சிறப்பை யாரத் தெரிப்பவும்
இல்லற மாகிய நல்லற முரைப்பவும்
துறவற மதனைத் திறலிதிற் றெரிப்பவு
மிடித்துன் பத்தை யெடுத்துரைப் பனவும்
வண்மையும் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையு
மென்னு மிவற்றைப் பன்னு வனவும்
அளியையு மொளியையுந் தெளிவுறுப் பனவும்
தம்மைப் புரந்தோர் தாமாய்ந் திடவே
புலவர்கள் புலம்பி யலமர தெரிப்பவு
நாட்டின் பயனை நன்கியம் புவதும்
கல்விப் பயனைக் கட்டுரைப் பனவும்

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

நீர்நிலே பெருக்கென நிகழ்த்து வனவு
மானந் தன்னேத் தாநன் குரைப்பவும்
இளமையும் யாக்கையும் வளமையு நிலேயா
என்றே யிசைத்து நன்றேய்ப் பனவும்
அருளுடை மையினே மருளறத் தெரிப்பவுந்
தரமறிந் தொழுகென் றுரனுற விதிப்பவும்
அவாவின் கேடே தவாவின் பென்பவும்
இனியவை கூற னனிநல னென்பவும்
உழவின் பெருமையை யழகுற வுரைப்பவு
நன்றி யறிக வென்றிசைப் பனவுங்
கொடுங்கோன் மையினே விடுங்கோ ளென்பவுந்
தவத்தின் பெருமையைத் தவப்பகர் வனவு
மடியெனும் பிணியைக் கடிமி னென்பவுங்
கொலேயெனும் பகையைத் தொலேமி னென்பவு
நல்லோர்ப் புணர்ந்து புல்லோர்த் தணந்தீ
தாழ்வொன் றின்றி வாழ்மி னென்பவுஞ்
சுற்றம் புரக்கு நற்றிற முரைப்பவுங்
கற்பின் றிறத்தைக் கற்பிப் பனவு
மக்கட் பேற்றின் மாண்புரைப் பனவுங்
கணவனே யிழந்த மணமலி கூந்தலார்
தீப்பாய் செய்தி தெரிவிப் பனவுங்
கைம்மை விரத வெம்மை விரிப்பவும்
இன்னும் பற்பல பன்னு.வனவுமாய்ச்
செப்புந ரெவர்க்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய்
அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பயன் றருமே

என்று ஒருவாறு பொதுப்படத் தொகுத்துக் கூறுவதன்றி இன்ன பாடல் இத்தன்மையது இன்னபாடல் இத்தன்மையதென்று தனித் தனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை பெருமைகளேச் சீராட்டிப் பாராட்டுதற்கு ஒருசிறிதும் வல்லேனல்லேன்.

இவை நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உரையாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் தம்வயமாக்கி அவற்றைத் தமக்கு மூழுமணிப் பீடிகையாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தனவென்பதை, அவரவரருளிச்செய்த நூல்களும் உரைகளும் இவற்றின் சொன்னடை பொருணடைகளே இடையிடையே பெரும்பாலும் தழுவியிருத்தலே நன்குபுலப்படுத்தும்.

இந்நூற்குக்கிடைத்தவுரை பதப்பொருளே இனிதுவிளக்கி உரிய இடங்களிற் சொற்களே முடித்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பையும்

திணைதுறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்னயம் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்துவது ; இதில் இக்காலத்து வழங்காதசொற்கள் பலவுள்ளன. அன்றியும், இதன் இடையிடையே சிற்சிலவாக்கியங்கள் அவ்வவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமில்லாதனவாகக் காணப்பட்டன. அவற்றைச் செவ்வைசெய்து கொள்வதற்கு இப்பொழுது தக்கசாதனம் கிடையாமையாலும் இனி நல்லபிரதிகள் கிடைப்பின் அவற்றைக்கொண்டு செவ்வைசெய்து கொள்ளலாமென்றும் அவற்றை மாற்றுமற் பிரதிகளிலிருந்தவாறே பதிப்பித்தேன். இவ்வுரை, இந்நூலின் முதல்இருநூற்றறுபத்தாறு பாடல்களுக்குமட்டுமே கிடைத்தது ; மேலுள்ளபாடல்களுக்கு ஒரு பிரதியிலும் கிடைத்திலது; உசஉ - ஆம் பாடலுக்கு மேற்பட்டுள்ள வற்றினுரை இடையிடையே சிதைந்து மாறியிருக்கிறது. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னரென்று தெரியவில்லை. இவர் சிலபாடல்களின் விசேடவுரையிலெழுதும் மறுப்புக்கள், இந்நூற்குப் பழையவுரை ஒன்றுஉண்டென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன. அவ்வுரை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

உரையில்லாத மூலங்கள் எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்ததன்றி, இவற்றுள் சிலபாடல்களின்பின் திணையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் துறையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் இரண்டுமெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் பாடினோர்பெயர்சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடப்பட்டோர்பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் இருவர்பெயருமே சிதைந்தும் சிலபாடல்கள் இரண்டிடத்து எழுதப்பட்டு இரண்டெண்களையேற்றும் வேறுவேறிடத்தில் இருத்தற்குரிய இரண்டு பாடல்கள்ஒருங்கெழுதப்பட்டு ஓரெண்ணையேற்றும் சில முதற்பாகங் குறைந்தும் சில இடைப்பாகங்குறைந்தும் சில கடைப்பாகங்குறைந்தும் சில முற்றுமின்றியும் ஒருபாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பலவும் வேறுபாடல்களின் அடிகளோடுகலந்தும் ஓரடியே ஒருபாட்டுச் சிலவிடத்து வரப்பெற்றும் பொருளுண்மைகாணுதவண்ணம் இன்னும் பலவகைப்பட மாறியும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்தன. இவற்றைப் பரிசோதித்து வருகையில், இந்நூலிலிருந்து வேறு நூல்களினுடைய பழையவுரைகளின் இடையிடையேஉரையாசிரியர்களால் பூர்த்தியாகவும் சிறுசிறிதாகவும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்த உதாரணங்கள், சிற்சிலபாடல்களிலுள்ள வழுக்களைநீக்கிச் செவ்வைசெய்துகொண்டு பொருளுண்மைகாணுதற்கும், சிற்

சில பாடல்களிற் குறைந்தபாகங்களை நிரப்பிக்கொள்ளுதற்கும், பிறழ்ந்துகிடக்கும் சிலபாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வரையறை செய்துகொள்ளுதற்கும் பெருந்துணையாகவிருந்தன.

* * * *

பாட்டல்களிலும், அவற்றின்பின்னர்த் திணைதுறைகளையும் பாடப்பட்டோர் பாடினோர்களையும் தனித்தனியே தெரிவிக்கும் வாக்கியங்களிலும், உரைகளிலும், பிரதிகளிற் சொற்கள் சிதைந்தவிடத்தைப் புலப்படுத்தற்கு(.....)இவ்வொற்றைப்புள்ளி நிரைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதிபேதங்களும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

உரைகிடையாதவிடத்து ஒருவகையாலும் பொருள்காணுதவிதம்சிதைவுற்றிருந்தமூலங்கள் ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்தபடியே புள்ளியிடுதல் முதலியனவின்றிப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமேயென்பதும் இதில் ஒவ்வொருபாட்டின்பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றனவல்லவென்பதும் **நச்சினார்க்கினியர்** கருத்து; அவர்கருத்து அன்னதாதல், 'தத்தம் புது நூல்வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினரேனும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே **தோகை**களுக்கு நூலாகலின் அவர் சூத்திரப்பொருளாகத் துறைகூறவேண்டுமென்றறிக' என்று தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் "கொடுப்போ ரேத்தி" என்னும் சூத்திரவுரையில் அவரெழுதியிருத்தலாலும் மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில் இந்நூற்பாட்டுக்களுட் சிலவற்றை வேறு திணைதுறைகளுக்கு உதாரணமாகக்காட்டி அவர் மறுத்தலாலும் துணியப்படும்.

பாடினோரும் பாடப்பட்டோருமாகிய இருவகையார் பெயர்களுட் சிலபெயர், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் பலவகைப்பட்டவிசேடணத்தோடுகூடியும் கூடாமலும்வேறுவேறிடத்துவேறுவேறுவிதமாக எழுதப்பட்டுமிருந்தன; அவை இன்னபெயரின் பரியாயங்களெனத்தெரிந்தும் அவற்றை ஒரேவிதமாகத் திருத்திவிடாமல் ஏனைத்தொகைகளிலும் மற்றைநூல்களிலும் உரைகளிலும் வழங்கும் பழையவழக்கத்தைத் தெரிவித்தற்கு அவை பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றற்கு உதாரணம்:—

க. மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

உ. சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

ங. யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார்

ச. சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

ஞ. கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும் பொறை.

மேற்கூறிய இருவகையோருடைய பெயர்களிற் சிலபெயர்களுக்குக் காரணம் புலப்படுகின்றது; பலவற்றிற்குப் புலப்படவில்லை.

இத்தமிழ்நாட்டின் பழைய சரித்திரங்களைத்தெரிந்துகொள்ளுதலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலங்கழித்து உழைத்து வரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய் வார்களாயின், பலருடைய வரலாறுகள் முதலியன தெரிந்துகொள் ளுதல்கூடும்.

இந்நூலுரையாசிரியர் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள்:—.

இலக்கணம் ... ... தொல்காப்பியம்.

இலக்கியம் ... ...
- க. கலித்தொகை.
- உ. குறுந்தொகை.
- ங. சீவகசிந்தாமணி.
- ச. பெரும்பாணாற்றுப்படை.

* * * *

* * * *

இந்நூலை அச்சிட்டுவருகையில், சிலாசாதனமுதலியவற்றில் அறிதற்குரிய சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்பொருட்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் **வி. வெங்கையர்**வர்களையும், ம-ா-ா-**ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளை**யவர்களையும் எழுதிவினவினேன். அதற்கு அவர்கள் அன்புடன் * விடையனுப்பினர்கள்.

* * * * *

இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பே ருதவிகளை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி **ஸ்ரீமத். வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரிய**ருடைய அன்புடைமை ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்நூற் பரிசோதனைக்கும் எனக்கும் எத்தனையோ தூரமென்ப தைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை; ஆதலின், இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் விவேகிகள் தயைசெய்து தெரிவிப்பார்களாயின், அன்புடன் சிரமேற்கொண்டு அந்தன்றியை எழுமையும் பாராட்டுவேன்.

---

* அவர்கள் அனுப்பிய விடைகள் இப்பதிப்பில் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியில் உரிய இடங்களில் அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள் :—

புறநானூற்று மூலப்பிரதிகள்

பிரதிக்குரியவர்கள்.	பிரதியை உதவிசெய்தவர்கள்.	பாடல் வரையறை.
திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்	பிரதிக்குரியவர்களே.	க-௪௦௦.
திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், ராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.	க-௪௦௦.
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர், சதாசிவப்பிள்ளையவர்கள். திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	சென்னை, பா. வாசுதேவமுதலியாரவர்கள்.	உ௬௭-௩௬௯.
யாழ்ப்பாணம், வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	க-௩௬௯.
திருமயிலை வித்துவான், சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்.	திருவனந்தபுரம், பி. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	௩-௩௯௯.

புறநானூற்று உரைப்பிரதிகள்

திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	க-உ௬௦.
ஷை ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள்	பிரதிக்குரியவர்களே.	க-க௦௭.
ஆழ்வார்திருநகரி, தாயவலந்தீர்த்தகவிராயரவர்கள்.	ஸ்ரீ வைகுண்டம், ஈ. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்.	க-உ௬௧.
மிதிலைப்பட்டி, அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களது பரம்பரையோராகிய அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	க-உ௬௬.
,,	,,	க-க௭௧.

பிரதிக்குரியவர்கள்.	பிரதியை உதவிசெய்தவர்கள்.	பாடல் வரையறை.
திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த வண்ணார்பேட்டை, திருப்பாற்கடனுதகவிராயரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், ராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.	க-உசுo.
தென்காசி, சுப்பையாப்பிள்ளையவர்கள்.	மேலகரம், திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள்.	க-சஅ.
,, [பதவுரை சிதிலம்]	,,	க-நுள.
,, ,,	,,	எ-சஅ.
தூத்துக்குடி, குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	ஆறுமுகமங்கலம், ஏ. சுந்தரசூரித்தியாபிள்ளையவர்கள்.	க-உகசு.
,,	,,	க-ககீசு.

ஆக மூலப்பிரதிகள் - நு ; உரைப்பிரதிகள் - கக.

இந்நூலை எழுதுங்காலத்தும் ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதிக்குங் காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து அன்புடன் உதவி செய்தோர்:—

திருமாணூர், ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ அ. கிருஷ்ணையர் அவர்கள்,
மணலூர், ,, ம. வீ. இராமானுஜாசாரியர் அவர்கள்,
ஸ்ரீலஸ்ரீ சொக்கலிங்கத்தம்பிரானவர்கள்,
திருப்பேருந்துறை, பொன்னுசாமிபிள்ளையவர்கள்.

———:o:———

இந்நூலை அச்சிற்பதிப்பித்தற்குப் பொருளுதவி செய்தோர் :—

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ கே. சுந்தரராமஐயரவர்கள்,
சிறுவயல் ஜமீன்தாரவர்களாகிய
,, முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள்,
,, அ. இராமநாதசெட்டியார் அவர்கள்.

ஒன்றுக்கும்பற்றுத கூறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம்வல்ல எம்பிரானது திருவருளை அனவரதமும் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

செப்டம்பர் 1894. உ. வே. சாமிநாதையன்.

பாடினோர் வரலாறு.

(* எண்கள் பாட்டினெண்கள்.)

அடைநெடுங்கல்வியார் :—எளிதில் அடைந்த மிக்க கல்வியையுடையாரென்பது இப்பெயரின்பொருள் ; பாண்பாட்டு, மகட்பாற்காஞ்சியென்னுந் துறைகள் இவரால் அழகுபெறப் பாடப்பெற்றுள்ளன. இவராற் பாடப்பட்டவர்கள்பெயரும், இவர்காலத்தவர் இன்னரென்பதும் விளங்கவில்லை.

அண்டர்மகன் குறுவழுதி :—தொகை நூல்களில் குறுவழுதியாரென்று ஒரு பெயர் காணப்படுகின்றது. இவ்விருபெயரினரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. அண்டர்மகன் குறுவழுதி இயற்றியனவாக, புறச்செய்யுள் ஒன்றும், குறுந்தொகைச் செய்யுளொன்றும், குறுவழுதியென்பார் இயற்றியனவாக அகநானூற்றுச் செய்யுள் இரண்டும் உள்ளன. இவராற் பாடப்பட்டவர் பெயர்முதலியன விளங்கவில்லை. இவர் வாக்கில் வந்துள்ள "கல்வியென்னும் வல்லாண் சிறுஅன்" (புறநா. கூசசு) என்பது பாராட்டற்பாலது.

அரிசில்கிழார் :—கொள்ளிடத்தின் வடபால் அரியிலூர் அல்லது அரியில் என்று வழங்கும் ஓரூரின் பெயர் அரிசில் என்பதன் மரூஉவாகக் கருதப்படுகின்றது ; சகர யகரங்கள் தம்முள் மயங்குதல் இயல்பு ; "அரிசிற்கரை" என்று மைஸூர் ஸம்ஸ்தானத்திலும் ஓர் ஊர் உள்ளது. கிழார் - உரியவர். கிழாரென்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவர் வேளாண்மரபினராகக் கருதப்படுகிறார். இஃது, "ஊரும் பேரும்" (தொல். மரபு. எசு) என்னும் சூத்திரத்தின் உரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும், திருத்தொண்டர்புராண வரலாற்றின் உ-ஆம் செய்யுளில் எடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலும் அறியலாகும். கடையெழுவள்ளல்களுள் ஒருவனுகிய பேகனைப் பாடியிருத்தலின் இவர் அவன் காலத்தினராக நினைக்கப்படுகின்றார் ; அவனுல் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி யென்பவளை அவனோடு சேர்த்தல்வேண்டி அவனைப் பாடினர் ; இந்தக் கண்ணகி சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட கண்ணகியல்லள். அதியமான் தகடூர்பொருதுவீழ்ந்த எழினியின் பிரிவாற்றுதுவருந்திப் புலம்பினர் ; பதிற்றுப்பத்தில் எட்டாம்பத்தைப் பாடித் தக்டூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் ஒன்பது நூறுயிரங்காணம் பரிசில்பெற்று அவன் பாலில் அமைச்சுத்தொழில்பூண்டு விளங்கியவர். தகடூர்யாத்திரை

* பாடினோர் சம்பந்தமான புறநானூற்றுச் செய்யுளெண்கள் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியில் உரிய இடங்களிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

யென்னும் நூலில் இவராற்பாடப்பட்ட பாடல்களும் சில உள்ளனவென் பது, தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் அ, கஉ - ஆம் சூத்திர முதலியவற்றிற்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையால்விளங்குகின்றது. திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள "பரந்தபொருளெல்லாம்" என்னும் கஙு-ஆம் செய்யுள் இவரியற்றியதாகக் கூறப்பட்டிருத்தலின், திருவள்ளுவர் காலத் தினராகிய கடைச்சங்கப் புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவராக இவரைச் சொல்லுவதற்கிடமுண்டு. சில்பிரதிகளில் இவர்பெயர் அரி யில்கிழாரென்றும் அழிசில்கிழாரென்றும் காணப்படுகின்றது. இந்நூலுள் இவராற்பாடப்பெற்ற குதிரைமறம், தாணைமறம், பேய்க்காஞ்சி, மகட்பாற் காஞ்சி என்னுந்துறைகள் அறிந்து இன்புறற்பாலன. பதிற்றுப்பத்து, அ - ஆம்பத்தின் இறுதியில் அமைந்திருக்கும் "பாடிப்பெற்றபரிசில்: தானும் தோயிலாளும் புறம்போந்து நின்று கோயிலிலுள்ள வெல்லாம் கொண்மினென்று காணம்ஒன்பது நூறுயிரத்தொடு அரசுகட்டிற் கொடுப்ப அவர் யான் இரப்ப இதனோ ஆள்கவென்று அமைச்சுப்பூண்டார்" என்னும் வாக்கியத்தால் இவருடைய குணவிசேடங்களும் மேம்பாடும் விளங்கும்; (கோயிலாள் - பட்டத்தேவி; காணம் - ஒருவகைப் பொற் காசு; அரசுகட்டில் - சிங்காதனம்; அமைச்சு - மந்திரி வேலை.) மேற் கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியும் பேகனென்னும் வள்ளலும் அதியமான்தகடூர் பொருதுவீழ்ந்த எழினியும் இவர்காலத்தவர். இவருட னிருந்த புலவர்: கபிலர், பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார், பொன்முடி யார்முதலியோர்.

அள்ளூர் நன்முல்லையார்:—அள்ளூரென்பது பாண்டிநாட்டில் மருதநிலத்தின் கண்ண தோரூர்; இது, "கொற்றச் செழியன், பிண்ட நெல்லி னள்ளூ ரன்னவென் னெஞ்சொடி." (அகநா. சசு) என்னும் இவர் பாடலால் விளங்குகின்றது; "இன்னை, வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப வொண்பழம், புதுகா னுழைப்பா னுதிமான் வள்ளுகிர்ப், பொலங்கல வொருகா சேய்க் கும்" என்னுமுவமையும், "அரும்பனி யச்சிரத்தீர்க்கும், மருந்து பிறி தில்லையவர் மணந்த மார்பே", "அவர்நமக், கன்னையு மத்தனு மல்லரோ" (குறுந். சுஎ, சுஅ, கூஉ) என்பனவும் இவருடைய நுண்மாண்புலமை முதலியவற்றைத் தெரிவியாநிற்கும்; இவர்பெயர் அள்ளூர் நன்முல்லை யெனவும் வழங்கும்.

ஆடுதுறை மாசாத்தனார்:—காவிரி நதியின் தென்பாலொன்றும் வடபா லொன்றும் வடவெள்ளாற்றங்கரையி லொன்றுமாக மூன்றூர்கள் ஆடு துறை யென்னும் பெயரினவாக உள்ளன; இம்மூன்றனுள் முன்னுள்ள இரண்டும் தேவாரம் பெற்றனவும் பின்னது புராணவரலாறுள்ளது மான சிவஸ்தலங்கள்; இவைமுறையே தென்குரங் காடுதுறை, வடகுரங் காடுதுறை யெனவழங்கும்; ஆடுதுறை பின்னுள்ளது. ஏழுதுறைகளு

லொன்று. தெய்வப்பெயரை மக்கட்கிட்டு வழங்குதல் மரபாதலின் ஐயனாருடைய திருநாமமாகிய மாசாத்தனு ரென்பது இவருக்குப் பெயராக அமைந்ததுபோலும்; சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனைப்பாடியவராதலால், இவர் சோழ நாட்டினரென்றே கொள்வது தீக்கது. அவன் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாமல் வருந்திப் பாடியவராகத் தெரிதலால் அவன் இறந்தபின்பும் இவர் இருந்தாரென்பதும் அவனைப் பாடிய ஆலத்தூர்கிழார் முதலிய புலவர் ஒன்பதின்மரும் இவர்காலத்தினர் என்பதும் தெரிகின்றன; "பகைவர்களையும் அவர்கள் சேனைகளையும் கொன்று உன்பசியை எளிதில் ஒழிக்கும் இந்தவளவனைக் கைக்கொண்டாயே! இனி உன் பசியைத் தீர்க்கும் ஆற்றலுடையார் யாவர்? உனக்கே நீ தீங்கை விளைவித்துக்கொண்டமையின் நீ மிக்க பேதைமையையுடையாய்" (புறநா. உஉஎ) என்று கூற்றத்தை நோக்கி இவர் கூறினமை மிகப்பாராட்டற்பாலது.

ஆலங்குடிவங்கனார்:—ஆலங்குடி யென்னும் பெயருள்ள ஊர்கள் பல இருத்தலின் இவர் ஊர் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. "தொகை நூல்களில் ஏழுபாடல்களும் திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றும் ஆக எட்டுச் செய்யுட்கள் இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது காணப்படுகின்றன.

ஆலத்தூர்கிழார்:—நன்றியறிவும், அரசர்களை இடித்துக் கூறும் மனவலியும், குறிப்பறிந்தளிக்கும் உபகாரிகளின் இயல்பை வெளிப்படுத்தும் அன்புடைமையும், போர்செய்யும் முறைமையை விளக்கும்இயல்பும், பொருள்களின் இயற்கைநலனைப் புலப்படுத்தும் நுண்ணறிவும் உடையவர். "செங்காற் கணந்து ளாளறி வுறீஇ, யாறுசெல் வம்பலர் படைதலை பெயர்க்கும்" (குறுந். ஙடுG) எனக் கணந்துட் பறவையின் தன்மையை இவர் தெரிவித்திருத்தல் காண்க. இவர் செய்தனவாகத் தொகைநூல்களில் எ-செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. இவராற் பாடப்பட்டோர் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனும், சோழன் நலங்கிள்ளியும்.

ஆலியார்:—ஆலி-ஓரூர். இது சோழநாட்டின் உள்நாடுகளுள் ஒன்றாகிய ஆலிநாடென்பதன் தலைநகர். திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்த தலமென்பர். இவ்வூரினராதலால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார் போலும்; இவ்வூர்ப்பெயர் திருவலியெனவழங்காநிற்கும். தன்னுடைய தலைவன் தனக்குச் சிறந்த உணவையளிக்கின்றானேயன்றி, போர்செய்தற்கு நீ மூந்திச்செல்லென்று ஏவுகின்றானல்லனென்று ஒரு வீரன் சொல்லியதாக இவர் இயற்றிய பாடலின் பொருள் அறிந்து இன்புறற்பாலது. இதனால் இவர் வீரர் குடியிற்பிறந்தவராகவும் கருதப்படுகிறார்; புறநா. உகூஅ. இப்பெயர் சிலபிரதிகளில் ஆவியார் என்றும், ஆனியாரென்றும் காணப்படுகிறது.

ஆவூர்கிழார்:—ஆவூரென்னும் பெயருள்ள ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் பலஇருத்தலின் இந்த ஆவூர் இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று தெரிந்துகொள்ளக்

கூடவில்லை ; ஆனாலும், மருதநிலத்தின்வளம் இவர்பாடலிற் கூறப்பெற் றிருத்தலின், இது சோழநாட்டிற் காவிரியின்தென்கரையிலுள்ள ஆவூராத இருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. கள்ளியின் முள்ளிற்குக் காலே யின், பதனழிந்த கொம்புகளே இவர் உவமை கூறியிருத்தல் முதலியன அறிந்து இன்புறற்பாலன ; இப்பெயர் ஆவூரழகியாரென்றும் சில பிரதி களிற் காணப்படுகின்றது.

ஆவூர்மூலங்கிழார் :—இப்பெயர் இவருக்கு நாண்மீனால் வந்தது போலும்; மூலம் - ஒரு நக்ஷத்திரம். இவருடையபாடல்களுள் அடியில் எடுத் துக்காட்டிய கருத்தமைந்த பகுதிகள் மிகச்சிறந்தவை:—

க. செங்கோலினாலிய ஓரரசனதுநாடு சுவர்க்கத்தினும் சிறந்தது ;

உ. வேந்தே ! நீ இன்சொல்லையும் பிறர்வந்து காணுதற்கு எளியதா கிய சமயத்தையும் உடையையாவை;

ங. பலநாள் தேகம் உலரக் காத்திருந்து பெருஞ்செல்வரிடத்துப் பெற்ற யானைமுதலிய பெரும்பரிசில்களைக் காட்டிலும் ஒருவன் அன்புடனளிக்கும் உணவைக் காலையிற் பனம்பட்டையில் உண் ணல் மிகச் சிறந்தது;

ச. அரச ! கையிலுள்ளதைக் கொடுத்தலும் இல்லாததை இல்லை யென்றலும் உலகியற்கை ; அங்ஙனமின்றிப் பரிசிலரை அலைக் கழித்தல் உனக்கு நன்றன்று ; நான் செல்வேன்:

இவற்றால் இவருடைய குணவிசேடங்கள் புலனாகின்றன. இன்னும் பரம்பரைத்தொழிலை வழுவின்றிச் செய்துபோதரும் ஓர்தணனு டைய இயல்பையும், தன் வீரர்க்குமுன்னே போரில் முற்படும் ஓரரச னது இயற்கையையும் யானையின்மேலன்றி ஏனையிடங்களில் தன் வேலை யெறியாத ஒருவீரனியல்பையும் இவர் பாராட்டியிருத்தலும், ஒருபகாரி இறந்தபின்பு அவன் வீட்டைநோக்கி, 'கணவனையிழந்துமழித்த தலையையு டைய கழிகலமகடூவைப்போல்கின்றாய்நீ' என்று இரங்கிக்கூறியதும் யாவருடைய உள்ளத்தையும் கனியச்செய்யாமலிரா. இவர் செய்தனவா கத் தொகைநூல்களில் கo - செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன (அகநா. உ; புறநா. அ.) இவராற் பாடப்பெற்றோர்: சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் கொணியன் விண்ணந்தாயன், சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ் சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மா றன், பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன், மல்லிகிழான்காரியாதி முதலியோர். இவர்காலத்திருந்த புலவர் : சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவள வன் முதலிய தலைவர் நால்வரைப் பாடிய பதின்மூவராவார்.

இடைக்காடனார் :—இடைக்காடென்னு மூரிலுள்ளாராதலின், இவர் இப் பெயர்பெற்றார். இவர் கபிலருடைய தோழர் ; மற்றப்புலவர்களிடத்தும்

அன்புடையவர்; கவிசெய்யுமாற்றலில் மிக்கோர்; இவை, "முன்ன மோர் நாணன் மாட மதுரையின் முழுதுணர்ந்தோன், பின்னமில் கபி லன் றேழன் பெயரிடைக் காட னென்போ, னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதலியோன் கவியான் மிக்கோன்", "எனையந் தாதி சொன்ன வன் கபிலன் றேழன்" (திருவால. உ:க, கக) என்பவற்றாலறியலாகும். "கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக், குறுகத் தறித்த குறள்" என்று திருக்குறளினியல்பைப் புலப்படுத்திப் பாடியிருத்தலால், இவர் பெரும்பொருளைச் சிறுகவியில் அடக்கும் இயல்பினரென்பதும் சுருங்கச் சொல்லலென்னுமழகில் மிக்கவிருப்பமுடையரென்பதும் புலனாகின் றன. "அரச! மலையினின் றிழிந்து ஆறுகள் கடலை நோக்குவதுபோலப் புலவர்கள் நின்னையே நோக்கினர்; நீ பகைவேந்தருடைய மண்களை நோக் கினை" (சுஉ) என இந்நூலுள்ளும் வேறு வகையாக ஏனைத் தொகைநூல் களிலும் இவர்கூறியிருக்குமுவமைவகைகள் மதிக்கற்பாலன. இவருடைய செய்யுட்களை உற்று நோக்குமிடத்துப் பெரும்பான்மையாக முல்லைத் திணை, மழை, இடைச்சாதி என்பவற்றினியல்புகளும் சிறுபான்மையாக மருதத்திணை வளமும் அமைந்திருப்பது விளங்கும். சிலபாடல்கள் இடைக்காடநுசிழறியென்று பழைய உரைகளிற் காணப்படுகின்றன; இதனால் ஊசிழறியெனப் பெயரிய நூலொன்று இவராற் செய்யப் பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது; ஊசி - எழுத்தாணி. இவர், ஒரு பாண்டியன்மீது சிலபாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு சென்று அவனைக் கண்டு தெரிவித்தபொழுது அவன் அவற்றை மதியாதிருந்தமைகண்டு மனம்நொந்து உடனே ஆலவாயடிகளையடைந்து குறையிரந்து நிகழ்ந்த தனை விண்ணப்பித்து வடபாற்சென்று ஓரிடத்திருப்ப, அவரும் சங்கப் புலவர்களும் இவர்பின்சென்று இவருடனிருந்தாரென்றும் இந்நிகழ்ச்சி யையறிந்த பாண்டியன் மனங்கலங்கி இவரையடைந்து குறையிரந்து இவர் மனவருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்றும் இருவகைத் திருவிளையாடல் களிலும் ஒரு சரித்திரம் வழங்குகின்றது; "திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே, னருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னே யென் றவன்செல்லவே, கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்காப், பரிந்துபின் போன சொக்கே பரதேசி பயகரனே" (திரு விளையாடற்பயகரமாலை, உ0), "கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகாண மன்னிகழ்ந்து தள்ள நொந்தே,வீறுயரா லயத்தணுகிப் பொருணீ சொல்லுன் மெல்லியென மறைபுகலு மிகழ்ந்த துன்னை,மாறக லுன் றேவியைமற் றிலையென் றேத்தி வணங்தேக யானுமே குகலென் றேகி, யேறியசங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திரு வால வாயென் றார்கள்" (கடம்பவனபுராணம், இலீலாசங்கிரக அத்தி யாயம், உ0) என்பவற்றாலும் இவ்வரலாறு அறியப்படும். இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய இளஞ்சேட்சென்னி.

இடைக்குன்றூர்கிழார் :—இவர்க்கு இப்பெயர் ஊரான் வந்தது. நெடுஞ் செழியனென்பான் தன்னுடைய மிக்க இளமைப்பருவத்தில், சோணாட்டுள்ள தலையாலங்காடென்னுமூரில் முடிமன்னர்களாகிய சேரசோழர் இருவரையும் ஐம்பெருவேளிரையும் பொருதுவென்ற பெருவிறலும் அவனுடைய அடக்கமும் பிறவிசேட குணங்களும் இந்நூலுள் இவ்வாக்கிலுள்ளன்கு அறியலாகும். இவராற் பாடப்பட்டோன், அப்பாண்டியன். இவர் காலத்துப் புலவர் அவனைப்பாடிய கல்லாட்டனார் முதலியோராவர்.

இரும்பிடர்த்தலையார் :—இவர் சோழன்கரிகாலனுடைய அம்மான் ; அவனுக்குப்பெருந்துணையாயிருந்தவர்; இதனை, ''சுடப்பட்டு யிருப்ந்த சோழன்மகனும், பிடர்த்தலைப் பேராளைப்பெற்றே - கடைக்காற், செயிறறு செங்கோல் செலீஇயினனென்'' என்னும் பழமொழி வெண்பாவாலும் அதன் பழைய உரையாலுமுணர்க. யானைப்பிடரை இரும்பிடர்த்தலை யென்று சிறப்பித்தமைபற்றி இவர் இப்பெயர்பெற்றார்போலும் (புறநா. கூ: கக.) இவருடைய இயற்பெயர் விளங்கவில்லை. தலைவன், இரவலருடைய குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் வண்மைகுணமுதலியன இவராற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கருங்கை [illegible] சுடப பெற்றுள்ளது ; இவராற் பாடப்பட்டோன சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி.

உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார் :—இவர் வணிகர் ; ஒரு வீரனுடைய கொடைச்சிறப்பும் போரில் இறந்தபின்பு அவனுக்காகநட்ட வீரக்கல்லின் கோலமும் அவனை இழந்தமையாற் பாணர்கள் படுந்துன்பமும் இவர் வாக்கில் நன்கு அறியலாகும்.

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் :—இவர் அந்தணர்; சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர் ; இவை முறையே ''ஊரும்பேரும்'' (தொல். மரபு. எசு- பேர்) என்பதன் விசேடவுரையாலும், ''சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்திலிருந்து'' என்பதனாலும் பெறப்படுகின்றன; போர்க்களத்திற் பகைவர் சேனையைப் பிளந்துகொண்டு வள்வீரர்க்கிடையே தன்தலைமை தோன்றச்செல்லும் சோழன்களிற்றிற்குக் கடலைக்கிழித்துச்செல்லும் நாவாயையும், விண்மீன்களுக்கு இடையே விளங்கும் திங்களையும் இவர் உவமை கூறியிருப்பது இவருடைய ஆற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றது (புறநா. கஉ.) ஆய் என்னும் வள்ளலுடைய கொடைச்சிறப்பும் வீரச்சிறப்பு முதலியனவும் இவராற் பலபடியாகப் புனைந்து பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; இது பற்றியே, ''திருந்துமொழி மோசி பாடிய ஆயும்'' (கருஅ) எனப் பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் புலவர் இவரைப்பாராட்டியுள்ளார்; இதிலுள்ள

'திருந்து மொழி' என்னும் அடைமொழி இவருடைய சிறந்த புலமையைவெளியாக்குகின்றது ; இவராற் பாடப்பெற்றோர் சோழன் முடித்தலைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியும், ஆயுமாவார் ; ஆய் இறந்த பின்பும் இருந்தவர் இவர். இவர்பெயர் மோசி ஏணிச்சேரி முடமோசியாரெனவும் வழங்கும் ; இவர்வாக்கில், "ஆஅய் கோயில், சுவைக்கினி தாகிய கொய்யுடையடிசில், பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி, யுரைசா லோங்கு புக ழொரீஇய, முரைசுக்கெழு செல்வர் நகர்போலாதே", "ஆஅய் மழை வீழ்பொதியில், ஆடுமகள் குறுகி னல்லது, பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே", "ஆஅய் நின்னாட், டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ", "அண்டிரன்குன்றம் பாடின கொல்லோ, களிறுமிக வுடையவிக் கவின் பெறுகாடே", "முன்னுள்ளுவோனைப் பின்னுள்ளினேனே, ஆழ் கென்னுள்ளம் போழ்கென்னாவே, பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே", "வடதிசை யதுவே வான்றோ யிமையம், தென்றிசை யாஅய் குடியின் றாயிற், பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே", "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும், அறவிலை வணிகன் ஆயலன்", "வந்தன னெந்தை.....நின்னைக் காண்டல் வேண்டிய வளவை", "கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல, வண்மையு முடையையோ ஞாயிறு, கொன் வழங்குதியால் விசும்பினானே", "பெருமழை கடற்பரந் தாஅங் கியாறு, மொருநின் னுள்ளி வந்தனெனதனாற், புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை, நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே, நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து, நிலவன் மாரோ புலவர் துன்னிப், பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப், பீடின்று பெருகிய திருவிற், பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே" (புறநா. கஉஎ - அ, கஙo - ௩௫, ௩எச - ௫) என்னும் பகுதிகள் அறிந்து இன்புறற் பாலன.

உறையூர்மருத்துவன்றாமோதரனார்.— இவர் மருத்துவன்றாமோதரனாரெனவும் வழங்கப்பெறுவர் ; மருத்துவர் - மருத்து நூலில் வல்லவர் ; வைத்தியர். தாமோதரனாரென்பது தெய்வத்தால் வந்த பெயர்; இதனால், இவர் குடும்பத்தினர் திருமாலின் அடியவராகக்கருதப்படுகின்றனர். இவர் மருத்துநூலில் வல்லராதல், "சீந்திநீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய், மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில் - காந்தி, மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற், றலைக்குத்துத், தீர்வுசாத் தற்கு" (திருவள். கக) என்னும் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது; இவர் செய்தனவாக சு - பாடல்கள் கிடைக்கின்றன (அகநா. உ ; திருவள். க ; புறநா. ௩.) இவராற் பாடப்பட்டோர்: சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பிட்டங் கொற்றனென்பார். இவர் வாக்கிற் பாலை நிலத்தினியல்பும் ஏற்ற உவமை யணிகளும் காணப்படுகின்றன; "முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர்போலச், செம்மீ னிமைக்கு மாகவிசும்பு", "கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு, மாரைச் சாகா டாழ்ச்சி போக்கு, முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்", "உலைக்கல் லன்ன வல்லா ளன்" என்பவை இந்நூலுள் இவர் வாக்கிற் சிறந்த பகுதிகள்.

உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்.—'முதுகண்' என்பது பிராயத்தாலும் அறிவாலும் முதிர்ந்து, அரசர்க்கும் பட்டத்தேவிகளுக்கும் உசாத்துணையாகவிருந்து, நீதிகளைச் செவியறிவுறுத்தும் ஆண்பாலார் பெண்பாலார்களுக்குரிய பெயராகச் சிலாசாசனமுதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றது; "மூத்திழை மகளிர்க்கு முதுக ணுமென" (பெருங். க. ஈசு : ககூஅ) எனவருதலுங்காண்க; இவர், உறையூர் அரசர்பால் அத்தொழிலை உடையவராக இருந்தார்போலும்; இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் நலங்கிள்ளி; இவர்காலத்துப்புலவர் அவனைப்பாடிய ஆலத்தூர் கிழாரும் கோவூர் கிழாரும்; "சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ், தூற்றித ழலரி னிரைகண் டன்ன, வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து, வீற் றிருந்தோர்" எனச் சிறந்த குடியிற் பிறந்தவருக்குத் தாமரைப் பூக்களையும், "தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையும், மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியா தோரையு மறியக் காட்டித், திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகம்" என வள்ர்தல் முதலியவற்றையடைந்த பொருள் குறைதல் முதலியவற்றையடையுமென்பதற்குத் திங்களையும் உவமைகூறியிருத்தலும், அருளுங்கொடையும் வெற்றிக்கும் அவையின்மை தோல்விக்குங்காரணமென்பது புலப்பட, "அருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர், கொடாமை வல்ல ராகுக, கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே" (உஎ) என விளக்கி யிருத்தலும் நன்கு மதிக்கற்பாலன; "அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும், ஆற்றும் பெருமநின் செல்வம், ஆற்றுமை நிற் போற்று மையே", "கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலு, மொடியாமுறையின் மடிவிலையாகி, நல்லதனலனும் தீயதன்றீமையு, மில்லை யென்போர்க் கினனு கிலியர்", "நகைப்புற ணுகநின்சுற்றம், இசைப்புற ணுக நீ யோம்பிய பொருளே", "களிறுகவ ளடுத்த வெதிகத் போல வொளித்த துப்பினை" (உஅ - ஈ0) என்பவை இவருடைய பாடல்களிற் சிறந்த பகுதிகள். இவர் செய்தனவாக சு - செய்யுட்கள் உள்ளன (குறுந். க; புறநா. நி.)

உறையூர்முதுகூத்தனார்:—இப்பெயர் முதுகூற்றனெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. "வென்றறி முரசின் விறற்போர்ச் சோழ, ரின்கடுங் கள்ளிறுதற்றை" என இவரே கூறியிருத்தலால் தம்முடைய ஊரில் இவர் அன்புடையரென்பதும், அவ்வூர் அரசராகிய சோழரால் நன்கு மதிக்கப் பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன; "உள்ளது, தவச்சிறிதாயினும் மிகப்பல ரென்னு,ணீணெடும் பந்த ருண்முறை யூட்டு,மிற்பொலி மகடூஉ" (ஈஈக) எனக் கற்புடைமங்கையினியல்பையும், "தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண், பாவிற் சிறந்திடுமப் பால்பகரார் - காவிற், குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ், செயலில்லை யென்றுந் திரு" எனத் திருக்குறளின் சிறப்பையும் பாராட்டியிருத்தல் மதிக்கற்பாலது; இவர் வாக்கிற்பெரும்பாலும் காணப்படுவது பாலைநிலத்தினியல்பு; இவர் செய்

தனவாக சு-பாடல்கள் தெரிகின்றன (அகநா. உ ; குறுந். உ; திருவள். க; புறநா. க.)

ஊன்பொதி பசுங்குடையார் :—இவராற் பாடப்பட்டோர் சேரமான் பாமுளூரெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் செருப்பாழி யெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் நெய்தலங்கானலிளஞ் சேட்சென்னி யென்பார் ; இவர்அரசர்களுக்குத் தருமங்களைக்கற்பிக்கும்முறை மிக அழகு வாய்ந்தது; இராமர் இராவணனுயி ரோடிருக்கையில் தம்பால் அடைக்கலம்புகுந்த வீடணனுக்கு இலங்காராச்சிய மளித்ததை யுட்கொண்டு, "ஒன்னா,ராரெயிலவர்கட் டாகவு நுமதெனப்,பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்" (உ0௩) எனக்கூறியிருத்தலையும், மிக்கவறுமையுற்ற கிணைப்பொருநனொருவன் தன் உறவினரோடு சென்றகாலத்தில் ஒருபகாரி அவர்களுடைய நிலைமைக்கு எத்தனையோ மடங்கு மேற்பட்டுள்ளனவாகிய அணிகலங்களைக் கொணர்வித்து அவர்களிடையே சொரிவித்தபொழுது, அவர்கள் அணியு முறையறியாமல் தடுமாற்றமுற்று விரைந்து சென்றுஅவற்றை அணிந்து கொண்டதற்கு இராவணன் வெளவிச்சென்ற சீதை தான் சென்றவழியை இராமனறிந்துகொள்ளுதற்கு அடையாளமாகத் துகிலால் முடிந்து வீழ்த்திய அணிகலங்களைக் கண்ட வானரங்கள் தனித்தனியே விரைந்தெடுத்து அவற்றை அணிந்துகொள்ளுந் தடுமாற்றத்தையுவமித்து, "எமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல, மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை,தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண், டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல், விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ், செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரும், அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும், மிடற்றமை மரபின வரைக் கியாக் குநருங், கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதையை, வலித்தகை யரக்கன் வெளவிய ஞான்றை, நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின், செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங், கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமோ" (௩௭அ) எனப் பாடியிருத்தலையும் நோக்குகையில், இராமசரித்திரம் இவருடைய ஞாபகத்திலிருந்து வந்ததென்பதும், வறுமையினியல்பை விளங்கக்கூறுதலில் இவர்வல்லுநரென்பதும் விளங்குகின்றன.

எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்:—எருக்காட்டூரென்பது திருவாரூர்க்குத் தென்மேற்கில் மூன்றுநாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளதென்பர்; கண்ணனென்பது க்ருஷ்ணனென்னும் தெய்வப்பெயரின் சிதைவுபோலும்; "கண்ணனென்பது கரியோனென்னும் பொருள தோர் பாகதச்சிதைவு" (திருக்கோவையார். ௫௩. பேர்.) என்பது ஈண்டறியற்பாலது; "செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை, யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த, தீயொடு விளங்கு நாடன்" என அந்தணரின் வேள்வித்தீயைப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தலால் இவர் அந்தணராகக்கருதப்படுகிறார்; அக்காலத்திருந்த அரசரால் இவருக்கு இவ்வூர் பிரமதாயமாகக் கிடைத்ததென்று

தெரிகிறது. தாயம் - உரிமை. இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்குள முற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்; இவர்காலத்துப் புலவர்கள் அவனைப் பாடிய ஆலத்தூர் கிழார்முதலியோர்; தாயங்கண்ணனுரென்று ஒருபுலவர் பெயர் தொகைநூல்களிற் காணப்படுகின்றது; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. இந்நூலின்றி, இவர் செய்தனவாக அகநானூற்றில் ஈ - செய்யுட்கள் உண்டு.

எருமைவெளியனார்.—எருமைவெளியென்பது ஓரூர். இவராற்குதிரைமற மென்னுந்துறை மிகச் செவ்விதாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. இவரியற்றிய பாடல்கள் - ஈ (அகநா. க; புறநா. உ.)

ஐயாதிச்சிறுவெண்டேரையார்.—யாக்கைநிலையாமையை அறிவித்தல் வாயிலாக விரைந்து அறஞ்செய்கவென்று இவர் அறிவுறுத்துந்தன்மை அறிதற்பாலது; சிறுவெண்டேரையாரென்று இந்நூலுள் ஒருவர்பெயர் காணப்படுகின்றது. அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ விளங்கவில்லை.

ஐயூர்முடவனார்.—இவருக்கு முடவனுரென்னும்பெயர் சிலையால்வந்ததுபோலும்; இப்பெயர் ஐயூர்கிழாரெனவும், உறையூர் முடவனுரெனவும் சில பிரதிகளிலுள்ளது. இவர் நடந்துசெல்லுதற்கு இயலாத முடவராதலின், தாமான் தோன்றிக்கோனையடைந்து வண்டியிழுத்தற்குப் பகடுவேண்டுமென்றுபாடி, அவன் பகடுகளும் பலபசுநிரைகளும் ஊர்தியுங் கொடுக்கப் பெற்றுவாழ்ந்தவர்; இறந்தோருடம்பைத் தாழியாற்கவித்தலுண்டென்பதும் வீரச்சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும் இவர்பாடல்களிற்காணப்படுகின்றன. இவராற்பாடப்பட்டோர்: ஆதனெழினி, தாமான் தோன்றிக்கோன், சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன்வழுதியென்பார். "அறவ ரறவன் மறவர் மறவன், மள்ளர் மள்ளன் றெல்லோர் மருகன், இசையிற் கொண்டான்" என்பது இவர் தாமான் தோன்றிக்கோனைப்பாராட்டிய பகுதி. இவர் செய்தனவாக, கo - செய்யுட்கள் தொகைநூல்களிற்காணப்படுகின்றன (அகநா. க; குறுந், ஈ; நற். உ; புறநா. ச.)

ஐயூர்மூலங்கிழார்.—இவருக்கு இப்பெயர் மூலமென்னும் நாண்மீனில் வந்ததுபோலும்; இவர்பாடலில் வேங்கைமார்பனென்னுந் தலைவனைப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள கானப்பேரென்னுமூரில் அமைந்திருந்த அரணின் அமைதி கூறப்பெற்றுள்ளது; இவராற்பாடப்பட்டோன் கானப்பேரையில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி. இவர்காலத்துப்புலவர் அவ்வழுதியைப்பாடியவரிகளும் அவன் காலத்திருந்தவர்களுமாவார்.

ஒக்கூர்மாசாத்தனார்.—இவர்செய்யுளிற் கணவனையிழந்தமகளிர் புல்லரிசிக்கூழை அகாலத்திலுண்டு கைம்மைநோன்பு நோற்றிருத்தல் கூறப்பெற்றுள்ளது. இப்பெயர் எக்கூர்மாசாத்தனுரென்றும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

ஒக்கூர்மாசாத்தியார்.—இவர்செய்யுளில் ஒருமறக்குடிமகளின் வீரச்செயல் விசேடித்துப்பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. இவர் செய்தனவாகக் கிடைத்த பாடல்கள் - க (அகநா. க; குறுந். ரு; புறநா. க.)

ஒருசிறைப்பெரியனார்:—இவர் காஞ்சில்மலையின்வளத்தையும் அதன் தலைவனது இயல்பையும் பாராட்டியிருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது. இவர் பெயர் 'ஒருசிறைப்பெயரினார்', 'ஒருசிறைப்பெயரியனார்' என்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் காஞ்சில்வள்ளுவனென்பான். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் - க (குறுந். க; நற். க; புறநா. க.)

ஒருஉத்தனார் :—இவர்செய்யுளில், ஒருவீரன் பகைவர் சேனையைத் தனியே நின்று தடுக்கும் மறச்செயலாகிய எருமைமறம் விளக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் :—தென்னாட்டிலுள்ள பூதப்பாண்டியென்னுமோரூர்பண்டைக்காலத்தில் இவன்பெயரால் அமைக்கப்பெற்றதுபோலும். போர்க்களத்தில் இவன் கூறிய வஞ்சினவகைகள் அறியற்பாலன ; போரில் வல்லவன்; செய்யுள் செய்தலிலும் திறமையுடையோன் ; இதனை இவன்பாடிய பாடல் புலப்படுத்தும் ; இவன்பெயர் பூதபாண்டியனெனவும் வழங்கும் ; இவன் கட்பினர்: மையலென்னும் ஊரிலுள்ள மாவன், எயிலென்னுமூரிலுள்ளாளுகிய ஆந்தை, அந்துவஞ்சாத்தன், ஆதனழிசி, இயக்கனென்னுமிவர்கள். இவன் மனைவி, இவன் இறந்தவுடனே தீயிற்பாய்ந்து இறந்தாள். இவன் இயற்றிய பாடல்கள்- ச (அகநா. க; புறநா. க)

ஓரம்போகியார் :—இப்பெயர் ஓரம்போதியாரென்றும், ஓரேர்போகியாரென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. இவர் ஐங்குறுநூற்றில் மருதத்தைப் பொருளாகவுடைய முதலாம் நூறு இயற்றியஆசிரியர் ; மருதத்திணையில் மிகப்பயின்றவர் ; அதன் வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர் ; தமிழ்நாட்டரசர் மூவராலும் பிற உபகாரிகளாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர்; இவைகள் இவரியற்றிய செய்யுட்களால் நன்கு புலனுகின்றன. எட்டுத்தொகையில் இவர் இயற்றியனவாக கஅ - செய்யுட்கள் தெரிகின்றன (ஐங்குறு. மருதம் - கஅ ; நற். உ ; குறுந். ச ; அகநா. க ; புறநா. க.) இவற்றுள், கஅசு - செய்யுட்கள் மருதத்திணையின்வளத்தையே புலப்படுத்துவன. இவராற்பாடப்பட்டோர் சேரமான் ஆதனெழினி, சோழன் கடுமான்கிள்ளி, பாண்டியன், விராஅன், மத்தி என்னும் இவர்கள். இவர்பாடலில்வந்துள்ள ஊர்கள் : ஆமூர், இருப்பை, கழார், தேனூரென்பன ; நதிகள் : காவிரி, வையை யென்பன ; விழவு : இந்திரவிழவு ; விரதம் : தைந்நீராடல்.

ஓரேருழவர்.—வினைமுற்றி மீளுந்தலைமகன் தலைமகளைக் காண்டற்கு விரையும் தன்னெஞ்சிற்கு ஈரச்செவ்வியில் விதைவிதைத்தற்பொருட்டுக் கொல்லை

யையடைதற்கு விரையும் ஓரேருழவனை உவமை கூறிய சிறப்பால் இவர் இப்பெயர் பெற்றனர்; "ஆடமை புரையும் வனப்பிற் பணைத்தோட், பேரமர்க்கண்ணி யிருந்த வூரே, நெடுஞ்சே ணுரிடை யதுவே நெஞ்சே, யீரம்பட்ட செவ்விப் பைம்புனத், தோரே நுழவனர் போலப், பெருவிதுப் புற்றன்ரு னேகோ யானே" (குறுந். கஉக) என்பதனாலுணர்க. இவருடைய இயற்பெயர் தெரியவில்லை. தம்முடைய செய்யுளில் இல்லறத்தை வெறுத்துக் கூறுதலின், இவர் துறவறத்தில் விருப்புடையாரென்று சொல்ல இடமுண்டு.

ஔவையார் :—இவர் அதியமான் நெடுமானஞ்சியிடம் அமுதமயமாகிய நெல்லிக்கனிபெற்று அவனைப்புகழ்ந்தார். இவர் அக்கனியைப்பெற்றமை இந்நூல் கூக - ஆம் பாட்டினாலும், "பூங்கமல வாவிசூழ் புள்வேளூர்ப் பூதனைய, மாங்குவரும் பாற்பெண்ணை யாற்றினைய - மீங்கே, மறப்பித் தாய் வாழதிகா வன்கூற்றி னுவை,யறுப்பித்தாயாமலகந் தந்து" என்னும் வெண்பாவாலும், கoo-ஆம் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர், 'இனிய கனிகளென்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல் அமிழ்தாவனவற்றை' என்று எழுதிய விசேடவுரையாலும் வெளியாகின்றது. இவராற்பாடப் பட்டோர்: அதியமான் நெடுமானஞ்சி, தொண்டைமான், அதியமான் மகன் பொகுட்டெழினி, காஞ்சிவள்ளுவன், சேரமான்மாவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியென்பார். புறநானூற்றிலன்றி இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும், குறுந்தொகையிலும், அகநானூற்றிலும், தொல்காப்பியவுரையிலும், யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை முதலியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, அசதிக்கோவை முதலியன இவரியற்றிய நூல்களென்பர். இவர் அவ்வச்சமயத்துச் செய்தனவாக வுள்ள தனிப்பாடல்கள் மிகப்பல. பகைவரை நோக்கிக் கூறுவார்போல, அதியமானெடுமானஞ்சியின் குணங்களை இவர்பாராட்டிக் கூறியிருக்கும் பகுதிகளும் அவனால் தூதனுப்பப்பட்டுச் சென்றபொழுது தன் மேம்பாட்டைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டுத் தொண்டைமான்தன் படைக்கலக்கொட்டிலைக் காட்டக்கண்டு அப்படைக்கலங்களைப் புகழ்வார் போல அதியமானது போர்த்திறத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் பகுதியும் மிக்க விம்மிதத்தை விளைவிக்கும். அதியமான் கோவலூரெறிந்ததனைப் பரணர் பாடியதையும் (புறநா. கூக) மூவேந்தரும் சேனைகளுடன் பாரியை வெல்லக்கருதி அவன் நகரைச்சூழ்ந்து புகல்போக்கின்றித் தடுத்த போது பறவைகளால் நெற்கதிரைப் புறத்திருந்து வருவித்து உள்நகரத் தாரைப் பசியால் வருந்தாதபடி பாதுகாத்தளித்த கபிலர் செய்தியையும் (அகநா. ஈoக) பிரிவாற்றாது வருந்திய வெள்ளிவீதியாரென்னும் புலமைவாய்ந்த பெண்பாலாருடைய துன்பமிகுதியையும் (அகநா. கசள) புலப்படுத்தியிருத்தல் இவர் புலவரிடத்துப் பேரன்புடையராயிருத்தலை

விளக்குகின்றது; பழையனூர்க்காரிக்காகச்சென்று ஆடொன்று கேட்ட போது சேரன் இவருடைய மேம்பாட்டை நினைந்து, பொன்னால் ஓர் ஆடு செய்வித்து அளிக்க, இவர் அதனைப் பெற்று மனமகிழ்ந்து, ''சேரா ! உன்னாடு பொன்னாடு (உன் நாடு பொன் நாடு)'' என்று கூறினரென்றும் அதனால் மலைநாடு இதுகாறும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றதென்றும் ஒரு செய்தி வழங்குகிறது. தம்முடைய கூற்றுகவன்றிப் பாடியிரத்தற்குரிய விறலிமுதலியவர்களின் கூற்றுக்களாகவும் இவர்பாடியபாடல்கள் இந் நூலிலும் பிறநூல்களிலும் காணப்படும். ஆராய்வோர், அதனைக்கொண்டு இவரை விறலிமுதலியவர்களாக நினைந்துவிரைந்து முடிவுசெய்து பதிந்து விடுதல் மரபன்று; அங்ஙனம் பாடுதல் கவிமதமெனக்கொள்ளுதல்முறை; பிறபுலவர்கள் பாடல்களிலும் இம்முறை காணப்படும்; ஆராய்ந்து தெளிக; தொகைநூல்களில் இவர் பெயர் ஔவை யெனவும் வழங்கும்.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி:—இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவர்; வழுதியாரென்றபெயரே இதனைப் புலப்படுத்தும். பரிபாடலில் திருமாலுக்குரிய கடி - ஆம் பாடலியற்றிய இளம்பெருவழுதியாரென்பவரும் இவரும் ஒருவராகவே கருதப்படுகின்றனர்; பரோபகாரச் செய்தி கூறல் முதலியகருத்துக்களில் இருவர்பாடல்களும் ஒத்திருத்தலும் பெயரொற்றுமையும் பிறவும் இங்ஙனம் கருதுவதற்கு இடனுகின்றன. இளம்பிராயத்திலேயே பேரறிவினராக இருந்ததுபற்றி இவர் இப்பெயரை அடைந்தனர்போலும்; ஒரு பெரியார்க்குச் **சிறுப்பெரியார்** என முற் காலத்திற் பெயர் வழங்கப்பெற்றிருத்தலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். 'கடலுண்மாய்ந்த' என்னுமடை, இறந்தபின்பு இவருடையபெயரின் முன்னர் அமைக்கப்பெற்றதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்; 'துஞ்சிய' என்பதுபோல. சோலைமலையிலுள்ள திருமாலைப் பாடியிருத்தல்பற்றிச் சமயத்தால் இவர் வைணவராகக் கருதப்பெறுகின்றனர். இவர்பாடிய ''உண்டாலம்ம'' என்னும் இந்நூற்பாடல் சொல்லாலும் பொருளாலும் மிக இனிமை வாய்ந்தது. இவருடைய ஏனை வரலாறுகள் பரிபாடற் பதிப்பிற் பாடினோர் வரலாற்றிற் காணலாகும்.

கண்ணகனூர்:—இவர் காலத்தவர் கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார், பொத்தியார் முதலியோர்; பரிபாடலில் செவ்வேள்மேலதாகிய உக-ஆம் செய்யுளுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே. இதனால், இவரை முருகக்கடவுளின் அடியவராகக் கருதுவதற்கிடமுண்டு. ''என்றூழ் சான்றோர் சான்றோர் பால ராக, சாலார் சாலார் பாலரா கூபவே'' என்பது இவர் வாக்கிற் சிறந்த பகுதி.

கணியன் பூங்குன்றன்:—கணியன் - சோதிடம்வல்லோன்; ''விசும்வெல்லாங் கண்ணி யுரைப்பான் கணி'' (பு.வெ. அ: உ0); பூங்குன்றமென்பது சிறு நகரொன்றின் தலைநகர் (நாலடி. உஉ அ, உகஉ.) இவருக்கு இப்பெயர்

தொழிலாலும் இடத்தாலும் வந்ததுபோலும். இப்பெயர் கணிபுன்குன்றனு ரெனவும் வழங்கும். இவராற் பாடப்பெற்றதும் அரிய பொருள்களமைத்ததுமாய 'யாதுமூரே' (புறநா. ஈஈஉ) என்னுஞ் செய்யுள் படிக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் எவருக்கும் மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கும் இயல்புவாய்ந்தது. நற்றிணையிலும் இவரியற்றிய பாடலொன்று உண்டு.

கதையங்கண்ணனார் :—இவருடைய பாட்டில், மயானத்தினியல்பும் அதன் தோன்மையும் விளங்கக் கூறப்பெற்றுள்ளன ; "நெஞ்சமர் காதல ரழுத கண்ணீ, ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப, வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து, மன்பதைக் கெல்லாந் தானுய்த், தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே" (புறநா. ஈடுஈ: டு-ஈ) என்பதைப் பார்க்க ; "முன்புறஞ் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற், றன்புறங் கண்டறிவார் தாமில்லை - அன்பின், அழுதார்க ணீர்விடுத்த வாறுடிக் கூகை, கழுதார்ந் திரவழங்குங் காடு" (பு. வெ. ஈ0: ஊ) என்னும் காடு வாழ்த்து மேற்கூறிய பகுதியை ஒத்து விளங்குதல் காண்க.

கபிலர்:—கபிலரென்னும் பெயருள்ள முனிவர் சிலருண்டு ; அவருள், எந்த முனிவருடைய பெயர் இவருக்கு இடப்பட்டதோ அது விளங்கவில்லை. இவர்பிறந்தவூர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர் ; இது, "நீதி மா மதுரைநீழ * னெட்டிலை யிருப்பை யென்றூர், காதல் கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனூர் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனூர்வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்" (திருவால. உள: சு) என்பதனால் வெளியாகின்றது. இவர் அந்தணவருணத்தினர் ; "யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்", "யானே, தந்தை தோழ னிவரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே" (புறநா.உ00,உ0ஈ) எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர் கூறியசெய்யுட்களும், "புலனழுக் கற்ற வந்தணாளன்" (புறநா. ஈஉசு) என மாரேக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப்பாராட்டிக்கூறியசெய்யுளும் இதனைப்புலப்படுத்தும். வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்களத்துப்புலவருமாக இவர் விளங்கினர். தன் மகளிரை மணஞ்செய்துகோடற்குத் தாம்விரும்பியபடி அவன் கொடாததுபற்றிச் சினந்து தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் பெரும்போர்செய்ய நினைந்து நால் வகைச்சேனைகளோடும் அவன்மலையைச்சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவனுடைய அருமைக்குணங்களைப்புலப்படுத்திப் பாடினர்;

---

* "நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடைப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ பைந்தலைப், பரதர் மலிதொறு முணங்கு செந்தலை யிறவின் சிரேய்க் கும்மே".—இச்செய்யுள் தமிழ் நாவலர் சரிதையிற்கண்டது.

அவ்வருமைச்செய்யுட்கள் இந்நூலிற் காணப்படும்; அவனிறந்தபின்பு, இவர் பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற்புலம்பி, அவன் புதல்வியரை அழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி இருங்கோவேள், விச்சிக் கோனென்பவர்களிடவேண்டி மறுத்தமைகண்டுஅவர்களிடமெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிரைப்பார்ப்பார்க்குவாழ்க்கைப்படத்திவிட்டுவந்து தம்முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர். ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினர். ஐங்குறுநூற்றிற் குறிஞ்சியைப்பொருளாகவுடையமூன்றும்நூறுஇயற்றியவர் இவரே. பதிற்றுப்பத்தில் எ-ஆம் பத்தைப் பாடிச் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனிடம் நூறுயிரங் காணமும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக்கண்டுகொடுத்த நாடும் பரிசிலாகப் பெற்றனர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய இன்னாநாற்பதும் கலித்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சியிலுள்ள கலிப்பாக்களும் இவரியற்றியனவே. இவர் குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவரென்றும் அதன் வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவ ரென்றும் இவரியற்றிய செய்யுட்கள் புலப்படுத்தும்; இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழையவுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் 'கபிலராதுபாட்டு' என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்; இவரருளிச்செய்தனவாக உஎஅ -பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. (நற். உ0; குறுந். உக; கலி. உக; ஐங்குறு. க00; பதிற். க0; அகநா. ககசு; புறநா. ஈ0; குறிஞ். க; "கெட்டிலேயிருப்பை" என்பது-க; திருவள். க; இன்னா நாற்பது,சக.) பன்னிருபாட்டியலில் இவர் செய்தனவாகச் சில சூத்திரங்கள் காணப்படுதலின் பாட்டியலொன்று இவர் செய்திருப்பதாகவுந் தெரிகிறது. இவருடையவாக்கில் விநாயகக் கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவபெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடையதுதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர் சமயக்கோட்பாட்டிற் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரைப்போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் மூத்தொகுதிநூல்களிலும் இவருடையபாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது. "அரசவைபணியா வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலேசுரராக் கவலியி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்" (பதிற். அரு) எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" (புறநா. நிஈ) எனப் பொருந்தில்இளங்கீரனும், "புலனழுக்கற்ற வந்தணாளர், னிரந்துசென் மாக்கட் கினியி னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்", "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" (புறநா.கஉசு,களச) என மாறேக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக் காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும் புலமையும்அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும்நன்குவிளங்குகின்றன.

இவராற்பாடப்பட்டோர்: அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறை, நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, மலையன், விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையர் விக்கோப் பெரும்பேகனென்பவர்கள். கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்பு மலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க்கானமென்பவைகள் இவராற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன. நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை யென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும். பழையவிலக்கணஉரைகளில் வந்துள்ள **'கபிலபரணர்'** என்பதனால், **பரண**ரென்பவருக்கும் "பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காட னென்போன்" (திருவால. உ0 : க) என்னும் திருவிருத்தத்தால், **இடைக்காட**ருக்கும் சிறந்தநட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு; தொகை நூல்களிற் காணப்படும் **தொல்கபில**ரென்பவர் வேறு. **வீரசோழியம்**, தொகைப்படலம், சு - ஆம் கட்டளைக் கலித்துறையுரையால், பரணருடன் இவர் வாதுசெய்தனரென்பது வெளியாகின்றது. கக - ஆம் திருமுறையில் வந்துள்ள **முத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதி** யென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச் செய்த **கபிலதேவநாயனா**ரென்பவர் இவரேயென்றுபெரியோர் கூறுவர். மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக-ஆம் திருவிருத்தத்தில், "எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்" எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தல் காண்க. 'முதலிற் கூறுஞ்சினையறிகிளவி' என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் எழுதிய உரையால் கபிலராற் செய்யப்பெற்றுக் **கபிலமெ**ன்னும் பெயரியதொரு நூலிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

கயமனார்:—உப்பங்கழியில் மலர்ந்த கருநெய்தற்பூ நீர் பெருகுந்தோறும் கயத்தில் முழுகும் மகளிருடைய கண்களை யொத்துத்தோன்றுமென்று, "யாயாகியளே" (குறுந். கூ) என்னுஞ்செய்யுளில் இவர் மொழிந்திருத்தலின், இவர்க்கு இப்பெயர் அமைக்கப்பெற்றதுபோலும்; கயம் - நீர் நிறைந்த பள்ளம். இந்நூலுள் போரிலிறந்த மகனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்தும் நற்றாயினியல்பைப் புலப்படுத்தி, "என்மகன், வளனுஞ்செம்மலு மெமக்கென நாளு, மானாது புகழு மன்னை, யாங்கா குவள்கொலளியு டானே" (உ௫௦) எனக் கண்டோர் கூறியதாக இவர் பாடியிருக்கும் நயம் படிப்பவர் மனத்தைக் கனிவிக்கும்; வேறு தொகை நூல்களிலும் இவருடையபாடல்கள் பலகாணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

சுருங்குழலாதனார்:—இவர் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானிறந்த பின்பு அவன் பிரிவாற்றாது வருந்துதல் வாயிலாக அவனுடைய குணவிசேடங்

களையும் அரிய செயல்களையும் அவனுரிமைமகளிர் அருங்கலமுதலிய வற்றைக் களைந்ததனையுங் கூறியிருக்கின்றனர்.

கருவூர்க்கதப்பிள்ளை:—இவருடையஊர் கருவூர். இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியனுடையவீரனும் கந்தனென்னும் பெயரினனுமாகிய நாஞ்சில்வள்ளுவனென்பான். இவர்பாடலால் அவனுடைய வண்மையும் வீரமும் நாஞ்சில்மலையின்வளனும் புலனாகின்றன; "துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய, னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்" என்பது இவர் அவனைப்பாராட்டியபகுதி. இவர்செய்த பாடல்கள் - ௩ (குறுந். உ; புறநா. க.) கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளையெனவும் இப்பெயர் காணப்படுகின்றது; பண்டைக்காலத்தும் தெய்வப்பெயரை மனிதர்க்குஇட்டுவழங்குதல் மரபாகத்தெரிதலாலும், மிளைக்கந்தன், மிளைப்பெருங்கந்தனென்று வேறுதொகைநூல்களிற் புலவர்கள் பெயர்காணப்படுதலாலும் இப்பாடமும் பொருத்தமுடையதென்றே தோற்றுகிறது.

கருவூர்க்கதப்பிள்ளைசாத்தனார்:—இப்பெயர் கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளைசாத்தனாரெனவும் காணப்படுகின்றது. இவருடையஊர் கருவூர். சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயர். 'கதப்பிள்ளை' என்பவர் இவருடைய தந்தை. சேரன் சேனாதிபதியும் குதிரைமலைத்தலைவனுமாகிய பிட்டங்கொற்றனைநோக்கி, "பாடுபவென்ப பரிசிலர் நாளும், ஈயா மன்னர் நாண, வீயாது பரந்தநின் வசையில் வான்புகழே" (கசுஅ) என்று பாடியுள்ளார்; இப்பாடலிற் குதிரைமலையிலுள்ள குறவர்களின் இயல்பு நன்கு கூறப்பெற்றுள்ளது; ஏனைத்தொகைநூல்களிலும் இவர் செய்யுட்கள்உள்ளன (அகநா. க; குறுந். க; நற். க.)

கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார்:--சதுக்கம்-நான்குதெருக்கள் கூடுமிடம்; அங்கேயுள்ள தெய்வமாகிய ஒருபூதத்தின் பெயர் இவர்க்கு எய்தியதுபோலும்; கருவூரிற் சதுக்கப்பூதமொன்றிருந்தமை, "சதுக்கப்பூதரை வஞ்சியுட் டந்து, மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினும்" (சிலப். உஅ: கசஎ - அ) என்பதனால் அறியலாகும்; வஞ்சி - கருவூர். முசுகுந்தனுக்குத் துணையாக இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட பூதமொன்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சதுக்கத்திலிருந்து அந்நகரைப்பாதுகாத்து வந்ததாகச் சிலப்பதிகாரமுதலியவற்றால் தெரியவருகின்றது. துறவுபூண்டிருந்த கோப்பெருஞ் சோழனைநோக்கி மனமுருகிப்பாடியவர்களுள் இவரொருவர்.

கல்லாடனார்:—கல்லாடமென்னுமூரிலுள்ளவராதலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றார்போலும்; "கல்லாடத்துக் கலந்தினிதருளி" (திருவா. கீர்த்தி.) என்பதை நோக்குக. தொல்காப்பியத்திற்கு இவர் ஒருரை செய்தாரென்று கூறுவர். "ஒல்காப் பெருமை தொல்காப்பியத்திற் குரையிடை யிட்ட விரசர்கல் லாடர்" என்னும் ஆன்றோர் வாக்காலுணர்க. இவருடைய பா

டல்களில் பகைவருடைய நீர்நிலையைக் கெடுத்தல் கடிமரந்தடிதல் அவர் முரசைக் கைக்கொள்ளல் முதலிய தலைவர்களின் வீரச் செயல்களுஞ் பகைவரிறந்தபின் அவருடைய மனைவிமார் கைம்மை நோன்பு நோற்றிருத்தலும் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவர் இணைப்பொருளைத் தம்மைக் காட்டி அவன் செயல்களை முறையே சொல்லிச் செல்லும் மறக்களவழி ஏர்க்களவுருவகமென்னுந் துறைகளும் மிக நயப்பாடுடையன. பகைவரைக் கொன்றவிடத்து அவருடைய பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுத் தாம் இறந்துபடாமல் இலைகளைத் தின்று உயிர் வாழ்கின்றமையைப் புலப்படுத்தற்கு " அறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச், சிறுமறி தழீஇய தெறிகடை மடப்பிணை, பூளைநீடிய வெருவரு பறந்தலை, வேளை வெண்பூக்கறிக்கும்" (உஉ) என இவர் கூறியிருத்தல் யாருடையமனத்தையுங் கனியச்செய்யும். கக-ஆம் திருமுறையிலுள்ள திருகண்ணப்பதேவர் திருமறமென்னும் நூலொன்று இவர் செய்ததாகக் கூறுவர். பன்னிரு பாட்டியலில் இவர் செய்தனவாகச் சிலசூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றனவாதலால் இவராற் செய்யப்பட்ட பாட்டியலொன்றுள்ளதென்று தெரிகிறது. இலக்கணவுரைகளில் கல்லாட மாழலொன்று ஒரு தொடர்மொழி காணப்படுதலால் மாமூலரென்னும் புலவரோடு இவர் நட்புடையவரென்று சொல்லலாம். இவரியற்றிய பாடல்கள்-கசு (அகநா. எ; குறுந். உ; திருவள். க; திருக்கண்ணப்பர். க; புறநா. ருு.) இவராற் பாடப்பெற்றோர் : அம்பர்கிழானருவந்தை, பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், புல்லி, பொறையாற்றுகிழானென்பார்.

கழாத்தலையார் :—கழாத்தலை - ஓரூர், இவர் , சேரமான்குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற் பஃறடைக்கைப் பெருநற்கிள்ளியும் போர்ப் புறத்துப்பொருது வீழ்ந்து இறந்தது கண்டு மனம்வருந்திப் பாடினர்; இருங்கோவேளின் முன்னோரில் ஒருவன் இவரை இகழ்ந்தமையால் அவனது நகரமாகிய அரையமென்பது அழிவுற்றதென்று கபிலர் பாடியிருத்தலின், இவர் மேம்பாடு விளங்குகின்றது (உஉ); இதனால், இவர் கபிலருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்று தெரிகிறது. இவர் கூறும் உவமைகள் மிக அழகுவாய்ந்தவை. இவராற்பாடப்பட்டோர் மேற் கூறிய அரசரும் சேரமான்பெருஞ்சேரலாதனுமாவர்.

கழைதின்யானையார் :—இவர் மிக்கதையமும் கம்பீரமுமுடையவர். "ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதி, ரீயே னென்றலதனினு மிழிந்தன்று, கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர் கொள்ளே னென்ற லதனினு முயர்ந்தன்று" என்பது இவருடைய வாக்கிற் சிறந்த பகுதி. இவராற் பாடப்பட்டோன் வல்விலோரி.

கள்ளில்ஆத்திரையனார் :—கள்ளில் - ஓரூர்; இது தொண்டைநாட்டிலுள்ள தும் தேவாரம் பெற்றதுமான ஒரு சிவஸ்தலம். ஆத்திரையன் - அத்திரி

குலத்திற் பிறந்தவன்; இவர்க்கு இப்பெயர் குடிப்பெயர்; இதனால் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்; குறுந்தொகையில் இவர் பாட்டில் வந்துள்ள 'கள்ளில்' என்பது இவர் பெயர்க்காரண மென்பதற்குப் பொருத்தமின்று. நன்றியறிவுமுதலிய உத்தமகுணத்தினர். இவராற் பாடப்பட்டோர்; வேங்கடமலைக்குரிய தலைவனுகிய ஆதனுங்கனும், ஆதியருமனும், முதியனுமாவர். இவர் செய்த பாடல்கள் - ஈ (குறுந். க; புறநா. உ.)

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் :—இவர் பெண்பாலார். ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது பதிற்றுப்பத்துள் ஆறும்பத்தைப்பாடி, அணிகலனுக்கென்று ஒன்பததுலாம் பொன்னும், நாறுயிரம் பொற்காசும் பரிசுபெற்றவர்; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும் குறுந்தொகையில், "திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டார், பல்லா பயந்த நெய்யிற்றெண்டி, முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ் சோ றெருகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றேழி, பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்வற்கு, விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே" என்னும் உகo-ஆம் பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைப் பாராட்டிக்கூறிய அருமைபற்றிக் **காக்கைபாடினியாரென்ற** சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்தில்ஆன்றோரால் இவர்பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன; பாடினி-பாடுபவள். செள்ளையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்தது போலும்; பதிற்.கூ-ம் பத்தின்பதிகத்தில்மையூர்கிழானுடையமனைவியின் பெயர் அந்துவஞ்செள்ளையென்று வந்திருத்தல்காண்க. மறக்குடி மங்கையின் இயல்பைவிளக்கி இவர்பாடிய "படுமகன் கிடக்கை காணூஉ, யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனனே" என்னும் உஎஅ-ஆம் **புறப்பாட்டும்** அப்பாடல் ஒக்கூர்மாசாத்தியார்என்னும் பெண்பாலாருடைய பாக்களின் வரிசையிற் சேர்க்கப் பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும்; 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். 'கலனணிக' என்று அரசன் பொற்காசு முதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறியற்பாலது. இப்பெயர் சில பிரதிகளில் காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளை யாரெனவும் காணப்படுகின்றது.

காரி-கிழார் :—இவர் வேளாளர்; இவருக்கு இப்பெயர் ஊரான் வந்தது; காரியென்பது தொண்டை நாட்டிலுள்ளதோரூர்; இப்பொழுது இராமகிரி யென்று வழங்கப்படுகின்றது; "பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர், முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே" என்று அரசனை நோக்கிக் கூறியதனால், இவர் பரமசிவனை வழிபடுபவரென்று தெரிகின்றது; இவருடைய செவியறிவுறூஉவை உற்றுநோக்குகையில் வைதிக வொழுக்கிற் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகின்றனர்; இவருடைய சிவநேயத்தையும் பெயரையும் பார்க்கும்பொழுது, பெரியபுராணத்துக் கூறப்படும் காரைக்காலூர், திருஞாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், நெஉ -

ஆம் திருவிளையாடலில் வந்துள்ள காரியாரென்பவர்களுடைய ஞாபகம் வருகின்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி.

காவட்டனூர் :—இப்பெயர் கானட்டனூரெனவும் வழங்கும் ; இவர் பாடலில் வந்துள்ள 'வசையுஞிற்கு மிசையுஞிற்கும்' என்பது முதலிய அரிய வாக்கியங்கள் அறிந்து கோடற்பாலன; இவர் செய்த பாடல்கள் - உ (அகநா. க; புறநா. க.) இவராற் பாடப்பட்டோன் அந்துவன்கீரன்.

காவற்பெண்டு :— இவர் சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியின் செவிலித்தாயென்று தெரிகிறது. காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய். இவர் பெயர் காதற்பெண்டு எனவுங்காணப்படுகின்றது; தம் மகன் போர்செய்தற்குச்சென்றுனென்னும்பகுதி இவர் வீரக்குடியிற் பிறந்தவரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனூர் :—இப்பெயர் காரிக்கண்ணனூரெனவும் வழங்கும்; இவர்க்கு இப்பெயர் உறுப்பான் வந்ததுபோலும் ; காரி-கரிக்குருவி; இவர் வணிகர்; இதனை "ஊரும்பேரும்" (தொல். மரபு. சூ. எசு - பேரீ) என்பதன் விசேடவுரையாலுணர்க; இவர் வாழ்கிற்காவிரி கடலொடு கலக்கும் சங்கமுகத்துறை கூறப்பெற்றுள்ளது (அகநா. கஉங.) பாண்டியனுக்குத் திருமாலியும் அப் பாண்டியனும் சோழனும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அவர்க்குக் கண்ணன் பலதேவரிருவரையும் உவமை கூறியிருத்தலின், இவர் திருமாலடியவராகக் கருதப்படுகின்றனர். மேற்கூறிய அரசர்க்கு ஒற்றுமையுடன் வாழவேண்டுமென்று இவர் கூறும் பகுதியும் பிறவும் மிக்க இன்பத்தைத் தருவன. அயனே திருவள்ளுவராகவந்து திருக்குறளைத் தந்தானென்றதனால், அந்நூலின்பால் இவர்க்குள்ள நன்மதிப்பு வெளியாகும். இவராற் பாடப்பட்டோர் சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி, பிட்டங்கொற்றனென்பார். இவரியற்றிய பாடல்கள் - கூ (அகநா. உ ; குறுந். க ; திருவள். க ; புறநா. ருு.)

குட்டுவன்கீரனூர்:—குட்டுவன் - குட்டநாட்டிலுள்ளவன்; கீரனென்பது இவரது இயற்பெயர். கீரனென்னும் பெயருள்ளபுலவர் சிலரிருத்தலின் இவர் பெயர்க்குத் தேயப்பெயரை அடைமொழியாக்கினர் போலும்; சிறந்தஉபகாரியாகிய ஆய்அண்டிரன் தன் உரிமை மகளிரோடு தேவலோகத்தையடைந்தமையால் புலவர்கள் மிக்க பசியையுடையவர்களாய் அயல்நாடு செல்லுகின்றார்களென்று வருந்திக் கூறியிருத்தலின் இவர் அவனிறந்தபின்பும் இருந்தவரென்று தெரிகின்றது.

குட்புலவியனூர் :—போர்க்களத்தில் இயல்பைப் பாடுதலில் இவர் மிக்க ஆற்றலையுடையவர் ; சினவாதபடி அரசனுக்கு இவர் திருமங்களைக் கூறு

மியல்பு யாரும் கற்றுக்கோடற்குரியதே. "உண்டிகொடுத் தோருயிர் கொடுத்தோரே" என்பது இவர்வாக்கு. இவராற் பாடப்பட்டோர் : பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ; இவர்காலத்துப்புலவர் : அவனைப்பாடிய கல்லாடர் முதலியோர்.

குடவாயிற் கீரத்தனார்:—குடவாயிலென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதும் சோழர்களின் தலைநகராகவிருந்ததும் தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலமுமான ஒரூர் ; "தண்குட வாயி லன்னோள்", "கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த, நாடுதரு நிதியினுஞ் செறிய, வருங்கடிப் படுக்குவள்" (**அகநா.** சச, சுo), "தேர்வண் சோழர் குடந்தை வாயில்" (**நற்.** கூஎக) என்பவற்றால் அவ்வூரின் பெருமையை இவர் புலப்படுத்தியிருக்கின்றனர் ; புலவர்கள் தம்மூர்ப்பெயர் முதலியவற்றை ஒருவகையாகத் தம்முடையபாடல்களில் தெரிவித்தல் மரபு; ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனிறந்தபின்பு அவனுடையவண்மையைப் பாராட்டியும் இரவலர்வருந்துதலை ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தியும், இவர்பாடிய செய்யுள் படிப்பவருள்ளத்தை உருகச்செய்யும்; இன்னும் சேரனுடைய தொண்டி., பாண்டியரின் கூடனகர், கொற்கைத்துறை, சோழரின் உறையூரென்பவை இவர் பாடலிற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், மேற்கூறிய பெருஞ்சாத்தனையன்றிச் சேரர்முதலிய மூடிமன்னர் மூவராலும் நன்னனாலும் இவர் ஆதரிக்கப் பெற்றவரென்று தெரிகின்றது ; பெரும்பாலும் இவர் பாடல்களில் வந்துள்ளது பாலைத்திணை ; இவரியற்றியபாடல்கள் - கஅ (**அகநா.** கo; **குறுந்.** கூ; **நற்.** ச; **புறநா,** க.)

குண்டுகட்பாலியாதனார்:—குண்டுகண் - ஆழமானகண் ; பாலி - ஓரூர் ; இவர்க்கு இப்பெயர் சினையாலும் இடத்தாலும் வந்தது ; பகைவர் தருந் திறைப் பொருள்களை அரசர் இரவலர்க்குக் கொடுத்துவிடும் வழக்கம் பண்டைக்காலத்திலுண்டென்பது இவர்பாடலாலும் தெரியவருகின்றது; சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனுடைய வண்மையைப் பாராட்டி., "என்சிறுமையி னிழித்து நோக்கான், தன் பெருமையின் தகவுநோக்கிக், குன்றுதழ்ந்த களிறென்கோ, கொய்யுளைய மாவென்கோ, மன்றுநிறையு நிரையென்கோ, மனைக்களமரொடுகளமென்கோ, ஆங்கவை, கனவெனமருள வல்லேனவி, னல்கியோனே" (கூஅள) என இவர் கூறியிருக்கு மருமை மிகப்பாராட்டற் பாலது ; இவர் பாடிய பாடல்கள் - உ (**நற்.** க; **புறநா.** க.)

குளம்பாதாயனார்:—இவர் பாடலில் வலையல் கழிந்த மகளிர்கைகளுக்குப் பட்டை நீங்கியமுங்கில் உவமைகூறப்பெற்றுள்ளது.

குறமகள் இளவெயினி:—இவர்க்கு இப்பெயர் சாதியால்வந்தது; குறவர் தலைமகளுகிய ஏறைக்கோனை, "எம்மோன்" (கருள) என்று இவர் சொல்லியிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும் ; "தமர்தந் தப்பி னது

நோன் றல்லும், பிறர்கை யறவு தாஞ ணுதலும், படைப்பழி தாரா மைக் தின ஞகலும், வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலும்,..... ஏறைக்குத் தகுமே'' என அச்செய்யுளில் இவர் லிதந்திருக்கும் அவ னுடைய அருமைக்குணங்கள் அறிதற்பாலன.

குறுங்கோழியூர் கிழார்.—இவர் வேளாளர்; சேஞனை இவர்வருணித்தல் மிக அழகிது; இவராற்பாடப்பட்டோன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறையென்னுஞ்சேரவரசன்;போரிற் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனுற் பிணிப்புண்டு அவன் அப்பால் அப்பிணிப் பைத் தானே நீக்கிக்கொண்டுசென்று சிங்காதனத்திலேறிய வரலாறும், அச்சேரனுடையவீரமும், செங்கோன்முறைமையும் இவரால் நன்குகூறப் பெற்றுள்ளன; இவர்பெயர் குறுங்கோளியூர்கிழாரெனவும் வழங்கும் ; இவர் பாடல்களுட் சிறந்தபகுதிகளின் கருத்துக்கள்வருமாறு :—

(க) அரச ! ஐம்பூதங்களை அளந்தறிந்தாலும் அறியலாகும்; உன்னுடைய அறிவுமுதலியன அளந்தறிதற்கரியன ;

(உ) சோற்றைஆக்குந்தீயாலும் வெயிலாலுமுண்டாகும் வெம்மையை யன்றி உன்குடைநிழலில் வாழ்வோர்க்கு வேறு வெம்மையில்லை;

(ங) இந்திரவில்லையன்றி வேறுகொலைவில்லையும் கலப்பையையன்றிவேறு படைக்கலங்களையும் உன்னாட்டார் அறியார் ;

(ச) வயாவுற்ற மகளிர் விரும்பியுண்பாரேயன்றிப் பகைவர் நின்மண்ணை ஒருபொழுதும் நுகரார் ;

(ஞ) உன்னைப்பாடியநா வேறெருவரையும் பாடாதபடி கொடுக்கும் வண்மையை உடையாய் நீ ;

(சு) எல்லாவகையாலும் உன்னுடு தேவருலகம் போல்வது.

குன்றூர்கிழார் மகனார்.—இவர் வேளாளர்; நீர் நிறைந்த வயல்களினிடையே யுள்ள ஓரூரின் மதிலுக்குக் கடலினிடையேயுள்ள புதமுலர்ந்தகப்பலை உவமை கூறியிருக்கின்றனர். இவராற்பாடப்பட்டோன் போந்தையென் னும் நகரின் தலைவனுன நெடுவேளாத னென்பான்.

கூகைக்கோழியார்—மயானத்தின் இயல்பைக் கூறுகையிற் பழைய மரங் களின் பொந்திற் பிறர் திடுக்கிடும்படி சுட்டுக்குவியென்று ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் கூகைக் கோழிகள் நீங்காதது அஃதென்பதைப் புலப் படுத்தி, ''மூதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங், கூகைக் கோழி யாஞத், தாழிய பெருங்காடு'' (சுசு) என்றமையின், இவர்க்கு இப் பெயர் இடப்பட்டதென்று தெரிகின்றது.

கூடலூர்கிழார் :—இவர் மலைநாட்டின்கண்ணதாகிய கூடலூரை இருப்பிட மாக உடையவர்; வேளாண்மரபினர்; இவருடைய பாடல்கள்மிக்க இன் சுவையைத் தருபவை ; ஒரு வெண்மீன் வீழ்ச்சியைக்கண்டு கொஞ்சேர

மான் யானைக்கட் சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்னு மரசன் இன்னநாளி லிறப்பானென்று முதலில் நிச்சயித்திருந்து அவ்வாறே அவன் இறந்ததுகண்டு ஒருவாற்றானும் பிரிவாற்றாது வருந்தினரென்று, "ஆடியலழற்குட்டத்து" (உஉக) என்னும் பாடலாலும் அதன்பின்னுள்ள வரிக்கியங்களாலும் தெரிதலால், இவர் கணிதத்திலும் வல்லவராகக்கருதப் படுகிறார்; இவர் மேற்கூறிய அரசனால் மிக ஆதரிக்கப்பெற்றவர்; அவன் வேண்டுகோளால் ஐங்குறுநூறு தொகுத்தவர் இவரே; 'புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்' (ஐங்குறுநூற்றின் இறுதிவாக்கியத்துள்ளது) என ஆன்றோராற் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றிருத்தலின், இவருடைய பெரும் புலமை நன்கு வெளியாகின்றது; இவர் காலத்துப்புலவர்கள் குறுங் கோழியூர் கிழார், பொருந்திலிளங்கீரனென்பவர்கள். முதுமொழிக் காஞ்சியை இயற்றிய மதுரைக்கூடலூர் கிழானென்பவர் வேறு; இவர் வேறு. இவரியற்றிய பாடல்கள் - ச (குறுந். ஈ; புறநா. க.)

கோடைபாடிய பெரும்பூதனர்:—பெரும்பூதனரென்பது இவரது இயற் பெயர்; கோடைமலையையோ கோடைக்காலத்தையோ நன்கு பாடிய இவருடைய ஆற்றலுடைமையைக் கண்டு 'கோடைபாடிய' என்னும் அடைமொழியை இவர்பெயர்க்கு முன்பு ஆன்றோர் அமைத்தார்போலும்; "முருகு மெய்ப்பட்ட புலத்தி போலத், தாவுபு தெறிக்குமான்" (உருஈ) என்பது இவர் பாடலிற் காணப்படுதலால், முருகக்கடவுளின் ஆவேசங் கொண்டு மகளிர் ஆடும் வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் உண்டென்று தெரிகின்றது.

கோதமனார்:—இவர்பெயர் கௌதமனரெனவும், பாலைக் கௌதமனரெனவும் வழங்கும்; இவர் அந்தணர். பதிற்றுப்பத்தில் ஈ - ஆம்பத்தைப் பாடி இவர் இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனுற் சுவர்க்கம் பெற்றார்; இதனை, "பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌத மனார் பாடினர் பத்துப்பாட்டு...பாடிப்பெற்ற பரிசில்: 'நீர் வேண்டியது கொண்மின்' என, 'யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகவேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டுப் பெருவேள்வி வேட்பிக்கப் பத் தாம்பெரு வேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பாராப்பனியையுங் காணராயினர்" (பதிற். ஈ-ஆம்பத்தின் இறுதிக்கட்டுரை) என்பதனாலும், "பாடாண்டிணை யே" (தொல். புறத்திணை. சூ. உடு-ந.) என்பதன் விசேடவுரையாலும், "சேரன் குட்டுவன்புகழைச்செய்யுளாகத் தொடுத்த கௌதமனென்னும் பெரிய புலவன், 'யானும் என்சுற்றமும் துறக்கம்புகும்படி பொருந்திய அறங்களை முடித்துத் துறக்கத்தைத்தா' என்றற்கு, அவன்சொற்குறை தீர்ப்பான் பொருட்டு உவந்து யாகங்களை நடத்தி, 'நீவேண்டிய துறக்கத் தின் கண் நீடுவாழ்வாயாக' என்றான்; ஆதலால்தானந்து இப்பெற்றியா ரென்று புகழவேண்டுவதில்லை; இயற்கையாகக்கொடுக்கும் சீலத்தார் தம் உள்ளினுற் கொடுக்கவல்லதனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பார்" (பழ. ஈகசு-

பழையவுரை) என்பதனாலுமுணர்க. "ஒருதா மாகிய பெருமையோருங், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே", "அதவோன் மகனே மதவோர் செம்மால்", "நின்னூற்றம் பிறரறியாது, பிறர்கூறிய மொழிதெரியா, ஞாயிற்றெல்லை யாள்வினைக்குதவி, யிரவி னெல்லை வருவது நாடி", "உழ வொழி பெரும்பக டழிதின் ருங்கு", "அவிழ்வேண்டுநர்க் கிடையருளி" என்பவை இவர்வாக்கிற் சிறந்தபகுதிகள்.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—"செய்குவங்கொல்லோ கல்வினை யெனவே, யைய மறுஅர் கசடீண்டு காட்சி, நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே"; "பிசி ரோ னென்பவென் னுயிரோம் புகனே, செல்வக் காலி நிற்பிறு, மல்லற் காலி னில்லலன்" என்பவை இந்நூலுள் இவன் பாடல்களிற் சிறந்த பகுதிகள். இவனுற் பாடப்பட்டோர் பிசிராந்தையார். இவனியற்றிய பாடல்கள் - எ (குறுந். ச; புறநா. உகச - சு.) இவனுடைய பிறவர லாற்றைப் பாடப்பட்டோர் வரிசையிற் காண்க.

கோவூர்கிழார்:—இவர் வேளாண்மரபினர்; சோழபரம்பரையோரால் ஆத ரிக்கப் பெற்றவர்; நன்றியறிவுள்ளவர்; பிறருடைய சீற்றத்தைத் தணித் தலிற் கண்ணுங்கருத்துமாக விருந்துவாழ்ந்தவர்; யாரும் மன ஒற்றுமை யுடன் இருக்க வேண்டுமென்பது இவரது கொள்கை. கனுநூல், சோ திடநூல், இசைநூ லென்பவற்றில் வல்லுநர்; உவமை கூறுதலிலும் உப காரிகளின் குணங்களைப் பாராட்டுதலிலும் வீரச்செயல்களை விளக்குதலி லும் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவர்; அஞ்சாதநெஞ்சினர். இவை இவருடைய பாடற்பகுதிகளால் நன்குவிளங்கும். சோழர்களுள், கலங்கிள்ளி யென் பவன் ஒருகாலத்தில் ஆலுரையும் ஒருகாலத்தில் உறையூரையு மூற்றி யிருந்தபொழுது அவ்வக்காலத்தில் அடைத்துக்கொண்டு அங்கராங்களுக் குள்ளே அஞ்சியிருந்த நெடுங்கிள்ளியைநோக்கி, வெளியேவந்து போர் செய்தல், ஒற்றுமையுடன் வாழ்தல் இந்த இரண்டனுள் ஒன்றைச்செய்து கொள்க வென்று இடித்துக்கூறிய பகுதியும் (சச - ஞ), கலங்கிள்ளி யிடத்திருந்து உறையூர்க்குவந்த இளந்தத்த னென்னும் புலவனை ஒற்று வந்தானென்று நெடுங்கிள்ளி கொல்லத் தொடங்கிய விடத்து அப்புலவனை உய்வித்தற் பொருட்டுப் பொதுவாகப் புலவர்களினியல்பை விதந்து கூறிய பகுதியும் (சஎ), மலையமான் மக்களைக் கிள்ளிவளவன் யானைக்கு இடத் துணிந்தபொழுது அவர்களை உய்விக்கவும் அவனுடைய மனத்தைக் கனி விக்கவுமெண்ணிச் சிறுவர்களினியல்பை எடுத்துக் கூறிய பகுதியும் (சசு) இவருடைய ஆற்றலையும் அருமைக்குணங்களையும் புலப்படுத்தும். "சிறப் புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு, மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல, விருகுடை பிண்பட வோங்கிய வொருகுடை", "போரெதிர் புகலும் புனை கழன் மறவர்", "ஊன்சோற்றமலை பாண்கடும் பருத்துஞ், செம்மற் நம்மகின் வெம்முனை யிருக்கை", "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாரா தது, வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிட்த் தலைம் வெல்

போர் வேந்தே'', ''மையல் கொண்ட வேமமி லிருக்கையர், புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட், கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு, பெருங்கலக் குற்றன்றாற் றானே காற்றோ, டெரிநிகழ்ந் தன்ன செல விற், சேருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே'', ''உடும்பிரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற், கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது, சில் செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து நொந்து'', ''மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி, னாடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை, புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச், சுரந்தகாவிரி மரங்கொன் மலிநீர், மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்'', ''யானை, நெடு நகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு, முறந்தை யோனே குருசில், பிறன் கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே'', ''தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக் கொளக் கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனக, ரடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா, திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்'', ''நிறனுற்ற வராப் போலும் வறன்'', ''வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது, செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை யீத்தோ னெந்தை'' என்பவை இவருடைய பாடல் களுட் சிறந்த பகுதிகள். இவராற் பாடப்பட்டோரும் இவர் காலத்தவ ரும்: சோழன் நலங்கிள்ளி, சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவள வன், காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சோழன்குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சிறுகுடிகிழான் பண்ணனென்போரும் அவர்களைப்பாடிய புலவர்களுமாவர். இவரியற்றிய பாடல்கள்-கஅ (குறுந். க; திருவள். க; நற். க; புறநா. கரு)

கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்:—வஞ்சப் புகழ்ச்சி யணி இவர்பாடல்களில் மிக நன்றாக அமைந்துள்ளது; திருவள்ளுவ மாலை யில் இவர்செய்ததாக ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட் டோர்: சேரமான்குட்டுவன்கோதை, சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ் சிய நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி, ஏனாதிதிருக்கிள்ளி, ஈர்ந்தூர்கிழான் தோயன் மாறன், சோழன்குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், சோழிய ஏனாதிதிருக்குட்டுவனென்போர்.

சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்:—இவர்பாடிய பெருங்காஞ்சித்துறை இனிய பொருள்வாய்ந்தது. இவர்பாடல் யாக்கைநிலையாமைமுதலியவற் றை வற்புறுத்திக்கூறும்; இவராற்பாடப்பட்டோன் தந்துமாறன்.

சாத்தந்தையார்:—இவர், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய திணை மொழியைம்பதென்னும் நூலாசிரியரான கண்ணஞ்சேந்தனாருடைய தந்தையார். மற்போரியல்பு இவர் பாடலிற் காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி.

சிறுவெண்டேரையார்.—ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையாரென்றும் இவர்பெயர் காணப்படுகின்றது.

சரமான் கணைக்காலிரும்பொறை:—இவன் சோழன் செங்கணானோடு போர்செய்து பிடிக்கப்பட்டுக் குடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர்தாவென்று கேட்டு உடனே பெறாது பின்பு பெற்று அதனை மானத்தால் உண்ணாது கைக்கொண்டிருந்து, "குழவி யிறப்பினும்" என்னும் பாடலைப் பாடித் தன்கருத்தைப் புலப்படுத்தி அப்பால் துஞ்சினான்.

சரமான்கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை:—இவன், தன் மனைவி யிறந்தபொழுது பிரிவாற்றாது "யாங்குப் பெரிதாயினும்" என்னும் பாடலைப் பாடினன்.

சாணூட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்:—முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. திருவள்ளுவ மாலையில் கள-ஆம் செய்யுளாகிய "உள்ளுதலுள்ளி" என்னும் வெண்பா இவரால் இயற்றப் பெற்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் வல்லார் கிழான்பண்ணன்.

சாழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்:—தன்னாட்டில் வேளாண்மைத் தொழிலிற் சிறந்துவிளங்கிய பண்ணனென்பவனுடைய அரிய குணங்களை இவன் பாராட்டிப்பாடினன். இவனது மற்ற வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர் வரிசையிற் காண்க.

சாழன் நல்லுருத்திரன்:—இப்பெயர் சோழன் நல்லுத்தரனெனவும், நல்லுத்திரனெனவும், உருத்திரனெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளது. இவன் முயற்சியுடையோரிடத்து மிக்கவிருப்பும் முயற்சியில்லாரிடத்து மிக்க வெறுப்புமுடையானென்று இவன்பாடியபாடல் தெரிவிக்கின்றது; கலித்தொகையில் முல்லைக்கலி இவன்பாடியது.

சாழன் நலங்கிள்ளி:—இவன் பகைவரை அஞ்சாது வெல்லும் ஆற்றலுடையவனென்றும் பொதுமகளிரைச் சிறிதும் விரும்பாதவனென்றும் இரப்போர்க்கு எவற்றையும் வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலென்றும் செங்கோலை உடையவனென்றும் இவன்பாடியபாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவனுடைய மற்ற வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர்வரிசையிற் காண்க.

சிண்காற் பூட்கோல்லனூர்:—தண்கால் - பாண்டி நாட்டிலுள்ளதோரூர்; திருத்தண்காலென இக்காலத்துவழங்கும்; இது திருமாலின் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று. பூண் கொல்லனூர் - ஆபரணஞ்செய்யுந் தட்டார்; இவர்க்கு இப்பெயர் ஊராலும் தொழிலாலும் வந்தது. இப்பெயர், தங்கால் தாட்கோவலனூரெனவும், தங்கால் பூட்கோவலனூர் எனவும் காணப்படுகின்றது. இவர்பாடலில் இல்லறவொழுக்கம் நன்கு கூறப் பெற்றுள்ளது.

சிறுப்பஃறேர் கண்ணனூர்:—காஞ்சிபுரத்தின் பக்கத்தில் தாமலென்று ஓரூருள்ளது; இவர் அந்தணர்; அரசரோடு தெருங்கிய பழக்கமுடையவர்;

4364

தைரிய மிக்கவர். இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமா வளத்தான்.

தாயங்கண்ணியார்:—கைம்மை நோன்பு இவர் பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் இவர் பாடல்கள் காணப்படும்.

திருத்தாமனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான்வஞ்சன்.

தும்பிசொகினனார்:—தும்பி - ஒருவகைவண்டு; சொகினம் - நிமித்தம். தும்பியை நோக்கிச் செய்திகூறிய சிறப்பால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார் போலும்; தும்பி சேர்கீரனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு; இவருடைய பாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் காணப்படுகின்றன.

துறையூர் ஓடைகிழார்:—இவர் வேளாளர்; இவர் வறுமையால் மிக்க துன்பமுற்றவரென்று தெரிகிறது. இப்பெயர் துறையூர் அரிசில் கிழாரெனவும் பிரதிகளிலுள்ளது. இவராற்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல்.

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்:—தாம் கூறும் முதுமைப்பருவ வருணனையில், 'தொடித்தலை' என்னுமடையைத் தண்டிற்குக்கூறிய சிறப்பால், இவர் இப்பெயர்பெற்றார்; தொடி - பூண். இவராற்பாடப்பட்டோன் ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன். திருவள்ளுவமாலையில் இவர் பாடல் ஒன்றுள்ளது.

தொண்டைமான் இளந்திரையன்:—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன்; பாடுதலில்வல்லவன்; கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைத்தலைவன் இவனே; இவன்பெயர்க்காரணத்தைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை ௩௭- ஆம் அடியின் விசேடவுரையாலுணர்க. இவன் காலத்துப் புலவர் மேற்கூறிய உருத்திரங்கண்ணனாரும் நக்கண்ணையாருமாவர்.

நரிவெரூஉத்தலையார்.—இவர், யாதுகாரணத்தாலோ தம்முடம்பு வேறுபட்டிருந்து சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும் பொறையைக் கண்டநாளில் அவ்வேறுபாடு நீங்கித் தம்முடம்புபெற்றனர். இதனை, **புறநானூற்றின்** ௫ - ஆம் பாட்டின் பின்புள்ள வாக்கியத்தாலும், "புதுமை பெருமை" (**தொல்.** மெய். சூ. எ - பேர்) என்பதன் விசேடவுரையாலுமுணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோன்: மேற்கூறிய சேரமான்கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப் பெருஞ் சேரலிரும் பொறை. இவரியற்றியபாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் திருவள்ளுவமாலையிலுமுள்ளன.

நல்லிறையனார்:—இவர் வாக்கிற் காவிரி சிறப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது. இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன். இறையனார் வேறு; இவர்வேறு.

நன்னாகனார்:—ஆறுகளில் தருமவோடமுண்டென்று இவர்பாடலால் தெரிகின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோன் கரும்பனூர்கிழான். பரிபாடலில் இரண்டாம்பாட்டுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே.

நெட்டிமையார் :—இவர்க்கு இப்பெயர் உறுப்பால் வந்தது; நெடுமை இமையார். இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி. அப்பாண்டியன் பகைவருடைய மதிலையழித்து ஊரைப் பாழ்படுத்தினமையும், குதிரைகளைச் செலுத்தி அவர்வயல்களை அழித்தமையும், யானைகளால் அவர் குளங்களைக் கலக்கினமையும், அவன்செய்த தருமயுத்தமும் இவர்பாடல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளன.

நெடுங்கழுத்துப்பாணர் :— போர்க்குச்செல்வோர் வெள்ளுடை உடுத்திக் கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பது இவர் பாடலால் தெரிகின்றது. இவர்க்கு இப்பெயர் உறுப்பால்வந்ததுபோலும்.

நெடும்பல்லியத்தனார் :—நெடிய பலவாத்தியங்களை உடைமையின், இவருக்கு இப்பெயர்வந்தது; இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி.

நொச்சி நியமங்கிழார்:—நொச்சிநியமம் - ஓரூர்; இக்காலத்து நொச்சிய மென்றுவழங்கப்படுகிறது. இவர் வேளாண்மரபினர்; இவர்பாடல்கள் அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும் காணப்படுகின்றன. நொச்சி நீயக் கிழாரென்றுஇவர்பெயர் சிலபிரதிகளில் உள்ளது.

பக்குடுக்கை நன்கணியார்:—நன்கணியாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; கணி - சோதிடவல்லவன்; உலகத்தை வெறுத்த ஞானியாதலால், இவர் பையையே உடையாகக் கொண்டிருந்தனரென்றும் அதுபற்றியே 'பக்குடுக்கை' என்னுமடை இவர் பெயர்க்குமுன் கொடுக்கப்பட்டதென்றுந் தெரிகின்றன ; பக்கு - பை (ஐங்குறு. உஎக.) இவர் ஞானியென்பது இவரது செய்யுளாலறியலாகும்.

பாணர்:—இவர் கபிலர்பால் மிக்க நேயமுடையவர். இது கபிலபாணரென்னும் தொடரால் விளங்கும். இவர் பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்துப் பாடிக் கடல்பிறக்கோட்டிய கோச்செங் குட்டுவனிடம் உம்பற்காட்டுவாரியையும், அவன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரிசிலாகப்பெற்றனர்; இதனை மேற்கூறிய பகுதியின் இறுதிக்கட்டுரையாலுணர்க. இவராற் பாடப்பட்டோர்: சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ் சேட்சென்னி, சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன், சோழன் வேற்பஃடக்கைப் பெருநற் கிள்ளி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், சேரமான் கடலோட்டிய வேல் கெழுகுட்டுவனென்பார். "அமர்ப்பேணியும்" என்னும் ஔவையாருடைய பாட்டினால், அதியமான் நெடுமானஞ்சியை இவர் புகழ்ந்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள 'மாலுங்குறளாய்' என்னும் அரிய வெண்பா இவரியற்றியதாகத் தெரிதலின் உக்கிரப் பெருவழுதியாரும் மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார். இன்னும் இவரியற்றியபாடல்கள் நற்றிணையிலும், குறுந்தொகையிலுமுண்டு ; கக - ஆம் திருமுறையில் உள்ளதான சிவபெரு

மான் திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்தின் ஆசிரியராகிய பரணதேவ நாயனாரென்பவர் இவரென்று சொல்லுவர். இவர் வேறு ; வன்பரணர் வேறு. இரண்டு திருவிளையாடற் புராணங்களிலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார்.

பாண்டரங்கண்ணனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி:—இவர் அரசர் ; புதல்வர்களாலுண்டாகு மின்பமானது இம்மையின்பம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததென்பதை இவர், "படைப்புப் பலபடைத்து" என்னும் பாடலால் நன்குவிளக்கியிருக்கின்றனர் ; இவர் காலத்துப் புலவர் பிசிராந்தையார்.

பாண்டியன் ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்செழியன்:—இவன் கற்றோர்பால் மிக்க மதிப்புடையவனென்றும் கற்றலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவனென்றும் இவன்பாடியபாடல் விளக்கும் ; சிலப்பதிகாரக் கதாநாயகனாகிய கோவலனைக் கொல்வித்தவன் இவனே. இதனை அந்நூல் மதுரைக்காண்டத்தின் இறுதிக்கட்டுரையாலுணர்க.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்றநெடுஞ்செழியன்:—இவன் பகைவரைவெல்லுதலிற் சிறந்தவனென்பதும் குடிகளைப்பாதுகாத்தலில் வன்மையுடையோனென்பதும் புலவர்களால் மதிக்கப்படுதலில் மிக்க நாட்டமுடையோனென்பதும் இரப்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலையுடையோனென்பதும் இவன்பாடியபாட்டால் விளங்குகின்றன. இவன் பாடப்பட்டவருள்ளு மொருவனாவன் ; இவன் வரலாற்றை அவர் வரிசையிற்காண்க.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்:—இவர் தொண்டைநாட்டினர் ; தமிழில் பாரதகதையை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளாக இயற்றிய ஆசிரியர் ; அந்நூற் செய்யுட்கள் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியத்திலும் யாப்பருங்கலவிருத்திமுதலியவற்றிலும் காணப்படும். நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு என்பவற்றிலுள்ள கடவுள்வாழ்த்துக்களும், திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, 'எப்பொருளும் யாரும்' என்னும் வெண்பாவும் இவராலேயே செய்யப்பட்டுள்ளன. இவருடைய மற்ற வரலாறுகளை ஐங்குறுநூற்றிற் பாடினோர் வரலாற்றிற்காண்க.

பாரிமகளிர்:—இவர்கள் பாரியென்னும் வள்ளலுடைய மகளிர் ; இவர்களுள் ஒருத்தி, மழையில்லாத வறட்காலத்தில் இரந்துவந்த ஒருபாணனையுண்பித்தற்குச் சோறுபெறாமையாற் பொன்னைஉலையிற்பெய்து சோறாக்கிக் கொடுத்தாளென்று "மாரியொன்றின்றி வறந்திருந்த காலத்துப், பாரி மடமகள், பாண்மகற்கு - நீருலையுட், பொன்றந்து கொண்டு புகாவாக கல்கினா,ளொன்று றாமுன்றிலே வில்" (பழமொழி, கஎக) என்னும்வெண்

பாவால் விளங்குகின்றது. இவர்கள் தமதுதந்தையிறந்தபின்பு அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பிப்பாடினர் ; அப்பாடல்கள் படிப்பவர் மனத்தைக்கலங்கச்செய்யுமென்பது எழுதாமலேவிளங்கும். பின்பு, தமது தந்தையின் தோழராகிய கபிலரால் பார்ப்பார்க்கு மணஞ்செய்துகொடுக் கப்பட்டார்கள்.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ:—இவர் சேரருள் ஒருவர் ; பாடப்பட்டோ ருள்ளும் ஒருவராவர்; இப்பெயர் சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ வெனவும் வழங்கும். பெருங்கடுங்கோவென்பது இவரது இயற்பெயர். பாலைத் திணையினியல்பை நன்றாக விளக்கிப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவராதலின், பாலைபாடியவென்னுமடைமொழி இவரதுபெயர்க்கு முன் சார்த்தப்பெற்றது ; இதனை ஏனைத்தொகைகளிற் காண்க (அகநா. குறுந். நற்.) "வருபடை தாங்கிய இளர்தா ரகல, மருங்கடனிறுமான் வியவ லெறிய, வடம்புந் தோன்று வுயிர்கெட்டன்றே,...சேண் விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ, நாவில் புலவர் வாயுளானே" என ஒரு வீரனது ஆற் றலே இவர் பூராட்டியிருத்தல் கருதத்தக்கது. இவருடைய பிறவரலாறு கள் பாடப்பட்டோர்பெயர் வரிசையில் அறியலாகும்.

பிசிராந்தையார்:—இவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள பிசிரென்னுமூரிலுள்ளார் ; கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர் ; அவன் துறந்து உயிர்நீத்தது கேட்டுத் தாமும் உடன் உயிர்நீத்தார்;"பிசிரோ னென்பவென் னுயிரோம் புநனே" (உகடு) என்னும் அவன்வாய்மொழியாலும், "கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர் நீங்குமுரிமைத் தாய நட்பினேப்பயக்கும்" (குறள். எஅடு - பரிமேல்), "இதற்குக் கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தை யாரும் பொத்தியாரும்போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட் கள் உதாரணம்" (தொல். கற்பு. சூ. நுஉ - ந) என்பவற்றாலும் இவை அறியலாகும். இவருடைய பாடல் மிக்க இன்பம் பயக்கும். இவர் நரை திரை மூப்புத்துன்பங்களின்றி வாழ்ந்தவர்; அதன்காரணத்தை,"யாண்டு பலவாக" என்னுமிவர்பாடல் புலப்படுத்தும். இவர்பெயர் இரும்பிசி ராந்தையாரெனவும் வழங்கும் ; இவராற்பாடப்பட்டோர்: கோப்பெருஞ் சோழன், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி.

பிரமனார்:—நிலையாமையை இவர் நன்குஅறிந்தவர்; அதனை அறிவுறுத்தலிலும் வல்லவர் ; "பொதுமை சுட்டிய மூவருலகமும், பொதுமையின்றி யாண் டிசி னோர்க்கும், மாண்ட வன்றே யாண்டுகள்" என்பதனால் விளங்கும்.

புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார்:—இவர், இம்மை மறுமைப்பயன்களை நன்கறிந் தவர். கோப்பெருஞ்சோழன் தன்மக்களோடு போர்செய்தற்கு எழுந்த பொழுது பாடித் தடுத்த அரியபாடலே இதனை விளக்கும் ; புல்லாற் றூர் எயிற்றியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு ; இவராற்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய கோப்பெருஞ்சோழன்.

புறத்திணைநன்னாகனார்:—புறத்திணைத்துறைகளை நன்கு பாடுதல்பற்றி இப் பெயர் இவருக்கு அமைந்ததுபோலும். பெருமாவிலங்கை, பாரிபறம்பிற் கூகையென்பவை இவர்வாக்கிற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; "இல்லோர் சொன்மலை", "நிரயத் தன்னவென் வறன்களைந் தன்றே, யிரவி னனே யீத்தோ னெந்தை, யன்றை ஞான்றினு டின்றி னூங்கு, மிரப்பச் சிந்தி யேன்...நிறைக்குளப்புனலின் மகிழ்ந்தனென்", "மண்ணணப் புகழ்வேட்டு நீர்நாண நெய்வழங்கிப், புரந்தோ னெந்தை...யாண்டு நிற்கவெள்ளி" என் பவை இவர் உபகாரிகளைப் பாராட்டிய அருமைப்பகுதிகள். இவர்பெயர் நன்னாகனெனவும், நன்னாதனெனவும் சிலபிரதிகளில் வழங்கும். இவ ராற் பாடப்பட்டோர் ஓய்மான்நல்லியக்கோடன், ஓய்மான் நல்லியாதன், ஓய்மான் வில்லியாதன், கரும்பனூர்கிழானென்பார்.

பூங்கணுத்திரையார்:—"மீனுண் கொக்கின் றூவி யன்ன, வானரைக் கூந் தன் முதியோள் சிறுவன், களிறெறிந்து பட்டனை னென்னு மூவகை, யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே" என மறக்குடியிற் பிறந்த மூதாமகளினி யல்பை இவர் தெரிவித்திருத்தல் அறிதற்பாலது. குறுந்தொகையிலும் இவர் செய்யுட்களுண்டு.

பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு:—பெருங்கோப்பெண்டு - பட் டத்துத் தேவியார். இவர் தம்கணவனுகிய பூதபாண்டியன் இறந்த பொழுது அவன் பிரிவாற்றாது வருந்தி, மற்றைமகளிர்போல யான் இனி உயிரோடிரேனென்று, "பல்சான் றீரே" என்னும் அரியபாடலைப் பாடித் தீயிற்பாய்ந்தார். இவர் காலத்துப்புலவர் மதுரைப் பேராலவாயார். பூதப் பாண்டி என்று ஓர் ஊர் பாண்டிநாட்டிலுள்ளது.

பெருங்குன்றூர்கிழார்:—இவர் வேளாண்மரபினர். இவர் பதிற்றுப்பத்தில் கூ - ஆம் பத்தைப்பாடிச் சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை யிடம் முப்பத்தீராயிரம் காணமுதலிய பரிசில்பெற்றனர். இதனை, அப்பத் தின் பதிகத்தாலுணர்க. வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனல்துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனுடன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடி அதனையே பரிசிலாகக்கூறினர். இவராற்பாடப்பட்டோர் வையாவிக்கோப் பெரும்பே கன், சேரமான் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை, குடக்கோ இளஞ்சேரலி ரும்பொறை, சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி யென்பார். இன் னும் இவரியற்றிய செய்யுட்கள் அகநானூற்றிலும் குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலுமுண்டு. பன்னிரு பாட்டியலில் இவர் இயற்றியனவாகச் சில சூத்திரங்கள் இருத்தலின் பாட்டியல்களியற்றிய புலவருள் இவரும் ஒருவரென்று கருதப்படுகிறார். ஈண்டுக்கூறிய கண்ணகி சிலப்பதிகாரத் திற்கூறப்பெற்ற கண்ணகியல்லள். இறையனாரகப் பொருளுரையிலும் இவர்பெயர் வந்துள்ளது. இவர் காலத்துப்புலவர்கள்:—சிறுமேதாவி யார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையரனார், இளந்திருமாறனார், மதுரை

யாசிரியனல்லந்துவனார், மருதனிள நாகனார், கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார், பரணர்முதலியோர்.

பெருங்கோழிநாய்கன்மகள் நக்கண்ணையார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி. அவனைத்தானுகவிரும்பி அவன் வெற்றியைப் பாராட்டி. இவர்பாடிய பாடல்கள் மதிக்கற்பாலன; 'பெருங் கோழிநாய்கன்மகள் ஒருவன் ஒத்த அன்பினுற் காமமுரு தவழியும் குணச் சிறப்பின்றித் தானே காமமுற்றுக்கூறியது' (தொல். புறத்திணை. சூ. உஅ - நு) என்பதும் இதனை வலியுறுத்தும்.

பெருஞ்சித்திரனார் :—அன்பில்லாதவர்கள் எவ்வளவு செல்வமுடையவர் களாக இருப்பினும் அவர்களை இவர் மதிப்பவரல்லர் (ககூஉ, உ0எ - அ); ஊக்கமுதலிய இயல்புவாய்ந்தவர் (ககூக); குமணனுடையவண்மையைப் புலப்படுத்துதல் முகமாகக்கடையெழுவள்ளல்களின் வரலாறுகள் சிறு பாணற்றுப்படையிற் போலச் சுருக்கமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன (கடுஅ); தம்முடைய தாய், குழந்தைகள், மனைவி, சுற்றத்தார் ஆகிய இவர்கள் ப்சியால் வருந்துவதை இவர் குமணனுக்குக் கூறும்பகுதிகள் கன்னெஞ் சையும் கரையச்செய்யும் (கடுக); பசியால்வருந்துங் குழந்தைகளுக்கு அத்துன்பத்தைப் போக்கடித்தற் பொருட்டு, அவ்வப்பொழுது தம் மனைவி செய்யுமுபாயங்களை இவர்கூறும் பகுதிகளும் (ககூ0), குமண னளித்த பரிசிலை அம்மனைவியிடங்கொடுத்து, "நீ இனிக் கவலை யின்றி வாழ்" என்று கூறுவனவும் (ககூஉ) அறிதற்பாலன ; செய்யுளிலுள்ள பொருளமைதிகளை நோக்கியே இவர்க்குஇப்பெயரை இட்டனர் போலும்; சித்திரம் - ஆச்சரியம். இவராற் பாடப்பட்டோன் குமணன் ; இகழப் பட்டோர்: அதியமானெடுமானஞ்சி, இளவெளிமான் என்பார். "உயர்ந் தோங்குமருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுங், தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ள லெனுவந்து நீ, யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது, குன்றியுங் கொள்வல் கூர் வேற்குமண" (கடுக), "வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தனை கேண் மதி, வல்லினும் வல்லே னுயினும் வல்லே, யென்னளந் தறிந்தனை நோக் காதுசிறந்த, நின்னளந்தறிமதி பெரும" (ககூக), "இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை, புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்" (ககூஉ), "அருகிற் கண்டு மறியார் போல, வகனகவாரா முகனழி பரிசி, ருளி லாளர் வேளா ரல் லர்" (உ0எ), "காணு தீத்த விப்பொருட் கியானேர், வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித், தினையனைத் தாயினு மினிதவர், துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே" (ஈ0அ), "புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பி, னெலிபார்த்தொற்று தாகும்" (உகூஎ) என்பவை இவ ருடைய பாடல்களிற்சிறந்த பகுதிகள்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார் :—சாத்தனுரென்பது, தெய்வத்தான் வந்த இவரது இயற்பெயர் ; குமணனது தலையை இவர் பாதுகாத்ததுபற்றியோ உறுப்

பாலோ இப்பெயர் முன் இவ்வடைமொழி சார்த்தப்பெற்றது போலும். ஆவூர் மூலங்கிழாரென்பவருடைய புதல்வரிவர் (அகநா. உஉச); கள்ளி யின் தம்பியாகிய இளங்கண்டீரக்கோவும் இளவிச்சிக்கோவும் சேர்ந் திருந்தபொழுது சென்று இளவிச்சிக்கோவை மதியாமல் இளங்கண்டீரக் கோவை மட்டுந்தழுவி, அதற்குக் காரணமுங் கூறினர் (கடுக); தம்பியால் நாடு கொள்ளப்பட்டுக் காடு பற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு தம்முடைய வறுமைத் துன்பத்தைக்கூறித் (கசுச) தன் தலைதுணித்தற்கு அவன்வாள் கொடுப்ப அதனைக்கொண்டு சென்று இளங்குமணனுக்குக் காட்டி அவன் மனத்திலிருந்த மாறுபாட்டைப் போக்கினர் (கசுடு); இவராற் பாடப் பட்டோரும் இவர்காலத்தவரும் இளங்கண்டீரக்கோ, இளவிச்சிக்கோ, குமணன், இளங்குமணன், கடியலெடுவேட்டுவன், மூவனென்பார்; "என்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத், தொடுத்துங் கொள்ளாதமைய லென்", "இன்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே" (கசுச), "மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே", "பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென், நெடிழந் ததனினு நனி யின் னுதென, வாடந் தனனே தலையெனக் கீய" (கசுடு), "மூற்றிய திரு வின் மூவ ராயினும், பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே", "கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ, நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரோ, டொ ளிறுமருப் பேற்றிய செம்மற், களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே" (உஎடு), "வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுஉ" (உஎக), "குமரிப் படை தழுவிய கூற்றுவினை யாடவர், தமர்பிற ரறியா வமர்மயங் கழு வம்" (உகச) என்பவை இவர்வாக்கிற் சிறந்த பகுதிகள். இன்னும் இவர்பாடல்கள் அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும், திருவள்ளுவமாலை யிலும், யாப்பருங் கலவிருத்தியிலும் காணப்படுகின்றன.

பெரும்பதுமனார்:—உயர்ந்த கருத்தமைந்த செய்யுள் செய்தலில் வல்லவர்; "ஆலமரத்தின் பழங்களே நேற்று உண்டேமென்று நினையாமல் மீட்டும் அம்மரத்தின்பாற் செல்லுதலைத் தவிரா, புள்ளினங்கள்; இரவலரும் அத்தன்மையரே; தம்மை ஆதரிப்போர் செல்வமே இவர் செல்வம்; அவர் வறுமையே இவர் வறுமை" என்பது இவர் பாடலின் (ககஉ) பொருள். குறுந்தொகையிலும், நற்றிணையிலும் இவர் பாடல்கள் உள்ளன.

பேய்மகள் இளவெயினி:—பேய்மகள் - தேவரர்ட்டி; பூசாரிச்சி; பேயி னது ஆவேசமுற்றவள். இத்தகையார் இக்காலத்தும் அங்கங்கே உள் ளார். இப்பாட்டின் விசேடவுரையால், பேயே ஒருமகள்வடிவங்கொண்டு பாடியதாக இந்நூலின் பழைய உரையாசிரியர் கருதியதாகத்தெரிகிறது. எயினி - எயினக்குலத்திற் பிறந்த மங்கை. வஞ்சிமகளின் வளமும் தலை வன் கொடையும் இவர்பாடலிற்கூறப் பெற்றுள்ளன. இவராற் பாடப் பெற்றோன் சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பேரெயின் முறுவலார்:—முறுவலாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; பேரெயில் - சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்பாலுள்ளதோரூர்; அது தேவாரம் பெற்ற ஒரு சிவஸ்தலம்; இவர்க்கு இப்பெயர் ஊராலும் உறப்பாலும் வந்த பெயர் போலும். அன்றிப்பெரிய மும்மதில்களைத் தமது முறுவலாலெரித்த பரமசிவனுடைய திருநாமம் இவர்க்கு இடப்பட்டதென்றுங் கொள்ளினும் பொருந்தும்; முறுவல் - புன்னகை. நம்பி நெடுஞ் செழியனென்பான், இம்மையில் தானடைதற்குரிய இன்பங்களையெல்லாமடைந்தானென்றும் செய்யவேண்டிய நற்காரியங்களையெல்லாம் வழுவின்றிச் செய்தானென்றும் இவர் அவனைப்பாராட்டியிருக்கும் பகுதிகள் அறியற்பாலன. இவர் செய்யுள் குறுந்தொகையிலுமுண்டு.

பொத்தியார்:—இவர்கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர்; இவருடைய ஊர் உறையூர்; அவன் வடக்கிருத்தற்குச் செல்லும்பொழுது உடன் சென்று அங்கே பிசிராந்தையார் வரக்கண்டு வியந்து (உகஎ), "நீர் பிள்ளையைப்பெற்ற பின்பு ஈங்குவாரும்" (உஉஉ.) என்று அவன் சொல்லக் கேட்டு மீண்டுவந்து உறையூர் புகுந்து அவனுடைய பிரிவாற்றாமல் வருந்திச் (உஉo) சிலநாளிருந்து, புதல்வன் பிறந்தபின் சென்று அவன் நடைகண்டு வருந்தி 'எனக்கு இடந்தா' என்றுகேட்டு அவன் இடங் கொடுக்கப்பெற்று வியப்புற்று அவனைப்பாடித் (உஉக - ஊ) தாமும் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தனர். அவன் பிரிவாற்றமையால் இவர் அடைந்த வருத்தங்களும் அவனுடைய அருமைக்குணங்களும் இவருடைய செய்யுட்களால் விளங்கும். "கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்" (தொல். கற்பு. சூ. நிஉ - ந) என்பது இச்சரிதத்தைத்தெரிவிக்கின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோர்: கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையாரென்பார்.

போய்கையார்:—இவருடைய ஊர் மலைநாட்டிலுள்ள தொண்டியென்பது (சஅ); இவராற் பாடப்பட்டோன் சேரமான் கோக்கோதைமார்பன்; சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையின் அவைக்களத்துப் புலவராகவிளங்கியவர்; இவர் முவன் என்பவனை அச்சேரமான் வென்று அவனைப்பல்லைப் பிடுங்கித் தன்னுடைய தொண்டி நகரத்துக்கோட்டை வாயிற்கதவிலே அழுத்திவைத்த செய்தி இவர் பாடலில் வந்துள்ளது (நற். கஅ.) அச்சேரமானைப்போரில் சோழன்செங்கணன்வென்று சிறையில்வைத்துவிட்ட பொழுது சோழன்மீது களவழிநாற்பதென்னும் நூலைப்பாடி அச்சேரமானை மீட்ட பேரருளாளர்; "களவழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்ய வுதியன் கால்வழித்தலையை வெட்டியர சிட்டபரிசும்" (கலிங்க.), "இனனருளின், மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்பாதத்தளவிட்ட பார்த்திபனும்" (விக்கிரமசோழனுலா), "பொறையனைப்பொய்கைக்கவிக்

குக் கொடுத்துக் களவழிப்பாக்கொண்டோனும்'' (குலோத்துங்க சோழனுலா), ''பொய்கை களவழி நாற்பதுக்கு, வில்லவன் காற்றலையை விட்டகோன்'' (இராசராச சோழனுலா) என இச்செய்தி நூல்களிற் கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இவர்பாடியனவாக யாப்பருங்கல விருத்தியிற் சிலவெண்பாக்களும், பன்னிருபாட்டியலிற்சிலசூத்திரங்களும்காணப்படுகின்றன. இவரே பொய்கையாழ்வாரென்பது சிலருடைய கொள்கை; ஆழ்வார்கள் மறந்தும் புறந்தொழாத பெரியாரென்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தாந்தமாதலால் அவர் வேறு, இவர்வேறென்று கொள்வதே மரபு.

பொருந்திலிளங்கீரனூர் :—''செறுத்த செய்யுள் செய்செந்நாவின், வெறுத்த வேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்'' எனக்கபிலருடைய கல்வி கேள்விகளை இவர் புகழ்ந்திருத்தலால் இவருடைய நற்குணம் வெளியாகின்றது(நிஉ); இவராற் பாடப்பெற்றோன் சேரன்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை.

பொன்முடியார் :—இவர், சேரமான் தகடூரெறிந்த பெருஞ் சேரலிரும்பொறை யின்காலத்தவர்; தகடூர்யாத்திரை யென்னும் நூலில் இவராற் செய்யப்பட்ட சில செய்யுட்களுமுள்ளன (தொல். புறத்திணை. சூ. அ, கஉ - ந. பார்க்க.) இவருடனிருந்த புலவர் : அரிசில்கிழார். இவராற்பட்டோன் அதியமான் நெடுமானஞ்சி. திருவள்ளுவமாலையிலும் இவர் செய்ததாக அழகிய செய்யுளொன்று காணப்படுகின்றது. மறக்குடியிற் பிறந்த முதியவள் கூற்றாக இவர்கூறிய,''ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே, சான்ற னுக்குத நந்தைக்குக் கடனே, வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே, நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே, யொளிறுவா ளருஞ் சமமுருக்கிக், களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே'' (ஈகஉ) என்னும் பாடலால், ஒவ்வொருவருக்கு முரிய கடப்பாடுகள் இவையென்பது விளங்கும்; இவர் கூறுமுவமை மிக்க இனிமைவாய்ந்தது; ''சிற்றாரரசனுடையதும் உழுத்தஞ்சக்கையையுண்டதும் அலங்காரமில்லாததுமான குதிரை, பகைவருடைய சேனையைக் கடலில் அலைகளைப்பிளந்து செல்லும் தோணியைப்போல விரைந்து அஞ்சாமல் செல்லாநின்றது. பெருஞ்செல்வத்தையுடைய அரசரின் நெய்விரவிய கவளத்தையுண்டனவும் மிக்க அலங்காரமுள்ளனவுமான குதிரைகள் முருகன் கோயிலில் கலந்தொடாத மகளிரைப் போலப் போரில் சும்மாநிற்கின்றன'' (உகூக) என்பதனால் விளங்கும்.

மதுரை அளக்கர் ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார் :—அளக்கர் ஞாழலென்பது ஓரூர். பாண்டிய அரசரால் முதலில் இவர் போதுகாக்கப் பெற்றவர்; சுக்கிரன் வானத்தில் தென்பாற்காணப்படின் மழை குறையுமென்று இவரறிந்தவர் (நஅஅ: க - உ; கநி - சு.) இவராற்பாடப்பட்டோன் சிறுகுடிகிழான் பண்ணனென்பவன். ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா. குறுந்: நற்.) இவருடைய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர் 'அளக்கர்

ஞாழார்' என்று பிரதிகளிற் காணப்படினும் அது பிழையென்று தோற்று கின்றது.

மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார் :—இவர் ஆடைவிற்கும் வணி கர்; அறுவை - ஆடை. "அரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும், புரவலர் புன்க ணேக்கா திரவலர்க், கருகா தீயும் வண்மை, யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே" (நூஉசு) என்பது இவருடைய பாடற்பகுதி; ஏனைத் தொகை களிலும் (அகநா. குறுந். நற்.) திருவள்ளுவமாலையிலும் இவர்பாடல் கள் காணப்படுகின்றன.

மதுரைஇளங்கண்ணிக் கௌசிகனார் :—கௌசிகனென்பது இவரது இயற்பெயர்; ஒருமுனிவர் பெயர் இவர்க்கு இடப்பட்டது. பகை வர் சேய்மையிலிருந்தே அஞ்சுதற்குரிய ஒளி தன்பால் அமையப்பெற்ற தலைவனுக்கு நல்லபாம்பு தங்கும் புற்றையும் கொல்லேறு திரிந்துலாவும் மன்றத்தையும் இவர் உவமைகூறியிருத்தல் அறிதற்பாலது.

மதுரை ஓலைக்கடைக் கண்ணம்புகுந்தாயத்தனார் :—ஓலை - ஓலையால் இயற்றப்பட்டகுடை; தாழை முதலியவற்றின் ஓலையுமாம். இதனால், இவர் வியாபாரஞ்செய்பவரென்று தெரிகிறது; இவர்பாடிய மகட்பாற் காஞ்சி இன்சுவையுடையது.

மதுரைக்கணக்காயனார் :—கணக்காயர் - ஓதுவிப்பார்; "கணக்காயரில் லாத வூரும்" (நீரி. கo.) இதனால், இவருடையதொழில் இன்னதென்று விளங்கும்; திருவருளாற் கிடைத்த சங்கப்பலகையில் முதலில் ஏறி வீற் றிருந்தவரும் நல்லிசைப் புலவர்களின் நடுநாயகமாக விளங்கியவரு மான நக்கீரனுருடைய அருமைத்தந்தையாரிவர். இதனாலேயே இவ ருடைய தவப்பயனும் கல்விப்பெருமையும் நன்குவிளங்கும்; பகை வருடைய பெருஞ்சேனையைத் தனியேநின்று தடுக்கும் ஒரு வீரனை, "பெருங்கடற் காழி யனையன்", "தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோன்" என்று இவர் பாராட்டினர்.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்:—இவரூர் மதுரை; மதுரைக் கணக்காயனாரென்பது இவர்தந்தையார் பெயர். குலம் ஒருவகை வேதியர் குலமென்பது சிலர்கொள்கை. கடைச்சங்ககாலத்திற் சங்கப்பலகையில் முதலிடத்தை முதலில் ஏற்றவர் இவரே; சோங்கொற்றனுருடையதந்தை யார்; இந்நூலிற் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனுக் குச் சிவபிரான், பலதேவர், மாயோன், முருகவேளென்பவர்களை உவமை யாக்கி இவர்பாடிய பூவைநிலையும் (நிசு), பொதுவாகப்பாடிய பொருண் மொழிக்காஞ்சியும் (கஅசு) மிகஅழகுவாய்ந்தவை. திருமுருகாற்றுப்படை யும், நெடுநல்வாடையும் இவரியற்றியநூல்கள். நக்கீரர் நாலடிநாற்ப தென்னும் நூலொன்று இவரியற்றியதாக யாப்பருங்கலவிருத்தி முத லியவற்றால் தெரிகின்றது. இறையனாகப்பொருளுக்கு முதலுரைகண்

டவரிவரே. இவர்செய்தனவாகச் சிலதனிப் பாடல்கள் வழங்குகின்றன. இவரியற்றியதாகத் திருக்கீகாளத்தி ஞானப்பூங்கோதை ஸகஸ்ரநாமம் ஒன்று தஞ்சாவூர் அரண்மனைப் புத்தகசாலையிலுள்ளதென்பர். அதனால், இவர் வடமொழியிலும் மிக்கபயிற்சியுள்ளவரென்று தெரிகின்றது. இவருடைய மாணாக்கர் இவர் புதல்வரான கொற்றனாரென்பவரே. இன்னும், கக-ஆம் திருமுறையிற்காணப்படும் கைலைபாதி காளத்தி பாதியந்தாதி முதலிய கo பிரபந்தங்களின் ஆசிரியரிவரேயென்பர். மதுரைப்பட்டிமண்டபம் (வித்தியாமண்டபம்) புகுந்து வடமொழியேசிறப்புடையதென்றும் தென்மொழிஇழிந்ததென்றும் கூறிய குயக்கொண்டானென்பவனை இறக்கப் பாடி, சிலர்வேண்ட அவனைப் பிழைக்கவும் பாடிய ஆற்றல்வாய்ந்தவர். இவருடையவரலாறு இவரியற்றிய பிரபந்தங்களாலும், தனிப்பாடல்களாலும், திருப்புகழாலும், கல்லாடமுதலியவற்றாலும், தொல்காப்பியவுரைகளாலும், இறையனாரகப் பொருளுரையாலும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், திருவிளையாடல், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், சேகாளத்திப்புராணம் முதலியவற்றாலும் நன்குவிளங்கும். இவருடைய திருவுருவம், திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரக்கடவுளின் பக்கத்தே எழுந்தருளியிருக்கின்றது; திருவிழாக்காலத்தில் அதற்குப் புறப்பாடுண்டு. மதுரை மேலமாசிவீதியின் மேல் சிறகில் நக்கீரர் கோயிலென்று ஒரு கோயில் பெரிதாகவுள்ளது; அது சங்கத்தார் கோயிலெனவும் வழங்கும். இவர் வரலாறு இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணாகனார் :—வெண்ணாகனாரென்பது இவரதுஇயற்பெயர்; இவர்பாடிய வல்லாண்முல்லைத்துறை மிக்கபொருட்சிறப்புடையது. அகநானூற்றில் ஒருசெய்யுள் இவர்பாடியதாகவுள்ளது.

மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்:—இவர் கூலவியாபாரி; கூலம் - நெல் முதலியவை ; பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை நோக்கி, "வல்லே மன்ற நீயஞ் தளித்த, றேற்றாய் பெருமபொய்யே யென்றும், காய்சினஞ் தவிராது கடலூர் பெழுதரு, ஞாயிறனையதின் பகைவர்க்குத், திங்க ளனைய வெம்ம னோர்க்கே" (நிகூ) என அவனுடைய இயல்புகளைச் சுருக்கிக் கூறியவர். பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில் கட்டுவித்து நித்திய பூசைமுதலியன நடக்கும்படி செய்தவர். அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறியபொழுது அவனோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்தவரும் துறவுபூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவருடைய சரித்திரத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாகச் செய்தற்கு வேட்கையடையும் வண்ணம் செய்தவரும் இவர் ; இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும், அந்நூற் காட்சிக் காதையாலுமுணர்க. மணி

மேகலை நூலாசிரியர் இவரே; "சீத்தலைச்சாத்தனாற்செய்யப்பட்ட மணி மேகலை" (தொல். செய். சூ. உசக-பேர்.) ஏனைத்தொகை நூல்களிலும் (நற்.குறுந். அகநா.) திருவள்ளுவமாலையிலும் இவராற்செய்யப்பட்டுள்ள பாக்களுண்டு; இவர்பெயர், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரென வும், சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும்; "தண்டமிழ்ச்சாத்தன்" (பதிகம், கo) என்றும், "தண்டமிழ் ஆசான் சாத்தன்" (உரு:சுசு) என்றும், "நன்னூற்புலவன்" (உரு:கoசு) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவித்தற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற் பிழைகள் காணப்படுந் தோறும் ஆசிரியர்களைக் குற்றங்கூறுதற்குத் துணியாராய், 'இத்தப் பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே' என்று இவர் மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக்கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின், சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது இவர்க்குப் பெயராயிற்றென்றுங்கூறி, "வள்ளுவர் மூப்பாலாற், றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு" என்று மதுரை வன் றமோதரனார் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக்கூறிய செய்யுளை ஆதாரமாகக்காட்டுவர் ஒருசாரார்; "சீத்தலைச் சாத்தன், கொடும்புறமருதியென்பன: சினைப்பெயரொடு தொடர்ந்துவரு முதற்பெயர்" (தொல். பெயர், சூ. உo - இளம்) என்பது இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். சிலப்பதிகாரத்தை இவர் கேட்டனரெனச் சிலப்பதிகாரப் பதிகத்திறுதியிலும், மணிமேகலையைச் சிலப்பதிகார நூலாசிரியர் கேட்டனரென அந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும், இவரும் ஒரேகாலத்தினரென்பது அறியப்படுகின்றது. சீத்தலையென்னும் ஓர் ஊரிலுள்ள ஐயனார் பெயராகிய சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்பது ஒரு சாரார் கொள்கை; உண்மை விளங்கவில்லை.

மதுரைத் தமிழக்கூத்தனார்:—ஆரியக்கூத்து முதலியவற்றைப்போலத் தமிழ் மொழிக்கேயுரிய கூத்தாற் பெயர்பெற்றவரிவர். இவர்க்குச் சடுவன் மள்ளனார், நாகன்றேவனாரென இருபுதல்வருளர் (அகநா. எo, கசுசு, நூருசு.) இவர்பாட்டில் வந்துள்ள உவமையும் தலைவன் தலைவிகளுக்குரிய இல்லறமுறையும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.

மதுரைநக்கீரர்:—நிலையாமையை இவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்குமுறை மிக அழகிது (நகூரு.) இவர், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர். கபிலர்க்கும் வேள் பாரிக்கும் காலத்தார் பிற்பட்டவர் (அகநா. நசூ, எஅ.)

மதுரைப் படைமங்கமன்னியார்:—எயினனென்னும் ஓருபகாரியும் அவனது ஊராகிய வாகையென்பதும் இவராற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன.

மதுரைப்பூதனிள நாகனார்:—தன்னுடைய தறுகண்மையாற் பகைவருடைய சேனையை அஞ்சுவித்து வேறுபடுத்தும் ஒருவீரனுக்குக் குடத்திலுள்ள

பாலியெல்லாம் தயிராகத்திரிக்கும் சிறுபிரையை இவர் உவமை கூறியிருக்கின்றனர்.

மதுரைப் பேராலவாயார்:—சொக்கநாதக் கடவுள், ஒருபுலவராக வந்து சங்கப்புலவருடைய வழக்கை விடுவித்தபொழுது முதலில் அவர் பெயராக் அமைந்திருந்த இப்பெயர் (திருவால. கரு: கஉ - கூ), பின்பு அவர்களுள் ஒருவராகிய இவர்க்கு இடப்பட்டு வழங்கலாயிற்று; ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் காலத்தினர் இவர். அவனிறந்தபின்பு தானுமிறந்தற்குத் தீயிற்பாயும் அவன் மனைவியின் நிலைமையைப் பார்த்து இவர் கூறியபாடல் யாருடைய மனத்தையும் நெகிழ்விக்கும் (உசள.) இன்னும் இவர் செய்த பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலுமுண்டு (அகநா. நற்.)

மதுரை மருதனிள நாகனார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்; இவர் பாடலில், திரிபுரவிசயம், திருச்சேந்தூரில் முருகக்கடவுளெழுந்தருளிய துறைக்கணுள்ள மணற்குவியல்கள் பாராட்டப்பெற்றுள்ளன. இறையனாரகப்பொருளுக்கு நல்லுரையியற்றியவர்களுள் இவருமொருவர்; "உருத்திரசன்மன்...எல்லாரும் முறையே உரைப்பக்கேட்டு வாளாவிருந்து மதுரை மருதனிளநாகனாருரைத்த விடத்து ஒரோவழிக் கண்ணீர்வார்ந்து மெய்ம்மயிர் நிறுத்தி... இருந்தான்" (இறை. முதற் சூத்திரவுரை) என்பதனால், அவ்வுரையின் பெருமை விளங்கும். இவர் பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா. குறுந். நற்.) காணப்படுகின்றன.

மதுரை வேளாசான்:—வேள் - யாகஞ்செய்யுந்தொழிலின் பெயராகிய் வேட்டலென்பதன் முதனிலை; ஆசான் - ஆசிரியன். ஒரு வேந்தனிடமிருந்து மற்றொரு வேந்தன்பால் அந்தணன் தூதுசெல்லுதற்குரியனென்பது இவர் பாடலால் தெரியவருகின்றது.

மருதனிளநாகனார்:—இப்பெயர் மருதனிள நாகனரெனவும் பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதி, நாஞ்சில் வள்ளுவனென்பார். மருதக்கலியைப் பாடியவர் இவரே; "மருதனிள நாகன் மருதம்" என்பதனாலுணர்க. இவர்பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் காணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

மாங்குடிகிழார்:— இவராற்பாடப்பட்டோர்: தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், வாட்டாற்றெழினியாதனென்பார். இவர்பாடலொன்றில் எவ்வியென்னும் வேளினுடைய மிழலைக்கூற்றத்தையும் பழையவேளிர்களுக்குரிய முத்தூற்றுக் கூற்றத்தையும் மேற்கூறியசெழியன் கைப்பற்றினமை கூறப்பெற்றுள்ளது (உசை.) இவர்பாடல்கள் ஏனைத் தொகைகளிலும் வந்துள்ளன. (குறுந். நற்.)

மாதி மாதிரத்தனார்:—இந்நூல் கஅசு-ஆம் செய்யுளியற்றிய ஆசிரியர் பெயராகச் சில பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

மார்க்கண்டேயனூர்:—ஒரு முனிவர் பெயராகிய இஃது இவர்க்கு இடப் பட்டது. இவரியற்றிய நூலைத் தலையாயவோத்தென்பர் (தொல். புறத். தினை. சூ. ௨0 - ந.) மார்க்கண்டேயனூர்காஞ்சி யென்று ஒரு நூற் பெயரும் ஒருசெய்யுளும் வழங்கும் (யா. வி ; யா. கா - உரை.)

மாற்பித்தியார்:—இவர் பெண்பாலாரென்று தெரிகிறது. பெருஞ்செல்வத்தை நுகர்ந்த ஒருதலைவன் அச்செல்வத்தைவெறுத்துத் துறவுபூண்டு கடியவிர் தங்கொண்டு நோற்றிருத்தல் இவர் பாடல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

மாறேக்கத்துநப்பசலையார்:—மாறேக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்ததோரு நாடு; ந - சிறப்புப்பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். பசலை-கணவனைப் பிரிந்த மகளிருடைய நெற்றி முதலியவற்றில் உண்டாவதாகிய வேறு பட்டநிறம்; "மணிமிடை பொன்னின் மாமைசாயவெ, னணிநலஞ் சிதைக்கு மூர்பசலை" (நற். ஈ0ச) எனப்பசலையின் இயல்பை விளங்கக்கூறியிருத் தலின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுடைய போர்வென்றியையும் அவன்கொடை முதலியவற் றையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். அவன் இறந்தபொழுது இவர் பாடிய பாடல் படிப்பவர் மனத்தை உருக்கும். மலையமான் திருமுடிக் காரியும் அவன்மகன் சோழியவேளுதி திருக்கண்ணனும் கபிலரும் இவ ராற் பாராட்டப்பெற்றோராவர். இவர் பெண்பாலாரென்று தெரிகிறது. ஈஎ, ஈக, கஉசு, களச, உஉசு, உஅ0, ஈஅஈ. இவரியற்றியதாக நற் றிணையில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது.

முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்:—இப்பெயரினொருவர் தலைச்சங்கத்தி லிருந் தனரென்று இறையனாகப்பொருளின் முதற் சூத்திரவுரையால் தெரி கின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலாதன்.

மோசிகீரனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர்: சேரமான் தகடூரெறிந்த பெருஞ் சேரலிரும்பொறை, கொண்கானங்கிழானென்பார். இவர் பெயர் மோசி கீரனெனவும் வழங்கும்; "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே, மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலக, மதனால், யானுயிரென்ப தறிகை, வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே" என்பது இவருடைய பாடல்களுளொன்று.

மோசிசாத்தனார்:—இவர்செய்யுளிற் களவேள்வி ஒருவகையாக விளங்கக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

வடமநெடுந்தத்தனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் காலை கிழவனகனென்பான். இவர்பெயர் வடநெடுந்தத்தனெனவும், வடமநெடுந்தச்சனெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

வட்மவண்ணக்கண் தாமோதரனார்:—வண்ணக்கண்-நாணயபரிசோதகன்; இப்பொருள் நீலகேசியுரையிற் கண்டது. நோட்டக்கீரனென்னும்

பெயர் இப்பொருளில் இக்காலத்து வழங்கப்படுகின்றது. தாமோதரனா ரென்பது கடவுள்பெயரால்வந்த இவரது இயற்பெயர். இவர்வடதிசையி லிருந்து வந்தவராக எண்ணப்படுகிறார். இவராற்பாடப்பட்டோன் பிட் டங்கொற்றனென்பான்.

வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் தேர் வண்மலையன். அவனைநோக்கி, இவர் "உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு, நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே" என்கிறார்; அழி - வைக்கோல். இப்பெயர் வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனாரெனவும் வழங்கும்.

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்:—"தெண்கடன், முழங்குதிரை முழ வின் பாணியிற் பைபயப், பழம்புண் ணுறுநரிற் பரவையி னாலும்" (நற். ௩௭அ) எனக் கடலலையினொலிக்கு முழவினொலியை உவமங்கூறிய சிறப்பால் இவர் பெயர்க்குமுன் 'பேரி' என்னும் அடைகொடுக்கப்பட் டது போலும். இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவந் திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனென்பான். அவனைநோக்கி, நீயும் நின் புதல்வரும் அவர்பெறும்புதல்வரும் நீடுவாழ்கவென்று கூறும்பகுதி மிக்க நயமுடையது: "நின்னோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்று, மொன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துநும், பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின், முன் னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம், யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டு திரைப், பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினு, நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்று, மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும், புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி, நீடு வாழிய நெடுந்தகை" என்பது. இவர்பாடல்கள், ஏனைத்தொகைகளிலுங் காணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

வடமோதங்கிழார்:—இவருடைய பாடலிற் பகைவர் கைப்பற்றிச்சென்ற நிரையை மீட்டுவந்த வீரனொருவன் தன்உயிர்விட்டசிறப்பும் அவனுக்காக நடப்பட்ட வீரக்கல்லில் அவன் தெய்வமாக வாழ்ந்ததும் கூறப்பெற் றுள்ளன. இவர்பாடியதாக அகநானூற்றில் ஒரு செய்யுள் காணப்படு கின்றது.

வன்பரணர்:—பரணர், நெடுங்கழுத்துப் பரணரென வேறு இருபுலவருளரா தலின், இவர் பெயர்க்குமுன் வன்மையென்னும்அடைமொழி கொடுக்கப் பட்டது. இவருடையசெய்யுளிலுள்ள பொருணயம் மிகச் சிறந்தது. இவராற்பாடப்பட்டோர், கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளி, வல்விலோரி யென் பார். நள்ளியை நோக்கி நீ முற்ற அளித்தலால், இனி எம்முடையநா ஏனைஅரசரைத் துதித்தலையறியாதென்பர்: "பரிசின்முற்றளிப்பப், பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச், செய்யா கூறிக் கிளத்த, லெய்யா தாகின் றெஞ் சிறுசெந் நாவே" (கசஅ.) பெருஞ் செல்வத்தையடைந்தமையால், எம்மவர் ஆடல்பாடல்களை அடியோடே மறந்தனரென்பதைப் புலப்படு

த்தி, "மாலைமருதம் பண்ணிக்காலைக், கைவழி மருங்கிற் செவ்வழிபண்ணி, வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ, புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மையானே" எனவும், "பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்,கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க, வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே" எனவுங்கூறுவர் (கசகூ,கருங); நள்ளி தன்னை இன்னானென்று புலப்படுத்தாமல் உணவு முதலியவற்றை அன்புடனளித்துச்சென்ற அருமையைக் கூறிய கரு0 - ஆம் செய்யுள் அறிஞரும் கொடையாளிகளும் எப்பொழுதும் படித்து இன்புறற்பாலது. வல்விலோரியின் வில்வன்மையைப் புலப்படுத்தற்கு, "வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி, பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப், புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக், கேழற் பன்றி வீழ வயல,தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும், வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்" (கருஉ) என இவர்கூறிய அருமை நுணுகி அறிதற்பாலது. இவர்செய்ததாக நற்றிணையில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது.

வான்மீகியார்:— ஒருமுனிவர் பெயராகிய இப்பெயர் மரபுபற்றி இவர்க்கு இடப்பட்டதுபோலும். இவர் கூறிய துறவறத்தின் பெருமை அறிதற்பாலது; "வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக், கையவி யனைத்துமாற்றாது" என்பதனாலறிக. இவர்பெயர் வான்மீகையாரெனவும் வழங்கும். முதற்சங்கத்திருந்த புலவருள் வான்மீகனாரென்று ஒருவருளர் ; அவர் வேறு ; இவர்வேறு.

விரிச்சியூர் நன்னாகனார் :— தம்முடையதலைவன் போர்செய்தற்குத் தம்மினும் முந்திச்செல்லுதலை விளக்கிக் கூறியிருத்தலின், இவர் ஒருவீரராக எண்ணப்படுகிறார் ; அன்றி ஒருவீரன் கூற்றைக் கொண்டுகூறியதுமாம்.

விரியூர் நக்கனார் :—சிவபிரானுடைய திருநாமமாகிய நக்கனாரெனன்பது இவருக்கு இடப்பட்டதுபோலும். இப்பெயர் விரியூகநக்கனாரெனவும் விரியூரங்கனெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவர் தம்முடைய தலைவனது வேற்படையைப் பலபடப்பாராட்டிக் கூறியிருக்கின்றனர்.

வீரைவெளியனார்:—வீரைவெளியென்பது ஓரூர். இவர், "முன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப், பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழல்" எனத் தம்முடைய தலைவனதுவீட்டு முன்றிலையும், "வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்று, மருகா தீயும் வண்மை, யுரைசா னெடுந்தகை" என அவன் கொடை விசேடத்தையும் கூறுவர்.

வெண்ணிக் குயத்தியார்:—வெண்ணியென்பது ஓரூர். குயத்தி - குயச்சாதியிற் பிறந்த மாது. இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் கரிகாற் பெருவளவன். இப்பெயர் வெண்ணிற் குயத்தியாரெனவுங் காணப்படுகின்றது.

வெள்ளெருக்கிலையார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் வேள்எவ்வி. அவனிறந்த பின்பும் இவரிருந்து புலம்பினர். இறந்த அவனுக்கு அவன் மனைவி சிறிய இடத்திற் பிண்டம்வைத்தலைக்கண்டு கூறுதல் வாயிலாக, "பிடி

யடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித், தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த, வின் சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ, லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற், பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே'' என்று அவன் பெருங்கொடையைப் புலப்படுத்தினர்.

வெள்ளைக்குடிநாகனார் :— வெள்ளைக்குடி யென்பது ஓரூர். இவர் தம்முடைய பழைய நிலங்களுக்குரிய வரிப்பணத்தைச் செலுத்துதற்கு ஆற்றாத வராகிச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனுக்குச் செவியறிவுறுத்திஅச்செய்களை *முற்றூட்டாகப்பெற்றனர். ''முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண், டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே,'' ''நின் விண்பொரு வியன்குடை, வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ'', ''நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது, பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக், குடிபுறந் தருகுவை யாயினின், னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே'' என்பவை இவர் பாடலிலுள்ள சிறந்த பகுதிகள் (௩௫) ; இன்னும் இவர்வாக்காக நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன.

வெள்ளைமாளர்:—இவர் பாடிய ஏறாண்முல்லைத்துறை மிக்க பொருள்நயமுடையது.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்:—இவர் பெண்பாலார். காமக்கண்ணியென்பது காஞ்சிநகரத்திற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய அம்பிகையின் திருநாமம் (காமாக்ஷி.) வெறியென்பது தெய்வமேறப்பெற்று ஒருத்தியாடுதல். இது வெறியாட்டமெனவும் வழங்கும் ; இதனியல்பை நன்றாக விளக்கிப் பாடியிருத்தலால், 'வெறிபாடிய' என்னும் அடைமொழி இவர் பெயர்க்குமுன் சேர்க்கப்பெற்றது (அகநா. ௨௨, ௯௨; நற். ௨௬௮.) இவர் பெயர் வெறியாடிய காமக்கண்ணியாரெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவர் இந்நூலிற் பாடிய செருவிடைவீழ்தல், குதிரைமறமென்னுந் துறைப்பாடல்கள் அறிதற்பாலன.

வேம்பற்றூர்க் குமரனார்:—வேம்பற்றூரென்பது மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ள தோரூர். வேம்பத்தூரென இக்காலத்துவழங்கும்; இன்னும் குலசேகர சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் இதனுக்கு ஒருபெயருண்டென்று சிலாசாசனத்தாற்றெரிகிறது. கடைச்சங்கப் புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை அந்தணர்களே தமிழ்ப்புலவர்களாக இவ்வூரில் விளங்கியிருத்தல் கண்கூடாதலாலும், பெயராலும் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்.

ஆசிரியர் பெயரில்லாத பாட்டுக்கள்:—௨௪௯, ௨௫௬ - எ, ௨௬௩, ௨௬௭-அ, ௨௯௭, ௩௦எ, ௩௨௩, ௩௨௭ - அ, ௩௩௩, ௩௩௯ - ௪௦, ௩௫௫, ௩௬௧.

---

* முற்றூட்டு - ஸர்வமானியம்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

அகுதை:—இவன் பரிசிலர்க்கு யானைகொடுக்கும் கொடையாளிகளுள்ஒருவன்; போர்செய்தலில் வல்லவன் ; இவன் ஊர் மதுரை ; இவற்றை, "இன் கடுங் கள்ளி னஃதை களிற்றொடு, நன்கல னீயு நாண்மகி ழிருக்கை" (அகநா. எசு), "பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச், சீர்கெழு நோன்ரு ளகுதை", "மணகாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை, குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூடல்" (உகூக, கூசஎ) என்பவற்றாலுணர்க. இவனைப் புகழ்ந்தபுல்வர்: வெள்ளெருக்கிலையார், கபிலர். அகுதை, அஃதையென்னுமிரண்டும் பிரதிகளிலுள்ளன.

அதியமான் தகடூர் பொருதுவீழ்ந்த எழினி:—இவன் ஓரரசன் ; போரில் வல்லவன் ; சிறந்த கொடையாளிகளுள் ஒருவன் ; செங்கோலியுடையவன் ; இவன் யுத்தத்தில் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாதுவருந்தி யமனை நோக்கி, "நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி, நீயிழந் தனையே யதனில் கூற்றம், வாழ்தலின் வருஉம் வயல்வள னதியான், வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங், கொருவ னுருயி ருண்ணு யாயி, னோரார் பல்லுயிர்பருகி, யார்குவை மன்னெவ னமரடு களத்தே" என்று அரிசில்கிழார் கூறிய பாட்டே இவன் இத்தன்மையனுதலை நன்குபுலப்படுத்தும் ; அதியமான் தகடூரெறிந்துவீழ்ந்த எழினியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன்; யுத்தத்திற் பேர்பெற்றவீரன் ; ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவர்களுக்குத் தலைவன்; ஒருகாலத்தில், உண்டோர்க்கு நெடுங்காலம் சீவித்திருத்தலைச் செய்யும் கருநெல்லிப் பழத்தைப்பெற்று அதனை ஔவைக்குக்கொடுத்துப் புகழ் பெற்றவன் ; காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஔவையைத் தூதுவிடுத்தோன் ; சேரமானுடைய உறவினன் ; பனிமாலையையுடையவன்; வெட்சிப்பூவையும் வேங்கைப்பூவையுமணிவோன்; சேரன், சோழன், திதியன், எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரசரெழுவர்க்குரிய ஏழிலாஞ்சினையும் நாடும் அரசவுரிமையுமுடையோன் ; மேற்கூறிய அரசர் எழுவரோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென்றோன் ; பரணர்புகழ்ந்துபாடும்படி கோவலூரையும் வென்றான். இவனுடைய ஊர் தகடூர் ; இவன்மலை குதிரைமலை ; இவன்மகன் பொகுட்டெழினி; இவன் முன்னோர், தேவர் கனிப்போற்றி வழிபட்டுவிண்ணுலகிலிருந்து கரும்பை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தனர். அவர்களுக்கு வரங்கொடுக்கும்பொருட்டுத் தேவர்கள்வந்து தங்கியதொரு சோலை இவனூரிலிருந்தது. இவன்பெயர் அதிகமான் நெடுமானஞ்சியெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும், எழினியெனவும்(கடிஅ) வழங்கும். இவன் சேரமான் பெருஞ்சேரலிரும்பொறை

யால் வெல்லப்பட்டானென்று **பதிற்றுப்பத்துள்** எட்டாம் பத்தினால் விளங்குகின்றது. 'ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது தன்மதிற்புறத்துவருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிஞையினடங்கும்; அது சேரமான் செல்வுழித் தகடூரிடை அதியமானிருந்ததாம்' (**தொல். புறத்திணை.** சூ. எ - ந.) என்றதனால் இவனுடைய வரலாற்றின் ஒரு பகுதிஅறியப்படுகின்றது. இவனைப் பாடியவர்கள்: ஔவையார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார்.

அதியமான் நெடுமானஞ்சிமகன் பொகுட்டெழினி:—இவன் கொடையும் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புமுடையோன்; இவன்பெயர் அதியமான் மகன் பொகுட்டெழினியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர் ஔவையார்.

அந்துவஞ்சாத்தன்:—இப்பெயர்க்கு அந்துவன்மகனாகிய சாத்தனெனப் பொருள்கொள்க. இவன் ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; "உரைசா லந்துவஞ் சாத்தனும்" (எக.)

அந்துவன்கீரன்:—இதற்கு அந்துவன் மகனாகிய கீரனென்பதுபொருள். இவனுக்குக் கொடையைச் செவியறிவுறுத்திப் பாடியபுலவர் காவட்டனார்.

அம்பர்கிழா அன்அருவந்தை:—இவனைப்பாடியபுலவர்கல்லாடனார்; ௩அ௫-ஆம் செய்யுளின் ௯-௧௦ஆம் அடிகளின் குறிப்பாற் பிறவரலாறுகளை உணர்க.

அவியன்:—ஒருபகாரி; இவனைப்பாடியவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார்.

ஆதனழிசி:—ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; 'ஆதனழிசியும்' (எக.)

ஆதனுங்கன்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வேங்கடமலையின் தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் கள்ளில் ஆத்திரையனார். இவன் அருமைபெருமையை இப்புலவர்பாடிய பாடல்கள் நன்கு புலப்படுத்தும்.

ஆந்தை:—இவன் ஒல்லையூர்தந்தபூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடையஊர் எயிலென்பது; 'மன்னெயி லாந்தையும்' (எக.)

ஆழர் மல்லன்:—முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனென்னும் பெயரைப்பார்க்க.

ஆய்:—இவன், இருவகைவேளாளரில் உழுவித்துண்போர்வகையினன்; அரசராற் கொடுக்கப்படும் வேளென்னும்உரிமையடைந்தோன்; கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (க௫அ); சிறந்தவீரன் (க௨அ); பொதியின்மலைத் தலைவன் (க௩௨); அதனருகேயுள்ள ஆய்குடி யென்பது இவனுடைய ஊர்; ஆய் அண்டிரனென்றும், அண்டிரனென்னும் இவன்பெயர் வழங்கும்; பாணர்க்கும் இரவலர்க்கும் யானைகளையும் பிறவற்றையும் மிகுதியாகக் கொடுத்தோன் (க௩௫); சுரபுன்னைப்பூமாலையை உடையவன்; கொங்கு நாட்டாரோடு போர்செய்து அவர்களைப் புறங்காட்டியோடச் செய்தோன்; யாதொருபயனையுங்கருதாது இரவலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தலையே கடனாகவுடையோன்; இவனுடைய நற்குண நற்செய்கைகள்யாவும் மன

முருகிப் புலவர்கள் இவனைப் பாடியபாட்டுக்களால் (கஉஎ - ௩௬, உசஂ-சக, ௩எச - ரு) நன்குபுலப்படும் ; இன்னும், பாம்பு பெற்றுக்கொடுத்த நீலஉடையினை ஆலின்கீழெழுந்தருளிய தலைவனுக்கு [பரமசிவனுக்கு] இவன்கொடுத்தனன் ; இதனை, "நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர்திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாயும்" (௬௬ -௯)என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையா லுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: உறையூர் ஏணிச்சேரிமுட மோசியார், துறையூர் ஓடைகிழார், குட்டுவன் கீரனார். இவர்களுள் இவன்இறந்தபின்பும் இருந்தோர்: துறையூர் ஓடைகிழாரொழிந்த மற்றை யோர்.

இயக்கன்:—இவன் ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒரு வன்; " வெஞ்சினவியக்கனும் " (எக.)

இருங்கோவேள்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வடபக்கத்தில் ஒரு முனிவருடைய ஓமகுண்டத்திற்றோன்றித் துவராபதியை [துவாரசமுத் திரம்] ஆண்டு நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேளிர் களுள் ஒருவன்; ஒருபெரியோர் தவஞ்செய்துகொண் டிருக்கையில் அவர் க்கு இடையூறுசெய்யவந்த புலியொன்றை அவர் கட்டளையின்படி கொன் றமையால் இவனுக்குப் புலிகடிமாலென்று ஒருபெயருண்டாயிற்றென்பர்; இவற்றை, "நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச், செம்பு புனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை, யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே", "ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்" என்பவற்றாலுணர்க. வேள்பாரி இறந்த பின்பு அவன் புதல்வியரை அழைத்துவந்து மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கபிலர் புகழ்ந்துவேண்ட, அதற்கு உடம்படாது மறுத்தமையால், இவன் அவரால் வெறுக்கப்பட்டான்.

இளங்கண்டீரக்கோ:—இவன் கண்டீரக்கோவின்தம்பி; இவனும் இளவிச்சிக் கோவும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அங்குவந்த பெருந்தலைச்சாத்தனார் இவனை மட்டும் தழுவ, அவன் இவ்வாறுசெய்தது என்னையென, அவர் இவன் மேம்பாட்டைப் புகழ்ந்தும் அவனை அவமதித்து

இளங்குமணன்:—இவன் குமணன்தம்பி ; இவன் கொடையாளியுமாகிய குமணன்பாற் பகைமையுறறு அவன் நாட்டைக் கைக்கொண்டு, காட்டிற்புகுந்து ஒளித்திருந்த அவனைக் கொல்லநினைந்து பின்பு பெருந்தலைச்சாத்தனாரால் அப்பகைமை யொழிந்து வாழ்ந்தான்.

இளந்தத்தன்:—இவன் ஒருபுலவன்; சோழன் நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறை யூர் புகுந்தபொழுது, ஒற்றுவந்தானென்று காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங் கிள்ளியால் எண்ணப்பட்டு, அவன் கொல்லப்புகுந்தவிடத்துக் கோவூர் கிழாராற் பாடி விடுவிக்கப்பட்டான்.

இளவிச்சிக்கோ:—இவன் விச்சிக்கோவின் தம்பி; இவனைப்பற்றியவரலாற்றை 'இளங்கண்டீரக்கோ' என்பதிற் காண்க. இவன்பெயர் இளவச்சிரக்கோ வெனவும் வழங்கும்; இவன் காலத்துப்புலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

இளவெளிமான்:—இவன் வெளிமானுடையதம்பி; உலோபகுணமுடையவன்; கல்விமான்கள்பால் அன்பில்லாதவன். அவனிறந்தபின்பு பெருஞ்சித்திரனார்வந்து, 'பரிசில்கொடு' என்றுகேட்பச், சிறிது கொடுத்தமையின் அவரால் அவமதித்துப் பாடப்பெற்றான்; இவன்காலத்துப்புலவர்: பெருஞ்சித்திரனார்; கசுஉ, உ0எ, உசுஎ.

ஈர்ந்தூர்கிழான் தோயன்மாறன்:—இவன் சிறிது செல்வமுடையவனாயினும் பரிசிலர்க்கு இல்லையென்னாது கொடுப்போன்; தன் அரசனுக்குவந்த துன்பங்களைத்தாங்கிப் பகைவரைவெல்லும் வீரமுடையோன்; இவனைப் பாடியபுலவர்: கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார்; ஈர்ந்தூர் கிழான்கோயமானெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

எயினன்:—ஒருபகாரி; இவனதுஊர் வாகையென்பது; இவனைப் பாராட்டிய புலவர்: மதுரைப் படைமங்கமன்னியார்.

எவ்வி:—வேளெவ்வியென்னும் பெயரைப்பார்க்க.

எழினி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன்; கூவிளங்கண்ணியையுடையோன்; குதிரைமலை இவனுடையது; கருவி.

ஏறைக்கோன்:—இவன் குறவர்கள்தலைவன்; காந்தட்பூமாலையை அணிவோன்; மலைநாட்டை ஆள்வோன்; நற்குணநற்செய்கையை உடையவன்; இவனைப் பாடியவர்: சூடமகள் இளவெயினியென்பார்.

ஏனாதி திருக்கிள்ளி:—இவன் கொடையும் வீரமுமுடையோன்; இவனைப் பாடிய புலவர்: கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்; ஏனாதியென்பது அரசனற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்; **தொல் காப்பியப் புறத்திணையியல்** அ-ஆம் சூத்திர (ந) உரையிற்காண்க.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:—இவன் வீரர்க்கும் பாணர்க்கும் விறலியர்க்கும் பேருதவிபுரிந்தோன்; வலியவீரன்; இவன் இறந்தபின்பு பிரிவாற்றாது பாடிய புலவர்: குடவாயிற்கீரத்தனார், தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார். இவன்பெயர் சாத்தனெனவும் வழங்கும்.

ஓய்மான் நல்லியக்கோடன்:—இவன், ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனெனவும் வழங்கப்படுவன். இவன் ஒருசிற்றரசன்; சிறுபாணாற்றுப்படைத் தலைவன்; இவன்காலத்தில் இவனைப்போன்ற பெருங்கொடையாளிகளியாரும் இலரென்று தெரிகிறது. பேகன்முதலிய ஏழுவள்ளல்களுக்கும் இவன் காலத்தாற் பிந்தியவன்; இவை, அப்பாட்டிலுள்ள "வஞ்சியும் வறிதே", "மதுரையும் வறிதே", "உறந்தையும் வறிதே" என்பவற்றாலும் அதன் அசை - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் விளங்கும். இவன் பாம்

பரையில் ஓய்மானல்லியாதன் ஓய்மான்வில்லியாதனென்ற இரண்டு உபகாரிகள் இருந்து விளங்கினார்களென்று இந்நூலால் தெரிகின்றது. இவனைப்பாடிய நல்லிசைப்புலவர்கள்: நல்லூர்நத்தத்தனாரும், புறத்திணைநன்னாகனாரென்பவருமாவர். கிடங்கிலென்னுமூரும் திருத்திண்டீசுவரமும் (திண்டிவனம்) ஓய்மானாட்டில் உள்ளனவென்று தென்னிந்திய சிலாசாசனத்தின் ௩-ஆம் தொகுதி, ௨-ஆம் பகுதி, ௨௦௧-ஆம் பக்கத்திலுள்ள சாஸனத்தால் தெரிகின்றது; கிடங்கில் (சிறுபாண். ௧௬௦) என்பது திண்டிவனத்தைச்சார்ந்த ஊர்களுளொன்று; இக்காலத்துக் கிடங்காலெனவழங்கும்; யாப்பருங்கலவிருத்தியின் மேற்கோளாகிய "கிடங்கிற் கிடங்கில்" என்னும்வெண்பாவில் வந்துள்ள கிடங்கிலென்னுமூர் இதுவே. இவ்வூரிற் சிதைந்த அகழியும் இடிந்தகோட்டையும் இன்றும் காணப்படுகின்றன. இவனுடைய ஊர்களுள் ஒன்றாகிய மாவிலங்கை (௧௭௬) புனனாட்டுக்கு வடக்குள்ள அருவாநாடு, அருவாவடதலை நாடென்ற இரண்டும் சேர்ந்த இடமென்றுகூறுவர். அவ்வூர் சிறுபாணாற்றாலும் இவனதென்று தெரிகின்றது. இவனுடைய மற்றஊர்களுள் எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆமூரென்பவை தொண்டைநாட்டிலுள்ள இருபத்துநான்கு கோட்டங்களுள் மூன்று கோட்டங்களுக்குத் தலைநகரங்களாகவுள்ளவை. வேலூர் உப்புவேலூரென்று இக்காலத்து வழங்குகின்றதென்பர். "உறுபுலித் துப்பினோவியர் பெருமகன்" (சிறுபாண். ௧௨௨) என்றதனால், இவன் ஓவியர்குடியிற்பிறந்தவனென்று எண்ணப்படுகிறான். ஓவியர்குடி நாகர்வகுப்பினுள் ஒரு பிரிவென்பர். இவன்பெயர் ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனெனவும் வழங்கும்.

ஓய்மான்வில்லியாதன்:—இவன் இலங்கையென்னுமூர்க்குத்தலைவன்; இவ்விலங்கை மேற்கூறிய மாவிலங்கையென்னுமூரென்பதும், இவன் மேற்கூறிய ஓய்மான்நல்லியக்கோடன் பரம்பரையைச் சார்ந்தோனென்பதும் ஊகித்தறியப்படுகின்றன. இவனைப்பாடிய புலவர்: புறத்திணை நன்னாகனார்; ௩௭௯.

கடியநெடுவேட்டுவன்:—இவன் கொடையாளிகளுளொருவன்; வேடர்கள் தலைவன்; தன்னைச்சார்ந்தவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து பகைவர்களை அழிக்கும் வன்மையுடையவன்; கோடையென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; இவனைப்பாடியவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளி:—இவன் கடையெழு வள்ளல்களிலொருவன்; தோட்டியென்னும் மலைக்கும் அதனைச்சார்ந்த மலைநாட்டிற்கும் காட்டு நாட்டிற்கும் தலைவன்; "கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்" (௧௦௩-௭) எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப் புகழ்ந்து கூறினர்; இவன் பெயர் கண்டிற்கோப்பெருநள்ளி யெனவும், நள்ளியெனவும், கண்டிற்கோப்பெரு

நற்கிள்ளியெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படும். இவனைப்பாடிய புலவர்: வன்பரணர், பெருந்தலைச்சாத்தனர்.

கண்ணகி:—இவள், வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனுக்குரியவள்; ஒருகாலத்து அவனுற் புறக்கப்பட்டுப் பிரிவாற்றதுவருந்திக் கபிலர், பரணர், அரிசில் கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழாரென்பவர்கள் தன்னை அவனோடு சேர்த்து வைத்தற்கு அவனைப்பாடிவேண்டும்படி பெருமையுற்றவள்; "கண்ணகி காரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடிய கைக்கிளை வகைப் பாடாண்பாட்டு" (தொல். புறத்திணை. சூ. கூடு - நு) என்பதனாலும் இது விளங்குகின்றது. இவள், சிலப்பதிகாரத்துக் கூறப்பட்டுள்ள கண்ணகியல்லள்.

கந்தன்:—இது நாஞ்சிற் பொருநனது இயற்பெயர்; கூஅo.

கபிலர்:—இவர்வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயர் வரிசையிற் காண்க.

கரிகாற்பெருவளத்தான்:—இவன்வரலாற்றைச் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னும் பெயரிற் காண்க.

கருங்குழற்கிழான்:—இவன் வேங்கடமலையைச்சார்ந்த நாட்டையுடையவன்; இவனைப்பாடியவர்: நன்னாகனார், புறத்திணை நன்னாகனார்.

காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி:—இவன் சோழபரம்பரையைச் சார்ந்தோன்; உறையூரிலிருந்தோன்; சோழன் நலங்கிள்ளிக்குப் பகைவன்; இவன்பெயர் நெடுங்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர் கோவூர்கிழார். 'இளந்தத்தன்' என்னும் புலவர் இவன்காலத்தவரே. 'காரியாற்றுத்துஞ்சிய' என்பதற்குக் காரியாறென்னுமிடத்தில் இறந்த என்பது பொருள்.

கானப்பேரெயிலெறிந்த உக்கிரப்பெருவழுதி:—இவன், சேரமான் மாவெண்கோ, சோழன் இராசசூயம்வேட்டபெருநற்கிள்ளி யென்பவர்களுடைய நண்பன்; கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவன்; இதனை இறையனாகப்பொருளுரையாலும் சிலப்பதிகார வுரையாலுமுணர்க. இவன் முன்னிலையில் திருக்குறள் அரங்கேற்றப்பட்டது; அக்குறளுக்கு இவன்கொடுத்த "நான்மறையின் மெய்ப்பொருளே" என்னும் வெண்பாவே இதற்குத் தக்க சான்றாகும்; எட்டுத்தொகையுள் அகநானூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. "புலவரையிறந்த" என்னும் புறப்பாட்டால், வேங்கைமார்பனென்னும் பகைவனைவென்று அவன் ஆட்சியிலிருந்த பலசிற்றரண்களையுடைய கானப்பேரரணைக் கைக்கொண்டானென்று விளங்குகின்றது; இவன்பெயர், பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும், உக்கிரப்பெருவழுதி யெனவும், பாண்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர்: ஐயூர்மூலங்கிழார், ஔவையார்.

தமணன்:—இவன் மிக்ககொடையாளி; முதிரமென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; இவன்காலம் கடையெழுவள்ளல்களின் பிற்காலம். தன்தம்பியால் காடு கொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்தபொழுது பெருந்தலைச்சாத்தனுரிரப்பத் தனதுதலை கொடுத்தற்கு வாளைக்கொடுத்தோன். இவன் கொடைவிசேட முதலியவற்றை, இந்நூல், கருஅ - கசுடு-ஆம் பாடல்கள் நன்குபுலப் படுத்தும். இவனைப் பாடியபுலவர்: பெருஞ்சித்திரனுர், பெருந்தலைச் சாத்தனுர்.

கொண்கானங்கிழான்:—இவன் கொடை வெற்றி இரண்டு முடையோன்; கொண்கானமென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; கொண்கானம் - கொங் ணம். இவனைப் பாடியபுலவர்: மோசிசீரனுர்.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன் செங்கோலையுடையவன்; யானையினதுபார்வைபோலும் பார்வையையுடை யவன்; கொல்லிமலைக்குத்தலைவன்; விளங்கிலென்னுமூராரக்குப் பகைவ ரான்வந்த துன்பத்தைத்தீர்த்தோன்; கபிலருடைய நண்பன்; கடற்கரையி லுள்ள தொண்டி யென்னுநகரத்தை ஆண்டோன்; ஒருகாலத்து, பாண் டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனுக்கட்டப்பட் டுப் பின்பு அதனை நீக்கிக்கொண்டு புகழ்பெற்றோன்; சோழன் இராச சூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியொடு போர்செய்தான்; இவன் பெயர் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறையெனவும், சேரமான்யானைக் கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சே ரலிரும்பொறையெனவும் வழங்கும். எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றுகிய **ஐங் குறுநூறு** தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவனைப்பாடியபுலவர்: குறுங் கோழியூர்கிழார், பொருந்தில் இளங்கீரனுர், கூடலூர்கிழார்; இவருள் இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தவர்: கூடலூர்கிழார்.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—இவனுடைய இராசதானி உறையூர்; பிசிராந்தை யார்க்கும் பொத்தியார்க்கும் உயிர் நண்பன்; இவன்தன்பிள்ளைகளிருவ ரோடு பகைமைகொண்டு போர்செய்தற்கு எழுந்தபொழுது புல்லாற்றூர் எயிற்றியனுராற்சமாதானம் செய்யப்பட்டான். செய்யுள் செய்தலில்வல் லவன்; இவன், பின்பு எல்லாவற்றையுந்துறந்து வடக்கிருந்து, உடன் உயிர் நீத்தற்குவந்த பொத்தியாரை 'மகன்பிறந்தபின்வருக' எனக்கூறித் தான்உயிர்நீத்துக் கல்லாகியும் அவ்வாறுவந்த அவர்க்கு இடங்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றுவிளங்கினான்; இவன்வடக்கிருந்ததைக்கேட்டு வந்தபிசிராந்தை யாரும் உடன் உயிர்நீத்தனர்; இதனை, "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய விசேடவுரையாலும், "தோழிதாயே" (தொல். கற்பு. சூ. நுஉ - ந) என்பதனுரையாலு முணர்க. இவன் இளஞ்சேரலிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்டான் போலும் (பதிற். கூ - ஆம் பத்தின் பதிகம்.) இவனைப் பாடியபுலவர்:

பிசிராந்தையார், புல்லாற்றூரெயிற்றியனார், பொத்தியார், கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதனாதனார்; இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் அவ்வச்சமயத்துக்கூறிய பாடல்கள் மிக அற்புதமானவை.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணன்:—இவன் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய இள்ளிவளவனுடைய நண்பருளொருவன்; சிறந்தகொடையாளி; "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன், பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணிலைப், புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய்" என அகநானூறு நிசை - ஆம் பாட்டிலும் இவன்பாராட்டப்பட்டிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் பண்ணனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள்: கோவூர்கிழார், சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய இள்ளிவளவன், மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

சேரமான் அந்துவஞ் சேரலிரும்பொறை:—இவன்சோழன் முடித்தலைக் கோப் பெருநற்கிள்ளியின் பகைவன்; உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாருடைய நண்பன்; கஉ.

சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழுகுட்டுவன்:—இவன் போரில்வல்லவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் பரணர். பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்தையேற்று அதனைப்பாடிய பரணர்க்கு உம்பற்காட்டுவார்நியையும் தன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரிசில் கொடுத்தோனிவனே. இவன்கடலோட்டிய வரலாறு "கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட், டிடைதிரைப் பரப்பிற் படுகடலோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவன்" (பதிற். சசு), "மட்டவிழ் தெரியன் மறப்போர்க்குட்டுவன், பொருமுரண் பெறுஅது விலங்குசினஞ் சிறந்து, செருச செய் முன்பொடு முன்னீர் முற்றி, யோங்குதிரைப் பௌவ நீங்க வோட்டிய, நீர்மா ணெஃகம்" (அகநா. உகஉ), "கொடும்போர் கடந்து நெடுங்கட லோட்டி" (சிலப். உஅ : ககக), "பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல் பிறக்கோட்டி" (ஷெ. ஈ0 : கட்டுரை, ககு) என்பவற்றாலும் அறியலாகும். இவன் கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனெனவும் வழங்கப்படுவன்.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன்:—இவன்சிறந்தவீரன்; பதிற்றுப்பத்தில், கபிலர்பாடிய ஏழாம்பத்தைக்கேட்டு அவர்க்கு நூறுயிரம்காணமும், ஒரு மலைமீதேறிக்கண்டநாடும் பரிசிலாகக் கொடுத்தனன். இதனைப் பதிற்றுப்பத்தில் எ - ஆம் பத்தின் பதிகத்தாலுணர்க. இவனைப் பாடிய புலவர்: கபிலர்.

சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவனைக் கண்டபொழுது நரிவெரூஉத்தலையார்க்குப் பழைய நல்லுடம்பு கிடைத்தது; இவனைப்பாடிய புலவர் அவரே.

சேரமான்குட்டுவன் கோதை:—இவன் இரவலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பவன்; வீரன்; குட்டுவன் - குட்டநாட்டரசன்; [குட்டநாடு -

மலைகாட்டின் ஒருபகுதி.] இவனைப்பாடியபுலவர் கோனூட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்.

சேரமான் குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை :—இவன்பெயர் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும் பொறையெனவும் வழங்கும்; பதிற்றுப்பத்தில், ஒன்ப தாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே ; இவனைப்பாடியவர் பெருங்குன் றூர்கிழார்.

சேரமான்குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் :—இவன் சோழன்வேற்பஃறடக் கைப் பெருநற்கிள்ளியோடுபோர்செய்து இறந்தான். அக்காலத்து அக் களத்தில் இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: கழாத்தலையார், பரணர்.

சேரமான் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் :—இவனைப்பாடிய புல வர் கோவூர்கிழார். இவன்பெயர் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவ னெனவும் காணப்படுகின்றது; சேரமானது குளமுற்றத்திலென்க.

சேரமான்கோக்கோதைமார்பன் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி ; இவன் நகரம் தொண்டியென்பது ; இவனைப் பாடியபுலவர் பொய்கையார்; 'கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே' (அகநா. ஈச்சு) என நக்கீரனாரா லும் இவன் பாராட்டப்பெற்றவன்.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் :— இவன் சிறந்தகொடையாளி; மிக்க வீரமுடையவன். இவனைப் பாடியபுல வர் குண்டுகட்பாலியாதனார்.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் :—இவன் புலவர்பால் மிக்கநேய முடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர்.

சேரமான்தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன், தன் முரசு கட்டிலின்மேல் அறியாமல் ஏறித்துயின்ற மோசிகீரனாரைத் தன்பஞ் செய்யாமல் அவர் எழுமளவும் கவரிகொண்டு வீசியதனால் அவராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம்பத்திற்குத் தலை வன் இவனே. அதுபாடிய அரிசில்கிழார்க்கு ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில் கொடுத்தான் ; அதியமானுடைய தகடூரைவென்றான். தகடூர் யாத்திரையென்னுநூல் இவன்காலத்துச் செய்யப்பட்டது போலும்.

சேரமான்பாழூரெறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி :— இவன், அரசர்களுக்கு இன்றியமையாத குணங்கள்பலவும் நிறைந்தவன்; சோழபரம்பரையிற் பிறந்தவன். ஒருகாலத்துச் சேரமானுடைய பாழூ ரைவென்று கைக்கொண்டான். இதனாலேயே இவனுக்கு இப்பெயர் வந்தது; இரப்போரைப்பாதுகாத்தலிலே விரதமாகவுடையவன் ; இவன் பெயர் சோழன்நெய்தலங்கான லிளஞ்சேட்சென்னியெனவும் வழங்கும். சேரமான் பாழூரென்பதற்குச் சேரமானுடைய பாழூரென்று பொருள்கொள்க. இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசும்குடையார்.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ :—இவன் கொடையும் வீரமும் உடையோன் ; பாலைநிலத்தைப்பாடுதலில் ஆற்றல் மிக்கவனாக இருந்தது பற்றி இவன் இப்பெயர்பெற்றான் ; இவன்பெயர் பாலையாடிய பெருங் கடுங்கோவெனவும் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவர் பேய்மகள் இளவெயினியென்பார்.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் :— இவன், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தா னோடு போர்செய்து புறப்புண்ணுற்று நாணி வடக்கிருந்தான். இவனைப் பாடியவர்கள்: கழாத்தலையார், வெண்ணிக்குயத்தியார். இவன்பெயர் சேரமான் பெருந்தோளாதனெனவும் வழங்கும்.

சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதன்:—இவன், பாரதப்போரிற் பாண்டவர் துரியோதனாதியரென்னும் இருவகையார் சேனைக்கும் உண வளித்தான். இவ்வரலாற்றை, "ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சேரன் பொறையன் மலை யன் நிரம்பாடிக், கார்செய் குழலாட வாடாமோ வூசல், கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ வூசல்" என்னும் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக்காதைச் செய்யுளும் நன்குபுலப்படுத்தும். இதனாலேயே இவன் இப்பெயர்பெற் றான். இவனைப்பாடியபுலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்.

சேரமான்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை:—கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யென்னும் பெயரைப்பார்க்க. மாந்தரன்-ஒரு சேரன் (பதிற். கo) ; "இலமல ரன்ன வுஞ்செங் நாவிற், புலமீக் கூறும் புரையோ ரேத்தப், பலர்மேந் தோன்றிய கவிகை வள்ள னிறையருந் தானை வெல்போர் மாந்தரன், பொறையன்" (அகநா. கசஉ) ; அம்மாந் தரான் புதல்வனாதலின் இவனுக்கு இப்பெயர் வாய்த்தது. இவன் காலத் துப் புலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

சேரமான் மாரிவெண்கோ:--இவன் காலத்தரசரும் இவன்பால் அன்புடைய வரும், பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியும் சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுமாவார். இவனைப்பாடிய வர் ஔவையார்.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை :—[கோச் சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரஞ்சேரலிரும் பொறையென்னும் பெயரைப் பார்க்க.] இதனை ஒட்டப்பெயரென்பர் (இ - வி. சூ. ஈஅ - உரை.) இவனைப்பாடிய புலவர் குறுங்கோழியூர்கிழார். இவனுடைய பிற வரலாறுகள் ஐங்குறுநூற்றிற் காணலாகும்.

சேரமான்வஞ்சன்:—இவன் பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன்; இவனைப்பாடியபுலவர் திருத்தாமனார்.

சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூரீப்பாரீப்பான்கௌணியன் விண்ணந்தாயன்:— பூஞ்சாற்றூரென்பது முடிகொண்டாளுற்றங்கரையிலுள்ளது; இவன் அந்தணர்திலகன்; கௌண்டின்னிய கோத்திரத்திற் பிறந்தோன்; ஓதல் முதலிய அறுவகைத்தொழிலிலும் சிறந்து பார்ப்பனவாகை பெற்றோன்; மிக்க கொடையாளி; இவனைப்பாடியபுலவர் ஆலூர்மூலங்கிழார். பூஞ்சித் றூரென்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:—இவன் வேளாளரில் உழுவித்துண்போன்; முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைநேர்தற்கு உரியோன் (தொல். அகத்திணை. சூ. ஈ0 - ந.) இவனைப்பாடிய புலவர் மதுரை ஈக்கீரர்.

சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி:—இவன் யுத்தத்தில் வல்லவன்; தேர்வண்மலையனென்பவனைத் துணையாகக்கொண்டு சேரமான் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையோடுபொருது அவனைவென்றான்; சேரமான் மாரிவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியென்பவர்களின் நண்பன். இவனைப்பாடியவர்கள்: பாண்டரங்கண்ணனார், ஔவையார், உலோச்சனார். இன்னும் இவன்காலத்துபுலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி:— இவன் சிறந்தவீரன். இவனைப்பாடியபுலவர் கோளூட்டு எறிச்சிலார் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். காலேகப்பள்ளியெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி:—இவன் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான்தந்தை; அழுந்தூர் வேளிடைமகட்கொண்டோன். இதனை, "மன்னர்பாங்கின்" (தொல். அகத்திணை. சூ. ஈ0 - ந) என்பதன் உரையாலுணர்க; "உருவப்பஃறே ரிளையோன்சிறுவன்" (கஈ0) என்றூர் பொருநராற்றுப்படையிலும்; வீரத்திலும் கொடையிலும் சிறந்தோன். இவனபெயர் இளையோனெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார்.

சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தான்:—இவன் சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ் சேட்சென்னியின்புதல்வன் (பொருந. கஈ0); நாங்கூர் வேளிடைமகட் கொண்டோன் (தொல். அகத்திணை. சூ. ஈ0 - ந); தம்முள்மாறுபட்டுவந்து தன்னை இளையனென்றிகழ்ந்த முதியோர் பொருட்டுத் தான் மூதியனாய் வந்து அவர்கள் வழக்கைத் தீர்த்தானென்றும், தான் கருவூரிலிருக்கையில், கழுமலமென்னு மூரிலிருந்த யானையாற் கொண்டுவரப்பட்டு அரசாட்சிக்குரியனாயினனென்றும், இளமையில்நெருப்பாற்சுடப்பட்டுயிர் பிழைத்தானென்றும், இரும்பிடர்த்தலையாரை அம்மானாகவுடையனென்றும் பழமொழி, உக, சுஉ, கஅநி-ஆம் வெண்பாக்களாலும் அவற்றின்

உரைகளாலும் விளங்குகின்றன. பொருநராற்றுப்படைக்கும்பட்டினப் பாலைக்கும் தலைவன் இவனே. பட்டினப்பாலை கேடுக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாருக்குப் பதினாறுநூறாயிரம் பொன் பரிசளித்தானென்று கலிங்கத்துப்பரணி, இராசபாரம்பரியம், உஉ-ஆம்செய்யுளால் விளங்குகின்றது. *வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்தேயுள்ள போர்க்களத்திற் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனோடு போர்செய்து அவனையும் அவனோடு வந்த ஒருபாண்டியனையும்அக்களத்தில் இவன்வென்றான்; இஃது "இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்முட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" (கசஙூ-அ) என்னும் பொருநராற்றுப்படையால் விளங்குகின்றது. மேற்கூறிய மூடிமன்னரிருவரோடு பதினெரு வேளிரையும் அக்களத்தே வென்றானென்று, "காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும்பெயர்க் கரிகா, லார்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற், சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பி, னிமிழிசை முரசம் பொருகளத் தொழியப், பதினெரு வேளிரொடு வேந்தர்சாய, மொய்வலி யறுத்த ஞான்றைத், தொய்யா வழுந்தூ ராரப்பினும் பெரிதே" (அகநா. உசசு) என்பதனால் தெரிகின்றது. இவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து அரசாட்சி செய்தானென்பதும், ஒருகாலத்தில் இமயமலைவரையிற்சென்று இடையிலுள்ள அரசர்களை வென்றானென்பதும் சிலப்பதிகாரம், கலிங்கத்துப்பரணி, பெரியபுராணம், காஞ்சிப்புராண முதலியவற்றால் தெரிந்தவரலாறுகள். இவன் வீரருட்சிறந்த வீரன். இவன்பெயர் சோழன் கரிகால்வளவனெனவும், கரிகாலனெனவும், கரிகாலெனவும் (அகநா. கஉடு, உசசு) வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள்: கருங்குழலாதனர், வெண்ணிக்குயத்தியார். இவர்களுள் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தவர் கருங்குழலாதனர்.

சோழன் தாராப்பள்ளித்துஞ்சிய கள்ளில்வள்வன்:—இவன், ஒரு சேரனோடு பகைமைகொண்டு அவனது கருவூரையழித்தான். இவனைப்பாடிய புலவர் கோவூர்கிழார்.

சோழன் தாராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்:—இவன் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியோடு நட்புடையவன். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன்நாகனார், கோழிவண்ணியன வழங்கப்படுகின்றது.

---

* இவ்வூர், சோழநாட்டில் நீடாமங்கலத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது; தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலம்; கோவிலுண்ணியென வழங்கப்படுகின்றது.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்:—இவனது இராசதானி உறையூர்; மிக்ககொடையும் வீரமும் உடையோன். செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன். கருவூரை முற்றுகைசெய்து சேரனென்றவன். இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: ஆலத்தூர்கிழார், மாரேக்கத்துநப்பசலையார், ஆவூர் மூலங்கிழார், இடைக்காடனார், ஆடுதுறைமாசாத்தனார், ஐயூர்முடவனார்; கோவூர்கிழார், நல்லிறையனார், எருக்காட்டூர்த்தாயங்கண்ணனார், வெள்ளூர்குடிநாகனார்; இவருள், இவன் இறந்தபின்புமிருந்து பிரிவாற்றாது வருந்தியவர்கள்: மாரேக்கத்துநப்பசலையார், ஐயூர்முடவனார், ஆடுதுறை மாசாத்தனார்.

சோழன் செங்கணான்:—இவன் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைப்பிடித்துக்கட்டிச் சிறைப்படுத்தினான். பொய்கையார்பாடிய 'களவழிநாற்பது' என்னும் நூலின் தலைவன் இவனே. இவன்காலத்துப்புலவர் பொய்கையார்; இப்புத்தகம் நூல - ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி:—இவன் மிக்க வீரமும் கொடையுமுடையோன்; இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடையார்.

சோழன் நல்லுருத்திரன்:—இவன் நற்குண நற்செய்கையையுடையோன்; செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன்; இவன்பாடியபாடலால், சிறந்த நட்புடையவர்பாற் பழகுதலில் இவன் மிக்கவிருப்பமுடையோனென்பது வெளியாகின்றது. கலித்தொகையில் முல்லைக்கலியியற்றிய ஆசிரியன் இவனே. இவன்பெயர் சோழன் நல்லுத்தரனெனவும் வழங்கும்.

சோழன் நலங்கிள்ளி:—இவன் கவிசெய்தலில் வல்லவன்; பாண்டியநாட்டிலிருந்த ஏழரண்களை அழித்துக் கைக்கொண்டு அவற்றில் தனது புலிக்கொடியை நாட்டினான்; தன் தாயத்தாரோடுபகைத்து அவர்களிருந்த ஆவூரையும் உறையூரையும் முற்றுகைசெய்தான்; மாவளத்தானென்பவனுக்குத் தமையன்; இவனுக்குச் சேட்சென்னியென்றும் புட்பகையென்றும் தேர்வண்கிள்ளியென்றும் பெயருண்டு; நெடுங்கிள்ளியென்பவனோடு பகைமையுடையோன்; முன்னர், போர்செய்து வெற்றிகொள்ளுதலிலே பொருளாகக்கொண்டிருந்த இவன் உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் சொல்லாற் பின்பு அதனைத்துறந்து அறஞ்செய்தலிலே மேற்கொண்டான்; இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார், கோவூர் கிழார், ஆலத்தூர்கிழார்.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தான்:—இவனைப்பாடியபுலவர் தாமப் பல்கண்ணனார்.

சோழன் நெய்தலங்கான லிளஞ்சேட்சென்னி:—இவனைப்பாடியவர்: ஊன் பொதி பசுங்குடையார்; நெய்தலங்காலியெனவும் இப்பெயர் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

சோழன்போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் தித்தனென்னுஞ் சோழனுடையமகன். அவனோடு பகைத்து நாடிழந்து வறுமையுற்றுப் புல்லரிசிக் கூழையுண்டிருந்தான்; முக்காவலூட்டு ஆமூர்மல்லனைப் பொருதுகொன்றான். இவனைப்பாடியவர்கள்: சாத்தந்தையார், பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார்.

சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு பகைமையுடையன்; இவனைப்பாடியபுலவர் உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.

சோழன் வேற்பஃறடக்கைப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் சேரமான் குடக்கோநெடுஞ் சேரலாதனோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து இவனைப்பாடியபுலவர்: கழாத்தலையார், பரணர்; இவன்பெயர் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்.

சோழியவேளுதி திருக்குட்டுவன்:—இவன் மிக்க கொடையாளி; இவனைப் பாடியபுலவர் கோனூட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்.

தந்துமாறன்:—மிக்க ஒழுக்கமுடையவன்; நிலையாமையை இவனுக்கு அறிவுறுத்தியபுலவர் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்.

தருமபுத்திரன்:—இவன் ஓரரசன்; இவனைப்பாடியபுலவர் கோதமனார்.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்:—இவன் இளமைப் பருவத்தில் தலையாலங்கானத்தில் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைச் சிறைப்படுத்தியதன்றிச் சேரன் சோழன் திதியன் எழினி எருமையூரன் இருங்கோவேண்மான் பொருநன் என்பவரையும் வென்றான்; வேள் எவ்வியின் மிழலைக் கூற்றத்தையும் பழைய வேளிருடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான்; மறக்களவேள்வியும் அறக்களவேள்வியும் செய்தான்; செய்யுள் செய்தலில் வல்லவன்; புலவர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவன்; உத்தமகுணங்கள் பலவுமுடையோன். மாங்குடிமருதனாரியற்றிய **மதுரைக் காஞ்சிக்குத்** தலைவன் இவனே. "நகுதக்கனரே" (எஉ) என்னுஞ் செய்யுளை இயற்றியவனுதலால், இவன் நல்லிசைப்புலவர் வரிசையில் விளங்கியவனென்று தெரிகின்றது. "பல்யானை மன்னர் முருங்க" (யா. வி. மேற்) என்னும் பாடலும் இவன்வரலாற்றின் ஒருபகுதியைத்தெரிவிக்கும். இவன்பெயர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனெனவும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: குறுங்கோழியூர்கிழார், குடபுலவியனார், கல்லாடனார், மாங்குடிகிழார், இடைக்குன்றூர்கிழார்.

தழும்பன்:—இவனைப்பாடியவர் பரணர்.

தாமான் தோன்றிக்கோன்.—இவன் தோன்றியென்னும் மலைக்குத் தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் ஐயூர்முடவனார்.

தித்தன்:—இவன் உறையூரிலிருந்த ஒரு சோழன்; "நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" (அகநா. கஉஉ); சோழன்போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளியின் தந்தை; அவனோடு மிக்க பகைமைகொண்டிருந்தான்.

தேர்வண்மலையன்:—இவன் சிறந்தவீரன்;சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெரு நற்கிள்ளிக்குத் துணையாய்நின்று சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யை வென்றான்; இவனைப்பாடியபுலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ் சாத்தனார்.

தொண்டைமான்:—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன்; அதியமான் நெடு மானஞ்சிகாலமும் இவன்காலமும் ஒன்றே; இவன்காலத்தவர் ஔவை யார். இவன், தொண்டைமான்இளந்திரையனென்றும்வழங்கப்பெறுவன்; பெரும்பாணாற்றுப்படைக்குத் தலைவன் இவனே; இவனுடைய பிறப் பின்வரலாறு பத்துப்பாட்டுப் புத்தகம், கருங - ஆம் பக்கத்தால் அறிய லாகும்; அதில் நாககன்னியென்றது, பீலிவளையையே யென்றும் (மணி. உச : நுஎ) அதற்குத்தக்க ஆதாரம் சாசனத்திலும் நூல்களிலுமுள்ள தென்றும் சொல்லுகின்றனர்; இவன் முடியுடைமன்னர் மூவரோடு சேர்த்து எண்ணப்படும் பெருமைவாய்ந்தவனேனும், "வில்லும் வேலும்" (தொல். மரபு. சூ. அஉ) என்பதனுரையில், 'மன்பெறு மரபி னேனை ரெனப்படுவார், அரசுபெறு மரபிற் குறுநில மன்னரெனக் கொள்க; அவை பெரும்பாணாற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங்காணப்படும்' எனப் போராசிரியர் எழுதியிருத்தலால், இவனைக் குறுநிலமன்னனாகப் பண்டையோர் கொண் டிருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இப்பெயர் இளந்திரையனெனவும் திரையனெனவும் நூல்களில் வழங்கும். இவனியற்றியபாடல்களாக நற் றிணையில் மூன்றும் இந்நூலில் ஒன்றும் காணப்படுதலால், இவன் நல்லி சைப்புலவர்வரிசையிற்சேர்த்தபெருமைவாய்ந்தவனென்றும் தெரிகின்றது. இளந்திரையமென ஒருநூல் இவனைப்பற்றிச்செய்விக்கப்பெற்றதென்று இறை யனாரகப் பொருளுரை, நன்னூன்மயிலைநாதருரை முதலியன தெரிவிக்கின்றன; நன்னூல் மயிலைநாதருரையில் (பக். உசநு) திரை யனைப் பற்றிச் செய்யப்பட்ட ஊர் திரையனது ஊரென்று பொருள்செய் திருத்தலின், இப்பெயருள்ளஊரொன்று பண்டைக்காலத்தில் இவனுலோ பிறராலோ நிருமிக்கப்பெற்றிருந்ததாகத்தெரிகிறது. "விளைகயில் யானை விறற்போர்த் தொண்டைய, ரினமழை தவழு மேற்றரு நெடுங்கோட், டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்" (அகநா. உகஉ), "பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ, பாவீற் றிருந்த புலவிர்காள் பாடுகோ, ஞாயிற் றொளியான் மதிநிழற்றே தொண்டையார், கோவீற்றிருந்த குடை", 'வஞ்சி

வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவ, னுன்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது, சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான், கச்சியிற் காக்கை கரிது'', ''ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ மிரவெல்லாந், தோழி துணையாத் துயர்தீரும்-வாழி, நறுமாலை தாராய் திரையவோ வென்னுஞ், செறு மாலை சென்றடைந்த போது'' (யா - வி. மேற்) என்பவற்றால், இவன் பரம்பரையோருடைய பெருமைகள் நன்குபுலப்படும்.

நம்பிநெடுஞ்செழியன்:—இவன் அரசர்களுக்குரிய எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவித்தவன்; பலவித நன்மைகளையுமுடையன். இவனைப்பாடியபுலவர் பேரெயின்முறுவலார்.

நள்ளி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன்; இரப்போர்க்கு இழையணி நெடுந்தேர் களிறொடு மீவோன் (அகநா. உஙஎ.) கண்டீரக் கோப் பெருநள்ளியென்னும் பெயரைப்பார்க்க. பாண்டிநாட்டில் நள்ளியென ஓரூருள்ளது.

நன்னன்:—இவன் விச்சிக்கோவின்பரம்பரையில் முன்னுள்ளோன்; பல்குன்றக்கோட்டமுடையவன். இவன்மகன் நன்னன்மீது (மலைபடு. சுச) இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் மலைபடுகடாம் பாடினர். ''பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்போல'' (குறுந். உகூஎ) என்றதனால் இவன் பெண்கொலை புரிந்தவனென்று தெரிகின்றது. ஆயினும் ''சூழியானைச் சுடர்ப்பூணன்னன், பாழியன்ன'', ''நறவுமகிழ் இருக்கை நன்னன் வேண்மான், வயலைவேலி வியலூ ரன்ன'' (அகநா. கரு, கூஎ) எனக் கூறியிருத்தலாற் புகழுடையவனென்றே இவன் நினைக்கப் படுகிறான். இவனைப்பாராட்டியபுலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

நாஞ்சில்வள்ளுவன்:—இவன் நாஞ்சின்மலையையுடையவன்; சேரனிடத்தன் புற்று அவனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றோன்; பரிசிலர்க்குவேண்டிய வற்றைக் கொடுப்போன்; இவனைப்பாடியவர்கள்: ஔவையார், ஒரு சிறைப் பெரியனார், மருதனிளநாகனார், கருவூர்க்கதப்பிள்ளை.

நாலைகிழவன் நாகன்:—இவன் பாண்டியனுடையவீரன்; மிக்ககொடையையுடையவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் வடமவெண்டத்தனார். இவன் பெயர் நாலைகிழானாகனெனவும் வழங்கும்.

நேடுங்கிள்ளி:—இவன் சோழபரம்பரையைச்சார்ந்தோன்; ஆஅரும் உறையூரும் இவனுடையவை; சோழன்நலங்கிள்ளி இவற்றை மூற்றியிருந்த பொழுது கோட்டைவாயிலை அடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிருந்த இவன் பின்பு கோவூர்கிழாரால் தேற்றப்பட்டான்; காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளியெனவும் இவனுக்குப்பெயருண்டு; இவனைப்பாடியபுலவர்: கோவூர் கிழார்.

நெடுமானஞ்சி :—அதியமான் நெடுமானஞ்சியென்னும் பெயரைப்பார்க்க.

நெடுவேளாதன் :—இவனைப்பாடியவர் குன்றூர்கிழார்மகனார்.

பரதவர் :—தென்திசைக்கட்குறுநிலமன்னர் ; "தென்பரதவர் மிடல்சாய" என இத்தூலிலும், "தென்பரதவர் போரேறே" (கசச) என மதுரைக் காஞ்சியிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

பழையன் :— இவன் பாண்டிநாட்டிலுள்ள மோகூரிலிருந்த குறுநிலமன்னன் ; இதனை மதுரைக்காஞ்சியாலுணர்க. இவன் காவல்மரமாக ஒரு வேம்பினை வளர்த்துவந்தானென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகிறது (இரண்டாம் பத்தின்பதிகம்.) சோழநாட்டிற் போரென்னுமூர்க்குத் தலைவனுகப் பழைய னொருவனிருந்தானென்றும் தெரிகிறது (அகநா. கஅசு.)

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி :—இவன் சிறந்த அறிவுடையோன் ; இவன் காலத்துப்புலவர் பிசிராந்தையார்.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் :—இவன் தமிழ் நாட்டரசர் மூவரிலும் மேம்பட்டுவிளங்கினேன். இவனைப்பாடியவர்கள்: மதுரை மருதனிளநாகனார், மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், ஆலங்கிழார், இடைக்காடனார், வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர்வழுதி :—இவன் மிக்கவீரமும்கொடையுமுடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் இரும்பிடர்த்தலையார்.

பாண்டியன் கானப்பேர்ந்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி :—இவனைப் பாடியவர் ஔவையார். கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி யென்னும் பெயரைப் பார்க்க.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன் :—இவன் வந்தோர்க்கு அன்புடன் உணவளிப்போன் ; சிறந்தவீரன் ; இவன்பெயர் பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையவனெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவர் ஆலங்கிழார்.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன்வழுதி :—இவன் மிக்க வீரச் செல்வமுடையோன் ; வடநாட்டரசரையென்று அடிப்படுத்திருந்தான். இவனைப்பாடியபுலவர் : ஐயூர்முடவனார், மருதனிளநாகனார்.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சியநன்மாறன் :—இவன் தன்னைச்சேர்ந்தோர்க்கு மிக்கநன்மையும் பகைவர்க்கு மிக்கதுன்பமும் புரிபவன் ; இவனைப்பாடியவர் மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் :— இவன் வரலாற்றைத் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழிய னென்பதிற் காண்க.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் :—இவனைப்பாடியபுலவர் குடபுலவியனார்.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி :—இவன் அநேகயாகங் களைச் செய்தவன் ; பல பகைவர்களையும் அடப்போரால்வென்று மேற்கடல்

வேள்வி புரிந்தோன் ; பெரியவள்ளல் ; சிவபெருமானிடத்து மிக்க பக்தியுடையோன் ; இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: காரிகிழார், நெட்டிமையார், நெடும்பல்லியத்தனர் ; "பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி" (தொல். கிளவி. சூ. உசு - சேனா. மேற்.)

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி:—இவன் சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருமாவளவனோடு நட்புடையன்; இவன் காலத்துப்புலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

பாரி:—இவன், கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன் ; முந்நூறு ஊரையுடைய பறம்பு நாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் ; முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்தோன் ; இவற்றை, "சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" (அகo-கக) என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையாலுணர்க. தன்னுடைய முந்நூறு ஊரையும், மற்றைப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தோன்; மிக்கபராக்கிரமமுடையவன். இவனை வெல்லக்கருதிய தமிழ்நாட்டுவேந்தர் மூவரும் போரில் வெல்லவொண்ணுமையின் வஞ்சித்துக்கொன்றனர். இவன் இறந்தபின்பு இவன்நண்பராகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோனையும், இருங்கோவேளையும் வேண்டி, அவர் மறுப்ப, அம் மகளிரைப் பார்ப்பார்க்கு மணம்புரிவித்தனர். இவனைப் பற்றி அவ்வச்சமயங்களிற் கபிலர் பாடியசெய்யுட்களை ஊன்றிப்படிப்பின் யாரும் மனமுருகாதிரார். சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார் "கொடுக்கி லாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங் கொடுப் பாரில்" என்று அருளிச்செய்திருத்தலின் இவன்காலம் அவர்காலத்துக்கு முந்தியதாகல்வேண்டும். இவன்மலைச்சாரல் புலவர்பலராலும் புகழப்பட்டுள்ளது. "பலாஅம் பழூத்த" (பதிற். சுக) என்பதிலும் இவன் பாராட்டப்பெற்றுள்ளான். இவன்பெயர் வேள் பாரியெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடியவர்: கபிலர், இவன்மகளிர் முதலியோர். இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தபுலவர்: புறத்திணைநன்னாகனார், கபிலர் முதலியோர்; கoடி-உo, கடிஅ, களசு, உoo, உoஉ, உஙசு.

பாரிமகளிர்:—இவர்கள் கபிலராற்பாடப்பட்டவர்கள்.

பிசிராந்தையார்:—இவரைப்பாடியவர் கண்ணகனார்; உகஅ.

பிட்டங்கோற்றன்:—இவன் குதிரைமலைத்தலைவன். சேரனுடைய சேனாதிபதி. மிக்க கொடையாளிகளுள் ஒருவன். இவன்பெயர் பிட்டனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: கருஞர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார், வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார்.

புல்லி:—ஓரிப்காரி ; வேங்கடமலை இவனுக்குரியது.

பூதப்பாண்டியன்றேவிபெருங்கோப்பெண்டு:—இவரைப்பாடியவர் மதுரைப் பேராலவாயார்.

பேகன்:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன். இவன் வரலாற்றை வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனென்பதிற்காண்க.

பொதுட்டேழினி:—இவன் அதியமான் நெடுமானஞ்சி யென்பவனுடைய் மகன்; இவனைப்பாடிய புலவர் ஔவையார்.

பொறையாற்றுகிழான்:—இவன் பொறையாறென்னு மூருக்குரியவன்; மிக்க கொடையையுடையோன். இவனைப்பாடியவர் கல்லாடனார்.

மல்லிகிழான்காரியாதி:—இவன் குடநாட்டையுடையவன்; வருவோர்க்கு வேண்டியவற்றை மிக்க அன்புடன் அளிக்கும் கொடையையுடையான். இவனைப்பாடியவர் ஆலூர் மூலங்கிழார்.

மலையமான்சோழியவேளதி திருக்கீண்ணன்:—இவன் மலையமானுட்டுள்ள கோவலூர்க்கரசன்; முள்ளூர் மலையையுடையவன்; சோழராசனுக்குப்பேரு தவிபுரிந்தோன்; இரவலர்க்கு வைப்புத்திரவியம்போன்றவன். இவன் பெயர் மலையமான் சோழியவேளதி திருக்கில்லியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர் மாரேக்கத்துறப்பசலையார்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி:—இவன் பெண்ணையாற்றங்கரையிலுள்ள மலாடென்றுவழங்கும் மலையமானுட்டின் அரசன். கோவலூர் இவனது இராசதானி. தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்களுள்ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சமயத்து யுத்தத்தில் உதவிபுரிந்தவன்; புலவர்க்குப் பரமோபகாரி; முள்ளூர்மலையையுடையான்; அந்தணர்க்கு நிலங்கொடுத்தோன்; கடையெழுவள்ளல்களிலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிவனே. இவன்குதிரைக்குக் காரியென்றுபெயர். மேற்கூறியவள்ளல்களி லொருவனுகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன்; இதனை, "காரிக் குதிரைக்காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியும்" (கக0 - கக) என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையாலுணர்க. இன்னும்,"துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமான், நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கா மூன்றுறைப், பெண்ணையம் பேரியாற்று நுண்ணறல் கடுக்கு, நெறியிருங் கதுப்பி னென்பே தைக்கு" (அகநா. கூடு), "மூரண் கொடுப்பிற் செவ்வேல் மலையன், முள்ளூர்க் கானம்" (குறுந். கூஅ), "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள்வாண் மலையன, தொருவேற் கோடியாங்கு" (நற். கஎ0) எனச் சான்றோர் இவனைப்பாராட்டியிருத்தல் காண்க. இவன்பெயர் மலையமானெனவும் காரியெனவும் மலையனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர்கள்: கபிலர், மாரேக்கத்துறப்பசலையார்.

மலையமான் மக்கள்:—இவர்கள் தம்குலப்பகைவனுகிய சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் தம்மையானைக்கு இடத்தொடங்கியபொழுது கோவூர்கிழாராற்பாடி உய்விக்கப்பட்டார்கள்.

மாங்குடி மருதனார்:—இவர் மதுரைக்காஞ்சியென்னுநூலின் ஆசிரியர்; பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் நன்கு மதிக்கப் பாடப்பட்டார். இவருடைய பிறவரலாறுகளைப் பத்துப்பாட்டில், பாடினோர் வரலாற்றிற் காண்க.

மாவளத்தான்:—இவன் சோழன்நலங்கிள்ளியின் தம்பி; தாமப்பல்கண்ணனாரோடு வட்டாடியபொழுது, அவர்கைகரப்பத் தான் வெகுண்டு வட்டுக் கொண்டெறிந்து, அவர் 'நீ சோழன்மகனல்லை' என்று சொல்ல நாணமுற்றுப் பின்பு அவராற்புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். இவனைப்பாடியவர் மேற்கூறிய தாமப்பல்கண்ணனார்.

முக்காவனூட்டு ஆழிமல்லன்:—இவன் மற்போரிற் சிறந்தவன்; உறையூரிலிருந்த சோழனுடைய தித்தன்மகன்; போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியாற் பொருது கொல்லப்பட்டவன். இவன்காலத்தவர் சாத்தந்தையார்; அ0 - அஉ.

முத்தியன்:—ஆதனுங்கனென்பவனது இயற்பெயர்; அப்பெயரைப் பார்க்க.

மூவன்:—இவன்ஒருசித்தரசன்; விரைந்து பரிசில்கொடாமையால் பெருந்தலைச் சாத்தனாரால் இகழ்ந்து பாடப்பட்டான்.

மூவேந்தர்:—சேரசோழபாண்டியர்; இவர்கள் வேள் பாரியென்னும் வள்ளலை வஞ்சனையாற் கொன்றார்.

யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை:—கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை யென்னும் பெயரைப் பார்க்க.

வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன்:—இவன் கடற்றெய்வத்திற்குப்பெரிய தொருவிழாவுசெய்தான்; பஃறுளியாற்றை உண்டாக்கினான். இன்னும் இவன் பெருமையை மதுரைக்காஞ்சியாலும், சிலப்பதிகாரத்தாலு முணர்க.

வல்லார்கிழான்பண்ணன்:—இவன் வல்லாரென்னு மூரிலுள்ளவன்; பண்ணனென்னுமியற்பெயரையுடையான்; சிற்றரசன். இவனைப்பாடியபுலவர் சோணாட்டு முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

வல்வில்ஓரி:—இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன்; கொல்லிமலைக்கும் அதைச்சார்ந்த நாட்டிற்கும் தலைவன்; "காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, ஓரிக் குதிரை யோரியும்" எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப்புகழ்ந்து கூறினர். இவன்பெயர் ஆதனோரியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: வன்பரணர், கழைதின்யானையார்.

வாட்டாற்றெழினியாதன்:—இவன் சிறந்தகொடையாளி; வாட்டாறு என்னு மூரிலுள்ளவன். இவனைப்பாடியபுலவர் மாங்குடிகிழார்.

விச்சிக்கோன்:—இவன் சிற்றரசருளொருவன். பார்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி கபிலரால் வேண்டிப்பாடப்பெற்றோன். இவன் சேரமான்

குடக்கோ விருஞ்சேரலிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்டான் (பதிற். கூ-ஆம் பத்தின் பதிகம்பார்க்க.)

வேளிமான்:—இவன் சிற்றரசன் ; மிக்ககொடையாளி ; இவன்காலத்தவரும் இவனிறந்தபின்பு பிரிவாற்றாதுவருந்திப்பாடியவரும் பெருஞ்சித்திரனார்.

வேங்கைமார்பன்:—இவன் கானப்பேரெயிலின்தலைவன் ; பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியால் வெல்லப்பட்டான். இவன்காலத்துப்புலவர் ஐயூர் மூலங்கிழார்.

வேள்எவ்வி :—இவன், *வேளாளருள் உழுவித்துண்போர்வகையினன்; மிழலைக்கூற்றத்துத்தலைவன்; மிகுந்தகொடையாளி; தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் வெல்லப்பட்டோன்; ''ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி'', ''எவ்வி தொல்குடி'', ''போரடு தானை எவ்வி'', என இந்நூலிலும், ''எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர், பூவில் வறுந்தலை போல'' (ககூ) எனக் குறுந்தொகையிலும் சான்றோர் இவனைப் புகழ்ந்து கூறியிருத்தல் காண்க. கடற்கரைக்கணுள்ள நீழலென்னு மூர் இவனுடையது (அகநா. ஙசுசு.) இவனைப்பாடியவர்கள்: மாங்குடிகிழார், கபிலர், வெள்ளெருக்கிலையார். இவருள், இவன் இறந்தபின் வருந்திப் புலம்பியவர் வெள்ளெருக்கிலையார்.

வேள்பாரி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன் ; இவன் வரலாற்றைப் பாரி யென்னும் பெயரிற்காண்க.

வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் :—இவன், கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் ; மலைநாட்டையுடையவன் ; மயிற்பறவைக்குப் போர்வை கொடுத்தோன். இவனது ஊர் நல்லூரென்பது ; ஆவியர்குடியிற்பிறந்தவன். இதனை இவன்பெயராலும், சிறுபாணாற்றுப்படையாலுமுணர்க. தனக்குரியவளாகிய கண்ணகியென்பவளைத் துறந்ததனால், ' இவளைஅங்கீகரித்துக்கொள்க' என்று கபிலர்முதலிய புலவர்களால் இரந்துபாடப்பெற்றான்; ' கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு'' (தொல். புறத்திணை. சூ. ஙடு - ந.) ''கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க ணுடன் பேகனும்'' (அடு-எ) என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும். இவன்பெயர் பேகனெனவும்வழங்கும். இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: பரணர், கபிலர், வன்பரணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழார்.

---

* ''வேளாளர் உழுவித்துண்போரும், உழுதுண்போருமென இருவகையினர். அவருள், உழுவித்துண்போர் மண்டிலமாக்களும், தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப்பிடவூரும், அழுந்தூரும், நாங்கூரும், நாலூரும், ஆலஞ்சேரியும், பெருஞ்சிக்கலும், வல்லமும், கிழாரூமுதலியபதியிற்றோன்றி வேளெனவும், அரசெனவும் உரிமையெய்திஞேரும், பாண்டியநாட்டுக் காவிதிப்பட்டமெய்திஞேரும், குறுமுடிக் குடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய் மூடியுலடவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாளராம்'' தொல். அகத்திணை. சூ. கூ0 - ந.

விசேடக் குறிப்பு.

பழத்திலும் உரையிலும் கண்டவை.

அளவுகள்:—உறை, நாழி, மா, வேலி.

ஆபரணவகை:— அருங்கலம், அருங்கலவெறுக்கை, ஐம்படைத்தாலி, கம்பியாகச்செய்தநூல், கிண்கிணி, குறுவலை, தாலி, தொடி, நெற்றிப்பட்டம், புலிப்பீற்றலி, பொலங்கலம், பொலங்காசு, பொலந்தாமரை, பொற்கம்பி, பொற்றளிர், பொற்றும்பை, பொன்னுழிஞை, மங்கலியசூத்திரம், முத்தாரம், முத்துவடம், முன்கைக் கடகம், யானையின்நெற்றிப்பட்டம், வள்ளித்தொடி, வலை, வளைந்தகடகம், வீரக்கழல் (வீரகண்டை), வீரவளை.

ஆயுதவகை:—அடார், அம்பரத்தூணி, அம்பு, அரம், அரிவாள், ஆயுதக் காம்பு, எஃகு, கண்ணுடிதைத்தகேடகம், கணிச்சிப்படை, கலப்பை, கழிப்பிணிப் பலகை, காழெஃகம், கிளிகடிகருவி (தட்டை), குந்தாலி, குறடு, கேடகம், கோடாலி, சக்கரம், சிறியிலையெஃகம், சேறுகுத்தி, தறிகை, துடுப்பு, கவியம், படைவாள், பூண்கட்டிய தண்டு, மழு, வாள், வில், வேல், வேலுறை.

ஆறுகள்:—ஆன்பொருநை (பொருநை), கங்கை, காரியாறு, காவிரி, குமரி, பஃறுளி, பெண்ணை, வையை.

இடவகை:—அம்பலம், அரண்மனை, அரைமண்இஞ்சி, அரைமலை, அறச்சபை, ஆயுதக்கொட்டில், ஆலை, ஆற்றிடைக்குறை, ஆற்றின்கூடல், இடைகழி, இடைமதில், இளமரச்சோலை, இறைப்புரிசை, ஊர்ப்பொது, ஊருண் மரம், எயில், கட்டேர், கடைமடை, கடைமுகம், கரம்பை (பாழ்நிலம்), கருப்பம் பாத்தி, கருப்பாலை, கல்லணை, கல்வளை, கலிங்கு, கவர்த்தவழி, கழனி, கள்ளிற்கடை, காட்டுவழி, காட்டுவாயில், காலை ஓலக்கம், காவற்காடு, குகை, குடம்பை, குதிரைப்பந்தி, குறியரண், குறுநெறி, கூடகாரம், கூற்றம், கொற்றுறைக்குற்றில், கோட்டம்பலம், கோடியரடுப்பு, சதுக்கம், சபை, சித்திரமாடம், சில்குடிச்சீறூர், சிற்றரண், சிற்றூர், சிறுமனை, சுடலை, செண்டுவெளி, சேக்கை, சேனைகளின் வரவைப் பார்த்துக் கொண்டு இருத்தற்குரிய இருப்பு, தாதெருமறுகு, திண்ணை, தெரு, நாளோலக்கம், நெற்கதிர் வேய்ந்தவீடு, நெற்களம், பசுத்தொழு, படைக்கலக் கொட்டில், படைவீடு, பணிக்களரி, பாண்சேரி, பாத்தி, பாழூர், பீலிவேய்ந்த குடும்பை, புக்கில், புல்லால்வேய்ந்தசிறுமனை, புலிபொறித்தகோட்டை, புற்று, புறங்காடு, புன்செய், புனம், பூஞ்சோலை, பெருங்குறும்பு, பொதியில்(அம்பலம்), மணற்குன்று, மதில், மதிற்சூட்டு, மலைகாடு, மலைவழி, மாடம், முரம்புநிலம், மூலைநிலம், முற்றம், முன்னூர்ப்பொதியில், யாகசாலை, யானைக்கூடம், வயல், வழி, வஞ்புலம், வாய்த்தலை, வாயில், வீட்டின் இறப்பு, விடுநிலம், வீடு, வீதி, வேண்மாடம், வேத்தவை, வேலி.

உடை வகை:—கலிங்கம், காழகவுடை, சிதார், சீரை, பூவடிவமைந்த ஆடை, தழைகளாலாகிய உடை, தழைகளாலும் பூக்களாலுமாகிய உடை, பழந்துணி, புதுக்காழ்ப்போர்வை, புதுமடி.

உணவுவகை:—அரிசி, அல்குபதம், அல்லியரிசி, அவல், அவிப்புழுக்கல், அவிழ், ஆட்டிறைச்சி, ஆமைப்புழுக்கு, ஆமையிறைச்சி, ஆரன்மீன்சூட்டிறைச்சி, இல்லடுகள், இலேக்கறி, இளநீர், உப்பிலாப்புழுக்கல், உலே, ஊன்சோறு, ஊன்றடி, ஊன்றுவை, கட்கலங்கல், கடுங்கள், கந்தாரம், கருனை, கள், களிகொள் சோறு, காடி, குய்புடையடிசில், கூழ், சுட்டபனங்கிழங்கு, சுடுகிழங்கு, சோற்றுத்திரளை, துவை, நறுநெய், நனேக்கள், நிணப்புழுக்கு, நிணமூரி, நெய், நெய்ம்மிதிகவளம், நெற்கவளம், பழஞ்சோறு, பனநுகும்பு, பனம்பிசிர், பாகு, பாசவல், பாலுலேயில் வெந்ததும் தேனெடுகலந்ததுமான வரகரிசிச்சோறு, புல்லரிசி, புளிங்கறி, புளிங்கூழ், புளிமிதவை, புற்கை, பெருஞ்சோறு, பொரியல், மரையரின்பாலுலேயில் வெந்தசோறு, மான்வறைக்கருனை, மான்றசைப்புழுக்கல், மானிறைச்சி, முயலின் சூட்டிறைச்சி, முயலினிணம், மோர், வரகின்சோறு, வராலிறைச்சி, வறை, விழுக்கு, விழுக்குநிணம், வீரபானம், வெண்தை, வேனேயிலேவேவை, வேனேவெண்தை.

உலகவகை:—கீழுலகம், கோலோகம், சுவர்க்கம், நரகம், வீரசுவர்க்கம்.

உலோகவகை:—இரும்பு, செம்பு, பொன், வெள்ளி.

உவமைகள்:—அரசனுக்கு உயிர் உவமை, அருவிக்குத் துகில், அருளுக்கு நீர், அழகிய இடத்திற்கு ஓவம், அழித்தற்குத் தீ, உபகாரியாகிய ஒருவனுக்கு அருஞ்சுரத்தின்மரம், உசாவினதுஅகலத்திற்கு ஆகாயம், எருமைக்குக் குண்டுக்கல், எருமைக்கொம்பிற்குப் பயற்றுநெற்று, கன்தைத்துணிக்குப்பாசிவேர், கள்ளமயக்கத்திற்குத் தேளின்கடுப்பு, கலிங்கவுடைக்குப் பாம்பின்தோல், கிணேப்பறைக்குக் களிற்றின்அடி, குடிமிக்கு மானுனே, குதிரைவேகத்திற்குக் காற்றின்வேகம், சாயலுக்கு நீர், செங்கெலுக்கு வேங்கைப்பூ, சேவற்கோழியின் நெற்றிச்சூட்டிற்கு முள்ளுமுருங்கப்பூ, சேனேக்குக்கடல், தடாரிப்பறைக்குத் திங்களும் யானேக்காற்சுவடும், தமிழ்நாட்டரசர்மூவர்க்கு முத்தீ, தலைவனுக்குச் சூரியன், நண்பர்க்குக் கண், நரைக்கூந்தற்குக் கொக்கின்றூவி, நினைத்திற்குநெய்விழுதும் மெழுகடையும், நிமிர்ந்தஅவிழுக்குக் கொக்கின் நகம், நிரைக்கு விண்மீன், பகைவர்சேனையைத் தடுத்து நிற்கும் வீரனுக்குக் கடலேத்தடுத்து நிற்கும்கரை, பலவகைப் பூக்களாலாகியமாலேக்கு இந்திரவில், பன்றித்தலேக்கு உரல், பனேயினடிக்கு முழா, பாசறைக்குக் கடல், புகழுக்குத்திங்கள், புகைக்கு இருளும் மங்குலும், புதல்வர் தலேக்கு முனிவர்தலே, பொறுமைக்குநிலம், மகளிர் நடைக்கு மயில்நடை, மணிக்கு முழவு, மதப்பிழிற்குகோதுக்கு யானேயுண்டகவளக்கோது, மதுவிற்கு ஆனெய், மூத்தாரத்திற்குப் பிறை, முயல்விழிக்கு நீர்க்கொப்புள், மேகத்தோற்றத்திற்கு மலே, யானேச்செவிக்கு முறம், யானேத்தாளுக்குப் பனே, வண்மைக்கு மாரி,

வலிக்குக்காற்று, வறுமைக்கு அரா, வறுமைத்துன்பத்திற்கு ஈரகத்துன்பம், வீட்டிற்குக் கயம் (நீர்நிலை), வெள்ளைக்கூந்தலுக்கு விரித்தநூல், வேலுக்குக் கெண்டை, வேள்வித்தீக்குத் தாமரை.

ஊர்கள்:—அம்பர், அரிசில் (அரியிலூர்), அரையம், அழும்பில், அள்ளூர், ஆடுதுறை, ஆமூர், ஆய்குடி, ஆலங்கானம், ஆலங்குடி, ஆலத்தூர், ஆவூர் இடைக்காடு, இடைக்குன்றூர், இலவந்திகைப்பள்ளி, ஈர்ந்தூர் (ஈரந்தூர்), உறையூர், உறையூர் ஏணிச்சேரி, ஊணூர், எக்கூர், எயில், எருக்காட்டூர், எருமைவெளி, எறிச்சிலூர் (எறிச்சி), ஐயூர், ஒக்கூர், ஒல்லையூர், கபிலகர், கரும்பனூர், கருவூர், கழனிவாயில், கள்ளில், காவிரிப்பூம்பட்டினம், கானப்பேர் (காளையார்கோயில்), குடவாயில், குராப்பள்ளி, குளமுற்றம், குறுங்கோழியூர், குன்றூர், கூடலூர், கோட்டம்பலம், கோவலூர், கோவூர், சிக்கற்பள்ளி, சிற்றரையம், சிறுகுடி, செந்தில், செருப்பாழி (கூஎ0), தகடூர், தங்கால், தலையாலங்கானம், தழும்பனூர், திருப்போர் (திருப்பூர், எச), துவராபதி, துறையூர், தொண்டி, நல்லூர், நாலை (நாலூர்), நெய்தலங்கானல் (நெய்தல் வாயில் அல்லது நெய்வாசலென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கருகே ஓரூருள்ளது), நொச்சியமம், பாழூர், பிசிர், பிடவூர், புல்லாற்றூர், பூஞ்சாற்றூர், பெருங்குன்றூர், பேரையம், பொருந்தில், பொதையாறு, போந்தை, மதுரை, மல்லி (இப்பெயருள்ளஊர்கள்பல), மாங்குடி, மாவிலங்கை (இலங்கை, பெருமாவிலங்கை), முகையலூர், முசிறி, முரஞ்சியூர், முள்ளூர், மையல், வஞ்சி, வல்லார், வாகை, வாட்டாறு, விரிச்சியூர், விரியூர், விளங்கில், வீரை, வெண்குடை, வெண்ணி, வெள்ளைக்குடி, வேம்பற்றூர்.

ஊர்திவகை:—குதிரை, சகடம், தேர், யானை.

ஐந்திணையும்:—ஆலமரம், சுடுகாடு, தூண், மலைஇவற்றில் தெய்வங்களுண்டென்றல்; மேல்கடல் பழையதென்பது.

கட்டில்வகை:—அரசகட்டில், ஆயுதக்கட்டில், கால்கழிகட்டில், முரசுகட்டில்.

கதைகள்:—கீழ்கடல் சகரால் தோண்டப்பட்டது, சிபி புறாவிற்காகத் துலையிலேறியது, சீதை ஆபரணங்களை முடிந்துவீழ்த்தியது, பரமசிவன் முப்புரங்களை எரித்தது, பாண்டவர் நூற்றுவரோடு போர்புரிந்தது.

கூத்துவகை:—அல்லியக்கூத்து, குரவைக்கூத்து.

கூற்றங்கள்:—மிழலைக்கூற்றம், முத்தூற்றுக்கூற்றம் (முத்தூர்க்கூற்றம்).

கோயில்கள்:—இந்திரன்கோயில், சிவாலயம், முருகக்கடவுள் கோயில்.

சாதிகள்:—அந்தணர், அரசர், அளவர், இடையர், இயவர், உப்புவாணிகர், உமணர், உழவர், எயிற்றியர், கடம்பர், கடைசியர், கம்மியர், களமர், கிணைஞர், கிணைமகள், குயவர், குறத்தியர், குறவர், குறும்பர், கூத்தர், கொல்லர், கோசர், தச்சர், தேர்ப்பாகர், துடியர், நுளையர், பரதவர், பறையர், பாடினி,

பாணர், பாணிச்சி, புலையர், பூண்செய்கொல்லர், பூவிலைப்பெண்டு, பொதுவிலை மகளிர், பொருநர், மடையர், மழவர், மறத்தியர், மறவர், மோரியர், யவனர், யாழ்ப்புலவர், யாஜைப்பாகர், யாஜைவேட்டுவர், வடவடுகர், வண்ணத்தி, வணிகர், வலைஞர், விலைப்பெண்டிர், வேடர்.

சிறுதெய்வங்கள்:—கள்ளி நீழற்கடவுள், கூளி, நடுகற்றெய்வம், பேய், பேய்ப்பெண்டிர், பேய்மகள், பேயாயம்.

தானியங்கள்:—அவரை, உழுந்து, எள், கடலை, குளநெல், கொள், செந்நெல், தினை, நெல், பயறு, மலைநெல், மூங்கில்நெல், வரகு, வெண்சிறுகடுகு, வெண்ணெல், வெள்ளெள், வெள்ளைவரகு.

துவசவகை:—இடபக்கொடி, கருடக்கொடி, துலித்கொடி, நாட்கொடி, பனைக்கொடி, புலிக்கொடி, மயிற்கொடி, மீனக்கொடி, விசயக்கொடி (வெண்கொடி).

தெய்வவகை:—அருந்ததி, இந்திரன், இயக்கன், இராமன், உலகபாலர், கண்ணபிரான், காலன், சிவன், ஞாயிறு, திருமகள், திருமால், தூமக்கோள், பலராமர், பிதிரர், பிரமதேவர், முருகக்கடவுள், யமன், விண்மீன்கள்.

தொகைகள்:—அங்கம் - ஈ ; அங்கம் - ஊ ; அந்தணர் தொழில் - ஈ ; அரசர்மூவர் ; இலாஞ்சனை - எ ; உணு - ஊ ; உலகம் - ஈ ; உழாமையாலுள வாகும் பயன்-ஊ ; ஊர் - ஈ00 ; எச்சம் - அ ; எயில் - எ ; ஐம்படைத்தாலி; கணம்-கஅ; கழல் - உ ; காட்டுப்பசு - எ ; குடிகள் - ஊ ; திசை - ஊ ; திதி - கடு ; தீ - ஈ ; துரியோதனுதியர் - க00 ; நாட்டுப்பசு - எ ; நீர் - ஈ ; பாடற்றுறை - உக; பாண்டவர் ஐவர் ; பூக்கள்-ஊ ; பூதம் - டு ; பெருவேளிர் ஐவர் ; பொறி - டு ; மருந்து - உ ; மூரசு - ஈ ; மூர்த்திகள் - ஈ ; வருணம் - ஊ ; வள்ளல்கள் - எ ; வேதம் - ஊ ; வேள்வி - உக.

நாடுகள்:—காட்டுநாடு, காரிநாடு, கொங்குநாடு, கோனாடு, சோணாடு, பறம்புநாடு, பெண்ணைநாடு, மலைநாடு, மாரேக்கம், முக்காவனாடு, வேங்கடநாடு.

நார்வகை:—ஆத்திநார், நறைக்கொடிநார், மரல்நார்.

நீர்நிலைவகை:—அருவி, ஆறு, உவர்க்கூவல், ஊருண்கேணி, கயம், களர்நிலக்கிணறு, கற்கூவல், காட்டாறு, சிற்றாறு, சுனை, நிறைக்குளம், பொய்கை, மடு, வல்லுவர்க்கூவல்.

நீர்மிதவை:—அம்பி (ஓடம்), அறத்துறையம்பி, கப்பல், கழித்தோணி, தெப்பம், தோணி, நாவாய், மீன்படகு.

நீர்வாழ்வன :—அயிரைமீன், ஆமை, ஆரன்மீன், இறுமீன், கயல்,கவடி, கெடிற்றுமீன், கொழுமீன், கோட்டுமீன், சங்கு, சிப்பி, சிறுசின்மீன், சுறுமீன், நத்தை, நந்தினேற்றை, நீர்க்கோழி, நீர்நாய்,நுழைமீன், மலங்குமீன், முதலை, வரால், வாளை.

நூல்கள்:—அங்கங்கள், அருத்தநூல், தருமநூல், வேதங்கள்.

நோய்கள்:—நினைவாலுண்டாகும் நோய், பஞ்சினையாப்புண், புண் வழலை, மிடற்றுப் பசும்புண், வயாநோய்.

புண்கள்:—இரங்கற்புண், காஞ்சிப்புண், குறிஞ்சிப்புண், செவ்வழிப் புண், படுமலைப்புண், மருதப்புண், விளரிப்புண்.

பந்தர்:—கூவையிலைப்பந்தர், தழைப்பந்தர், படஞ்செய்பந்தர்.

பரிசில்:—ஊர்ப்பரிசில், ஓடைப்பரிசில், யானைப்பரிசில் முதலியன.

பலி:—குருதிப்பலி, நாட்பலி.

பழவகை:—ஆலம்பழம், களாங்கனி, துடரிப்பழம், நெல்லிக்கனி, பலாக் கனி, பனம்பழம், மாங்கனி, விளாங்கனி.

பழமொழி:—கிளியீடுவாய்த்தாற் போல்வது, கொண்டைமேற் காற் உக்கச்செல்லல்.

பறவைவகை:—அன்னப்பறவை, ஆந்தை, இதல், ஈசல் (செம்புற்றீயல்), கழுகு (கழுகின்சேவல்), காக்கை, காட்டுக்கோழி, கானக்காக்கை, கிளி, குயில், குருவி, குறும்பூழ், கொக்கு, கோட்டான், செவ்வரிநாரை, தும்பி, தூக்கணங் குருவி, தேனீ, நாரை, பருந்து, புதா, புறவு, பூழ், பேராந்தை, பொகுவல், மயில், மனைக்கோழி, மிஞிறு, வானம்பாடி.

பாத்திரங்கள்:—உண்கலம், கட்குடம், கருங்கலன், கவிக்குந்தாழி, கிண்ணி, குடம், குடை (உண்கலம்), குண்டிகை, கோய், சமைக்கும்பானை, சாடி, சேறுபட்டதசும்பு, தாலம், தாழி, பனங்குடை, பாற்பானை, பானை, பொற்கலம், மண்டை, மதுக்குடம், மிடா, முதுமக்கட்டாழி, வட்டி, வெண் மண்டை, வெள்ளிக்கலம்.

பால்வகை :---கவரிமாவின் பால், பசுப்பால், மரையாவின்பால்.

பாவைவகை:—அல்லிப்பாவை, கண்மணிப்பாவை, கொல்லிப்பாவை, தெற்றிப்பாவை, மணற்பாவை, வண்டற்பாவை.

பிறபெயர்கள்: —அடிக்குமணி, அதிட்படுக்கை, அமிழ்தம், அரக்கன், அரில், அழற்பள்ளிப்பாயல், அறக்கற்பு, ஆகுதி, ஆணி, ஆயுத இலக்கம், ஆயுதப்பிடி, ஆரக்கால், ஆரெருப்பு, ஆலம்பொந்து, ஆலம்வீழ், இந்திரவில், இராயசூயம், இலக்கம், ஈமவிளக்கு, உப்பு, உரல், உருளி, உருளை, உலக்கை, உலக்கல், உள்ளிடுபருக்கை, எண்ணெய், எந்திரம், எரிகொள்ளி, எழுத்தாங்கியகதவு, ஏணி, ஏத்தம், ஏர், ஒடுங்காழ்ப்படலை, ஒத்தல் (தாளம்), ஓலைக்கடை, ஓமகுண்டம், கச்சு, கச்சை, கடகப்பெட்டி, கடல்முத்து, கடற்முரம், கடிவாளம், கடுந்தெற்றுமூடை, கடைக்கொள்ளி, கண்ணுடி, கண்ணேணி, கணக்காயர், கணையமரம், கதவு, கருங்கல், கப்பற்பாய், கரும்பின்பூ, கரும்பினெஞ்சி ரீம், கவசம், கவரி, கழிப்பிணிப்பலகை, கற்பகச்சோலை, காம்பு, காமரம், காவற்பெண்டு, காவன்மரம், கிணைப்பறைக்கோல், கிளிபீடு, குப்பி, குப்பை, குயவன்சக்கரம், குரல்நரம்பு, கூடு, கைகவரிநூம்பு, கொங்கர், கொளுத்து, கொற்றக்

குடை, கோல், சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள், சங்கிலி, சித்திரம், சிறுகாடு, சிறுதூறு, சுவர், சுள்ளி, சுளகு, சூடி, சூரபன்மா, சூலை, செருப்பு, சேமவச்சு, தலையடுப்பு, தலையாட்டம் (உலை), தவம், தாள்நிழல், திறை, தீக்கடைகோல், தூண், தூண்டில், தேர்மொட்டு, தொடிமாணுலக்கை, நடுகல், நரம்பு (தந்தி), நல்வினை, நாய் (சூதாடுகருவி), நாராசம், நிறைக்குளப்புதவு, நீலக்கச்சை, நுகம், நூலிழை, நெற்கூடு, நெற்சூடு, நெற்பொலி, நெற்போர், பஞ்சு, படஞ் செய்பந்தர்க்கல், படப்பை, படமடை, படுக்கை, பரிசம், பருக்கைக் கல், பறவைக்கூடு, பன்னுடை, பனிச்சை, பனைப்போழ், பா, பாடை, பாதகம், பாய், பாய்மரம், பின்படை, புலிநிறக்கவசம், புலிப்பொறி, புறச்சமயத் தோர், பூணூல், பொற்றைக்கல், மடல், மத்து, மலைத்தாரம், மறுபிறப்பு, மார்பிற்செம்பொறி, மாலைப்பந்து, மிளகுமூடை, மீப்பாய், முட்டை, முரசடிக் குங்குமத்தடி, முருக்கமர இலக்கம், முருகன் யானை, முன்படை, முனிவர், மூதிற்பெண்டிர், மேழி, யாகபத்தினி, யாகம், யாணைக்கம்பம், யாணைத்தந் தத்தாற் செய்யப்பட்ட துலாக்கோல், யாணைத்தந்தப்பூண், யாணைமணி, யூபத் தம்பம், வண்டிப்பார், வலை, வலைமுறி, வன்னித்துடிப்பு, வார், வாழைப்பூ, விமானம், விளக்கு, வீரச்செல்வம், வேணுவியோர், வேலுறை.

பின்வருவனவற்றை முன்னே அறிவிப்பவை:—உற்பாதம், தீயகனவு, பழம்புள் போதல், பறவை நிமித்தம், புதுப்புள்வருதல், விண்வீழ்கொள்ளி.

புகைவகை:—சூலைப்புகை, துகிற்புகை, நறைப்புகை, நாடுசுடுபுகை, மீன்சுடுபுகை, யாகப்புகை.

புளிவகை:—களாப்பழப்புளி, துடரிப்புழப்புளி, நாவற்பழப்புளி, நெல் லிப்பழப்புளி, புளியம்பழப்புளி, மாங்கனிப்புளி.

பொருள்களினியற்கையை முன்னுரை நிந்திருந்தமை:—இடி வெள்ளை நிறத்ததென்றது, நிலத்திற்கு நீர் முந்திய தென்றது, புலி இடப்பக்கத்தில் வீழ்ந்ததை உண்ணுதென்றது, பூமிக்குக் கீழே நீர் நிலையுண்டென்றது, மலையில் ஆவியுண்டாகுமென்றது, மழைநீர்த்துளி கடலில்வீழ்ந்துமுத்தாகுமென்றது, யானை தன்மேலே ஒருவனெறிந்த கல்லைக் கவுளில் அடக்கிவைத்திருந்து பின்னர்க்காணும்பொழுதுஅதனையெறிந்துஅவனைக் கொல்லுமென்றது, யானைப் போர்க்கு வேற்படையுரித்தென்றது, யானைமதம் மணமுடையதென்றது, யானை பிறைச்சியைப் புலிவிரும்புமென்றது, விளக்கொளியில் மான் துயிலுமென்றது.

மணிகளின்வகை:—அரவின்றமணி, சிப்பிமுத்து, தென்கடன்முத்து, நீலமணி, பவழம், மலைபயந்த மணி, மாணிக்கம், யானைக்கொம்பின்முத்தம்.

மரமுதலியன:—அதிரல், அல்லி, அலரி, அவரை, ஆசினிமரம், ஆத்தி, ஆம்பல், ஆம்பற்கிழங்கு, இரவமரம் (இரமரம்), இருப்பை, இருவாட்சி, இல வந்தை, இலைப்பாசி, ஈந்து, ஈரப்பலா, உடை, உழிஞைக்கொடி, உழுஞ்சில், உன் னம், ஊகம்புல், எருக்கு, எள், ஒடு, கடம்பு, கடல்முள்ளி, கண்பு, கரந்தை, கருநெய்தல், கரும்பு, கழற்கொடி, கழைக்கரும்பு, கள்ளி, களர்ச்செடி, காஞ்சி,

காந்தள், காரைச்செடி, காளாம்பி, காளான், கீரை, குச்சுப்புல், குமிழ், குரலிக் கொடி, குருந்தமரம், குளநெல், குன்றி, கூதளம், கூவிளை, கூவை, கொற்றுளு ழிஞை, கொன்றை, கோங்கு, சந்தனம், சிறுகடுகு, சுரபுன்னை, சுரைக் கொடி, செங்கழுநீர், செருந்தி, தகரமரம், தருப்பைப்புல், தாமரை, தாழை, தூளிச்செடி, தில்லைமரம், தினை, துடரி, தும்பை, தெங்கு, தெறுழங்கொடி, நரந்தப்புல், நரந்தம், நறும்புல், நாவல், நெட்டி, நெருஞ்சி, நெல்லி, நொச்சி, பகன்றைக்கொடி, பருத்தி, பலா, பனை, பாகல், பாதிரி, பீர்க்கு, புளி, புளிமா, புன்னை, பூவாதுகாய்க்குமரம், மரல், மருதம், மல்லிகை, மிளகுகொடி, முஞ்ஞை, முசுண்டை, முண்முருங்கை, முல்லைக்கொடி, முல்லைப்புதல், முன்ன மரம், மூங்கில், மூங்கில்முளை, வடகுன்றத்துச்சாந்தம், வயலைக்கொடி, வள்ளிக் கிழங்கு, வள்ளிக்கொடி, வள்ளைக்கொடி, வாகை, வாழை, விளாமரம், வெட்சி, வெண்காந்தள், வெண்சிறுகடுகு, வெண்ணெட்டி, வெள்ளரி, வெள்ளெருக்கு, வேங்கை, வேம்பு, வேல், வேளை.

மலைகள் :—இமயம், கண்டீரம், குடகமலை, குதிரைமலை, கொண் கானம், கொல்லி, கோடை, தோட்டிமலை, தோன்றிமலை, நாஞ்சின்மலை, பறம்பு, பாயல், பூங்குன்றம், பொதியின்மலை, பொன்படுநெடுவரை, முதிரம், முள்ளூர் மலை, விச்சிமலை, வேங்கடம்.

மன்றவகை:—இரத்தினமன்றம், பலாமன்றம், விளாமன்றம், வேப்பமன் றம்.

மாலைவகை—அடையாளமாலை, ஆத்திமாலை, ஒருகாழ்மாலை, கடன் முள்ளிப்பூமாலை, கண்ணி, காஞ்சிப்பூமாலை, காந்தட்பூமாலை, குடர்மாலை, கூவி ளங்கண்ணி, சுரபுன்னைப்பூமாலை, செம்பூங்கண்ணி, தழைமாலை, தளிர்மாலை, தளிரும்உழிஞையும் கலந்தமாலை, தும்பை மாலை, நரந்தப்பூமாலை, நூலரிமாலை, பகைமாலை, பல்காழ்மாலை, பனந்தோட்டில்வேங்கைப்பூக்களைவைத்துத்தொடுத்த மாலை, பனமாலை, பீலிக்கண்ணி, புறத்திணைமாலை, புன்னைமாலை, பூக்களுடன் இலைகளைவிரவிக்கோத்தமாலை, வஞ்சிமாலை, வாகையமாலை, வேப்பமாலை.

முடிமன்னர் :—சேரர், சோழர், பாண்டியர்.

முள்வகை :—இடுமுள், உடைமுள், கயன்முள், கழன்முள், கள்ளிமுள், நெருஞ்சிமுள், வேலமுள்.

யுத்தவகை :—அறப்போர், கன்னிப்போர், குதிரைப்போர், தேர்ப்போர், நீர்ப்போர், மற் போர், யானைப்போர், வாட்போர், விழவு மேம்பட்ட போர், விற் போர், வேற்போர்.

வழக்கங்கள் :—அரைத்தமண்ணுல் மதிலமைத்தல், அவலை வாயிலடக் கிக்கொண்டு நீந்துதற்கு மடிவிற்பாய்தல், ஆகுதிசெய்தல், ஆபரணங்களில் அருப் புத்தொழிலமைத்தல், ஆம்பலிலையால்மதுவையுண்ணல், ஆம்பற்கொடியை வளையாகஅணிதல், ஆயுதங்களுக்கு நெய்பூசிப் பீலியணிந்து மாலைசூட்டல், ஆறலைத்தல், இசைகேட்போர் தலையசைத்தல், இறந்தவர்க்குப் பிண்டோதகக்

கிரியைசெய்தல், இறந்தவருடம்பைச்சுடுதல், உடலெலும்புத்துத் துறக்கவிரும்பினோர் வடக்கிருத்தல், உடன்கட்டையேறல், உடைப்பை மீனுலடைத்தல், உப்பு முதலிய பண்டங்களை வண்டியிலேற்றிக் கொண்டு போய் விற்றல், ஊர்காப்பாளர் பறையறைந்துகொண்டு விளக்குடன் யாமந்தோறுஞ் சென்றுஊரைக் காத்தல், ஊர்ப்பொதுவிடத்திற் பரிசிலர்தங்கல், கடாவழித்தல், கடாவிடல், கழு மரந்தடிதல், கழற்கனியாற் கூந்தலை வகிர்தல், கள்ளுண்டோர் புளிச்சுவையைவிரும்பல், களம்வேட்டல் (களவேள்விசெய்தல்), களவேள்வியிற் கூழை இடந்துழந்திடுதல், களைகளைதல், காலையில் மதுவை யுண்ணல், காவற் குத் நீயிடல், குதிரையை இடவாய்வலவாய் செலுத்தல், குழந்தை களுக்கு அம்புலிகாட்டல், கைம்மைநோன்பு நோற்றல், கோலாற்கடைந்து பிறகில் நெருப்பெடுத்தல், சூதாடுதல், சூளுறல், தயிர்கடைதல், தருப்பைப் புன்மேல் பிண்டம்வைத்தல், தருமவோடம்விடுதல், தாளித்தல், தாளியடித்தல், தாலோப்பாடல், தானியங்களைக்குத்தல், தீவேட்டல், தூய்மை இல்லாமகளிர் கலந்தொடாமலிருத்தல், தெய்வஆவேசமுற்று மனிதர்ஆடுதல், தைத்தல், நல்லவேளைபார்த்துப்புறப்படல், நாட்கடாவழித்தல், நாட்சோறளித்தல், நீரில் மூழ்கிமண்ணெடுத்தல், நீலமணியையுச்சியில்தரித்தல், நெய்யை உலையாகவைத்தல், நெல்உகுத்துக் கடவுளைப்பரவுதல், நோயாலிறந்தஅரசருடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்தி வாளாற்பிளத்தல், பகைவரிடமிருந்து கவர்ந்தபசுக்களைப்பொதுவிடத்தில் நிறுத்தல், பகைவருடைய அரணிற்கொண்டபொருள்களைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், பன்னுடையாற்களைவடித்தல், பனங்குருத்தில் வேங்கைப் பூவைஎவத்துத்தொடுத்தல், பாலில் உறையைத்தெறித்தல், பிணத்தைத்தாழியாற்கவித்துப்புதைத்தல், புதிதுண்ணல், புறத்திணைக்குரியபூக்கள் பொன்னூற் செய்யப்படல், புறத்திணைக்குரியபூக்களைக்காலத்திற்பறித்தல் அல்லதுவாங்கிக் கோடல், பெண்டிர் பருத்திநூற்றல், பொதுவிடத்துள்ளவேப்பந்தளிரைச்சூடல், போர்க்களத்தைத் தமதாக்கிக்கோடல், போர்க்குச்செல்வோர் கயத்தில் மூழ்கிச் செல்லல், மணியை ஒப்பமிடல், மருந்திற்காக மரங்களிலிருந்து பாலெடுத்தல், மழையின் பொருட்டுத் தெய்வத்திற்குப் பலிதூவுதல், மன்றத்தில் பாணர் முதலியோர் முழவைக்கட்டுதல், யானைக்குப்பூணணிதல், யானையின்மீது கொடியெடுத்தல்; யுத்தத்தில் இமைத்தவர் முதலியோரோடு போர்செய்யாமை, வஞ்சிபாடல், வயாவுற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், வாழையிலையிலுண்டல், வீரமுரசு நீராட்டம், வெறியாடல், வேட்டையாடல், வேலுக்குப் பீலியணிதல்.

வாணிகம்:—உடைவாணிகம், ஓலைவாணிகம், கள்வியாபாரம், கூல வாணிகம், பொன்வாணிகம்.

வாத்தியவகை:—அரிப்பறை, அனந்தற்பறை, ஆகுளிப்பறை, ஆம்பற் குழல், உடுக்கை, ஏற்றுத்தோல்முரசம், ஒருகட்பறை, ஒருகண்மாக்கிணை, கண விடுதூம்பு, காலைமுரசம், கிணை, சல்லிப்பறை, சாக்காட்டுப்பறை, சிறுகிணை, சிறுபறை, சீறியாழ், செருப்பறை, தட்டாரிப்பறை, தண்ணுமை, நெய்தற்பறை,

பதலை, பலிபெறுமுரசம், பெருவங்கியம், பேரியாழ், போர்ப்பறை, மணப்பறை, முத்தளம், முரசம், முழவு, யாழ், வேய்ங்குழல்.

வாழ்த்துவகை:—ஆற்றுமணலினும் நின் ஆயுள்சிறக்க, கழனியில்விளையும் நெல்லினும் நீவாழ்க, காவிரிமணலினும் நின்ஆயுள்சிறக்க, நின்தார்வாழ்க, நின்தாள்வாழ்க, நின்நாண்மீன் நிலைத்திடுக, நின்பகடுவாழ்க, நின்புரவிவாழ்க, பொருநை மணலினும் நீவாழ்க, மழைத்துளியினும் பலநாள் நீவாழ்க, வாழ்க நின் கண்ணி, விண்மீனினும் உன்னுடைய நாள் பொலிக.

விலங்குமுதலியன:—அணில், ஆடு, ஆமான், ஆமை, ஆவேறு, ஆளி, இரலைமான், ஈர், உடும்பு, எய்ம்மான், எருது, எருமைக்கடா, எலி, எறும்பு, ஐந்தலைநாகம், கடமானேறு, கடுவன், கலைமான், கவரிமா, கழுதை, கறையான், காட்டுப்பசு, காட்டுப்பூனை, குதிரை, குரங்கு, குரால்பசு, குறுநரி, கேழற்பன்றி, ஞெகம், சீலப்பேன், செம்மறியாடு, செம்முகக்குரங்கு, தேள், நரி, நாய், பசு, பல்லி, பன்றி, பாம்பு, பார்வைப்பிணை, புலி, புள்ளிமான், பேன், மந்தி (துய்த்தலைமந்தி), மரையா, முசுக்கலை, முயல், முள்ளம்பன்றி, யாளி, யானை, வீட்டெலி, வெண்ணரி, வெருக்குவிடை, வெள்ளாடு.

விழாவகை:—கடற்றெய்வவிழா, சிறுசோற்றுவிழா, யுத்தவிழா, வதுவைவிழா.

வேலிவகை:—இடுமுள்வேலி, கழன்முள்வேலி, நெல்லிவேலி, பருத்திவேலி, மலைவேலி, முல்லைவேலி, முள்வேலி.

வேள்வி:—அறக்களவேள்வி, சோமயாகமுதலியன, மறக்களவேள்வி.

உரையில்மட்டும் கண்டனவை.

அலங்காரங்கள்:—இறப்பஇழிந்தவுவமை, ஒட்டணி, தலைப்பெயலுவமை, தற்குறிப்பேற்றம், நுவலாநுவற்சி, பழித்தது போலப் புகழ்தல்.

இடைச்சொற்கள்:—அத்தை, அம்ம, ஆங்க, ஆங்கு, ஆல், இகின், இயர், உம், என, ஏ, ஒன்றே, ஓ, ஓர், ஓரும், கண், கொல், சின், தலை, தான், தில், தில்ல, பிற, மதி, மதியத்தை, மற்று, மன், மா, மாதோ, மார், மே, மோ, வாழி.

இலக்கணக்குறிப்பு:—அவ்வழிச்சாரியை, அன்மொழித்தொகை, ஆகுபெயர், ஆற்றலாற் சொல்வருவித்தல், ஆனந்தப்பையுள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, இசின் தன்மைக்கண்வருதல், இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்துமேலேறி நிற்றல், இடவழுவமைதி, இயர் வியங்கோள் விகுதியென்பது, இரங்கற்குறிப்புமொழி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, உண்டென்பது பொதுவினை அன்றெனல், உம் உந்தாதல், எச்சவும்மை, ஒருசொனீர்மைப்பாடு, ஒருமைச்சொல் பன்மைக்கேற்பநிற்றல், ஒன்றே எண்ணிடைச்சொல்லென்பது, கடைக்குறை, கருவி கருத்தாவாய்நிற்றல், காரணக்குறி. இடுகுறியாய் நிற்றல், தாரியவாசகம், காலமயக்கம், குறிப்புமொழி, கூட்டியுரைத்தல், சாரியை

தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண் வருதல், சிறப்புமை, சின்னென்னு நிடைச்சொல்லால் முன்னிலை வினைச்சொல் அசைக்கப்பட்டுநிற்றல், சினை வினை முதல் வினையொடுமுடிதல், செய்யுள்நோக்கி அகரம் விரிக்கப்படல், சொல்வருவித்தல், தம்மைப் பிறர்போற்கூறல், தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வருதல், திசைச்சொல், தில்லென்பது விழைவின்கண்வருதல், தில்லவென்பது விழைவின்கண் வருதல், படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக் கண்வருதல், படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் விரவி முன்னிலை வினையையேற்றல், பண்புத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை, பண்பொட்டு, பன்மையொருமை வழுவமைதி, பிறவினை தன்வினையாய் நிற்றல், பொருள்பன்மையாயினும் சொல்லின் ஒருமைநோக்கி ஒருமையால் முடித்தல், மதியும் அத்தையும் விரவிமுன்னிலையில் வருதல், மார் வினையெச்சவிகுதியாய் வருதல், மாறிக்கூட்டுதல், மாறுஆலுருபின் பொருளில் வருதல், முதற்கேற்ற அடையடுத்தஆகுபெயர் முன்மொழிநிலையல், முன்னிலையசை, மேயும் மோவும் முன்னிலையசைகளாய் வருதல், வியங்கோட் பொருளில் நிற்குஞ்சொற்கள், வியப்பின்கட்குறிப்பு, வினைக்குறிப்பு ஆக்கம் பெற்றுவருதல், வினையெச்சக் குறிப்பு, வினையெச்சத் திரிபு, வினையெச்சமுடிபு, வினையெச்சமுற்று, வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று, வெளிப்படை, வேற்றுமையுருபு மயக்கம், வேற்று வினைப்பொருள்களைப் பொதுவினையாற் பன்மைபற்றி ஒரு வினையால் முடித்தல்.

இந்நூலிலுள்ள சிறந்த பாடல்களையும் சிறந்த பாடற்பகுதிகளையும் காட்டும் எண்கள் வருமாறு:—

(க)
(உ) க - அ; கஎ - உ0
(ங) கச; உச - சு
(ரு) ரு - அ
(சு)
(அ) ச - க0
(கூ) க - சு
(க0)
(கஉ) ங - ரு
(கஅ) கங - ங0
(உ0) எ - உ0
(உஉ) ஙக - சு
(உசு) கஉ - ரு
(உஎ)
(உஅ) க - சு; கரு - எ
(உகூ) கக - உ; உங - சு
(ங0) அ - க0
(ஙக) க - ச; கூ
(ஙச) க - எ; ககூ - உச
(ஙரு) கரு - சு; உரு-கூ; ஙக - ச
(ஙசு) க - உ
(ஙஅ) ரு - கஅ
(ஙகூ)
(ச0) சு - கக
(சக) கஉ - சு
(சஉ - ங)
(சச) க0 - கசு
(சரு - ருசு)
(ருஎ) க0 - கக
(ருஅ)
(ருகூ) ங - எ
(சு0) எ - கூ
(சுஉ) கங - ரு
(சுச) சு - எ
(சுரு) கூ - கஉ
(சுஎ) கக - ச
(சுஅ) க - ச; கக-ங
(சுகூ) ரு - சு
(எ0) சு - எ
(எக - ச)
(அச) க - உ
(அஎ)
(அகூ) ரு - கூ
(கூ0 - கரு)
(க0க)
(க0சு - எ)
(க0கூ - க0)
(ககஉ)
(கககூ) ரு - எ
(கஉக - ச)
(கஉரு) எ - அ
(கஉஎ) எ - க0
(கஉஅ) ரு - எ
(கங0 - ங்ச)
(கங்சு) உ0 - உஉ
(கங்கூ) ரு - கரு
(கச0)
(கசக) க0 - கரு
(கசஉ)
(கசஅ - ரு0)
(கருக) க0 - கஉ
(கருஉ) க - சு
(கருங) எ - கஉ
(கருரு) ச - கூ
(கருசு - சுச)
(கசுரு) க0 - கஉ
(கசுஎ)
(கஎ0) கச - எ
(கஎக - ங)
(கஎரு)
(கஎஎ) கரு - எ
(கஅ0 - கூஎ)
(ககூகூ)
(உ0ங - எ)
(உ0அ) சு - கூ
(உகச)
(உகரு) அ - கூ
(உகஅ)
(உஉ0 - உஉஎ)
(உங0)க0 - கசு
(உங்ச - ரு)
(உங்எ)
(உங்கூ)
(உசஉ - ங)
(உருக - உ)
(உசுக)
(உஎரு - சு)
(உஎஅ - கூ)
(உகூச) ங - ச
(உகூசு)
(ஙகஉ)
(ஙஉ0) க - உ
(ஙஉச) கங - ச
(ஙஉகூ) ரு - கூ
(ஙங்எ) சு - எ
(ஙருசு)
(ஙசுஎ) ச - ரு
(ஙஎரு) கஎ - உக
(ஙஎசு) கரு
(ஙஅக) உங - எ
(ஙஅசு) உ0 - உரு
(ஙஅஎ) ககூ - உஎ
(ஙகூ0) ச - சு
(ஙகூச)
(ஙகூரு) உகூ - ஙக
(ஙகூஎ) கஉ - அ
(ச00) கசு - எ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க.) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்
வண்ண மார்பிற் றாருங் கொன்றை
பூந்தா வால்வெள் ளேறே சிறந்த
சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப

(உ) கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை
மறைநவி லந்தணர் தூவலவும் பலமே
பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்
பிறைதுதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை

(ச) பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே
யெல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய
நீரற வறியாக் கரகத்தூத்
தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே.

கடவுள்வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது.

இதன்பொருள்.—திருமுடிமேற் சூடப்படுங்கண்ணி, கார்காலத்துமலரும் நறிய கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின்மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ; ஏறப்படுவது, தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்க பெருமைபொருந்திய கொடியும், அவ்வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினதுகறுப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும் செய்தது; அக்கறுப்பு, தான் மறுவாயும், வாழ்நாளை உய்யக்கொண்டமையின், வேதத்தைப்பயிலும் அந்தணராற் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று; ஆயவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை,

*திருநுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் சூடுதலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக்குண்டிகையானும் தாழ்ந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுளடக்கிக் கரக்கினுங்கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன்கூற்றிலே மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமமையும். நீரறவறியாக்கரகம் - கங்கையென்பாருமுளர். அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை எனநின்ற எழுவாய்கட்கு நுவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், எத்தவும்படும் எனநின்ற பயனிலைகளை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதனேடுமுடிக்க. எமமாகிய அருந்தவத்தோனெனக்க; எமமாகிய நீரெனினும் அமையும். அணியலுமணிந்தன் றென்பது, †"உண்ணலு முண்ணேன்" என்பதுபோல நின்றது. பதினெண் கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோரு மெனவிவர்; பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்களான்வணங்க, அறமுதல்நான்கும் பயக்குமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கரு)

உ.) மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தியுங்
ரு திமுரணிய நீரும், என்றுங்
கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்
போற்றூர்ப் பொருத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்
வலியுங் தெறலு மளியு முடையையாய்
நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
கo வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்
யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
வான வரம்பனை நீயோ பெரும
வலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினை இ
நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
*கரு யிரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்

---

* திருநுதலதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, உஉ:—"உண்ணலு முண்ணேனீர் வாழலும் வாழேன், தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர், வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்."

பேருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்
பாஅல்புளிப்பினும் பகலிருளினு
நாஅல்வேத நெறிதிரியினுந்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
உ0 நடுக்கின்றி *நிலையரோ வத்தை யடுக்கத்துச்
சிறுஞ்சுனை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
யுந்தி யந்தண ருருங்கட னிறுக்கு
மூத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.

தினை - பாடாண்டிணை ; துறை - †செவியறிவுறூஉ ; வாழ்த்தியலுமாம்.

சேரமான்பெருஞ்சோற்று உதியன்சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

இ - ள்.—அணுச்செறிந்தநிலனும், அந்நிலத்தின் ஒங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத்தடவிவரும காற்றும், அக்காற்றின்கண் தூண்டப்பட்டதீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்லவாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற்கேற்ற மனவலியும் சதுரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிப்பட்டால் அவர்க்குச்செய்யும் அருளுமுடையோய், நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெளிய தலைபொருந்திய இணையுடைய மேல்கடற்கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையரூது ஊர்களையுடைய கல்ல காட்டிற்கு வேந்தே, வானவரம்ப, பெரும, நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட பொற்பூந் தும்பையையுடைய துரியோதனன்முதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத்தின்கட் படுத்துணையும் பெருஞ்சோறுகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாதுவழங்கினையாய், பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு தன்விளக்கமொழிந்து இருளினும், நான்குவேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும் வேறுபாடில்லாத ஒழுக்கையையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம்விளங்கித் தளக்கமின்றிநிற்பாயாக ; அரைமலையின்கட் சிறியதலையையுடைய மறிகளையுடையவாகிய பெரியகண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற்காரியங் கடவுகிய ஆவுதியைப்பண்ணும் மூத்தீயாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று.—எ - று,

குளிக்குநாடென இயையும் ; குளிக்குநாடென இடத்துநிகழ்பொருளின்மேற்றாழில் இடத்துமேல் ஏறினின்றது. நீயோ, ஓ - அசைநிலை; அன்றி, இதனை வினா

* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் ஒம்படைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் ; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், "காவி னல்லிசை" என்னும் சூசு-ம் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றுருக்கி, இதனை அவ்வினையிற்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். முத்தியாவன: ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி. ஆங்கும், அத்தையும் - அசைநிலை. வானவரம்பனை, ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கிநின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்தேர்டல் காரணமாகத் தலைக்கட்டிய வெனினுமமையும்.

போற்றூர்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்களையுடையோய், பொருந, வையாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளினும் கிரியினும் இடையும் பொதியமும்போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

போற்றூர்ப்பொறுத்தல்முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவாற் கூறுகின்றூராதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாராயினர்.

இதனற்சொல்லியது, * தன்கடற்பிறந்தஞாயிறு தன்கடற்குளிக்குமாடனைபோலாற் செல்வமுடையையாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாருயிற்று. (உ)

(நூ.) உவவுமதி யுருவி னேங்கல் வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்ற
வேம முரச மிழுமென முழங்க
நேமி யுய்த்த நேர நெஞ்சிற்
(ரு) றவிரா வீகைக் கவுரியர் மருக
செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ
†பொன்னேரைப் புகரணிநுதற்
றுன்னருந்திறற் கமழ்கடாவத்
தெயிறு படையாக வெயிற்கத விடாவக்
(க0) கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானையிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து
மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் ‡சாயாக்
கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி
நிலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்
(கரு) பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்
விலங்ககன்ற வியன்மார்ப
வூரில்ல வுயவரிய
நீரில்ல நீளிடைய
பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் ணேக்கிற்

---

* வானவரம்பனுதலாற்செல்வமுடையையாகவென்றுவாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாருயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பொன்னிணேடையென்றும் பாடம்.

‡ சாவாவென்றும் பாடம்.

உ0 செந்தொடை பிழையா வன்க ணுடைவ
ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துசிறை வலைவாய்ப் பருந்திருந் துயவு
மூன்ற மரத்த துன்னருங் கவலை
நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை
உரு மூன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ
ரின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—உவாகாளின் மதியினது வடிவுபோலும் வடிவினையுடைய உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவலாகிய வீரமுரசம் இருமெனமுழங்கும் ஓசையையுடைத்தாய்முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய ஈரமுடைய நெஞ்சினையும் ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுள்ளாய், குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத்தலைவ, பொன்னினியன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், மணநாறும் மதத்தினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக்கொண்டு பகைவர் மதிலின்கட் தலைவக்குத்திக் கயிற்றாற்பிணித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணியையணிந்த பக்கத்தையும், பெருங்கையையுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்திடத்திலிருந்து பரிகாரமில்லாத கூற்றத்தினது பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு இலையாத வலிய கையின்கண்ணே ஒள்ளிய வாளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி, நிலம்பிறழினும் நினது ஆணையாகிய சொற் பிறழாதொழியல்வேண்டும்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்தாகிய குறுக்ககன்ற பரந்த மார்பினையுமுடையோய், ஊரில்லாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உயங்குதலையுடையனவும், நீரிலாதனவும், நீண்ட வழியனவுமாகிய, வம்பலாகலியச் சேய்மைக்கண்ணே பார்த்திருக்குமிருப்பினையும், கையாற் கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற்குறித்துப்பார்க்கும் பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாததும் கண்மையையுமுடைய மறவர்தாம் அம்பைவிடுதலாற் பட்டோரது உடன்மூடிய புதிய கற்குவையின்மேலே திருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய பருந்திருந்தினுவருந்தும் உன்னமரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய கவர்த்த வழியின்கண்ணே நின்பால் நச்சிய விருப்பத்தால் இரப்போர்வருகுவர்; அவர்மனக்குறிப்பை அவர்முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலேவல்ல தன்மையான்.—எ - று.

தலையும் திறலையும், கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிறுபடையாக எயிற்றவிட்டுக் கூற்றத்தருந்தொழில் சாயாப் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக; *காலாலடுதல் கையாலூக்குதலின்றி எயிறுபடையாக எயிற்கதவெடுக்கைவிடாதபெருங்கையானையென இயைத்

காலிலிடுதலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துரைப்பினுமமையும்; எயிற்கதவிட்டுக் கயிறுபிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப் பாருமுளர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த கவலையென வும், பருந்திருந்துயவும் தன்னருங்கவலையெனவும் இயையும்.

மரூக, கணவ, வழுதி, மார்ப, இரவலர்வருவது, அவர் இன்மைதீர்த்தல் வன் மையான்; அதனால், நின்சொற் பெயராதொழியல்வேண்டுமெனக் கூட்டி விளை முடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதல்விளங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது.(சு)

(சு.) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன
செவ்வா னத்து வனப்புப் போன்றன
தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன
கொல்லேற்றின் மருப்புப் போன்றன
(டு) தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன
மாவே, யெறிபதத்தா னிடங்காட்டக்
*கதழ்பொருத செவ்வாயா
னெருத்துவவ்விய புலிபோன்றன
கஅ களிறே, கதவெறியாச் சிவந்தூராய்
நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா
னுயிருண்ணுங் கூற்றுப்போன்றன
நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் †பொலிவுதோன்றி
கடு மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞா யிற்றுக் கவினை மாதோ
வினையை யாகன் மாறே
காயி றூவாக் குழவி போல
வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே.

தினை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

இ - ள்.—வாள் வெற்றியைத்தருதலாற் குருதிக்கறைபட்டன, செக்கர்வானத் தினது அழகையொத்தன; கால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து களத்தைத் தமதாக் கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல் ‡அருப்புத்தொழில் துறைத்தலை, கொல்லும் ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால்

* கதழ்பொருதவென்றும் பாடம்.
† பொலிவொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.
‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துளைதோன்றுவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்காட்ட முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மான்முதலாயினவற்றின்கழுத்தைக்கவ்வி உதிரம் ஊற்றியுண்ட புலியையொத்தன; களிறுகள், கதவைமுறித்து வெகுண்டு உலாவி நுனைதேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதியையுடைய குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொலிவொடுதோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கிண்ணே ஓங்கியெழுகின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத்தன்மையையாதலால், தாயில்லாத உண்ணாக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நின்னைச் சினப்பித்தவருடைய நாடு.—எ - று.

நாடென்றது, நாட்டுள்வாழ்வாரை. மாறென்பது, ஏதுப்பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல். கழல்பறிந்தனவென்றோதி, அதற்கு வீரக்கழனீங்கிய அவையென்று உரைப்பாருமுளர். வாளாகிய மறுப்பட்டவையெனவும், கழலாகிய பறைந்தவையெனவும், தோலாகிய துளைதோன்றுவவெனவும் கொள்க. துவைத்துத் தோன்றுவவென இயையும். எறிபதத்தானென்பதற்கு ஒதிதும் காலையுடையானென்று உரைப்பாருமுளர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்ற துணையும் மன்னவன்புகழும்; ஓவாது கூஉநின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்னார்நாடழிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று.

(ரு.) *எருமை யன்ன கருங்கல் லிடைதோ
றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்
கானக நாடனை நீயோ பெரும
நீயோ ராகலி னின்னொன்று மொழிவ
ரு லருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
யளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

---

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் வாயுறைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் நிரயங்கொள்பவரொடொன்றாது காவலை ஓம்பென வேம்பும் கடுவும்போல வெய்தாகக்கூறி அவற்கு உறுதிபயத்தலின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவுறூஉவன்றென்றும் கூறினர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், "கொடுப்போரேத்திய" என்னும் ௯௫ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டில் "எருமை யன்ன கருங்கல் லிடைதோ, றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற், கானக நாடனை நீயோ பெரும" என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில், எ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

சேரமான் கருவூரேறியஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்ட ஞான்று நின் உடம்புபெறுவாயாகென அவனைச்சென்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்று நின்ற நரிவெருஉத்தலையார்பாடியது.

இ - ள்.—எருமைபோலும் வடிவையுடைய கரிய கற்பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பரக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற்குள்ளாகிய நாட்டினையுடையாய், பெரும, நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடையனாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பாவஞ்செய்தாரை நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக்கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப்படும் தேயத்தைக் குழவியை வளர்ப்பாரைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத் தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—எ - று.

காவலென்றது, ஆகுபெயர். நாடனை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது. ஓவும், ஓரும் - அசைநிலை. அருளாவது, ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னாற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகியகாதல். இனி, ஓகாரத்தைப்பிரித்து வினாவாக்கிக் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோவென வினாவினாராக்கியுரைப்பாருமுளர்.

காவல் குழவிகொள்பவரினோம்பென்றமையாற் செவியறிவுறூஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (௫)

(௬.) வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெ[illegible]அ துருகெழு குமரியின் றெற்குங்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்
௫ கீழது, முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி
னீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேல
தானிலை யுலகத் தானு மானா
துருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்
*தெரிகோன் ஞமன்ன் போல வொருதிறம்
௧௦ †பற்ற லிலியரோ நிற்றிறஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்விதி ‡னேவிப்
பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்

---

* தெரிகோற்சமனென்றும் பாடம்.

† பற்றிலியரோவென்றும் பாடம்.

‡ ஏஎயென்றும் பாடம்.

௧௫ தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
*பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த
௨௦ நான்மறை †முனிவ ரேந்து கையெதிரே
வாடுக ‡விறைவநின் கண்ணி யொன்னார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே
§செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துளித்த வாண்முகத் தெதிரே
௨௫ ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுட
ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு
மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - || செவியறிவுறூஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியைக் காரிகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின்வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உட்குந்திறம்பொருந்திய கன்னியாற்றின்தெற்கும், கீழ்க்கண்ணது கரையைப்பொருகின்ற சகரரால் தோண்டப்பட்ட சாகரத்தின்கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழைதாய் முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், கீழதாகிய நிலமும் ஆகாயமும் சுவர்க்கமுமென மூன்றுங்கூடிய புணர்ச்சியாக அடுக்கப்பட்ட அடைவின் கண் முதற்கட்டாகிய நீர்நிலைக்கண் ஓங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோலோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழுமாக; பரந்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம்கோடாதொழிக; நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு மாறுபட்ட பகைவர்தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழுந்து உள்புக மிக்குச்சென்று அடர்ந்த புகரினையுடைய சிறுகண்யானையைத் தடையின்றி நேரேயேவிப் பசிய விளைநிலப்பக்கத்தையுடைய அரிய மதிலரண் பலவற்றையுங்கொண்டு அவ்வரணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுபடச்செய்த நல்ல அணிகலங்களைப் பரிசிலர்க்கு வரிசையின்வழங்கி நினது கொற்றக்குடை முனிவராற் பரவப்படும் மூன்றுதிருநயனத்தையுடைய செல்வரது கோயிலை வலம்வருவதற்குத்

---

* பணீஇயரத்தையென்றும் பாடம். † முதல்வரென்றும் பாடம்.
‡ இயவுணினென்றும் பாடம். § சொலிகவத்தையென்றும் பாடம்.
|| ஒருவுதலை ஒரூஉதலெனவும் ஒரூஉவெனவும் கூறுமாறுபோல, உறுவும் உறூஉதலெனவும் உறூஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையியல், ௩௪ - ம் சூத்திரவுரை].

தாழ்க; பெரும, நினதுமுடி, மிக்க நான்குவேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின்னை நீடுவாழ்கவென்றெடுத்த கையின்முன்னே வணங்குக; இறைவ, நினதுகண்ணி, நின்பகைவரது நாட்டைச்சுடும் பலமணநாறும் புகையுறைத்தலான் வாடுக; நினது சினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியருடைய துளித்த ஒளியையுடைய முகத்தின்முன்னர்த் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது நின்மனத்தே உட்கொண்ட தணியாத வண்மையையுடைய தகுதிமாட்சிமைப்பட்ட குடிமி, குளிர்ந்த சுடரையுடைய திங்களையொப்பவும் சுடுகின்ற ஒளிபொருந்திய ஒள்ளிய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலைபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல்.—எ - து,

வடாதென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பனிபடுதெவ்வரையொடு பண்பொட்டாக்கி, அதன்வடக்குமென்க; ஒழிந்தனவுமன்ன. மேலது தூக்கத்தின்மேலுமென்பார், அதற்கு மேலதாகிய ஆளிலையுலகத்தானுமென்றார். உருவென்பது, இவ்வுணையாற் பிறரஞ்சும் உட்குடைமை. அத்தையும், ஆங்கவும் - அசைநிலை.

குடுமி, பெரும, உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பற்றுதொழிக; நிற்றிறஞ்சிறக்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு கல்லி மதியம் போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை மன்னுகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தேவத்தென்பதனுள், அத்தை அசைநிலையாக்கி, தேயர் கடற்படைக்குள்ளே குளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர். ஞமன் - யமனெனினுமமையும். அடற்புகர்ச் சிறுகண்யானையென்று பாடமோதி, கொலையைச்செய்யும் புகையுடைய யானையெனினுமமையும். ஆதி - ஆகவெனத்திரிக்துநின்றது; ஆதியென்பதனைத் திரியாது, நிற்றிறஞ்சிறக்கவென்பதனோடு இயைத்துரைப்பாருமுளர். நின்றிறம் - நிற்றிறமென வலித்துநின்றது.

கைவலஞ்செயற்குப் பணியியரென வீடும், எந்தகையெதிர் இறைஞ்சுகவென அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறுயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறூஉவும், மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று. (சு)

(எ.) *களிறு கடைஇயதாட்
கழலுரீஇய திருந்தடிக்
†கணைபொருது கவிவண்கையாற்
கண்ணெளிர் வரூஉங் கவின்சா பத்து
ரு மாமறுத்த மலர்மார்பிற்
றேல்பெயரிய வெறுழ்முன்பி

---

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்தினைக்குரிய எரிபரந்தெடுத்தலென்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ - ம் சூத்திரவுரை].

† கணைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.

னெல்லேயு மிரவு *மெண்ணுய் பகைவ
ரூர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
கொள்ளே மேவலே யாகலி னல்ல
கo வில்லவா குபவா லியறேர் வளவ
தண்புனல் பரந்த பூசன்மண் மறுத்து
மீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
புயன்றிகழ் வைப்பிற்பிற ரகன்றலே நாடே.

தினை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனர் பாடியது.

இ - ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தாளையும், வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக்கணத் தாற்றிருந்திய அடியினையும், அம்பொடு †பொருது இடக்கவித்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார்பை மறுத்தற்கு ஏதுவாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமெண்ணுது பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே தஞ்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடையை ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடையவளவ, குளிர்ந்த நீர் பரந்த ஓசையையுடைய உடைப்புக்களே மண்மறுத்தலான் மீனுலவைக்கும் புது வருவாயினையுடைய பயன்விளங்கும் ஊர்களையுடைய மாற்றரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள்.—எ - று,

திருந்தடியென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கணைபொருதென்றது, அத்தெனுமெருவுதலே.

தாளையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையும் முடையவளவ, நீ கொள்ளேமேவலேயாதலின், யாணையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக்கூட்டுக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென இடத்துநிகழ்பொருளின்மேற்றி, இடத்துமேலேறிநின்றது. இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும் முன்பாலும் கொள்ளேமேவலேயாகலினென ஆலருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும்.

இது, பிறரகன்றலேநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலேயென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (இ)

(அ.) ‡வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொருஅ

---

* என்னுயென்றும் பாடம்.
† பொருதவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், "வேறுபட வந்த" என்னும் கூ - ம் சூத்திரவுரையில், இப்பாட்டினுக்கு விளங்க விரித்துப் பொருள்கூறினர் நச்சினார்க்கினியர்.

திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் தூரப்ப
வொடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்
கடந்தடு தானைச் சேர லாதனே
யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்
பொழுதென வனாதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
யகலிரு வீசும்பி னணும்
பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி; பூவைநிலையுமாம். சேர மான்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தைக்காக்குமரசர் வழிபாடுசொல்லிநடக்க நுகரும் இன்பத் தைவிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப்பொருது தன்னுடு இடஞ்சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொருளைப் பிரிதுகாவாதுவழங்கும் வண்மையையும் வஞ்சியாது எதிர்நின்றுகொல்லும் படையையுமுடைய சேரலாதனே எவ்வாறெப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை; நிங்கள்மண்டிலத்திற்கு முதுகிட்டுப் போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில் மாறிமாறிவருவை; மலையின்கண்ணே வெளிப்படாதகரப்பை; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின்கண்ணும் பகற்பொழுதுவிளங்குவை, பலகிரணங்களையும் பரப்பி.—எ - று,

மாறிவருதியென்பதற்கு இராதிதோறும் மாறிவருதியெனினுமமையும்.

வீங்குசெலன்மண்டிலமே, வனாதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ வீசும்பிறு ணும் பகல்விளங்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனே யாங்கன மொத்தியோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஓழுகவென்னுமெச்சம், நுகருமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுகூட்டி முடிக்கப்பட்டது; ஓழுகவும் போகதுகரவும்வேண்டியெனினுமமையும். வேண்டி, பொருது, தூரப்ப எனநின்ற வினையெச்சங்கள், ஓங்காவென்னும் பெயரெச்ச மறையோடு முடிந்தன. இனி, 'பகல்விளங்கலே' என்னும் பாடத்திற்குத் நிங் கண்மண்டிலமாக்கி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் வருதியென வும் பிறவும் அதற்கேற்பவுமுரைப்ப. (அ)

(கூ.) ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறுஅ தீரு
மெம்மம்பு கடிவிடு தும்மரண் சேர்மினென
வறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்று
மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்

செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
கo முந்நீர் விழவி னெடியோ
னன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆவும், ஆனினதியல்பையுடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், பாதுகாத்துத் தென்றிசைக்கண்வாழ்வோராகிய நுங்குடியிலிறந்தோர்க்குச் செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியையைப்பண்ணும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெறாதீரும், எம்முடைய அம்பை விரையச்செலுத்தக்கடவேம்; நீர் நுமக்கரணாகிய இடத்தை அடையுமென்று அறநெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யானைமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தைநிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகியகுடுமி வாழ்வானாக; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்த நீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கடற்றெய்வத்திற்கெடுத்த விழாவினையுடைய *நெடியோனாலுள தாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியென்னுமாற்றின்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழியவெனக் கூட்டுக.

கொடி விசும்பு நிழற்றுமென்பது, சினைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால் விசும்பு நிழற்றுமென்றுரைப்பினுமமையும்; மீமிசைக்கொடி விசும்புநிழற்றும் களிற்றினையுமென மாறிக்கூட்டுவாருமுளர். தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்பதற்குத் தமதரசாட்சியினது செவ்விய நீர்மையாற்செய்த பசும்பொனென்பாருமுளர். முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பநின்றானென்றவியப்பால், நெடியோனென்றாரென்ப. யாற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடைமையால், கடற்கு முந்நீரென்றுபெயராயிற்று; அன்றி, முன்னீரென்றோதி, நிலத்திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுரைப்ப. பிணியுடையீரும் புதல்வர்ப்பெறாதீருமென்னும் முன்னிலைப்பெயரோடு ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும் பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய்வந்து, நும்மரண்சேர்மினென்னும் முன்னிலைவினையான்முடிதல், "†செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்" என்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும். (சு)

(கo.) வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே
பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே
நீமெய் கண்ட தீமை காணி
னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி

---

* உயர்ந்தோனாலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், சுஎ.

நு வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
றண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே
யமிழ்தட் டாலுக் கமழ்குய் யடிசில்
வருநர்க்கு வையா வகைபில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப
செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்
நெய்தலங் கான னெடியோ
யெய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங் குடையார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்னை வழிபட்டொழுகுவோரை விரையவறிவை; பிறருடைய குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ மெய்யாக மனத்தாராய்ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்காணின், அதனை நீதிநூற்குத் தக ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; வந்து நின்பாதத்தையடைந்து முன்னேநிற்பாராயின், அவர்பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமருளினும் அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்தத்தைத் தன்சுவையால் வென்று உண்ணவுண்ண அமையாத மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய அடிசிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிகுறைபடாமல்வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையையுடைய பெண்டிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரான் மாறுபடுத்தலொழிந்த இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்ப, ஒருதொழிலைச்செய்து பின் பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் சேய்மைக்கண்ணே விளங்கும் புகழினையுமுடைய நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடையநெடியோய், அணுக வந்தேம்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—ஏ - று.

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வையென்பதாம். பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகலின், ஆகவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டுசெய்த கோபத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினுமமையும். அடப்பட்டமையாத அமிழ்தபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினுமமையும்.

நெடியோய், பல ஏத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக்கூட்டுக. (கo)

(கக.) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
வாலிழை மடமங்கையர்
வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

* நெய்தலங்காலியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கடு தண்பொருனைப் புனற்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே
கஎ புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
சீருடைய விழுக்கழஞ்சிற்
சிருடைய வினிழபெற்றிசினே
யிழைபெற்ற பாடினிக்குக்
கடு சூரல்புணர்சீர்க் கொலைவல்பாண் மகனும்மே, எனவாங்
கொள்ளழற் புரந்த தாமரை
வேள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான்பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப் *பேய்மகள் இளவெயினி பாடியது.

இ - ள்.—ஐயா மயிலையுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தூய ஆபரணத்தையுமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிழைத்த சிற்றிற்கட்செய்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்துநீரின்கட் பாய்ந்துவிளையாடும் வாளைமுட்டிய புகழினையும் வென்றியையுமுடைய கருவூரின்கட் பாடுதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகைதெறும் வெம்மையையுடைய அரசனை அழித்து வலியோடு எதிர்ந்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான் ; அப்புறக்கொடையைப்பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தைபாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட நன்மையையுடைய அணிகலத்தைப்பெற்றாள் ; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற்றானமாகிய குரலிலே வந்துபொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய சுழலின்கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாராற்றொடுத்த பூவைப் பெற்றான்.—எ - று.

பாடினி இழைபெற்றாள் ; பாணன் பூப்பெற்றான் ; யான் அதுபெறுகின்றிலே னெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவள் பேயாயிருக்கக் கட்புலனையதோர் வடிவுகொண்டுபாடினளொருத்தியெனவும், 'இக்களத்துவந்தோர்யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள் ; நீண்டு நின்றோடு எதிர்ந்து பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உணவாகிய தசை பெற்றிலென்' எனத் தான்பேய்மகளானமைதோன்றப் பரிசில்கடாயினளெனவுங்கூறுவாருமுளர். 'பாடினிக்கு... பாண்மகன்' என்பது, அதுவெளிருபுகெடக் குகரம்வந்தது ; உயர்திணையாகலின். பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொலைவல் பாண்மகனெனினுமமையும். எனவும், ஆங்கும் - அசைநிலை. பெற்றிசின் மூன்றும், முடிக்கைக்கண்வந்தன. (கக)

* பேய்மகள் இளவினியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூநுதல் யானையொடு பூணேர் பண்ணவு
மறனே மற்றிது விறன்மாண் குடிமி
யின்னு வாகப் பிறர்மண்கொண்
டு டனிய செய்திநின் னூர்வலர் முகத்தே.

தினை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—பாணர் பொற்சுமைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறுதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனே? இவ்வாறுசெய்தல்; வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடிமி, வேற்றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்னுவாகக்கொண்டு நின்னுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச்செய்வை.—எ - று.

குடிமி, பிறர்மண் இன்னுவாகிக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனே? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மற்று - அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க. (கஉ)

(கங.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
வெய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே
டு களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்
சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
நோயில னாகப் பெயர்கதி லம்ம
கo பழன மஞ்ஞை யுருத்த பீலி
கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்
கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

தினை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரீஞ்செல்வானைக்கண்டு சோமானந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையொடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—இவன்யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்ரூன், புலியினதோலாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவிபொலிந்த கொளுத்தற எய்த அம்புகள் போழ்ந்

பட்ட பரந்தியர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலோன்; இக் களிறுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும் பலமீனினது கடிவேசெல்லும் மதியத்தையொப்பவும் சுறவினினத்தையொத்த வாண்மறவர்சூழத் தன்னைமருவியபாகையறியாது மதம்பட்டது; இவன் நோயின்றிப் பெயர்வானாக; வயலிடத்து மயிலுகிர்த்த பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்சூட்டுடனே திரட்டும் கொழுவிய மீனையும் விளைந்த கள்ளையுமுடைய மிக்கசீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன்.—எ - று.

களிற்றுமிசையோனாகிய இவன், யாரென்குவையாயின், நார்கிழவோன்; இவன்களிறு மதம்பட்டது; அதனால், இவன் நோயின்றிப்பெயர்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்களோடு உவமை வாளோர்சூழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொள்க. இல் - விழுமின்கண் நின்றது.

பெருநற்கிள்ளிகளிறு கையிகந்து பகையகத்துப் புகுந்தமையான் அவற்குத் தீங்குறுமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று; இவற்குத் தீங்குறின் நமக்குத்தீங்குறுமென்னுங்கருத்தால் நோயிலனாகிப் பெயர்கவென்றாயின், வாழ்த்தியலாகாது; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (கசு)

(கசு.) கடுங்கண்ணை கொல்களிற்றுற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் பூணேதாட்டியான்
மூன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்
பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவு
மாவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்ஞாண் வடிக்கொள வழுக்கவும்
பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுகின் முடோய் தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளீஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது
பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெருமதாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேஎயிற் பாடுநர் கையே.

தினை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலர்கைப்பற்றி 'மெல்லியவா ழ்கொல்நுங்கை' எனக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய தினைய மரத்தை முறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னர்க் கடாவி அதுசெய்யும்வினையைப் பின்வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத் தைக் குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழிந்த கிடங்கின்கண் நீர்ப்பரப்பினது ஆழ மாகிய உயர்ச்சியைக் கருதி அதன்கட்செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பருத்தூணிபொருந் திய முதுகையுடையையாய்த் தேர்மேலேநின்று வில்லினது வலியாணைப்பிறந்த வடுப் பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணி கலங்களை அளிக்கவும், தலைவ, வலியவாகும், நின் முழந்தாளைப்பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலாலுற்றத்தையுடையவாகிய செவ்வித்தடியைப் பூசாற்றத்தவாகிய புகை யைக் கொளுத்தி அமைந்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம், பெரிதும், மெல்லியவாயின ; பெரும, பெண்டிர்கட்கு ஆற்றுதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினை யும் பொருவார்க்குத் தளக்கப்படாமையிற் பெரியநிலம்போன்ற வலியினையுமு டைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவாருடைய கை கள்.—எ - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக் கப்பட்டது ; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வூனென ஒருசுட்டுவருவித்து அத னொடுமுடிப்பினும் அமையும். உண்டென்பது, பொதுவினையன்றேனும் கறி யொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறலின், பண்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும் ; ஊன் துவை கறியொடுகூடிய சோற்றை உண்டென உரைப்பினும் அமையும் ; இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

குரிசில், பெரும, சேய், வலியவாகும், நின்கை ; நிற்பாடுநர்கைதாம் மெல் லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

இனி, மாதாங்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதிரைக் குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர். பாடினரெனத் தம்மைப் படர்க்கையாகக்கூறினர்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்புகூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல் புங்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கசு)

(கடு.) *கடுங்தேர் குழித்த ளெள்ள லாங்கண்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்
பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்

---

* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறையாகிய மன்னெயிலழித்த மண்ணுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினி யரும் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கசு - ம் சூத்திரவுரை].

புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் விளைவயல்
வெள்ளூளைக் கலிமான் கவிகுளம் புகளத்
தேர்வழங் கினைநின் றெவ்வர் தேஎத்துத்
துளங்கியலாற் பணையெருத்திற்
பாவடியாற் செறவூக்கி
ஞெளிலுமருப்பிற் களிறவர
காப்புடைய கயம்படியினை
புன்னை சிற்றத் தினையை யாகலின்
விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்படு நெடுவே லேந்தி யொன்னார்
றொண்படைக் கடிந்தார் மூன்புதலைக் கொண்மார்
நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வ்சைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கூர் புரையி
னற்பணுவ ஞல்வேதத்
தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை
நெய்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்
வியாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கணு முழவிற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு
நாடல் சான்ற மைந்தினெய் நினக்கே.

தினையுதீ துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—விளைந்த தேர் குழித்த தெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புல்லிய தினையைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினை, அவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்களொலிக்கும் புகழமைந்த வினைழனிக்கணணே வெளிய தலையாட்டமணிந்த மனஞ்செருக்கிய குதிரையினுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினை, நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண்; அசைந்ததன்மையோடு பெரியகழுத்தினையும் பரந்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் விளங்கியகோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய வாவிக்கட் படிவித்தனை; அப்பெற்றிப்பட்ட தினத்துடனே அதற்கேற்றசெய்கையையுடையை; ஆதலான், விளங்கிய இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே நிழலுண்டாகிய நெடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைக்கலங்களையுடைய நினது விளைந்ததுணிப்படையின்வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தம் ஆசை

கொடுவர வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர்வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத நல்ல தருமநூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமிதையும் பொரியும்முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிக்க புகை மேன்மேற்கிளரப் பலமாட்சிமைப் பட்ட கெடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண்நடப்பட்ட அக ன்ற வேள்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும, வார் பொருந்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறிந்த தண்ணுமையை யுடைய விறலிபாடும் மேற்செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடை யோய், நினக்கு.—எ - று.

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துரைக்கப்பட் டது. நற்பனுவலாகிய நால்வேதமென்பாருமுளர். நற்பனுவல்நால்வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

பெரும, மைந்தினோய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; கயம்படியினை; ஆக லின், நினக்கு ஒன்னாராகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? யூபம்நட்ட வியன் களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலகொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

விளங்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணாடிதைத்தவெனினும் அமை யும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மாரென்பதற்குத் தாரை வலியால் தலைப்படவெனி னும் அமையும். புரையுநற்பனுவலென்பதூஉம் பாடம். யாபலவென இவ்விரண் டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின், இஃது இயன் மொழியாயிற்று. (கஇ)

(கசு.) வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
மழையுருவின தோல்பரப்பி
முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்
விளைவயல் கவர்பூட்டி.
ரு மனைமரம் விறகாகக்
கடிதுறைநீர்க் களிறுபடீஇ
யெல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்
செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்
புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானைத்
கo துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்
புலவுவாட் புலர்சாந்தின்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசின்
மயங்குவள்ளை மலராம்பற்
பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்
கரு கரும்பல்லது காடறியாப்
பெருந்தண்பணை பாழாக

வேம நன்ன டொள்ளெரி யூட்டினை
காம நல்லமர் செய்ய
வோராங்கு மலிந்தன பெருமநின் களிறே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - *மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—போரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய விசைந்த குதிரையுடனே முகில்போலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங்கலங்க மேற்சென்று, அவரது நெல்லினைகழனியைக் கொள்ளையூட்டி, முனையிடத்துமரமே விறகாகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகவிடப்பட்ட நாடுசுடுகெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத் தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத படையினையும், துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலாலுறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ, ஒன்றோடொன்றுகலந்த வள்ளையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்ச்சியையுடைய பகன்றையையும் பழத்தையுடைய பாகலையுமுடைத்தாகிய கரும்பல்லது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் பாழாகக் காவலையுடைய நல்ல நாட்டை ஒள்ளிய தீயை ஊட்டி அஞ்சத்தக்க நல்ல போரைச் செய்ய, நின்கருத்திற்கேற்ப ஒருபெற்றிப்படப்பொருதன, பெரும, நின்னுடைய களிறுகள்.—எ - று.

தோல்பரப்பியென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சங்களை இறுக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும்பெயரொடு முடிக்க. பாகற்றண்பாணையென இயையும். எல்லுப்படவிட்ட சுடரென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக. கவர்பூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலங்கெடவென்பதற்கு காடழியவெனவும், புலவுவாளென்பதற்குப் புலாலுடையவாளெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குரிசில், பெரும, நீ அமர்செய்ய, நின்களிறு ஓராங்குமலிந்தனவென வினைமுடிவுசெய்க.

பாகல் - பலாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஏமநன்னடொள்ளெரியூட்டியென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (கசு)

(கஎ.) தென்குமரி வடபெருங்கற்
குணகுடகட லாவெல்லை
குன்றுமலை காடுநா
டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்

---

* இப்பாட்டினை, எரிபரந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ - ம் சூத்திரவுரை].

௫ கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
௧௦ யகல்வயன் மலைவேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற்
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
௧௫ நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு
௨௦ நீபட்ட வருமுன்பிற்
பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
௨௫ சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருப்ப
மிழந்துவைகுது மினிநாமிவ
௩௦ னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
னாற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற் பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பஃறோன் மலையெனத்
௩௫ தேனிறைகொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்றர வுத்தலை பனிப்ப
விடியென முழங்கு முரசின்
௪௦ வரையா வீகைக் குடவர் கோவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் சேரவென்றநெடுஞ்செழியனுற் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதிற்போய்க்கட்டிலேயிதனைக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக் கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுபட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலைப்போக்கிக் கோலைச் செவ்விதாக்கி ஆறிலொன்முகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே, சூலதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்ந்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந, யானை படுக்குங்குழிமேற்பாவின பாவைத் தன்மனச்சேருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் தெடியகுழியின்கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் நிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினாற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிறிதொருசூழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நின்சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனுற்பிணிப்புண்படற்கு முன்பு நின்னுலழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசுவெளவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் நமதாய் இவனுற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றுற்ற சிரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நின்வரவுபார்த்திராது தம்மரசுவௌவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும் முதலாய காவலையுடைய அகலிய அரணினையும் நாம் இனி இழந்துதங்குவேம், இவன் நம்மை வெகுண்டுபார்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் எவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனுகவந்தேன்; பெரும, நிரண்ட முகிலெனக் கருகி மயங்கும் பல்பரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருகி மேகம் நீர்முகக்க மேற் கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுகரக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடியென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே.—எ - று.

காவல, பொருந, பெருட, கோவே, எத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

---

* குறுங்கொளியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குன்றென்றது, சிறுமலைகளை; அன்றி, மணற்குன்றென்று கெய்தனிலமாக்கி ஏனை மூன்றோடுங் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர். அடு பொருநவென்றது, வேந்தற்கு வெளிப்படையாய் நின்றது. தளர்ச்சியென்பதன் பின் நீங்கவென ஒருசொல் தந்தது. 'அருமுன்பிற் ..... பிறிதுசென்று' என்பதற்கு முன்பாலே தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமையும்; அன்றி முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர். ஆனாது முழங்கும் முரசென்க. (கஎ)

(கஅ.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பரந்து பட்ட வியன்ஞாலம்
தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ
யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்ப
ரு லொன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய
பெருமைத் தாக நின் னாயு டானே
நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்
பூக்கதூஉ மினவாளை
நுண்ணூரற் பருவராற்
கo *குரூஉக்கெடிற்ற குண்டகழி
வானுட்கும் வடிநீண்மதின்
மல்லன்மூதூர் வயவேந்தே
செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டினு
ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி
கரு யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்
றகுதி கேளினி மிகுதி யாள
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
உo யுண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்ட
முணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்
டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே
வித்திவா னோக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்
உரு வைப்பிற் றாயினு நண்ணி யாளு
மிறைவன் றாட்குத வாதே யதனா
லடுபோர்ச் செழிய விசழாது வல்லே
நிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத்

* குரூஉக்கெடிற்றுக்குண்டகழியென்றும் பாடம்.

தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே
௩௦ தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமதுமுயற்சியாற் கொண்டு தம்முடைய புகழை உலகத்தின் கண்ணே நிறுத்தித் தாமேயாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றினோய், ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அடுக்கப்பட்டதாகிய கோடியென்னும் எண்ணினைக்கடையெண்ணாக இருத்திய சங்குமுதலாகிய பேரெண்ணினை உடைத்தாக, நினது வாழ்நாள்; நீரின்கண்ணே உறத் தாழ்ந்த குறிய காஞ்சியினது பூவைக்கவரும் இனமாகிய வாளையினையும் நுண்ணிய ஆரலினையும் பரிய வராலினையும் நிறமுடைய கெடிற்றினையுமுடைத்தாகிய குழிந்த கிடங்கினையும் வானமஞ்சும் திருந்திய நெடிய மதிலையுமுடைத்தாகிய வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலியவேந்தே, நீ போகக் கடவ மறுமையுலகத்தின்கண் நுகருஞ் செல்வத்தைவிரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாதலை விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்துதலைவிரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக, இப்பொழுது, பெரியோய், நீரை இன்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயிரைக்கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவுடைத்து, அவ்வுணவாலுளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்றுசொல்லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர்; அந்நீரையும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; நெல்முதலாயவற்றை வித்தி மழையைப்பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தாயினும் அது பொருந்தியாளும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போரையுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து விரைந்து நிலங்குழிந்தவிடத்தே நீர்நிலைமிகும்பரிசு தளைத்தோர், தாஞ்செல்லுமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும் இவ்வுலகத்துத் தம்பேரோடுதளைத்தோராவர்; அந்நீரைத் தளையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தளையாதோர்.—எ - று.

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின்பிண்டம் உண்டிமுதற்றாதலான், உண்டிகொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய, இதனை இகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாருமுளர். தட்டோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தளைத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்லுமுலகத்துச் செல்வமும், வித்திவானோக்கும்புன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வானோக்கவேண்டாத நன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்குதலும், நிலனெளிமருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருகத்தட்கவே அறன்முதன்மூன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமையான், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (கஅ)

(தகூ.) இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத்
தமிழ்தலை மயங்கிய *தலையாலங் கானத்து
மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு
நின்னெடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய
நு விரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய
பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விரும்பி
மூயங்கினை னல்லனே யானே மயங்கிக்
குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல
வம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானைத்
கo தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து
நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள
வெறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள் வலத்த
ரெந்தையொடு கிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வ
ரின்ன விறலு மூளகொ னமக்கென
கரு மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணிக்
கூற்றுக் கண்ணேய்த்த வெருவரு பறந்தலை
யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்நின்
கழூஉவிளங் கீரந் கவைஇய மார்பே.

தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட அணுச்செறிந்த அகன்ற உலகத்துக் கண் தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலைபெற்ற உயிரது பன்மையையும் அவ்வுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர் தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய, பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டுவன் எந்திரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கல்லையுடைய அடாரையும்போலுமென்று விரும்பிப் புல்லினேனல்லனே? யான்; கலங்கி மலைக்கண்ணேதங்கிய குருவியினம் போல அம்புசென்றுதைத்த பொறுத்தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது தூளையையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்துவீழ்ந்து கலப்பையையொப்ப நிலத்தின்மேலே புரள வெட்டிப் போர்க்களத்தின்கண்ணேவீழ்த்த ஏந்திய வாள்வெற்றியையுண்டியோராய் எத்தலைவரெடுகிடந்தார், எம்முடைய புல்லியதலையையுடைய ஐம்தர்; இப்பெற்றிப்பட்ட வென்றியும் உளவோ நமக்கென்றசொல்லி மூதிய மறக்குடியிற்பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்று உவகையால் அழ, அதுகண்டு நாணிக்

---

* "இமிழ்கடல் .... தலையாலங்கானத்து" எனத் தலையாலங்கானமென்றவழி ஆசிரிய அடியுள் இன்சீரியையவெண்சீர்வந்தது என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கo - ம் சூத்திரவுரை].

கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்தின்கண்ணே இருபெருவேந்தரும் ஐம் பெருவேளிருமாகிய *எழுவரது நல்லவலியை வென்றோய், நினது கழுவிவிளங்கின முத்தாரம் அகத்திட்ட மார்பை.—எ - று.

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை - அசைநிலை; இடமுமாம்.

செழிய, கடந்தோய், நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விருப்பஞ்செய்தலேயன்றி நின் பகைவர்க்குவருத்தஞ்செய்தலான், நின்மார்பு கல்லடாரும்போலுமென எச்சவும்மையாயிற்று; சிறப்பும்மையுமாம். மூதிற்பெண்டிர் கசிதலால் நாணியெனவும் அழுதலாற் கண்ணோடியெனவும் நிரனிறையாகக்கொள்க. போர்முடிதலாற் போயினகூற்றை நாணியும் கண்ணோடியும் போயிற்றுப்போலக் கூறியது, ஓரணி கருதிநின்றது. இனி, அம்புதைத்தயானையை வெட்டிப்படுத்தல் மறத்திற்கிழிபென்று பெண்டிர் இரங்கியழுதலின், கூற்றுக் கண்டு நாணிக் கண்ணோடியவென்று உரைப்பாருமுளர். (கக)

(உ0.) †இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமும், என்றாங்
ரு கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
யறிவு மீரமும் பெருங்க ணோட்டமுஞ்
சோறுபடுக்குந் தீயோடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே
க0 திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது

---

* எழுவராவார் :—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேள், மான்பொருநன் என்பவர்; இதனை, பத்துப்பாட்டு கஅகூ - ம் பக்கத்திற்காண்க. "காலென்னக் கடிதுராஅய், நாடுகெட வெரிபரப்பி, யாலங் கானத் தஞ்சுவரவிறுத்,தரசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்வேட்ட, வடுதிற லுயர் புகழ்வேந்தே" என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும் [அடி கஉரு - கஙo].

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரியதுறைகளுள் நாளும் புள்ளும் பிறவற்று நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலங் கண்ணிய ஓம் படைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், "தாவி னல்லிசை" என்னும் ௩௬ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

கரு பகைவ ருண்ணு வருமண் ணினையே
யம்புதுஞ்சுங் கடியரண்
லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
உ0 யனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

தினையும் துறையும் அவை.

சேரமானீயானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்குந் திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்படுமவற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை, அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும்; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்குடைநிழற்கண்வாழ்வோர்; இந்திரவில்லல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக்கலமுமறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய அம்மாற்றருடைய *மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின்கண் வேட்கைநோயுற்ற பெண்டிர் விரும்பி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப் படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுண்டையை; அம்புதங்குங் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; புதுப்புள் வரினும் பழையபுள் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலையுடையை; அத்தன்மையையுடையையாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு ஏதம்வருங்கொலென்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமுங் கண்ணோட்டமுமென்பன சினைவினைப்பாற்பட்டு அளத்தற்கரியையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உ0)

(உக.) புலவரை யிறந்த புகழ்சா றுன்ற
னிலவரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி
வான்றோய் வன்ன புரிசை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயிற்
கு கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை
யருங்குறும் புடுத்த கானப்பே ரெயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மூட்டிய
விரும்பு ணீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலு

* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்று அரசனைக்கூறுவர்.

க0 மாடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
யிகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

தினையும் துறையும் அவை.

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியை ஐயூர்முலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்னைப்பாடுவாரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த தலைவ, நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும் உயர்ச்சியான் வானைப்பொருந்துவதுபோன்ற மதிலையும் அவ்வானிடத்து மீனைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய சூட்டினையும் வெயிற்கதிர்தழையாத மாஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணைதற்கரிய சிற்றரண்களாற் சூழப்பட்ட கானப்பேரென்னும் அரண் வலிய கையையுடைய கொல்லன் செந்தியின் கண்ணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்டநீரினும் மீட்டற்கரிதெனக் கருதி வேங்கைமார்பன் வருந்த நாடோறும் வென்றிகொளத் தழைத்த தும்பையையுடைய புலவர் பாடப்படுந் துறைகளோமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே, நின்னைமதியாத பகைவர் தம்முடையபுகழுடனேபொன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொலிவதாக, நின்வேல்.—எ - று.

கானப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறைமுற்றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது, குழைந்தவென மெலிந்துநின்றது. (உக)

(உஉ.) தூங்குகையா னேங்குநடைய
வுறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைநுதலாற் செறனேக்கின
பாவடியாற் பணையெருத்தின
ரு தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாத்
தயறூசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்
க0 பாஅனின்று கதிர்சோரும்
வானுறையும் மதிபோலு
மாலிவெண் குடைநிழலான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
வலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
கரு வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட களம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்
குற்றுரு வுலக்கையாற்
கலிச்சும்மை வியலாங்கட்
உ0 பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை
மிசையலங் குழைய பனைப்போழ் சொரிஇச்,
சினமாந்தர் வெறிக்குரவை
யோத நீரிற் பெயர்பு பொங்க
வாய்கா வாது பரந்து பட்ட
உரு வியன்பாசறைக் காப்பாள
வேந்துதந்த பணிதிறையாற்
சேர்ந்தவர் *கடும்பார்த்து
மோங்குகொல்லியோ டடுபொருந
வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ் சேஎய்
கூ0 வாழிய பெருமகின் வரம்பில் படைப்பே
நிற்பாடிய வலங்குசெங்காப்
பிறரிசை நுவலாமை
யோம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ
மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறை யோம்பிய நீரே
கூரு புத்தே ளுலகத் தற்றெனக் கேட்டிவர்
தினிது கண்டிகிற் பெரும மூனிவிலை
வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
சோறுபட நடத்திநீ துஞ்சாய் மாறே.

தீணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்துநடக்கும் உயர்ந்த நடையையுடையனவும் அந்நடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டொலிக்கும் மணியுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறைவடிவாகவிடப்பட்ட மத்தகத்துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பரந்த அடியுடனே பரிய கழுத்தையுடையனவும் தேனழிந்த மலைபோலத் தேனீயொலிக்கும் மணநாறும் மதத்துடனே புண்வழலைவடியும் பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க இளங்களிறு கம்பத்தைப்பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலேநின்று அசையப் பக்கத்தே நின்று கிரணத்தைவிடுகின்ற வானத்தினுக்கண்ணேதங்கும் திங்கள்போலும் முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக்குடையினது நிழற்கண்ணே தம்பக்கத்து வாளில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்க அசைந்த செங்கெற்கதிரால் வேயப்

*கடும்பருத்து மென்றும்பாடம்.

பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்டகூரை விழாவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இடம்போல வேறுவேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்று அமையாத உலக்கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்துப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினையுடைய பனந்தோட்டைச்செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் வெறியாடும் குரவைக் கூத்தொலி ஓதத்தையுடைய கடலொலிபோலக் கிளர்ந்துபொங்கப் படைப்பெருமையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள, மாற்றரசர் பணிந்துதந்ததிறையால் தம்மை அடைந்தவருடைய சுற்றத்தைநிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடுபொருந, யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியைவிரும்பும் சேயே, வாழ்க, பெருமானே, நினது எல்லையில்லாதசெல்வம்; நின்னைப்பாடிய விளங்கிய செவ்வியநாப் பின்னைப் பிறருடைய புகழைச்சொல்லாமற் பாதுகாவாது கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே, மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை பாதுகாத்த நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர்சொல்லக்கேட்டுவந்து கட்கினிதாகக் கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டின்கட்சென்று விடும் படையுடனே சோறுண்டாகநடப்பை; நீ மடியாயாதலான்.—எ - று.

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினைவினை மதியென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினுமமையும். பாய் நின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர். கூரை பொலிவுதோன்றவென இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. செரீஇயென்னும் வினையெச்சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க. நிலைவழங்கக் காப்புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்புபொங்கவென்னும் செயவெனெச்சங்களும், வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமும் பரந்துபட்டவென்னும் பெயரெச்சவினையொடுமுடிந்தன.

காப்பாள, பொருந, சேஎய், பெரும, எங்கோ, பெரும, நீ துஞ்சாயாதலாற் சோறுபடநடத்தி; அதனால், இரும்பொறை ஓம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனக் கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நின்படைப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க. அன்றி, எங்கோவே, நீ துஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக்கேட்டு நிற்பாடிய அலங்குசெந்நாப் பிறரிசைநுவலாதபடிவந்து இனிதுகண்டேன்; நினதுபடைப்பொடு வாழ்வாயாகவென இயைப்பினுமமையும்.

இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடநடத்தியென்பதனை வினையெச்சமாகவுரைப்பினுமமையும். உயர்மருப்பினென்பதூஉம், செறனோக்கினென்பதூஉம், பணையெருத்தினென்பதூஉம் பாடம். (௨௨)

(௨௩.) வெளிறி னோன்காழ்ப் பணைநிலை முனைஇக்
களிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையுங்
கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியற்
சூர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
௫ கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்

கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறுங்
கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
௧௦ வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்பக்
கனையெரி யுரறிய மருங்கு நோக்கி
நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
றின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
துன்னல் போகிய துணிவி னோனென்
௧௫ ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை
யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
கால முன்பநிற் கண்டனென் வருவ
லறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
௨௦ பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
வேளை வெண்பூக் கறிக்கு
மாளி லத்த மாகிய காடே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியன்தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தில் நிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையையும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய சூரபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூளிச்சுற்றத்தையொக்கும் நின்னுடைய கூரிய நல்ல அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலாவதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை மாற்றார்முகந்துகொள்ளப்படும் உணவாக்காமற்சிதறிய நிலங்களையும் வடித்தல்பயின்ற கோடாலிவெட்டுதலான் ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின்கண் தொழில் புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அடுதீயைக்கெடுக்க மிக்க தீமுழங்கிய பக்கத்தையும்பார்த்துப் பகைவர்நாண நாடோறும் அவரிடத்துச் சென்று இன்னமும் இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்குவன், யாவரும் தன்னை அணுகவொண்ணாத சூழ்ச்சித் தெளிவினையுடையோனெனக்கருதி உலகம்பொறையாற்றாதுநெளியத் திரண்ட பரந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட் போரை எதிர்நின்றுகொன்ற காலன்போலும் வலியையுடையோய், நின்னைக் கண்டேனாய்வந்தேன்; அற்ற கோட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியையணைத்துக்கொண்ட துள்ளிய நடையையுடைய மெல்லியமான்பிணை பூளையோங்கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையினதுவெளியபூவைத்தின்னும் ஆளற்ற அருஞ்சுரமாகிய காட்டுவழியே.—எ - று.

காலமுன்ப, துறையும் புலனும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்ன பலசெய்குவன் துணிவினோனென உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நின்னைக் கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வருவலென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய்நின்றது. இவனைக்காணா முன்னே கண்டுவந்தேனென்றான்; இவன்செய்த வென்றியெல்லாம் கண்டமையின். பாசிலைத்தெரியன் முருகனென இயையும். நவியம்பாய்தலென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்றது. கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறிதழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை வேளைவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஓம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகுதின்று உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்றநின்றது. இனித் துணிவினோனென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென் வருவலென்பதனைக் காலமயக்கமாக்கிக் கலங்கியதுறைமுதலாயினவற்றைநோக்கி இன்னும் இவ்வாறு பகைவர் நாட்டின்கண் மேற்செல்வனென நினைந்து காட்டிடத்தே நின்னைக்காணியவந்தேனெனவும் உரைப்பாருமுளர். (௨௩)

(௨௪.) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்
செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
றெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து
திண்டிமில் வன்பரதவர்
௫ வெப்புடைய மட்டுண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து
*தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை
மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்த
ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து
௧௦ வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்
முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி
ரிரும்பனையின் குரும்பைநீரும்
பூங்கரும்பின் றீஞ்சாறு
மோங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
௧௫ தீநீரோ டுடன்விராஅய்
முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் பாயுந்
தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய
வோம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி
புனலம் புதவின் மிழலையொடு க்ழனிக்
௨௦ கயலார் நாரை பேரிற் சேக்கும்
பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்
குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த

* திவலையிற்கலித்தவெனவும் பாடம்.

கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் ஞண்மீ னில்லாது
உரு படாஅச் செலீயர்நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு, தொன்று மூத்த வுயிரிலு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
ஞெடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த
கூ0 விரவன் மாக்க ளீகை நுவல
வொண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி பெரும வாங்கது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொல்லிசை
கூரு மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலர்செலச் செல்லாது நின்றுவிளிந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவனை மாங்குடிகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்பின் தெளிந்த கடற்றிரையின்மேலேபாயும் நிண்ணிய நிமிலையுடைய வலிய நுனையர் வெம்மையையுடைய மதுரையுண்டு மெல்லிய குரலைவைக்கூத்திற்கேற்ற தாளத்தையாடும் கடற்றலைவரேலே தழைத்த தேன்பாய்ந்த புன்னையினது மெல்லிய பூங்கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வனையையுடைய மகளிர்க்கு முதற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய காலைவிடத்திற் கடன்முள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வனையையணிந்தமகளிர் பெரிய பனையினது நுங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பினது இனியசாறும் உயர்ந்த மணலிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீருடனே கூடக்கலந்து இம்மூன்றுநீரையுமுண்டு மூன்றுநீரையுடைய கடற்கண்ணே பாயும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கள்பொருந்திய பொருளைப்பாதுகாவாத வண்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர் வழங்கும் வாய்த்தலைகளையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலேமேயும் நாரை போரிற்கண்ணேயுறங்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழைய மூதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட நெல்லினையுடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தைக்கொண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாற்பொலிந்த தேரினையுமுடைய செழிய, நின்றுநிலைப்பதாக, நினது காளாகியமீன்; நில்லாது பட்டுப் போவதாக, நின்பகைவருடைய காளாகியமீன்; நின்னொடு பழைதாய்முதிர்ந்த உயிரினும் உயிருடனே நின்றுமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குடியோடு மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்த வாட்போராலேவாழ்வார் நினது முயற்சினை யைவாழ்த்த இரக்கும்பரிசிலர் நின்வண்மையைச்சொல்ல ஒள்ளிய வனையையுடைய மகளிர் பொற்கலத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறுஞாற்றத்தையுடைய மதுவைமகி

ப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாக; பெரும, அவ் வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர்; பழைய புகழ்தான் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பரக்க ஒழுகாது நின்றுமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலான்.—எ - று.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமூன்றும் மிழலையென்னும் பெயர்கொண் டன; அவை உம் உந்தாய்நின்றன. மூங்கீர்ப்பாயும் நல்லூரென்க. உயிரினும் சிறந்த ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும் யாக்கைக்கு உயிர்போலவும் இன்றியமையாது இரண்டுமாயிருக்கின்ற வாளின் வாழ்நரென்க. நின்குடியொடுமூத்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண் உள ராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டினுமமையும்.

செழிய, நின் நாண்மீன் நின்றுநிலையிர்; நின்பகைவர்மீன் படாஅச் செலீஇ யர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது விளிந்தோர்பலர்; அவர் வாழ் ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும, வாழ்த்த நுவல மடுப்ப மகிழ்சிறந்து இனிது ஒழுகு; அதுவல்லுநரை வாழ்ந்தோரென்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

தாங்காவினையுளென்பதூஉம் பாடம். ஆங்கது - ஒருசொல்; ஆங்கு - அசை நிலையுமாம். இனி, தொல்லிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப் பட்ட நன்மைகள் தமக்குப் பரக்கவொழுகாது நின்றுவிளிந்தோர் பலரென உரைப் பாருமுளர்.

இது, நிலையாமைகூறி இனிது ஒழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக் காஞ்சி. (உச)

(உடு.) மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல
வீண்டுசெலன் மரபிற் றண்ணியல் வழாஅ
துரவுச்சினஞ் திருகிய வுருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்
குடலருந் துப்பி னெஞ்ஞுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப்
பிணியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்படை கலங்கிச்
சிதைதலுய்ந் தன்றோ நின்வேந் தெழிய
மூலைபோலி யாக முருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வையாப் பூசல்
லொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
வவிரறல் கடிக்கு மும்மென்
குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—மீன்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள்நீங்க ஓங்கிச்செல்லு தன்முறைமையையுடைய தனதுதன்மையிற் பிழையாது வலிய வெம்மைமுறுகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நிலத்தைப்பொருந்தி னற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியையுடைய வஞ்சினங்கூறிய *இருவேந்தரை வருத்துதற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாராற் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்து கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் இன்னிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது, நினதுவேல்; செழிய, முலைபொலிந்தமார்பம் அழல அறைந்துகீர் ண்டு அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அழுகையாரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மக ளிர் கைம்மைநோன்பிலேமிக விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவி ந்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு.—எ - று.

செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதலுய்ந்ததெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுசெலன்மரபெனவும், ஐம்பாற் குலையிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோது வாருமுளர். உய்ந்தன்றே, ஓ - அசைநிலை. (உடு)

(உசு.) களிகட விருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவுங்
களனகற்றிய வியலாங்க
ரு ணெளிறிலைய வெஃகேந்தி
யரசுபட வமருழக்கி
யுரைசெல முரசுவௌவி
முடித்தலை யடுப்பாக்கப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்
கo தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்சியி
னடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
வான்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய
கரு வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே
நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னெடு
மாற்ற ரென்னும் பெயர்பெற்
றாற்ற ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை மாங்குடிகிழார் பாடியது.

---

* இருவேந்தர் - சேரனும், சோழனும்.

இ - ள்.—பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றுப்புடைக்கப் பட்ட மரக்கலம் நீரைக்கிழித்து ஓமொறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலையேந்தி வேந்துபடப் போரைக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க அவர்மூரைக்கொண்டு முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குருதிப்புனலாகிய உலையின்கண் தசையும்மூளையுமுதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவளையையுடைய தோளாகிய தடுப்பால் தழாவியடப்பட்ட உணவால் அடுகளத்தின்கட் களவேள்விவேட்ட கொல்லும்போரையுடைய செழிய, அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய விரதங்களையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்கேற்ப வெல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்துமுடித்த வாய்த்தவாளினையுடைய வேந்தே, தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந்தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னெடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர்.—எ - று.

களனகற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியென்றது, களவேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றலராயினும், ஆண்டுவாழ்வோராகிய நின்பகைவர் மாற்றலரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்றலரெனக்கூட்டுக. (உசு)

(உஎ.) சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்
நூற்றித ழலரி னிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை
நு யுரையும் பாட்டு மூடையோர் சிலரே
மரையிலை போலமாய்ந் திசினோர் பலரே
புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்
வலவ னேவா வான வூர்தி
யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்
கo கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி கலங்கிள்ளி
தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு
மறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தே டிரிதரு மூலகத்து
கரு வல்லா ராயினும் வல்லு ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
யருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்
கொடாமை வல்ல ராகுக
கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன்நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—சேற்றின்கண்ணேவளரும் தாமரைபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தையுடைத் தாகிய நாரூகிய இதழையுடைய மலரினது நிழையைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்து வீற்றிருந்தவேந்தரை எண்ணுங்காலத் துப் புகழும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமரையினது இலையையொப்பப் பயன் படாது மாய்ந்தோர் பலர்; புலவராற்பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின் கண் பாகனும் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவாரென்று சொல்லு வார் அறிவுடையோர், தாம்செய்யும் நல்வினையைமுடித்தென்று சொல்லக்கேட் பேன்; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கிள்ளி, வளர்ந்தென்றான்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்தென்றான்று பின் வளர்தலுண்டாதலும், பிறந்தென் றான்று பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்தென்றான்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், கல்விமுகத்தான் அறியாத மடவோரையும் அறியக்காட்டித் திங்களாகியதெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமை யான் வருத்தமுற்றுவந்தோரது உண்ணுதமருங்கைப்பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லையாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கெடாத வலியை யுடைய நிகைக்குப் பகையாய் மாறுபட்டோர்.—எ - று.

நூற்றிதழலரின் நிகைகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இயையும். நிகைகண்டன்ன விழுத்தினையென்றுரைப்பினுமமையும். அருளிலர் கொடாமைவல்லராகுகவென்றதனும்பயன்: அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வராதலால், பகையெதிர்ந்தோர் அவையிலராகவென்பதாம்.

செய்வினைமுடித்து வானவூர்தி எய்துபவென இயையும். (உஎ)

(உஅ.) சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு மூளப்பட வாழ்நர்க்
கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்
நு பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென
மூன்று மறிந்தோர் கூறின ரின்று
மதன்றிற மத்தையா னுரைக்க வந்தது
வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவ
லேனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்
கஅ கானத் தோர்நின் றெவ்வர் நீயே
புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்
புயத்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப்
பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்த
ராடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே
கரு அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்று
மாற்றும் பெருமநின் செல்வ
மாற்ற மைந்நிற் போற்ற மையே.

தினையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குருடும், வடிவில்லாத தசைத்திரளும், கூனும், குறளும், ஊமும், செவிடும், மாவும், மருளுமுளப்பட உலகத்து உயிர் வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்றுசொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றுப் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர்சொன்னார்; இன்னமும் அவ்வூழியத்தின் பாகுபாட்டையான்சொல்லவந்தது, வட்டமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் இனப்புனங்காப்போரைத் தியிலுணர்த்துவதாகக்கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பகைவர்; நீதான், வேலிப்புறத்துநின்று வேண்டியமாக்கட்கு அறத்தைக்கருதி அகத்துள்ளோர்தாம் பிடுங்கியெறியும் கரும்பாகிய போகடப்பட்ட கழை வாவியகத்துத் தாமரையினது பொலிந்தபூச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆகளத்தையொக்கும் உள்ளாகிய காட்டையுடையை; ஆதலான், அறனும் பொருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற்குதவும் பெரும, நினதுசெல்வம் உதவாதொழிதல் நின்னைப் பாதுகாவாமை.—எ - று.

பிண்டமென்பது, மணிபோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்குவடிவாகப் பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது. ஊமென்பது, அறம்பொருளின்பங்களை; அன்றி அறமென்பாருமுளர். நிற்போற்றுமையென்றகருத்து, சிதடுமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடுகூடாதவாறுபோல நின் செல்வமும் அறமுதலியனசெய்தற்கேற்றிருப்பச் செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்கள்யாக்கையிற்பிறந்தும் பயனில்பிறப்பாகப் பண்ணுதலால் நினக்குவரும் பொல்லாங்கைப் போற்றுமையென்பதாம். கானத்தோர்நின்பகைவ ரென்றவதனாற் பகையின்மைதோற்றிநின்றது. மாவும் மருளுமுளப்படச் சிதடுமுதலாகப் பிறப்பொடுகூட்டப்படாத பெரிய எச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும். இஃது அறஞ்செய்யாதாரை அறஞ்செய்கவெனக் கூறியவாறு. அதன்றிறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றுக்கி, அஃது உண்டாஞல் வரும்பொல்லாங்கும், அதுபோஞல்வருநன்மையுமென்றுரைப்பாருமுளர். (உஅ)

(உக.) அழல்புரந்த வடாதாமரை
யைதடர்ந்த நூற்பெய்து
புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்
பாறுமயி ரிருந்தலை பொலியச் சூடிப்
பாண்முற் றுகநின் ஞண்மகி ழிருக்கை
பாண்முற் றொழிந்த பின்றை மகளிர்
தோண்முற் றுகநின் சாந்துபுல ரகலம், ஆங்க
முனிவின் முற்றத் தினிதுமுரை சியம்பக்
கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலு
மொடியா முறையின் மடிவிலை யாகி
நல்லதனல்லுங் தீயதன் றீமையு
மில்லை யென்போர்க் கினனு கியர்
நெல்வினை கழனிப் படிபுள் ளோப்புக

இராமலிங்கர் நூல்நிலை
MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY
MADRAS-1

தொழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு
கரு வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார் தெங்கி
னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
பெற்றனை ருவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்
பற்ரு மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக்
கூவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச்
உ0 சிறுமனை வாழ்க்கையி னெரீஇ வருநர்க்
குதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
யூழிற் ருகநின் செய்கை விழவிற்
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
யாடுநர் கழியுமிவ் வுலகத்துக் கூடிய
உரு நகைப்புற ஞகநின் சுற்ற
மிசைப்புற ஞகநீ யோம்பிய பொருளே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—எளியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த நூலின்கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னணியன்ற நல்லமாலையைப் பாறிய மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவு பெறச்சூடிப் பாண்சுற்றம் சூழ்வதாக, நினது காட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக்கம்; பாண்சுற்றம் சூழலொழிந்தபின்னர் நினது உரிமைமகளிருடையதோள் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்தமார்பம்; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத்தையுடைய கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முரசுஒலிப்பத் தீயோரைத் தண்டஞ்செய்தலும் நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையருத முறைமையாற் சோம்புதலையுடையையல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினது தீமையும் இல்லையென்றுசொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக; செல்லினைந்தவயலிடத்துளதாகிய புள்ளை ஓட்டுவார் வீழ்ந்த பனங்கருக்காகின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலைத்தும் அமையாராய்த் தெங்கினது இளநீரையுதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப் பெற்றமகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்தமாந்தர் நின்னுடைய பகைவரைப் போல இரக்கத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு கூவையிலையால் வேயப்பட்ட நான்கு காலியுடைய பந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண்வாழும் வாழ்க்கையினின்றுநீங்கி நின்பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யும்நட்போடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமையையுடைத்தாக, நினதுதொழில்; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தரது வேறுபட்ட கோலம் போல அடைவடைவேதோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகிளை; புகழிடத்ததாக, நீபாதுகாத்த பொருள்.—எ - று.

நின் நாண்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக; அதன்பின் அகலம் தோண்முற்றுக; நீ மடிவிலையாய் இனஞகாதொழிவாயாக; நின்பற்ருமாக்களைப்போல மூக்காலத்

தச் சிறுமனைவாழும்வாழ்க்கையினீங்கி இப்பொழுது நின்னுடுபெற்றுவக்கும் நின் படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு உதவியாற்றும் கண்போடுகூடிய பண்புடைத்தாகிய முறைமையையுடைத்தாக, நின்செய்கை ; நகைப்புறனுக, நின்சுற்றம் ; இசைப் புறனுக நீ ஒம்பிய பொருளெனக்கூட்டுக.

ஓரீஇயென்பதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமமையும். நறுமை-பொன்னிற்கு இன்றெனினும் தெரியற்கு அடையாய்நின்றது ; கன்மையுமாம். ஆங்கு - அசை. நகைப்புறனுகவென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனுற்சொல்லியது : படைகொள்மாக்களும் முறைமுதலாயின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (உக)

(கூ0.) செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவுமஞ் ஞாயிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்தமண் டிலமும்
வளிதிரிதரு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை
(நு) சென்றளந் தறிந்தோர் போல வென்று
மீனத்தென் போரு மூளரே யீனத்து
மறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்
களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல
வொளித்த துப்பினை யாதலில் வெளிப்பட
கo யாங்ஙனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு
மிசைப்பாய் கலீயா துமிசைப்பரந் தோண்டாது
புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅர்
நிடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுங்
கடற்பஃ றுரைத்த நாடுகிழ வோயே.

நீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ்வியக்கத்தாற்சூழப்படும் பார்வட்டமும், காற்றியங்கும்திக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல நாளும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுளர் ; அப்பெரியோர் அச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையையாகி யானை தன்கதுப்பின் கண் அடக்கிய எறியுங்கல்லைப்போல மறைத்தவலியையுடையையாதலான், நின்னை விளங்க எப்பரிசுபாடுவர் புலவர் ; கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றுமல் அதன்மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமூகத்துப்புகுந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பாதுவரும் அளவருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலால்வரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

செலவென்றது, செல்லப்படும்வீதியை. பரிப்பென்றது, இத்துணைநாழி கைக்கு இத்துணையோசனைசெல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. பாய்கலையாதீ பரந் தோண்டாதென்றதனால், தறைநன்மை கூறியவாறும். பெருங்கலத்தினின்றென ஐந்தாவதாக உரைப்பினுமமையும்.

துப்பினையாதலிற் புலவர் யாங்ஙனம் பாடுவரெனக்கூட்டுக. (கூ0)

(கூக.) *சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு
மறத்து வழிப்படுஉந் தோற்றம் போல
விருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
யுருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க
நு நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே
நுதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்னார்
கடிமதில் பாயுநின் களிறடங் கலவே
போரெனிற் புகலும் புனைகழல் மறவர்
கo காடிடைக் கிடந்த நாடுநனி சேய
செல்வே மல்லே மென்னுர் கல்லென்
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்
குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்
வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப
கரு வலமுறை வருத்தலு முண்டென் றலம்வந்து
நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்
துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.

தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச் சேரபாண்டியருடைய இரண்டுகுடையும் பின்னை வோங்கிய நினது ஒன்றுயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிறம்பொருந்திய கலைநிறைந்த திங்கள்போல ஓங்கிச் சேய்மைக்கண் ணேவிளங்க கல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி வெல்லும்போரினைச்செய்யும் பாடிவீட்டின்கண் ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின் கண் இருத்தலே உடம்படாய், நீ; கோட்டினது நுனைமுகந்தேய மடித்துப் பகைவ ரது காவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று கேட்பின் விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த நாடு மிகவும் தூரியவாதலால், யாம் போவேமல்லேமென்றுகருதார்; ஆதலான், நினை

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்தினைக்குரிய இயங்குபடையரவமென்னும் துறை க்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணை யியல், அ - ம் சூத்திரவுரை].

உண்டான விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப் பகைப்புலத்தின்கண்ணே தங்கிவிட்டுக் கீழ்கடல்பின்னதாக மேல்கடலினது வெளிய தலையையுடைய திரை நினது குதிரையினது குளம்பையலைப்ப வலமாகமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று சுழன்று நெஞ்சம்நடுங்கும் அவலம்பரப்பத் துயிலாத கண்ணையுடையவாயினு, வடநாட்டுள்ள அரசுகள்.—எ - று.

அவம்பாயவென்பதனுரமம். (ஈக)

(ஈஉ.) கடும்பி னெடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்
பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னென்றே
வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பணைத்தோ
ளொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகெனா
நி மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்
பாடுகம் வம்மினே பரிசின் மாக்க
டோன்னிலக் கிழமை சுட்டி னன்மதி
வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க்கால் வைத்த
பசுமட் குரூஉத்திரள் போலவவன்
கo கொண்ட குடுமித்தித் தண்பணை நாடே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர்பாடியது.

இ - ள். நமதுசுற்றத்தினது அடுகலத்தை *நிறைக்கும்பொருட்கு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலவைபூசப்பட்ட வளைந்த சந்தினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்றதோளினையும் ஒள்ளியதுதலினையுமுடைய விறலியர் பூவிற்குவிலையாகப்பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கள், பழைய நிலவரிசையைக்குறிப்பின், நல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்திளையோர் கலம்வனைதற்குத் திகிரிக்கண்ணேவைத்த பச்சைமண்ணுகிய கனத்தகிரள்போல அவன்கருத்திற்கொண்ட முடிபையுடைத்து, இக்குளிர்ந்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை. ஒன்றேவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காலென்றது, தேர்க்கால்போலும் திகிரியை.

அவன்கொண்டகுடுமித்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினேவெனக்கூட்டுக.

தொன்னிலக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (ஈஉ)

(ஈஈ.) காணுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்
மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாய்மக

---

* நிறைக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டியிர்கொடு வந்த தசும்பு நிறைய
வேரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்
நி குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல்
முகந்தனர் கொடுப்ப வுவந்தனர் பெயருந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னுட் டிள்ளை
மேழெயிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டுநின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை
கo பாடுநர் வஞ்சி பாட்டப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை *பொலியப்
புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த
மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன
வூன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்துஞ்
கடு செம்மற் றம்மின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற
வல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக்
காம விருவ ரல்லதி யாமத்துத்
தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவி
உo ளெதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி
வாயின்மா டந்தொறு மைவிடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழுவினும் பலவே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—காட்டின்கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய னெம்பொருந்திய காயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடகமும் இடைமகள் தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய எராணுழுது உண்டுவாழ்வாரது பெரிய மனையின்கண்மகளிர் குளத்துக்கீழ்விளைந்த களத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெல்லை முகந்துகொடுப்ப வுவந்தமனமும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது கல்லாட்டுள்ளும் எழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கைக்கொண்டு தினது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் வலியை; ஆதலான், நின்னைப் பாடும்புலவர் தினது மேற்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடையோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவு பெறப் புலராத பசியிலையை இடையிட்டுத்தொடுக்கப்பட்ட மலராத மூகையினையுடைய மாலையினது பந்தைக்கண்டாற்போன்ற தசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற்றுத்திரளையைப் பாண்சுற்றத்தையுட்டும் தலைமையையுடைத்து, தினது வெய்ய முனையாகிய இருப்பிடம்; கைவல்லோனாற் புனைந்துசெய்யப்பட்ட எழுதிய அழகு பொருந்திய அல்லிப்பாவை அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும் அழகையொப்ப

* மலியவென்றும் பாடம்.

அன்பினையுடைய தலைவனும் தலைவியுமாகிய இருவரல்லது இடையாமத்தின் கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்ந்த மலரையுடைய காவின்கண் இயங்குதற்கினிய செறிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடந் தோறும் செம்மரிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—எ - று.

நன்னட்டுள்ளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. அல்லிப்பாவையாடுவனப்பென்றது, ஆண்கோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாடுங்கூத்தை. படையோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெறவென்று உரைப்பினுமமையும். பாசிலமலையவென்று பாடமோதுவாருமுளர். தனிமகன்வழங்கலென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில்வருத்துமென்பது. களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களக்கொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது. முகந்தனர்கொடுப்ப, உவந்தனர்பெயருமென்பன - வினையெச்சமுற்று.

உழுவைபொறிக்கு மாற்றலியாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நின்வெம்மனையிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றுவிழவினை; வேள்வியென்றுரைப்பினுமமையும்.()

(ஈக்.) ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு மூளவென
ஙு நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
* வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
கo பாற்பெய் புன்கந் தெனெடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றூர்ந்த பாணர்க்
கசு கலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்முள் பாடே ஞயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்
யானே தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்
உo சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் திண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்

---

* அறம்பாடின்றேயெனவும் பாடம்.

கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃறுளியினும் வாழிய பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனினது முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த தீவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாரைப்பிழைத்த கொடுந்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச் சிதைத்தோர்க்கு நரகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று ; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள்தலைவ, காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய முட்டை போன்ற புல்லிய நிலத்து வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனோடுகலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய சூட்டிறைச்சியைத்தின்ற என்சுற்றத்தோடுகூட இலந்தைமரமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றனையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளத்துடனே வேண்டியவார்த்தைகளைப் பலகாலுங்கூறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருகியபாணர்க்கு நீங்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடையவேந்தனுகியவளவன் வாழ்வானுகவென்றுசொல்லி னினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடிற்றிலேனுயின், வாழ்காட்கு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன் தோன்றலறியான் ; யானே எளியேன் ; பெரும, இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்தோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே நிரண்டு இனிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றுன்வரும் பெரிய முகில்சொரிந்த நுண்ணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—எ - று.

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்துள்ளார்யாவரும் இவன்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உரைப்பாருமுளர். புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், அமலைக் கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுரைப்பினுமமையும். மன்றத்துச் சூடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி ஆர்ந்தபாணர்க்கெனக்கூட்டுக. பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினர்.

ஆயிழைகணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று ; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன், எங்கோன், வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும் நின்றுள்பாடேனுயின், பல்கதிர்ச்செல்வன் படிபறியான் ; பெரும, யானே தஞ்சம் ; சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், நுண்டுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்தவெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானை நீ எம்மை நினைத்துவருவையோவென்றாற்கு இவ்வாறுசெய்த நின்னை வளவன்வாழ்கவென்று பாடேனாயின், யானிருக்குமிடத்துப் பல்கதிர்ச்செல்வன் படுதலறியான் ; அதனால் இம்மையின்பம்பெறேனெனவும், செய்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையெனவே மறுமையின்கண் நரகம்புகுவேனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க. (௩௪)

(௩௫.) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக
வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரசுமுழங்குதானை மூவ ருள்ளு
௫ மரசெனப் படுவது நினதே பெரும
வலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினு
மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு
மிந்தண் காவிரி வந்து கவர்பூட்டத்
தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல
௧௦ *வாடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை, ஆங்க
நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி
யறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
௧௫ முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
௨௦ வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்
௨௫ பொருபடை தரூஉங் கொற்றமு முழுபடை
யூன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினு
†மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினுங்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால

---

* ஆடுகழைக்கரும்பென்றும் பாடம்.

† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.

கூ0 மதுகற் கறிந்தனை யாயி னீயு
நொதுமன் மாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிச்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

தினை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை வேள்ளாக்குடிநாகனார்பாடிப் பழஞ்செய்கடன் வீடுகொண்டது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வானத்தைச்சூடிய மண்செறிந்த உலகத்திற்கட் குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியராகிய மூரசொலிக்கும் படையினையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குச் சிறப்புடையது, நின்னுடையவரசே; பெரும, விளங்கிய சுடரையுடைய ஞாயிறு நான்குதிக்கினும் தோன்றினும், விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளிமீன் தென்திசைக்கட் செல்லினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரிவந்து பலகாலாயோடியூட்டத் தொகுதி கொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணினையுடைய கரும்பினது வெளிய பூ அசையும் நாடென்றுசொல்லப்படுவது, நின்னுடையநாடே; அந்நாடு பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே, நின்னுடையன சிலகாரியஞ்சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக; அறக்கடவுள் மேலி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலாஞராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதியைக் கேட்கவேண்டுங்காலத்துச் செவ்வியெளியோர் இவ்விடத்துத் துளிவேண்டுங்காலத்து மழைபெற்றவரே; ஞாயிற்றைத் தன்மேற்கொண்ட பக்கந்திரண்ட மூகில் மாகமாகிய உயர்ந்த வானத்தினது நடுவுநின்று அதன்வெயிலை மறைத்தாற்போலக் கண்ணெளியோடு மாறுபடவிளங்குகின்ற நினது வானைமுட்டிய பரந்த வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக்கொண்டதோவெனின், அன்று; வருத்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது; கூரிய வேலினையுடைய வளவ, இனைய பனையினது தண்டம்போல வேறுவேறுஇடப்பக் களிற்றுத் திரளைப்பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்திற்கண் வருகின்றபடையை எதிர்நின்று பொறுத்து அது சரிந்துமீளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நின்போர் செய்யும்படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண்ணே ஊன்றுசாவிடத்து விளைந்த நெல்லினதுபயன்; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியினும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும் காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம்; அதனை நன்முக அறிந்தனையாயின், நீயும் குறளைகூறுவாரது உறுதியிலலாத வார்த்தையை உட்கொள்ளாது எமைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக் குடிகளையும் பாதுகாப்பாயாயின், நின் அடியைப் போற்றுவர், நின்பகைவர்.—எ - று.

வளியிடை வழங்கா மண்டிணி கிடக்கையென இயையும்; அன்றி, வாயுபதத்திற்கு மேலான வானமெனக் கிடந்தவாறே உரைப்பினுமமையும். அரசென்றது, அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் நண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெறீரென்றகருத்து: நீயும் பதனெளியையாதல்வேண்

டும்; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கென்றவாறும். அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றேரோ டொப்பரென்று உரைப்பாருமுளர். அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் - அசைநிலை. நினவ எனவவென ஈற்றுநின்ற அகரங்கள் - செய்யுள்நோக்கிவிரிக்கப்பட்டன.

நாடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நினவகூறுவல்; எனவகேண்மதி; சூடை வருந்தியசூடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வளவ, பதனெளியோர் உறை வேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றேராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்றுகருதிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்க ண்ணகன்ஞாலமென்றுகொண்டு நொதுமலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாது பார மோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின், நின்னடிபுறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமை யால், செவியறிவுறூஉவாயிற்று. (கூடு)

(ஙசு.) அதிரை யாயினும் விடிரை யாயினு
நீயளந் தறிதிநின் புரைமை வார்கோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்
ரு தண்ணுன் பொருனை வெண்மணற் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்
கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
கo நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
வாங்கினி திருந்த வேந்தனு டீங்குநின்
சிலைத்தார் மூரசங் கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்கருவூர்முற்றியிருந்தானை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றுள் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள் ளிடுபருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட கோற்றொழிலாற் செய்யப்பட்ட குறிய வளையினையுமுடைய மகளிர் பொன்னுற்செய்யப்பட்ட கழலான் வேதிகை போல உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணேயிருந்து விளையாடும் அணுமையையுடைய குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்தினது வெளிய மணற்சிதற வலியகையையுடையகொல்லன் அரஞ் தாற் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையு டைய கோடாலிவெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும்பூ நாறுகின்ற நெடிய கொம்புகள்தனிப்பக் காக்கடோறும் காவன்மரங்களேவெட்டுமோசை தன்னுடைய ஊரின்கண் நெடியமதிலெல்லையில் தனதுகாவலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென் றொலிப்ப அவ்விடத்து மானமின்றி இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து

கினது இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மூரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நாணும்தகுதியையுடைத்து; ஆதலால், அப் போரை ஒழியத்தகும்.—எ - று.

'வார்கோற் குறுந்தொடியென மாறியுரைக்கப்பட்டது. இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமரந்தடியுமோசை தன்னையியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனெடு மலைத்தனையென்பது நாணுத்தகவுடைத்து; அதனால், அடுகையாயினும் விடுகையாயினும் நின் புகைமை நீ அளந்தறிதியென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருளையென்றகருத்தி: இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங்காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மைதோற்றிநின்றது. தெற்றியாடும் தன்னூரென இயைப்பினுமமையும்.

மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமீட்டலின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று.(கூசு)

(கூஎ.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற லுகம் புக்கென
விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்
பெருமலை விடரகத் தருமெறிந் தாங்குப்
புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
னில்லவென் னுது சிதைத்தல்
வல்லியா னெடுந்தகை செருவத் தானே.

*தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்.

அவனை †மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—நஞ்சுடைத்தாகிய வெளிய பல்லினையுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முறுகிப் பசிய கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண்ணே இடியேறெறிந்தாற்போல, புறவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெள்வேலோடு சினம்பொருந்திய படையையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய், கராம்செருக்கிய

---

* தினை - உழிஞை; துறை - குற்றுழிஞையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† மாறேகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குழிந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கட் சேரத் திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குநிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருவும் மதிலையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே சுச்சணிந்த யானையையுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையாயிருந்தாய்; பெருந்தகாய், போரின்கண்.—எ - று.

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்குக் காரம் கலித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. காரம் - மூதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக, நெடுந்தகாய், விடரகத்து நாகம்புக்கென உருமெறிந்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்தண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக் கூட்டுக.

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த பேரருளினேன் மருகனையும் செருவின்கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென அவன்மறம் வியந்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமமையும். இடங்கருங்குட்ட மென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றுரைப்பாருமுளர். இடங்கரீட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூன)

(கூஅ.) *வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை
வான்றுடைக்குந் தகையபோல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்முனை விறல்வேந்தே
நு நீ, உடன்று நோக்கும் வாயெரி தவழ
நீ, நயந்து நோக்கும் வாய்பொன் பூப்பச்
செஞ்ஞா யிற்று நிலவு வேண்டினும்
வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்
வேண்டியது விசைக்கு மாற்றலி யாகலி
கo னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனே மற்றே யின்னிலைப்
பொலம்பூங் காவி னன்னுட் டோருஞ்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
கரு கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென
வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடலி

---

* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண் பாட்டென்றும் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உஎ - ம் சூத்திரவுரை], இதனுள், 'வரைபுரையு மழகளிறு' என்பதை, முதற்குமுதலேவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு, உவமவியல், சு - ம் சூத்திரவுரை], கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர்.

னின்னு மில்லுவர் பரிசில
ரொன்னுர் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவன் 'எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர்' என்றற்கு ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறு பாட்டையுடையனபோல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைந்துதோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்துபார்க்குமிடம் பேய்பரக்க, நீ அருளிப் பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய, செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளே உண்டாக்கும் வலியையுடையையாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்தமது நிலைவெல்லை சொல்ல வேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய கல்லாவின்னுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையாலுள்ள இன்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்தினுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்தும்கூடுதலான், நின்னுட்டைநிலைப்பர் பரிசிலர்; ஆதலால், பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னுடு நின்னையுடைத்தென்றுகருதி.—எ - று.

மற்று - அசை.

வேந்தே, நீ வேண்டியதுவிளைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து நுகர்ச்சி ரண்டுங்கூடலின், ஒன்றுர்தேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின்னுடு நின்னையுடைத்தென்று நின்னுட்டையுள்ளுவர்; ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழல்வளர்ந்த எம்மளவு எவ்வெவென மாறிக்கூட்டுக. (கூஅ)

(கூக.) புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி
யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்
கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக
வீதனின் புகழு மன்றே சார்த
லொன்னு ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற்
றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பி
னெடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று
மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்
தறநின்று நிலையிற் றுகலி னதனுன்
கஅ முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோட்
கண்ணுர் கண்ணிக் கலிமான் வளவ
யாங்கன மொழிகோ யானே போங்கிய
வலையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்

௧௫ டிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி
மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் றொலைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—புறவினது வருத்தத்தைக் களையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்துசெறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின்கண்ணே துலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரந்தோர்க்குக்கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழுமல்லவே; அசுரர்க்குப் பகைவராகியதேவர்கள் கிட்டுதற்குவெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலை அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழுமல்லவே; கேடின்றி மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து அறம் நின்றுநிலைபெற்றதாதலால், முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழுமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போரைவென்ற கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ, எவ்வாறுகூறுவேனோயான்; உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்களையுடைய இமயமலையின்கட்சூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில்பொருந்திய நெடியதேரையுமுடைய சேரனழிய அவனது அழிவில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப்பாடுங்காலத்து.—எ - று.

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தாள்பாடுங்காலென்றார்; தாளை முயற்சியெனினுமமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகனாதலால், ஈதல் நின்புகழுமன்று; தூங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கணோர்நினைப்பின், அடுதல் நின்புகழுமன்று; உறந்தை அவையத்து அறம் நின்றுநிலையிற்றாதலின், முறைமை நின்புகழுமன்று; அதனால், கலிமான்வளவ, நின்தாள்பாடுங்கால், யான் யாங்ஙனமொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்ஙனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்தபொருளெனக்கொள்க. கறையடியென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருமுளர். (௩௯)

(௪௦.) நீயே பிறரோம் புற்ற மன்னெயி
லோம்பாது கடந்தட் டவர்முடி புனைந்த
பசும்பொன்னி னடிபொலியக்
கழறைஇய வல்லாளனை
௫ வயவேந்தே யாமேநின்
னிகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்கப்

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
வின்றுகண் டாங்குக் காண்குவ மென்று
மின்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெரும
வொருபிடி படியுஞ் சீறிட
மெழுகளிறு புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது எதிர்நின்று அழித்து அவனைக்கொன்று அவர் மகுடமாகச்செய்யப்பட்ட பசும்பொன்னால் நினது அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து புனைந்த வலிய ஆண்மையையுடையை; வயவேந்தே, யாங்கள், நின்னை இழித்துரைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்துரைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம்; எங்காலும் இனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக; பெரும, ஒருபிடிகிடக்கும் சிறியவிடம் ஏழுகளிற்றுயானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய்.—எ-று.

நாடுகிழவோய், இன்சொல் எண்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின் இகழ்பாடுவோர் ஏருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங்குக் காண்குவமெனக்கூட்டுக.

வல்லாளனையென்பதனுள், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கிநின்றது; அசைநிலையுமாம். மதி - முன்னிலையசைச்சொல். 'கழறைஇய வல்லாளன்' என்றதனாற் பகையின்மையும், 'ஒருபிடிபடியுஞ்சீறிடம் எழுகளிறுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்றதனாற் பொருட்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (சு)

(சுக.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது
வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய
வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தே
*திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும் பெருமரத்
திலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்
வெங்கதிர்க் கனலி தூற்றவும் பிறவு
மஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குர லியம்பவு
மெயிறுநிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவுங்
களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்
வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவுங்
கனவி னரியன காணு நனவிற்
செருச்செய் முன்பின் வருதிற லேக்கி
மையல் கொண்ட வேமமி லிருக்கையர்
புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்

* திசையிருநான்கு முற்கவுமென்றும் பாடம்.

கடு கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்ருற் முனே காற்றே
டொரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநிற் சினேஇயோர் நாடே.

கீணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்—கூற்றும் தன்னுல் உயிர்கொள்ளலாங்காலம் வருந்துணையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும் வெல்லும்போரையுடையவேந்தே, எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்துவீழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில்லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடையஞாயிறு பலவிடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தகுவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணேவீழவும், எண்ணெய மயிரின்கண்ணேவார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்களையவும், வெளிதாகிய வலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கனவினும், மெய்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய், நின் மேற் செலவின் கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய காவலில்லாத இருத்தலேயுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுங்கண்ணே முத்தங்கொண்டு தம்மனேவியர்க்குத் தமது வருத்தந்தோன்றுமல் மறைக்கும் தன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்கவளவ, நின்னைச் சினப்பித்தோருடைய நாடு.—எ - று.

உற்கவென்றது, வீழ்தலே. உற்கமுதலியகான்கும் உற்பாதமாய் நனவிற்காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்துவீழ்தல்முதலாயின கனவிற் காணப்பட்டன. வருகிறன் - ஈண்டுச் செல்லுங்திறனென இடவழுவமைதியாய்நின்றது. 'மனேயோட் கெவ்வங் கரக்கும்' என்பது, "ஏவ லிளேயர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றுற்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைநிலே. பெருமரத்துப் பற்றவுமென இயையும். இலேயி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவுமென்பதற்கு நெடுங்கோட்டின்கண்ணே இலேயில்வற்றற்றன்மை பற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்ப, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற் சினேஇயோர்நாடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக்கூட்டுக.

காற்றே டொரிநிகழ்ந்தன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினேஇயோர்நாடு பைதன் மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்ருர்நாடழிபிரங்கியதும் ஆதலால், இது கொற்றவள்ளேயாயிற்று. (சக)

(சஉ.)* ஆஞ வீகை யூடுபோ ரண்ணனின்
யாணேயு மலேயிற் ரூன்றும் பெருமநின்

---

* இச்செய்யுளே, நச்சினர்க்கினியர், உழிஞைத்திணைக்குரிய 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் [தொல், பொரு, புறத்திணேயியல், கஉ - ம் சூத்திரவுரை].

நூனையுங் *கடலென மூழங்குங் கூர்நுனை
வேலு †மின்னின் விளங்கு முலகத்
நி தரசுதலை பணிக்கு மாற்றலை யாதலிற்
புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே
றண்புனற் பூச லல்லது கொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
மூனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
கo புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கிழ்மடைக் கொண்ட வாளையு முழவர்
படைமிளர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
கரு கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு ‡வருவிருந் தமரு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட லுேக்கி
உo நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னேக் கினரே
நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணுைக் கினையே.

நினை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

இ - ள்.—அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய தலைவ, நினதுயானையும் மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும, நின்படையும் கடல் போல் முழங்கும்; கூரிய நுனையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இங்ஙனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைநடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடையை யாதலால், குற்றம் தீர்ந்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வருகின்றது; குளிர்ந்த நீராலுள்ளதாகிய பூசலல்லது வருந்தி 'எமது துயரத்தைத்தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ' என்று சொல்லி, நினது முந்துற்றுச்செல்லும் படையுண்டாக்கும்பூசலைக் கனவின்கண்ணும் அறியாது, புலி பாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ்வியகோலால் நீபாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத் தாய் நெல்லறுப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வாளையும், உழ

---

* கடலினெலிக்கும் வைந்துதியென்றும் பாடம்.

† மின்போ லவிர்வரு ஞாலத்தென்றும் பாடம்.

‡ வருவிருந்தயருமென்றும் பாடம்.

வார் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீரைமுகந்துகொள்ளும்பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும்வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்களையுடைய நல்ல நாட்டுக்குவேந்தே, மலையினின்றிழிந்து பெரிய கடலைநோக்கி நிலவெல்லையினின்றிழியும் பல யாறுகளையொப்பப் புலவர் யாவரும் நின்னைநோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயிர் வரிந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் கினந்தாற்போலும் வலியுடனே கினக்கு மறுதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினை.—எ - று.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறிஞ்சியும், முல்லையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குந்தாலியென்றும், மழுவென்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி விருந்தமரும் கன்னெடென்க.

பொருக, புலவரெல்லாம் நின்னேக்கினர்; நீ அரசுதலைபனிக்கும் ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணேக்கினை; அதனால், இச்செய்தி புரைதீர்ந்தது, கினக்குப் புதுவதன்றுகலினெனக்கூட்டுக.

புரைதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்ந்ததெனப் பொருளாக்கி, பொருக, நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மண்ணேக்கினை; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற் பொருட்டு நின்னேக்கினர்; இச்செய்தி கினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர்ந்ததென்றுரைப்பினுமமையும். (கூ)

(சூ.) *நிலமிசை வாழ்நர லமர ரீரத்
தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்
காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு
மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்
கூருகிர்ப் பருந்தி னேறு குறித்தொரீஇத்
தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க
வரையா வீகை யுரவோன் மருக
நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்
றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்
கொடுமர மறவர் பெருமக னிமான்
கைவண் டோன்ற லிய முடையே
னுரிப்புனை தெரியனின் முன்னே ரெல்லாம்
பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது
நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி
நின்யான் பிழைத்தி தோவா யென்னினு

---

* இப்பாட்டினை, நச்சினார்க்கினியர் தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், உஎ - ம் சூத்திரவுரையிற் புலவன் அரசனைநாடி நன்கூறைத்தற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்.

நீபிழைத் தாய்போ னனிநா ணினையே
தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்ம
லிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்
காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின்
யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் ஞயுண்
மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி
யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டப் போருவழிக் கைகாப்ப வேதுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல் லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உளதாகிய சுழற்சி நீங்கச் சுடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்தைத் தாம்பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக்கொண்டு அச்சுடருடனே சூழவரும் விளங்கிய சடையையுடைய அருந்தவரும் வியப்பான்மயங்க, வளைந்த சிறகினையும் கூரிய உகிரினையுமுடைய பருந்தினது எதிரலைக்கருதி அதனைத்தப்பித் தன்னிடத்தையடைந்த சூரிய கடையையுடைய புறாவினது அழிவிற்கு அஞ்சித் தன் அழிவிற்கு அஞ்சாது துலாத்தலையுட்புக்க வாயாத வண்மையையுடைய வலியோனது மரபினுள்ளாய், பகை வரைவென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்வத்தையுடைய தேர்வண்கிள்ளிக்குத் தம்பி, நீண்ட அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர்க்குத் தலைவ, விளைந்தகுரிசையையுடைய கைவண்மிளிய தோன்றல், நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பாடெயேன்; ஆத்தியாற்செய்யப்பட்ட தாயையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளார்யாவரும் பார்ப்பார்வெறுக்கத்தகுவன செய்யார்; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நீர்மையையுடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு வெருவென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல மிகநாணினை; இவ்வாறு தம்மைத்தப்பியவரைப் பொறுக்குந்தலைமை இக்குலத்தின்கட்பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியையுடையோய், நீ அறிவித்தாய்; ஆகலின், யானே தவறுசெய்தேன்; பெருகிவரும் இனிய நீரையுடைய காவிரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழ்நாள் சிறப்பதாக.—எ - று.

முனிவரென்றது, வேளாவியோரை; அன்றி, சுடர்நின்றவழித்திரிந்து தவஞ் செய்யுமுனிவரென்றும் உரைப்ப. சோழ - தலைக்கோற்பட்டு. 'மற்றிது நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி' என்றது, சூதுபொருவுழிக் கையாற்கவறுபுதைப்ப வெருண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானை 'இவ்வாறுசெய்தல் நின்பெருமைக்குப் பொருந்துமோ அதனால் நின்பிறப்பிலே ஓரையமுடையேன்' என்றசொல்லை.

இது, பொறுத்தற்கரியபிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகையாயிற்று. (கூ)

(சூச.) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறூஅ

திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி
நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்
௫ தலமரல் யானை யுருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவு
மின்னா தம்ம *வீங்கினி திருத்த
௧௦ றுன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்ற
லறவை யாயி னினதெனத் திறத்தன்
மறவை யாயிற் போரொடு திறத்த
லறவையு மறவையு மல்லை யாகத்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவி
௧௫ னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குத
னாணுத்தக வுடைத்திது காணுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் ஆவூர்முற்றியிருந்தகாலத்து அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கரிய பிடியினது ஈட்டத்தோடு பெரிய கயத்தின்கட்படியாவாய் நெல்லையுடைய கவளத்துடனே நெய்யால் மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளமும் பெறாவாய்த் திருந்திய மருங்கையுடைய வலிய கம்பம்வருந்தச் சாய்த்து நிலத்தின் மேலேபுரளும் கையையுடையவாய் வெய்தாகவுயிர்த்துச் சுழலும்யானை உருமேறு போலமுழங்கவும், பாலில்லாதகுழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புனைந்த நல்ல மனையிடத்துள்ளார் வருந்திக்கூப்பிடும் கூப்பீட்டைக்கேட்கவும், இவற்றிற்குநாணாது இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்தல் இன்னாது; நண்ணுதற்கரிய வலியையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தோன்றால், அறத்தை உடையையாயின், இது நினதன்றோவென்று சொல்லித் திறத்தல் செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின், போரால் திறத்தல்செய்வாயாக; அவ்வாறன்றி, அறத்தையும் மறத்தையுமுடையையல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்பட்ட திண்ணிய நிலையையுடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதிலுள் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்குதல் நாணுந்தன்மையையுடைத்து, இஃது ஆராயுங்காலத்து.—எ - று.

செய்யென ஒருசொல்வருவித்து உரைக்கப்பட்டது; திறத்தலென்பதனை இது திறக்கவென வியங்கோளீறாகவுரைப்பினுமமையும். அம்ம - கேட்பித்தற்கண்வந்தது. 'அறவியு மறவியு மல்லையாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். படியா, பெறா என்பன - எதிர்மறைவினையெச்சமுற்று. கையவென்பது, வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று. (௪௪)

---

* ஈண்டினிதிருத்தலென்றும் பாடம்.

(சடு.) இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்ல
னின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே
நு யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
யிருவீர் வேற வியற்கையு மன்றே, அதனாற்
குடிப்பொரு ளன்றுநுஞ் செய்தி கொடித்தேர்
நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமிவ் விகலே.

தினை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூடினனல்லன் ; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது தாரையுடையோனல்லன் ; நின்னுடையகண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது ; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலால், நும்முள், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது நுங்குடியன்றே? இருவீரும்வெல்லுதல் இயல்புமன்று ; ஆதலால், நுங்குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, நுமதுசெய்கை; கொடியாற்பொலிந்த தேரையுடைய நும்மைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்புபூரிக்கும் உவகையைச்செய்யும், இம்மாறுபாடு; ஆதலான், இதுதவிர்தலே நுமக்குத் தக்கது.—எ - று.

நினகண்ணியுமென்பது, நின்னகண்ணியுமென விகாரமாயிற்று. அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்தசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று. (சடு)

(சசு.) *நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும்
பலவும் விடுத்தோன் மருகனை யிவனே
புலவுழு தண்மார் புன்க ணஞ்சித்
தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்
கு களிறு கண்டழூஉ மழாஅன் மறந்த
புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்கமுஞ் சுடையர்
கேட்டனை யாயின் வேட்டது செய்மே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்மேல் மலையமான்மக்களோ யானைக் கிடுவழிக் கோவூர்கிழார்பாடி உயிர்பெற்றது.

---

* இச்செய்யுளும், பின்வரும் "வள்ளியோர்ப்படர்ந்த" என்னும் செய்யுளும் துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சினார்க்கினியர் ; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், "இயங்குபடையரவம்" என்னும் அ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

இ - ள்.—நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பலவற்றையும்தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணுங் கற்ரோரதுவறுமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்ந்த நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபினுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியழுகின்ற அழுகையையறந்த புல்லிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தையுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறுஅரென இயைப்பினுமமையும். அழால் களிறுகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக. நீ புறுமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனுதலானும், இவர் கற்ரோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபினுள்ளாராதலானும், இவர், நின்னால் அருளத்தகினல்லது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதுவும், இவைகக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று.()

(கூஎ.) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி
நெடியவெண் ணுது சுரம்பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி
ரு யோம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்ரோ வின்ரே, திறப்பட
நண்ணுர் நாண வண்ணுங் தேகி
யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்
கo மண்ணுள் செல்வ மெய்திய
நும்மோ ரன்ன செம்மலு மூடைத்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

சேர்முன்நலங்கிள்ளியுழைநின்று உறையூர்புகுந்த இளந்தத்தனைக் காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கோல்லப்புக்குழிக் கோவூர்கிழார் பாடி உய்யக்கோண்டது.

இ - ள்.—வண்மையையுடையோனினைத்துப் *பழுமரந்தேரும் பறவை போலப்போகி நெடியவென்றுகருதாது அரியவழிபலவற்றையுங்கழிந்து திருந்தாத காவால் தாம்வல்லபடிபாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான்மகிழ்ந்து சுற்றத்தையூட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு உள்ளமலர்ந்து வழங்கித் தம்மைப்புரப்போராற்பெறும் சிறப்பு எதுவாகவுருந்தும் இப்பரிசிலான்வாழும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; கூறுபடக் கல்லிழுகுதத்தால்

---

* "பழுமரந் தேரும் பறவை போல" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை [அடி. ; உo].

தம்மொடு மலைந்தோர்நாணத் தமதுகல்வியான்வென்று தலையெடுத்துநடந்து அவ் வீட்டத்து இனிதாக ஒழுகினல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமாளும் திருப்பொ ருந்திய நும்மையொக்கும் தலைமையுமுடைத்து.—எ - று.

நீங்கியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம். சுரம்பலகட ந்து புள்ளிற்போகியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, நண்ணுர்நாண இனிதொழுகினல்லது, நும்மோரன்னசெம் மலுமுடைத்து ; ஆதலால், பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றே ? இன்றெனக்கூட்டுக.

இக்கோவூர்கிழார் தாமும்பரிசில்வாழ்நருள் ஒருவராதலான், 'வடியாநாவின் வல்லாங்குப் பாடி' எனப் பணிந்துகூறினரென்க. (சஎ)

(சஅ.)*கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்
கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு
மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்
கண்ணு நும்மே கானலந் தொண்டி
நு யஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவ
னன்னேற் படர்தி யாயி னீயு
†மெம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல
வமர்மேம் படுஉங் காலின்
புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - புலவாற்றுப்படை.

சோமான்கோக்கோதைமார்பனைப் பொய்கையார் பாடியது.

இ - ள்.—கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதை யைப்புணர்ந்த மகளிர்சூடியகோதையானும், கரியகழியின்கண்மலர்ந்த நெய்தற் பூவானும் தேன்காரூநிற்கும், கானலையுடைய தொண்டி ; அஃது எம்மூடையவூர் ; அவன், எம்மூடையதலைவன் ; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றூயாயின், நீயும் எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்கண் மேம்படுங்காலத்து நினக்கு உளதாகிய புகழை மேம்படுத்தமவனைக் கண்டேம்யா மெனச்சொல்லி.—எ - று.

கண்டனமென எம்மூமுள்ளென்றூரேனும், உள்ளிக் கண்டனமெனச்சொ லென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

இரவல, நீயும் அன்னேற்படர்குவையாயின், நின்புகழ்மேம்படுநனைக் கண் டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

மோ - முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பதூஉம், எம்மூமென்பதூஉம் எச்சவும்மை.

---

* இப்பாட்டின்முதலிரண்டடியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கூஉ-ம் சூத்திரவுரை].

† எம்மையுமுள்ளுமோவென்றும் பாடம்.

தலைவனதியல்பையும் ஊரையுங்கூறி, முதுவாயிரவல, எம்முமுள்ளெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புலவராற்றுப்படையாயிற்று. (சஅ)

(சகூ.) காட னென்கோ வூர னென்கோ
பாடமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கோ
யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப்
புனவர் தட்டை புடைப்பி னயல
இ) இறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், காடனென்றுசொல்லுவேனோ? மருத நிலமுடைமையால், ஊரனென்றுசொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ந்த கடலையுடைய சேர்ப்பனென்றுசொல்லுவேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேன்? மேம்பட்ட வாளையுடையகோதையை; புனங்காப்போர் கிளிகடிகருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய வளர்ந்த நெற்கதிர்சூழலும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும் உளவாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான்.—எ - று.

'புனவர்தட்டைபுடைப்பின்' எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக்கூறினமையான், காடனென்பதூஉம், அவ்விரண்டுநிலத்துக்கும் கொள்ளப்படும்; எனவே முல்லைநிலமுமுடையனென்றவாறும்.

புனவர்தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும் சேர்ப்பிலும் புள்ளெழுமாதலால், கோதையை யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, நானிலமுமுடையனுதலிற் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றுப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமையான், இயன்மொழியுமாயிற்று. (சகூ)

(ஙo.) மாசற விசித்த வார்புறு *வள்பின்
மைபடி மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
இ) குருதி வேட்கை யுருகெழு மூசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறியீ வெஞ்சமத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குகின் வாள்வா யொழித்ததை
கo யதூஉஞ் சாலுநற் றமிழ்முழு தறிந

*, வளப்பினென்றும், வள்ளினென்றும் பாடம்.

லதனெடு மமையா தணுக வந்தின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ
விவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
கடு துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசினீ யீங்கிது செயலே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்தகடூரேறிந்தபெருஞ்சேரலிளம்பொறை முரசுகட்டிலறியாதேறிய *மோசுகீரனைத்தவறுசெய்யாது அவன்துயிலெழுந்துணையும் கவரிகொண்டுவீசியானை மோசுகீரனர் பாடியது.

இ - ள்.—குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த வாரப்பட்ட வாயையுடைய கருமரத்தாற்செய்தலான் இருட்சிபொருந்திய பக்கம்பொலிவுபெற மயிலினது தழைத்த நெடிய பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட ஒள்ளிய பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணி போலும் நிறத்தையுடையதாரைப் பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே பொலியச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய உட்குப்பொருந்திய வீரமுரசம் நீராடிவருவதன்முன்னே எண்ணெயினது நுரையைமுகந்தாற்போன்ற மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற்கண்ணே இதனை முரசுகட்டிலென்பதறியாது ஏறிக்கிடந்த என்னை வெகுட்சிதோன்ற இருகூருக்கும் நின்னுடைய வாளை வாயைமாற்றியதாகிய அதுவும் அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சியொழிந்து அதனலும் அமையாதே குறுகவந்து நினது வலியையுடைய முழவுபோலும் தோளையெடுத்துச் சாமரத்தாற்குளிரவீசினாய்; இவ்வகன்ற உலகத்தின்கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்தாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரியக்கேட்ட பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்டதலைவ, நீ இவ்விடத்து இச்சாமரையைவீசுதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

சூட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்றுதிரிப்பினுமமையும். உழிஞை - கொற்றான்; அது சூடுதாட்டார்வழக்கு. முழவுத்தோளோச்சியெனவும், தண்ணென வீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமரையென்பதுபெற்றாம். கமழ்தல் - ஈண்டுப்பரத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினுமமையும்.

குரிசில், நீ இதுசெய்தல், இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்டமாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம். எண்ணியென்றுபாடமாயின், கருதியென்க. (சுo)

(சுக.) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை

* மோசிகீரனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வளிமிகின் வலியு மில்லை யொளிமிக்
கவற்றே ரன்ன சினப்போர் வழுதி
நீ தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொருஅன் போரெதிர்ந்து
கொண்டி வேண்டுவ ஞயிற் கொள்கெனக்
கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
யளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரே
நுண்பல சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
கo செம்புற் றீயல் போல
வொருபகல் வாழ்க்கைக் கலம்வரு வோரே.

தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன்கூடகாரத்துத்துஞ்சியமாறன்வழுதியை *ஐயூர்முடவனார்பாடியது.

இ - ள்.—நீர்மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்புமிகுமாயின், உலகத்துளிலெபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றுமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போரையுடையவழுதி குளிர்ந்ததமிழ்நாட்டை மூவேந்தர்க்கும்பொது வென்றுகூறப் பொருளுஞ்சப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டுவனுயின், கொள்கவென்றுசொல்லி முன்னேகொடுத்தமன்னர் நடுக்கங்தீர்ந்தார்; கொடாராயின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; நுண்ணிய பல கறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண்வாழும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல் வோர்.—எ - று.

வழுதி தமிழ்பொதுவெனப்பொருளுஞ்சக் கொண்டிவேண்டுவனுயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின் அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கிநின்றது. (நிக)

(நிஉ.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டாலைய மூனெ இ
முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்த
லானை யுள்ளந் துரப்ப வினைகுறித்துத்
தான்வேண்டி மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு
நீ வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
தின்னு வெம்போ ரியறேர் வழுதி
யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
தியார்கொ லளியர் தாமே யூர்தொறு

* ஐயூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மீன்சுடு புகையிற் புலவுநா றெடுங்கொடி-
கo வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்
பெருநல் யாணரி னெரீஇ யினியே
கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியி
னனைமூ தாளர் நாயிடக் குழிந்த
கரு வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்
கான வாரண மீனுங்
காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை *மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—தெய்வங்களையுடைத்தாகிய பெரிய சிகரங்களையுடைய மலையின்கண் ணே முழையின்கண் துயிலெழுந்து மூரிநிமிர்ந்த புலியாகிய நிரம்பியவலியை யுடைய ஏற்றை ஊனைவிரும்பிய உள்ளஞ்செலுத்துதலான் அவ்விரையைக்கருதித் தான் வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றூற்போல வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவ ரைக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்னுத வெய்ய போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுடைய வழுதி, நீத்தருளியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண் யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால் நாறும் பெரியஒழுங்கு வயலிடத்து மருதினது வளைந்தகோட்டைச்சூழும் பெரிய நல்ல புதுவருவாயினீங்கி இப்பொழுது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய் வங்கள் தூணத்தைக்கைவிடும்பரிசு பலி இடத்தின்மாறிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின் கண் முற்காலத்து நாயையுடையமூதியோர் சூதாடுங்கருவியை இதனலாற் சூழ்ந்த அச்சுகருவியினது நல்லமனையாகிய இடம்நிறையப் பலபொறியை யுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.—எ - று.

கலி - புகழுமரவமுமாம்.

வழுதி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம் யார்கொல் அளியரெனக்கூட்டுக. (இஉ)

(இரு.) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
கதிர்விடு மணியிற் கண்பொரு மாடத்
திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்
விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
ரு களங்கொள் யானைக் கடிமான் பொறைய
விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சு
மம்மர் நெஞ்சத் †தெம்மனோர்க் கொருதலை

* மருதனிளநாகனரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† எமக்கோவொருநிலையென்றும் பாடம்.

கைம்மூற் றலைநின் புகழே யென்று
மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
கo வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில
னின்றுள னாயி னன்றும மென்றநின்
ஒடுகொள் வரிசைக் *கொப்பப்
கரு பாடுவன் மன்னற் பகைவனைக் கடப்பே.

தினையும் துறையும் அவை.

சோன்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பொருந்திலிளங்கீரனர் பாடியது.

இ - ள்.—மூற்றிணீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழுங்குபட்ட மணற்கண்ணே, ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணேப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வரிசையுடையமகளிர் வேதிகைக்கண்ணேவிளையாடும் விளங்கியசிறமையையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரான்வந்த இடும்பையைத்தீர்த்த போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் விரைந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும்; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும்; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா, நினதுபுகழ், எந்நாளும்; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுளைச்செய்யும் செவ்விய நாவினையும் மிக்ககேள்வியையும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாகப்பெறின், நன்று; அது பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவரைவென்றவெற்றியை.—எ - று.

மாடத்துமகளிர் மணலிடத்துத் தெற்றிக்கண்ஆடும் விளங்கிலென்க. தெற்றியென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுளனாயின், நன்றுமன்னென்றநின் ஆடுகொள்வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன்; நின்புகழ் விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; ஆதலான், எமக்குக் கைம்மூற்றல; ஒளியோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும். 'ஒளியோர்' என்றது, கபிலன்முதலாயினோரை. வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடாதிருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாமும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க. சிறந்தசெய்யுளென்பதனாலும் பாடம். நன்றுமனென்பது, கழிவின்கண் வந்தது. பாடுவன்மன்னுலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அசைநிலை. [பாடுவன் மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின் பகைவரைக்கடப்பைப் பாடுவேன்; அதனால், விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின்

*, ஏற்பவென்றும் பாடம்.

எஞ்சும்; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நின்புகழ் கைம்முற்றலவென அவன்புகழை மேம்படுத்துக்கூறியவாறாகவுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மனென்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க.] செய்யுட்செய்தசெந்நாவென்றும் பாடம்.(௫௯)

(௫௪.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூ
ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்
செம்ம னாளவை யண்ணாந்து புகுத
லெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே
௫ யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்ந்து
வான நாண வரையாது சென்றோர்க்
கானா தீயுங் கவிகை வண்மைக்
கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த
நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்
௧௦ பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக் கண்ணி
மாசு ணுடுக்கை மடிவா யிடையன்
சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்
புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே
வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்குட்டுவன்கோதையைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக் குமரன் பாடியது.

இ - ள்.—எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்து அதனையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையையுடைய நாளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மாந்து சென்றுபுகுதல் எம்மைப் போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைநாணும்படி எப்பொருளையும் வரையாது தன்பாற்சென்றவர்கட்கு இடக்கவிந்தகையால் அமையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுடைய கடுமான்கோதையது வலியோடுமாறுபட்டெழுந்திருந்த வஞ்சினங்கூறியவேந்தர் கருதுங்காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக் கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புலிதங்கும் அகன்ற நிலத்தையொக்கும், வலிதங்கிய பெரியகையையுடையவனுடையநாடு.—எ - று.

எங்கோனிருந்தமூதூர்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது; அவனுடையநாடு, மன்னர்நினைக்குங்காலை, இடையன் சிறுதலையாயமொடு குறுகல்செல்லாப் புலிதுஞ்சு வியன்புலத்தற்றெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலை ஆயமும், கோதைநாட்டிற்குப் புலிதுஞ்சுவியன்புலமும் உவமையாகக்கொள்க. உவலைக்கண்ணியென்றதனைப் பெயராகக்கொள்க. புலியுடைவியன்புலமென்பதூஉம் பாடம். (௫௪)

(நூ.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண்கொளீஇ
யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்
பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்
நு பிறைநுதல் விளங்கு மொருகண் போல
வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற
கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்
கதழ்பரிய கலிமாவு
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு
கo நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட
வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்
அதனுல், நமரெனக் கோல்கோடாது
பிறரெனக் குணங்கொல்லாது
கடு ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுங்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
வானத் தன்ன வண்மையு மூன்று
மூடையை யாகி யில்லோர் கையற
நீ, நீதி வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்
உo வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி
னெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்
கடிவளி தொகுப்ப வீண்டிய
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன் மதுரை மருதனிளநாக னர் பாடியது.

இ - ள்.—உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய நாணைக்கொளுத்தி ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றுமதிலையுமெய்து பெரியவலியையுடைய தேவர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியநிறஞ்சேர்ந்தகண்டத்தையுடைய இறைவனது அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒருதிருநயனம்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடைய மாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும் விரைந்த செலவையுடைய வாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போரைவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங் கூடமாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடைத்து, வேந்தாதுவெற்றி ; அதனால், இவர் நம்முடையரென அவர்செய்தகொடுந் தொழிலைப்பொறுத்துக் கோல்வளையாது, இவர் நமக்கு அயலாரென்று அவர்

நற்குணங்களைக்கெடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்றவண்மையும் என்றமூன்றையுமுடையையாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, நெடுந்தகாய், தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரையலைக்கும் *செந்திலிடத்து நெடிய முருகவேள் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடிவழுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—எ – று.

'குணம்கொல்லாது' என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறுசெய்யாதெனினுமாம்.

பூந்தார்மார்ப, நெடுந்தகாய், நான்குடன்மாண்டாயினும், அரசின்கொற்றம் அறநெறிமுதற்று; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையையாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீடுவாழியவெனக்கூட்டி விளைமுடிவுசெய்க. (நடு)

(நகூ.) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெங் காஞ்சிப் பனைக்கொடி யோனு
நு †மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு
மணிமயி லுயரிய மாரு வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
க0 றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்
கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்
வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழொத் தீயே யிகழுந ரெஞ்ஞை
முருகொத் தீயே முன்னிய தடிதத்தலி
கநு னுங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு
மரியவு முளவோ நினக்கே யதனை
பிரவலர்க் கருங்கல மருகா தீயா
யவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளு
உ0 மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற

* செந்தில் - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி நாட்டுள்ளது; திருச்செந்தூரென்று வழங்குகின்றது.

† மண்ணியவென்றும் பாடம்.

வங்கண் விசும்பி னாரிரு ளகற்றும்
வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிசைத்
தண்கதிர் மதியம் போலவு
உரு நின்று நிலைஇய ருலகமோ டுடனே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழல்போலும் விளங்கியசடையினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணேவளரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தையுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கருடக்கொடியையுமுடைய வென்றியைவிரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர்தியையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்றுசொல்லப்பட்ட உலகங்காக்கும் முடிவு காலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால்வருள்ளும், விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலியோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதியதுமுடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரையொத்தலான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொடுவரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடையதேறலைப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிரூட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்ந்த வாளையுடைய மாற, அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலைத்திக்கிற்றோன்றும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்றுநிலைபெறுவாயாக.—எ - று.

*பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப. காலமுன்பென்றது, தம்மையெதிர்ந்தோர்க்குத் தாம் நினைந்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும்வலியை. மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைமையான். வாலியோனென்றது, நம்பிமூத்தபிரானை. இகழுநரடுநனென்றது, மாயோனை. ஆரிருளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுகின்ற ஞாயிற்றை. மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று. (௫௬)

---

* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப்படை] "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" என்பதன் உரையாலும், [பரிபாடல்] "சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கி" என்பதனுரையானும் உணர்க.

(நூஎ.) வல்லா ராயினும் வல்லு ராயினும்
புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுளாசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற
நின்னெனன்று கூறுவ துடையே னென்னெனிற்
நு பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னிலையருங் கவர்க
னனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் வெளிறிலங்கு நெடுவே
லொன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுப்பெ வென்னதூஉங்
கo கடிமரங் தடிந்த லோம்புநின்
னெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றோவே.

தீணை - வஞ்சி ; துறை - *துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழமைந்தமாற, நினது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அதுயாதெனின், நின்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர்நாட்டின்கண் வளைந்தகதிரையுடையவயலை நின்னுடையவீரரும் கொள்ளைகொள்க; அகலிய இடத்தையுடைய பெரிய ஊரைத் தீயுஞ்சுடுக ; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ் செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க ; யாவதும் காவன்மரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானைகட்கு மூன்பு நட்டுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான்.—எ - று.

அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறையாற்றுவென்று உரைப்பாருமுளர். வல்லவர்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப் புகழ்ந்து முடியவொண்ணுமையான், மாயோனன்னவென்றார் ; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெனினுமமையும்

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலாற் கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்கூறுவான் போற் சந்துசெய்விக்கும் நிலைவாற் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. ()

(நூஅ.) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே
†முழுமுத றொலிந்த கோளி யாலத்துக்

---

* இச்செய்யுள் கொற்றவள்ளையென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூச - ம் சூத்திரவுரை].

† இப்படியே "தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, வேழங்கு குல கையவத ஞட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட லுகும்" என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் [காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் - சு], "சிதலை னிளப்பட்ட வால மரத்தை,

கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது
நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
யினைய தாயினுங் கினையரா வெறியு
மருகனை யுருமிற் பொருகனைப் பொருஉச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
யுறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருகனை யிவனே
நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளிய
வனைய சாந்தமுந் திளைய முத்தமு
மிமிழ்குரான் முரச மூன்றுட னுளுங்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே
பாணிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனு
நீணிற வுருவி னேமி யோனுமென்
றிருபெருந் தெய்வமு மூடனின் ரூஅங்
குருகெழு தோற்றமோ டேட்குவர விளங்கி
யின்னீ ராகலி னினியவு மூளவோ
வின்னுங் கேண்மினும் மிசைவா ழியவே
யொருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவீர்
மூடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்
பௌவ மூடித்தவிப் பயங்கெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே
அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுக்
தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சினும் மிடைபுகற் கலமரு
மேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கதும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கதும் வேலே கொடுவரிக்
கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

தினை - பாடாண்டிணை; துறை - உடனிலை.

கோழன்தூராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன்வெளி யியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தாராக் காவிரிப்பூம்பட்டினத் துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

மதலையாய் மற்றதன் வீழ்ந்தி யாங்குக், குதலைமை தக்தைகட் டோன்றிற்றன் பெற்றி, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்." என்று நாலடியாரிலும் [தானாண்மை, எ] கூறியிருத்தல்காண்க.

*எளியவெனவென்றும் பாடம்.

இ - ள்.—நீ, குளிர்ந்தநீரையுடைய காவிரிக்குதலைவன்; இவன், பரிய அடிமாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவியநிழலையுடைய நெடியகொம்பை அதன் வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்குமுன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராது நல்லபுகழையுடைய பழையகுடியைத் தடுமாற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினும் கிளையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இளமைக்காலத்தும் பகைவரைக் காணப்பொறாத போரின்கண்மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏறுபோல்வான்; நீ அறந்தங்கும் உறையூரின்கண் அரசன்; இவன், நெல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க்கும் பெறுதற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமென இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய முரசம்மூன்றுட்னேயாளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்ந்தசெங்கோலையுடையவேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தையுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்றுசொல்லப்படும் இரண்டு பெரியதெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வரவிளங்கி இத்தன்மையிராகுதலின், இதனினும் இனியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர்; நும்முடையபுகழ் நெடுங்காலம் செல்வதாக; நும்முள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீராக; நீங்களிருவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடீராயின் ஒலிக்கும்திரையையுடைய கடல்சூழ்ந்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், நல்லனபோலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோலேயிருக்கவும் பழையோரொழுகிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்பு பொருந்திய நெஞ்சையுடைய நும் இடையேபுகுந்து நும்மைப்பிரித்தற்கு அலமரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாதமொழியைக் கேளாது இன்றுபோல்க, நுமது கூட்டம்; வென்றுவென்று கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, நும்முடைவேல்; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண்விளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரியநீரின்கண்வாழும் கயலுடனேபொறித்த சிகரங்களையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாடுகள்.—எ - று.

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது பிறர்நாட்டுக்குன்றுகளென்றதாகக் கொள்க. கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம். தழீஇப் பொறாவென இயையும். முரசமூன்றாவன: வீரமுரசும், நியாயமுரசும், தியாகமுரசும். நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென முற்றாகவுரைப்பாருமுளர். தொடுபொறி - பெயர் மாத்திரையாய்நின்றது.

இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று. ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையீராய நீங்கள் இருவீருமென்பாருமுளர். மணமுரசுடனே ஏனை இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (௫அ)

(௫௯.) ஆரந் தாழ்ந்த வணிகிளர் மார்பிற்
றாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி
வல்லை மன்ற நீநயந் தளித்த
றேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்
௫ காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு

ஞாயி றனையைநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனைய யெம்ம னோர்க்கே.

தினை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும் முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுதி, நீ யாவர்க்கும் உவந்து அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை; மெய்யாக யாவரிடத்தும் தெளியாய், பெரும, பொய்யை; எந்நாளும், சுடும்வெம்மையொழியாது கடலிடத்தே இளைத்தெழுகின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நின்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களையொப்பை.—எ - று.

தேற்றுமென்றது, தேறுமெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றுமென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால், இது பூவைநிலையாயிற்று.(நூக)

(கூ0.) மூங்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்
செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னுச்சி நின்ற வுவவுமதி கண்டு
கட்சி மீஞ்ஞாயிற் சுரமுதல் சேர்ந்த
நி சில்வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து
தொழுதன மல்லமோ பலவே காஞற்
கழியுப்பு மூகந்து கன்ஞெ மடிக்கு
மாரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு
முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்
கo வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்
வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்
மாலை வெண்குடை யொக்குமா லெனவே.

தினை - அது; துறை - துடைமங்கலம்.

சோழன் தராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர்மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ள்.—கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட விளக்குப்போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண்ணேநின்ற உவாமதியின் மதியத்தைக்கண்டு காட்டுள்வாழும் மயிலைப்போலச் சுரத்திடைப் பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடையவிறலியும் யானும் கடிதின் விரைந்து தொழுதேமல்லேமோ? பலகால்; கடற்கழியிடத்துக் கழியினீரான்விளைந்த உப்பை மூகந்துகொண்டு மலைநாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆயையுடைய சகடையினது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச்செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பகட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி

னையுமுடைய வளவனது வெயிலைமறைத்தற்கெடுத்த உட்குப்பொருந்திய தலைமையையுடைய தாமம்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனக்கீரஞ்.—எ - று.

செம்மீனிமைக்கும் விசும்பினுச்சிகின்றமதியை உவமித்தமையின், இது தலைப்பெயலுவமையாய்கின்றது. கானல் - கடற்கரை. வெயிலென்றது, பகைவராலும் கொடியோராலும்வரும் வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்தநடத்திமாறுநோக்கி நோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றுயிற்று.

உவாமதியைக்கண்டு வளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வளவன்வெண்குடையைக்காட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு நிறைமதிதொழப்படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண்டால் தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம். (சுஎ)

(சுக.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்
சிறுமா ணெய்த லாம்பலொடு கட்கு
மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட
பழன வாளைப் பரூஉக்கட் டுணியல்
கு புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக
விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி
நீடுகதிர்க் கழனிச் சூதடு மாறும்
வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறாஅர்
தெங்குபடு வியன்பழ *முணையிற் றந்தையர்
கஎ குறைக்க ணெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து
செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட மூயலும்
வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந
னெஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறேர்ச் சென்னி
சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனிற்
கஞ மூமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவ
னெழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்
வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது
திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்
வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன் †இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளிசேட்சென்னியைக் கோஞ்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

---

* முணையினென்றும் பாடம். † காலேகப்பள்ளியென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—கொண்டையாகியமயிரையும் குளிர்ந்ததழையையுமுடையகடைசியர் சிறிய மாட்சிமையுடையநெய்தலை ஆம்பலுடனேகூடியும் மலங்குபிறழ்கின்ற செய்யின்கண்ணே தளம்புதுணித்திடப்பட்ட பொய்கையிடத்துவாழையினது பரிய இலைத்தையுடையதடியைப் புதியநெல்லினது வெள்ளியசோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு விலாப்புடைப்பக்கம்விம்மவுண்டு கெடியகதிரையுடைய கழனியினிடத்துச் சூட்டை இடுமிடமறியாது தடுமாறும் வலிய கையையுடைய உழவர்புல்லிய தலையையுடையசிறுவர் தெங்குதரும் பெரிய பழத்தைவெறுப்பின், தந்தையருடைய தன்குடியாமல் இடப்பட்ட குறைந்த இடத்தையுடைய கெடியபோரின்கண்ணே யேறி உகைத்தெழுந்து வளவிய கோட்புக்க பனையினதுபழத்தைத் தொடுதற்கு முயலும் நாடோறும் புதுவருவாயையுடைய நல்லநாட்டிற்கு வேந்தனுகிய வேல் விளங்கும்பெரியகையினையும் இயற்றப்பட்டதேரினையுமுடைய சென்னியது இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளராயின், தாமறிகுவர், தமக்குற்றகாரியம்; யாங்கள், அவனுடைய கணையமரத்தோடு மாறுபடும் இணைந்ததேரினைத் தப்பின்றுக மாறுபட்டோர் வாழக்கண்டதுமிலமே; விரைய அவனது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருந்தக்காண்டல் அவ்வாழக்கண்டதனினுமிலம்.—எ - று.

தளம்பென்றது, சேறுகுத்தியை. வழுவின்றுமலைதலாவது, வெளிப்படின்று மலைதல்.

(சுக)

(சுஉ.) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர்புண் டோட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்த றீட்டி
நிறங்கிள ருருவிற் பேஎய்ப் பெண்டி

(சுங) நெடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்
தறத்தின் மண்டிய *மறப்போர் வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
யுரைசால் சிறப்பின் மூரசொழிந் தனவே

சக பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பலில
மிடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவர
வுடன்வீழ்ந் தன்ரு லமரே பெண்டிரும்
பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்

சஎ மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னெஞ்சு மாற்ற
வரும்பெற லுலக நிறைய
விருந்துபெற் றனராற் பொலிகதும் புகழே.

---

*, விறற்போரென்றும், வயப்போரென்றும் பாடம்.

தினை - தும்பை; துறை - தோகைநிலை.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன்வேற்பஃறடக்கைப்பெரு விறற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருதுவீழ்ந்தாராக் கழாத்தலையார்பாடியது.

இ - ன்.—வருகின்ற தூசிப்படையைத்தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒருவரை வெல்வேமெனமிகுதல் எங்ஙனமாவது. பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரதுபுண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்யகையால் தமதுமயிரைக் கோதி நிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலுங்கொட்டுகின்ற மதமான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப் பொருந்தியபடையானே போரின்கண்வெகுண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்தன; புகழமைந்த தலைமையையுடைய முரசுவீழ்ந்தன; பலநூறுக அடுக்கப்பட்ட பகுனெண்பாடைமாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக்கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல்; அவர் பெண்டிரும், பச்சையிலைதின்னுராய்க் குளிர்ந்தநீரின்கண்மூழ்காராய் அவர்மார்பத்தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாடாத கற்பகத்தின்தாரினையும் இமையாதகண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடையதேவர்களும் மிகப்பெறுதற்கரிய உலகநிரம்பவிருந்துபெற்றார்; அதனாற்பொலிக நுங்கள்புகழ்.—எ - று.

அனந்தல் - பறைகொட்டுவார்கைபுண்படுதலின், மந்தமாக ஒலித்தல். அறத்தின்மண்டுதலாவது, படைபட்டபின்பெயராதுசென்று இருவேந்தரும்பொருதல். பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக் கிடக்கின்றபடியைக்கண்டு தம்மனத்தோடு கொந்துகூறுகின்றாராதலான், நும்புகழென முன்னிலையாக்கிக்கூறினார்.

வேந்தர்மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந்தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற உணவினேரும், விருந்துபெற்றனர்; இவ்வாறுபின்பும், யாம் அமரினைமேற்கொண்டு பொருதுவெல்வேமென்று தாந்தாம்நினைந்தநினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சோடு கூறிப் பின் பொலிகநும்புகழேயென அவ்வரசர்கிடந்தவாறுகண்டுகூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்று பாடமோதுவாருமுளர். வருதார்தாங்கி அமர்மிகல்யாவதென்பதற்கு இவர்கள்செய்தபடிகண்டு ..... இனிச் சிலர்பொருது வேறல் எங்கேயுளதென வியந்துகூறியதாக உரைப்பாருமுளர். (சூஉ)

(சூரு.) எனைப்பல் யானையு மம்பொடுதுளங்கி
வினைக்கும்வினை யின்றிப் படையொழிந் தனவே
விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லா
மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட் டனவே
(சூரு) தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாந்
தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே
விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொறுக்குந ரின்மையினிருந்துவிளிந் தனவே
சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே
யென்னு வதுகொ ருனே கழனி
யாம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்
யாண ரூரஅ வைப்பிற்
காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவரை அக்களத்திற் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—எத்தனையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனிமேலுண் டாக்கும் போரின்றிப் படையிடத்துப் பட்டன; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதிரையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாட்க ளுடனே அக்களத்தேபட்டன; தோற்கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல் லாம் தாம்பிடித்தபரிசை தம்கண்மறைப்பச் சேரப்பட்டனர்; வாரால்விசிக்கப் பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சீவாது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசமெல்லாம், பரிப்பார்படுதலான் இருந்துகெட்டன; சாந்தமைந்த மார்பின் கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக அரசரும், பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர். இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வளையணிந்த கையினையுடையமகளிர் செவ்வி அவலமுக்கிக் குளிர்ந்தபுனற் கண்ணேபாயும் புதுவருவாயமுத ஊர்களையுடைய அழகிய இடையையுடைய அவ ரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு.—எ - று.

அன்னேவென்னுவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னுவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னுவதுகொலென ஒருமையாற்கூறப் பட்டது.

(சுசு)

(சுசு.) நல்யா ழாகுளி பதலியொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
*விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்ஞை நீத்தனம் வரற்கே.

தினை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெடும்பல்லியத்தனார் பாடியது.

*, விசும்போடெருவையென்றும் பாடம்.

இ - ள்.—கல்லையாழையும் சிறுபறையையும் ஒருதலைமாக்கினையுடனேகட்டிப் போவேமல்லேமோ ? சொல்லுவாயாக, சில வினையையுடையவிறலி, யானையணி பொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணேபறக்கும் எருவையைப் பகிய, ஊன்றடிதகைப்ப மாற்றார்தேயத்தின்கண்ணேமருவிய அழகிய பெரிய செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய கோமானைக்கண்டு மிக்கநீரான் அடப் பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டுவருதற்கு.—எ - று.

எருவை - தலைவெளுத்து உடல்சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகெனினுமமையும். விறலி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையைநீத்தனம்வரற்குச் *செல்லாமோ வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (சுசு)

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பதனுரும் பாடம்.

(சுடு.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
விருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்பச்
சுரும்பார் தேறல் சுற்ற மறப்ப
வுழவ ரோதை மறப்ப விழவு
டு மகலு ளாங்கட் சீறூர் மறப்ப
வுவவுத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்
திருசுடர் தம்மு ணோக்கி யொருசுடர்
புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
கo புறப்புண் ணுணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் *பெருஞ்சேரலாதன் சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானோடுபொ நது புறப்புண்ணுணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—முழா மார்ச்சனையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பானை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து நெய்கடைதலையொழிய, தம் மூடையகலா வண்டார்ந்த மதுவையுண்ணுதொழிய, உழுவார் தொழில்செய்யு மோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசீறூர் விழாவினையொழிய, உவா வந்துகூடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுட ரும் தம்முள் எதிர்நின்றுபார்த்து அவற்றுள் ஒருசுடர் புல்லிய மாலைப்பொழுதின் கண் மலையுள்ளேயொளித்தாற்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முன்னுகக் கரு தியெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்குநாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வா ளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாழும் ஞாயிற்றையுடையபகல் எமக்கு இனி முன்புகழிந்த நாள்போலக் கழியா.—எ - று.

* பெருந்தோளாதனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

'மண்முழா மறப்ப' என்பதுமுதலாகிய செயவெனைச்சங்களெல்லாம், வாள் வடக்கிருந்தனனென்னும் வினையோடுமுடிந்தன. எறிந்தபுண் - எறிதல் ஏதுவாக உற்றபுண். 'முன்புகுதித் தெறிந்த புறப்புண்ணணி' என்றது, மார்பில்தைத்தபுண்ணும் புறப்புண்ணதலையொக்குமென நாணியென்றதாகக்கொள்க. (சூடு)

(சூசு.) களியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி
வளிதொழி லாண்ட வுரவோன் மருக
களியியல் யானைக் கரிகால் வளவ
சென்றமர்க் கடந்தநின் னுற்ற றுன்ற
(நு) வென்றோய் நின்னினு நல்ல னன்றே
கலிகொள் யாணர் *வெண்ணிப் பறந்தலை
மிகப்புக முலைக மெய்திப்
புறப்புண் ணணி வடக்கிருந் தோனே.

தீணை - வாழகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானை †வெண்ணிக்குயத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரியகடலின்கண்ணே மரக்கலத்தையோட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றி நாவாய் ஓடாதாக ஆண்டு வளிச்செல்வனையழைத்து ஏவல்கொண்ட வலியோன்மரபிலுள்ளானே, மதம்பொருந்திய யானையையுடைய கரிகால்வளவ, மேற்சென்று போரை எதிர்நின்றுகொன்ற நினதுவலிதோற்ற வென்றவனே, நின்னினும் நல்லனல்லவே? தழைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயை யுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப் புகழை உலகத்துப்பொருந்திப் புறப்புண்ணிற்குநாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருத்தலான்.—எ - று.

புகழெய்தியென்றது, புறப்புண்நாணுதறன்னே. ஓட்டியென்பதனை ஓட்ட வெனத்திரிக்க. எய்தி - எய்தவெனத்திரிப்பினுமமையும்; எய்தவென்றுபாடமோதுவாருமுளர்.

உரவோன்மருக, கரிகால்வளவ, வென்றோய், வெண்ணிப்பறந்தலைப்பட்ட புறப்புண்ணணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி வடக்கிருந்தோன், நின்னினு நல்லனன்றேயெனக்கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன் வென்றிகூறியதாகலின் ..... (சூசு)

(சூஎ.) அன்னச் சேவ லன்னச் சேவ
லாடுகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ண
லுருத்தெ ழெரிக்கு மொண்முகம் போலக்

---

* வெண்ணிற்பறந்தலையென்றும் பாடம்; "இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னிருங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணிற் முக்கிய வெருவரு நோன்முட், கண்ணுர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" என்றார் பொருநராற்றுப்படையிலும் [அடி சுசுக - சுசஅ].

† வெண்ணிற்குயத்தியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கோடுகூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
ஞ மையன் மாலையாங் கையறு பினையக்
குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
சோழருன் னுட்டுப் படினே கோழி
யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
கo வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க விரும்பிசி
ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டநி
னின்புறு பேடை யணியத்த
னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

தினை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.
கோப்பெருஞ்சோழனைப் *பிசிராந்தையார் பாடியது

இ - ள்.—அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னுட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபங்கும்வந்துபொருந்தியமதியம் அரும்புநிலாவிளங்கும் தமியோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் யாம் செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினதுபெரியதுறைக்கண்ணே அயிரைமேய்ந்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றீயாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின்கண் உயர்ந்தநிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்தி விடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணேபுக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கிள்ளிகேட்பப் பெரியபிசிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடைபூண்ட் தனது விருப்ப முறும் நல்ல அணிகலத்தையளிப்பன், நினக்கு.—எ - று.

'ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு வென்றிமிக்க வென்றியெனினுமமையும். குறும்பறையென்றது, பேடையை. வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில் காவலர் விடவேண்டாதெனினுமமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிளங்குமென முதல்வினைகொண்டது; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமமையும். ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்க ணுறைவானென்றுரைப்பாருமுளர். பேடையணிய நன்கலம் நல்குவனென்பத றைப்பயன் : மறவாதுபோதல்வேண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (சுஎ)

(சுஅ.) உடும்புரித் தன்ன வெண்பெழு மருங்கிற்
கடும்பின் கடும்பசி கலையுநர்க் காணாது
சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
தீங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்
ஞ தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து

* இரும்பிசிராந்தையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
னுடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை
புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்
கஅ மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
கேஎ னாகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்
தணிபறை யறீஇ மணிகொ டேர்வழிக்
கசு கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகுத்த
நறுஞ்சே முடிய வறுந்தலை யானை
நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
மூற்றந்தை யோனே குரிசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

தினை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உடும்புரித்தாற்போன்ற எலும்பெழுந்த விலாப்புடையையுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பாரைக்காணுதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் செல்செவிக்கண்ணதாகிய யாழை இப்பாண்சாதியது உணவிற்கு மூதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்றுவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றீயோ பாண, பூணைத்தாங்கி அழகியபெருமையையுடைய எழிற்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, நன்றணிமைபொருந்தி அதுதீர்ந்தகுழவிக்குச் சுரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது கரைமரத்தைச்சார்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யும்பகையிடத்து எவனாகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காதமறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்ததோள்களைத்தட்ட அவருடைய மேற்கோள்தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக்கண் ஓவியங்களைப்பருகுவார் தம் நடுங்கு கையான் உருக்கப்பட்ட நறிய அச்சேற்றின்கண் ஆடிய பாகரேறுதயானை கெடிய நகரிடத்தெலிக்கும் பறையினது ஓசையைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறன்வாயிலைநினையாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செல்வையாயின்.—எ - று.

செம்பொறியென்றது, *"வையகன் மார்பிடை வையமூன்றுள" என்னும் குணத்தை; திருமகளெனினுமமையும். உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்பு முற்று. பூண்சுமந்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையெனவியையும்.

* சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், நுக:—"வையகன் மார்பிடை வையமூன்றுள, புரைதபு பொன்புரை நாவு மூன்றுடைத், தருவதாத் தோள்களு மமரர் கோன்களிற், றுருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே."

பாண, நீசெலின், நெடுந்தகை, பொருநன், குரிசில், உறந்தையோன்; அவன் பிறன்கடைமறப்ப நல்குவன்; நீ ஈங்கு எவன்செய்தியோவெனக்கூட்டுக.

'உட்பகையொருதிறம்பட்டென' என்பதற்கு உள்ளபகை சந்தர்ப்பிய ஒரு கூற்றிலே பட்டதாகவென்று உரைப்பினுமமையும். 'புட்பகையெவாளகலின்' என்றோதி, உள்ளபகை தம்மிற்கூடிற்றாக, புள்நிமித்தத்திற்குப்பகைவன் எவாளகலிற் சாவேம்யாமென மறவர் தோள்புடைப்பவென்று உரைப்பாருமுளர்; புட்பகையென்று இவனுக்கு ஓர்பெயர். பகட்டினுடையதோற்றம் பொலிவுபெற வென்பாருமுளர். (கூஅ)

(கூக.) கையது கடனிறை யாழே மெய்யது
புரவல ரின்மையிற் பகியே யனையது
வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ
ரோம்பி யுடுத்த வுயவற் பாண
நு பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போலப்
பெரும்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை
வையக முழுதுடன் வளைஇப் பையென
வெண்ணை வினவுதி யாயின் மன்ன
ரடுகளி றுயவுங் கொடிகொள் பாசறைக்
கo குருதிப் பரப்பிற் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்
பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை யோனை
பொருநர்க் கோக்கிய வேல னெருநிலைப்
பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தா
கரு ரொள்ளெரி புரையு முருகெழு பசும்பூட்
கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாயி
னெடுங்கடை நிற்றலு மிலையே கடும்பகற்
றேர்வீ சிருக்கை யார நோக்கி
நீயவற் கண்ட பின்றைப் பூவி
உo னுடும்வண் டிமிராத் தாமரை
சூடா யாத லதனினு மிலையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்கையகத்தது, இலக்கணமுறைமைநிரம்பிய யாழ்; உடம்பின் கண்ணது, சுத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி; அரையதாகிய வேற்றிழை ஊடி போன வேர்ப்பானனைந்த சோளையை அற்றமறைத்து உடுத்த வருத்தத்தையுடைய பாண, மடியால் மேற்கோளில்லாதவனுடம்பையொப்பப் பெரிதாகப் புற்கென்ற மிகப்பெரிய சுற்றத்தையுடையையாய் உலகமெல்லாவற்றையுஞ்சூழ்வந்து பின்னை என்னை மெல்லவறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்கின்றாயாயின், கேளாய்; வேந்த

ரது கொல்யானை புண்பட்டுவருந்தும் கொடியெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட் குருதிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக்கொன்று புலாலையுடைய போர்க்களத்தை யுண்டாக்கிய போர்செய்யும்படையையுடையவன், உயர்ந்தநிலையையுடைத்தாகிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டெடுக் கப்பட்ட வேலையுடையனாய் ஒருபெற்றியே பகைவர்நாட்டின்கட்போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்டமாலையையும் ஒள்ளிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பொன் னாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின், அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநிற்றலும் உடையையல்லை; விளங் கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கியிருக்குமிருப்பை நின் கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக்கண்டபின்பு பூவின்கணாடும் வண்டு ஊதாத பொற் றாமரைப்பூவைச் சூடாயாதல் அந்நெடுங்கடைநிற்றலினுமுடையையல்லை; அத னால், ஆண்டுச்செல்வாயாக.—எ - று.

தகைதார் - தகைத்தாரெனநின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளைஇ வினவுதியாயின், தானையையுடையவன், உறந்தை யோன்; அவன்பாற்படர்குவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடைநிற்றலுமிலை; நீ அவற்கண்டபின்றைத் தாமரைசூடா யாதல் அதனினுமிலையென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகியதாமரையெனினுமமையும்; அதற்கு இன் - அல்வழிச்சாரியை. புகழ்த் தகையில்லோனென்பதூஉம் பாடம். ஒருநாளுள் முதலனபத்துநாழிகையும் அற த்தின்வழியொழுகிப் பின்பத்துநாழிகையும் இறையின்முறைமைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால், கடும்பகற்றேர்வீசிருக்கை யென்றார். (௬௯)

(௭௦.) தேஎந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி
௫ வினவ லானா முதுவா யிரவல
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனக
ரடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா
திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்
௧௦ கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாழ்பன் ஞாங்க ரூதுங்
கைவள் ளீகைப் பரணன் சிறுகுடிப் /ண்/
பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுத
௧௫ லின்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை

விறகுகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் ருளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் *கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—'தேன்போல இனிய நரப்புத்தொடைபொருந்திய சிறிய யாழை யுடையபாண, கயத்தின்கண்வாழும் யாமையை நாராசத்தின்கண்ணே கோத்தாற் போன்ற நுண்ணியகோலாற்பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக' என்று சொல்லிப் பலவும் என்னைவினவுதலமையாத முதியவாய்மையையுடைய இரவ லனே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; தைமாதத்தின்கட்குளிர்ந்த பொய் கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றநகரி டத்து அடுநெருப்பல்லது சுடுநெருப்பறியாது சோற்றையும் தண்ணீரையும்விளைக் கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கீள்ளிவளவனது நல்லபுகழைநினைத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்பலின்மீதே ஊதுங் கையான்வள்ளிய கொடையையுடைப பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிகாறும் மயி ரினையும் ஒள்ளியநுதலினையும் இனியமுறுவலையுமுடைய விறலியுடனே மெல்ல மெல்ல நடந்துசெல்வையாயின் செல்வத்தையுடையையாவை; விறகைக் காட்டி னின்றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு கேர்பாடன்று, அவனது வண்மை; அதுபெறுவேங்கொ லென்றுகருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க.—எ - று.

'பாண தணிக' எனக்கூறி வினவலாறு இரவல, விறலியொடு மென்மெலச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச் செல்வையாயினெனவுமமையும். நகையுடையநாடென இயைப்பாருமுளர்.

'விறகுகொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று' என்பதற்கு விறகிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றாற்போல்வதோர் தலைப்பாடன்றென்று பொரு ளுரைப்பாருமுளர்; அதுபொருந்துமேல் அறிந்துகொள்க. (எ0)

(எக.) மடங்கலிற் சினனி மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தானை வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னொடு பொருது மென்ப வவனை
யாரம ரலறத் தாக்கித் தேரோ
நு டவர்ப்புறங் காணை ஞயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் பிரிக
வறனிலை திரியா வன்பி னவையுத்தீத்
திறனி லொருவனீ காட்டி முறைதிரிந்து
மெலிகோல் செய்தே ஞகுக மலிபுகழ்

* கோவூழகியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கo வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு மூசாலந்துவஞ் சாத்தனு மாத னழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனு மூளப்படப் பிறருங்
கரு கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
வின்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னென்றே
மன்பதை காக்கு நீள்குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னெரீஇப்பிறர்
வன்புலங் காவன் மாறியான் பிறக்கே.

தினை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன்பாட்டு.

இ - ள்.—சிங்கம்போலச்சினத்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்துச்செல்லும்படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடிவந்து என்னெடுபொருவேமென்றுசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரியபோரின்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனுக; அறமானது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடில்லாத ஒருவனைவைத்து முறை கலங்கிக் கொடுங்கோல்செய்தேனுகுக; மிக்கபுழையுடைய வையையாறுசூழப்பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மையலென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனுகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழமைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்யசினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் எனதுகண்போலும் நண்பினையுடைய நட்டாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்நகையைத் தப்பியவனுகிப் பலவுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டிநாடுகாக்கும் காவலினீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காக்கும் காவற்கண்ணே இக்குடிப்பிறப்பினீங்கி யான்பிறப்பேனுகுக.—எ - று.

'மெலிகோல்செய்தேனுகுக' என்பதனுள் ஆகுகவென்பது, எங்குந்தந்தாைக்கப்பட்டது. ஒன்றேவென்பது, எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னுங்கூட்டுக. (எக)

(எஉ.) நகுதக் கனரே நாமிமீக் கூறுக
நிலைய னிவனென வுலையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும்பாவடிப் பணைத்தா
ணெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
கு படையமை மறவரு மூடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்

சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி மூரசமொ
டொருங்ககப் படேள னுயிற் பொருந்திய
கo வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணுது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னுகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னுக
கரு வுலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர்பா டாது வனைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
விரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்பாட்டு.

இ - ள்.—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கார் இவன் ஆளுநாட்டை மிகுத்துச்சொல்லுவ ரெனவும் இவன்ரூன் இனியனெனவும் யான்வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இரு மருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரியகாலினையு முடைய உயர்ந்த நல்லயானையினையும் தேரையும் குதிரையையும் படைக்கலத் தொழிலமைந்த வீரரையும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபடுஞ்சினம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினம்பொருந்திய அரச ரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது மூரசத்தோடுகூட அவ ரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண்வாழ்வார், தாங்கள்சென்றடையுநிழற்காணுதே கொடியன் எம்முடையவேந்தனென்றுகருதிக் கண்ணீரைப்பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையேனுகுக; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்டகேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன்முதல்வ னுக உலகத்தோடுநிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை; என்றற்புரக்கப்படுங்கேளிர் துயரம்மிக இரக்கு மவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—எ - று.

என்னிழல்வாழ்நராகிய குடியென்க. உலையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக்கூறிய தாகவுங்கொள்க. இவனென்றூர், தங்கருத்துக்கண் அணுமையான். அகப்படே னுயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாக்கி அகப்படேனுயின், கோலேனுகுக; இன்மை யானுற; என் நிலவரை புலவர்பாடாது வனைகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்' என்பதனை, நாட்டாரால் மீக்கூறப்பட்ட மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினுசென நகுதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமமையும். நில வரைப்புரப்போரெனவும் பாடம். (எஉ)

(எ௩.) மெல்ல வந்தெ னல்லடி பொருந்தி
யீயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்ச
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
௫ தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
௧௦ வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண்
வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந்திய
தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ள்.—மெல்லவந்து எனது நல்ல அடியையடைந்து எமக்கு ஈயவேண்டுமென்று தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசுபொருந்திய பழையதாய்வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ எளியது; இனிய உயிரேயாயினும் கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண்; அமைச்சர் படைத்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது வலியைப் பாதுகாவாது என்னுள்ளத்தையிகழ்ந்த அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும்விளங்கத் துயில்கின்ற புலியை இடறிய குருடன்போலப் பிழைத்துப்போதலோ அரிது; மூங்கிலைத்தின்னும் வலியையுடைய யானையினது காலின்கணகப்பட்ட வலிய திணியமூங்கிலது நீண்ட முளையையொப்ப மேற்சென்று அவ்விடத்து வருந்தும்படி பொருதிலேனாயின், கூடிய தீதில்லாத நெஞ்சத்தாற் காதல்கொள்ளாத பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய பொதுப்பெண்டிரது பொருந்தாத புணர்ச்சியிடை என்மாலை துவள்வதாக.—எ - று.

'இரக்குவிராயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். தீதில்காதல்கொள்ளாவென இயைப்பினுமமையும். உள்ளமென்றது, உள்ளத்தாற்சூழும் சூழ்ச்சியை. தன்மேம்பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது தற்புகழ்தலென்னுங்குற்றமாகாது. (எ௩)

(எ௪.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபத

* நல்லுருத்திரனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

மு மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாமிரந் துண்ணு மளவை
யீன்ம ரோவிவ் வுலகத் தானே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமான்கணைக்காலிரும்பொறை சோழன்செங்கணானோடு போர்ப்புறத்துப் போந்து பற்றுக்கோட்பட்டுத் தடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று பெறாது பெயர்த்துப்பெற்றுக் கைக்கொண்டிருந்து உண்ணுன் சேரல் லித் துஞ்சியபாட்டு.

இ - ள்.—பிள்ளை இறந்துபிறப்பினும் தசைத்தீயாகிய மனை பிறப்பினும் அவற்றையும் ஆளல்லவென்றுகருதாது வாளோக்குதலில் தவிரார் அரசராயிருக்க, பகைவர்வாளாற்படாது, சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத் தன் பத்தைச்செய்து இருத்திய கேளல்லாதகேளிருடைய உபகாரத்தான்வந்த தண்ணீரை இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும் மனவலியின்றி வயிற்றின்கட்டீயை மாற்றவேண்டித் தாமேயிரந்துண்ணும் அளவினையுடையாரை அவ்வரசர்பெறுவார்களோ இவ்வுலகத்தின்கண்.—எ - று.

அளவையுடையாரை அளவையென்றார். இதன்கருத்து: சர்க்குழவியும் ஊன்பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்திரையும் பெற்றிலேமெனப் பிறர்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. கேளல்கேளிரென்றது, சிறைக்கோட்டங்காவலரை.

அன்றி, இவருண்மையுடையனல்லனென்று வாளாற்கொல்லாராய்த் தொடர்ப்படுமலிபோல இடர்ப்படுத்திருத்திய கேளல்கேளிர் வேளாண்சிறுபதத்தை மதுகையின்றி வயிற்றுத் தீத்தணிக்கவேண்டித் தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவி செத்துப் பிறப்பினும் ஊன்தடிபிறப்பினும் இவ்வுலகத்து மகப்பெறுவாருளரோ வென உரைப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுமின்மையின், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எச)

(எடு.) மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற மூய்த்தெனப்
பாரா வந்த பழவிறற் முய
மெய்தின மாயி னெய்தினஞ் சிறப்பெனக்
குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்
மு சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே
மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்முள்
விழுமியோன் பெறுகுவ னாயி னெழ்நீ
ரறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை
யென்றூழ் வாடுவறல் போல வன்று
கூ0 நொய்தா லம்ம தானே மையற்று
விசும்புற வோங்கிய வெண்குடை
முரசுகெழு வேந்த ரரசுகெழு திருவே.

திணை - அது; துறை - *பொதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ள்.—தங்குடியின்முதியோரை முதியோரைக் கூற்றம் கொண்டு போயிற்றாக, விதிதரப்பட்டுத் தம்பால்வந்த பழையவெற்றியாலுண்டாகிய அரசுரிமையைப் பெற்றேமானால் இத்தலைமையைப்பெற்றேமெனக்கொண்டு தங்குடிமக்களை இறை வேண்டியிரக்கும் மிகுதியில்லாத ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெறின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணாதாம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடுத்துப்பொரும் போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சியையுடைய சீரியோன்பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய கயத்திடத்துச் சிறிய தண்டாகிய வெளிய கிடேச்சினது கோடைக்கணுலர்ந்த சுள்ளியைப்போலப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று விண்ணின்கண்ணேபொருந்தவுயர்ந்த வெண்குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசரது அரசாட்சியைப்பொருந்திய செல்வம்.—எ - று

குடிபுரவிரக்குமென்பது, குடிமக்களைக்கொள்ளுங்கடமையன்றி மிகத்தர வேண்டுமென்று இரத்தலை.

தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும்சிறந்தன்று; வேந்தர் அரசுகெழுதிருவிழுமியோன்பெறுகுவனாயின், நன்றுநொய்தாலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன் - ஆக்கத்தின்கண்வந்தது. அம்ம - அசைநிலை. (எரு)

(எசு.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்
புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை
யின்றி னூங்கோ கேளலந் திரளரை
மன்ற வேம்பின் மாச்சினை யொண்டளிர்
ரு நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து
செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி
யொலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
பாடின் றெண்கிணை கறங்கக் காண்டக
நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூட் செழியன்
கo பீடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்
பொருது மென்று தன்றலை வந்த
புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க
வொருதா னாகிப் பொருதுகளத் தடலே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன்தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை இடைக்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும் ஒருவற்கு ஒருவன் தோற்றலும் புதிதன்று, இந்தவுலகத்தின்கண் முன்னேதொட்டு இயல்பு; இன்றையின்முன்கேட்

---

* பொருள்மொழிக்காஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டறியேம்; திரண்ட தாளையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின் கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரை நீண்டகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே சிறப்பச்சூடி ஓசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பக் காட்சிதக நாடுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்னாற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழியனது பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொருவேமென்று தன்னிடத்துவந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய ஏழரசருடைய நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவனாய் நின்று பொருது களத்தின்கட்கொல்லுதல்.—எ - று.

ஒருவனையொருவன் அடுதலும் தொலைதலும் புதுவதன்று, இவ்வுலகத்தியற்கை; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த எழுவர்நல்வலமடங்க ஒருவனாகித் தெரியலை மாலையொடு காண்டகச்சூடிக் கிணைகறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன்றின் ஊங்கோ கேளலமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (எசு)

(எஎ.) *கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டுக்
குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பி னொண்டளிர்
நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
ரு நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணிதார் பூண்டு
தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றயின் றனனே வயின்வயி
னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
க0 வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச்செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளியதளிரை நெடிய கொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடுசூடிக் குறியவளைகளையொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெறநின்றவன் யாரோதான்? யாரேயாயினும், அவன்கண்ணி வாழ்வதாக; தாரையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமிலன்; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான்;

* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாடெட்டனுள் வியப்பின்வகையாகிய சிறியோர் பெருந்தொழில்செய்தற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, மெய்ப்பாட்டியல் எ - ம் சூத்திரவுரை].

முறைமுறையாகவெருண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்ததுமிலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பரந்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒலியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணேபொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும் இவ்வாறுசெய்தேமென்று தன்னைமிகுத்ததுவும் அதனினுமிலன்.—எ - று.

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்குறிப்பு. இழித்தன்றென்பது, இழிந்தன்றென மெலிந்துநின்றது. (எஎ)

(எஅ.) வணங்குதொடைப் பொலிந்த *வலிகெழு நோன்றா
ளணங்கருங் கடிந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்ந்
தலைச்செறி யுழுவை யிளைக்குவந் தன்ன
மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து
விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்
பொருவரு மியாயன் கொண்டியும் பெரிதென
வெள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்
புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர
வீண்டவ ரடுதலு மொல்லா ணுண்டவர்
மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்
தந்தை தம்மூ ராங்கட்
டெண்கிணை சுறங்கச்சென் றுண்டட் டனனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வளைந்த சந்துகளாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய போரின்கண் நிலைதளராத பொறையினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமுடைய என்னிறைவன் மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புலி தான் விரும்பிய தோர் இரையை நோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, 'சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற் பொருவானும் இளையன் கொள்ளையும்பெரிது' என இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புற்கென்ற கண்ணராய் நின்றவிடத்துநில்லாது புறத்தேபோக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடுதலும் உடம்படாளாய் அவ்விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தங்களூரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று அவ்விடத்தேகொன்றான்.—எ - று.

தந்தைதம்மூரெனறதனை, "எவ லிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றாற்போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய ஊர்களை. (எஅ)

(எக.) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி
மன்ற வேம்பி னெண்குழை மலைந்து

---

*மதனுடை நோன்றாளென்றும் பாடம்.

தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்ந்த
(ரு) வம்ப மள்ளரோ பலரே
யெஞ்சுவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

கிணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனது பழையகரிவாயிற்கட் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச்சூடித் தெளிந்த ஓசையையுடைய பறைமுன்னுகக் களிறுபோலப் பெருமிதத்தோடுநடந்து வெய்ய போரையுடைய நெடுஞ்செழியனும்வந்தான்; அவனெதிர்த்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே; பகற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடந்தையைப் புணரவருகின்ற கன்னிப்போராதலாற் பனிக்கயமண்ணி யென்றார். கிணைமுன்னர்வருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எசு)

(அ0.) இன்கடுங் கள்ளி ஞமூ ராங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னெதுங் கின்றே
(ரு) நல்கினு நல்கா ஞயினும் வெல்போர்ப்
போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல
விருகலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே.

கிணை - துடும்பை; துறை - எருமைமறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவனூட்டு ஆழர்மல்லனைப் பொருது அட்டுநின்றனைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—இனிய அழன்ற கள்ளினையுடைய ஆமூரிடத்து வலியையுடைய மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாகமார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி முதுகின்கண்வனைத்துப் பறித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையையொப்பத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியமோதி அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்ந்துநின்றுகொன்றநிலையை, கண்டால் உவப்பினும் உவவாஞயினும், இவன்றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய இத்தன்காண்பாஞக.—எ - று.

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப்போர்செய்தானை விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றானென்பதாம்.

'பணைமுயலும் யானைபோல வொருதலை யொசிய வெற்றி' என்று பாடமோதி, அம்மல்லன்முற்கூறியினும் பிற்கூறியினும் ஒருதலைமுறியமோதியென்று உரைப்பாருமுளர். இல் - விழைவின்கண்வந்தது. (அ0)

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிறே
கார்ப்பெய லுருமின் முழங்கலா னுவே
யார்கொ லளியர் தாமே யா ரார்ச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்
கவிகை மள்ளன் கைப்பட் டோரே.

தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங்கூடி ஒலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடையகளிறு, கார்காலத்துமழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவிந் தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல்.—எ - று. (அக)

(அஉ.) *சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப்
பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்
கட்டி னிணக்கு மிழிசினன் கையது
போழ்தூண் டேரியின் விளைந்தன்று மாதோ
வூர்கொள வந்த பொருநரெ
டார்புனை தெரிய னெடுந்தகை போரே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றுக அவ்விழாவிற்கு உதவப்போக வும் தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப்பொருந்தினளாக அவள் மெய்நோவிற்கு உதவப் போகவும்வேண்டிப் பெய்கின்றமழையையுடைய ஞாயிறுவீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலைமகன்கையதாகிய வாளைச்செலுத்தும் ஊரியினும் விளைந் தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரரோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியை யுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ - று.

நெடுந்தகைபோர், பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெ னப் பெண்ணீற்றுற்றென இழிசினன்கையதாகிய ஊரியின் விளைந்தன்றெனக் கூட்டுக.

---

* இப்பாட்டினுள், 'உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்டேரிக்குப் பல அடை கூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதும் ஓரடையின்றி வா ளாது கூறினமையினும், உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினமும்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உடனெடுநோக்கி மறுத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினன் ஒருகணத்துள்ளே பலவேந்தரை ஒருங்குவேறற்கு விளைகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்' என்பர் நச்சி னார்க்கினியர் [தொல், பொரு, உவமவியல், ௨0 - ம் சூத்திரவுரை].

சாறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், பெண்ஈற்றுற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க; ஒன்றாகவுரைப்பாருமுளர். (அஉ)

(அ௩.) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே
*யடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே
யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று
௫ மொருபாற் படாஅ தாகி
யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூரே.

திணை - கைக்கிளை; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கன் †மகன் கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—அடியின்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற தாடியினையுமுடைய இளையோன்பொருட்டு எனதுவளை என்னைக்கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சுவேன்; அவன்பகையைக்கொல்லுந்தோளைத்தழுவுதற்கு அவையின்கணுள்ளாரைநாணுவேன்; என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும், யாயேயாதல் அவையேயாதல் ஒருகூற்றிற்படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற்பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர்.—எ - று.

மையலூர் பெருவிதுப்புறுகவெனக்கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், வளைகழலுதற்கு அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

'ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூர்' என்பதற்கு அச்சமும் நாணுமுண்டாய்வருந்தும் என்கூற்றிலும்நில்லாது என்காதலறிந்து அவனோடு கூட்டநினையாத யாய்கூற்றிலும்நில்லாது இருவர்கூற்றிலும்நின்று மயங்குகின்றவூரெனினுமமையும். (அ௩)

(அச.) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே
யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே
போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினே
கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க
௫ ணேமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்
குமணர் வெரூஉந் துறையன் னன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடையதலைவன், தன்னாடிழந்தவறுமையாற் புற்கைநுகர்ந்தானாயினும் பகைவரஞ்சத்தக்க பெரியதோளையுடையன்; யாம், அவனுடைய சிறைப்புறத்திருந்தும் பலகாலுங்காணப்பெறினும் மெய்யுறப்பெறாமையின் வருந்திப்

---

* அடுதொறுமுயங்கலென்றும் பாடம்.

† மகன் நக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்போலும் நிறத்தையுடையேமாயினேம்; போரையேற்று என்தலைவன் போர்க்களத்தின்கட்புகிற் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவூரின்கட் போர்செய்தற்கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோள்வலிபேசி இன்பமுற்றுப்போந்தவீரர்க்கு உப்புவிற்பாரஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையையொப்பன்.—எ - று.

என்னை புற்கையுண்டும் பகைவெல்லும் பெருந்தோளனும்; யாம் அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமையால் பொன்போன்றனமெனத் தன்வேட்கைமிகுதிகூறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோளையுடையனாயும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும், பொன்போற்பசந்தேமென்று அழிந்துகூறியதாகப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

உமணர் வெரூஉம் துறையன்னனென்றதனாற்பயன்: வருத்துங்கூற்றின் ஆடவரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனோவென்னும் நினைவிற்றாக்குக. (அச)

(அரு.) என்னைக் கூரிஃ தன்மை யானு
மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு
மாடா டென்ப வொருசா ரோரே
யாடன் றென்ப வொருசா ரோரே
ரு நல்ல புல்லோ ரிருநன் மொழியே
சிறுசிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மின்
பொதுவ[illegible]ரப் போந்தைப் பொருந்தி நின்று
யான்கண் டனன்வ னாடா குதலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும் என்னுடையதலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவனதுவென்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியன்றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப்பட்ட நல்லவார்த்தையும் நல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஓடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தையுடைய பனையைப்பொருந்திநின்று, எனதுவளையும் கலையுமுதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவென்றியாதல் யான்கண்டேன்.—எ - று.

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதனால், இவளது ஆதரவுதோற்றிநின்றது. நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ஆடென்றதூஉம் ஆடன்றென்றதூஉம் அவனைச் சுட்டியேகூறினமையின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினுமமையும். ()

(அசு.) சிற்றி னற்றூண் பற்றி நின்மகன்
யாண்டுள னோவென வினவுதி யென்மகன்
யாண்டுள னாயினு மறியே னோரும்

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல
ஈன்ற வயிறே விதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ள்.—சிறிய இல்லின்கண் கல்லளையைப் பற்றிநின்று கன்மகன் எவ்விடத்துளனென்று கேட்பை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்துளனாயினும் அறியேன்; புலிகிடந்துபோன கன்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிறே இஃது; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணே தோன்றுவன்; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்சென்றுகாண்.—எ - று.

'ஈன்றவயிறேவிது' என்றகருத்து: புலிசேர்ந்துபோகிய அளைபோல அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஒருமென்பதனுரும், மாதோவென்பதனுரும் - அசைச்சொல். (அசு)

(அஎ.) *களம்புக லோம்புமின் றெவ்விர் போரெதிர்ந்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைக
லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிங்கள் வலித்த காலன் னேனே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

†அதியமான்நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றுமின், பகைவிர், போரின்கண் மாறுபட்டு எங்களுள்வைத்தும் ஒருவீரனுளன்; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கூடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதோர் தேர்க்காலையொப்பன்.—எ - று.

போரெதிர்ந்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. தேர்க்காலோடு உவமை - விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (அஎ)

(அஅ.) யாயி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னெங்குதிற
லொளிறிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்
கதிர்விடு நூண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்

---

* இச்செய்யுளை, வாகைத்திணையின் துறையாகிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற்றற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் சூத்திரவுரை].

† அதிகமான் நெடுமான்வஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ரு விழவுமேம் பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணா வூங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எப்பெற்றிப்பட்டீராயினும், அணியையும் தூசியையுங்கொண்டு யாம் அவனோடு பொருவோமென்றுசொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியையுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடிய வேலையுடைய இளையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற நுண்ணிய தொழிலையுடைய பூணணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் களவேள்விமுதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்லபோரைச்செய்யும் முழாப்போலுந்தோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக்காண்பதற்குமுன் ; கண்டால் அதுசெய்தல் அரிதாகலான்.—எ - று.

என்னையைக் காணாவூங்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஓம்புமினெனக் கூட்டுக. (அஅ)

(௮௯.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட் டல்குன்
மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி
பொருநரு முளரோநும் மகன்றலை நாட்டென
வினவ லானாப் பொருபடை வேந்தே
ரு யெறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன
சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதான்று
பொதுவ[illegible]றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பி
னதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த ஏந்திய பக்கத்தினையுடைய அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்டகண்ணினையும் ஒளிதங்கிய நுதலினையுமுடைய விறலி, என்னோடு பொருவாருமுளரோ நும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், எம்முடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்மண்டும் பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர் ; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற முழவினது காற்றெறிந்த தெளிந்த ஓசையையுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக் கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்றுமகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன்.—எ - று.

'தெண்கண்' என்றது, அதன்கண் ஓசையை. போரென்றது, போர்ப்பறையை. (அகூ)

(௯௦.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்த
ளடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்

மறப்புலி யுடலின் மான்கண முளவோ
மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய
(நு) விருளுரு மூண்டோ ஞாயிறு சினவி
னச்சொடு தாக்கிய பாருற் றியங்கிய
பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய
வரிமணன் ஞெமலக் கற்பக நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறைபு மூண்டோ
(கo) வெழுமரங் கடிக்குந் தாடோய் தடக்கை
வழுவில் வண்கை மழவர் பெரும
விருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருகரு முளரோ நீகளம் புகினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மூரிந்த வகையையொப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தட்பூ இலைதழைத்த குளவியுடனேநாறும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புலிசீறின் எதிர்நிற்கவல்ல மானினமுமுளவோ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின்? பாரத்துமிகுதியாற் பார் அச்சு மரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்குளித்தபண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழித்துப்பட்ட மணற்பரக்கவும் கற்பிளக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போதற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அவைபோல, கணையமரத்தையொக்கும் முழந்தாளிலேபொருந்திய பெரியகையாகிய தப்பாத வண்மையைச் செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நினது மண்ணைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின்.—எ - று.

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருகருமுளரோ? இல்லையன்றேயெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; தடக்கையையுடைய பெருமவெனக்கூட்டி, வண்கையை மழவரொடுகூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர். மதப்பகடென்பதூஉம் பாடம்.(கo)

(கூக.) வலம்படு வாய்வா ளேந்தி யொண்ணுர்
களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை
யார்கலி நறவி னதியர் கோமான்
போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி
(நு) பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி
நீல மணிமிடற் றொருவன் போல
மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்
பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட

சிறியிலை *நெல்லித் தீங்கனி குறியா
கo தாத னின்னகத் தடக்கிச்
சாத னீங்க †வெமக்கீத் தனையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

இ - ள்.—வென்றியுண்டான தப்பாத வாளையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின் கட்பட வெண்மை கழலவிடப்பட்ட வீரவளைபொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச்செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான், மாற்றரசைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னுற்செய்யப்பட்ட மாலையையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை நுதல்போலப்பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நில் பெறுவாயாக; பெரும, நீ, பழையநிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின் கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதென்றுகருதாது அதனைப்பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக்கூறுது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.—எ - று.

'நீல மணிமிடற் றொருவன் போல' என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈத்தாயாதலால், பெரும, நீ நீலமணிமிடற்றொருவன்போல மன்னுகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி' என்பதற்குப் பிறைதான் நுதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும். (கக)

(கஉ.) யாழொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்
கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை
யென்வாய்ச் சொல்லு மன்ன வொன்னார்
நி கடிமதி லரண்முலை கடந்த ப
நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன் மாறே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாழோசைபோல இசையால் இன்பமும்செய்யா; காலத்தோடும் கூடியிரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன, பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல்; என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

"* மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யெனைவைக் கீந்த, வரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே, லரவக் கடற்றானை யதிகனும்" என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் [அடி. - கக - கoக].

†, எமக்கீத்தோயேயென்றும் பாடம்.

யன, பகைவரது காவலியுடைத்தாகிய மதிலியுடைய அரண்பலவற்றையும்வென்ற நெடுமானஞ்சி, நீ அருளுதலால்.—எ - று.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலால், என் வாய்ச்சொல்லும் அனைவெனக்கூட்டுக.

யாழென்றது, யாழிற்பிறந்த ஓசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை - விகாரத்தால் தொக்கது. (கூஉ)

(கூரு.) திண்பிணி முரச மிழுமென முழங்கச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலு மாற்றூர் வெடிபட்
டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்
ஙு நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா
ரறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி *பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த
கo நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலு மூய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடிகளத் தொழிய
வருஞ்சமந் தழைய நூறிநீ
கரு பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவன் பொருது புண்பட்டுநின்றுழை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடையமுரசம் இழுமென்னும் ஓசையை யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போரைவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்னோடு எதிர்த்துவந்தோர், நினது தூசிப்படையைப்பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச் சிதறிக் கெட்டுப்போகலிலேமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது நோயின்பக்கத் தான் இறந்த உடம்பையணைத்துத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற் படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட் டையுடைய நான்குவேதத்தையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய பசிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோ

---

* தருப்பையிற்கிடத்தி வாளாற் போழப்படுதல் அரசகுலத்தினர்க்கு இயல் பென்பதைப் பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டினுமுணர்க; உரு - வது சிறைவிடு காதை: "கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச், செற்ற தெவ்வர் தேயந்தம தாக்கியுந், தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து, செருப்புகன் மன்னர் செல் வுழிச் செல்கென, மூத்து விளிந்த லிக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தென."

டாக நல்லபூசலிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்செல்லும் உல
கத்திலே செல்கவென்று வாளோக்கியடக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், வரிசை
யுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்துபுகுகின்ற மதத்தினையுடைய தலைமை
பொருந்திய ஆனை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப் பொறுத்தற்கரிய பூசற்கண்ணே
சிதறவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—எ-று.

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் தகையநூறி விழுப்புண்பட்டவாற்றால் நின்னே
டெதிர்த்துவந்தோர்தாம் பீடின்மன்னர்விளிந்த யாக்கைதழீஇ நீள்கழன்மன்னர்
செல்வுழிச்செல்கென வாள்போழ்ந்தடக்கலும் உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னே
டெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவது என்றதனானும், வாள்போழ்ந்தடக்கலுமுய்ந்தன
ரென்றதனானும் வந்தோர்பட்டமை விளங்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வாளாற்
பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வாள்போழ்ந்து அடக்கலுமுய்ந்தனராகலின், அவ
ர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென்றுரைப்பினுமமை
யும்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வாள்போழ்ந்
தடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்னேடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்
கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர். தார்தாங்கலுமென்ற
உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வாள்போழ்ந்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தோலேந்தா
ரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வாள்போழ்ந்தடக்குமிழிவையும் உய்ந்தரென
எச்சவும்மையாய்நின்றது. (கங)

(கூச.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலி
னீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
வினியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
றுன்னருங் கடாஅம் போல
நி வின்னுய் பெருமநி னெண்ணு தோர்க்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனே அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தனதுவெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடையதுறைக்கட்படியும் பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளி தாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணைதற்கரிய மதம்பட்டநிலைமை எவ்வாறு இன்னுதாம்? அதுபோலப் பெரும, நின்பகைவர்க்கு இன்னுய்.—எ - று.

கழாஅலினென்பதற்குக் கழுவப்படுதலாலெனினுமமையும். (கச)

(கூரு.) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிர ணெய்தூழ் திருத்திநெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரமிவே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுறுதி சிதைந்து
நி கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்று
முண்டாயிற் பதங்கொடுத்

தில்லாயி னுடனுண்ணு
மில்லோ ரொக்கற் றலைவ
னண்ணலெங் கோமான் வைந்துதி வேலே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாண்மங்கலம்.

அவன்தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்சென்ற ஔவைக்கு அவன்படைக் கலக்கோட்டில்காட்ட அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலையைச்சூட்டப்பட்டு உடலிடத் திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன ; அவைதாம், பகைவனைக்குத்துதலாற் கங்குறுனியுமுரிந்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிலிடத்தனவாயின, எந்தாளும் ; செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரோடுகூடவுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத்தலைவனுகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய துனியையுடைய வேல்.—எ - று.

பீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சம் தான்கும் வியனகரவென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன ; இவற்றைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிப்பினு மமையும். 'சிதைந்து ..... குற்றில' என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

இவை வியனகர ; வைநுதிவேலாகிய அவை கொற்றுறைக் குற்றிலிடத்தன வெனக்கூட்டுக.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாகலின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கூடு)

(கூசு.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யிவ்வையோற்
கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி
நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றொன்றே
விழவின் றூயினும் படுபதம் பிழையாது
மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன்போதுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன் இவ்வையோனுக்குப் பகை இரண்டுதோன்றின ; அவற்றுள், பூப்போலும் வடிவினையுடைய மையுண்டகண்கள்பசப்பத் தோள்மெலியத் தன்னைப் பார்த்தமகளிரை

நெஞ்சுபிணித்ததனால் அவர்துனிகூருதலின் உள்ளதாயது ஒருபகை; அவன் எடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவர்க்கும்தப்பாமற் செம்மரியாட்டுத்தசையைத்தின்ற சுற்றத்துடனே யாறுங்குளனுமுதலாகியவற்றின் துறைநீரை அவன்யானை முகந்துண்ணுமெனக்கருதி அவ்விடத்துறைதலைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனாலுளதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு.—எ - று.

பசந்து நுணுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெனெச்சமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புங்கூறியவாறு. ஓகாரம் — அசைநிலை. (௯௬)

(௯௭.) போர்க்குரைஇப் புகன்றுகழித்தவா
ளுடன்றவர்காப் புடைமதிலழித்தலி
னூனுற மூழ்கி யுருவிழந் தனவே
வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்
௫ நறுங்கள்ளி னாடுநைத்தலிற்
சுரைதழீஇய விருங்காழொடு
மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே
களிறே, எழூஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
குரூஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்
௧௦ பரூஉப்பிணிய தொடிகழிந்தனவே
மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே
அவன்றானும், நிலந்திரைக்குங் கடற்றானைப்
௧௫ பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
கணைபொருத துளைத்தோலன்னே
ஆயிடை, உடன்றோ ருய்தல் யாவது தடந்தாட்
பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்
௨௦ கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே மறுப்பி
னொல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
சொல்லவுந் தேறீ ராயின் மெல்லியற்
கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்
குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விட
௨௫ லிறும்பூ தன்றஃ தறிந்தா டுமினே,

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போரைச்செய்தற்குப் புடைபெயர்ந்து உலாவி விரும்பி உறைகழித்தவாள்களாம், பகைத்தவரது காவலையுடைய அரணையழித்தலால் அவர்தலையின் கண்ணே உறக்குளித்துக் கதுவாய்போய் வடிவிழந்தன; அவன்வேல்கள்தாம், குறும்பர்சேங்ந்த அரண்களேவென்று அப்பகைவரது நறிய மதுவையுடைய நாட்டையழித்தலாற் சுவையோடுபொருந்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்தாற் றடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது இரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புரிகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னுற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஓடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருந்திய குருதியான் மற்றப்பட்ட குளம்பையுடைய வாயின; அவன்ருனும், நிலவகலத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னனியன்ற தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்செய்து செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனுல் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுள்ளது? பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுவீராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடீராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், நுமக்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்மணியினது கணியால் கூறுபடுத்துச்சுருட்டப்பட்ட இனமாகிய சிலவாகிய பனிச்சையையும் குறிய வேலையுமுடைய உரிமைமகளிரதுதோளைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதனையறிந்து போர்செய்ம்மின்.—எ - று.

அறிந்தாமெனினென்றகருத்து: அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். குறும்பு - சிற்றரண். கடற்ருனையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய அவன் ருனுமென்க. (கூஎ)

(கூஅ.) மூனைத்தெல்வர் மூரணவியப்
பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பினி
னினக்களிறு செலக்கண்டவர்
மதிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்
(ரு) பிணைமுங்கக் களனுழக்கிச்
செலவசைஇய மறுக்குளம்பினி
னினநன்மாச் செலக்கண்டவர்
கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்
மார்புறச் சேர்ந்தெல்காத்
(கo) தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்
தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்
வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தநின்
மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்

புண்படு குருதி யம்பொ டிக்கவும்
கடு நீயே, ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
வுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்குங்
கூற்றத் தினையை யாகலிற் போற்றி
நிரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பணைந்
திறங்குகதி ரலம்வரு கழனிப்
உ0 பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; திணை - வஞ்சியும், துறை - கோற்ற வஞ்ஞையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால் தேய்ந்துகுறைந்த நுனையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது இனமாகிய யானை போகக்கண்ட பகைவர் தமது மதில்வாயிற்கதவங்களும் கணையமரங்களும் புதிதாக விடுதற்குப் பழையன போக்கவும், பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச்செல்லுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இனமாகிய நல்லகுதிரைபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைந்தவேல மூள்ளாற் காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும், நின்பகைவரது மார்பின்கண்ணெறிந்த வழி ஆண்டுத்தைத்து நில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தலில்லாத நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கிடுகைக் காம்புடனே கைக்கீட்டைச்செறிக்கவும், வாள் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய மறத்தையுடையவீரரது வலியைக் கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்தடக்கிக் கொள்ளவும், நீதான் வெண்சிறுகடுகைக் காவலாகப்புகைப்பவும் தரியாது விரைய வந்து பொருந்துதன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக் கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலாற் பகைவரிரங்கக் கெடுவதுகொல்லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் நெற்கதிர்சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக்கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

செல்லவுமென்பதுமுதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தினையையென்னும் வினைக்குறிப்போடுமுடிந்தன.

நீ கூற்றத்தினையையாகலிற் போற்றார்நாடு அவரிரங்க விளிவதுகொல்லெனக் கூட்டுக.

கொல்லும், ஓவும் - அசைநிலை. (கஅ)

(கஉ.) அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
மரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்து
நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
நீ வீகையங் கழற்கா லிரும்பனம் புடையற்
பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவே

லெழுபொறி காட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின் றெய்திய மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
கo சென்றமர் கடந்துநின் ஞற்ற ரூற்றிய
வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநி
னரணடு திகிரி யேந்திய தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் கோவலூரெறிந்தானை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டும் அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவதியை அருந்துவித்தும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்ததந்தும் கடலுக்குரட்பட்ட நிலத்தின் கண்ணே சக்கரத்தைநடாத்திய பழையநீலைமைபொருந்திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோரையொப்பப் பொன்னுற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூநிறைந்த காவினையும் நாடோறும் புதிய ஈரம்புலராத புலாலையுடைய கெடிய வேலினையுமுடைய ஏழிலாஞ் சினையும் நாடுதலையுடைய ஒருநாளும்நீங்காத அரசவுரிமையைத் தப்பின்றுகப்பெற்றும் அமையாயாய்ப் போரைவிரும்பி ஒலிக்கும் ஓசைபொருந்திய முரசினையுடைய ஏழரசரோடுபகைத்து மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடினன், நீ மாறுபாடுமிக்க கோவலூரை அழித்து வென்று பிறவும் அரண்களையழிக்கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளை.—எ - று.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற்பாடினன்; பிறரார்பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றரூற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளை இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையும் காவையும் வேலையுமுடைய நின்முன்னோர்போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக. நாடுதல் - ஆய்தல். மூவசொடுமுரணியென்றும், முரணதிகிரியென்றும் பாடம். கொல் - ஐயம். மன் - அசைநிலை. பூவார்கா - வாழ்நர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திருந்ததோர்கா. இவனுக்குப் பனந்தார்கூறியது, *சேரமாற்கு உறவாதலின். எழுபொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்நாடுங்கூடி ஒருநாடாய் அவ்வேழரசர்பொறியும் கூடிய பொறியோகூடினின்று கண்மையும் திணையுமாராய்தலெனினுமமையும். ()

(கoo.) கையது வேலே காலன புனைகழல்
மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புண்

* உதியவேந்தாதலினென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
யுச்சிக் கொண்ட வுசிவெண் டோட்டு
நு வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல
வின்னுமா ருதுசினனே யன்னே
வுய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
கo செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னுவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அதியமான்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கையின்கண்ணது, வேலே ; காலின்கண்ண, அணிந்த வீரக்கழல் ; உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது, ஈரம்புலராத பசியபுண் ; பகைவர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இளைய பனையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருந்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியினது பெரியமலையும் வேங்கைப்பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவு பெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்னமும்நீங்காது, சினம் ; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள் ; பகைவரை வெகுண்டுபார்த்தகண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையாவாயினை.—எ - று.

காலனபுனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின ; போர்தோறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடுவிரைஇச் சூடிச் செறுவர்நோக்கிய கண் சிறுவனைநோக்கியும் சிவப்பாலை; ஆதலால், அன்னே! இவனுடற்றியோர் உய்ந்தனரல்லரெனக்கூட்டி விளைமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகின்றது ; வட்கர் - குற்றமெனினுமமையும். (கoo)

(கoக.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுங்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானை யியறே
நு ரசியமான் பரிசில் பெறூஉங் கால
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே

யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
கo வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் ருளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாம் ஒருகோட்செல்லேம் இரண்டுகோட்செல்லேம் பலகாலும்பயின்று பலரோடுகூடச்செல்லினும் முதற்சென்றநாள்போன்ற விருப்பத்தையுடைமன், அணிகலமணிந்தயானையையும் இயன்றதேரையுமுடைய அதியமான்; பரிசில்பெறுங்காலை நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகொம்பினதிடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆசைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா ; அவன்தாள் வாழ்வதாக.—எ - று.

அதியமான்விருப்பினனென மூன்னேகூட்டுக. கோட்டிடைவைத்தகவளம் போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டுநுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க ; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தகவளத்தைச் சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமமையும்.

தாளை முயற்சியென்பாருமுளர். அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கி உரைப்பினுமமையும்.(கoக)

(கoஉ.) எருதே யிளைய நுகமூண ராவே
சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே
யவலிழியினு மிசையேறினு
மவணை தறியுநர் யாரென வுமணர்
ரு கிழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன
விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்க
ணிறை மதியத் தனையையிருள்
யாவண தோனின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன் பொதுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எருதுகள் இளையதாம் நுகம்பூண்டலைமையா ; சகடந்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது ; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும் மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்துவரும் இடையூறறிவார் யார்தானென்றுநினைந்து உப்புவாணிகர் அச்சுமரத்தின்கண்ணே அடித்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சுப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவித்த கையையுடைய உயர்ந்தோய், நீ திங்களாகிய நாள்நிறைந்தமதியத்தையொப்பை ; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழுமவர்கட்குத் துன்பமாகிய இருள் ஏவ்விடத்துள்ளது.—எ - று.

திங்கள்நாணிறைமதியத்தனையையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளுமுதலாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாறும். சேமவச்சன்னவென்றது, ஏற்றிழி

வுடையவழி அச்சுமுறிந்துழிச் சேமவச்சு உதவினாற்போல நீ காக்கின்றநாட்டிற்கு ஓரிடையூறு உற்றால் அதுநீக்கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம். 'எருதே யிளைய நுக முண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமங்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதங்குறித்து உமணர் சேமவச்சுயாத்தற்குக் காரணமாய்நின்றது. (க0உ)

(க0ங.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்
சுரன்முத லிருந்த சில்வளை விறலி
ரு செல்வை யாயிற் சேணோ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை
மலைசூழ் மஞ்சின் மழகளி றணியும்
பகைப்புலத் தோனே பல்வே லஞ்சி
பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை
க0 மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப
*வலத்தற் காலை யாயினும்
புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றாளே.

திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே துளையை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின் ஏலாதுகவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டுமலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறலி, நீ அவன்பாற்போவையாயின், அவன் சேய்மைக்கண்ணானல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும்முகில்போல இளங்களிற்றைச்சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பலவேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகானியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன்; அவன்றாள்வாழ்க.—எ - று.

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதோர் தோற்கருவி; பகைப்புலத்தோனென்றகருத்து: பகைவர்பால் திறைகொண்டபொருளுடையனாதலின், நீ வேண்டியவெல்லாந்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம். சேணோனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு. (க0ங)

(க0ச) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றுது நும்மை
யூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்குந்
தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கு

---

* வறத்தற்காலையென்றும் பாடம்.

மீர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன *வென்னே
நு நுண்பல் கருமை நினையா
தினையனென் றிகழிற் பெறலரி தாடெ.

தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், நுமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலளவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறை வனது நுண்ணிய பலகருமத்தையும் நினையாதே அவனை இளையனென்று மதியா திருப்பின் நுங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது.—எ - று.

மறவீர், நுமக்குச் சாற்றுதும்; என்னை இளையனென்றிகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றுமினெனக்கூட்டுக.

மீர்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (கஅச)

(கஅடு.) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி
நு கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகாலாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற்
பாரி வேள்பூம் பாடினை செலினே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய முதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சுனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தி னது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்ந்ததுளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளாற்கு உழுத பரந்தநிலத்திடை நீர் ஓடுகாலாக ஓடக் கண்ணேணியையுடைய நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரி னும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் †பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்லின்.— எ - று.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

---

* எத்தையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, "கொடுக்கி லாதானைப் பாரி யேயென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலே" என்ற ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாக்காலுமுணர்க.

இவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப்பட்டது. புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாலாகக் கோடு தோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவெனவியையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றிநின்றன. (கஅநி)

(கஅசு.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியிணர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு மூடையவை
கடவுள் *பேணே மென்னு வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
* நு கடவன் பாரி கைவண் மையே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன சூடும்பூவாதலால் அவை இரண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத குவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னு; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புலியகுணங்களையுடையாரும் செல்வினும் *பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுண்டையன்.—எ - று.

'குவியிணர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்' என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையுற்றாரென்று முரைப்பர். (கஅசு)

(கஅள.) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டுண் டுலகுபுரப் பதுவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொருவனையே புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒருவனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—எ - று.

உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப் புலவரெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு. (கஅள)

---

* வேண்டேமென்னுவென்றுஞ் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்தினையியலில், கூறி - ம் சூத்திரத்தில் "கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்" என்பதிற் கொடுப்போரை ஏத்தியதற்கும், உவமவியலில், "உவமத்தன்மையும்" என்னும் கூஅ - ம் சூத்திரத்திற்கும் உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்.

(கஅ.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி
யார மாதலி னம்புகை யயலது
சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்
பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு
நு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்
வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறத்திமடித்தெரிக்கப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்தனமாதலால் அதன் அழகியதாகியபுகை அதற்கு அருகாகிய சாரற்கண் வேங்கையின் பூங்கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடைய தாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னுனெய் அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—எ - று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய நாமின்மையும், புகைவர்சுடும் புகையின்மையும் கூறியவாருயிற்று. (கஅ)

(கஉ.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினு
முழுவ முழாதன நான்குபய னுடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே
நு இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
கo மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுங்
தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் முரலன்
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
கநு சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விளையொலி கூந்தலும் விறலியர் பின்வர
வாடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே.

தீணை - காஞ்சி; துறை - மகண்மறுத்தல்.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பாரியுடையபறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முரசினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் சூழிடினும்; உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன

நான்குவிரலையுடைத்து ; அவற்றுள், முதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது கெல்லிலையும் ; இரண்டாவது, இனிய சுளையையுடைய பலாவினதுபழம் ஊழ்க்கும் ; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழவிருக்கும் ; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரிபாய்தலான் அதன்மேற் *பவ ரழிந்து கனத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும் ; அகலமான உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை ; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின் கட்சுனை ; அவ்விடத்து மாந்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையீராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும் உங்கள்முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர் ; நுமது வாள்வலியால் அவன்தாரான் ; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்பரிசை: வடித்துமுறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப்பண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய நும்விறலியர்பின்வர ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்லின் அவன் நுமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—எ - று.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஓரியென்பது, தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம் ; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன் சொரியுமென இடத்தினிகழ்பொருளின்மேலில் இடத்துமேல் விறின்றது. நான்குபயனுடைத்தென்றவைத்து, கெல்லிலையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவீழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினரெனினுமாம். கருதியது. கெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க. வான்கணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஓங்கலும், பரப்பும். மீன்கணற்றென்றது, சுனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தருகையென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு வேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும். விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை. (கoக)

(ககo.) கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி
யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே
மூந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
மூந்நூ றூருந் பரிசிலர் பெற்றனர்
நீ யாழும் பாரியு முளமே
குன்று முண்டுநீர் பாடினிர் செலினே.

தானையும் துறையும் அவை.

மூவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிர்நின்றுகொல்லும் படையினையுடைய மூன்றுதிறத்தீருங்கூடிப் பொருதீராயினும் பறம்பு கொள்ளுதற்கு அரிது ; மூந்நூறு ஊரையுடைத்து, குளிர்ந்த நல்ல பேரம்பூநாடு ; அம்மூந்நூறூரும் பரிசிலர்பெற்றனர் ; நீயிர் பாடினிராய்வின், நுமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம் ; அதுவேயன்றி மலையு முண்டு.—எ - று.

---

* பவணழிந்தென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது நமக்குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கசo)

(ககக.) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
நீலத் திணைமலர் புரையு மூண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினள் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்வெல்லுதல் வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணையுடைய கிணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினளாய்வரின்.—எ - று.

பாடினளாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாறன்றிச் தன் பெண்மையால் மயக்கி வென்றுகோடல் அரிதென்பதாம். (ககக)

(ககஉ.) அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளா
நிற்றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்
கு குன்றுங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல். துறை - கையறுநிலை.

பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ள்.—மூவேந்தரும் மூற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய நிலாவின்கண் எம்முடையதந்தையையுமுடையேம்; எம்முடையமலையையும் பிறர் கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின்கண் வென்றறைந்த முரசினையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய தந்தையையுமிழந்தேம்.—எ - று.

திங்களை மாதமென்பாருமுளர். ஒருவனை மூவேந்தருமூற்றியிருந்தும் வஞ்சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய்நின்றது. (ககஉ)

(ககங.) மட்டிவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான் முளைக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கியும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னெ முன்னே யினியே
கு பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேங் தொழுதுநிற் பழிச்சிச்
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே

கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவனைப் படர்ந்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான் பறம்புவிடுத்த கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மதுவிருந்தசாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயைவீழ்ப்பவும் அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும் ஊனையுமுடைய சோற்றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்கசெல்வமுதிர்ந்து எம்மோடு நட்புச்செய்தாய், முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணையுடையேமாய்த் தொழுது நின்னைவாழ்த்திச்செல்லுதும், பெரிய பெயரையுடைய பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவனையையணிந்த முன்கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவனை நினைந்து.—எ - று.

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்டனை, மன்; இனி நாறிருங்கூந்தற்கிழவனைப்படர்ந்து சேறுமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. ஆனைக்கொழுந் துவையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்துவையெனினுமமையும்.(ககசு)

(ககச.) ஈண்டுநின் றேர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவனை
சென்றுநின் றேர்க்குந் தோன்று மன்ற
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போலத்
நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்
நு வாரசும் பொழுகு முன்றிற்
றேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்றுசொல்லியது.

இ - ள்.—இவ்விடத்துநின்றேர்க்குந்தோன்றும், சிறிது எல்லேபோய் நின் றேர்க்கும்தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்றுபோகடப்பட்ட கவளத்தினது கோதுபோல மதுப்பிழிந்துபோகடப்பட்ட கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்றும் வார்ந்த மதுச்சேறெழுகும் முற்றத்தையுடைய தேர்வழங்கும் இருப்பையுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை.—எ - று.

நெடியோன்குன்று தோன்றுமென்றது, புகழான் உயர்ந்து காணுதார்க்கும் செவிப்புலனுகத்தோன்றும், அவனுளனையகாலத்து; இப்பொழுது பிறமலைபோலக் கட்புலனுகத்தோன்றுமளவாயிற்றெனக் கையற்றுக்கூறியவாறுகக்கொள்க. (ககச)

(ககரு.) ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்
வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்

கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பலவே
நு லண்ணல் யானை வேந்தர்க்
கின்ன ரனைய வினியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டை கள்நிரம்ப வாக்கவேண்டிவடிக்க உக்க இனிய கள்ளாகியதேறல் கல்லையுருட்டி யொழுகும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது.—எ - று.

குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகும்; இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக.

அருவியும் அவனுளனையின் உளதாவதென்பதுகருத்து. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகுமென் இடத்தினிகழ்பொருளின்முழில் இடத்துமேல் ஏறினின்றது. (ககடு)

(ககசு.) தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்
கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்கு
லேந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்
புன்முசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்
நு பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்
பீரை நாறிய சுரையிவர் மருங்கி
னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண
ருப்போ யொழுகை யெண்ணுப மாதோ
நோகோ யானே தேய்கமா காலை
கo பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்
பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவுங்
கலையுங் கொள்ளா வாகிப் பலவுங்
கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்
யாண ரருஅ வியன்மலை யற்றே
கநி யண்ண னெடுவரை யேறித் தந்தை
பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய
தருமை யறியார் போரெதிர்ந்து வந்த
வலம்படு தானை வேந்தர்
பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இனியநீரையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட்பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதழொடித்த முழுப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழையசையுமல்குலை

யும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்ந்த கண்ணினையும் இனியமுறுவலையுமுடையமக ளிர் புல்மொய்த்த கவலையையுடையவாகிய முள்ளால்நெருங்கிய வேலியையும் பஞ்சுபரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட் பீர்க்குமுளைத்த சுரை படர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடைய குப்பையின்கண்ணேறி உமணர் உப்புச் செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவர்; நோவேன், யான்; எனதுவாழ்நாள் கெடுவ தாக; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும் பயின்ற பெரிய மலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவியுகளவும் அம்முசுக்கலையும் நுகர்ந்துவெறு த்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு காலமன்றாகவும் மரங்கள்பலவும் காயும்பழமுமுதலா யினவற்றை விளைந்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழியாத அகன்ற மலையைப்போ லும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையையுடைய உயர்ந்த வரையின்கண்ணேயேறித் தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது பெறுதற்கருமையை யறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையை யுடைய அரசரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ் செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்.—எ - று.

வியன்மலையென்றது, அரைமலையை. நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை எண்ணுவோர், இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்போயொழுகையை எண்ணுவர்; இதற்கு நோவேன்யான்; எனதுவாழ்நாள் கெடுவதாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

அற்றேயென்னுமேகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிறி தோர்தொடராக்கி உரைப்பினுமமையும். (ககசு)

(ககஎ.) மைமீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமர்க
ரு ணாமா நெடுநிரை நன்பு லாரக்
கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கு
கo மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—சனிமீன் புகைக்களோடுகூடிப் புகையினும் எலலாத்திசையினும் புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளிபோக்குறினும் வயலிடம் விளைவு மிகப் புதலிடத்துப் பூமலர மனையிடத்துக் குழவியையீன்ற மேவியகண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை நல்லபுல்லைமேயக் கோல் செவ்விதாகலின் அமைந்தோர் பலராக மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இளையவெருகினது

கூரிய பல்லியொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லைமுகைக்கும் நுண்ணிய தொழிலையுடைய வலையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—எ - று.

பல்லியென்பதனைப் பல்கவெனத்திரிக்க.

அரிவையர்தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக்கூட்டுக.

என்றதனற்போந்தது : புன்புலத்தாயிருந்ததே! அது பெயல்பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினன் உளதாயதன்றே ; அவ்வாறு கோல்செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறுகக்கொள்க. (கீகஎ)

(ககஅ.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
வெண்ணுட் டிங்க ளனைய கொடுங்கீளைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கிள்வது மாதோ
கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பிற்
றேர்வண் பாரிதண் *பறம்பு நாடே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாறையும் சிறுகுவடுங்கூடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத்துப்பிறைபோலும் வளைந்த கணைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீரையுடைய சிறியகுளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோளையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியதுகுளிர்ந்த பறம்புநாடு.—எ-று

நாடுகுளங்கிள்வதென இடத்துநிகழ்பொருளின்மேற்றில் இடத்துமேல் ஏறி நின்றது. மாதோ - அசைநிலை. (ககஅ)

(தகக.) கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலைக்
களிற்றுமுக வரியிற் றெறுழ்வீ பூப்பச்
செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து
மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பணைகெழு வேந்தரை யிறந்து
மிரவலர்க் கீயும் வள்ளியோ னுடை.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கார்காலத்தின்மழை பெய்துமாறிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்றுமுகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கண் ஈயலை இனியமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிங்கஞ்சியையுடைத்து ; மெல்லிய தினையா

* "சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் கல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" என்பது சிறபாணாற்றுப்படை [அடி அஎ - கக].

கிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடுங்கொல்லோ! நிழலில்லாத நெடிய வழிக்கணின்ற தனிமரத்தையொப்ப முரசையுடைய அரசரின்மிகுத்தும் இரவலர்க்குவழங்கும் வண்மையையுடையவனதுநாடு.—எ - று.

பூப்பவென்னும் வினையெச்சம் இன்னளைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொடுமுடிந்தது.

வள்ளியோனாடு, இன்னளைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங்கொல்லோ வெனக்கூட்டுக.

தெறுழென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவென்றுரைப்பாருமுளர். ()

(கஉ0.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டீரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
ரு களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி
மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகடுப்ப நீடிக்
கருந்தாள் போகி யொருங்குபீள் விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாலிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்
க0 தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் றேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்
கரு பெருந்தோ டாலம் பூசன் மேவர
வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யானாப் பண்பிற் பகைவ
உ0 ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேஎய் பெருவிற னாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலத்துக் கார்காலத்துமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதி கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பலகிளையையுடைய செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இலைதழைத்துப் பெருகி மெல்லிய மயிலினது ஈன்றணிய பேடையையொப்ப ஓங்கிக் கரிய தண்டுநீண்டு

வல்லாம் ஒருங்கு சுல்விரிந்து கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த்துச் சீரிதாகவிரைந்த புதியவரகையறுக்கத் திணையையரிய எள்ளிளங்காய்கறுப்ப அவையினது கொழுவிய கொடியின்கண் வெள்ளைக்காய் அறுக்கும்செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மரவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப்பட்ட சிறியமனையின்கட் குடியுள்ள இடங்தோறும் நுகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே கடலேதுள்ள அதனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளையுடைய மனையாள் கலம்பூசுதலைப்பொருந்த வருந்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, மூன்பு; இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத் தந்தையாகிய அசைந்த மூங்கில் இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுண்டைய, புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பனிவரை புறக்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டுநாணிப் பின்செல்லாது கண்டுநின்ற போரைவிரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடையவனது நாடு.—எ - று.

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும். நந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்சங்கள் வினைந்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவரவென்பதிறுகின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடிந்தன. பகர்ந்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. விசைப்பச் சோறட்டு மேவரவென இயையும்.

செருவெஞ்சேஎய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து; அது நந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்மையை உள்ளும் முதிர்ந்தவெனினுமமையும். (கஉ0)

(கஉக.) *ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்
பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது
மீத லெளிதே மாவண் டோன்ற
லதுநற் கறிந்தனை யாயிற்
பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே.

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனையிருந்து நான்குதிசையினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர்; அவர் வரிசையறிதல் அரிது; கொடுத்தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடையதலைவ, நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதன்மையாகப்பார்த்தலைத் தவிர்வாயாக.—எ - று. (கஉக)

---

* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதென்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத் திணையியல், கூசு - ம் சூத்திரவுரை].

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந ருக்கார்
கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னுடே
யழல்புறந் தரூஉ மந்தண ரதுவே
வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானை
நு மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென
வேத்தினர் தரூஉங் கூழே நுங்குடி
வாழ்த்தினர் வரூஉ மிரவல ரதுவே
வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி
யரிவை தோள்ள வல்லதை
கo நினதென விலேநீ பெருமித தையே.

தினை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவ்வூர் பாடியது.

இ - ள்.—கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவர் மேற் கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினதுகாடு; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; (கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர்பானின்றும்வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், நுமதுகுடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது); ஆதலால், வடதிசைக்கட்டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோள்மாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்றுசொல்ல ஒன்றுடையையல்லையாயிருக்கவும் நீ பெரிய செருக்கினையுடையையாயிரானின்றாய்; இதற்குக்காரணமென்னை.—எ - று.

ஏத்தினர்தரூஉமென்று பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை. மூவருள் யாரொருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தினர்தரூஉ மென்று உரைப்பினுமமையும்.

நாடு அந்தணரது; கூழ் இரவலரது; அரிவைதோளளவல்லதை நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது; நீ பெருமிதத்தையுடையையாயிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு. (கஉஉ)

(கஉஊ.) நாட்கள் ளுண்டி நாண்மகிழ் மகிழின்
யார்க்கு மெளிதே தேரீ தல்லே
தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்
மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்
நு பயன்கெழு மூள்ளூர் மீமிசைப்
பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவரி பாடியது.

இ - ள்.—நாட்காலையே மதுவையுண்டு காலோலக்கத்துமகிழ்ச்சியையடைகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது; கெடாத நல்ல புகழ்விளங்குமலையன் மது நுகர்ந்து மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயர்ந்ததேர், பயன்பொருந்திய முன்னூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினதுதுளியினும் பல.—எ - று.

இதன்கருத்து: ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉ)

(கூசு.) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மெரீஇயினும்
வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் றிரங்கு மருவிப்
5 பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நல்லநாளன்றுகப்போகிப் புள்நிமித்தம் இடையேநின்று தடுப்பச் செவ்வியன்றுகச்சென்றுகூடிக் கூறுபாடன்றுக முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லினும் வறிதாக மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட ஓசைநிறைந்து ஒலிக்கும் அருவியையுடைய பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோனைப்பாடியவர்கள்.—எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது; செய்யுளாகலின். வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தலோடு முடிந்தது. வறியரென்றுரைப்பாருமுளர். (கூசு)

(கூடு.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
பரூஉக்கண் மண்டையொ டேந்மாறு பெயர
வுண்கு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே
5 நள்ளா தார்மிடல் சாய்த்தவல் லாள
நின்மகி ழிருக்கையே
யுழுத நோன்பக டழிதின் முங்கு
நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே
குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்
10 கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கூ றும்மே
வெலீஇயோ னிவனென
கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
விசைத்து வந்து சமரந் தாங்கிய
வல்வேன் மலைய னல்ல னுயி

கரு னல்லமர் கடந்த லெளிதும னமக்கெனத்
தோற்ரோன் ரூனு நிற்கூ றும்மே
தொலேஇயோ னிவனென,
வொருநீ யாயினே பெரும பெருமழைக்
கிருக்கை சான்ற வுயர்மலேத்
உ0 திருத்தகு சேஎய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

தினே - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும் சோழன் இராசதூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சோழற்குத் *துப்பாகிய தேர்வண்மலேயனே வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனர் பாடியது.

இ - ள்.—பருத்திநூற்கும்பெண்டாட்டியது சுகிர்ந்த பஞ்சுபோன்ற கெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமசைந்த கொழுவியதடிகளேப் பெரிய உடலிடத்தையுடைய கள்வார்த்தமண்டையோடு முறைமுறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உண்பேமாக, எம்முடைய தலேவ, நின்னேக்காண்பேன்வந்தேன்; பகைவரது வலியைத்தொலேத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய், நினது மிஞ்ச்சியையுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலேத்தின்ரூற்போல நினது தாளாற்றலாற்செய்தபொருளே யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண்ணுங்கள்ரு, நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலேபோலும்யானேபட எதிர்நின்று கொன்று வென்றவனும், நம்மை வெல்வித்தோனிவனென நின்னேயே மிஞ்ந்துசொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டி விரைந்துவந்து போரைத்தடித்த வலிய வேலினேயுடைய மலேயனல்லனுயின் நல்ல போரைவெல்லுதல் நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம்மைத் தொலேவித்தோன் இவனென நின்னேயே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனுயினும், பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலேயையுடைய திருத்தக்க சேயையொப்பாய், நின்னே நட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்ரோர்க்கு.—எ - று.

பனுவலன்னநிணமென இயையும். நிலங்கவர்பென்பது, கவரவெனத் திரிக்கப்பட்டது; எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்குவழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அழிதின்ரூங்கென்ரூர். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உண்கு மென்பதற்கு முடிபாய்நின்றன. உண்குமென்பது, சுற்றத்தை உளப்படுத்திநின்றமையின், பன்மையொருமை வழுவமைதியாய்நின்றது. மன் - கழிவின்கண்வந்தது.

பெரும, சேஎய், வென்ரோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்கூறும்; தோற்ரோனும், தொலேஇயோனிவனென நிற்கூறும்; அதனல், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினேயாதலால், நின்மகிழிருக்கைக்கண்ணே உண்கும் காண்குவந்திசின்; பகடு அழிதின்ரூங்கு நீ உண்ணுநரவு நல்ல அமிழ்தாகவென மாறிக்கூட்டுக.

---

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலேயனே வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கரிய மங்கலியநூற்றிரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்ந்தென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலே; துகர்த்தற்கினிதாகிய தாளிப்பையுடைய வீடிலேப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், அதனை ஒவ்வாது.—எ - று.

என்றதன் கருத்து: செல்வர்நகர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்ததுபோன் றிருப்பினும் ஆய்கோயில் வறிதெனினும் அஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்.

ஆய்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்நகர் இதனை யொவ்வாதெனக்கூட்டுக. (கஉஎ)

(கஉஅ.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி
யிரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழவின்
பாடின் றெண்கண் கனிசெத் திடப்பி
னன்னச் சேவன் மாறெழுந் தாலுங்
கு கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியி
லாடுமகள் குறுகி னல்லது
பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊர்ப்பொதுவின்கண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்வாழும் மந்தி பரிசிலர்த்துக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது ஓசையி னிய தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றுகருதித் தட்டினவிடத்து அதன்கண் வாழும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறுகவெழுந்து ஒலிக்கும் கழலவிடப் பட்ட வீரவளையையுடைய ஆயது முகில்படியும் பொதியின்மலை, ஆடச்செல்லு மகள் அணுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசரணுகுதலரிது.—எ - று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉஅ)

(கஉகூ.) குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றிற் குரவை யயருங்
தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவ
கு ஞஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ண
லிரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
வான மீன்பல பூப்பி னுஞ
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது மன்னே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறியமனையின்கட்குறமக்கள் வளைந்த மூங்கிற்குழாயின்கண் வார்த்திருந்துமுதிர்ந்த மதுவைநுகர்ந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக்கூத்தையாடும் இனியசுனையையுடைத்தாகிய பலா மரத்தையுடைய பெரியமலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யும்தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஆனைத்தொகை, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயம் பலமீனையும்பூக்குமாயின் அமையாது, ஓரிடத்தும் காரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச்செய்யுமாயின் அம்மீன் தொகை அதனுக்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானையிற்பிழையாதென இயையும். மன் - அசை. (கஉக)

(கஙo.) விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணைஅய் நின்னுட்
டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ
நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்
கின்முகங் கரவாது வந்துநீ யளித்த
ருவண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்
குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்தபூணையுடைய ஆரத்தையுடைய ஆயே, நினதுநாட்டின்கண் இளையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றுபெறுமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனியமுகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையையெண்ணின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஓட்டப்பட்டகாளில் அவர் புறக்கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப்போகடப்பட்ட வேலினும்பல.—எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து : படைக்கலமில்லாதாரை எதுஞ்செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணுகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றூர் முன்னேக்கிச் சாய்த்துப்பிடித்த வேலென் பாருமுளர்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கஙo)

(கஙக.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்
வழைப்பூங் சுண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்
குன்றம் பாடின் கொல்லோ
களிறுமிக வுடையவிக் கவின்பெறு காடே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முகிலினம் சென்றுறங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத்தலைவன், சுரபுன்னைப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அண்டிரனது

மலையைப்பாடினவோ? களிறுகளை மிகவுமுடைய, இத்தக் கவினையுடையகாடு.—எ - று.

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிறகாட்டினும் அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை மிகவுமுடையரென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனென்பதும் ஓர்பெயர். (கஉக)

(கஉஉ.) முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளி னேனென
யாழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னுவே
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
நரந்தை நறும்புன் மேய்ந்த கவரி
குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல
தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்
வடதிசை யதுவே வான்றோ யிமயம்
தென்றிசை யாஅய் குடியின் றுயிற்
பிறழ்வது மன்னெவிம் மலர்தலை யுலகே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேன், யான்; அவ்வாறுநினைந்தகுற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்ந்திப்போவதாக; அவனை யன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்தாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப் பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனதுசெவியும் பாழ்பட்ட ஊரின்கட் கிணறுபோலத் தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியபுல்லையுமேய்ந்தகவரிமாக் குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையினீரைநுகர்ந்து அதன்பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்ந்தநிழலின் கண் தனது பிணையுடனேதங்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தை யுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக்கெடும்.—எ - று.

*'முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினேன்' என உள்ளம் ஆழ்தற்குக்காரணங்கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியெனவும் ஏனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை, தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண் ஆய்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வுலகுபிறழும்; அதனால் இமயத்துக்குமுன்னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனுதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க; எனதுநாப் போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதாக்கி உரைப்பினுமமையும். (கஉஉ)

(கஉஊ.) மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே

---

* 'இமயத்திற்கு ஒருதரமாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய் உளனாகவும் பிறரிசையைக்கேட்டசெவி தூர்க; கேட்டுப் பிறரை நினைத்தவுள்ளம் ஆழ்க; நினைத்துப் பிறரைப்பாடியநாப் போழ்வதாகவென உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துக்கொள்க' என்று மிதிலைப்பட்டிப் பிரதியிலுள்ளது.

காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டனின்
விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
(ரு) கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி
மாரி யன்ன வண்மைத்
தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

தினை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய இயல்பினையுடையவிறலி, நீ நல்லபுகழைச் செவியாற் கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலே விரும்பினையாயின், மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வளரும் கூந்தலிலே வாயிடத்துக் காற்றுவந் தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாகநடந்து மழைபோன்ற வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக்காணச்செல்வாயாக.—எ - று.

'விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளர' என்றது, 'கொண்டைமேற்காற் றடிக்க' என்பதோர்வழக்குப்பற்றிநின்றது. அதனாற் பயன்: பிறிதொன்றால் இடை யூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியன்னவண்மையனதலின், விறலியை அம்மாரி யைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாறும். யாழநின்னென்று பாட மோதுவாருமுளர். (கஙங)

(கஙச.) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு
மறவிலை வாணிக னஅ யல்லன்
பிறருஞ் சான்றோர் சென்ற நெறியென
வாங்குப் பட்டன் றவன்கைவண் மையே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பிறப்பின்கட்செய்தொன்று மறுபிறப்பிற்குதவுமென்றுகருதிப் பொருளை விலையாகக்கொடுத்து அதற்கு அறங்கொள்ளும்வாணிகன் ஆயல்லன்; அமைந்தோர்பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத அந்த நற்செய்கையிலே பட்டது, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறி யெனக்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மையென்றுரைப்பாரு முளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென் பது பட்டன்றென விகாரமாகக்கொள்க. (கஙச)

(கஙஞ.) கொடுவரி வழங்குங் கோடியர் நெடுவரை
யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்
தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்
வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்
(ரு) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

புடைமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியா
ழொல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்
புகழ்சால் சிறப்பிணி னல்லிசை யுள்ளி
கo வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று
மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
கறையடி யானை யிரியல் போக்கு
மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
களிறு மன்றே மாவு மன்றே
கரு யொளிறுபடைப் புரவிய தேரு மன்றே
பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
பற்ற றேற்றுப் பயங்கெழு தாயமொ
டன்ன வாகின் னூழி நின்னைக்
உo காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டா
ருலகுமுரண் கடந்த வாற்றற்
பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே.

தீஇண - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—புலியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த கெடியமலையின்கண் ஏறுதற்கரிய பிளப்பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்றுஉடல்வலிவைப்பொருந்திய பயில அடியிட்டுநடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வலியையணிந்த கையையுடைய விறலி என்பின்னேவரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடெயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறியொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயணைத்துக்கொண்டு புகழ்தற்கமைந்த தலைமையையுடைய நினது நல்லபுகழை நினைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவ, யான் ; எந்நாளும் மன்றத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே கறைபொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையையுடையநாடனே, மாவேளாகிய ஆயே, யாம்வேண்டியது : யானையுமன்று; குதிரையுமன்று ; விளங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிற்பூட்டப்பட்ட தேருமன்று ; பாணரும் புலவரும் கூத்தர்முதலாயினருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளெனவளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பானின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோகூடி மற்றும் அத்தன்மைத்தாக, நின்னுடையவாழ்நாட்கள் ; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண்டியமாத்திரையே. பகைவரது மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய யாவரும் ஓப்பப்புகழும் நாட்டையுடையாய்.—எ - று.

நாகிழவோய், யான்வந்தது, களிறுமுதலாயினவேண்டியன்று ; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே ; நின்னூழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக ; அல்லதூஉம்,

யானமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலாயினர் தமதெனத்தொடக் குவாயினென இயைத்துரைப்பினுமமையும்.

கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகு பெயருமாம். இனித் ததைமெல்லொதுக்கினெனவும், வடிகவில்பனுவலெனவும், ஒளிறுகடைப்புரவியவெனவும் பாடமோதுவாருமுளர். வடிகவில் பனுவல் புலம் பெயர்ந் திசைப்பவென்பதற்கு வடித்தல்பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர் ந்துலாசிக்கவென்றுரைப்பாருமுளர். (கஙடு)

(கஙசு.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப
விழைவலந்த பஃறுன்னத்
திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ
வீர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த
ரு பேஎற்பகையென வொன்றென்கோ
வுண்ணுமையி னூன்வாடித்
தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்
கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு
பசியலிக்கும் பகையொன்றென்கோ
கo வன்னதன்மையு மறிந்தீயார்
நின்னதுதாவென நிலைதளர
மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்
குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்
பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
கரு ஆங், கனைப்பகையு மறியுனை
யெனக்கருதிப் பெயரேத்தி
வாயாரநின் னிசைநம்பிச்
சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி
யிவண்வந்த பெருமகையே
உo மெமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்
பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென
வனைத்துரைத்தனன் யானுக
நினக்கொத்தது நீநாடி
நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலுங்
உரு தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை
நுண்பல மணலினு மேத்தி
யுண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

தீஞை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனைத் *துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

* துறையூர் அரிசில்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள்.—யாழ்ப்பத்தரினதுபுறத்தையொப்ப இழைசூழ்ந்த பல தையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புகைகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றுதொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேநிடக்கின்ற ஈரினது திரளோடு தங்குதல் மிக்க பேரூகியபகையை ஒரு பகையென்பேனே? உண்ணுமையின் ஊடம்பு புலர்ந்து கண் தெளிர்ந்தநீரால் நிறை ந்து வியர்ப்புற்ற எனது பலசுற்றத்தோடு பசிநோய்வருத்தும்பகையை ஒருபகை யென்பேனே? அப்பெற்றிப்பட்ட எனதியல்பையும் அறியாராய் நின்கைப்பொரு ளோத் தாவென்றுசொல்லி எம்மூடையநிலைகள் தளரும்படி மரங்கள்செறிந்த குளிர் ந்தமலையிற் குரங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடையு புல்லிய குறிய ஆறலை கள்வர் பரந்துவந்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனே? எல்லாப் பகையும் அறிவான் ஆயேயெனக்கருதி எமதுவாக்கினுல் மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை நச்சி ஞாயிறுசுடப்பட்ட சுரத்தின்கண்ணேயேறி இவ் விடத்துவந்த பெரிய நச்சுதலையுடையேம்; இங்ஙனம் வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றே பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்களாவாரெனவும் எம் மையொழிந்த பிறர்க்கு இடுவாரன்றே பயன்கருதியிடுதலால் தங்களுக்கே இடுவோ ரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனைக, நினக்குப்பொருந்தியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசில்தந்தனையாய் விடுவாயாக; நாடோறும், குளிர்ந்தநீரோடும் வாய்த் தலைகளையுடைய துறையூரின்கண் துறைமுன்னர் நுண்ணிய பலமணலினும் பல நாள்வாழ்கவெனவாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நீதந்தசெல்வத்தை.—எ - று.

பெரும, நீ நல்கியவளத்தை அல்கலும் எத்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நீ நாடிப் பரிசில்நல்கினை விடுமதியெனக்கூட்டுக.

'ஆயென' என்பதற்கு ஆயென்று பிறர்சொல்லவென்றும், 'எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதற்கு எமக்கீவோர் எம்வறுமைகண்டு வருத்தமுறுவோர்யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர்தமக்கீப' என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப் போர் அக்கொடுக்கப்படுகின்றோர்தமக்கேகொடுப்போராவரெனவுமுரைப்பாருமுளர். கசிவுற்றவென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமமையும். பேற்பகையென வென்புழி, எனவும், ஆங்கெனைப்பகையுமென்புழி, ஆங்கும் அசைநிலை. கண் தெண் ணீரின்மல்கியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (கஙசு)

(கஙஎ.) இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை
முங்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவனை
யின்னு மோர்யான் வரவறி யேனே
நீயே, மூன்யா னறியு மோனே துவன்றிய
நி கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
கழைக்கரும்பி ஞெலிக்குந்து
கொண்டல் சொண்டநீர் கோடை காயினுங்
கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கருங்கால் வேங்கை மலரி னுளரும்
கo பொன்னன்ன வீசுமந்து
மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்
செவ்வணாப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந

சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க ளுடனை
நீவா ழியநின் றந்தை
கரு தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி னோரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி ; பரிசிற்றுறையுமாம்.
நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒருசிறைப்பெயரியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குமுரசினையும் இனமமைந்தயானையையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னமும் யானொருவனே பாடும்வரவையறியேன் ; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியு மவன் ; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்து நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண்போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதாளையுடைய வேங்கை மல ரின் நாடோறும் பொன்போலும்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும்நீர் கடற்கட்செல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந, சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடையநாட்டையுடையாய், நீவாழ்வா யாக ; நின்னைப் பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயும்வாழ்க.—எ - று.

நீர்மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின் றது. கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைகட்காயினுமென்றானும் கோடைக்கணாயினுமென்றானுமுரைக்க. முன்னின்ற பெயரெச்சமூன்றும், நாஞ்சி லென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன ; தன்பழமைதோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (கங௭)

(கங௨.) ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து
மானினங் கலித்த மலைபின் னொழிய
மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
யுள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்ச்
ரு சிதாஅ ருடுக்கை முதாஅரிப் பாண
நீயே பேரெண் ணலையே நின்னிறை
மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ
வொலியிருங் கதுப்பி னாயிழை கணவன்
கிளிமரீஇய வியன்புனத்து
௧௦ மரனணி பெருங்குர லனைய னாதலி
னின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே.

திணை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை.
அவனை மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பெற்றத்தினது இனமிக்க வழிபலவும்வந்து மான்றிரள்மிக்க மலை பின்கழிய மீனினந்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி நினைந்துவந்த வள்ளிய ஓசை யையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாண னே, நீதான், அவன்பாற் சிலகருதிப் போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தை யுடையை ; நின்னுடையதலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்கு

வ்வென்றுசொல்லான்; தழைத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய அகன்ற புனத்தின்கண் மரப்பொதும்பின்கண்வைத்த பெரிய கதினை யொப்பஞ்தலின், நீ அவன்பாற் பரிசில்பெற்றுவருதற்கண் நின்னைப் பழையபாண னென்று அறிவார்யார்.—எ - று.

'நின்னைவருதலறிந்தனர்யார்' என்பதற்குக்கருத்து: நின்னை அறிவாரும் அறி யாததன்மையையாவையென்பதாம். அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனர்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறை யென்றான். 'மரனணிபெருங்குரலணையன்' என்றது, கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வ னென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (கஙஅ)

(கஙக.) சுவலழுந்தப் பலகாய
சில்லோதிப் பல்லினைஞருமமே
யடிவருந்த நெடிதேறிய
கொடிமருங்குல் விறலியருமமே
ரு வாழ்தல் வேண்டிப்
பொய்கூறேன் மெய்கூறுவ
லோடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக
வுயர்சி மையவுழா நாஞ்சிற் பொருந
மாயா வுள்ளமொடு பரிசி லுன்னிக்
கo கனிபதம் பார்க்கும் காலை யன்றே
யீத லாஞன் வேந்தே வேந்தற்குச்
சாத லஞ்சாஅ நீயே யாயிடை
யிருநில மினிர்ந்திசி னஅங் கொருநா
ளருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்
கரு வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

தினை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தோள் வடுப்படப் பலமூட்டுக்களையுங்காவிய சிலவாயமயிரையுடைய பல இளையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினை யுடைய விறலியரும் என இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல்லேன்; மெய் சொல்லுவேன்; புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய வலியோர்மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்துபொருந்திப் பின்புநின்று நின் மனம்நெகிழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன்; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற் போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுமுளதாம், எனது பசித்துன்பத்தையுடைய சுற்றம்.—எ - று.

அதனைப் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்தந்துவிடுவாயாகவென்பதுகருத்து.()

(கசo.) *தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்
வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த
வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
ரு வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற
வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே யன்னதோர்
தேற்றா வீகையு முளதுகொல்
கo போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவனை †அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய நாஞ்சின் மலைக்குவேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட்பறித்த இலைக்கு மேல் தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எம்வறுமையைப்பார்த்தலேயன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரஞ்சூழ்ந்த மலைபோல்வதொரு பெரிய யானையையளித்தான்; ஆதலான், ஒருவற்கு ஒன்றனைக்கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் தெளியாக்கொடையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கள்செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—எ - று.

பிறவென்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. (கசo)

(கசக.) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
ரு யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ னொக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காணா வூங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
யின்னே மாயினே மன்னே யென்று

---

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய 'கொடுப்போரேத்தல்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

† ஔவையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கo *மூடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
னெத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமைநோக் கின்றே வன்றே
கடு பிறர், வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே.

தினை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை ; புலவராற்றுப்படையுமாம்.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—'பாணன்சூடிய ஒட்டற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனேவிளங்கக் கடியகுதிரையைப்பூண்ட தெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி ஊரின்கண் இருந்தீர்போலச் சுரத்திடையிருந்தீர் ; நீர்யாவிர் பாணரோ' என எம்மைக்கேட்டலமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இரவலனே, வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நின்னினும்வறியேம்; இப்பொழுது அவ்வறுமைநீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம், எந்நாளும் ; உடாபோராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக்கொடுத்த எம்மிறைவன், மதமிக்கயானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையினையுமுடைய பேகன், எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகுதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றிலனெனின், அன்று ; பிறரது மிடியைக்கருதிற்று, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேகன், அவன்கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று ; பிறர்வறுமை நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

'நின்னினும்புல்லியேமன்' என்பது, 'பண்டுகாமேம்' என்பதுபோலநின்றது. ஒழிந்த மன் - அசைநிலை. (கசக)

(கசஉ.) அறுகுளத் தகுத்து மகல்வயற் பொழிந்து
†மூறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்
வையா மரபின் மாரி போலக்
கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்
கு கொடைமடம் படுத லல்லது
படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

தினை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வற்றியகுளத்தின்கண்ணே பெய்தும் அகன்றவிளைநிலத்தின்கண்ணே சொரிந்தும் இவ்வாறு குளத்தும் விளைநிலத்தும்பெய்யாது களர்நிலத்தைநிறைத்

---

* "வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லண்ணல் ஞெலியர் பெருமகன், பெருங்க ளுடன் பேகனும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி. அசை - அஎ].

† உறுநிலத்துதவாதென்றும் பாடம்.

தும் எவ்விடத்தும் வரையாதமரபினையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழல்புனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படுதலல்லது பிறர்படைவந்து கலந்துபொரின் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—எ - று.

படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

(கசஙூ.) மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்
மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய வுவகையர் சாரற்
ரு புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போர்க்
கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக
யார்கொ லளிய டானே நெருநற்
சுரனுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தெனக்
குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி
கo நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறூ ராங்கண்
வாயிற் றோன்றி வாழ்த்தி நின்று
நின்னுநின் மலையும் பாட வின்னா
திகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாண்
முலையக நனைப்ப விம்மிக்
கரு குழலினை வதுபோ லழுதனள் பெரிதே.

திணை - பெருந்திணை ; துறை - குறுங்கலி ; தாபதநிலையுமாம்.

அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகிகாரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மலையை மழைவந்துசூழ்கவென்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல் அமைந்து முகில் மேலேபோவதாகவேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாறிய உவகையராய் மலைச் சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுநாட, சினத்தினாற்செய்யும் போரையும் கைவண்மையாற்கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய விரைந்த குதிரையையுடைய பேக, அவ்வீருளத்தக்காள், யாரோதான்? நெருநற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே நடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற் கண்ணேவந்துதோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னையும் நின்மலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னாதாகச்சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தைநனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கியொலிப்பதுபோல் அழுதாள், மிகவும்.—எ - று.

மழைவேண்டுங்காலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

மாக்கள் புனத்தினை அயிலுநாட, பேக, என்னொக்கல்பசித்தென வாயிற்றோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல் இனைவதுபோல அழுதாள்; அவ்வளிக்கத்தக்காள் யார்கொல்? அவள்பால் அருள்பண்ணத்தகுமென வினை முடிக்க.

இது, நின்மலையிற்குறவர்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழுது பெற்றுத் தாம்வேண்டுமுணவு நுகருமாறுபோல் இவளும் நின்னருள்பெற்று இன்ப நுகர்வாளாகவேண்டுமென்பதோர் நயந்தோன்றநின்றது. மழைமிகப்பெய்தலானென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேகனாற்றுறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனோடுகூட்டலுறுவார், அருள்பண்ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகூறினமையின், குறுங்கலியாயிற்று.

குறவர்மாக்கள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கசஙு)

(கசச.) அருளா யாதலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
காரெதிர் கானம் பாடினே மாக
நீனறு நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்
ரு கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப
வினைத லானா ளாக விளையோய்
கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென
யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்
முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
க0 யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி
யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வரூஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேக
னொல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாகப் *பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—அருள்பண்ணாயாதல் கொடிது; மாலைக்காலம்வந்தவளவிலே சிறிய யாழை இரங்கற்பண்ணாகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசுபண்ணி நினது மழையையேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலநறுநெய்தல்போன்று பொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூணையுடைய மார்பைநனைப்ப வருந்துதல் அமையாளாக, இளையோய், 'கிளைமையையுடையையோ எம்முடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கு' என யாங்கள் தன்னை வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவள் காந்தள்மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீரைத்துடைத்து நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்பொழுது; எம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எந்நாளும்வரு

* வன்பரணரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்று பலரும் சொல்லுவரென்றுகூறினள்; விளங்கிய புகழையுடையபேகன், ஒல்லெனமுழங்கும்தேருடனே முல்லைவேலியையுடைய நல்லூரின்கண்.—எ - று.

இனையையோவென ஓகாரமும், என்றாளென ஒருசொல்லும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

இன்கானம் பாடினேமாக, இனைதலாளாக, யாம் தற்றொழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திநிலனையந்து நல்லூரின்கண் என்றும் வரூஉமென்பவென்றாள்; அவனே அருளாயாதல் கொடிதெனக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுணர் தோன்றின்றது. இனி, யாம் தற்றொழுதனம்வினவினேமாக, அவளாயத்தார் தம்மிரலால் அவள் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்னினைஞரேமல்லேம் இதுபுகுந்தவாறு யாம் கூறக்கேளென முன்புகூறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின்கட்சென்று வருவென்றுசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இனையோளும் ஆயத்தாரும் உறும் துன்புறவுதீர்த்து அருளாயாதல் கொடிதெனவுணர்ப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, எம்மைப்போலும் பொதுமகளொருத்தியென அவனை இழித்துக்கூறியவாறு. (கசச)

(கசடு.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்
படாஅ மீத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே
ரு களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி
யறஞ்செய் தீமோ வருள்வெய் யோயென
விஃதியா மிரந்த பரிசிலஃ திருளி
னினமணி நெடுந்தே ரேறி
கo யின்னு துறைவி யரும்படர் களையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிராற்நடுங்குமென்று அருள்செய்து படாம்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையையும் மனஞ்செருக்கியருநிலையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வருவேமல்லேம்; எம்மாற் பரிக்கப்படுஞ்சுற்றமுமுடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யாழை இசையின்பத்தைவிரும்பியுறைவார் அவ்விசையின்பத்தால் தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து, அறத்தைச்செய்வாயாக அருளைவிரும்புவோமென இது, இன்பால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றையிரவின்கண் இனமாகிய மணியையுடைய ஊர்ந்ததேரையேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன்னுதாக உறைகின்றவள் பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகியநோயைத் தீர்ப்பாயாக.—எ - று.

பேக, தேரேறி இன்னுதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணி யாம் இரந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர்கூறாதலே. 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப் படாஅ மீத்தபேக' என்றகருத்து: இவ்வாறு ஒருகாரணமுமின்றியும் அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னுல்வருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென் பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறுமிது; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நின்பால் அருள்பெருமையின் இன் னுதுறைவி அரும்படரை நீசென்றுகூறுதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனக் கூட்டி யுரைப்பினுமமையும்.

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றஞ்சியென்பதூஉம் பாடம். (கசடு)

(கசசு.) அன்ன வாகநின் னருங்கல வெறுக்கை
யவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேக
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிநின் வன்புல
நன்னுடி பாட வென்னை நயந்து
பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினீ
நல்கா மையி னீவரச் சாஅ
யருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை
கலிமயிற் கலாவங் கால்குவித் தன்ன
வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளீஇத்
கஐ தண்கமழ் கோதை புனைய
வண்பரி நெடுந்தேர் பூண்கநின் மாவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அத்தன்மையவாக; நின்னுல்தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும் செல்வமுமாகிய அவைபெறுதலேவிரும்பேம்; கொல்லும்போரையுடைய பேக, சிறியயாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்து நினது வலியநிலமாகிய நல்ல மலை காட்டைப்பாட, என்னைக்காதலித்துப் பரிசில்தருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அரு ளாமையாற் கண்டாரிரங்க மெலிந்து அரிய துயரத்தான்வருந்தும் உன்னுடைய திருந்திய அணியையுடைய அரிவையது தழைத்த மயிலினதுபீலியைக் காலொன் றக் குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும்புகை யைக் கொள்ளுவித்துக் குளிர்ந்த மணங்கமழும் மாலையைச்சூட வளவிய செலவை யுடைய உயர்ந்ததேரை நின்குதிரைகள் பூண்பனவாக.—எ - று.

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற்கொடுப் பையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாறும். (கசசு)

(கசஎ.)*கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்தனைக்
கார்வா னின்னுறை தமியள் கேளா
நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டுறையு

---

* கன்முகையருவியென்றும் பாடம்.

(நி) மரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தன்
மண்ணுறு மணியின் மாசூற மண்ணிப்
புதுமலர் களுல வின்று பெயரி
னதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே.

நிணையும் துறையும் அவை.

அவள்காதணமாக அவனைப் பெருங்துன்னூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரிதிற்கழித்துச் சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப் பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் கார்காலத்துமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற ஓசையைத் தமியளாகக்கேட்டுக்கொருநற்ற ஒருபக்கத்துத் தனிமைகொண்டிருந்த அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமாமைநிறத்தினையுமுடைய அந்த அரிவையினது நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் காயமயிரை ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச் செவ்விமலர்கொருங்கும் பரிசு இன்று வருவையாயின், அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேந்தே.—எ - று.

உறை - துளி ; என்பது, ஆகுபெயரால் துளியினோசையை. மன் - அசை.

சிறியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர்களுலும்படி அவள்பால் என்னெடுமவரின் எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்பூசுதலோடு பேணுதலைத்துறந்தவெனினுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவந்தது, புதுமலர்களுலவென்று இயைத்துரைப்பாருமுளர். (கசஎ)

(கசஅ.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி னோன்று ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின்மூற் றளிப்பப்
(நி) பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்த
லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

நிணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசிற்றுறை.

*கண்டீரக்கோப் †பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—உச்சிக்கணின்றும் ஆவித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த மலையையுடைய நள்ளி, நினது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியாளுய நச்சப்படும் செல்வத்தைவாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டுவந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரின்கணிருந்து சூழ்ந்திருந்தபரிசிலர்க்கு அளித்துவிடுத்தலாற் பிறர்க்கீயும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியையிரு

---

* கண்டிற்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பெருநற்கிள்ளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ம்பி அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலே அறியாத தாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்வியதா.—எ - று.

பொய்கூறுமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் சிறுசெந்நா வென்றார். அருவியவென்றது, விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்மூற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நாநின்னசைவளனேத்தி மன்னரைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல் எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுக; நின்னசைவளன் ஏத்திக் கொணர்ந்து மூற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உரைப்பினுமமையும். (கசஅ)

(கசகூ.) நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி
வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ
நு புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நள்ளி, வாழ்வாயாக; நள்ளி, நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக் காலைப்பொழுதின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து *வரலாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாதியிலுள்ளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஓம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்மையான்.—எ - று.

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார்; ஆகுபெயரான். வரவவர் மறந்தனரென்பதூஉம் பாடம். (கசசு)

(கசo.) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்திக்
தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்
னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி
நு மான்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்
வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்
செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்
றொழுதன னெழுவேற் கைகவித் திரீஇ
யிழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை
கo கானதர் மயங்கிய வீனையர் வல்லே
தாம்வந் தெய்தா வளவை மொய்யெனத்
தான்ஞெலி தீயின் விரைவினன் சுட்டுநின்

* வரலாற்றுமுறைமையாவது, காலைப்பண் மருதமும், மாலைப்பண் செவ்வழியுமென்பது.

னிரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலி
னமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி
கரு நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரற்
*கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி
விடுத்த றொடங்கினே னாக வல்லே
பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்
பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென
உ0 மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழார
மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டீத்தன
னெந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்
யாரீ ரோவெனப் பெயருஞ் சொல்லான்
பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே
உரு யிரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி
யம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்
பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்
†நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கூதிர்க்காலத்துப் பருந்தினது கரியசிறகையொத்த துணியாகிய சீரையையுடையேனாய்ப் பலாவடியைப்பொருந்தி, தன்னையுநினையேனாய் வேற்று நாட்டின்கட்சென்ற எனது ஓய்ந்த செலவானுளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையும்பார்த்து மானினது திரளைத்தொலைத்த குருதிதோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செல்வத்தையுடைய தலைவனாகிய ஓர்வலியவில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி நெய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளியநிணத்தையுடைய கொழுவியதடியைக் காட்டுவழியின்கண் வழிமயங்கிப்போகிய இளையர்தாம் விரையவந்துபொருந்துவதற்குமுன்னே கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் விரைந்துசுட்டு நினது மிகப்பெரியசுற்றத்துடனே தின்மினென்றுதருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத்தின்று சுடுகின்ற பசிதீர்ந்ததாக, நல்லமரச்செறிவையுடைய நறிய குளிர்ந்த மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியினின்றும்வீழ்ந்த அருவிநீரைக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விரையவந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்கு வேறொன்றில்லை, யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணேமெனச்சொல்லித் தனது மார்பிற்பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்களையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச்

---

* கன்முகையருவியென்றும் பாடம்.

† "கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனை விளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி கo௩ - கo௭].

செறிந்த முன்கைக்கணிந்த கடகத்துடனே தந்தனன்; நும்முடையநாடு எந்நாடோ வென்றுதேட்ப நாடும் சொல்லிற்றிலன்; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற் றிலன்; அவனும் பெயரும் பிறர்பிறர் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன் யான்; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்பட்டாத மிக்கபுகழையுடைய தோட்டியாகிய அம்மலையைக்காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பளிங்கை வகுத்தாற்போன்ற வெளியநிறத்தையுடைய இனியநீரையுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய கள்ளி அவனென.—எ - று.

பலவுமுதற்பொருந்திக் தொழுதனனெனவும், மலைநாக்கும் கள்ளியெனவு மியையும். அவன் கள்ளியெனப் பிறர்பிறர்கூற வழிக்கேட்டிசினெனக்கூட்டுக.

நீங்கி - நீங்க. (கரு0)

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுந ருவப்ப
விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாற்
கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்
ரு பெண்டிரும் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
கண்டீ ரக்கோ னுகலி னன்று
முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்
நன்னன் மருக னன்றியு நீயு
முயங்கற் கொத்தனை மன்னே வயங்குமொழிப்
கo பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னுடுமழை
யணங்குசா லுடுக்கம் பொழியுநு
மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

தினையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டீரக்கோவும் *இளவச்சிரக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டீரக்கோவைப்புல்லி இளவச்சிரக்கோவைப் புல்லாராக, என்னை என்செயப் புல்லினீயினீரென அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முன்பேயும் முன்பேயும் பாடுவார்விரும்ப விசும்பைப்பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம்கணவர் நெடுந்தூரத்தேசெல்லின் ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியைப் பரிசிலாகக் கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் தரத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையுடைய கண்டீரக்கோனுகலாலே பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலையமைந்தேன் யான்; பொன்னுறச்செய்யப்பட்ட தேரினையுடைய நன்னன்மரபிலுள்ளாளுதலன்றியும் நீயும் தழுவுதற்குப்பொருந்தினையாயினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயங்குமுகில் தீண்டமமைந்த அகலமலைக்கண்ணே சொரியும் நுமது மணநாறும் உயர்ந்தமலையைப் பாடுதலறிக்கினர், எம்மூள்ளார்; ஆதலான், முயங்கிற்றிலேன்.—எ - று.

---

* இளவிச்சிக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமெனவே ஆடவரும் தம் தரத்தே களிறுகொடுத்தல் போந்தது. 'கிழவன்' என்பது, 'ஏவலிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்பது போலப் பன்மைசுட்டிநின்றது. 'நன்னன்மருகனன்றியும்' என்றதற்கு 'பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செலியரோ வென்னை' என்றமையின், அதுவும் வரைதற்கு ஓர்காரணமாக உரைப்பாருமுளர். பதமென்றது, பரிசிலை. மன் - ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (கருக)

(கருஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி
பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்
புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்
கேழற் பன்றி வீழ வ்ய்ல
ரு தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்
வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்
புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகத் திளைக்குங்
கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்
விலைவன் போலான் வெறுக்கைநன் குடைய
கo ஞாந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
சார லருவிப் பயமலைக் கிழவ
னோரி கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ
பாடுவல் விறலியோர் வண்ண நீரு
மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்
கரு கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமி
னெல்லரி தொடுமி னாகுளி தொடுமின்
பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்
மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமினென்
றிறைவ னாகலிற் சொல்லுபு குறுகி
உo மூவேழ் துறையு முறையுளி கழிப்பிக்
கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது
தன்பெய ராகலி னாணி மற்றியா
நாட்டிட னாட்டிடன் வருது மீங்கோர்
வேட்டுவ ரில்லை நின்னொப் போரென
உரு வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்
றானுயிர் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ
டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்
தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்
பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மெனச்
௩o சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை

யோங்கிருங் கொல்லிப் பொருந
ரேம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

வல்வில்ஓரியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனையைக் கொன்றுவீழ்த்த சிறந்த தோடையையுடைய அம்பு பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறுவித்துத் தூளிபொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்கூட்டையுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட்டிடக்கின்ற உடும்பின்கட்சென்றுசெறியும் வல்வில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய அம்பு ஏத்தொழிலிலேமிகச் சென்றுறுதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோதான்? கொலைவன் மற்றிவன், விலை ஏதுவாகக் கொன்றுணுகமாட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையனுயிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பரந்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனுகிய ஓரியோ அல்லனேதான்? ஈவனுகத்தகும்; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்ணம்; நீங்களும் முழாவின்கண்ணே மார்ச்சனையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணைநிறுத்துமின்; கண்டிறக்கப்பட்ட தூம்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள்; சல்லியை வாசியுமின்; சிறுபறையை அறையுங்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின்; நமதுபிறப்புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளென்றுசொல்லி அணுகித் தலைவனுதலாலே இருபத்தொரு பாடற்றுறையையும் முறையாற் பாடிமுடித்துப் பின்னர்க் கோவேயென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நாணிப்பின்னே யாங்கள் நாட்டிடங்தோறும் நாட்டிடங்தோறும் சென்றுவருவேம், இவ்விடத்து ஒருவேட்டுவரில்லை, கின்னே ஒப்போரென யாம்விரும்பியதுகூறவும் அதற்குக் காலந்தாணுய் வேட்டையின்கண் தானெய்த மானினது நிணத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் நெய்யை உருக்கினற்போன்ற மதுவைத்தந்து தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்ல பொன்னைப் பலமணித்திரளுடனேகலந்து இதனைக் கொண்மினெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியையிரும்புவோன்.—எ - று.

புழலென்றது, ஆருபெயராற் புழலையுடையகோட்டை. களிற்றுயிரென்றது, ஆருபெயராற் களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடுவல்விறலியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென்னுநினைவிற்று. நீருமென்றது, கூட்டத்தை. மூவேழ்துறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூன்றுதானத்திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்துப்பாடும் பாடற்றுறையை; அன்றி, இருபத்தொருநரம்பாற்றொடுக்கப்படும் பெரிய யாழெனினுமமையும். தம்மினென்றது, தமினெனக் குறைந்துநின்றது.

கொல்லிப்பொருநனுகிய விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரியகாலை, அது தன்பெயராகலின்நாணி வேட்டதுமொழியவும்விடானுய் நல்கியோனெனக் கூட்டுக.

(கருத்து)

(கருஙூ.) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னாளு
மிழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயுஞ்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
யடுபோ ரானா வாத னோரி
ரு மாரிவண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வானார்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
கo பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முகில்சூழ்ந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலாகியபூண்களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன்னாற்செய்த அணியினையும் வளைந்தகடகமமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல்லும்போர் அமையாதி ஆதனோரியது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண்டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம் ; அச்சுற்றத்தார் குளிர்ந்த நீரின்கட்பூவாத மணிமிடைந்த குவளைப்பூவை வெள்ளிநாராற்றொடுக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றன ராய்நீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட பலகருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்களொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயினார், தமதுபாடுதலையுமறந்து.—எ - று.

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன, நின்றாங்கேநின்று உயர்திணைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கடும்பென்பதும் பொருணோக்கால் முடிவுபெற்றது. கண்ணுளங்கடும்பெனநின்றவழி, அம் - அல்வழிச்சாரியை. மன் - அசைநிலை.

ஓரிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கடும்புசென்றது ; சென்றபின்றை அக்கடும்பாயினோர் தமதுபாடலுமறந்து ஆடலும் ஒல்லாராயினார் ; அதற்குக்காரணம் பசியாராகன்மாறுகொலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நுண்பூணென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கருஙூ)

(கருச.) திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினு
மறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குஞ்
சின்னீர் வினவுவர் மாந்த ரதுபோ
லரச ருழைய ராகவும் புரைதபு
ரு வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்

யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னே
னுற்றனெ னாதலி னுள்ளிவந் தனனே
யீயென விரத்தலோ வரிதே நீயது
நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போ
கo ரெறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
தண்பல விழிதரு மருவிநின்
கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

கொண்கானங்கிழானை மோசுகீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—திரையலைக்கும் கடலினது கரைக்கண் அணியவிடத்தேபோகினும் அறிவாரைக்காணின் நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட்பர், உலகத்துமக்கள்; அதுபோல வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றந்தீர்ந்த வள்ளியோரைநினைத்துச்செல்வர், அறிவுடையோர்; அதனால், யானும் பெற்றதனைப் பயனாகக்கொண்டு பெற்றபொருள்சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், வறுமையுற்றேனாதலின்; நின்னைநினைத்துவந்தேன்; எனக்கு ஈயாயென்று இரத்தல் அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயாயினும் பூசலிடத்து எறியும் படைக்கலத்துக்குப்புறத்து அடியிடா ஆண்மையையும், துகிலினது தூயவிரியையொப்ப நெருங்கி உச்சியினின்றும் பலவாயிழியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய நினது கொண்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—எ - று.

புரைதபவென்றுபாடமோதிப் புரைதபப்படர்குவரெனினுமமையும்.

நீ அதுநல்கினும் நல்காயாயினும் ஈயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது; நினது ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல் எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (கருச)

(கருரு.) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
யுணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
கிளக்கும் பாண கேளினி நயத்திற்
பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ
ரு வேர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாஅங்
கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்
கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்
றண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வளைந்தகோட்டையுடைய சிறியயாழை உலர்ந்தமருங்கிலேதழுவிக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்றுசொல்லும் பாண, யான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பாயாக; நயத்தால், பாழூரின்

கண் *நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழுகின்றஞாயிற்றை எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற்குமண்டை, விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பெருங்கானங்கிழானது குளிர்ந்த தாளையுடைய மார்பத்தை மலர்ந்துநோக்கின.—எ - று.

'ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாங்கு' என்புழி, இன் - சாரியை; அது, தோற்றம்வேண்டாத்தொகுதிக்கண்வந்தது. அன்றி, ஐகாரம் - விகாரத்தால் தொக்கதெனினுமமையும். நயத்திற்கிளக்கும்பாணனென இயையும்; நயத்தின் அகல நோக்கினனென் இயைப்பினுமமையும். மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற கருத்து: கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின், அகலநோக்கினனென்றதாகக்கொள்க. (கருடு)

(கருசு.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்று
மிரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கான
நச்சிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று
நு நிறையருந் தானை வேந்தனைத்
திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலு முடைத்தே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வண்மையாதல் வலியாதல் நன்மையொன்றுடைய, பிறருடைய மலைகள்; எக்காளும் இரண்டுநன்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்கானமென்னு மலை; அது, தன்பாற் பரிசில்நச்சிப்போன இரப்போர்க்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு முன்புகடன்கொடுத்தோராலே வரைப்புண்ணப்பட்டுக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அதுவன்றி, நிறுத்தற்கரிய படையையுடைய அரசனைத் திறைகொண்டு அவனை மீட்கும் தலைமையையுமுடைத்து.—எ - று.

இரவலர் சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புகழ்களைத் தொடுத்துண்ணக்கிடக்கினும்கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எமதென்று கூறிட்டுண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கருசு)

(கருஎ.) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்
பிறர்கை யறவு தானு ணுதலும்
படைப்பழி காரா மைந்தின ருகலும்
வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலு
நு நும்மோர்க்குத் தகுவன வல்ல வெம்மோன்
சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்
கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமக

---

* "நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிரையிதழ் நெருஞ்சிப்பூ" என்னுர் சிந்தாமணியிலும்; கோவிந்தையாரிலம்பகம், நிசு - ம் செய்யுள்.

ஞடுமழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்
கo கட்சி காணாக் கடமா னஞ்லேறு
மடமா னகு பிணைபயி ரழைப்பின்
விடர்முழை யிரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க ணடனெம் மேறைக்குத் தகுமே.

தினையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோனைக் குறமகள் இளவெயினி பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னைப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும், பிற ருடையமிடிமைக்குத் தான் காணுதலும், படையிடத்துப் பிறர் பழிக்கப்படாத வலியையுடையனுதலும், அரசுடைத்தாகிய அவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டுநட த்தலும் நும்மால் மதிக்கப்படுந்தலைவர்க்குத் தகுவனவல்ல ; எம்முடையதலைவன், வில்லைப் பூரணமாகவலித்தலான் அகன்றமார்பினையும் கொல்லுமீவேலினையும் காந் தட்பூவாற்செய்த கண்ணியினையுமுடைய குறவர்க்குத்தலைமகன், இயங்குகின்றமூங் கிலைத் தனது உயரத்தால் தடுக்கும் பயன்பொருந்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறு படுகின்றகாலத்தில் இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக் காணுத காட்டின்கண் மானினதுதல்லகலை மடப்பத்தினையுடைய மானுகிய இளம் பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடராகிய முழையின்கட் டங்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் பெரிய மலைநாடனுகிய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந்தும்.—எ - று.

'சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு' என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனினும் அமையும். தலைமயங்கியென்பதனுள், தலை - அசைநிலை. (கடுஎ)

(கடுஅ.) மூரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு
மரசுடன் பொருத வண்ண னெடுவரைக்
கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்
நு கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியுங்
காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனு
மூரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியு
கo மீர்ந்தண் சிலம்பி னிருடுங்கு நளிமுழை
யருந்திறற் கடவுள் காக்கு மூயர்சிமையப்
பெருங்க ணடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
மோசி பாடிய வாயு மார்வமூற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி நீரத்
கடு தள்ளா தியுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ
உ0 ணுள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடூஉப் பயிரு
உரு மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண
விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.
குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்தருடனேபொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்குவேந்தனாகியபாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையையாண்ட வலியவில்லையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச்செலுத்திப் பெரியபூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையும் மிக்கபோரினையுமுடைய *மலையனும், செலுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கூவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையுமுடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய முழையினையும் மலைத்தற்கரியவலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்தசிகரங்களையுடைய பெரியமலைநாடனாகிய பேகனும், திருந்தியசொல்லையுடைய மோசியென்னும்புலவன்பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டுத் தன்னை நினைந்துவருவாருடையவறுமை மிகவுநீங்கத் தவிராதுகொடுக்கும் கூறுபாடமைந்த வண்மையினையுடைய பகைவரைத்துரத்திய நள்ளியும் எனச்சொல்லப்பட்ட †எழுவரும் இறந்த

* காரியென்பவன், இவனே; இவனை மலையமான்றிருமுடிக்காரியென்றுங் கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே "வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னாடன் பேகனுஞ் சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி, வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற், கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த, வுரவுச்சினங்

பின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடிவருவாரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரதுதுன் பத்தைத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால் விரைந்து இவ்விடத்தே பரிசில்பெறநினைந்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணேபொருந்த மூங்கில்வள ரும்மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஓங்கி ஆனியோடு அழகுபெற்ற பலாவின்கண் ஆசைப்பட்டு முள்ளூப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்தியைக் கையாற்குறி செய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவ, உலகமுழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரினையு முடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவண்மையுடனே பகையிடத்து உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேல் —எ - று.

ஆனியொடுங்கவினியவென, ஒடு - விரித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிரு மென்க. ஆனியென்பது, ஒருமரம்; ஈரப்பலாவென்பாருமுளர். பாடிவருநரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரற்றம்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருதியென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கருசு.) வாழு நாளோ டிபாண்டுபல வுண்மையிற்
நீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலப்புலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று
(ரு) முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதினவாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணைகைத்த
(கo) முற்ற விளந்தளிர் கொய்துகொண் டிப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு பிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்
(கரு) என்றுங், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை

கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே, லரவக்கடற் றுனை யதிகனுங் காவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி காவ, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், தளிமழை பொழியும் வளிதஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியு ளளிசினை, நறும் போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த, காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழு சமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம், விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதான் மூங்கிய வுரணுடை நோன்முள் .... ஒலியர் பெருமகன்" என்று வள்ளல் எழுவனையும் சிறுபாணாற்றுப்படையிலுங்கூறி யிருத்தல்காண்க [அடி. அசு - கஉஉ].

யைவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
யினல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு
மீத்த நின்புக ழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினைத் திரங்கிய வொக்கலு மூவப்ப
வுயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுங்
தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது
குன்றியுங் கெரிள்வல் கூர்வேற் குமண
வதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்
வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
விசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சென்ற ஆண்டுகள் பல உண்டாதலின், இன்னும்போகின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடு பலவாகவெறுத்துத் தான்பிடித்ததண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடியிட்டுநடந்து நூலலரிந்தாற்போலும் மயிரையுடையவளாய்க் கண்மறைந்து முற்றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே நினைவுவருத்த வருந்தி மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிசைந்துமெல்லுதலால் உலர்ந்தமுலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுதலாகவெழுந்த கோயினது முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகிளைத்த முதிராத இளையதளிரைப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிக் காய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகியவுணவைமறந்து பசிய இலையைத்தின்று மாசோடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறக்கடவுளைப்பழித்து உண்ணுளாகிய என்னை விரும்பியோளுமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேடர் சுடப்பட்டுக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவழுத அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண் ஐவனநெல்லோடுவித்தி இருட்சியுற அழகுபெற்றுக் கோடைமிருகியான் ஈன்றலைப் பொருந்தாத இனைக்கு இழுமெனும் அணுகரணவொலியுடனே மின்னும் இடியு முதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினது புகழைவாழ்த்திப் பசினலால்வருத்தமுற்ற ஈண்டிய எனது சுற்றமுமகிழ, மேம்பட்டு ஏந்தியகோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் முகமாறித்தரும்பரிசிலைக் கொள்ளேன்; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விடையத் தந்து விடுவையாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடையபொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய வேலையுடைய குமணனே, அவ்வின்புறுதற்கண்ணேபட அருளுதலைவேண்டுவேன், வென்றிப்புகழையுடைய வசையில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே, நின்னைப்பாடியயான்.—எ - று.

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடியயான் கொல்களிறுபெறினும் தவிர்ந்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன்; இருவர்நெஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப உவந்து

இன்புறவிடுதியாயிற் குன்றியுங்கொள்வேன்; அதற்பட அருளல்வேண்டுவலெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வாழ் நாளோடி யாண்டுபல வுண்மையின்' என்பதற்கு, இன்பதுகர்ந்துகழிந்த இளமைகாலுடனே மூப்புவந்ததன்பிறகு மற்ற யாண்டுபலவுண்மையினெனினு மமையும். குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உரைப்பாருமுளர். ஆங்கு மென்னும் உம்மை - இசைநிறைவு. (கடுகூ)

(கசுஂ.) உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
வதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை
(டு) யவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசின்
மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்
கஂ கேடின் றுகப் பாடுநர் கடும்பென
வரிதுபெறு பொலன்கல மெளிதினின் விசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதெனப்
கடு பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்விரைந்
துள்ளங் துரப்ப வந்தனை னெள்ளற்
றில்லுணுக் குறைத்தலி னின்மறந் துறையும்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெரிதழுஂ
உஂ கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியு
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்தகின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்
உடு வின்வ லாளு ளாகி நனவி
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே
விடுத்தல் வேண்டுவ லத்தை படுதிரை
நீர்சூழ் நிலவரை யுயரினின்
சுஂ சீர்கெழு விழுப்புக ழேத்துகம் பலவே.

தினையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய சுடர்தின்னப்பட்ட முளிந்த புல்லையுடையகாடு தளிர்ப்பக் கல்லென ஓசையுண்டாக நடிக்கத்தைச்செய்யும் ஓசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் துளியைப்பொழிந்தாற்போலப் பசிதின்னப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்புகுவதறியாதாகலால் வரட்டமுற்ற முடுக்கலங்கொண்ட பலவரியையுடைய குடர் தன்கண்ணேமூழ்கும் பரிசுகுளிரத் தாளிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய செய்புடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த நாளாகியமீனையொப்பப் பயின்ற பொன்னற்செய்யப் பட்ட சிறிய நல்லகலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக் கேடில்லையாகப் பாடுவாதுசுற்றமெனச்சொல்லிப் பெறுதற்கரிய பொன்னற்செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய நட்டோரினும் எம்மோடுநட்புச்செய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதநிறைந்த தெருவினையுடைய முதிரமென்னுமலையிடத்தான்; நீ அவன்பாற் செல்வையாயின், நினக்கு மிகவுத்தருவனென நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக விரைந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன்; எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்ந்துநினையாது உறைகின்ற புல்லிய உமையிர்போலும் சூடுமியையுடையபுதல்வன் பல்படியும் பாலில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறுஞைக் கூழையும் சோற்றையும்வேண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன்றில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணுதழ, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி அச்சமூறுத்தியும் அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றுல் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்பிதாவைநினைந்துவெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக்கேட்டல் அமையாளாய் மிகுதிப்பட நலவின் கண்ணும் தியரூறுவோள் வளப்பமிகத் தொலையாதசெல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விரையப் பரிசில்தந்து விடுத்தலிலிரும்புவேன், யான்; ஒலிக்குந்தினையையுடைய நீராற்சூழப்பட்டநிலவெல்லையிலேயோங்க நினது சிறுமைபொருந்திய சிறந்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம்.—எ - று.

அத்தை - அசைநிலை. நன்கலமிரீஇ அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தண்ணென ஊட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது. 'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட்டோராகாட்டியவெனினுமமையும். 'செல்லாச்செல்வமீத்தனை' என்பதனாலும், 'நிலவையாயுணர' என்பதனாலும் பாடம். (கசுo)

(கசுக.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
டுண்டுசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப்
பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர்
புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கடனிறுத்து
வளமழை மாறிய வென்றூழ்க் காலை
மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலி
னன்பிலா டவர்கொன் முறு கவரச்

கo சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
கிற்றைநா ளோடும் யாண்டுதலைப் பெயரெனக்
*கண்பொறி போகிய கசிவோ டுரனழிந்
தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவினின்
கரு முன்பழி செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய
வுயர்மருப் பேந்திய வனைமரு ணோன்பக
டொளிதிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
உo செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மிகு குரிசி
னின்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றெரித்தவென் னயந்தனை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே யிலினும் வல்லே
யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
உரு நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன் சாந்தருந்து
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல
மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
நாண்மூர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
ஈo முணிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப
வாளம ருழந்தநின் முனையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ள்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முகந்துகொண்டு விரைந்தசெலவையுடையமுகில்கள் வேண்டியவிடத்தே திரண்டு பெரிய மலைபோலுந்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல்முதிர்ந்து உருமேறிடிக்கும் மின்முதலாகியதொகுதியுடனேகூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத் தரும் மழைநீங்கிய கோடைகாலத்து உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்டற்குக் கங்கையினது கரையைப்பொரும் மிக்கவெள்ளம் நிறைந்துதோன்றிய வாறுபோல எங்கட்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையையாதலின், யாவரோடும் உறவில்லாத ஆறலை கள்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய் முடிவனவல்ல அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிர்மேல் அன்பின்றி வலிய கலிகெடுந்து அசையிடும் போதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே அளவின்றிப்பிரிந்தவர்க்கு இற்றை நாளோடுங்கூடி யாண்டுகழிகவெனச்சொல்லிக் கண்ணுளிமழுங்கிய இரக்கத்

* கண்பொறிமாறியவென்னும் பாடம்.

துடனே வலிகெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய துன்பமுறும் எனது பெரியவறுமையுறுவோள் நினது முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுந்தோறும் வியப்பப் பனையையொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்படும்படி முதிர்ந்த உயர்ந்த கொம்பேந்திய மலையையொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப் பக்கத்தேயொலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப ஏறித் தலைமைதோன்ற இருந்து போதலைவிரும்பினேன்; வென்றிமிக்கதலைவனே, எனதுவறுமை பின்னே நின்றுதுரத்த நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினதுகைவண்மையிலே சிலவற்றைத்தொடுத்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக; சிலவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும் அறியேனாயினும் விரைய என்கல்வியளவை ஆராய்ந்தறிந்தனையாய் ஆராயாதுசிறந்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, எந்நாளும்; எனதுமிகுதியைக் கண்டு அரசர்நாணும்படி பெயர்வேன்; சாந்துபூசப்பட்டுப் பல நல்ல இலக்கணத்தைப்பொருந்திய மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையமகளிர்தழுவுந்தோறும் விரும்ப நாட்காலையே முரசுமுழங்கும் இடனுடைத்தாய எல்லையின்கண் நினதுதாணிழற்கண்வாழ்வார் நல்ல ஆபரணத்தை மிகுப்ப வாளாற்செய்யும் போரின்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினதுபடையையும் நினதுசீர்மிக்கசெல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—ஏ - று.

அருஞ்சுரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றாக்கி, அவ்வருஞ்சுரமிறந்தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுங்கூட்டுக. நின்வண்மையிற்றொடுத்தவென்பதற்கு நின்வண்மையால்வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும். புகல மிகுப்பவென்னும் செயவெனெச்சங்கள், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடு முடிந்தன.

துன்புறுவிமருளப் பகடேறிச் செலல்நசைஇ உற்றனெனெனவும், மகளிர்புகலத் தாணிழல்வாழ்நர் நன்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின்தானையும் செல்வமும் ஏத்துகமெனவுங்கூட்டுக. (கசுக)

(கசுஉ.)*இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல
ரிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
ரு கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றார்க்கு வெளிமான்துஞ்சுவான் தம்பியைப் பரிசில்கொடுவென அவன் சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதுபோய்க் குமணனைப் பாடிக் குமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று வெளிமானூர்க் கடிமரத்து யாத்துச்சென்று அவர்சொல்லியது.

---

* இப்பாட்டு 'பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டியவிடை' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௬-ம் சூத்திரவுரை].

இ - ள்.—இரப்போர்க்கு ஈந்து பாதுகாப்பாய் நீயுமல்லை; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப்போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின்கட் காவலையுடையமரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாம்கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடையயானை எமதுபரிசில்; விளைந்தசெலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே, இனி யான்போவல்.—எ - று.

யான்போவலென்றகருத்து: முன்கிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதமிகுதீதோன்றநின்றது. இரவலருண்மையுங்காணினியென்றகருத்து: இரப்போர்க்குப் பெருந்தன்மையுளதாதல் என்னளவிலேகாணென்பதாம். 'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை, பெருமிதந்தோன்றநின்றது. *"நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையும்" என்பதனால், இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை. (கசுஉ)

(கசுஊ.) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீயங் துறைநர்க்கும்
மன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
நு மின்னோர்க் கென்னு தென்னெடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னுது நீயு
மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு மூதிரத்துக் கிழவன்
றிருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனார் தமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்குச் சொல்லியது.

இ - ள்.—நின்னைக்காதலித்துறையும் நின்சார்வாய மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுகப்பட்டமகளிர்க்கும் பலருணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினதுசுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நமதுசுற்றத்தினது மிக்கபசிநீங்க நினக்கு நெடுகாட்படக் குறித்த எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றுகருதாது என்னெடுகூடி உசாவுவதுஞ்செய்யாது சதுரப்படக் குடிவாழ்க்கைவாழக் கடவேமென்றுகருதாது நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே, பலாப்பழமுதலாயினதூங்கும் முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய திருந்தியவேலையுடையகுமணன் நல்கியசெல்வத்தை.—எ - று.

மனைகிழவோய், குமணனல்கியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குங்கொடுமதியெனக்கூட்டுக.

நின்பன்மாண்கற்பிற்கிளைமுதலோர்க்குமெனவியையும்; நின்னுங்குரைப்பினுமமையும். நீயுமென்றவும்மை, யானுங்கொடுப்பேன் 'நீயுங்கொடுவென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (கசுஙு)

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ஙசு.

(ககூச.) ஆடுநனி மறந்த கோடிய ரடுப்பி
னும்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் ரேலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வதுமுலை
நு சுவைத்தொ றமூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணெண்
ணினையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
கo தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணுர் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிற்கடாநிலை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்ததுமணனைப் பெருந்தலைச் சாத்தனர் பாடியது.

இ - ள்.—அடுதலை மிகவுமறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் காளாம்பிபூப்ப உடம்புமெலியும்பசியான்வருந்திப் பாலின்மையால் தோலாந்தன்மையுடனேநிரங்கித் தூஉதூர்ந்த பொல்லாத வறியமுலையை வறிதேசுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற தனதுபிள்ளையதுமுகத்தைப்பார்த்து நீரானிரம்பிய ரிய இமையையுடைய குளிர்ந்தகண்ணையுடைய என்மனைவியது வருத்தத்தைப்பார்த்து இந்தவருத்தந்தீர்த்தற் குரியாய் நீயெனநினைந்து நின்பால்வந்தேன்; நல்லபோரையுடையகுமண, எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின் இவ்வாறு வறுமையுற்றுநின்றநிலைமைக்கண் வந்தாயினும் பரிசில்கொள்ளாதுவிடேன்; பலவாக அடுக்கப்பட்ட பண்ணுதலைமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்பட்ட நல்லயாழையும் மார்ச்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிடியைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிறந்தோயாதலால்.—எ - று.

அடுதலைமிகவுமறத்தலால் தேய்பின்றி உயர்ந்த அடுப்பென்றாம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால் இந்நிலைத்தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலெனைனக்கூட்டுக. (ககூச)

(ககூரு.)*மண்ணு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ
ரின்மையி னிரப்போர்க் கீ யாமையிற்
நு ரென்மை மாக்களிற் ரெருடர்பறி யலரே

* இப்பாட்டு, வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய 'இடையில் வண்புகழ்க்கொடைமை' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் சூத்திரவுரை].

தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுத
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
கo பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையொடு வருவ
கரு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு அவன் தன்வாள்கொடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குமணற்குக்காட்டிப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—

*"வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று."

இ - ள்.—எப்பொருளும்நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக்கருதினோர் தம்முடையபுகழைப் பூமியிடத்தேநிறுத்தித் தாங்களிறந்தார்; நணுகுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர், வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயரைநிறுத்தி உலகோடுதொடர்ந்துபோதுதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றுமாறியொலிக்கும் புகர்நுதலையுடைய வென்றியியன்றயானையைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரிசிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னாதென நினைந்து வாளைத்தந்தான், தனதுதலையை எனக்குத்தருவானாக; ஆங்குத்தருதற்குத் தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின். வென்றிமிக்க உவகையான்வந்தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின்தமையனைக்கண்டு,—எ - று.

வருவலென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்னாராதலும் இவ்வாறன்றோவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நின்கிழமையோற்கண்டு வருவலெனவும், வயமான்றோன்றலைப்பாடிநின்றேனாகப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்னாதெனத் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின் தலை எமக்கீய வாள்தந்தனனாதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோற்கண்டென்று பாடமோதுவாருமுளர். ()

(கசூசு.) நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போகா

---

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், உசு.

தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
னாறுணர்ந்த வொருமுதுநூ
௫ லிகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
௧௦ வினைக்குவேண்டி நீபூண்ட
புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
சுவற்பூண்ஞாண் மிசைப்பொலிய
மறங்கடிந்த வருங்கற்பி
னறம்புகழ்ந்த வலைசூடிச்
௧௫ சிறிநுதற்பே ரகலல்குற்
சிலசொல்லிற் பலகூந்தனி
னிலைக்கொத்தநின் றுணைத்துணைவியர்
தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
காடென்றா நாடென்றாங்
௨௦ கீரேழி னிடமுட்டாது
நீர்நாண நெய்வழங்கியு
மெண்ணாணப் பலவேட்டும்
மண்ணாணப் புகழ்பரப்பியு
மருங்கடிப் பெருங்காலை
௨௫ விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை
என்றும், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்
பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
தண்புனற் படப்பை யெம்மூ ராங்க
௩௦ ணுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவள ரிமயம் போல
நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

சோணாட்டுப்*பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் கௌணியன்விண்ணந்தாயனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

---

*பூஞ்சிற்றூரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பார்ப்பனவாகையாவது,—

*"கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானே
வேள்வியான் விருந்மிருத்தன்று."

இ - ள்.—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய முதிய இறைவனது வாக்கைவிட்டுநீங்காது அறமொன்றையேமேவியீ தான்குகூற்றை யுடைத்தாய் ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழையநூலாகிய வேதத்திற்குமாறு பட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதி யைச் சாய்க்கவேண்டி அவரதமெய்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப் பொய்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச் சொல்லி இருபத்தொருவேள்வித்தறையையும் குறையின்றுகச் செய்துமுடித்த புகழமைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே, வேள்வித்தொழி ற்கு வேண்டி நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் புல்வாய்க்கலையினது உறுப் புத்தோல் தினதுதோளின்கண் இடப்பட்ட பூணுநூன்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரியகற்பினையும், அறநூல்புகழப்பட்ட †சாலகத் தைச்சூடி, சிறியதுதலினையும் பெரிய அகன்ற அல்குலையும் மெத்தென்றசொல்லை யும் பலவாகியகூந்தலையுமுடைய நின்னுடையநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னு டையதுணைவியராகிய காதலிமார் தத்தமக்குப்பொருந்திய ஏவற்றொழில்கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் காட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் மூட்டாது நீர் நாணும்பரிசு நெய்யைவழங்கியும் எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண் பொருமற் புகழைப்பரப்பியும் அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடி பாகிய பெரியகாலத்து விருந்தினனாப்பொருந்திய தினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எந்நாளும்காண்பேமாக, யாங்கள்; மேற்றிசைக்கண் பொன்படுகின்ற நெடியகுடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறுமுழங்கிற் பூப்பரந்த புதுநீரை யுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிர்ந்த புனற்பக்கத்தையுடைய எம் மூரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் தின்னப்படுவனவற்றைத்தின் றும் ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போவேன், யான்; போ காது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கவரைகளையுடைத்தாய் மூங்கில்வள ரும் இமயமலைபோல நிலைபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே.—எ - று.

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோனாலும் எக்கால மும் அத்தியயம் பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; 'வாய்போகாதொன்றுபுரி ந்த' என்பதற்கு மெய்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், 'பொய் யோராது' என்பதற்குத் தாம்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும், 'மூவேழ்துறை' என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்டதருக்கதூலென்றும், 'ஈரேழின்' என்பதற்குக் காட்டுள் எழுநாளும் நாட்டுள் எழுநாளுமென்றும், 'கற்பின்வலைசூடி' என்பதற்குக் கற்பினுல்வலைசூடியென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்துற்ற நின்திருந்தேந்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யாமும்;

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், கூ.

† சாலகம் - ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

எம்மூரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறுசெய்து நீதந்தபரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இமயம்போல நிலைபெறுவாயாக வெனமுடிக்க.

நன்றாய்ந்த ஒருமுதுநூலெனவும், கற்பையும் நுதலையும் அல்குலையும் சொல்லையும் கூந்தலையுமுடையதுணைவியர் வலைசூடித் தொழில்கேட்பவெனவும், செல்லாதுநிலீயரெனவுமியையும். மூவேழ்துறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்ட அருத்தநூலென்பாருமுளர். விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி, உறுப்புத்தோல்முதலியவற்றாற் புதுமையுற்றவெனினுமமையும். காவிரிபரக்குமென்பதூஉம் பாடம். தில் - விழைவின்கண்வந்தது. (ககூசு)

(ககூஎ.) நீயே, அமர்காணி னமர்கடந்தவர்
படைவிலக்கி யெதிர்நிற்றலின்
வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கையொடு
கேள்விக் கினியை கட்கின் னாயே
ரு அவரே, நிற்காணிற் புறங்கொடுத்தலி
னூறறியா மெய்யாக்கையொடு
கண்ணுக் கினியர் செவிக்கின் னாரே
அதனா, னீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினிய
ரொவ்வா யாவுள மற்றே வெல்போர்க்
கo கழல்புனை திருந்தடிக் கடுமான் கிள்ளி
நின்னை வியக்குமிவ் வுலகமஃ
தென்னோ பெரும வுரைத்திசி னெமக்கே.

திணை - அது; துறை - அரசவாகை.

ஏனாதிதிருக்கிள்ளியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நீதான், போரைக்காணின் அப்போரைவென்று அப்பகைவரது படையைவிலக்கி எதிர்நிற்றலான் வாள்வாய்க்கத்தைத்த வடுவழுந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய்; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்; அதனால், இங்ஙனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி அவரொவ்வாதன வேறுயாவையுள; வெல்லும் போரினைச் செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையையுமுடையகிள்ளி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம்; அதற்குக்காரணம் யாதோ பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய்.—எ - று.

நீ கட்கின்னாயெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்தலும், அவர் கட்கினியரெனப் புகழ்ந்ததுபோலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றநின்றன. (ககூஎ)

(ககூஅ.) அருவி யார்க்குங் கழைபயி னனந்தலைக்
கறிவள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்

கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிழையொடு
கடுங்கட் கேழல் முழுத பூழி
நன்னுள் வருபத நோக்கிக் குறவ
ருழாஅது வித்திய பரூஉக்குரற் சிறுதினை
மூந்துவிளை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த நுரைகொ ளும்பான்
மான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி
வான்கே ழிரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கங்
கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுங்கோள் வாழை யகவிலைப் பகுக்கு
மூராக் குதிரைக் கிழவ கூர்வே
னறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் ளீகைக் கபிமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்
பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளு
மீயா மன்னர் நாண
வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசிற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவாகையுமாம்.

பிட்டங்கொற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவி ஒலித்திழியும் வேய்பயின்ற அகன்றவிடத்து மிளகுகொடி வளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்தகாந்தளினது கொழுவிய கிழங்குபிறழக்கிளறித் தன்னினத்தோடேகூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழலுழுதபுழுதிக்கண்ணே நல்லகாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அந்நிலமுழாதே அதுவே உழவாகவித்திய பரியதோகையையுடைய சிறியதினை மூற்படவினைந்த புதுவருவாயாகிய கதிரை நல்லநாளின்கண்ணே புதிதுண்ணவேண்டி மரையாவைக்கறந்த நுரை கொண்ட இனியபாலை மான்றடிபுழுக்கப்பட்ட புலால்நாறும் பானையினது நிணந்தோய்ந்த வெளியநிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக்கழுவாதே உலைநீராகவார்த்தேற்றிச் சந்தனவிறகான் உலிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூதாளி கவின்பெற்ற மலைமல்லிகைநாறுமுற்றத்து வளவியகூலையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்கண்ணே பலருடனேபகுத்துண்ணும் ஊரப்படாத குதிரையென்னுமிலக்குத்தலைவ, கூரியவேலையும் நறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையினையும் வடித்தல்பயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக்குத்தலைவ, கையான்வழங்கும் வள்ளிய கொடையினையும் கடிய குதிரையையுமுடையகொற்ற, உலகத்தெல்லையுள் தமிழ்நாடுகேட்கப் பொய்யாத செவ்வியநா வருந்தும்படி வாழ்த்திப்

பாடுவரென்றுசொல்லுவர் பரிசிலர், நாடோறும்; கொடாதவேந்தர்காணக் கெடாது பரந்த நினது வசையில்லாத வாலியபுகழை.—எ - று.

இழவு, பெருமை, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழையேத்திப் பாடுபவென்ப; அதனால், யானும் நின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமெனப் பரிசிற்றுறைக் கேற்கக் கூறியதாக்குக.

ஊராக்குதிரை - மலைக்குவெளிப்படை. நறை - பச்சிலை. (கசுஅ)

(கசுகூ.) நும்படை செல்லுங் காலை யவர்படை
யெடுத்தெறி தானை முன்னரை யெனாஅ
வவர்படை வருஉங் காலை நும்படைக்
கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று
நி விலங்கு சிறையி னின்றனை யெனாஅ
வரிதாற் பெருமநின் செவ்வி யென்றும்
பெரிதா லத்தையென் கடும்பின திழிம்பை
யின்னே விடுமதி பரிசில் வென்வே
விளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மா
கo நிகலின றெறிந்த வகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கம்பம் போலப்
பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வா ழியவே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிலிடாநிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நும்முடையபடை பகைவர்மேற் போங்காலத்து அவரதுபடையாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஒக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்பையாகலானும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து நும்படையினது அணியைத்தாங்க வேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கேதடுத்துக்கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அதனைத்தடுத்துநின்றாயாதலானும் பெருமா, நின்னைக் காணலாங்காலம் பெறுதலரிது, எக்காலும்; எனதுசுற்றத்தினது இடும்பை பெரிதாதலால் நீ இப்பொழுதே எனக்குப் பரிசில்தந்துவிடுவாயாக; வென்றிவேலையுடைய இனிய பலகோசர் விளங்கிய படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறிந்த அகன்ற இலையையுடைய முருக்காகிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூணமாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்குத்தோலையாத நினது வென்றிவாழ்வதாக.—எ - று.

'எனா' என்பது, எண்ணிடைச்சொல். எளிதாலத்தையென்று பாடமோது வாருமுளர். (கசுக)

(கஎo.) மனாபிரிந் துண்டு நெல்லி வேலிப்
பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சீறூர்
நெல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுழு துண்மார் நாப்ப ணெல்லென
நி விழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப

வலிதுரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி
புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடிஞையோ டிரட்டி
மலிகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
குறுக லோம்புமின் றெவ்வி ரவனே
சிறுகண் யானை வெண்கோடு பயந்த
வொளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கீத்து
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாணகடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவர்க்
கரும்பு பயன்படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொருஉ
முலைக்க லன்ன வல்லா ளன்னே.

தினை - வாகை; துறை -வல்லாண்முல்லை; தானைமறமாம்.

அவனை உறையூர்முதுத்துவன்தாமோதரனார் பாடியது.

வல்லாண்முல்லையாவது,—

*" இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று."

இ - ள்.—மையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியையுடைத் தாய் அதனதுவிதையாகிய பரலுடைத்தாகியமுற்றத்தினையுடைய அழகிய குடி யையுடைய சிறிய ஊரின்கட் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித்திரிந்த கல்லி யில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏராலுழுதுண்பாருடையகடுவே ஓசையை யுடைத்தாக இழிந்தபிறப்பினையுடையபுலையன் தனதுவலியகைசிவப்ப வலியான் முடுக்கிக்கொட்டும் வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யும் துடி புலிகிடக்கும் நெடியமலையின்கட் பேராந்தையோடுகூடியொலிக்கும் மலைபொருந்தியநாட்டை யுடையனாகிய கூரியவேலையுடையபிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின், பகைவீர், அவன்முன் சிறுகண்ணையுடையயானையினது வெளியகோடுதரப்பட்ட ஒளிவிள ங்குமுத்தத்தை விறலியருக்குக்கொடுத்து நாரைப்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட விரும் பத்தக்க கள்ளாகியதெளிவைப் பண்பொருந்தின நல்லயாழினையுடைய பாணர் சுற்றத்ததுகர்வித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசில்நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியரு யிருத்தலல்லது பகைவர்க்கு இரும்பைப்பயன்படுத்துகின்ற வலியகையையுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயேற்று மாறுபடும் உலையிடத்து அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - று.

பிட்டன் நசைவர்க்குமென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்னவல்லாள னதலால், தெவ்விர், அவனைக் குறுகலோம்புமினென்றுகூட்டுக.

வலிதுரந்தென்பதற்கு மாற்றூர்வலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும். நார்பிழிக் கொண்டவென்பதற்குக் கோதைப் பிழிந்துகொண்டவெனினுமமையும். (கஎ0)

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உசு.

(களக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை
நின்று செலினுந் தருமே பின்னு
மூன்னே தந்தனெ னென்னுது துன்னி
வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி
ரு யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்
றான்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப
வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்ற
னினமலி கதச்சேக் களனெடு வேண்டினுங்
களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு
க0 மருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே
யன்ன னாகலி னெந்தை யுள்ளடி
மூள்ளூ நோவ வுறுற்க தில்ல
வீவோ ரரியவிவ் வுலகத்து
கரு வாழ்வோர் வாழ்வவன் றாள்வா ழியவே.

தினை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—இன்றுபோகினும்தருவன்; சிறிதுநாட் கழித்துப்போகினும் தருவன்; பின்னையும் முன்னேதந்தேனென்னுது பயின்று நாடோறும்செலினும் பொய்யாஞ்சி யாம்வேண்டினபடியே எம்முடைய வறியகலத்தைநிரப்புவோன்; தான் விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசனுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானாக, திருந்தியவேலையுடையகொற்றன்; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய சேக்களைத் தொழுவோடேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லின்குவையையேவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரியதகைமையையுடையான், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றையுடையான்; அத்தன்மையனுதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் மூள்ளூமுளப்பட நோவச் சென்று உறுதொழியவேண்டும்; ஈவோரரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனதுதாள்வாழ்வதாக.—எ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில் - விழைவின்கண்வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை, சேக் களனெடுவேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடுவேண்டினும் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்கும் 'அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந்தகுதியையுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம் வறுங்கலம் நிறைப்போன்; தான்வேண்டியாங்குத் தன்இறையுவப்ப அருந்தொழில்முடிப்பானாகவேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி மூள்ளும் நோவவுறுற்க; வாழ்வோர் வாழ அவன்தாள் வாழியவெனக்கூட்டுக.

'வாழ்வோர்வாழ்வு' என்றுகி, வாழ்வோர்வாழும்வாழ்வெல்லாம் அவன்றாள் வாழ்வென்றுரைப்பினுமமையும். தாளை முயற்சியெனினுமமையும். (களக)

(கஎஉ.) ஏற்றுக வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளுங் குறைபட லோம்புக வொள்ளிழைப்
பாடுவல் விறலியர் கோதையும் புனைக
வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்ன தூஉம்
ரு பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
யையவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி
ணெனிதிகழ் திருந்துமணி நளியிரு ளகற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்ட
னூரமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை
கo மாவள் ளீகைக் கோதையு
மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனர் பாடியது.

இ - ள்.—உலையை ஏற்றுக; சோற்றை ஆக்குக; மதுவையும்நிறைய உண்டாக்குக; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதல்வல்லவிறலியர், மாலையும் சூடுக; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக்கடவ உணவை ஆராய்ந்து; ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ அவ்விடத்துக்கெட்டகாலத்து ஒளிவிளங்கும் திருந்தினமாணிக்கம் செறிந்த இருளைத்தரக்கும் வலியகிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன் பொருதற்கரியபோரைவெல்லும்வேலும் அவன்றலைவனுகிய பெரிய வள்ளியகொடையையுடையகோதையும் அவனெடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிதுவாழ்க.—எ - று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொள்மன்னரும் நெடிதுவாழியர்; அது வேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல்வேண்டா; ஆதலால், ஏற்றுக; ஆக்குக; ஓம்புக; கோதையும்புனைக; பிறவும்செய்கவென மாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும் வாழியரென்றகருத்து: இவன்வென்றுதிறைகொள்வது அவருளராயினென்பதாம். விறலியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. வேண்டாவென்பது, வினைமேனின்றதோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென்பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயினவற்றை. வருவதுநாடியென்றோதி, ஐவனத்துக்குவரும் இடையூறுநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனன்முடிப்பினுமமையும். (கஎஉ)

(கஎஊ.) யான்வாழு நாளும் புண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை
யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன
வூணைலி யரவந் தானுங் கேட்கும்
ரு பொய்யா வெழிலி பெய்யிட நோக்கி
முட்டை கொண்டி வற்புலஞ் சேரும்
சிறுதுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்

சோறுடைக் கையர் வீற்றுவீற் றியங்கு
மிருங்கிளைச் சிறுவர்க் காண்டுங் கண்டு
மற்று மற்றும் வினவுதுக்தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்ல
மணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

சிறுதுடிகிழான்பண்ணனைச் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடியது.

இ - ன்.—யான் உயிர்வாழுநாளையும்பெற்றுப் பண்ணன்வாழ்வாஞக; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலனது சுற்றத்தின்வறுமையை. புதுவருவாயையுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற்போன்ற ஊணுலுண்டாகிய ஆரவாரத்தானுங்கேட்கும்; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு மேட்டுநிலத்தினையடையும் மிகச்சிறிய எறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடுங்கூடியபின்னைக்காண்பேம்; கண்டுவைத்தும் எம்பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் வீதுப்புற்றுக்கேளாநின்றேம்; தெளிய, பசிநோய்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ? தூரித்தோ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்.—எ - று.

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக் குறைத்துநின்றது. தா னென்பது, அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவரைக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுங்கேட்கும்; சிறுமைக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்றுநின்றான்; இவன்கடும்பினது இடும்பையைப் பாணர் காண்க; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்றபண்ணன்வாழிய வென்று பெறப்போகின்றானைக்கண்டு பெற்றுவருகின்றான் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமமையும். இதற்கு என்றுநின்றானென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்குச்செல்கின்றான், பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்ற பலகாலுய்வினவ, அதனை உட்கொண்டு, ஊணுலியரவமுங்கேட்கும்; இருங்கிளைச்சிறார்க்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதுமெனச் சாதியொருமையாலுரைப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும்கேட்கவும்படுவது நுமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோகூறுமின் எமக்கென்று அவரைநோக்கிக்கூறிபின்பு இங்ஙனம் என்வறுமையும்தீர்த்து இவன்வறுமையுந்தீர்க்கவிருக்கின்றபண்ணன் யான் வாழுநாளும்பெற்றுவாழ்வாஞகவெனப் பரிசில்பெற்றுவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியவாறுகவுரைப்பாருமுளர். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாகவுரைப்பாருமுளர். ஈண்டும் இவனென்றது, பரிசிலனே. மற்றுமற்றும்வினவுதெற்றெனவென்று பாடமோதுவாருமுளர். ()

(களச.) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்
சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணூ
திருள்கண் கெடுத்த பரிதி ஞாலத்
திடும்பைகொள் பருவர லீரக் கடிந்திற
ஙு *லஞ்சன வண்ணன் றந்து நிறுத்தாங்
கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலை
முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு
திரங்குபுன னெரிதரு மிருபெருங் காவிரி
மல்ல னன்ஞாட் டல்ல லீரப்
கo பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய
மையணி நெடுவரை யாங்க ணெய்யெனச்
செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட
வெள்ளாறு சிறப்பின் மூள்ளூர் மீமிசை
யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்
கஙு மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை
புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படுந
விடர்ப்புலி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் நும்மூ
னீண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணீஇய
உo ருயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன ருகவி
னுறுகொன் மருங்கின் மாதிரந் தழுவுங்
கவ்வலை நெஞ்சத் தவலந் தீர
நீதோன் றிணையே நினைத்தா ரண்ணல்
கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப
உஙு மல்குநீர் வளைப்பிற் கயம்பல வுணங்கக்
கோடை நீடிய பைதறு காலை
யிருநில நெளிய வீண்டி
யுருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

தினை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

மலையமான்சோழியவேனதி†திருக்கண்ணனை மாறேக்கத்துநப்பசலையார்பாடியது.

இ - ள்.—பிறரைவருத்தும் அச்சத்தினையுடைய அசுரர் திரள்கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, சேய்மைக்கண்ணேவிளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற்றைக் காணுமையால் இருளானது உலகத்தாரதுகண்ணைமறைத்த வட்டமாகிய

* அஞ்சனவுருவனென்றும் பாடம்.
† திருக்கிள்ளியையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உலகத்தினது நோய்கொண்டதன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தையுடைய திருமேனியையுடையகண்ணன் அத்தஞாயிற்றைக் கொண்டுவந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரநீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறுத்திஞற்போலப் பகைவேந்தரொடுபொருது உடைந்துபோதலால் தம்வேந்தனையிழந்துழலும் இன்னுமையையுடைய பொழுதின்கண் முரசுகிளர்ந்துமுழங்கும் செண்டுவெளியையுடையகோயிலுடனே கடையைப்பொருது முழங்கும் நீராலேஉடைந்து ஆழ்ந்தோடுகின்ற மிக்க பெரியகாவிரியையுடைய வளவிய நல்லநாட்டினது துயரங்கெடப் பொய்யாதகாவினையுடைய கபிலஞற்பாடப்பட்ட முகிலணிந்த பெரியமலையிடத்து விளையப் போரைவிரும்புமறவர் ஓடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்றதலைமையினையுடைய மூள்ளூர்மன்மலையுச்சியின்கண் பிறராற்காண்டற்கரிய இடத்தின்கணிருந்த பெரியவென்றியையுடைய சோழனது திங்கள்போலும் வெண்குடையைத்தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாகநிலைபெறுவித்த புகழ்மேம்படுக, வடமுழைஞ்சில்வாழும் புலியையெழுதப்பட்ட இலாஞ்சனையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும் வண்டார்க்கப்பட்டகண்ணியையும் பெரியபுகழினையுமுடைய நும்மூன்னுளியதந்தை இவ்வுலகத்துச்செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பயனை ஆண்டாகிய தெய்வலோகத்துப்போய் நுகரவேண்டிப்போனுனதலின், நல்ல நெறியைக்கொன்ற பக்கத்தினையுடைய திசையெங்குஞ்சூழ்வரும் கவலையுற்றமனத்தின்கண்வருத்தங்கெட நீவந்துதோன்றினாய், இணைந்தமாலையையுடையதலைவ, மலையிடம்பொடியக் காடு தீமிக மிக்க நீரில்லையையுடைய நீர்நிலைகள்பலவும் முளிய இவ்வாறு கோடைநீடப்பட்ட பசுமையற்றகாலத்துப் பெரியநிலங்குழியும்பரிசு நிரண்டு உருமேறுமுழங்கும் மின்முதலாயின தொகுதியையுடைய மழை சொரிந்தாற்போல.—எ - று.

மூற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலை. வெளிமூற்றமொடு வெண்குடை காட்டியென இயைப்பினுமமையும். கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூணென்றுமாம்.

ஞாயிற்றை அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கு மூற்றமொடு காட்டி அல்லல் நீர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுக, நிலைத்தாரண்ணல், நும்மூன் பெயர்ந்தனனுகலின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை பொழிந்தாங்கு நீதோன்றினை; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவுணர் கணங்கொண்டொளித்தென ஞாயிறுகாணுத பருவரநீர அஞ்சனவுருவின் தந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவுழிப் பகலும் இராப்போல இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ஞாயிற்றைக் கரந்தார்கள்; ஞாலம் அதனுல் உள்ளபருவரநீரத் திருமால் அதைக்கொண்டுவந்துவிட்ட தோர்கதை. 'விடர்ப்புலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனுல், சோழனுடுதொடர்புபட்டு அவனுக்குத்துப்பாகல் தோன்றி நின்றது. ஆறுகொண்மருங்கினென்று பாடமோதுவாருமுளர். (களட)

(களடு.) எந்தை வாழி யாத னுங்க.
வென்னெஞ்சந் திறப்போர் நிற்காண் குவரே
நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காலை

யென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுது
மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
விண்பொரு நெடுங்குடைக் *கொடித்தே ரோரியர்
திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைஇய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்
பலர்புர வெதிர்ந்த வறத்துறை நின்னே.

இணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்தியாயனார் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லநினைப்பின், நினதுபுகழல்லது சொல்லாமையான், எனதுநெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்குநின்னைக் காணுநிற்பர்; நின்னையுடைய யான் நின்னைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டுநீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன். வென்றிவேலையுடைய விசும்பைத்தோயும் நெடியகுடையினையும் கொடியணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுது மாண்டவேந்தரது இணையிய ஆர்சூழ்ந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலைபெற்று விளங்கும் பரந்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப நாள்தோறும் இரவுபகலென்னுமல் பலரையும்காத்தலே ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகியநின்னை.—எ - று.

எந்தை, வாழி; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநின்னை நின்னுடையேனுகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென்; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கூட்டி வினைமுடிக்க.

ஓரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதரரும், நாகருமென்பர். 'திகிரி திரிதரக்குறைத்த' என்றமையால், சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து ஓரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறலிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக்கண் நிலைபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்றுரைப்பாருமுளர். (களசு)

(களசு.) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்
கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்
யாமைப் புலவு நாறு முட்டையைத்
தேனை ரும்பற் கிழங்கொடு பெறூஉ
நீ மிழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற்
பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சிறியா

* கொடித்தேர் மோரியனென்றும் பாடம்.

ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்
கo சோரு ருண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காண்டு கழிந்த வைகல் காணு
வழிகாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சமவன்
கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*ஔவையாரல்லியக்கோடனைப் புறத்திணைநன்னாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—விளையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒள்ளியவிளையையுடையமகளிர் கேழற் பன்றியுழுத கரியசேற்றைக்கிளறின், அதன்கண்ணே ஆமையீனப்பட்ட புலரு மும்முட்டையைத் தேனுறும் ஆம்பலினதுகிழங்குடனேபெறும் இழுமென்னும் அனுகரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகளையுடைய பெரிய †மாவி லங்கையென்னும் ஊர்க்குத் தலைவன், சிறியயாழையுடைய வறியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலைகூடும் நல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீயுடையையாதலான், என்னைப் பொருந்தியவிதியே, நீ ஒருகுறையுடையையல்லை ; வாழ்வாயாக ; பாரியதுபறம் பின்கட் குளிர்ச்சியையுடைய சுனையிடத்துத் தெளிந்தநீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒருநிற்கண்ணேயுண்டாதலின் அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்ணின்றேமென்று நெஞ்சந்திருந்தாமையொப்ப அவனைக்காணுதொழிந்தநாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த நட்பு இன்றேபோல இடையறுதுசெல்லவேண்டுமெனாது பின்வருநாளைக்கு இரங் காநின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந் தோறும்நினைந்து.—எ - று.

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என் னைப்புணர்ந்தவிதியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையையாதலால், நீ என்னகுறை யையுடையை ; நீவாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'இல்லோர்சொன்மலை' என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைச்சூடுமென்றும், 'எற் புணர்த்தபாலே' என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவிதியேயென்றும், 'வழிநாட் கிரங்கும்' என்பதற்கு இன்னும் இவனோடுதொடர்ந்தநட்பு இடையற்றுக்கழியுங் கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (களசு)

(களஎ.) ஒளிறுவாண் மன்ன ரொண்சுடர் நெடுநகர்
வெளிறுகண் போகப் பன்னாட் டிரங்கிப்
'பாடிப் பெற்ற வொன்னணி யானை

---

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணாற்றுப்படைத்தலைவன்.

† "தொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும் ..... ஓவியர் பெருமகன்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி ககக-கஉஉ].

தமரெனின் யாவரும் புகுப வமரெனிற்
ரு. றிங்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழைக்
கண்மாறு நீட்ட நணிநணி யிருந்த
குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகிப்
புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணாடவர்
தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
கo மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
டெயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசைப்
பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை
கரு வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய
விரும்பனங் குடையின் மிசையும்
பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகிழான்காரியாதியை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய வாளையுடைய வேந்தரது ஒள்ளியவிளக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணொளிகெடப் பலநாள் நின்றுலர்ந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்படையணிந்தயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் எளிதிற்புகப்பெறுவர் போராயின் திங்களாலும் நுழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கள்ளை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகநீட்டிட ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின்கண்ணேயிருந்து அக்கள்ளை நிரம்பவுண்டுகாலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினால்விடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்தகண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்துடனே துடரிப்பழத்தைத்தின்றுவெறுப்பிற் கரைமரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகுகின்ற நல்ல கான்யாற்றினது மணற்குன்றின்கண்ணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரியபெயரையுடையனாகிய ஆதியினது, பிணங்கிய அரில்பட்ட காட்டையுடைய குடநாட்டின்கண் மறவர் எய்து கொடுவரப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது கடியப்பட்டதசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதிய வெண்சோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுவந்து சொரியப் பெரிய பனையோலையானியன்றகுடையிலேறுகரும் பெரிய புலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்சீருக்கு நிகரொவ்வாது.—எ - று.

எந்திரப்புழையையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுநீட்டத் ததும்பவுண்டுவைகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற்கனி கொய்து உண்ணுமெனவியையும். பாடிப்பெற்றயானையும் பன்னாள்திரங்கிப் பெற்றமையிற் பனங்குடையின்மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார். வெளிறு கண்போகப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்மை இடத்தினின்றும்நீங்கப் பாடியெனினுமமையும். வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை

நோக்கி, 'கைமாறு கீட்டி கணிநணி யிருந்து குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வுண்டு வைகி' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (களஎ)

(களஅ.) கந்துமுனிந் தூயிர்க்கும் யானையொடு பகைமுனிந்து
காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்
மணின்மலி முற்றம் புக்க சான்றோர்
ருண்ணை ராயினுந் தன்னெடு சூளுற்
று) றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்த
னீண்டோ வின்சா யலனே வேண்டா
தெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராள
கo ரஞ்சி நீங்குங் காலை
யேமா காகத் தான்முந் துறுமே.

தீணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முல்லை.
*பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கம்பத்தைவெறுத்து நெட்டியிர்ப்புக்கொள்ளும்யானையோடு பகைமையைவெறுத்துக் காற்றுப்போலும் இயல்பையுடையகுதிரை ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இடுமணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்கசான்றோர் அப்பொழுது உண்ணுராயினும் தன்னுடனேசார்த்திச் சூளுற்று உண்மினென்று அவரைவேண்டிக்கொள்ளும் பெரியபெயரையுடையசாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடையன்; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்கபோரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய செருக்கான் ஊர்க்குள்ளேயிருந்துசொல்லிய வீரம் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போரின்கண்மறந்த சிறியபேராண்மையையுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங்கொடுத்து ஓடுங்காலத்து அவர்க்கு அரணாகத் தான் தன்வலியான் முந்துற்றுநிற்பன்.—எ - று.

நெடுமொழிமொழிதலாற்பேராண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையு முடைமையின், சிறுபேராளரென்றார். நெடுமொழிமறந்தென்பதூஉம் பாடம். ()

(களகo.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென
வேலா தகவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவுவின் மலைந்தோர்
விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த
று) கிருவீழ் நுண்பூட் பாண்டியன் மறவன்
படைவேண்டுவீழி வாளுதவியும்
வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்
வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் றேஎத்

* பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையவன் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தசைநுகம் படாஅ வாண்டகை யுள்ளத்துத்
கஎ தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன்
பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
திருந்துவே லுகற் கூறினர் பலரே.

தினையும் துறையும் அவை.

*நாலைகிழவனுகனை †வடநெடுந்தத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தின்மேல் வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறர்பால் எலாதகவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடையமண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டுமலர்த்த வல்லார்யாரென்று கேட்டவில், தன்னெடு மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப் பட்டமுரசத்தோடு மண்பலவற்றையும்கொண்ட திருமகள்விரும்பிய நுண்ணிய தொழில்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடையபாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படை வேண்டியவிடத்து வாட்போலாயுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டிய விடத்து அமைச்சியலோடுநின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வரச னிடத்து உதவித் தான்பூண்ட நுகம் ஒருபார்க்கோடித் தளராமற்செலுத்தும்பகடு போல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந்தளராத ஆண்மைக்கூறுபாடுபொருந்திய ஊக் கத்தினையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலைகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க் கும் கல்ல போரைச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொன் னார்.—எ - று.

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவியையும். (கஎக)

(கஅ0.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
யில்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்
திரும்புசுவைக் கொண்ட விழுப்புணேய் தீர்ந்து
கூ மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்ந்
தீரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞ
னின்மை தீர வேண்டி னெம்மொடு
நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல
கo யார்ந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்
முண்ணு மருங்கு காட்டித் தன்னூர்க்
கருங்கைக் கொல்லணே யிரக்குங்
திருந்திலே நெடுவேல் வடித்திசி னெனவே.

தினையும் துறையும் அவை; துறை - பாணற்றுப்படையுமாம்.

ஈரந்தூர்கிழான் ‡தோயன்மாறனைக் கோஞட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மது ரைக்குமரனார் பாடியது.

---

* இஃது எட்டுப்பிரதியில் நாலைகிழவனென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண் மை விளங்கவில்லை.

† வடமெடுந்தத்தனென்றும், வடமெடுந்தச்சனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள்.—நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன்; இங்ஙனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லிமறுக்கும் புன்மையுமுடையனல்லன்; தன் அரசுக்குவந்துற்ற போரானமைந்த இடும்பைகளைத் தான்பொறுத்து அந்தப்போரின்கட் படைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறந்தபுண்ணுகியநோய்தீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்ற வடு ஒன்றேறொன்றுவிரவி ஆண்மைக்குறைபாடின்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈரந்தையென்னுமூரின்கண்ணேயிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவனாயவன்; நினதுவறுமைநீங்கவேண்டுவையாயின் எம்மூடனே நீயும் வராய் முதியவாயையுடைய இரவல, யாம் தன்னேயிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணுதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய ஊரின் வலியகையினையுடைய கொல்லனைவேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன்; திருந்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி.—எ - று.

பாண்பசிப்பகைஞன் ஈரந்தையோன்; அவன் தன்னை யாமிரக்குங்காலத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லனையிரக்கும்; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மோடு நீயும்வருவாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசிக்கு உதவவேண்டுதலானும். (கஅ0)

(கஅக.) மன்ற விளாவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்க ணெயிற்றி காதன் மகனெடு
கான விரும்பிடிக் கன்று தலைக்கொள்ளும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல விருக்கைப்
நு புலாஅ லம்பிற் போரருங் கடிமிளை
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்
ஞெண்ணு வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டி
னின்னே சென்மதி நீயே சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா வளவைநின்
கo பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

தினையும் துறையும் அவை.

வல்லார்கிழான்பண்ணனைச் சோணாட்டுமுகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—மன்றத்தின்கண்ணேநிற்கப்பட்ட விளாவினது மனையிடத்துவீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக், கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவாழும் கரிய பிடியினதுகன்று வந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்சூழ்ந்த வலிய நிலத்தின்கண் ஊராகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டினையுமுடைய வல்லாரென்கின்ற ஊரிடத்தான், வாய்த்தவாளையுடைய பண்ணன்; நினது உண்ணப்பெறுத வறியசுற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச்செல்லாத எல்லையில்

னது பகைக்குப்பகையாகியபரிசிலே தினது வறுமையைக்காட்டினையாய்க் கொள்ளுதற்கு.—எ - று.

'அம்பிற்போரருங்கடிமிளை' என்பதற்கு அம்பாற்பொருதற்கரிய கடிமிளையெனினுமமையும்.

காட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னேசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி - முன்னிலைவிளக்கும் அசை. (கஅக)

(கஅஉ.) *உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
பு பகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றுட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

கடலுள்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி பாட்டு.

இ - ள்.—உண்டேகாண், இவ்வுலகம்; இந்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தானுதல் தவத்தானுதல் தமக்குவந்துகூடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றுகொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்; பிறர் அஞ்சத்தகுந்தன்பத்திற்குத் தாமும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு மடிந்திருத்தலுமிலர்; புகழ்கிடைக்கின் தம்முடைய உயிரையுங்கொடுப்பர்; பழியெனின் அதனால் உலகமுழுதும்பெறினும் கொள்ளார்; மனக்கவற்சியில்லார்; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அத்தன்மையராகித் தமக்கென்றுமுயலாத வலியமுயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்டெனமுயல்வார் உண்டாதலான்.—எ - று.

அஞ்சித்துஞ்சலுமிலரென மாறிக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கெனமுயலுநருண்மையான் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும், அம்மவும் - அசை. (கஅஉ)

(கஅங.) †உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் முயுமனந் திரியு

---

* இச்செய்யுள், 'வகைபடமுன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் உஎ - ம் சூத்திரவுரை].

† இச்செய்யுள், 'வேளாளர் ஒதலின் சிறப்புக்கூறியது' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் உ0 - ம் சூத்திரவுரை].

ரு மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னா தவரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
கo மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.

*திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

இ - ள்.—தம்மாசிரியற்கு ஒருறுபாடுற்றவிடத்து அதுதீர்த்தற்குவந்து உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையைவெறாதுகற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னோகாரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மையாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவிசேடத்தால் தாயும் மனம்வேறுபடும்; ஒருகுடியின் கட்பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னாது அவருள் அறிவுடையோன்சென்றநெறியே அரசனும்செல்லும்; வேறுபாடுதெரியப்பட்டநாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்துள் ஒருவன்கற்பின் மேற்குலத்துளொருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தானென்று பாராது கல்விப்பொருட்டு அவனிடத்தேசென்று வழிபடுவனாதலான்.—எ - று. ()

(கஅச.)†காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
ரு மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்
கo யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

அறிவுடைநம்பியுழைச்சென்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—காய்த்தநெல்லையறுத்துக் கவளமாகக்கொள்ளின் ஒருமாவிற்குறைந்தநிலத்திற்கதிரும் பலநாளைக்காகும்; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனதுவாயின்கட்புகுந்தநெல்லினும் கால் மிகவும் கெடுக்கும்; அப்பெற்றியே அறிவுடைய அரசன் இறைகொள்ளுநெறியை அறிந்துகொள்ளின்

---

* திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† இப்பாட்டு, வாயுறைவாழ்த்தென்றும் செவியறிவுறூஉவன்றென்றும் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

அவனுடு கோடிபொருளினை ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும் ; வேந்தன் அறிவால் மெல்லியனுகி நாடோறும் தரமறியாத உறுதிகூறுது அவன்விரும்புவதனையேதானுங்கூறும் ஆரவாரத்தையுடையசுற்றத்தோடுகூடி அன்புகெடக்கொள்ளும் பொருட்டொருதலையைவிரும்பின் அந்தயானைபுக்கபுலம்போலத் தானும் உண்ணப்பெருன், உலகமுங்கெடும்.—எ - று.

பரிவுதவவென்றுரைத்தி, அக்குடிகட்கு வருத்தமிகவென்றுரைப்பாருமுளர். மெல்லியன்கிழவனுகியென்றும் பாடம். (கஅசு)

(கஅடு.) கால்பார் கோத்து *ஞாலத் தியக்குங்
காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணி
ஞாறின் ருகி யாறினிது படுமே
யுயத்த றேற்ரு னுயின் வைகலும்
நு பகைக்கூ ழள்ளற் பட்டு
மிகப்பஃ றீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.

தினையும் துறையும் அவை.
தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

இ - ள்.—உருளையையும் பாரையுங்கோத்து உலகின்கண்ணேசெலுத்தும் காப்புடையசகடந்தான் அதனைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் ஊறுபாடில்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும் அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானுயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலேயழுந்தி மிகப்பல தீயதன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாளுமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சகடம்செயலுறுமாற்றைக் கூறினமையின், நுவலாதுவந்சியென்னுமலங்காரமாயிற்று ; ஒட்டென்றுகூறுவாருமுளர் ; அன்றி இத்தற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியற்கையைநிறுத்தி அதனேடு ஞாலத்தின்கண்ணேசெலுத்தப்படும் காப்பாகியசகடம் தன்னேச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் தனக்கு ஓரிடையூறுமின்றுகிநெறிமுன்றமையேயாட்டும் ; அதனைச்செலுத்துதல் தெளியாளுயின் அச்சாகாடு நாளும்மறுதலையென்னும் செறிந்த அள்ளலிலே அகப்பட்டுத் தனக்கும் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினே மேன்மேலேதருமெனவும் பொருளுரைப்பர். இப்பொருட்குப் பாரென்றது, உலகியற்கையை. கால் - உருளை. (கஅடு)

(கஅசு.) நெல்லுமுயி ரன்றே நீருமுயி ரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனுல், யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

தினையும் துறையும் அவை.
†மோசிகீரனுர் பாடியது.

---

* ஞாலத்தியங்குமென்றும் பாடம்.
† மாதிமாதிரத்தனுர்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள்.—வேந்தனுகிய உயிரையுடைத்து, பரந்த இடத்தையுடைய உலகம், அதனுன், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று, யான் உயிரென் பதனை அறிகை வேலான்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்குமுறைமை.—எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து : உயிர்போலாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பினென்றதாம். (கஅசு)

(கஅஎ.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லோ ரெனவாழிய நிலனே.

தினையும் துறையும் அவை.

ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக ; ஒன்றிற் பள் ளமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக ; எவ்வாறுயினும் எவ்விடத்தல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடையையல்லை ; வாழி.— எ - று.

நீயநிலனேயாயினும் நல்லோருறையின் நன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தீயோருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்துவாழ்வோரியல்பல்லது தனக்கென ஓ ரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல உலகத்தியற்கைகூறிய வாறுயிற்று. ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கஅஎ)

(கஅஅ.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணு
மூண்டைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து
ருநெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களீ யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

இ - ள்.—படைக்கப்படும்செல்வம் பலவற்றையும்படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமைமிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையே யுண்டாகக் குறுகக்குறுக நடந்துசென்று சிறியகையைநீட்டிக் கலத்தின்கட்டிரண் டதனைத் தாயிலேயிட்டும் கூடப்பிசைந்துதோண்டியும் வாயாற்கவ்வியுங் கையால் துழாவியும் நெய்யையுடையசோற்றை உடம்பின்கட்படச்சிதறியும் இவ்வனம் அறி வை இன்பத்தான்மயக்கும்புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனுகிய முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழுநாளினீங்கண்.—எ - று.

தொட்டென்பதற்குக் கூட வாரிப்பிடித்தெனினுமமையும். குறையென்பது, முடிக்கப்படுங்கால் முடிக்கப்படும்பொருள். இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒரு சொல்வருவித்துத் தாம்வாழுநாளும் இல்லையென்றுகூறுவாருமுளர். (கஅஅ)

(கஉகூ.) தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கு
நு முண்பன நாழி யுடுப்பன விரண்டே
பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீத
லுய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனூர்மகனூர் நக்கீரர் பாடியது.

இ - ள்.—தெளிந்தநீராற்சூழப்பட்டவுலகமுழுதையும் பிறவேந்தர்க்குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால்நிழற்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும் கண்பகலும் துயிலாஞ் விரைந்தசெலவையுடைய மாக்களைப் படிக்கக்கருதிச்செல்லும் கல்வியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்பொருள்நாழி, உடுக்கப்படுமெவை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற்பெறும்பயனுவது கொடுத்தல்; செல்வத்தை யாமே நுகர்வேமென்றுகருதின் தவறுவன பல.—எ - று.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை. பகலை ஒருமாத்திரையென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பாகனென்றும் உரைப்பாருமுளர். ()

(ககo.) விளைபதச் சிறிட நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டீரை மல்க வைக்கு
மெலிமுயன் றனைய ராகி யுடையதம்
வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொ
நு டியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
கடுங்கட் கேழ லிடம்பட வீழ்ந்தென
வன்றவ ணுண்ணு தாகி வழிநாட்
பெருமலை விடரகம் புலம்ப வேட்டெழுந்
திருங்களிற் றெருத்த னல்வலம் படுக்கும்
கo புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்
துரணுடை யாளர் கேண்மையோ
டியைந்த வைக லுளவா கியரோ.

திணையும் துறையும் அவை.

*சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

இ - ள்.—விளைந்தசெவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகதிராகிய உணவைக்கொண்டு முழையின்கண்ணேநிறையவைக்கும் எலிமுயன்றூற்

* சோழன் நல்லுத்தரனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

போலும் சிறியமுயற்சியராகி உள்ள தம்முடையசெல்வத்தைநுகராது இறுகப்பிடிக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன்பொருந்தியஉட்பு இல்லையாக; தறுகண்மையையுடையகேழலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணுதாகிப் பிற்றைநாட் பெரியமலையின்கண் தனதுமுழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்து பெரியகளிறுகிய ஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தே படப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறையில்லாத மேற்கோளையுடைய வலியையுடையோர்நட்போடு பொருந்தியநாட்கள் உளவாக.—எ - று.

சிறிடமென்றது, விளைந்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்குமுன்னுகிய இடத்தை. இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன - ரண்டு வியங்கோட்பொருளவாய்நின்றன. ()

(ககூக.) யாண்டுபல வாக நரையில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னிளையரும் வேந்தனு
ரு மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

தினையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரை, 'கேட்குங்காலம் பலவாலோ? நரை நமக்கில்லையாலோ' என்றசான்றோர்க்கு அவர் கூற்றது.

இ - ள்.—நமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நரையில்லையாகுதல் எப்படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினர்; யான்கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவல்செய்வாரும்; அரசனும் முறையல்லாதனசெய்யாலுய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவூரின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டுமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடைய்சான்றோர் பலரீதலான்.—எ - று.

'ஆன்றவிந்தடங்கிய' என்பதற்குக் கல்வியால்நிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவை முதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவவிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவெனினு மமையும். 'யாங்காகியர்' என்பதற்கு எவ்வாறுயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற்றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர். (ககூக)

(ககூஉ.) யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலுந் தணிதலு மவற்றே ரன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த
ரு வினிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி
னின்னு தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டளி தலீஇ யானது

கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோ லாருயிர்
கo முறைவழிப் படூஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.

தினையும் துறையும் அவை.

கணியன் பூங்குன்றன் பாட்டு.

இ - ள்.—எமக்கு எல்லாம் ஊர்; எல்லாரும் சுற்றத்தார்; கேடும் ஆக்கமும் தாமேவரின்அல்லது, பிறர்தரவாரா; நோதலும் அதுதீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமேவருவன; சாதலும் புதிதன்று, கருவிற்றோன்றியகாலே தொடங்கியுள்ளது; வாழ்தலே இனிதென்று உவந்ததுமிலம்; ஒருவெறுப்புவந்தவிடத்து இன்னுதென் றிருத்தலுமிலம்; மின்னுடனே மழை குளிர்ந்ததுளியைப் பெய்தலான் அமை யாது கல்லையலைத்து ஒலிக்கும் வளைய பேர்யாற்றுநீரின்வழியேபோம் மிதவை போல அரியவுயிர் ஊழின்வழியேபடுமென்பது தன்மைக்கூறுபாடறிவோர் கூறிய நூலாலேதெளிந்தேமாகலான், நன்மையான்மிக்கவைமகிழ்தலுமிலேம்; சிறியோ ரைப்பழித்தல் அம்மகிழ்தலினுமிலேம்.—எ - று.

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க. 'முனிவி னின்னு தென்றலு மிலமே' என்றதற்கு முன்னேகூறிய வாழ்தலே வெறுப்பான் இன்னுதென்று இகழ்ந் திருத்தலுமில்லேமெனினுமமையும். (ககஉ)

(கக.) ஆதலெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி
னெருவ ணுட்டும் புல்வாய் போல
வோடி யுய்த்தலுங் கூடுமோ
னெக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே.

தினையும் துறையும் அவை.

*ஓரேருழவர் பாட்டு.

இ - ள்.—தோலைப் புடைத்தலைவத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின் கண் ஒருவனலைக்கும்புல்வாய் எளிதின் ஓடிப்பிழைக்குமாபோலே யானும் நன் னெறிக்கண்ணேயொழுகிப் பிழைக்கவுங்கூடும்; சுற்றத்தோடுகூடிவாழும் இல் வாழ்க்கை அதன்கட்செல்லவொட்டாது காலைத் தலையாகிற்கும்; ஆதலான் உய் தல்கூடாது.—எ - று.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. மா - அசைநிலை. (ககக)

(கஉச.) ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி
லீர்ந்தண் முழவின் பாணி தழும்பப்
புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்

* ஒன்ஞருழவர்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்
நு படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாள
னின்னு தம்மவிவ் வுலகு
மினிய காண்கித னியல்புணர்ந் தோரே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.

பக்குடுக்கைநன்கணியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒருமனையின்கண்ணே மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழவினது ஓசை மிக ஒலிப்பக் காதலரோடு கூடினமகளிர் பூவணியையணியப் பிரிந்தமகளிரது வருத்தத்தையுடைய உண்கண்கள் நீர்வார்ந்துளிப்ப இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமைபடப் படைத்தான், நிச்சிதமாக அப்பண்பில்லாதோனுகிய கான்முகன்; கொடிது, இவ்வுலகினியற்கை; ஆதலான், இவ்வுலகினதுதன்மையறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல செய்கைகளை அறிந்து செய்துகொள்க.—எ - று.

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது; இதனியல்புணர்ந்தோர் இவ்வின்னுமையை இனியவாகக் காண்கவென்றுரைப்பினுமமையும். (ககூ)

(ககூடு.) *பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கபன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
நு பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதா
னெல்லாரு மூவப்ப தன்றியு
நல்லாற்றுப் படூஉ நெறியுமா ரதுவே.

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பல அமைந்தருணங்களையுடையீர், பல அமைந்தருணங்களையுடையீர், கூவினது முட்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திரைந்தகதுப்பினையும் பயனில்லாத மூதுமையையுமுடைய பல அமைந்தருணங்களையுடையீர், மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர்; நல்வினையைச்செய்யமாட்டீராயினும் தீவினையைச் செய்தலைப் பரிகரிமின்; அதுதான் யாவரும் புகழ்வரென்றது ஒழியவும் நல்ல நெறியின்கண்ணேசெலுத்தும் வழியும் அதுதான்.—எ - று.

---

* இச்செய்யுள், 'வீடேதுவாகவன்றி வீடுபேற்றுநெறிக்கட்செல்லும் நெறியேதுவாகக்கூறியது' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உசா - ழ் சூத்திரவுரை].

பலராகிய சான்றீரென்பது, பல்சான்றீரெனத்தொக்கது; *"பல்குட்டுவர்" என்பதுபோல. பலவாகிய குணங்களால் அமைந்தீரெனினுமமையும். பயனின் மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்றீரேயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அடுக்கு - விரை வின்கண்வந்தது. (கக௫)

(கக௬.) †ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு
மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
௫ தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை
யனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக்கா ணாது கண்டன மதனா
௧௦ னோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவெ னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதன்
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்
௧௫ செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் பரிசில்நீட்டித்தானை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தம்மாற்கொடுக்கவியலும்பொருளை இயலுமென்றுசொல்லிக்கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றினுள்ளன; தனக்கு இயலாததனை இயலுமென்றலும் இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் விரைய இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும் ஈவோர் புகழ் குறைபடும்வழியாம்; இப்பொழுது நீ எம்மளவிற்செய்தசெய்தியும் அத்தன்மைத்தாகுக; இஃது எத்துணையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது, யாம்கண்டேம்; அத்தீங்கினால், நின்பிள்ளைகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக; யானும் வெயிலென்றுநினைந்து போக்கைவெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேனாய் விட்டுநீங்காமையாற் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற எனது நல்குரவின்மிகுதியான் வளிமறையாகியமனையிடத்து நாணல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைந்து போவேன்; நின் ஆயுள்மிகுவதாக.—எ - று.

---

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி; ௧௦௫ - ம் அடி.

† இப்பாட்டினை, கொடார்ப்பழித்தலுக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

'நோயிலராகநின்புதல்வர்' என்பதூஉம், 'நிறக்கநின்னுள்' என்பதூஉம் குறிப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் நீங்கு வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், நிறக்கநின்னுளெனவும் கூறினராக உரைப் பினுமமையும். நல்குரவென்பது, நல்லனைக் குறைந்துநின்றது. 'கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை' என்பதற்குக் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது நல்கூர்ந்தவளிமறையெனவும், கல்லைத் தூணைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்திரையாகச்செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனை யெனவுமுரைப்பாருமுளர். (ககசு)

(ககஎ.) வளிநடந் தன்ன வாஅய்ச்செ லிவுளியொடு
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரின ரெனுஅக்
கடல்கண் டன்ன வொண்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ரெனுஅ
நு வுருமூரன் றன்ன வுட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் படூஉம் வென்றிய ரெனுஅ
மண்கெழு தானை யொண்பூண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தலோ விலமே
யெம்மால் வியக்கப் படூஉ மோரே
கஅ யிடுமுட் படப்பை மறிமேய்ந் தொழிந்த
குறுநடு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறூஉந்
சீறூர் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னோரே
கசு மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்து
மூணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளே
னல்லறி வுடையோர் நல்குர
வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

தீஞையும் துறையும் அவை.

சோழன் தராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் பரிசினீட்டித்தானைக் கோனுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ-ள்.—காற்றியங்கினற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியையுடைய குதிரையோடு கொடிநுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரெனவும் கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனையுடனே மலையோடுமாறு பட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடிமுழங்கினற்போலும் அஞ்சத் தக்க முரசத்தோடு போரின்மேம்படும் வெற்றியையுடையரெனவுங்கருதி நிலத் தைப்பொருந்தின படையினையுடைய ஒள்ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண் கொற்றக்குடைநிழற்றப்படுஞ்செல்வத்தை மதித்தலில்லேம்; எங்களால் மதிக்கப் படுவோர், இடப்பட்ட முள்வேலியையுடையதோட்டத்து மறிதின்ன ஒழிந்து நின்ற சூறிய நாற்றத்தினையுடைய முஞ்ஞையது கொழுவியகண்ணிற்கிலேக்கப்

பட்ட குறிய இலையைப் புல்லியநிலத்தில்விளைந்த வரகினதுசோற்றுடனேபெறு கின்ற சிறிய ஊரையுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் முறைமையை யறிந்துநடக்கும் குணத்தினையுடையோர்காண்; யாம் மிகப்பெரிய தன்பமுறினும் சிறிதும் அறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதனினியேம்; நல்லறிவினையுடையோரதுவறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, யாம் உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.—எ - று.

எனவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கூகஎ)

(ககூஅ.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
வாரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டார்க்
கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமரு ளெவ்வாய்க்
கு கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்திக்
கிண்டே ரண்ண னிற்பா ராட்டிக்
காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்
காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப
வாலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்
க0 வேல்கெழு குரிசில் கண்டே னுதலின்
விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த
தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்
பணித்துக்கூட் டுண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திற
னின்னே ரன்னநின் புதல்வ ரென்று
கரு மொன்னர் வாட வருங்கலந் தந்தனும்
பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்
முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்
யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டிநிரைப்
பெருங்கட னீரினு மக்கண்ண் மணலினு
உ0 நீண்டியர் வானத் துறையினு நன்று
மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்
புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி
நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானும்
கேளில் சேஎய் நாட்டினெ நாளுந்
உரு துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கினின்
னடிநிழற் பழகிய வடியுறை
கடுமான் மாற மறவா தீமே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்கன் பேரியசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தோடுபொலிந்தமார்பின்கண் வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணத்தையு முடைய உன்னுடையமடவோள்பெறப்பட்ட பவழமணிபோன்ற அழகிய வாயை யும் இன்னிணியையுமுடையபுதல்வர் பொலிகவென்றுவாழ்த்தித் தின்னியதேரை யுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்துபரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகவிற் கனவின் கண்ணும் நின்புகழையேகூறும் எனதுவிருப்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்புற்று மிழி ஆலிலையின்கண்மேலியதிருமால்போலும் நின்னுடையசெல்வத்தையெல்லாம் வேலையுடையதேவை, கண்டேன்; ஆதலால் விடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லைமுழுதும் கொள்ளையாகக்கொ ண்டு நின்பகைவனைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டெண்ணும் தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னு டையமைந்தர்; எந்நாளும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்து நும்முடைய பொன்னுடையநெடியகரின்கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போல்க, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்; யாண்டும்நாளும்மிக்குச் செறிந்ததினையையுடைய பெரியகடனீரினும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்டமணலினும் நீண்டயிர்த்தமழையிற்றுளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பிள்ளைகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனி தாகவிளங்கி நெடுங்காலம்வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உற்வில்லாத்தூரிய காட்டின்கண்ணே நாடோறும் துளியைகச்சுதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்போல நின்னுடைய வண்மைகசையான் இரங்கி நினது அடிநிழற்கட் பழகிய அடியின்வாழ்வேன்; விளைந்தசெல்வையுடைய குதிரையையுடையமாறனே, நீ செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக.—எ - று.

புதல்வர்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினுமமையும். 'ஆலமர் கடவுளன்ன நின்' என்றதற்கு ஆலின்கீழமர்ந்த மூக்கட்செல்வனைய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினுமமையும். 'நின்மூன் னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' என்றது, அவரும் வழங்காதவைத்தலிற் கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அவரையொக்கக் கண்ணோட்டமிலராகவென்பதா யிற்று. 'மூன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்கநின்கண்ணி' எனவும், 'நீடுவாழியர்' எனவுநின்றவை - குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால் நின்க்குத் தீங்குவரும்; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்திய தூஉமாம். மறவாதீமேயென்றது, என்னளவில் நீசெய்தசெய்தியை மறவாதொழி யென்பதாயிற்று. 'யாண்டுநாளும்பெருகி' என்பதற்கு நின்னாளை இங்களனைய வாக; அத்திங்கள் யாண்டோரனையவாக; யாண்டே ஊழியனையவரம்பினவாக வென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (ககஅ)

(ககக.) கடவு ளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழ
நெருந லுண்டன மென்னுது பின்னுஞ்
செல்வா னுவே கலிகொள் புள்ளின
மனையர் வாழியோ விரவல ரவனைப்
புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவ

ருடைமை யாகு மவருடைமை
யின்மை யாகு மவரின் மையே.

தினையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனார் பாட்டு.

இ - ள்.—தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை யென்னலுமுண்டேமென்னுவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப்போதலேயமையா, ஒலி பொருந்தின புள்ளினம் ; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர் ; அவரைக் காத்தற்கு எதிர்த்துகொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும், அவ்விரப்போர்செல்வம் ; அவ்வாண்மக்களுடைய வீறுமையாகும், அவ்விரப்போருடைய வறுமை.—எ - று.

வாழியும், ஓவும், அசைநிலை. (ககூக)

(உ00.) பனிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்
கனிகவர்ந் துண்டு கருவிரற் கடுவன்
செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி
மழைமிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்
கழைமிசைத் துஞ்சுங் கல்லக வெற்ப
நிணந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்
களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானை
விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே
இவரே, பூத்தலை யறுஅப் புனைகொடி முல்லை
கஉ ஈத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினுங்
கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடித்த
பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்
யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தண னீயே
வரிசையில் வணக்கும் வாண்மேம் படுத
கரு னினக்கியான் கொடுப்பக் கொண்மதி சினப்போ
ரடங்கா மன்னரை யடக்கு
மடங்கா விளையு ணுடுகிழ வோயே.

தினை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.

பாரிமகளிரை விச்சிக்கோனுழைக் கொண்டுசென்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—குளிர்ந்தமலையின்கணுண்டாகிய பசிய இலையையுடைய பலாவினது பழத்தைக்கவர்ந்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவன் சிவந்தமுகத்தையுடைய தனது மந்தியுடனேபொலிந்து சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கி முகிலாலும் உச்சியறியப் படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கிலுச்சியின்கண் துயிலும் மலையகத்துத் தாழ்ந்த வரையையுடையோய், நிணத்தைத்தின்றுகளித்த நெருப்புப்போலும் தலையையுடைய நெடியவேலினையும் களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்டு கோயும் தறுகண்மையையுடைய யானையினையும் விளங்கியமணிகளாற்செய்யப்பட்ட வளைந்த ஆபரணத்

இனையுமுடைய விச்சிக்கோவே, இவர்கடாம், பூவைத் தனது தலையின் கண்மாறுத அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் நாத்தழும்பேறப் பாடாதாயினும் ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேரைக் கொள்கவென்றுசொல்லிக் கொடுத்த பரந்து மேம்பட்ட தலைமையினையுடைய பாரிக்குமகளிர் ; யான் பரிசிலன் ; அதுவன்றியும் நிலைபெற்ற அந்தணன் ; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வாளான்மேம்படுபவன் ; ஆதலால், நினக்கு யான்தரக்கொள்வாயாக ; சின்தையுடையபோராலே பகைவேந்தரை மிகையடக்கும், மடக்கப்படாத மிக்க வினைதலையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின்கனிகவர்ந்துண்டகடுவன் மந்தியொடுசிறந்து சேண்விளங்கிக் கழை மிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவரைவரைந்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்றது.

'யானே பரிசிலன்' என்பதனால் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்பதூஉம், அந்தணனென்றதனால் யான் தருதற்குரியேனென்பதூஉங்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக் கொள்வாயாக வென்று இரந்துகூறினமையின், இது பரிசிற்றுறையாயிற்று. (உ00)

(உ0க.) இவர்யா ரென்குவை யாயி னிவரே
யூருட னிரவலர்க் கருளித் தேருடன்
மூல்லைக் கீத்த செல்வா னல்லிசைப்
படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமா
நெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே
தந்தை தோழ னிவரென் மகளிர்
ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே
நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்
செம்புபுனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை
யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு
நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த
வேளிருள் வேளே விறற்போ ரண்ண
றுரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே
யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னுற்றிய
வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்
யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்
திருங்கட னுடித்தவிவ் வையகத் தருந்திறற்
பொன்படு மால்வரைத் கிழவ வென்வே
னுடனுந ருட்குந் தானைக்
உ0 கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாரிமகளிரை இருங்கோவேளுழைக்கொண்டுசென்ற கபிலர் பாடியது.

உடு

இ - ள்.—இவர் யாரென்றுவினவுவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இரப்போர்க்குவழங்கித் தேரை ஏறுதற்கேற்பச்சமைத்த அணியோடும் புரவியோடும்கூட முல்லைக்குவழங்கிய தொலையாத நல்லபுகழையும் ஒலிக்கும் மணியையுடைய யானையையுமுடைய பறம்பிற்குத்தலைவனுகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்பிதாவின்தோழனுதலான் இவர் என்னுடையமகளிர்; அந்தணனுகிய புலவன்யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய ஓமகுண்டத்தின்கட்டோன்றிச் செம்பாற்புனைந்துசெய்தாலொத்த சேய்மையையுடைத்தாகிய நெடியமதிலையுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையாராய நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேள்களுள்வைத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைய தலைவா, தாரணிந்தயானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான், ஆண்டன்மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவமுறைமையையுதவிய தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, யான் நினக்குத்தர இவனைக் கொள்வாயாக; வானற்கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல்சூழ்தரப்பட்ட இவ்வுலகத்தின்கண் அணுகுதற்கரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத்தலைவ, வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பகைவரஞ்சும் படையையுடைய கேடில்லாதகாட்டுக்குரியவனே.—எ - று.

உவாவீகை வேளிரெனக்கூட்டுக. 'வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றி' என்பதற்குக் கதையுரைப்பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகடிமாலென்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாஅல், கிழவ, நாடுகிழவோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவனுதலால், யான்தர இவனைக்கொண்மதி யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடையதந்தைதோழனுதலானும் அந்தணனுதலானும் யான்றர நீ இவனைக் கோடற்குக் குறையில்லையென்பது கருத்து. (உ0க)

(உ0உ.) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக்
கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு
கடமுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்
கடிய கதழுநெடுவரைப் படப்பை
ரு வென்றி நிலைஇய விழுப்புக ழொன்றி
யிருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூர்க்
கோடிபல வடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய
நீடுநிலை யரையத்துக் கேடில் கேளினி
நுந்தை தாய நிறைவுற வெய்தி
க0 வொளியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅ
னும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன்
புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை
யிகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ண

லெவ்வி தொல்குடிப் படீஇயர் மற்றிவர்
கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
றேற்றுப் புன்சொ னேற்றிசிற் பெரும
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
தருமிபற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுக
விரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்
பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரிமகளிைக்கொள்ளாதகபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்சியையுடையகாட்டின்நடுவண் வேட்டுவரலைப்பத் தனக்குப் புகலிடங்காணுத கடமாவினது நல்ல ஏறு வரைச்சாரன்மணி மேலேஇளம்பவும் சிதறியபொன் வீளங்கவும் விரையவோடும் நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றிநிலை பெற்ற சிறந்த புகழ்பொருந்திச் சிற்றரையம் பேரரையமென இருகூற்றுப்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய ஊரின்கட் பலகோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நுங்களுக்கு உதவிய நீடியகிலையையுடைய அரையத்தினதுகேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெடுதற்குக்காரணம்: நினதுதாளால்தரப்பட்ட பொருளையன்றி நுந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நுங்குடியுளொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடையகழாஅத்தலையாரென்னும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேரையுடையதலைவ, இவர் எவ்வியுடைய பழையகுடியிலேபடுவார்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே, யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அரைமலையில் மூகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒள்ளியபூப் பரந்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்களையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

புலிகடிமால், அண்ணல், நாடுகிழவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன். இப்பொழுது எவ்விதொல்குடிப்படீஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொல்லைப்பொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னை விடுத்தேன்; நின்வேல் வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தனிமாலையெனினுமமையும். நீடுநிலையரையத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விகழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெடுதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை நுமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலின், அவன்வசையாகப்பாடினனென்றுசொல்லுவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெலீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'நுந்தைதாயம்நிறைவுறவெய்தி' என்பதனாலும், 'நும்போலறிவின்' என்பதனாலும் - இகழ்ச்சிதோன்றநின்றன. வேங்கைவீதாயதுறுகல் இரும்புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து: ஏதஞ்செய்யாததூஉம் ஏதஞ்செய்வதுபோலக்

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றுமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சிதோன்றநின்றது. (௨௦௨)

(௨௦௩.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினுந்
தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினு
மெல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை
யின்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின்
௫ முன்னுங் கொண்டிரென நும்மனோர் மறுத்த
லின்னா தம்ம வியறே ரண்ண
லில்லது நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
யனையையு மல்லை நீயே *யொன்னா
௧௦ ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாழளுரெறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன் பொதிபசுங்குடையார் பாடியது.

இ - ள்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதுமாறினும் முற்காலத்துவிளைந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவுயிர்கட்கும் உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல இன்னமும் எனக்குப்பரிசில்தாருமென்றுசொல்லி எம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்டீரென்று நும்போல்வார்மறுத்தல் இன்னாது; கேளாய். இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே, இல்லாதபொருளைத் தேடிநிரப்பமாட்டாத வறுவியோரினும், அவராற்பரிசில்நினைந்துவரப்படுவார்கொடாராயின் அவ்விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் நாணி அவரெதிர்முகநோக்கமாட்டாது இன்பமிழக்குமாந்தர்தன்மையையுமல்லை நீ, இறந்துபடுவை; நீ, பகைவரது அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே நும்முடையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும்வென்றியோடுகூடிய வண்மையையுடையோயாதலான் எம் இறைவர், நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமையாகப் பரிகரிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் பாணியாது முன்னே அளித்தலின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றுமாம். எம்மனோரென்றது, பிறரைநோக்கியன்றெனவுணர்க. 'பொழிந்தென' 'விளைந்தென' என்

---

* "ஒன்னா, ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளி யோய்" என்பது, உழிஞைத்திணைக்குரியதுறைகளுள், 'கொள்ளார் தே எங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கஉ - ம் சூத்திரவுரை].

பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி, மாறினும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடுமுடிபு பினுமையும். (உ0ங)

(உ0ச.) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதி
ரீயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன் று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்ற லதனி னுயர்ந்தன் று
தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கட
லுண்ணு நீருப நீர்வேட் டோரே
யாவு மாவுஞ் சென்றுணைக் கலங்கிச்
சேறெடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு
மூண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்
புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
யுள்ளிச் சென்றூர்ப் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழிய ரோரி விசும்பிற்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

தினையும் துறையும் அவை.

வல்விலோரியைக் கழைதின்யானையார் பாடியது.

இ - ள்.—இழிந்தோன்கூற்றல் ஈயெனச்சொல்லியிரத்தல் இழிந்தது; அவ்வீ யென்றதனெதிர் ஈயேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அவ்விரத்தலினுமிழிந்தது; ஒருவன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பைமுகத்தாலுணர்ந்து இதனைக்கொள்வாயாகவென்றுசொல்லித் தானிரந்துகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன் அவ்வாறுகொடுப்ப அதனெதிர் கொள்ளேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அக்கொடையினுமுயர்ந்தது; தெளிந்தநீர்ப்பரப்பின் ஒலிக்கும்திரையையுடைய பெரியகடல் நீரையுண்ணுராவர், தண்ணீரைவிரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீரை உண்ணக் கலங்கிச் சேற்றேடுகூடிய சிறுமையையுண்டத்தேயாயினும் உண்ணுநீரையுடைய தாழ்ந்தவிடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப்பட்டவழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புள்ளிமித்தத்தையும் புறப்பட்டமுகூர்த்தத்தையும் பழித்தலல்லது தாம்பரிசில்பெறக்கருதிச்செல்லப்பட்டோரை அவரீத்தில ராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அதனால் நீ எனக்கு இன்னையாயினும் வெறேன், வாழ்வாயாக, ஓரி, ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொகுதியையுடையமழைபோல் யாவர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாதுவழங்கும் வண்மையையுடையோய், நின்னை.—எ - று.

ஓரி, வள்ளியோய், பரிசிலர் புள்ளும்பொழுதும்பழித்தலல்லது உள்ளிச்சென்றூர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நின்னைப்புலவேன்; வாழியரெனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் நான்கிற்கும், ஈயெனவிரத்தலால் இழிபுபெற்றுக் கொள்ளேனென்னுமுயர்பு யான்பெற்றிலேனென்பதூஉம், அவ்வாறிரப்பவும் ஈயேனென்றூம்போலப் பரிசினீட்டிதத்தலால் உள்ள இழிபுபெற்றுக் கொள்ளெனக்

கொடுக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதூஉம் கருத்தாகக்கொள்க. இதனால், நீயே னென்னுமிழிபினும் கொள்ளெனக்கொடுக்குமுயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்பதுகூறினராம். 'பெருங்கட லுண்ணு ராகுப நீர்வேட்டோர்' என் பதனாற் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பாற்செல்லேனென்பதும், 'உண் ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகலின் நின்பால்வந்தே னென்பதும் கொள்ளப்படும். (உஅச)

(உஅடு.) மூற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்
பெட்பின் நீதல் யாம்வேண் டலமே
விறற்சினந் தணிந்த விளைபரிப் புரவி
யுறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்
நு தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை
வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந
சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய
மான்கணந் தொலைச்சிய கடிவிசைக் கதநாய்
நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக
கஅ வார்கலி யாணர்த் தீஇயகால் வீழ்த்துக்
கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ
நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரோ
டொளிறுமருப் பேந்திய செம்மற்
களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடிம்பே.

தினையும் துறையும் அவை.

கடியநெடுவேட்டுவன் பரிசினீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார்பாடியது.

இ - ள்.—நிறைந்தசெல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணுதலின்றி ஈதலே யாங்கள் விரும்பேம்; வென்றியாளுளதாகிய சினந்தீர்ந்த விளைந்த செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய அஞ்சிவந்தடைந்தபகைவர்க்குச்செல்லும் புகலிடமாய் அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும்பகைவர் முயற்சியையுடைய கிளர்ந்த உள்ளத்தைக்கெடுத்த வாட்போரின்மிக்க படையினையுடைய வெள்ளியபூவையுடைத்தாகிய முல்லைவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய மானினதுதிரட்சியைத் தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கநாயையும் வலியவில்லையுமுடைய வேட்டுவ, நீ நோயின்றியிருப்பாயாக; இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப் பெயலைத்தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேநிரண்ட தலைமையையுடைய முகில் நீரின்றி மீளாவாறுபோலத் தேருடன் விளங்கிய கோடியர்த்தலைமையையுடைய களிற்றையின்றி மீளார், பரிசிலரதுசுற்றம்.—எ - று.

புரவியையுடைய விறற்சினந்தணிந்த உறுவரெனவியையும். செல்சார்வாகித் தாளுளந்தபுத்த பொருநவெனவியையும். வெள்வீயென்றது, அதனையுடையமுல் லையை. புழைகெடவிலக்கிய நாயெனவியையும். மூவராயினுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. புழைகெடவிலங்கியென்பதூஉம் பாடம்.

கோடைப்பொருந, வேட்டுவ, பெட்பின்றீதல் யாம்வேண்டலம் ; பரிசிலர்க்கீம்பு களிறின்றுபெயரல ; நீ நோயிலையாகுகவெனக்கூட்டுக.

யான்களிறின்றிப்பெயராகின்றேனென்பதுகருத்தாகலின், நோயிலையாகவென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உ0நு)

(உ0சு.) *வாயி லோயே வாயி லோயே
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்திக்
தாம், மூன்னியது முடிக்கு மூரணுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
நு பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
கடுமான் ரோன்ற னெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனுற்
கo காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறுஆர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
யெத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சிபரிசினீட்டித்தானை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரதுசெவியிடத்தே விளங்கியசொற்களைவிதைத்துத் தாம்நினைந்தபரிசிலை விளைக்கும் வலியையுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற்குவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய், விரைந்த குதிரையையுடைய குரிசிலாகிய நெடுமானஞ்சி தான் தன்தரமறியான்கொல்லோ? அதுகிடக்க, என்தரமறியான்கொல்லோ ? அறிவும்புகழுமுடையோர் இறந்தாராக வறிய இடத்தையுடைய உலகமுமன்றே ; ஆகலாற் காவினேம், கலங்களை ; கட்டினேம், †மூட்டுக்களை ; மரத்தைத்துணிக்குந்தச்சன் பயந்த மழுவையுடைய கைத்தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடத்துச்சென்றால் அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்க்கு எத்தன்மைத்து ? எமக்கும் யாதொருதிசைக்கட்போகினும் அத்திசைக்கட் சோறு அத்தன்மைத்து.—எ - று.

கலப்பை - யாழுமாம். உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரெனினுமமையும். மழுவென்றது, வாய்ச்சியை ; தறிகையுமாம். காட்டகமென்றாரேனும் கருதியது அதன்கண் மரமாகக்கொள்க. பரிசிலர்க்குச் சிறாரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசைக்குக் காடும், சோற்றிற்குக் காட்டுள்ளாரும் உவமையாகக்கொள்க. (உ0சு)

---

* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாநிலை அன்றென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், நகு - ம் சூத்திரவுரை].

† இங்கே கலத்தையிட்டுவைக்கும்பையையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உ0ஏ.) எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ
பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி
யருகிற் கண்டு மறியார் போல
வகனகு வாரா முகனழி பரிசி
நு முளி லாளர் வேளா ரல்லர்
வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே
பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே
மீனி முன்பி னுளி போல
வுள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென
கo நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி
வாயா வன்கனிக் குலம்வரு வோரே.

தினையும் துறையும் அவை.

வேளிமான்துஞ்சியபின் அவன்தம்பி இளவேளிமானைப்பரிசில்கொடுவென அவன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—எழுந்திருப்பாயாக, இனி எம்முடையநெஞ்சமே, யாம்போவேமாக; யார்தாம், கண்ணுற்பருகுவதுபோலும் விருப்பமில்லாதவிடத்துத் தம்மருகே கண்டுவைத்தும் கண்டறியாதார்போல உள்ளமகிழ்வாராத தம்முகமாறித்தரப்பட்ட பரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச்செல்லமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பாரல்லர்; இங்ஙனம்வருவீராகவென்று எதிர்கோடல்வேண்டும் தாமுடையோர்க்குப் பெரிது, உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; ஆதலால், மறம்பொருந்திய வலியையுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம் மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர்க்கும்தெரிய நம்மைக்கண்டிரங்காதவனிடத்தேநின்றுதிரங்கி உள்ளுறக்கனியாத வலியபழத்தின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, நெஞ்சுநெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை. உலமரலும் - அலமரல்போல்வதோருரிச்சொல்.

வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ளவிந் தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி விஞைமுடிவுசெய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உள்ளம் உள்ளவிந்தடங்காதென முற்றுருக்கி உரைப்பாருமுளர். (உ0ஏ)

(உ0ஐ.) குன்று மலையும் பலபின் னெழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னையங் தருளி யீதுகொண்
டீங்கனஞ் செல்க தானென வீவன்னை
நு யாங்கறிந் தனனே தாங்கருங் காவலன்
காணு நீத்த விப்பொருட் கியானோர்
வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்

தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியுழைச்சென்ற பெருஞ்சித்திரனைக்காணாது இது கொண்டுசெல்கென்று அவன்பரிசிற்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

இ - ள்.—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான் பரிசிற்கொண்டேனுய்ப் போதற்கெனச்சொல்லினின்றவென்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளைக்கொண்டு இவ்வாறுபோக தானெனைச்சொல்ல என்னை எப்பரிசறிந்தான், பகைவரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்; என்னையழைத்துக்காணுதே தந்த இப்பொருட்கு யான் ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையளவாயினும் நன்று, அத்தப்பரிசிலாது கல்விமுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடுத்துவிடின்.—எ – று.

ஈங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணுதே அவன்சொல்லிவிட்டவார்த்தையை. அவர்துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், தினையளவாயினுமினிதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான்தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; அவனுயின் இதுவும் கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம். 'அவர்துணையளவு' எனத் தம்மை உலகின்மேலிட்டுக்கூறினர். (௨0அ)

(௨0கூ.) பொய்கை நாரை போரிற் சேக்கு
நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்ப
லகலடை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்
நு படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கு
மென்புல வைப்பி னன்னுட்டுப் பொருந
பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து
பெருமலை விடரகஞ் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்
கo பெறுது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்துநின் னிசைநுவல் பரிசிலேன்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந
வீயா யாயிணு மிரங்குவே னல்லே
னேயிலே யாகுமதி பெரும நம்முட்
கநு குறுநணி காண்குவ தாக நாளு
நறும்ப லொலிவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பரிக்கும்
பெருவரை யன்ன மார்பிற்
செருவெஞ் சேஎய்நின் மகிழிருக் கையே.

தீணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாஅநிலை.

முவனீபரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்கைக்கண்மேய்ந்தகாலை போரின்கண்ணேயுறங்கும் செய்தலை யுடையஅழகியவயற்கண் செல்லையறக்குமுழவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் தெகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனுலே மதவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்திரையின் இனியசீராகியதாளத்தேயாடும் மென்புலத்தூர்களே யுடைய நல்லநாட்டுக்கு வேந்தே, பலபழத்தையுநச்சித் தாம்வாழ்தற்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச் சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்துமாறிற்றுகவருந்திப் பழம் பெறுதேமீளும் புள்ளினத்தையொப்ப நினது நச்சப்படுந்தன்மைகொடுவரவந்து நின்புகழைக்கூறும் பரிசிலேன்யான் வறியேனுய் மீளக்கடவேனே ? வாட்போரின் கண்மேம்படுவோய், நீ ஒன்றை ஈத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல்லேன் ; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக ; பெருமா, நம்மிடத்துளதாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக, நாடொறும் நறிய பலவாகிய தழைத்தமயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடையமகளிர் ஒருவரி னெருவர் புணர்தற்குக்காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமார்பினையுடைய போரை விரும்பும் சேயையொய்பாய், நினதுமகிழ்ச்சியையுடைய நாளோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு. நம்மூட் குறு நணிகாண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக் கையன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவிற்று.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேஎய், நின் இசைநுவல்பரிசிலேன் வறுவியேன் பெயர்கோ நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேனல்லேன் ; பெருமு, நோயிலையாகுமதி ; நம்மூட் குறுநணியை நின்னிருக்கைகாண்குவதாக ; பிறர்காணுதொழிகவெனக் கூட்டுக.

நோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீங்கால் நோயுறுவை, அஃதுறுதொழிக வென்பதாம். இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித்தாகக்காணுங் காட்சி உளதாகவென்றுமாம். இதனுற் காட்சியுண்டாகாதென்பது குறிப்பு. இனி, 'குறுநணிகாண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாற்காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையாலென்றுரைப்பினுமமையும். ()

(உக0.) மன்பதை காக்குநின் புணர்மை நோக்கா
தன்புகண் மாறிய வறனில் காட்சியொடு
நும்ம ளூருமற் றினைய ராயி
னெம்ம ளூரிவட் பிறவலர் மாதோ
செயிர்தீர் கொள்கை யெம்வெங் காதலி
யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெம்வயி
னுள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனு
லறனில் கூற்றக் திறனின்று துணியப்
பிறனு யினன்கொ லிறீஇயரென் னுயிரென

கo நுவல்வுறு சிறுமையள் பலபுலந் துறையு
மிடுக்கண் மனையோ ளுரிய விந்நிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குரிசி லுதுக்கா
ணவல நெஞ்சமொடு செல்வனிற் கறுத்தோ
ரருங்கடி முனையரண் போலப்
கடு பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

சேரமான்தூடக்கோச்சேரலிரும்பொறை பரிசினீட்டித்தானைப் பெருங்துன்னூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப்பாராது காதல் கண்மாறிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி நும்போல்வார்யாவரும் இதற்கொத்த அறிவையுடையராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர் ; குற்றந்தீர்ந்தகற்பினையுடையளாய் எம்மையரும்பியகாதலி இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையளாகக்கூடின் எம்மிடத்து நினையாதிருத்தல் அரிது ; அதனால், அறனில்லாதகூற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொளத்துணிய இறந்துபட்டான்கொல்லோ ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்றகோலையுடையளாய்ப் பலபடவெறுத்துரையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன் ; வாழ்வாயாக ; இறைவ, இதனைப்பாராய் ; இன்னுமையையுடையநெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னைவெருண்டாரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடையமுனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறுமையை முன்போகவிட்டு.—எ - று.

குரிசிலே, நும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார் ; எங்காதலி உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினையாதிருத்தலரிது ; அதனால், அம்மனையோளிடுக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதேவிடுத்தேன் ; நிற்கறுத்தோர்முனையரண்போலக் கையற்ற என்புலம்புமுந்துறுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'உதுக்காண்' என்றது, அச்செலவை. என்வறுமை என்னை விட்டுநீங்கப்போதலையொழியப் புலம்பைமுந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக்கூறியவதனால், 'வாழியர்குரிசில்' என்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வெங்காதலியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ0)

(உகூ.) அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே
றணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய
நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை மிளிரக்
குன்றுதூ வெறியு மரவம் போல
கூ முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்
றரசுபடக் கடக்கு முரைசா ரோன்றனின்
னுள்ளி வந்த வோங்குநிலைப் பரிசிலென்
வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்

கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறின்
கo னுள்ளியது முடித்தோய் மன்ற மூன்ஞட்
கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்தத்
நாணு யாயினு நாணக் கூறியெ
னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
கரு பாடப் பர்டப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
னூடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வ லத்தை யாளே வைகலும்
வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
யில்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்
உo பாஅ வின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
மூலைக்கோண் மறந்த புதல்வனெடு
மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யினத்தையுடைய மழை மின்கணுள்ள இடியேறு அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணிய நிலவகலத்தைநின்றுபார்ப்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழச் சிறுமலைதூவவெறியும் ஓசைபோல வீரமுரசு கிளர்ந்தொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பட எதிர்ந்தின்றுகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்ந்து பரிசில் கல்குவனிவனென்று நின்னை நினைந்துவந்த உயர்ந்தநிலைமையையுடைய பரிசிலேனுகியயான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடுமையைச்சொல்லவும் நின்னுடையநினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட் பரிசில்கையிலேபுகுந்ததுபோலக்காட்டிப் பிற்றைநாட் பொய்யைப்பெற்றுநின்ற நினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்தியவருத்தத்திற்கு நீதான்நாணுயாயினும் நீநாணச் சொல்லி எனது நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருத்தப்புகழ்ந்து நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழையேற்றுக்கொண்ட நினது வென்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன் யான்; நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்தலால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற் பலபடிசுவைத்து மூலையுண்டலைவெறுத்த பிள்ளையுடனே மனையின்கண்ணே வறுமையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய நுதலையுடையாளை நினைந்து.—எ - று.

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென், நான்கூற, நின்னுள்ளியதுசெய்தாயாதலான் வருத்தங்கூறி எத்திப் தொழுதனென்பழிச்சி வரைப்பின்மனைக்கண்ணே புதல்வனெடு தொலைந்திருந்த என்வாணுதலை நினைந்துசெல்வல் யானெனைக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நாணக்கூறியென்றதன்பின்னே எத்திப் பழிச்சிச் செல்வலென்றமையான், அவை குறிப்புமொழி. வரைப்பின்மனையென இயையும். 'வள்ளிய நுதலின்

வணங்குவ னிவனென' என்று பாடமாயின், வண்மையையுடையனாதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்ந்து பரிசிலளிப்பனெனக்கருதியென்க. 'வள்ளியையாகலின் வணங்குவனிவனெனக் கொள்ளாமாந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனைவணங்குவேனெனநினைந்துவணங்க அதுபாராது நின்பாற்பரிசில்பெறாத மாந்தர் ..... தூவவெறியுமென்பது, தூவெறியுமென வகரங்கெட முடிதல் புறநடையாற்கொள்க; தூவவெறியுமென்பதூஉம் பாடம்; விகாரமெனினுமமையும். 'புறநிலை' என்பதற்குப் புறங்கடைநின்றநிலையென்றுமாம். 'இல்லெலிமடிந்ததொல்சுவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடிந்த தொல்சுவரென்றுரைப்பினுமமையும். நின்னைக்கொடுமைகூறவென்றுரைப்பினுமமையும். (உகக)

(உகஉ.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமர்க் கரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
ரு வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்
யாணர் நன்னாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ
க0 வாயார் பெருநகை வைகலு *நக்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்கமதுவை ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்கைதீர அக்களமர் உண்டு ஆரன்மீனாகிய கொழுவியசூட்டை அழகியகதுப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்டமயக்கத்தால் வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய நல்லசோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்றசுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறையூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புரையில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியென்னும்புலவனோடுகூடி மெய்ம்மையார்ந்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடோறுமகிழ்ந்து.—ஏ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. கோழி - உறையூர்.

நுங்கோயாரெனவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஆகிக் கெழீஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்களைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உகஉ)

---

* மகிழ்ந்தென்றும் பாடம்.

(உகங்.) மண்டமர் அட்ட மதனுடை நோன்றாள்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீர் ஞாலத்தவிம் முலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்
நு றொன்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்ல
ரமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினையுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனைய யல்லை யதுமான் றோன்றல்
பரந்துபடு நல்லிசை யெய்தி மற்றுநீ
கo யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னு
மொழித்த தாயு மவர்க்குரித் தன்றே
அதனுல், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்று
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே
நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த
கரு வெண்ணில் காட்சி யினியோர் தோற்பி
னின்பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே
யமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையி
னிகழுங ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே
அதனுல், ஒழிகதி லத்தைநின் மறனே வல்விரைந்
உo தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ளமழிந் தோர்க்
கேம மாகுநின் முணிழன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டுமோ னன்றே வாழ்நு
ரரும்பெற லுலகத் தான்றவர்
விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.

தீணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்மக்கண்மேற்சென்றனைப் புல்லாற்றூர் *எயிற்றியனார் பாடியது.

இ - ள்.—மடித்தெழுந்த போரின்கட்கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலியமுயற் சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தைநிழற்செய்து புகழால்விளக் கும் வென்றியையுடையவேந்தே, இளர்ந்தநீரையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட இப் பரந்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இரு வரையும்கருதிப் பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நின்பகைவேந்தராகிய சேரபாண்டியருமல்லர், போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்னெடுபகையாய் வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம் ; நினையுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மை யையாகிய பகைவனல்லை ; பகையைக்கொல்லும் யானையினையுடையதலைவ, நீ பர ந்துபட்ட நல்லபுகழை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போய்ப் பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து ; ஆதலால் அப்பெற்றித்தாதலு

* எயிற்றியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக ; புகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற வலியோடு நின்னைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்த சூழ்ச்சியில்லாத அறிவை யுடையகின்புதல்வர்தோற்பின் நினதுபெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழியயாவர்க் குக் கொடுப்பை ; போரைவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையிகழும் பகைவருவப்பப் பழியை உலகத்தேநிறுத்துவை ; ஆதலான், ஒழிவதாக, நின்னு டையமறன் ; கடிதின்விரைந்தெழுந்திருப்பாயாக ; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வ தாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணுகும் நினதடிநிழல் மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், நல் வினையை ; விண்ணோரது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைக்தவர் விரைந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

மற்று - அசை. தில் - விழைவின்கண்வந்தது. வானோருலகென்றது, ஒட் டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறவெழுகை ; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்றுசெய்தல் வேண்டும் ; ஆதலால், அதற்கு விரைந்தெழுவாயாக ; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாக வெனக்கூட்டி விளைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும்பழியும்நினைவிரைப்பாற்பட்டு முதலிவினைகொண்டன. எஞ்சுதல் - இவற்குப்பின்னும்நிற்றல். தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருதீங்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி 'அதனு லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்ற தற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியே யுரித்து ; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றுகவும், அழிந்தோர்க்கு எமமாகுகின் றுணிழலெனமுற்றுக்கி மடங்காதெளிந்துநின்று நன்றுசெய்தல்வேண்டுமெனவு முரைப்பாருமுளர். 'மாவெங்காட்சியொடு மாறெதிர்ந்தெழுந்தவர்' என்ற பாட மோதுவாருமுளர். (உகரு)

(உகச.) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை யென்னவே
யைய மறுஅர் கசடுண்டு காட்சி
நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே
யானே வேட்டுவ னானையும் பெறுமே
நு குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே
அதனால், உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோர்க்குச்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற்
றெய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடுந்
தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின்
கo மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடும்
மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்
கோடியர்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்
தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே.

திணை - பொதுவியல் ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
அவன்வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

இ - ள்.—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றகருதி ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்தகாட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர்;

யானைவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப்பெறுவன்; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறுது வறியகையினனும் வருவன்; அதனால் உயர்ந்தவிருப்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நல்வினைக்கூற்றிலே அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங்*கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண் நுகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும்; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின் இமயமலையின்சிகரம் ஒங்கினாற்போன்ற தமதுபுகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடிநின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது; அதனால், எவ்வாற்றானும் நல்வினைசெய்தல் அழகிது.—எ - று.

உயர்ந்திசினோர்க்கென்னும் கான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வினை மருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு நுகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுரைப்பினுமமையும். 'காட்சியொடீங்காதெஞ்சத்து' என்பதூஉம் பாடம். 'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை - அசைநிலை; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (உகச)

(உகடு.) கலைக்கதிர் வரகி னலைவைப்புறு வாக்க
ருதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேலை வெண்பூ வெண்டயிர் கொளீஇ
யாய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை
நு யவனை கொய்யுந ராரை மாந்துந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்
பிசிரோ னென்பவெ னுயிரோம் புநனே
செல்வக் காலி நிற்பினு
மல்லற் காலி னில்லலன் மன்னே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார்வாராரென்றசான்றோர்க்கு அவர்வருவாரென்று சொல்லியது.

இ - ள்.—கவர்த்தகதிரினையுடைய வரகினது குத்துதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உதிர்ந்த எருவையுடையதெருவின்கண் போதொடுதழைத்த வேலையினது வெள்ளியபூவை வெளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளிங்கூழையும் அவரைகொய்வார் நிறையவுண்ணும் தென்றிக்கின்கட் பொதியின்மலையையுடையபாண்டியனது நல்லநாட்டினுள்ளும் சேய்த்தாகிய பிசிரென்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதுகாப்பானை; அவன் எமக்குச் செல்வமுடையகாலத்துநிற்பினும் யாம் இன்மையுறுங்காலத்து ஆண்டுநில்லான்.—எ - று.

மன் - அசைநிலை. (உகடு)

(உகசு.) கேட்டன் மாத்திரை யல்ல தியாவதுங்
†காண்ட லில்லா தியாண்டுபல கழிய

---

* கூட்டுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† காண்டலீயாதென்றும் பாடம்.

வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராயினு
மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுகலென்
றுறையங் கொள்ளன்மி னுரழி வாளி
னிகழ்விலை னினிய னியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வுரூஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
கo காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
யின்னதோர் கரீலை நில்லல
னின்னே வருகுவ னெழிக்கவவற் கிடமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கிருந்தான்பிசிராந்தையார்க்கு இடனெழிக்கவென்றது.

இ - ள்.—'நின்னை அவன் கேட்டிருக்குமளவல்லது, சிறிதுபொழுதும்காண்டல்கூடாது; பல்லியாண்டுசெல்லத் தவறின்றுக மருவிப்போந்த உரிமையையுடையோராயினும் அரிதே தலைவா அவ்வழுவாதகூற்றிலேபடவொழுகுதல்' என்றுகருதி ஐயப்படாதொழிமின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்னை என்றும் இகழ்ச்சியிலனுய் இனியகுணங்களையுடையன்; பிணித்தகட்பினையுடையன்; புகழழியவரூஉம் பொய்மையைவிரும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும் பொழுது என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெயரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான்துயரமுறுங்காலத்து ஆண்டில்லான், இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க.—எ - று.

'அதற்பட' என்பதற்கு அவ்விறந்துபாட்டிலேபடவென்றும், 'இகழ்விலன்' என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமிலனென்றுமுரைப்பினுமமையும். பேதைச் சோழனென்றது, தான்றன்னை இழித்துக்கூறியது. (உகசு)

(உகஎ.) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
யெணைப்பெருஞ் சிறப்பிலை யுங்கிது துணிந
லதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறவுட்டுத்
தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி
நு யிசைமர பாக வுட்புக் கந்தாக
வினையதோர் காலை பீங்கு வருதல்
வருவ னென்ற கோனது பெருமையு
மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
கo அதனுல், தன்கோ லியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை

யன்னேனே பிழந்தவிவ் வுலக
மென்னு வதுகொ லளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன்வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரைக்கண்டு பொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—கருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்திணையும் பெரியதலைமையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறுதுணிந்த அதனினும்வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ் மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னுக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல். இவ்வாறுவருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றுகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந் தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கைமிக்கது; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாத தேயத்தறையும் அமைந்தோனதுநெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இம்பையுறுங்கொல்லோ! *இதுதான் இரங்கத்தக்கது.—எ - று.

இதுவென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு இறந்துபடத்துணிதலென்றுமாம். (உகஎ)

(உகஅ.) பொன்னுங் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் சேய வாயினுந் தொடைபுணர்ந்
தருவிலை நன்கலை மைக்குங் காலை
நு யொருவழித் தோன்றியாங் கென்றுஞ் சான்றோர்
சான்றோர் பால ராப
சாலார் சாலார் பாலரா குபவே.

திணையும் துறையும் அவை.

† பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தாரைக் கண்டகண்ணகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலைதரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய்நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச்செய்யுங்காலத்து ஒரிடத்துத்தோன்றினாற்போல எங்ஙனும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்தராவார்; அமைதியில்லார் அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழுவினைப்புகழுங்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமங்கூறினர். சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க. தொடைபுணர்ந்துதோன்றியாங்கென இயையும். (உகஅ)

---

* 'கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே, உடனுயிர்நீங்கும் உரிமைத்தாயநட்பினைப்பயக்கும்' என்பது, திருக்குறள் எகூ - ம் அதிகாரம் நட்பு, நு - ம் பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

† பிசிராந்தையாரைக் கண்டகண்ணகனார் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகசு.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்
முழுஉ வள்ளுர முணைக்கு மள்ள
புலவுநி மாதோ நீயே
பலரா லத்தைநின் குடியிருந் தோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மரநிழற்கணிருந்து உடம்பாகிய முழுத்தசையையவாட்டும்வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடுசொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றுக்கொள்ளாமைநோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென்றுமுரைப்பினுமமையும். 'உள்ளாற்றுக் கவலை' என்பதற்குவழிக்குள்ளாகிய நாற்றிசையுங்கூடிய இடமென்றுமாம்; கவர்த்த வழிக்குள்ளென்றுரைப்பாருமுளர். அரசதுறந்து வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த உள்ள மிகுதியான் மள்ளவென்றார். (உகக)

(உஉ0.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த
பெருங்களி றிழந்த பைதற் பாக
னதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்க லாலை
வெளில்பா ழாகக் கண்டுகலுழ்ந் தாங்குக்
கலங்கினே னல்லனே யானே பொலந்தார்த்
தேர்வண் கிள்ளி போகிய
பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்று மீண்டுவந்து உறையூர்கண்டபோத்தியார் அழுது பாடியது.

இ - ள்.—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பலயாண்டுபோதுகாத்த பெரியகளிற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானைசேர்ந்துதங்கிய இரக்கத்தையுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேநிற்கப் பார்த்துக் கலங்கினதன்மைபோலயான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனே, பொன்னணியன்றமாலையையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—எ - று.

மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனேவெனக்கூட்டுக.

மன்றம் - ஈண்டுச் செண்டுவெளி. அழுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம். இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்னுமையால், போகியென்றார். (உஉ0)

(உஉக.)*பாடுநர்க் கீத்த டல்புக ழன்னே
யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே

---

* இப்பாட்டினை, காஞ்சித்திணைக்குரிய மன் அட்டாதவந்த மன்னைக்காஞ்சிக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உசு - ம் சூத்திரவுரை].

யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணண் பினனே
ரு மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
லனைய னென்னா தத்தக் கோனை
நினையாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
பைத லொக்கற் றழீஇ யதனை
கo வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
நனந்தலை யுலக மரந்தை நூங்கக்
கெடுவி னல்லிசை சூடி
நடுக லாயினன் புரவல னெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினையுமுடையன்; கூத்தர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையுமுடையன்; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீதி நூற்குத்தக ஆராய்ந்துநடத்திய செங்கோலையுடையன்; சான்றோர்புகழப்பட்ட திண்ணியநட்பினையுடையன்; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன்; வலியோரிடத்து மிக்கவலியுடையன்; குற்றமற்றகேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் புகலிடம்; அத்தன்மையையுடையோனென்றுகருதாது அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொடுபோயிற்று. அதனால், பையாப்புற்ற நம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர், நல்ல இடத்தினையுடையவுலகம் துன்பமிகக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி நடப்பட்டகல்லாயினான் எம்மைப் பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் - ஈதலாலுளதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது; அதனால், புரவலன் கல்லாயினானென ஒக்கல்தழீஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - ஆகுபெயர். புக்கில் - வினைத்தொகை. கேடென்பது, கெடுவெனக் குறைந்துநின்றது. (உஉக)

(உஉஉ.) அழலவிர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென
வென்னிவ ணொழித்த வன்பி லாள
ரு வெண்ணா திருக்குவை யல்லை
யென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயர்த்துச்சென்று பொத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்றுசொற்றது.

இ - ள்.—தீயால்விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபரணத்தாற்சிறந்த வடிவினையுடையளாய் நின்நிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீவிரும்பத்தக்கமனைவிபெறப்பட்ட புகழமைந்தபிள்ளையானவன் பிறந்தபின் வாவெனச்சொல்லி என்னை இவ்விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவில்லாதவனே, நின்னோடு என்னிடை நட்பைக் கருதாதிருப்பையல்லை; புகழைவிரும்புவோய், நீ எனக்குக்குறித்தவிடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

மற்று - அசை. அழல்போலப் பாடஞ்செய்யுமேனியெனினுமமையும். ()

(உஉங.) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்
தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி
நிலைபெறு நடுக லாகியக் கண்ணு
மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ
ரு டின்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்
தொன்னட் புடையோர் தம்முழைச் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்தபொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத்துச்சொல்ல உலகத்தையாளுந்தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறுமையைநினைத்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவரைந்த சிறிய இடத்தின்கணிருந்து உயிர்நீத்தலின்நிலைபெறநடப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர், நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையுடைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தேசெல்லின்.—எ - று.

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆணைகூறியென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செலின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது. (உஉங)

(உஉச.) அருப்பம் பேணா தமர்கடந் ததூஉந்
துணைபுண ராயமொடு தசும்புடன் றொலைச்சி
யிரும்பா ணொக்கற் கடும்பு புரந்ததூஉ
மறமறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்து
ரு முறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த
தூவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு
பரிதி யுருவிற் பல்படைப் புரிசை
யெருவை நுகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்
வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததூஉ

கo மறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாள
னிறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலக
மருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடிகிப்
பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்
பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்
கடு பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்
கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளுங் தனரே.

தினையும் துறையும் அவை.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததுவும் தூணையாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதக்குடங்களைச் சேரநகர்ந்துதொலைத்துப் பெரிய பாண்சுற்றமாகியசுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததுவும் அறத்தைத்தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்முகவறியுஞ்சடங்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றுகாட்டப் பலரானும்புகழப்பட்ட தூய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவினையுடைத்தாகிய பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்சூழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் பருந்துவிழுங்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய யூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச்செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றுனையபயனையறிந்தறிச்சயமாக அறிவினையுடையோன்; அவன்முன் துஞ்சினன்; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவிநீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேனிற்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனிரையை இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவாளாற் கோவலரானவர்கள் பூக்களுடனேயுதிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன்றழைச்செறிவையழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகளையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்தூஉமெனவியையும். எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவினை.

அறிவுடையாளனிறந்தான்; மகளிரும் இழைகளைந்தனர்; இவனையிழந்தவுலகம் அளித்தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எருவைநுவற்கியென்று பாடமோதுவாருமுளர். 'ஆயத்துப்பயனிரை' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனுகிய இனையெனினுமமையும். (உஉச)

(உஉடு.) தலையோர் நுங்கின் றீஞ்சேறு மிசைய
விடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்
கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர
நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளை இ
டு வேந்துபீ டழித்த வேந்துவேற் றுனையொ

டாற்ற லென்பதன் றோற்றங் கேளினிக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென
கo வின்னிசைப் பறையொடு வென்றி நுவலத்
தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகூ டேய்ப்ப
வொருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்
காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—முன்செல்லும் தூசிப்படையோர் பனையின்கணுளதாகிய தூங்கினது இனிய தெறிவையயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்விக்கனியை நுகர, பின்செல்வோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை நுகர இப்படியொழுங்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச்சூழ்ந்து மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்டவேலையுடைய சேனையுடனேகூடிய வலியென்றுசொல்லப்பட்ட வினைவை இனிக் கேட்பாயாக; கள்ளியோங்கிய களர்நில மாகிய பாழ்பட்டவிடத்து முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ணதாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்கணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தேதூங்கப்பட்ட வலத்திலேபுரிந்த திரிந்தவாயையுடையசங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தேதோன்றினும் அதனைக்கேட்டு இறந்து படாது நோமளவினேனையினேன்.—எ - று.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒருசிறைக்கொளீஇய வலம்புரி இன்றுவென்றிநுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத்தோன்றினும் யானேவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, நெஞ்சினை. வென்றிநுவலாவென்றும், காலைத்தோன்றினவென்றும் பாடமோதுவாருமுளர். (உஉடு)

(உஉசு.) செற்றன் முயினுஞ் செயிர்த்தன் முயினு
மூற்றன் முயினு முய்வின்று மாதோ
பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி
யிரந்தன் முகல் வேண்டும் பொலந்தார்
நு மண்டமர் கடக்குந் தானைத்
திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை மாறேக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும் வெளிப்படநின்று வெகுண்டதாயினும் உற்றுநின்று கையோடுமெய்தீண்டிவருத்திற்றாயினும் அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாடுவாரைப்போலத் தோன்றிநின்று கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும்; பொன்னணியன்றமாலையினையும் மண்டியபோரின்கண் எதிர்நின்றவெல்லும் படையினையும், திண்ணியதேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்டகூற்று.—எ - று.

பொலந்தார்வளவனைவியையும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப்பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது, அவனுண்மைமிகுதியினையும் வண்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு. (உஉசு)

(உ.எ.) நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்
விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை
யின்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுத
லொளிறுவாண் மறவருங் களிறு மாவுங்
கு குருதியுங் குரூஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய
நாளு மானன் கடந்தட் டென்றுநின்
வாடுபசி யருத்திய பழிதீ ராற்ற
னின்னே ரன்ன பொன்னியற் பெரும்பூண்
வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி
கo யினையோற் கொண்டனை யாயி
னினியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—மிகவும் அறிவுடையையல்லை; ஈரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையினன் மேல் வினைந்து பயன்படும்விதையைக் குத்தியுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்னமுங்காண்பை; ஒளிவிளங்கிய வாட்போரையல்ல வீரரும் யானையும்குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுடைய அழகியசேர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண்மாய நாடோறும் அமையாளுய் எதிர்நினறுகொன்று நாடோறும் நினதுமெய்வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னையொத்த பொன்னணியன்ற பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்றுசொல்லப்படும் வண்டுகள்மொய்க்கப்படுங்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீ கொண்டாயாயின், இனி நின்பசியைக்கெடுப்போர் யார் சொல்லுவாயாக.—எ-று.

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்தீர்ப்போர் இனி யார்? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்காண்குவையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நயம் - நியாயமுமாம். (உஉஎ)

(உஉஅ.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யிருடிணிந் தன்ன குரூஉத்திரட் பரூஉப்புகை
யகலிரு விசும்பி னூன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே
ரு யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ
னிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்லிசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசும்பிவர்ந் தன்ன
சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்
கo கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்தின னாதலி
னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி
வனைதல் வேட்டனை யாயி னெனையுதூஉ
மிருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை
கரு மண்ணா வனைத லொல்லுமோ நினக்கே.

திணை - அது ; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

அவனை *ஐயூர்முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது :—

†" விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று."

இ - ள்.—அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, இருள்நீங்கி ஓரிடத்தேசெறிந்துநின்றாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்க புகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட்சென்றுதங்கும் சூளையையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழையவூரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே, இரங்கத்தகுவை நீ, என்னவருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண்பரப்பிய மிக்க பெரியசேனையினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்யாதநல்லபுகழினையும் பரந்தசுடரினையுமுடைய ஆதித்தன் வானத்தின்கண்பரந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் நுடங்காநின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரியவளவன், அவன் தேவருடையவிண்ணுலகத்தை யடைந்தானாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றதாழியை வனைதலை நீவிரும்பினாயாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய மேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ இயலாதன்றே நினக்கு.—எ - று.

அடுக்கு - விரைவின்கண்வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்தினனாதலால், அன்னோற்கவிக்கும்தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம்திகிரியாக மாமேரு மண்ணாக வனைத

---

* உறையூர்முடவனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், கரு.

லொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்காகுவை; நீ இரங்கத்தக்காயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இது, சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉக.)*ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிரு ளாயிரவின்
மூடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
(நு) பங்குனி யுய ரழுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னதனெதிரோர்தாத்
தொன்ஞண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லாத்தூசி முன்ஞ
(கo) தளக்கர்த்திணை விளக்காகக்
கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
யொருமீன் விழுந்தன்றுல் விசும்பி னதனே
அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னட்டுப் பொருந
(கு) ணெயில ணுபி னன்றுமற் றில்லென
வழிந்த நெஞ்சு மடியுளம் பரப்ப
வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யாணை கைவைத் துறங்கவுங்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் தரூளவுங்
(உo) காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுங்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவு
மேலோ ருலக மெய்தின ரூகலி
ணெண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்
தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ
(உரு) பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவர்க்
களந்துகொடை யறியா வீகை
மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

---

* இப்பாட்டு, பாடாண்டலைவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் கலிந்தமைபற்றிக் கூறப்பட்டதென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ரூசு - ம் சூத்திரவுரை].

*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இன்னநா ளிற்றுஞ்சுமென அஞ்சி, அவன்தஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—மேடவிராசிபொருந்திய சூரத்திகைநாளின்முதற்காலின்கண் நிறை ந்த இருளையுடைய பாதியிரவின்கண் முடப்பனைபோலும்வடிவையுடைய அனுட நாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய குளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக்கடையின்வெள்ளி எல்லையாகவிளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற் பதினேந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டா மீனுகியமூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனுகிய மிருகசீரிடமாகியசுக்கிரம் துறையிடத்தேதாழக் கீழ்த்திசையிற் போகாது வடதிசையிற்போகாது கடலாற்சூழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்கா நின்ற தீப்பரக்கக் காற்றுற்பிதிர்ந்துகிளர்ந்து ஒருமீன்வீழ்ந்தது, வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து யாமும்பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்லமலைநாட்டுக்குவே ந்தனுகியவன் நோயையுடையனல்லனுகப்பெறின் அழகிதென இரங்கிய நெஞ்சத் துடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ஏழாநாள் வந்ததாகலின் இன்று, வலியையுடையயானை கையை நிலத்தேயிட்வைத்துத் துஞ்சவும் நிண்ணிய வாராற்பிணிக்கப்பட்டமுரசம் கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை காலற்றுணிந்து உலறவுங் காற்றுப்போலுமியல் பையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவனையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான்கொல் லோ; பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடு த்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும்மாயோன்.—எ - று.

மன்னும், இல்லும் - அசை. கயத்துக்குளக்கடையென்க. நற்றிசையாகிய கிழக்கும்வடக்குஞ்செல்லாது தீத்திசையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருதிசைக் கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குங்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழ க்கேவீழ்ந்ததென்றுமாம். பட்டவென்றல் இன்னுமையிற் கைவைத்துறங்கவும் கண்கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தருதிபற்றிகூறப் பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறுதுணையாகித் தன்றுணையாயம் மறந்தனனே இல்லே யோ யாம் மறவாநிலைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

"அஞ்சினமெழுநாள்வந்தன்றின்றென" என்பதூஉம் பாடம். (உஉக)

(உகo.) கன்றம ராயங் கானத் தல்கவும்
வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவுங்

---

* 'கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்ற வழி, அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழநோக்கினை யுடையானென்பதோர்வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலி ரும்பொறையென்பதொருசிறப்புப்பெயரும்' என்பது, திருக்குறள், கூசு - ம் அதி காரம், மெய்யுணர்தல், கு - ம்பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

களமலி குப்பை காப்பில வைகவும்
விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்
வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்
பொய்யா வெழினி பொருதுகளஞ் சேர
வீன்ரே னீத்த குழவி போலத்
தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யினையக்
கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு
நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி
நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்
வாழ்தலின் வருஉம் வயல்வள னறியான்
வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்
கொருவ னொருயி ருண்ணு யாயி
னேரார் பல்லுயிர் பருகி
யார்குவை மன்னோவ னமரடு களத்தே.

தீணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

அதியமான்தகடூர்போருதுவீழ்ந்த எழினியை அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்ந்தகாட்டிடத்தே பிறிதொன்றால் ஏதமின்றிக்கிடப்பவும் சூரத்தின் மடத்தலால் வெம்மையுற்றகாலினையுடையவழி போவார் தாம்வேண்டியவிடத்தேதங்கவும் களத்தின்கணிறைந்த நெற்பொலி காவலின்றியேகிடப்பவும் எதிரில்நின்றுதடுக்கும்பகையைத்துரந்த நிலங்கலங்காத செவ்விய ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழ்ந்த விளங்கியபோசைச்செய்யும் ஒள்ளிய வாளினையும் தப்பாதமொழியினையுமுடைய வெழினி பொருது போர்க்களத்தின் கண்ணேவீழப் பெற்றதாயாற்கைவிடப்பட்ட உண்ணாதகுழவியையொப்பத் தன் னேமேவியகினே இடந்தோறுமிடந்தோறும் வருந்த மிக்கபசிவருத்திய கலக்கமுற்ற துன்பமிக்க நெஞ்சமோடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத் தினும் மிகப்பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே, வாழ்தலேதுவாகவரும் வயலிடத்துவினையும் வருவாயையறியாளுய்த் தளர்ந்தகுடியையுடைய உழவன் வித்தையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனதுபெறுதற்கரிய உயிரையுண்டிலையாயிற் பகைவருடைய பலவுயிரையும் பருகினிறைவை, அவன் போரிற் பகைவரைக்கொல் லும் களத்தின்கண்.—எ - று.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. உயிர் உண்ணவும் பருகவும் படுவதன்ரேயினும் அவ்வாறுகூறுதல், "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் றெழுதரும் பல்கதிர்ப் பருதி" என்ரற்போல ஓரணிகுறித்துநின்றது.

எழினி களஞ்சேர ஒருவனுருயிருண்ணுயாயின், அவன் அமரடுகளத்துப் பல் லுயிரும் பருகியார்குவை ; அதுகழிந்ததேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கடும்பசிகலங்கியவென்றும் பாடம். (உகo)

(உகக.) எறிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன
கரிபுற விறகி னீம வெள்ளழற்

குறுகினுங் குறுகுக குறுகாது சென்று
விசும்புற நீளினு நீள்க பசுங்கதிர்த்
(ரு) திங்க ளன்ன வெண்குடை
யொண்ஞாயி றன்னோன் புகழ்மா யலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*அதியமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்டிச்சுட்டகொல்லிலத்துக் குறவனல் தறிக்கப்பட்ட தண்டம்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடையவிறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின்கண் எரிகின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல் சுடச் சென்றணுகினும் அணுகுக, அவ்வாறணுகாதுபோய் வறிதே ஆகாயத்தையுற ஓங்கினுமோங்குக, குளிர்ந்தசுடரையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போனதுபுகழ் மாயா.—எ - று.

ஈமமென்பதி, பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு. இனி, ஈமவொள்ளழல் இவனுடல்சிதையாமற் சிறகினுஞ்சிறுகுக; அன்றிச் சிதையும்படி சென்றுநீளினு நீளுக; இவன்புகழ் மாயாவெனினுமமையும். எரிபுனக்குறவனென்று பாடமோது வாருமுளர். (உகக)

(உஉ.) இல்லா கியரோ காலை மாலை
யல்லா கியர்யான் வாழு நாளே
நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ
(ரு) கோடியர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே.

†தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லையாகுக; யான் உயிர்வாழுநாளும் எனக்கு ஓர்பயன்படாமையின் அவையல்லவாக; நடப்பட்டகல்லின்கட் பீலியைச்சூட்டி நாரால்நிக்கப்பட்டதேறலைச் சிறியகலத்தானுகுப்பவும் அதனைக்கொள்வதே கொள்ளாதே, சிகரமோங்கிய உயர்ந்தமலைபொருந்திய நாடேமுழுவதுங்கொடுப்பவும் கொள்ளாதவன்.—எ - று.

நாடுடன்கொடுப்பவும் கொள்ளாதோன் நாரரி சிறுகலத்துகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (உஉ)

(உஊ.) பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ
பாவடி யானைப் பரிசிலர்க் கருகாச்
சீர்கெழு நோன்று ளகுதைகட் டோன்றிய

---

* அவனை அவர்பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தீணை - தும்பை; துறை - பாண்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ
இ விரும்பா ணைக்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
போரடு தானை யெவ்வி மார்பி
னெஃகுறு விழுப்புண் பலவெ
வைகுறு விடிய லியம்பிய குரலே.

தினையும் துறையும் அவை.

வேள் எவ்வியை வள்ளுநக்கீலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்யாகுக ; பொய்யாகுக ; பரந்த அடியினையுடையயானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய அகுதையிடத்து உளதாகிய பொன்னுற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக ; பெரியபாண்சுற்றத்திற்குமுதல்வன், பேரணிகலத்தினையுடைய போரின்கட்கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை.—எ - று.

திகிரியென்றது, திகிரித்தத்தென்றுபிறந்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு இரும்பு. அடிக்கு - விரைவின்கண்வந்தது. பெரும்பூண்மார்பென இயையும்.

இயம்பியகுரல் பொய்யாகியரெனக்கூட்டுக. (உஉக)

(உஊச.) நோகோ யானே தேய்கமா காலே
பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ
ரு லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற்
பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கோவக்கடவனே யான் ; எனதுவாழக்கடவ மிக்கசோள் மாய்வதாக ; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினைமெழுகித் தன்னைமேவப்பட்ட காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டான்கொல்லோ ? உலகத்தார்யாவரும் புகும்பரிசு திறந்தவாயிலையுடைய பலரோடுங்கூடி உண்டலைமருவியோன்.—எ - று.

இன்சிறுபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலைமரீஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன்கொலெனக்கூட்டுக.

(உஊரு.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பா டத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றுணு நனிபல கலத்தன் மன்னே
ரு பெருஞ்சோற் றுணு நனிபல கலத்தன் மன்னே

யென்பொடு தடிபடு வழியெல்ல
மெமக்கியு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாக்
தானிற்கு மன்னே

கo நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புண்கண் பாவை சோர

கரு வஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தன்றவ னருநிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வினிப்பா டெரு மில்லைப் பாடுகர்க்
கொன்றீ குநரு மில்லைப்

உo பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத்தருவன்; அதுகழிந்தது! பெரிய அளவினையுடையமதுவைப்பெற்றாலுயின் அதனை யாமுண்டுபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பிநுகர்வான்; அதுகழிந்தது! சோறு எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடுங்கூட உண்பன்; அதுகழிந்தது! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின் கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடுங்கூட உண்பன்; அதுகழிந்தது! என்போடுகூடிய வூன்றடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன்; அதுகழிந்தது! அம் போடுவேல்தைத்த உருவமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான்சென்றுநிற்பன்; அதுகழிந்ததே! தான்காதலிப்பார்க்கு மாலைசூட்டுதலான் நரந்தப்பூநாறும் தன்னுடையகையால் தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத்தடவுவன்; அதுகழிந்ததே! அரியதலைமையையுடைய பெரியபாணரது அகலியமண்டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும்தைத்துருவித் தன்னுற்புரக்கப் படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழியசொல்லை ஆராயும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்நாவின்கண்ணே போய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமாண்பின்கண்ணதத்தவேல். எமக்குப் பற்றுகிய எம் மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ? இனிப் பாடுவாருமில்லை; பாடுவார்க்கு ஒன்றீவாருமில்லை; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் பகன்றையினது தேனைப்பொருந்திய பெரியமலர் பிறராற்சூடப்படாதுகழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல.—எ - று.

அவன்றிறத்து உருவியவேல் அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே பாணர்முதலாயினர்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும்தைத்ததென்றாராகக்கொள்க. மன் - கழிவின்கண்வந்தது. (உஈடு)

(உஊசு.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்
சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகு
மலைகெழு நாட மாவண் பாரி
கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்
(டு) புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே
பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா
தொருங்கு வரல்விடா அ தொழிகெனக் கூறி
யினையை யாதலி னினக்கு மற்றியான்
மெயினே னன்மை யானே யாயினு
(கo) மிம்மை போலத் காட்டி யும்மை
யிடையில் காட்சி நின்னே
டுடனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

தீணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பாரிதுஞ்சியவழி மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்பபடித்து வடக்கிருந்தகபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—முசுக்கலைகிழித்தண்டலாற்பீறிய முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம் வில்லையுடையகுறவர்க்கு ஆதன்பெருமையாற் சிலகாலைக்கு இட்டுவைத்துண்ணு முணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோய், பெரியவண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தகட்பிற்குப் பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டெலாம்; பெருமைதக்க தலைமையினையுடைய கட்பிற்குப்பொருந்தாமல் யானும் நின்னோடு கூடப்போதற்கு இயையாது நீ ஈண்டித்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடையையாதலின், நினக்கு யான் பொருந்தினேனல்லாமையான். இங்ஙனம்பொருந்திற்றிலேனுயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுங்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னோடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

உலந்தயாண்டென்றுபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்று - அசைநிலை.

(உஊஎ.) நீடுவாழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்
பாடி நின்ற பசிகாட் கண்ணே
கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்
பொய்த்த லறியா வரவோன் செவிமுதல்
(டு) வித்திய பனுவல் விளைந்தன்று நன்றென
நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக
வட்ட குழிசி யழற்பயந் தாஅங்

களியர் தாமே யார்க வென்னு
வறனில் கூற்றங் திறனின்று துணிய
கூ0 ஆழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் மேனமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்வேல் விடலை சென்றுமாய்ந் தனனே
கரு யாங்கது நோயின் றாக வோங்குவரைப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினை பிழைப்பி
னெலிபார்த் தொற்று தாகு மலிதிரைக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
நனியுடைப் பரிசிற் றருக
உ0 மெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

தினையும் துறையும் அவை.

வேளிமானுழைச்சென்றார்க்கு அவன்றுஞ்ச இளவெளிமான்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனர் பாடியது.

இ - ள்.—நெடுங்காலம்வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடியவாயிலையணுகிப் பாடிநின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான்வெம்மையுற்றபொழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலையொத்து யார்கண்ணும்பொய்கூறுதலறியாத அறிவையுடையோனதுசெவியிடத்து நல்லோர்விதைத்த கேள்வியாகிய பயிர் நன்றாகவிளைந்ததெனநினைத்துப் பரிசிலைவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பயனில்லையாக அடப்பட்டபாலையினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளிக்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்றுகருதாத அறமில்லாதகூற்றம் கூறுபாடின்றிஅவனுயிரைக்கொள்ளத்துணிய முறையான் வெய்தாக மார்பின்கண் அறைந்து கொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதறமுகியவாக்கினையுடைய சுற்றத்தோடுகூடிய பரிசிலரிரங்கக் கள்ளியோங்கிய களர் நிலமாகிய பாழ்பட்டபுறங்காட்டின்கண் வெளியவேலையுடையவீரன்போய் இறந்துபட்டான்; கூற்றம் நோயின்றியிருப்பதாக; உயர்ந்தமலையிடத்துப் புலிபார்த்துவீழ்த்த களிறுகிய இரைதப்பின் தனக்கு இரையாதற்குப்போதாத எலியைப் பார்த்துவீழ்த்தாதாகும்; மிக்க நிலையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய ஆற்றுநீர் போல விரையப்போய் மிகுநிலையுடைத்தாகியபரிசிலைக்கொடுவருவேமாக, எழுந்திராய்நெஞ்சே, தெளிவை முன்னிட்டுக்கொண்டு.—எ - று.

நசைப்மூதாக அழற்பயந்தாங்குக் கூற்றந்துணிய விடலைமாய்ந்தனனெனவும், மகளிர்வளைமுறி வாழைப்பூவிற்சிதறவெனவும், துணிபுமுந்துறுத்து நெஞ்சமே எழுவெனவுங்கூட்டுக.

நோயின்றாகவென்றது, குறிப்பிற்றோன்றல். 'ஆங்கதுநோயின்றாக' என்றது, இளவெளிமான் சிறிதுகொடுப்ப அதனை இகழ்ந்துகூறியதென்பாருமுளர். 'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினை பிழைப்பி, னெலிபார்த் தொற்று தாகும்' என்

பதூஉம் - இவன்பின்கொடுத்தபரிசிலின் சிறுமைநோக்கிநின்றது. 'ஊழை யுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' என்றோதி, விதியைவெறுப்ப எருக்கியமகளிரென்றுரைப்பினு மமையும்.

(உ௩எ)

(உ௩௮.) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவர்
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேஎ யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங்
௫ காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
றொடிகழி மகளிரிற் றொல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே
தோடுகொண் முரசுங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
௧௦ வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
வெந்தை யாகுத லதற்பட லறியே
னந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
வென்னா குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதி
௧௫ னாரஞ் ருற்ற நெஞ்சமொ டோராங்குக்
கண்ணி லூமன் கடற்பட் டாங்கு
வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
தவல மறுசுழி மறுகலிற்
றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பிணமிட்டுப்புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்யதாழியினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசிவந்த கழுகின்சேவலும் பொகுவலென்னும்புள்ளும் அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தாம் விரும்பியவழியேயியங்கும் சுடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காமுறு வான்; அவனுடைய வளைகழிக்கப்பட்ட உரிமைமகளிரைப்போலப் பழைய அழகு தொலைந்து பாடுவாரதுசுற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்டமுரசங்களும் கண்கிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பிழ ந்துவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்டை எய்துவிப்ப என்னிறைவன் ..... அவ்விறந்துபாட்டிலேபடுதலை அறியேனாய் ஐயோ! அளித்தலையுடையேன் வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னதுயரமுறுவர்கொல் லோ என்னையடைந்தசுற்றத்தார்! மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங்கவி ழ்ந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப்படக் கண் ணில்லாதமன்னை கடலின்கண் அழுந்தினாற்போல எல்லையளந்தறியப்படாத திரை

யரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுசுழியின்கட்பட்டுச் சுழலுமதனில் இறந்துபடுதலேகன்று; நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே.—எ - று.

யான் அதுசெய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. வெருவா வழங்குமென்ற இயையும். 'முரசும் கண்கிழிந்தன' 'யானையும் மருப்பிழந்தன' வென்றகருத்து: அவற்றுல்தொழில்கொள்வாரின்மையின், அவை பயனிழந்தனவென்பதாம். (உஉஅ)

(உங்கூ.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்
கடிகாவிற் பூச்சூடினன்
றண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்
செற்றோரை வழிதபுத்தன
நட்டோரை யுயர்புகூறினன்
வலியரென வழிமொழியலன்
மெலியரென மீக்கூறலன்
பிறரைத்தா னிரப்பறியல
னிரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்
கo வேந்துடை யவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்
வருபடை யெதிர்தாங்கினன்
பெயர்படை புறங்கண்டனன்
கடிம்பரிய மாக்கடவின
னெடுந்தெருவிற் றேர்வழங்கின
கரு னேங்கியல களிறூர்ந்தனன்
றீஞ்செறி தசும்புதொலைச்சினன்
பாணுவப்பப் பகிர்ந்தனன்
மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்
செப்ப வெல்லாஞ் செய்தன ஞகலி
உo னிடுக வொன்றோ சுடுக வொன்றோ
படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

தினையும் துறையும் அவை.

நம்பிநெடுஞ்செழியனைப் பேரெயின்முறுவலார் பாடியது.

இ - ன்.—இனையமகளிரது வனையணிந்ததோளைமுயங்கினன்; காவலையுடைய இளமரக்காக்களிற் பூவைச்சூடினன்; குளிர்ந்த மணநாறும் சாந்தைப்பூசினன்; பகைத்தோரைக் கினையொடுங்கெடுத்தான்; நட்டோரை மிகுத்துக்கூறினன்; இவர் நம்மில்வலியவரென்றுகருதி அவர்க்கு வழிபாடுகூறியறியான்; இவர் நம்மில் எளிய ரென்றுகருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான்; பிறரைத்தான் ஒன்றீயெனச் சொல்லி இரந்தறியான்; சூழ்ந்துநின்று இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று மறுத்தலை அறியான்; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்தபுகழை வெளிப்படுத்தினன்; தன்மேல்வரும்படையைத் தன் எல்லையுட்புகாமல் எதிர்

நின்று தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப்பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடை கண்டு அதன்பின் செல்லாதுநின்றான்; விரைந்தசெலவையுடையகுதிரையைத் தன்மனத்தினும் விரையச்செலுத்தினான்; நெடியவீதியின்கண் தேரைச் சூழவிய க்கினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய செறிவையுடைத்தாகிய மதுவையுடையகுடங்களைப் பலர்க்கும்வழங்கித் தொலை வித்தான்; பாணருவப்ப அவர்பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையின் மயக்குதலை யுடையசொற்களை அந்நடுவுநிலைமையிற்பிழையாதபடி மயக்கந்தீரக்கூறினான்; அப் படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தானாதலான், இப்புகழைவிரும்புவோனது தலையை வாளான் அறுத்துப்போகடினும்போகடுக; அன்றிச் சுடினும்சுடுக; பட்ட படி படுக.—எ - று.

'நட்டோரையுயர்புகூறினன்' என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம். 'மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்' என்பதற்கு உலக வொழுக்கத்தில் மயக்கமுடையசொற்கள் தன்னிடைப்புகுதாமல் விடுத்தானென் றும், பொருண்மயங்கியசொற்களைத் தன்னிடத்துப்புகுதாமல் விடுத்தானென்று முரைப்பினுமமையும். ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (உஙகூ)

(உசo.) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்
வாடா யாணர் நாடு மூரும்
பாடுநர்க் கருகா வாஅ யண்டிரன்
கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு
ரு கால னென்னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப
மேலோ ருலக மெய்தின னெனாஅப்
பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை
சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிருங்
கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி
கo யொள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது
புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது
கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்
வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்
நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரனார் பாடியது.

இ - ள் —களத்திற்கேற்பநடக்கும் அசைந்தநடையையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் அழியாதபுதுவருவாயையுடையநாடும் ஊர்களும் பாடுவார் க்குக்குறையறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன், கோடேந்திய அல்குலினையும் குறியகைவளைகளையுமுடைய உரிமைமகளிரோடுகாலனென்றுசொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானாகக்கொ ண்டு பொந்தாகிய தான்வாழுமிடத்துப் போழ்ந்தாற்போலும் வாயலகையுடைய பேராந்தை சுட்டுக்குவியென்று செத்தாரை அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியை

யுடைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டில் ஒருபுடையிலேதங்கி ஒள்ளியதிச்சுட உடம்பு மாய்ந்துவிட்டது ; பொலிவழிந்தகண்ணினையுடையராய்த் தம்மைப்பாதுகாப்போ ரைக்காணுது ஆரவாரிக்குங்கிளையுடனே செயலற்று அறிவுடையோர் தம்மெய் யுணங்கியபசியையுடையராய்ப் பிறருடையநாட்டின்கண் தலைப்படும் போக்கை யுடையராயினர் இப்பொழுது ; இஃதோர்நிலை இருந்தவாறென்னை.—எ - று.

'மேலோ ருலக மெய்தின னெனவே' எனவும், 'ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந் தனனென' எனவும் பாடமோதுவாருமுளர். (உசo)

(உசக.) திண்டே ரிரவலர்க் கீத்த தண்டா
ரண்டிரன் வரூஉ மென்ன வொண்டொடி
வச்சிரத் தடக்கை நெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க
நு வார்ப்பெழுந் தன்ரூல் விசும்பி னனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணியதேரை இரவலர்க்கீத்த குளிர்ந்தமாலையையுடைய ஆய் வருகிறானென்று ஒள்ளியதொடியினையும் வச்சிராயுதத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இந்திரனதுகோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்றமுரசமுழங்க வானத் தின்கண் ஓசைதோன்றிற்று.—எ - று.

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வாளெர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.

இது, தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்நின்றது. (உசக)

(உசஉ.) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியா
ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த
நு வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
மூல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே.

தினையும் துறையும் அவை.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயில் நல்லாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையவீரர் சூடார், வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், கல்ல யாழ்க்கோட்டின் மெல்லவளைத்துப் பாணன்பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான், பாணி ச்சி சூடாள், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடுதோன்ற யாவர்க்கும் வெளிப்பட்டவீர ரை எதிர்நின்றுகொன்றுவென்ற வலியவேலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு மூல்லையாயநீயும் பூக்கக்கடவையோ ! அவனது ஒல்லையூர்நாட்டின்கண்.—எ - று.

அவனையிழந்து கொடியேனுய்வாழ்கின்ற யானையன்றி நீயும் கொடியை யாய்ப் பூக்கின்றையோவென எச்சவும்மையாய்நின்றது.

என்றது, பூச்சூடி துகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம். (உசஉ)

(உசங.) இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் *தூங்குவழித் தூங்கி
௫ மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
†நீர்நணிப் படிகோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
௧௦ குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா விளமை
யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

~~அவனைத்~~ தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பொழுதுநினைந்து இரக்கமாகாநின்றது; செறிந்தமணலிடத்துச்செய்யப்பட்ட வண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்டபூவைப் பறித்துச்சூடிக் குளிர்ந்தபொய்கையின்கண்விளையாடும் மகளிரோடுகைகோத்து அவர்தழுவினவிடத்தே தழுவி ... ... யசைந்து ஒளித்துச்செய்யுமஃது அறியாத வஞ்சனையில்லாத இளமைந்தருடனேகூட உயர்ந்தகோடுகளையுடைய மருதினது துறையிலேவந்து உறத் தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாகப்படிந்த கொம்பிலேயேறி அழகுமிகக் கரையிடத்து நிற்போர்வியப்பத் திரையிடத்துத் திவலையெழ ஆழத்தானெடிய நீரையுடையமடுவின்கண் துடுமன்றொலிப்பக்குதித்து மூழ்கி மணலைமுகந்துகாட்டிய கல்வியில்லாத இளமை இரங்கத்தக்கது; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டுகொல்லோ; பூண் செறிந்த தலையையுடைய பரியதண்டுக்கோலையூன்றித் தளர்ந்து இருமல் இடையே நெருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பெரியமுதுமையையுடையேமாகிய எங்களுக்கு.—எ - று

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ? அதுதான் இரங்கத்தக்கதெனக் கூட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று. 'மறையெனவறியா' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உசங)

(உசச.) பாணர் சென்னியும் வண்டுசென் றூதா
விறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா
விரவன் மாக்களு ....

---

* தங்குவழித்தங்கியென்றும் பாடம்.

† நீர்க்கணிப்படிந்தவென்றும் பாடம்.

இ - ள்.— ....

.... முசுக்கலையினீக்குதற்கு இரலையென விசேடித்தனர் .... சாதலென்பது இன்னுதாதலிற் பெரும்பிறிதாயின்றேவென்றன்.

தானுறுகின்றதுன்பத்தைக் கலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு. (உசச)

(உசடு.) யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
யுயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்
நு தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனண் மடந்தை
யின்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.

தினையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை தன் பெருங்கோப்பெ ணேடு துஞ்சியகாலைச் சொல்லியபாட்டு.

இ - ள்.—எப்படிப்பெரிதாயினும் யானுற்றநோயினது எல்லை எவ்வளவாயி ற்று, என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லாமையால். கள்ளிவள ரப்பட்ட புறங்காட்டுள் வெள்ளிடையின்மூட்டிய தீயைவிளைக்கும் சிறியவிறகை யுடைய படுக்கையின்கண் ஒள்ளிய அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருந்தப் பண்ணி, மேலுலகத்தேபோயினள், மடவாள்; அவள்மாயவும் இன்னமும் உயிரிரு க்குவாழ்வேன்; இவ்வுலகியற்கையிருந்தவாறு என்னே.—எ - று.

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின் நோயை இகழ்ந்துகூறிய வாறு. 'பாலைசேர்த்தி' என்றதனி அவளுடம்பை அழகுபடப் பள்ளியுட்கிடத்தி யென்றுரைப்பாருமுளர். உயிர்செகுக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல் லாமையெனவுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி இன்னும்வாழ்வலெனவியையும். சேர்த்தவெனத் திரிப்பினு மமையும். 'ஞாங்கர்மாய்ந்தனள்' என்பதற்கு என்னைநீத்து முன்னே இறந்தா ளென்றுமாம். (உசடு)

(உசசு.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
யணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட
நு காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
*தடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேரி வெந்தை வல்சி யாகப்

---

* அடகிடைமிடைந்தவென்றும் பாடம்.

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
கஏ முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டூம
நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கே
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளித ழுவிழ்ந்த தாமரை
கடு கள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.

தீஞை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது,—

"விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று."

இ - ள்.—பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, நின்தலைவனெடிறப்ப நீபோ வென்றுகூறுது அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாதவிசாரத்தை யுடைய பலசான்றவிரே, அணிலினதுவரிபோலும்வரியையுடைய வளைந்த வெள் ளரிக்காயை அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்ற கல்ல வெள்ளிய நறிய நெய்தீண்டாமல் இலை இடையேபயின்ற கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச் சோற்றுத்திரளுடனே வெள்ளிய எள்ளைத்தவிழுதுடனே புளிகூட்டி அடப் பட்ட வேளையிலைவெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைக ளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எம க்கு எம்முடையபெரியதோளையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகை யில்லையாகவளைய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடையநீர்செறிந்த பெரியபொய்கை யும் தீயும் ஒருதன்மைத்து.—எ - று.

இல் - விழைவின்கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; நுமக்கு அரிதாகுகவெனக் கூட்டுக.

(உசசு)

(உசஎ.) யானை தந்த முளிமர விறகிற்
காணவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து
மடமான் பெருநிரை வைகுதுயி லெடுப்பி
மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றில்
நு னீர்வார் கூந்த லிரும்புறந் தாழப்
பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கித்
தெருமரு மம்ம தானே தன்கொழுநன்
மூழுகண் டியிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்

சிறுகனி தமிய ளாயினு
கo மின்னுயிர் *கடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாயிவாளைக்கண்டு மதுரைப்போலவாயார் சொல்லியது.

இ - ள்.—யானைகொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிறகால் வேடர்மூட்டப்பட்டு கடைந்துகொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவியமாஞகிய பெரியநிரை வைகிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்திரார்க்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடையமூற்றத்து நீர்வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்தில்வீழப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையளாய்ப் புறங்காட்டைப்பார்த்துத் தான்சுழலும், தன் தலைவன் முழுவினதுகண் மார்ச்சனையுலராதகாவலையுடைய அகலியகோயிலுள் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர்தளரும் தன் இளமைபுறங்கொடுத்து.—எ - று.

....யானவற்கு அஞ்சிநடுங்குதல் ....

அம்ம - அசை.

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசஅ.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப
ல்லோய மாகத் தழையா யினவே
இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்
தின்ன வைக வுண்ணு
ரு மல்லிப் படுஉம் புல்லா யினவே.

தீணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

.....†எக்கூர்மாசாத்தனார் பாடியது.

தாபதநிலையாவது,—

‡" குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மை கூறின்று."

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இவ்வே மாயிருக்க முற்காலத்தித் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தையுடையதலைவன் இறந்தாஞக உண்ணுங்காலைமாறி இன்ஞத வைகும்பொழுதின்கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசியாயுதவின.—எ - று.

தாமின்புறுங்காலத்தும் துன்புறுங்காலத்தும் தீணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலைநோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

நெல்லாவுணவெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு. (உசஅ)

(உசகூ.) கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றெருளிப்பக்
கணைக்கோட்டு வாளை பீநீர்ப் பிறழ

---

* நீங்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † ஒக்கூரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், சு.

வெரிப்பூம் பழன நெரித்துடன் வலைஞ
ரரிக்குட ரரியின் யாமை விளிரப்
நு பனைநுகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலோ
டுறழ்வே லன்ன வொண்கயன் மேகக்கு
மகளுட் டண்ணல் புகவே நெருஞைப்
பகவிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
யொருவழிப் பட்டன்று மன்னே யின்றே
கo யடங்கிய கற்பி னுய்நுதன் மடந்தை
யுயர்நிலை யுலக மவன்புக வரிநீ
ரூடு சுளகிற் சிறிட நீக்கி
யழுத லாலுக் கண்ணண்
மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே.

தினையும் துறையும் அவை.

....தும்பிசேர்கீரனர் பாடியது.

இ - ள்.—கதிர்நுனைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரல்மீன் சேற்றின்கீழேசெருகத் திரண்ட [மிசையாகிய] கோட்டையுடையவாளைமீன் நீர்மேலேபிறழ எரிபோலுநிறத்தபூவையுடைய பொய்கைகளைநெருங்கி உடனே வலைஞரானவர், ஒலிகரம்பால் ஓசையையுடையகினையினது முகமேபோலும் யாமைபிறழப் பினையினது நுகும்பையொத்த சினைமுற்றியவராலோடு மாறுபடும்வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை முகந்துகொள்ளும் முன்னதன்றகாட்டையுடையகுரிசிலது உணவு நெருங்கலைநாளாற் பருத்த இடத்தைக்கருதிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது, அது கழிந்தது; இன்று, தன்கண்ணேயடங்கியகற்பினையும் சிறியநுதலினையுமுடைய மடந்தை உயர்ந்தநிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்சென்றபுக அவனுக்கு உணவுகொடுத்தல்வேண்டிச் சுளகுபோலச் சிறியவிடத்தைத்துடைத்து அழுதலமையாதகண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்கலுழ்கின்றநீராலே சாணகத்தைக்கொண்டு மெழுகுமளவிலேபட்டது.—எ - று.

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளெனவுரைக்க. மன் - கழிவின்கண் வந்தது.

இது, கண்டார் நிலையாமைகூறி இரங்கியவாறு. (உசக)

(உடo.) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசி
லிரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணறும் பந்தர்க்
கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி
நு யல்லி யுணவின் மனைவியோ டினியே
புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்
வான்சோறு கொண்டு திம்பால் வேண்டு

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

..... தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

இ - ள்.—தாளிப்போசைமிக்க கொழுவியதுவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலரைத் தன்கண்ணேதகைத்தவாயிலினையும் தன்னுற்புரக்கப்படுவோர்கண்ணீரை மாற்றிய சூளிர்ந்த நறிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயிரைக்குறைத்துக் குறியவனையக்களைந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடையமனையாளுடனே இப் பொழுது பொலிவழிந்தாய்; செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே, வான்சோற் றைக்கொண்டு இனியபாலைவேண்டும் வெறுப்பைத் தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின்.—எ - று.

கொய்து நீக்கியென்னும்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுங்குறிப்புவினையோடுமுடிக்க.

நகரே, நீ புதல்வர்தந்தை காடுமுன்னியபின் புல்லென்றனையெனக்கூட்டுக.

முனித்தலை - குடுமித்தலையெனினுமமையும். (உடுo)

(உடுக.) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன சூழுந்தொடி மகளிர்
நிழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிகுங்
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாடிக்
கான யானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.

திணை - வாகை; துறை - தாடதவாகை.

.....மாற்பித்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஓவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய இல்லின்கண் கொல்லிப்பாவைபோன்றவடிவினையுடைய சிறியவனையணிந்தமகளிருடைய அணிகலங்களை அவைநிற்குநிலையினின்றுமகழலும்வகை ஆதரஞ்செய்தவனைக்கண்டேம்; மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவிநீரையாடிக் காட்டியானைகொன்றவரப்பட்டவிறகால் மிக்கவெம்மையையுடைய செந்தீயைவேட்டு முதுகின் கண்ணேதாழ்ந்த புரிந்தசடையைப்புலர்த்துவோன்.—எ - று.

ஆடி வேட்டுப் புலர்த்துவோனென இயையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்தமள்ளற்கண்டேம், அவன் இப்பொழுது புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்தானின்றானென அவனைக்கண்டு வியந்துகூறியவாறு.

பாவையென்றது, பிறிது எவ்வுணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒருகுறிப்பினை. கானயானைதந்தவிறகென்றது, இவன்தவமிகுதியான் அதிலும் ஏவல்செய்தல். (உடுக)

(உடுஉ.) கறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
தில்லை யன்ன புல்லென் சுடையோ
டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனை
யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குந்
நு சொல்வலை வேட்டுவ னுயினன் முன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம் மாறித் தில்லைத்தளிர்போன்ற புற்கென்றசடையோடுகூடிநின்று செறிந்த இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும் மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப் படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனுயினன்மு ன்பு.—எ - து.

இதுவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது. (உடுஉ)

(உடுங.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே
வல்லார் கண்ணி யிளையர் திணைப்ப
*நகாஅலென வந்த மாறே யெழாநெற்
பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின்
நு வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்
கிளையு ளோய்வலோ கூறுநின் னுளையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.

.....†குளம்பாதாயனர் பாடியது.

முதுபாலையாவது,—

‡"காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி யரிவை புலம்புரைத் தன்று."

இ - ன்.—நின்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனுகின்றேன்; என்னுடையதிறத்து வருத் தங்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின் னேடுகூடி விளையாடப்போந்த இளையோர் விளையாடாநிற்ப அவரோடு நகுதின் றிலேனென்றுகருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை நெல்எழாத பசியமூங்கில் பட்டை யொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வளையில்லாதவறியகையைத் தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு நின் சுற்றத்திடத்தேசெலுத்தச் செல்லுவேனே இன்னும், இற ந்துபடினல்லது. நின்வார்த்தையை எனக்குச்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றவருந்தும் அவலத்தை. கூறு நின்னுளையென அவன்சொற்கேட்டவிருப்பினுற் கூறுவான்போன்று மயங்கிக் கூறியவாறு. (உடுங)

---

* நகாரெனவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதாயனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், க,

(உ௫௪.) இளையரு முதியரும் வேறுபுலம் படர
வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையு
௫ ளின்ன னாயின னிளையோ னென்று
நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்று
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு
௧௦ மானாது புகழு மன்னை
யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே.

திணையும் துறையும் அவை.

..... கயமனார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்போக யான் எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினதுமார்பம் நிலத்தைப்பொருந்தச் சுரத்திடை மேம்படவீழ்ந்த இளையோய், வெளுத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினான் இளையனென்று யான்சொல்ல நின் இறந்துபாடுகூடியவார்த்தைசெல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளி யாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்கள்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து, என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும் அமையாது புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறாவாள்கொல்! அவள் இரங்கத்தக்கவள்தான்.—எ - று.

வளனும்செம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, புள்ளெல்லாஞ்சென்றணுக ஆலமரம் பயன்பட்டுநின்றாற்போல இவனும் தன்சுற்றத்தாரும் பிறரும் நாட்டாரும் நுகரும்படி நின்றமைதோன்றிநின்றது. 'நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்காகு வள்கொல்' என்றகருத்து: யான் இறந்துபட்டவாறுசொல்லினன்றே அவள் வருத்த முறுவள்; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னூர் - முன்மொழிநிலையல். மற்று - அசைநிலை. (உ௫௪)

(உ௫௫.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
†யணைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே
னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை
யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே
௫ நிரைவளை முன்கை பற்றி
வரைநிழற் சேர்க நடத்திசிற் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... வன்பரணர் பாடியது.

---

* சொல்லுமாயினென்றும் பாடம்.

† எடுத்தனன்கொளினென்றும் பாடம்.

இ - ள்.—ஐயோவென்று அரற்றுவேளுயின் அவ்வுரைவழியேவந்து நின் உடம் பாயினும் யான்காணப்பெறுமல் ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியையஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டுபோவேனென்றுநினைப்பின் நினது அகலிய மார்பை எடுக்கமாட்டேன்; என்னையொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக, உன்னை இறந்துபடும்பரிசுவந்துதாக்கிய அறமில்லாதகூற்றே; யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிரைத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக.—எ - று.

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல் லான் அசைக்கப்பட்டுநின்றது. (உருஇ)

(உருசு.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய
சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னெடு
சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி
ரு வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி
யகலி தாக வினைமோ
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

தினையும் துறையும் அவை.

....

இ - ள்.—கலம்வனையும் வேட்கோவே, கலம்வனையும் வேட்கோவே, சகடஞ் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெளியபல்லிபோல் நெருநலைநாளாற் பலசுரமும் தன்னேடுகெழுந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி யாளும் அவனேடுகூடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத் தைக் காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வினைவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே.—எ - று.

'எமக்கும்' என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயங்கக்கூறின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக வினைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு - விரைவின்கண்வந்தது. (உருசு)

(உருஎ.) செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன் கணைக்கா
லவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்
குச்சி னிறைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ
ரு டியார்கொலோ வளியன் முனே தேரி
னூர்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணெனக்
காடுகொண் டன்று மிலனே காலைப்
புல்லா னினநிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்

௧௦ சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மென்னு மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

....

உண்டாட்டாவது,—

*"தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று."

இ - ள்.—..... ..... திரண்டகாலையும் அழகியவயிற்றினையும் பரந்த மார்பினையும் பசியகண்ணினையும் குச்சிற்புல் நிரைத்தாற்போன்ற நிறம்பொருந்திய மயிரினையுடையதாடியினையும் செவியிறந்துமுன்னே தாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடையனாய் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கான்றான்? ஆராயின் ஊரைப் பெரிதும்நீங்கினதுமிலன்; தனக்கு அரணெனக்கருதிக் காட்டைக் கொண்டதுமிலன்; இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாரது இனமாகியநிரைபோகின்ற இடத்தைப்பார்த்துத் தன்கையாற்குறித்து மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார்செய்யும்பூசலைமாற்றி வில்லாலேகொடுபோந்தனன்; அந்நிரைதாம் மிகப்பலவேயாயினும் என்னபயன் படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாமையிற் சிறிதும் வெள்ளிய முகந்தோன்றாதபானையைக்காண்டலுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடையும் மத்திரொலியைக் கேளாதபடி பிறருக்குநேராகக்கொடுத்தல் வல்லனாயினான், அவனுக்கு.—எ - று.

பகைவர் மேல்நடக்கவொட்டாது எதிரினின்றுவிலக்குதலின், 'செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன்' எனப்பட்டது. 'அன்ன' என்று பாடமோதி, செருப்பிடைச் சிறுபரலோசைபோல நெடிய ஓசையையுடைய காலென்றுரைப்பாருமுளர். யார்கொலென்றது, அறியான்வினாதலன்றி வியப்பின்கண்வந்தது. 'ஊர்பெரிதிகந்தன்றுமிலனே' என்பது, நிரைகோட்கடுமை.

சிறுபரலன்னன் கவுளனாகிய அளியனானவன்றான் யார்கொல்லோ? தேரின் வில்லோடு ஊர்பெரிது இகந்தன்றுமிலனாய்க் காடுகைக்கொண்டதுமிலனாய் நோக்கி எண்ணி மாற்றினான்; மாற்றிக் குழிசிகாண்டலோடு மத்தொலிகேளாதோனாயினவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும் என்னாமெனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கென உருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும். (உ௫எ)

(உ௫அ.) முட்காற் காரை முதுபழ னேய்ப்பத்
தெறிப்ப விளைந்த தீங்கந் தார
நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு
பச்சூன் றின்று பைந்நிணம் பெருத்த
௫ வெச்சி லீர்ங்கை வீற்புறந் திமிரிப்

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௫.

புலம்புக் கனனே புல்லணற் காஅர்
யொருமுறை யுண்ணு வளவைப் பெருநிரை
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குங்
தொடித லோம்புமதி முதுகட் சிடி
கo யாத்தரக் கழுமிய துகளன்
காய்தலு மூண்டக் கல்வெய் யோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

..... உலோச்சனார் பாடியது.

இ - ள்.—முட்டாளையுடைய காளையினது முதிர்ந்தபழத்தையொப்ப மூற்ற விளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும்பெயரையுடைய மதுவையுடைய வேற்றுப்புல த்துத் தான்கொண்டுவந்துநிறுத்தினநிரையைக் கள்விலைக்கு நேராகக்கொடுத்து உண்டு செவ்வித்தசையைத்தின்று செவ்வி நிணமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடையகை யை வில்லினதுபுறத்தேதிமிர்ந்து வேற்றுநாட்டின்கட்புக்கானே, புல்லியதாடியை யுடையகாளை ; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகாலுண்பதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ்வூர்ப்புறமெல்லாம் நிற்பக் கொடுதருகுவன் ; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொரு ட்டுத் தொடுதலைப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை ; ஆவைக்கொண்டுவரக் கலந்ததூளியையுடையனுய் அம்மதுவை விரும்புவோன் விடாய்த்தலுமுண்டாம்.—எ - று.

தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செலவெனத்திரிக்கப்பட்டது. இதற்குக் கள் விலையாட்டியிடத்தேசெல்லவென்றுமாம். நிங்கட்டாரமென்றோதிக் கள்ளாகிய இனியபண்டமெனினுமமையும். காய்தலுமுண்டென்பதற்குக் கள்வெய்யோனுகை லின், நின்னை வெகுளவுங்கூடுமென்பாருமுளர். இவன்நினைகொள்ளச் செல்கின் றமைகண்டார் கள்விலையாட்டிக்குக்கூறியது. (உடுஅ)

(உடுக.) ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணூய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ள
ரு முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.

தீணை - காந்தை ; துறை - செருமலைதல் ; பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.

.....கோடைபாடியபெரும்பூதனார் பாடியது.

செருமலைதலாவது,—

*"வெட்சியாரைக் கண்ணுற்றவழி இ
யுட்குவரத்தாக்கி யுளர்செருப்புரிந்தன்று."

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காந்தைப்படலம், ச.

இ - ள்.—தாங்கொள்ளப்பட்ட ஏற்றையுடைய பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவாரைக்குறித்து அங்ஙனாயோடு தாம்போகாது தழையால்மூடிய பெரியகாட்டின்கண் தலைகரந்திருந்த வலியவில்லையுடையமறவரது ஒடுங்கியநிலையைக்கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினது மேற்கோள் சிறப்பதாக; தெய்வம் மெய்யிற்கணேறிய புலிமகனையொப்பத் தாவித்துள்ளும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலேவிளங்காநின்ற ஒள்ளிய வாளினையும் வீரக்கழலினையுமுடையோய்.—எ - று.

புனைகழலோய், காணாய்; செல்லல், செல்லல்; நின்னுள்ளம் சிறப்பதாக வெனக்கூட்டுக.

செல்லலென்றது, அனைக்கண்டு பொருது கொன்றன்றிச் செல்லலென்பதாம். (உடுக)

(உசo.) வளரத் தொடியும் வெளவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோ
ருளருங் கூந்த லேக்கிக் களர
கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
பசிபடு மருங்குலை கசிபுகை தொழூஉக்
காணலென் கொல்லென வினவினை வருஉம்
பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே
புரவுத்தொடித் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டுங்
கையுள போலுங் கடிதண் மையவே
முன்னூர்ப் பூசலிற் றோன்றித் தன்னூர்
நெடுநிரை தழீஇய மீளி யாளர்
விடுகணை நீத்தந் துடிபுணை யாக
வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து
வையகம் புலம்ப வனீஇய பாம்பின்
வையெயிற் றுய்ந்த மதியின் மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா
னிரையொடு வந்த வுரைய ஞெகி
யுரிகளை யரவ மானத் தானே
யரிதுசெ லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
கானச் சிற்றியாற் றருங்கரைக் *காலுற்றுக்
கம்பமொடு துளங்கிய †விலங்கு போல
வம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
உரு யுயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி பெயரே

---

* காலுறவென்றும் பாடம். † இலக்கம்போலவென்றும் பாடம்.

மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி
பிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்
படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே.

தினை - அது; துறை - கையறுநிலை; பாடாண்பாட்டுமாம்.
.... வடமோதங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஓசையை உள்வாங்கி வேறு பட்டு இரங்கற்பண்ணுகிய விளரியைச்சென்றுறுகின்ற இனிய நரப்புத்தொடையி னது தீங்கைநினைந்து நடுங்குகெஞ்சத்தைத்தலைப்பட்டுப் புறப்பட்டவளவின் நிமித்த வழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற மயிலைப்பார்த்துக் களர்நிலத்துள்ள கள்ளி மரத்தின் நிழற்கணுண்டாகிய தெய்வத்தையேத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றையுடை யையாய் இரங்கிக் கையாற்றொழுது நங்குரிசிலைக் காணமாட்டேன்கொல்லோ வென்று எதிர்வருவாரைப்பார்த்துக் கேட்டுவருகின்றபாண, கேட்பாயாக, நமது செல்வம்பட்டநிலைமை; இனி நீ அவன் நமக்குவிட்ட விளைநிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி அவனுடைய இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருத்தங்கொள்வா யாயினும் இரண்டும் நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அணுமையையுடைய. ஊர் முன்னைச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிக்க நினையைக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரர் எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத் தன் தொடியே புணையாகவென்று பகைவரைக்கொன்று அவர்கொண்டநினையை மீட்டு உலகம்தனிப்பச் சூழ்ந்துகொண்ட பாம்பினது கூரியபல்லினின்றும் பிழைத்துப் போந்த நிங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழைத்துப்போந்த கன்றை யுடைய பலவாகிய ஆனிரையுடனேவந்த சொல்லையுடையனுய்த் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தானேருவனுமேயாக அரிதாகச்செல்லப்படும் தேவருலகத்தின் கட்போயினன்; அவனதடம்பு, காட்டுட் சிற்றியாற்றினது அரியகையிடத்துக் காலுற நின்று நடுக்கத்தோடுசாய்ந்த விலங்கினையொப்ப அம்பாற்சவித்து அவ்விட த்துவீழ்ந்தது; உயர்ந்தகீர்த்தி மிகவுந்தோன்றிய மறவன்பெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறிய விடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்டபந்தர்க்கீழ் நட்ட கன்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டப்பட்டெனினுமமை யும். 'மனையோள்கூந்தனேக்கி' என்பதற்குப் பாண எம்மனைவியது சரியும் மயி னைநோக்கியெனவும், 'புரவுத்தொடுத்து' என்பதற்கு அன்று உம்மைப்புரந்தபரி சைப்பாடியெனவுமுரைப்பாருமுளர். (உசo)

(உசக.) அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்
வண்டுபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு
வையாப் பெருஞ்சோற்று மூரிஞாய் முற்றம்
வெற்றியாற் றம்பியி னெற்றற் முகக்
கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே
வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்
மையல் யானை வயாவுயிர்த் தன்ன

நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னோசை
புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க ணாரப்
கo பயந்தனை மன்னான் முன்னே யினியே
பல்லாத் தழீஇய கல்லா வல்வி
லுழைக்குரற் கூகை யழைப்ப வாட்டி
நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
கரு நிரையிவட் டந்து நடுக லாகிய
வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிக்
கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய
கழிகல மகடூஉப் போலப்
புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அந்தோ! என்னிறைவனது அடையாத பெரிய இல்லே, வண்டு கள்படியும் மதுவினால் ஒழியாதமண்டையுடனே யாவர்க்கும் வரையாமல்வழங்கும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகியமுற்றம் நீரற்றயாற்றினோ டம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக்கண்டேன், நிச்சயமாக; என்கண்மணி சோர்ந்துவீழ்வனவாக; உலகத்தைக்காக்கும்வேந்தருடைய செல்வமிக்கதிருநக ரின்கண் மதத்தான் மயங்கியயானை உயங்குதலான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற் போன்ற நெய்காய்கின்ற உலையின்கண்சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசை யையுடைய பொரியலைப் புதுமாந்தருடைய ஒளிமழுங்கினகண்கள்நிறையவுண் டாக்கினாய், முன்பு; அதுகழிந்தது; இப்பொழுது பல ஆனிரையைக்கைக்கொ ண்ட கற்கவேண்டாத வலிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குரலைமிகவுடை கூகை தன் இனத்தையழைக்கும்படி அலைத்து நாகினதுமுலைபோன்ற நறியபூ யுடையகரந்தையை அறிவுடையோர்சூட்டுமுறைமையிலேசூட்ட நிரையை வூரின்கண்மீட்டுத்தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய இ லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட மட்டையாகியதலையுடனே கை ன்புமிகக் கலக்கமுற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய அவன் யொப்பப் பொலிவழிந்தனை, பல அழகுமிழந்து.—எ - று.

அம்பியினென்புழி, இன் - அசைநிலை. 'அம்பியினற்றை வாருமுளர். மன் - கழிவின்கண்வந்

எந்தைபேரில்லே, செதுக்கணா பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனையா சோர்கவெனக்கூட்டுக.

ஓசையென்றது, ஆகுபெயரான் சொல். 'செதுக்கணார' என்பதற்கு மிஞ்சவென்றுமாம்.

(உசுஉ.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசுவ லிட்ட புன்காற் பற்றர்ப்
புனறரு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மி
னெனனூர் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
நு நிரையொடு வருஉ மென்னைக்
குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.

.... மதுரைப்போலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது,—

*"உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று."

இ - ள்.—மதுவையும் அலைத்துண்ணும்படி பிழிமின்; மூட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலேவேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடையபந்தரின்கண் நீர் கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்புமின்; பகைவரது தூசிப்படையை முறித்துப் பெயர்த்துபோதலிற தனதுபடைக்குப்பின்னேநின்று நிரையுடனேவருகின்ற என்னிறைவனுக்குப் பக்கமறவராய் நிரைகொண்டுவரு வோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—எ - று.

சாயல் - விடாயாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னிலும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவும்தொடு மின்; விடையும்வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உசுஉ)

(உசுரு.)†பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகை
ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்
றொழாதனை கழிக லோம்புமதி வழாது
வண்டுமேம் படூஉமிவ் வறகிலை யாறே
நு பல்லாத் திரணிமா பெயர்தரப் பெயர்ந்து
கல்லா வினையர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.

திணை - காந்தை; துறை - கையறுநிலை.

....

இ - ள்.—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணினையுடைத் தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே, நீபோகின்றுயாயின் தொழாயாய்ப்

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கஉ.

† இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், உசுரு-ம் பாட்டும் அதனுரை யும் மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்வீட்டுப் பிரதியில்மட்டு மிருந்தன.

போதலைப்பரிகரிப்பாயாக; த தெ..... வண்டுகள் மேம்பட்டுவாழும், இக் கொடியவழி; பல ஆக்களாகிய திரண்டநிரை மீண்டு தன்னோடுபோதரப்போந்து இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர் இரிந்தோடத் தான்போகானாய் வில்லுமிழப்பட்ட விரைந்த அம்புகுளிப்பக் கரையைக்கொல்லும் புனலின்கண் அணை போல எதிர்நின்றுவிலக்கியவனாதுகல்லை.—எ - று.

புனற்சிறையின்விலங்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஓம்பு; தொழவே அவ்வறநிலையாறுவண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே கொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்குளிருமென்பான், காரியமாகியவண்டுமேம்படுதலைக்கூறினான். வண்டென்பது, மறவருளொருசாதியென்பாருமுளர். ஆறு வண்டுமேம்படூஉமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்து மேலேறிநின்றது. (உசுரு)

(உசுச.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ
டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்
தினிநட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு
ரு கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய
நெடுந்தகை கழிந்தமை யறியா
தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

..... *உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பருக்கைகளையுடையவிடத்துத் திட்டையைச்சேர்த்தி ஆண்டுள்ள மரலைக்கீறித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தபூவையுடைய கண்ணியுடனே அழகியமயிலினது பீலியைச்சூட்டிப் பெயரையெழுதி இப்பொழுதுநட்டார், கல்லையும்; கன்றுடனே கறவையையுமீட்டுக்கொண்டுவந்து மறவரையோட்டிநோக்கிய நெடுந்தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ பாணரது சுற்றம்.—எ - று.

பட்டமையறிந்துவாராதொழியுமோ அறியாதுவருமோவென ஐயமாக்குக. பதுக்கைசேர்த்தலேயன்றிக் கல்லும் நட்டனரென உம்மை எஞ்சிநின்றது (உசுச)

(உசுரு.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீப்
போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்
பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
ரு கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல்
வானேறு புரையுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்
கடும்பகட் டியானை வேந்த
ரொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே.

---

* .....ன்சாத்தங்கொற்றனார் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தினையும் துறையும் அவை.

..... முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஊழாமிகவுங்கடந்த முரிம்புநிலமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபூவைப் பனை யோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்த .... (உசுடு)

(உசுசு.)*பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்
கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்
புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்
கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை
நு நாகிள வரையொடு பகன்மணம் புகூஉ
நீர்திகழ் கழனி நாடுகெழு பெருவிறல்
வான்றோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி
சான்றோ ரிருந்த வவையத் தற்றோ
ஞசா கென்னும் பூசல் போல
கo வல்லே களமதி யத்தை யுள்ளிய
விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்
பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்
னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

தினை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பெருந்துன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பயன்பொருந்திய பெரியமுகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் தினைபொருந்திய தாளையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய கத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்குடனே பகற்காலத்தேமணங் கூடும் நீர்வளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியை யுடையோய், ஆகாயத்தைப்போருந்தும் நெடியகுடையினையும் வலியகுதிரையினை யுமுடைய சென்னி, அறிவானமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்று பொருந்திஞனொருவன் யானுற்ற துன்பத்திற்குத்துணையாய் எனக்கு நீர் பற்றுக வேண்டுமென்னும் ஆரவாரத்தை அவர் விளையத்தீர்க்குமாறுபோல விளையத் தீர்ப் பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்டுவைத்து அவர்க்கு விருந் தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில்லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம் பொறியும் குறைவின்றிப்பொருந்திய எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றை ஞயபயன்கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.—எ - று.

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

* இப்பாட்டு, புறத்திரட்டிலுங் காணப்பட்டது.

பெருவிறல், சென்னி, சான்ரோரிருந்த அவையத்துற்ரோன்றூசலை அவர் விரையக்களைந்தாற்போல எனது கல்கூர்மையை வல்லேகளைகெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

நந்து வளையொடு பகன்மணம் புகுஉமென்றகருத்து : அவை தம்செருக்கினால் சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று நாட்டின்மிகுதி கூறியதனால், அவன் செயல் மிகுதிகூறியவாறு. 'நாளைந் தவளையொடு பகன்மணம் புகுஉம்' என்று பாட மோதி, நந்தினேற்றை நாளைந்தவளையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகுஉ மென்றுரைப்பினுமமையும். 'ஆசாகு' என்பதனை இரங்கற்குறிப்புப்படமொழியென் பாருமுளர். பெருவிறலையுடைய வயமான்சென்னியெனினுமாம். 'பொறிப்புண ருடம்பிற் ரோன்றி' என்பதற்குப் பாவைபோலும் வடிவுமாத்திரையேதோயுன்றித் தோன்றியபயன்கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெடநின்ற கல்கூர்மையென்றும், 'விருந்துகண் டொளிக்கும்' என்பதற்கு வறுமைகண்டு வந்தவிருந்து தாம் அது காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். மாறியென்பது, மாற வெனத்திரிக்கப்பட்டது. (உசுசு)

*(உசுஎ.) ....

*(உசுஅ.)..... ....

(உசுக.)†குயில்வா யன்ன கூர்முகை யதிரல்
பயிலா தல்கிய [illegible]காழ் மாலை
மையிருந் பித்தை பொலியச் சூட்டிப்
புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப்ப
(ரு) ரொன்றிரு மூறையிருந் துண்ட பிஞ்றை
யுவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்
பிழிமகிழ் வல்சி வேண்ட மற்றது
கொள்ளா னென்ப கள்ளின் வாழ்த்திக்
கரந்தை நீடிய வறிந்துமாறு செருவிற்
(க0) பல்லா னினநிரை தழீஇய வில்லோர்க்
கொடுஞ்சிறைக் குரூஉப்பருந் தார்ப்பத்
தடிந்துமாறு பெயர்த்தவிக் கருங்கை வாளே.

தினை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

ஔவையார்.

(உசுக) (உஎ0.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னிரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை

---

* இவ்வெண்களுக்குரியபரட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாட்டிற்கும் உரை அகப்படவில்லை; மூலங்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாதவண்ணம் பிறழ்ந் தும் போயிருக்கின்றன.

நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்
சமங்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே
நு நறுவிரை நுறந்த நாரு ரைத்தலைச்
சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே
நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே
மறப்படை நுவலு மரிக்குரற் றண்ணுமை
யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
கo வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை
விழுஞவி மாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

தினை - காஞ்சி; துறை - கையறுநிலை.

கண்டார் தாய்க்குச்சொல்லியது.

கழாத்தலையார்.

(உஎo)

(உஎக.) நீற வறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங்குர னெச்சிக் கண்ணுர் குவவுத்தழை
மெல்லிழை மகளி ராதக லல்குற்
றொடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
நு வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருவுகரந்
தெற்றுவாய்ப் பட்ட தெரிய லாரன்
செத்துப் பருந்தண் ணிவப்பயாங் கண்டன
மறம்புகன் மைந்தன் மலிந்த மாறே.

தினை - நொச்சி; துறை - செருவிடைவீழ்தல்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(உஎக)

(உஎஉ.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னெச்சி
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுஞ் சிறந்த
காத னன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
நு தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடந்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலி
னூர்ப்புறங் கொடாஅ தெடுத்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு மினதே.

தினையும் துறையும் அவை.

மோசிசாத்தனார்.

(உஎஉ)

(உஎசு.) மாவா ராதே மாவா ராதே
யெல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிற்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே
நு யிருபேர் யாற்ற வொருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு பெருமரம் போல
வுலந்தின்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே.

தினை - தும்பை; துறை - தகுதிமறம்.
எருமைவெளியனார். (உஎசு)

(உஎச.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றெடு வேறுரந் தினியே
தன்னுங் துரக்குவன் போலு மொன்னல
நு ரெஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னாக்கி மெய்க்கொண் டனனே.

தினை - அது; துறை - எருமைமறம்.
உலோச்சனார். (உஎச)

(உஎடு.) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்தினை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
திணிநிலை யிறைக் கூழை போழ்ந்ததன்
நு வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத் தொழிந்ததன் றொழற்கு வருமே.

தினையும் துறையும் அவை.
ஒருஉத்தனார். (உஎடு)

(உஎசு.) நறுவிரை துறந்த நாவெண் கூந்த
லீர்ங்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறுவன்
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
நு படைக்குநோ யெல்லாந் தானு யினனே.

தினை - அது; துறை - தானைநிலை.
மதுரைப்பூதனினாகனார். (உஎசு)

(உஎஎ.) ....னை
வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
௫ கொன்கழை துயல்வரும் வெதிர .....
.....த் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

பூங்கணுத்திரையார். (உஎஎ)

(உஎஅ.) நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென்
௫ முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

திணையும் துறையும் அவை.

காக்கைபாடினியார் *நச்சென்னையார். (உஎஅ)

(உஎகூ.) கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணிவே
மூதின் மகளி ராத றகுமே
மேனா ளூற்றசெரு விற்கிவ டன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே
௫ நெருந லுற்றசெரு விற்கிவள் கொழுநன்
பெருநிரை விலங்கி யாண்டுப்பட் டனனே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்துடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
௧0 யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

திணை - வாகை; துறை - முதின்முல்லை.

ஒக்கூர்மாசாத்தியார். (உஎகூ)

(உஅ0.) என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கு

---

* நச்செள்ளையாரென்றும், நச்செளையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கு
மஞ்சுவரு குராஅற் குராலுங் தூற்று
நென்னீர் நெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்மூது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
தடிய பாண பாடுவல் விறலி
யென்னு குவிர்கொ லளியிர் நுமக்கு
மிவணுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யாணு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுநா முடித்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல
வழிநினைந் திருந்த லதனினு மரிதே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
மாறேகீகத்துநப்பசலையார். (உ40)

(உ.அக.)*(க)நீங்கனி யிரமொடு வேம்பு (உ)மனைச்செரீஇ
(கூ)வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கப்
(சு)பையப் பெயர்த்து (டு)மைவிழு திழுகி
யையவி சிதறி யாம்ப லூதி
யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
(சூ)காக்க வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூம்பொறி யுடைய நெடுந்தகை புண்ணே.

தினை - [காஞ்]சி; துறை - பேயிக்காஞ்சி.
அரிசில்கிழார். (உஅக)

க. நீங்கினியிரமொடு. கூ. யாங்குமருப்பு. சூ. காக்கம்வம்மோ.
நீங்கனியிரவமொடு. சு. கைபயப்பெயர்த்து.
உ. மனைச்செரீஇய. டு. மையிழுதிழுகி.

(உஅஉ.) எஃகுளங் கழிய விருநில மருங்கி
னருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டுள னோவென வினவுதி யாயிற்
....

---

* இதுமுதலாக மூலத்தில் இயைபிலிசைக்குறிக்குட்பட்ட எண்களுக்குச் சரியாக அவ்வப்பாட்டின்கீழே எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்கள், பிரதிபேதங்களி லுள்ள பாடபேதங்களெனக்கொள்க.

வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகல
மருங்கட னிறுமார் (க)வயவ ரெறிய
வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட் டன்றே
மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் (உ)கழியத்
....
யலகை (௩)போகிச் சிதைந்துவே றாகிய
பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
சேண்விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ
நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை - ....

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ. (உ௮உ)

க. வாயரெறிய. உ. கழறிய. ௩. பொறகச.

(உ௮௩.)*ஒண்செங் குரலித் தண்கயங் கலங்கிக், (க)களைநீர்காயநாளிரை பெறூஉம் பௌவவுறையளவா..... .....விமயககி மாறுகொளமுதலையொடூழமாறுபெயரு, மழிமபிலனடாஙகாற கையுமெனறும வலம்புரிகொசரவைககளத்தானு மனறுளென பதுகெட..... .....ானெபாங்கற கதிரசூழகுறட்டினவெனிறததிஙக ளுயிர்புறப்படாவளவைத தெறுவா தெறறிபபாவைதிணிமணலயரு மென்றோண்மகளிர் நனறுபப .....ண்டபாசிலைக், கமழ்பூந்தும்பை நுதலசைத்தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - பாடாண்பாட்டு.

அணநெடுங்க.....யார். (உ௮௩)

க. களையுளானெ.....விமயககி மாறுகொளமுதலையொடூழமா நீர் காய்நாளிரைபெறூஉமயௌவவவுறையளவா..... ானெபாஙகறகதிர் பெயருமழிமபிலணடஙகாறகையுமெனறுமவலம்புரிகோச ாவைக்களத்தானூமனறு ளென்பதுகெட.....சூழ்குறட்டினவேனிறத்திங்கணாயிறுபுறப்படாவளவை.

(உ௮௪.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
நூலரி மாலை (க)சூடிக் காலிற்
றமியன் வந்த மூதி லாள
௫ னருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு (உ)மிறையாகத்

---

* இப்பாட்டு, பொருள்விளங்காமையால் ஏட்டிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

(கூ)திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத்
(சு)தனக்கிரிந் தானேப் பெயர்புற நகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார்.

(உஅசு)

க. சுட்டி. உ. பிறையாக. கூ. திருத்த. சு. தனக்கிருந்தானே.

(உஅடு.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே
தடியன் கையது வேலே யடிபுணர்
வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சிறியாழ்ப்
பாணன் கையது தோலே காண்வரக்
(ரு) கடுந்தெற்றுமூடையின்.....
வாடிய மாலை மலிந்த சென்னியன்
வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு
நெடுநகர் வந்தென விடுகணை யொசித்த
(க)மூரிவெண்டோள்.....
கஉ சேறுபடு குருதிச் செம்மலுக் கோஓ
(உ)மாறுசெறு நெடுவேன் மார்புளம் போக
நிணம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே
அதுகண்டு, (கூ)பரந்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிந்
திறைஞ்சி யோனே குரிசில் பிறங்குதி
கரு ரலமருங் கழனித் தண்ணடை யொழிய
(சு)விலம்பா டொரக்கற் றலைவற்கோர்
கரம்பைச் சீறூர் நல்கின னெனவே.

திணை - வாகை; துறை - ..... முல்லை-
அரிசில்கிழார்.

(உஅடு)

க. மூரிவெண்டோல். உ. மாறுபடுநெடு. கூ. பார்த்தோர். சு. வலம்பாடு.

(உஅசு.) வெள்ளைவெள் யாட்டுச் செச்சை போலத்
தன்னே ரன்ன விளைய ரிருப்பப்
பலர்மீது நீட்டிய மண்டை(க)யென் சிறுவனைக்
கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்
(ரு) தூவெள் ளறுவை (உ)போர்ப்பித் திலதே.

திணை - தும்பை; துறை - வெஃகாவியல்.

ஔவையார்.

(உஅசு)

க. எண். உ. போர்ப்பித்திலவே.
போர்ப்பித்திலனே.

(உஎ.) துடியெறி யும்புலைய
வெறிகோல்கொள்ளு மிழிகின
கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமழித் தூன்றினு
மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் (க)புரளுந்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர் (உ)மன்ற னன்று
முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்
வம்ப வேந்தன் முனை
யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.

தினை - கரந்தை ; துறை - நீண்மொழி.

சாத்தந்தையார்.

(உஎஏ)

க. பிறழும். உ. மண்ணகன்று.

(உஅ.) மண்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பி
னண்ண னல்லே றிரண்டுடன் மடித்து
வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த
திண்பிணி முரசு மிடைப்புலத் திரங்க
வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் றெறுவர்
நெடுவேல் பாய்ந்த நாணுடை நெஞ்சத்
(க)தருகுகை .... மன்ற
குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்
முயக்கிடை யீயாது மொய்த்தன பருந்தே.

தினை - தும்பை, துறை - முதின்முல்லை.

கழாத்தலையார்.

(உஅஅ)

க. தருகுறை.

(உஅகூ.) ஈரச் செவ்வியு..... .....
....கனிளை
கல்லெருது நோக்கி வீறு.....
வேறல் லாயு முழுவன் போலப்
பாடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய

மூதி லாள ருள்ளுங் காதலிற்
றனக்குமுகந் தேந்திய கு..... .....
....னு மதுவுமன் றிகினே
கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
பூக்கோ ளின்றேன் றிரையு
மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.

திணை - ....; துறை - .....ழல்லை.
கழாத்தலையார். (உஅசு)

(உகூ0.) இவற்கீத் தண்மதி கள்ளே சினப்போ
ரினக்களிற் றியானை யியறேர்க் குரிசி
னுங்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்ச
(5) னெடுத்தெறி குறட்டி னின்றுமாய்ந் தனனே
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினெ னிவனு
மூறைப்புழி யோலை போல
மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.

திணை - காந்தை; துறை - துடிநிலையுளைத்தல்.
ஔவையார். (உகூ0)

(உகூக.) சிறுஅர் துடியர் பாடுவன் மகாஅர்
தூவெள் ளறுவை மாயோற் குறுகி
(க)யிரும்புட் பூச லோம்புமின் யானும்
விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிகுவெ
(5) னெம்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத் தன்றலை
மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே.

திணை - காந்தை; துறை - வேத்தியல்.
நெடுங்கழத்துப்பரணர். (உகூக)

க. இரும்பூட்பூசல்.

(உகூஉ.) வேந்தர்க் கேந்திய தீந்தண் ணை.....
..... தனக்குமுறை வளாவ விலக்கி
வாய்வாள் பற்றி நின்றன னென்று
சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாள
(5) ரீண்டே போல வேண்டுவ ஞயி

னென்மூறை வருக வென்னுன் கம்மென
வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
யாண்டி நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

தினை - வஞ்சி ; துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னாகனார். (உகஉ)

(உகூ.) (க)நிறபபுடகொலனேயானெமெலென
குறுமபறகெறியுமொவறறணணுமை
நாணுடைமாகடகிரஙகுமாயி
(உ)னெமபிறுமபேரெழிலிழிநதுவிலெயெனப
ரு பிறர்மனை புகுவர் கொல்லோ
வளிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.

தினை - காஞ்சி ; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

நோச்சிநியமங்கிழார். (உகூ)

க. நிறபபுடகொலனேமெலொனதுவமபறகெறியு. உ. னெமபிதும.

(உகூ.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
(க)கண்கூ டியாத்த கடன்மருள் பாசறைக்
குமரிப்படை (உ)தழீஇய கூற்றுவினே யாடவர்
தமர்பிற (கூ)றறியா வமர்மயங் கழுவத்
ரு திறையும் பெயருந் தோற்றி னும்மரு
ணண்முறை தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைக் (ச)தொருசிறை நிற்ப யாவரு
மாவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
(ரு)நிரைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.

தினை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார். (உகூ)

க. கண்கூடியுத்த. கூ. அறியாதமர். ரு. நிரைகாழ்மாலையெங்
உ. தழீஇக். ச. ஒருதிறநிற்ப. கேள்வனை.

(உகூரு.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டேர் காப்பண்
வேந்துவாய் மடித்து வேறலைப் (க)பெயரித்
(உ)தோடுகைத் தெழுதருந் (கூ)தரந்தெறி ஞாட்பின்
வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்பட விலங்கி
ரு யிடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே ருகிய
சிற்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி

வாடுமூலை யூறிச் சுரந்தன
வோடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

திணை - தும்பை; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

ஔவையார். (உகடு)

க. பெயரத். உ. தொழுகைத். கூ. தூர்ந்தெறி.

(உகசு.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு
நெய்யுடைக் கையை யாயவி புகைப்பவு
மெல்லா மனீயுங் கல்லென் றனவே
வேந்துடன் றெறிவான் கொல்லோ
ரு நெடிதுவந் தன்று னெடுந்தகை தேரே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை.

வெள்ளைமாளர். (உகசு)

(உகஎ.) பெருநீர் மேவற் றண்ணுடை யெருமை
யிருமருப் புறழு நெடுமா (க)ணைற்றின்
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் கோலணைக்
கன்றுடை மரையா துஞ்சுஞ் சீறூர்க்
று கோளிவண் வேண்டேம் புரவே (உ)நாரரி
(கூ)நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்திக்
துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனுந்
தண்ணடை பெறுதலு மூரித்தே (ச)வைந்நுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
கஎ மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

.... (உகஎ)

க. நெற்றின். உ. நாரி. கூ. நிறைமுதிர். ச. வைந்நுனை.

(உகஅ.) எமக்கே கலங்க றருமே தானே
தேற லுண்ணு மன்னே நன்று
மின்னுன் மன்ற வேந்தே யினியே
நேரா ராரெயின் முற்றி வாய்மடித்
று ....ரீழுந் தெனவே.

திணை - காந்தை; துறை - நெடுமொழி.

*ஆலியார். (உகஅ)

---

* ஆனியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகூக.) பருத்தி வேலிச் சீறூர் மன்ன
(க)னுழுத்தத ருண்ட வோடுப்நடைப் புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற்படைமுகம் போழ
நெய்ம்மிதி யருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்
(கு) றண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
யணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்
(உ)கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே.

திணை - நொச்சி ; துறை - துதிமைமறம்.
போன்முடியார். (உகூக)

க. உழுத்தருண்ட. உ. கலங்கொடா.

(கூ00.) தொறுஅ தொறுஅ வென்றி தோலொடு
துறுகன் மறையினு முய்குவை போலா
....யே
கற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்
(கு) பேரூ ரட்ட கள்ளிற்
(க)கோரிற் கோரிற் றேருமா னின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.
அரிசில்கிழார். (கூ00)

க. கோரிற்கோயிற்.

(கூ0க.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
குமரி மகளிர் கூந்தல் புனைய
வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்
கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே
(கு) மூரசுமுழங்கு (க)தானை மரசு மோம்புமி
னெளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும் போற்றுமி
னெனைநாட் (உ)டங்குதும் போரே யனைநா
ளெறியா (ங)ரெறிதல் யாவண (ச)தெறிந்தோ
ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் (டு)செல்லா னதனை
க0 லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே
பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்கா
ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குழுநெறி
வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி
யெல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென
க(கு) வேந்தூர் யானைக் கல்ல
தேந்துவன் (சு)போலான்ற னிலங்கிலை வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆவூர்ழலங்கிழார். (கூ0க)

க. டானேயு. கூ. அறிதல். கு. செல்லாது.

உ. தானு. சு. அறிந்தோன். சூ. போலானி.

(கூ0உ.) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்
(க)தாவு புகளு மாவே பூவே
விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட
நரந்தப் பல்சூழ்க் கோதை (உ)சுற்றிய
கு வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்
கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கோக்கிய
நிரம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சீறூர்
நோக்கினர்ச் செகுக்குங் காளை (கூ)யூக்கி
(சு)வேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்
கo விண்ணிவர் விசும்பின் மீனுங்
கண்பெய லுறையு முறையாற் றுவே.

திணை - அது; துறை - தகுதிமறம்.

வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார். (கூ0உ)

க. தாவுவகளு. உ. சுற்றியதமை. கூ. ஊக்கு. சு. வேலினிட்ட.

(கூ0கூ.) நிலம்பிறக் கிடுவது போற்குளம்பு கூடையூ
வுள்ள மொழிக்குங் கொட்பின் மான்மே
லெள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை கூர்த்த
வெந்திற லெஃக நெஞ்சவடு விளைப்ப
கு வாட்டிக் காணிய வருமே நெருநை
யுரைசால் சிறப்பின் (க)வேந்தர் முன்னர்க்
கரைபொரு முன்னீர்த் (உ)திரையிற் போழ்ந்தவர்
கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
விலங்குமருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

எருமைவெளியனார். (கூ0கூ)

க. வேந்தன். உ. இழவிற.

(கூ0சு.) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை சூடி
நடுங்கு (க)பனிக் காளை இயர் நாரரி பருகி
வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி
பண்ணற்கு விரைதி நீயே நெருநை
கு யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியொ டொராங்கு

நாளைச் செய்குவ னமரெனக் கூறிப்
(உ)புன்வயி றருத்தலுஞ் சென்லான் (ங)பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு
வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்த
கo னிலங்கிரும் பாசறை நடுங்கின்
றிரண்டா காதவன் கூறிய தனைவே.
திணையும் துறையும் அவை.
அரிசில்கிழார். (சுoஅ)

க. பனிக்கசாஅய். உ. புன்மையிற. ங. பனமாண.

(சுoடு.) வயலைக் கொடியின் வாடிய (க)மருங்கு
லுயவ லுர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வற்று கில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
டு யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யாணையு மணி(உ)களைந் தனவே.
திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.
மதுரைவேளாசான். (சுoடு)

க. மருங்கின். உ. களைந்தனனே.

(சுoசு.) களிறுபொரக் கலங்கு (க)கழன்முள் வேலி
யரிதுண் கூவ லங்குடிச் சீறூர்
ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை
நடுகற் கைதொழூஉ பரவு மொடியாது
டு விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையு
மொ..... .... வேந்தனுடு
நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.
திணை - அது; துறை - முதின்முல்லை.
அள்ளூர்நன்முல்லையார். (சுoசு)

க. கன்முள்வேலி.

(சுoஎ.) ஆசா கெந்தை யார.....
களிறெறி பட்டோன் வம்பலன் போலத்
தோன்று முதுக்காண் வெரினில் வரியணில்
வாலத் தன்ன கான ஆகின்
டு கழன்றுகு முதுவிய ரி.....
.....ல்லுமயா(க)துமணர்
யாருமி லொருசிறை மூடத்தொடு துறந்த

வாழா வன்பக டேய்ப்பத் (உ)தெறுவர்
(ரு)பேருயிர் கொள்ளு மீதோ வடுகளத்
கo தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதோன் றில்லெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சிற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.

திணை - தும்பை; துறை - .....
..... (ரூoஎ)

க. மன்ற. உ. தெறுவாப. ரு. பெருயிர்க்கொ.

(ரூoஅ.) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிளிற்றுக்குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
சீறூர்மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
நு வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத் ததுவே
வேந்துடன் றெறிந்த வேலே யென்னை
சாந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே
யுளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்திநம் பெருவிற
லோச்சினன் மரந்த காலை மற்றவன்
கo புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - முதின்முல்லை.
கோவூர்கிழார். (ரூoஅ)

(ரூoரு.) இரும்புமூகஞ் சிதைய நூறி யொன்னர்
நருஞ்சமங் கடந்த லேனோர்க்கு மெளிதே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவுங்
கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவு
நு மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
யுளனென வரூஉ மோரொளி
வலனுயர் நெடுவே லென்னைகண் ணதுவே.

திணை - தும்பை; துறை - நூழிலாட்டு.
மதுரையிளங்கண்ணிக்கௌசிகனார். (ரூoரு)

(ரூகo.) பால்கொண்டு மடிப்பவு முண்ணு ணுகவிற்
செரூஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
டியவொடு மனனே யினியே .....
புகர்நிறங் கொண்ட களிறட் டானன்
நு முன்னுள் வீழ்ந்த வுரவோர் மகனே

யுன்னில னென்னும் புண்ணொன் றம்பு
மானுளை யன்ன குடுமித்
தோன்மிசைக் கிடந்த புல்லண லோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார். (௩௧௦)

(௩௧௧.) களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நாளும்
புலைத்தி கழீஇய தூவெள் ளறுவை
தாதெரு மறுகின் மாசுண விருந்து
பலர்குறை செய்த மலர்தா ரண்ணற்
ரு கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்
சிறப்புடைச் செங்கண் புகையவோர்
தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் சால்புடை யோனே.

திணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஔவையார். (௩௧௧)

(௩௧௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
ரு யொளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்
களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

திணை - வாகை; துறை - முதின்முல்லை.

பொன்முடியார். (௩௧௨)

(௩௧௩.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல
ரு வுப்போய் சாகாட் டுமணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றத் தற்றே
யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.

திணை - அது; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடிகிழார். (௩௧௩)

(௩௧௪.) மனைக்குவிளக் காகிய வாணுதல் கணவன்
முனைக்குவரம் பாகிய வென்வே னெடுந்தகை
நடுகற் பிறங்கிய வுவலிடு பறந்தலைப்
புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறூர்க்

(நி) குடியு மன்னுங் தானே கொடியெடுத்து
(க)நிறையழிந் தெழுதருந் தானைக்குச்
சிறையுங் தானேதன் னிறைவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஐயூர்முடவனூர். (கூகச)

க. நிறையறிந்து.

(கூகநி.) உடைய ருயி ருண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மீது மிரப்போர்க் கீயு
மடவர் மகிழ்தூணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய ரெலிகோல் போலத்
(நி) தோன்ரு திருக்கவும் வல்லன் மற்.....
.... கனெயெரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்ரூன் தோன்றுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.
நெடுமானஞ்சியை ஔவையார். (கூகநி)

(கூகசு.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டெரு மிடைந்த சீயா முன்றி
ஞட்செருக் (க)கனந்தர்த் துஞ்சு வோனே
யவனெம் பிறைவன் யாமவன் பாணர்
(நி) நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்த
னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்
டுவதி லாள னென்னது நீயும்
வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்
கo கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்
(உ)சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக்கள்ளிற்கடையத்தன்வெண்ணாகனார். (கூகசு)

க. களந்தரத்துஞ்சு. உ. செறுவர்சிவந்து.
செறுநர்சிவந்து.

(கூகஎ.) வெ..... .....நது
மூன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளர்க்
கதலுண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்
யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

நு வேட்கை மீளப... ....
....கு மெமக்கும்
பிறர்க்கும் யார்க்கு மீயாதுயிலெறபினனெ.

தினையும் துறையும் அவை.
வேம்பற்றூர்க் தமரனார். (கூகஎ)

(கூகஅ.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற் குணஙா.....
மயிலஞ்சாயன் மாஅ யோளொடு
பகித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே
மனையுறை குரீஇக் கறையணற் சேவல்
நு பாணர் (க)ரம்பிசை நீரொடு வயமான
குரசை பீலியி னிளமை(உ)மூத்த குடம்பைப்
பெருஞ்செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்ததன்
புன்புறப் பெடையொடு வதியும்
யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு மூறினே.

தினையும் துறையும் அவை.
பெருங்குன்றூர்கிழார். (கூகஅ)

க. ரம்பின்சுதிரொடு. உ. பூத்த.

(கூகக.) பூவற் படுவிற் கூவற் (க)ரேண்டிய
செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறின்
முன்றி.லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி
(உ)யாங்கஃ தினைடென வறிதுமா சினறு
நு படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்
புறவு மீதலு மறவு முண்கெனப்
பெய்தற் கெல்லின்று பொழுதே யதனன்
முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகு வேம்(ரு)புகுந்
தீங்கிருந் தீமே முதுவாய்ப் பாண
கo கொடுங்கோட் டாமா னடுங்குகலைக் குழவி
புன்றலைச் சிறுஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்
சீறூர் மன்ன னெருதை ஞாங்கர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்
பாடினி மாலை யணிய
கரு வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

தினையும் துறையும் அவை.
ஆலங்குடி வங்கனார். (கூகக)

க. ரெடிய. உ. யாறஃடுண. ரு. புகுகரீஇகிரு.

(௩௨௦.) முன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
கைம்மான் வேட்டுவன் கனைதுயின் மடிந்தெனப்
பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்
ரு தீர்தொழிற் றனிக்கலை திளைத்துவிளை யாட
வின்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவது
மில்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து
௧௦ மான்கட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி
கானக் கோழியொ டீதல்கவர்ந் துண்டென
வார நெருப்பி னார னாறத்
தடிவார்ந் திட்ட முழுவள் ளூர
மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தித்
௧ரு தங்கினை சென்மோ பாண தங்காது
வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்று
மருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
வீரைவெளியனார். (௩௨௦)

(௩௨௧.) பொரிப்புறப் பூழின் போர்வல் (௧)சேவன்
மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளெட்
களகிடை யுணங்கற் செவ்வி கொண்டென
வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன
ரு குடநதையஞ செவிய கொடடெலி யாடடக
கலியார் வரகின் பிறங்குபீ ரொளிக்கும்
வன்புல வைப்பி னதுவே சென்று
தின்பழம் பசீஇ .....னனோ பாண
வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்
௧௦ செருவெங் குரிசி லோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார். (௩௨௧)

---

௧. செலவன.

(௩௨௨.) (௧)உழு..... .....ன
கவைமுட் கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்

புதுவர கரிகாற் கருப்பை யெய்த
புன்றலைச் சிறாஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்
ரு .....முடைய
முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னேத்தஞ் சிலைப்பி னயலிற்
பெருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மாங்கட்
பணை.....
௧௦ .....யாவேலோ.....ரே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆவூர்கிழார். (௩௨௨)

க. வழு.
ஒழு.

(௩௨௩.) புலிப்பாற் பட்ட வாமான் குழவிக்குச்
சினங்கழி மூதாக் கன்றுமடுத் தூட்டுங்
கா.....க்
குள்ளியது சுரக்கு மோம்பா வீகை
ரு வெள்வே லாவ மாயி னொள்வாட்
கறையடி யானைக் கல்ல
துறைகழி யாவேலொனனூ.....
.....
.....டார்கிழார். (௩௨௩)

(௩௨௪.) வெருக்குவிடை யன்ன வெருணோக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளுன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் (க)வேட்டுவர் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையுடை வாண்மு
ரு ளூக நுண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறூர்க்
குமிழுண் வெள்ளை (உ)பகுவாய் பெயர்த்த
௧௦ வெண்காழ் (௩)தாய (௪)வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆலத்தூர்கிழார். (கூஉச)

க. வேட்டுவன். உ. மறுகுவாய். கூ. காய. ச. வன்காழ்ப்பந்தர்.
மறுவாய்.

(கூஉடு.) களிறுநீ முடிய விடுநில மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வளைந்துசொரிந் திறக்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறுதிகழ்த் திட்ட கலுழ்கண் ணூறன்
ரு முறையி னுண்ணு நிறையா வாழ்க்கை
முளவுமா தொலைச்சிய மூழுச்சொ லாடவ
ருடும்புழு நறுத்த (க)வொடுங்காழ்ப் படலைச்
சிறின் முன்றிற் கூழுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுநிண நாற்ற
கo மறுகுடன் கமழு மதுகை மன்றத்
திலந்தலை யிரததி யலங்குபடு நீழற்
கயந்தலைச் சிறுஅர் கணிவிளை யாடு
(உ)மருமுனை யிருக்கை யதுவே வெல்வேல்
வேந்துதலை வரினுந் தாங்குந்
கரு தாங்கா வீகை நெடுந்தகை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார். (கூஉடு)

க. கொடுங்காழ். உ. அருமிளை.

(கூஉசு.) ஊர்மூது வேலிப் பார்நடை வெருகி
னிருட்பகை வெரீஇய நாகிளம் பேடை
யுயிர்கடுக் குற்றுப் புலாவிடு பாறறச்
சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந வெழுந்த
ரு பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்துக்
கதிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் றனியு
மருமுனை யிருக்கை யதுவே மனைவியும்
வேட்டச் சிறுஅர் சேட்புலம் படராது
படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளூடும்பின்
கo விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யர்ணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனு
மருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பொருஞ்சமத்

தண்ணல் யானை யணிந்த
கரு பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

தினையும் துறையும் அவை.
*தங்கால் பூட்கோவலனார். (கூஉசு)

(கூஉஎ.) எருது காலுரு தினைஞர் கொன்ற
(க)சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடித்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண ருண்டுகடை கப்பலி
(கு)னெக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
(உ)வாகுகட னிரக்கு நெடுந்தகை
யரசுவரிற் முங்கும் வல்லா னன்னே.

தினையும் துறையும் அவை.
..... (கூஉஏ)

க. சில்வினை. உ. வாகுகடனீர்க்கு.

(கூஉஅ) .....டைமுதற் புறவுசேர்ந் திருந்த
புன்புலச் சீறூர் நெல்வினை யாதே
வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லா
மிரவன் மாக்களுக் கியத் தொலிந்தன
(கு) .....டமைந் தனனே
யன்ன னயினும் பாண நன்றும்
வெள்ளத் திடும்பா வுள்ளுறை தொட.....
களவுப் புணியன்ன வினை.....
.....வா னென்குறை
கo கொய்குரு லரிசியொடு நெய்பெய் தட்டுத்
தூபொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ
றுண்டினி திருந்த பின்.....
.....குவன்மாதோ
தாளிழுத னீடிய சிறுநறு முஞ்ஞை
கரு முயல்வந்து கறிக்கு முன்றிற்
சீறூர் மன்னனைப் பாடினை செலினே.

தினையும் துறையும் அவை.
..... (கூஉஅ)

(கூஉகo.) இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப்
புடைநடு கல்லி னுட்பலி பூட்டி

---

* தங்கால் தாட்கோவலனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(க)ன்னீ ராட்டி நெய்ந்நறைக் கொளீஇ
மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
(ரு) மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க ணுணக்கா திரவலர்க்
கருகா தியும் வண்மை
யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

தினையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகனிளாவேட்டனார். (கூஉக)

க. நன்னர்ராட்டி.

(கூகo.) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதலி
னேந்துவாள் வலத்த னெருவ ணுகித்
தன்னிறந் துவாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
(ரு) பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றுச் சீறூர்த்
தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே.

தினையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கணக்காயனார். (கூகo)

(கூகக.) கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லோர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி
நனிநல் கூர்ந்தன ணுயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலைச் சிறுதீ ஞெலியுங்
(ரு) கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னில்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல சென்ணு
(க)ணீணெடும் (உ)பந்த ரூண்முறை யூட்டி
மிற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற்சில
கo வரிசையி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதினிற்
காவன் மன்னர் கடைமுகத் தகுக்கும்
போகுபலி வெண்சோறு போலத்
தூவவும் வல்லனவன் மூவுங் காலே.

தினையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகூத்தனார். (கூகக)

க. ணீணெடு. உ. பந்தருண்.

(கூகூ.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
(க)யிரும்புற (உ)நீறு மாடிக் (ங)கலந்திடைக்
குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினுங் கிடக்கு
(ஙு) மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி
யின்குர (ச)லிகும்பை (ஞ)யாழொடு ததும்பத்
தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து
மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் (சு)செல்லுமாங்
கிருங்கடற் றுனை வேந்தர்
கஅ பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா ஞதே.

தினையும் துறையும் அவை.

விரியூர்நக்கனார்.

(கூகூஉ)

க. இரும்புக. ங. கலத்திடை. ஙு. யாழெடுத்தியம்ப
உ. நீரு. ச. இரும்பை. சு. செல்லுங்கண்ணுறின்.

(கூகூ.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை
மொக்கு ளன்ன பொருட்டுவிழிக் கண்ண
கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுயல்
வுள்ளூர்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வகலுந்
(ஙு) தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரி
னுண்டென வுணரா வுயவிற் றுயினுந்
தங்கினிர் சென்மோ புலவிர் நன்றுஞ்
சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வரகுந் தினையு மூள்ளவை யெல்லா
கஅ மிரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
குறித்துமா றெறிர்ப்பை பெருஅ மையிற்
குரலுணங்கு விதைத்தினை யுரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிதுபுறப் பட்டன்றோ விலனொ தன்னூர்
வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு.....
கஙு .....உம்புசெய்
பாணி நெடுந்தேர் வலவ ரோடே
வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினு
முன்பது மன்னு மதுவே
பரிசில் மன்னுங் குரிசில்கொண் டதுவே.

தினையும் துறையும் அவை.

.....

(கூகூங)

(௩௩௪.) .....பழனக்கண்பினன்ன
தூமயிர்க் குறுந்தா ணெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றத தார்ப்பிற்
படபபொடுங்கும்மே.....பின்பு.....
௫ .....னூரேமனையோள்
பாண ரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பவு
மூணொலி யரவமொடு கைதூ வாளே
யுயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணிந்த
பொலம்.....ப்
௧௦ பரிசில் பரிசிலர்க் கீய
வுரவுவேற் காளையுங் கைதூ வானே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார். (௩௩௪)

(௩௩௫.) அடலருந்து.....
.....குருந்தே முலலையென்
றிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை
கருங்கால் வரகே யிருங்கதிர்த் தினையே
௫ சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிள ரவரையொடு
இந்நான் கல்லது.....
துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை
யொன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
௧௦ யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறெறிந்து வீழ்ந்தே
.....வினல்லது
நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
மாங்குடிகிழார். (௩௩௫)

(௩௩௬.) வேட்ட வேந்தனும் பெருஞ்சினத் தினனே
கடவன கழிப்பிவ டந்தையுஞ் செய்யா
னொளிறுமுகத் தேந்திய வீங்குதொடி மருப்பிற்
களிறு கடிமரஞ் சேரா சேர்ந்த
௫ வொளிறுவேன் மறவரும் வாய்மூழ்த் தனரே
யியவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க
வன்னோ பெரும்பே துற்றன் றில்லம்
அருங்கடி மூதூ ரறனின் மன்ற

தானே விறன்மலை.....

கஉ வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முகைவனப் பேந்திய முற்ற விளமுலைத்
தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு
பகைவளர்ந் திருந்தவிப் பண்பி னீயே.

திணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.
பரணர். (கூகசு)

(கூகஎ.) ஆர்கலி யினனே சோணட் டண்ணல்
கவிகை மணணுள் செல்ல ராயினும்
வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்ற ரவர்
வாறெ கமலா.....

ஙு வீத லானு விலங்குதொடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை நிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணென
கஅ வகிலார் நறும்புகை யையுசென் றடங்கிய
கபில நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு
மனைச்செறிந் தனளே வாணுத லினியே
யற்றன் முகலிற் றெற்றெனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறுங்
கஙு கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி
வருத லானுர் வேந்தர் தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றுற் றெற்றென
உஅ யாரா குவர்கொ முமே நேரிழை
யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த
மருப்பிள வனமுலை ஞெமுக்கு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
கபிலர். (கூகஎ)

(கூகஅ.) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
னெல்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன
ஙு பெருஞ்சீ ரருங்கொண் டியளே கருஞ்சினை

வேம்பு மாரும் போந்தையு மூன்று
மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீகுவ னல்லன்வண் டோட்டுப்
கo பிணங்குகதிர்க் கழனி நாப்ப ணேமுற்
(க)றுணங்குகல னாழியிற் றோன்று
மோரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

திணையும் துறையும் அவை.
குன்றூர்கிழார்மகனார். (௩௩௮)

க. உணங்குகாரழி.

(௩௩௯.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா நெடுவேறு
மடலை மாணிழ லசைவிடக் கோவல
ரத்தை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுய
ரு னெடுநீர்ப் பரப்பின் வாளையொ டுகளுந்து
தொடலை யல்குற் றொடித்தோண் மகளிர்
கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குறூஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற.....
கo .....லத்தி
வளர வேண்டு மவளே யென்று
மாரம ருழப்பது மமரிய ளாகி
முறஞ்செவி யானை வேந்தர்
மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.
.....
..... (௩௩௯)

(௩௪o.) அணித்தழை நுடங்க வோடி (க)மணிப்பொறிக்
(உ)குரலங் குன்றி கொள்ளு மிளையோள்
மாமகள்.....
.....லென வினவுதி கேணீ
ரு வெடுப்பவெ.....
.....மைந்தர் தந்தை
யிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானை
கரந்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்
பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

திணையும் துறையும் அவை.
அ..... (கூச0)

க. பணிப்பொறி. உ. கூரலங்குன்றி.

(கூசக.) .....டாஅ னேந்துகோட்
டம்பூந் தொடலை யணிந்ததழை லல்குற்
செம்பொறிச் சிலம்பி னீரையோ டந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவி
ரு னரைமணி குரிஞா.....
.....கணைத் தன்ன கருங்கட் சுற்றமொடு
மாற்ற மாருன் மறலிய சினத்தன்
பூக்கோ ளென்ப கயம்புக் கனனே
விளங்கிழைப் பொலிந்த வெ...ாமெல்லியற்
க0 சுணங்கணி வனமுலை .....ண்
மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றோ
வாரம ருழக்கிய மறங்கிளர் மூன்பி
னீணிலை யெஃக மழுத்த வுடம்பொடு
வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்
கரு படைதொட் டனனே குரிசி லாயிடைக்
களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
பெருமகளி னிழப்பது கொல்லோ
மென்புனல் வைப்பினித் தண்பணை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர்.

(கூசஉ) கானக் காக்கைக் கலிசிற கேய்க்கு
மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமக
ளேனோர் மகள்கொ லிவளென விதுப்புற்
றென்னெடு வினவும் வென்வே னெடுந்தகை
ரு திருநயத் தக்க பண்பினி வனலனே
பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே
பைங்காற் கொக்கின் பகுவாய்ப் பிள்ளை
மெண்சேற் றடைகரை மேய்ந்துண் டதற்பி
னூ லீன்ற வையவி மூட்டை
க0 கூர்ந விறவின் பிள்ளையொடு பெறூஉந்
தண்பணைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்
பெறுமை யின்மையிற் பேரமர் செய்தலிற்
பிணம்பி றங்குபோ ரழிகளி றெருதா

வாட்கை வைகலு முழக்கு
கடு மாட்சி யிலரிவ டன்னோ மாரே.
தினையும் துறையும் அவை.
அரிசில்கிழார். (கூசஉ)

(கூசகூ.) மீனெறித்து நெற்குவைஇ
மிசையமபின மனைமறுக்குந்து
(க)மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்
கலிச்சும்மையகருந்து
(உ) கலந்தந்த பொற்பரிசங்
கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து
மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமுந்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கியும்
புனலிற் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டிவன்
கo முழங்கடன் முழவின் மூசுறி யன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவக்து கொடுப்பினும்
புரைய ரல்லோர் வரையல விவளெனத்
தந்தையுங் கொடாஅ ஞயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட் விறுத்த வேணி யாயிடை
கடு வருந்தின்று கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்
திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்
படைமயங் காரிடை நெடுந லூரே.
தினையும் துறையும் அவை.
பரணர். (கூசகூ)

க. மனைமறுக்குவைஇய.

(கூசஉ.) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை
செறிவளை மகளிர் சோப்பலிற் (க)பறந்தெழுந்து
(உ)துறைநனி மருதத் திறுக்கு மூரொடு
நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ
(உ) புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து
பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ
விரண்டினு லொன்று காமையோ வரிதே
காஞ்சிப் பனிமுறி யாரங் கண்ணி
கணிமேவந்தவள்குலவவரியே.
தினையும் துறையும் அவை.
..... அடைநெடுங்கல்லியார். (கூசஉ)

பிறந்தெழுந்து. உ. துறைநனி.

(௩௪௫.) களிறணைப்பக் கலங்கினகாஅ
தேரோ டத்துகள் கெழுமின தெருவு
(க)மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி
கலங்கழாஅலிற், றுறை, கலக்குற்றன
௫ தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
னோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
௧௦ கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை
மைய னோக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரே
செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி
நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
௧௫ கழிப்பிணிப் பலகையர் (உ)கதுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலைய கருங்கடை நெடுவே
(௩)லின்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ
வென்னா வதுகொ றானே
௨௦ (ச)பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர். (௩௪௫)

க. மாவழங்கலின். ௩. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும்.
உ. ததுவாய். ச. பன்னெல்வேலி.

(௩௪௬.) பிற.....ளபாலென மடுத்தலி
னீன்ற தாயோ வேண்டா ளல்லள்
கல்வி யென்னும் வல்லான சிறாஅ
னொல்வ.....ாது குடியே
௫ யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்
பேணுநர்ப் பெறாஅது விளியும்
புன்றலைப் பெரும்பாழ் செய்யுமிவ ணலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அண்டர்மகன்குறுவழுதி. (௩௪௬)

(௩௪௭.) உண்போனறானறுங்களளினிடசசில
நாவிடைப் பஃறோ கொலச் சிவந்த

வொளிறொளவாடக்குழைந்தபைந்தும்பை
யெறிந்திலை முரிந்த கதுவா.....
ரு மணநாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை
குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
குவையிருங் கூந்தல் வருமு மணநாறு
மார்பின்மறப்போராலைசெபப
வென்னு வதுகொ றானே சேந்த
கo சினைநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
விளங்குரைய வாயினும் வேந்தர்
வினைநவில் யானை பிணிப்ப
வேர்துளங் கினநம் மூருண் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர். (௩௪௭)

(௩௪௮.) வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை வெரீஇக்
கணணக கொண்ட தீந்தே னிரியக்
கள்ளரிக் குங்குயஞ் சிறுமீன் சீவும்
பாண்சேரி வாய்மொழித் தழும்பனூ ரன்ன
ரு குவளை யுண்க ணிவளைத் தாயே
யீனு ளாயின ளாயி னுனது
நிழறொறு நெடுந்தேர் நிற்ப வயின்றொறுஞ்
செந்நுதல் யானை பிணிப்ப
வருதன் மன்னெம் பெருந்துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௩௪௮)

(௩௪௯.) நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
ரு றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுதீப் போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதனிளநாகனார். (௩௪௯)

(௩௫o.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்
சிதைந்த விஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

யாங்கா வதுகொ றானே தாங்காது
படுமழை யுருமி னிரங்கு மூரசிற்
ரு கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெந்
நெடுநிலை வாயிற் கொட்குவர் மாதோ
பொருந்தா தமருவ ரல்லர் போறாழந்
தடுமுரண் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய
வடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கட்
கo டொடிபிறழ் முன்கை யிளையோ
ளணிநல் லாகத் தரும்பிய சுணங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரையோலைக்கடைக்கண்ணம்புகுந்தாராயத்தனார். (௩௫o)

(௩௫க.) படுமணி மருங்கின பணைத்தாள் யானையுங்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றானை
ரு வென்றெறி வேந்த ரென்றும.....
வண்கை யெயினன் வாகை யன்ன
விவணலந் தாரா தமைகுவ ரல்ல
ரென்னா வதுகொ றானே தெண்ணீர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை
கo தேங்கொண் மருதின் பூஞ்சினை முனையிற்
காமர்நாஞ்சி.....
மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல், லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைப்படைமங்கமன்னியார். (௩௫க)

(௩௫உ.) தேஎங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
வீ.....கறக்குந்து
அவல்வகுத்த பசுங்குடையாற்
புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
ரு ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
குன்றேறிப் புனற்பாயிற்
புனல்வள.....
.....நொடைநறவின்
மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி
கo யுறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலங்
கொடுப்பவுங் கொடாஅ னெ.....

.....ர்தந்த நாகிள வேங்கையிற்
கதிர்த்தொளி திகழு நுண்பல் சுணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலையுடன்னையுஞ்
கடு சிறுகோ லுளையும் புரவியெ.....
.....யமரே.

தீணையும் துறையும் அவை.
பாணர். (கூடுஉ)

(கூடுகூ.) ஆசில் கம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணிந்த வல்கு
லீகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்
தருமிமொ டியல்வோள் சாய லேக்கித்
கூ தவிர்த்த தேரை விளர்த்த கண்ணை
வினவி லாளு வெல்போ ரண்ணல
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன.....நிலைப்பல ரேர்பு
நாட்கடா வழித்த நனந்தலைக் குப்பை
கஎ வல்வி லீளையர்க் கல்குபத மாற்றுத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே மூன்னுட்
கூறி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு
.....
.....யுழக்கிக் குருதி யோட்டிக்
கடு கதுவாய் போகிய நுதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ண
ரஞ்சுதக வுடையரிவ டன்னை மாரே.

தீணையும் துறையும் அவை.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனூர். (கூடுகூ)

(கூடுச.) அரசு தலைவரினு மடங்கலானு
நிரைகா ழெஃக நீரின் மூழ்கப்
புரையோர் சேந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழனி வாயிற் பொய்கைக்
கூ கயலார் நாரை யுகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யு
மூர்கவி ரிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
சுணங்கணிந் தேந்திய வனைந்தேந் திளமுலை
வீங்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை
கஎ மான்பிணை யன்ன மதிழ்மட நோக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௩௫௪)

(௩௫௫.) மதிலு ஞாயி லின்றே கிடங்கு
நீஇ ரின்மையிற் கன்றுமேய்ந் துகளு
மூரது நிலைமையு மிதுவே
.....
.....
..... (௩௫௫)

(௩௫௬.) பனிபழுநிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நனைய
வினிது துஞ்சுந் திருநகர் வரைப்பி
னினைய லகற்றவென் கிணைதொடாக் குறுகி
௫ யவியுணவினோர் புறங்காப்ப
வறநெஞ்சத்தோன் வாழ்நாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவில்லாக் கவிவண்கையான்
வாழ்கவெனப் பெயர்பெற்றோர்
௧0 பிறர்க்குவமந் தானல்லது
தனக்குவமம் பிறரில்லென
வதுநினைந்து மதிமழுங்கி
யாங்குநின்ற வெற்காணூஉச்
சேய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனை
௧௫ நீபுரவலை யெமக்கென்ன
மலைபயந்தமணியுங் கடறுபயந்தபொன்னுங்
கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்
வேறுபட்டவுடையுஞ் சேறுபட்டதசும்புங்
கனவிற்கண்டாங்கு வருந்தாதுநிற்ப
௨0 நனவி னல்கியோ னசைசா றோன்றல்
நாடென மொழிவோரவ னாடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் வேந்தென மொழிவோர்
காதல ரழுகண்ணீ
ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
௨௫ வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து
ம.....
தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

கதையங்கண்ணனார். (௩௫௬)

(கூடுஎ.) குன்றுதலை மணந்த மலிபிணித் துயாத்தமண்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்
பொதுமை யின்றி யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட தன்றே யாண்டுக டிணையே
டு வைத்த நன்றே வெறுக்கை வி.....
.....ணை
புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வௌவுங் காலை
யிக்கரை நின்றிவர்ந் துக்கரை கொளலே.

தினை - அது; துறை - .....பெருங்காஞ்சியுமாம்.
பிரமனூர். (கூடுஎ)

(கூடுஅ.) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே
வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்
கையவி யனைத்து மாற்று தாகலிற்
டு கைவிட் டனரே காதல ரதனால்
விட்டோரை (க)விடாஅ டிருவே
விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே.

தினை - அது; துறை - மனையறம் துறவறம்.
வான்மீகையார். (கூடுஅ)

க. விடாஅததிரு.

(கூடுகூ.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு சூரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
பேய மகளிர் பிணந்தழூஉப் பற்றி
டு விளரூன் றின்ற வெம்புலான் மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
யீம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
நினக்கும் வருதல் வைக லற்றே
கo வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்
அதனால், வசைநீக்கி யிசைவேண்டியு
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்து
நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்றொடு
பொலம்படைய மாமயங்கிட
கடு விழைகிளர் நெடுந்தே ரிரவலர்க் கருகாது

கொள்ளென விடுவை யாயின் வெள்ளென
வாண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீடு விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.
அந்துவன்கீரனைக்காவட்டனார். (கூடுக)

(கூசுo.) பெரிதாராற் சிறுசினத்தர்
சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்
தூண்ணுணர்வினுற் பெருங்கொடையர்
கலுழ்நனையாற் றண்டேறலர்
நு கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்
தாழுவந்து தழுஉமொழியர்
பயனுறப்பப் பலர்க்காற்றி
யேம மாக வின்னில மாண்டோர்
சிலரே பெரும கேளினி நாளும்
கo பலரே தகையலீ தறியா தோரே
யன்னேர் செல்வமு மன்னி னில்லா
தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனு
னிச்சமு மொழுக்க மூட்டிலை பரிசி
னச்சுவர் கையி னிரப்ப லோம்புமதி
கரு யஞ்சுவரப் பாறிறை கொண்ட பறந்தலை மாகத
கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளி னிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு
புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி
புலைய னேவப் புன்மே லமர்த்துண்
உo டழல்வாய்ப் புக்க பின்னும்
பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
தந்துமாரனைச் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்பாடியது. (கூசுo)

(கூசுக.) காரெதி ருருமி னுரறிக் கல்லென, வாருயிர்க் கலமரு மாராக்
கூற்ற, நின்வா வஞ்சலன் மாதோ நன்பல, கேள்வி முற்றிய
வேள்வி யந்தணர்க், கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருந்தகைத்,
தாயினன்று பலர்க்கீத்துத், தெருணடையு மாகளிறுடைதன்,
றுள்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு, முருணடை.....
.....ன்றதன், றுள்சேருநர்க் கினிதீத்தும், புரிமாலியர்
பாடினிக்கும், பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு, கலந்தினிய
நீளிருக்கையாற், பொறையொ.....டாளுங்கின்

வில்லென விலங்கியபுருவததுவலலெனனநகினாலஞ்சுமுள்
ளெயிற்றுமகளிரலகுறாஙகாவசைமெலலெ... ...ங்கலத்தேந்தி
யமிழ்தெனமடுப்பமாந்தியிகழ்வில, னில்லாவுலகத்து.....
.....மைநீசொல்லவேண்டாமுந்தறிந்த.....
.....
.....னார். (௩௬௧)

(௩௬௨.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த
மதியுற ழார மார்பிற் புரளப்
பலிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்
பொழிலகம் பரந்த பெ.....
ரு .....கும விசய வெண்கொடி
யணங்குருத் தன்ன கணங்கொ டானைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு முன்பி
னாக்குரற் காண்பி னந்த ணாளிர்
நான்மறைக் குறி.....யி
௧௦ னறங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
மருடீர்ந்து மயக்கொரீஇக்
கைபெய்தநீர் கடற்பரப்ப
வாமிருந்த வடைநல்கிச்
சோறுகொடுத்து மிகப்பெரிதும்
௧ரு வீறுசான.....நன்றுஞ்
சிறுவெள் ளென்பி னெடுவெண் களரின்
வாய்வன் காக்கை கூகையொடு கூடிப்
பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்
காடுகண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொ
௨௦ டில்லென் றில்வயிற் பெயர மெல்ல
விடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி
யுடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவெண்டேரையார். (௩௬௨)

(௩௬௩.) இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
முடையிலை நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவல
ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
ரு காடுபதி யாகப் போகித் தத்த
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே

அதனல், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
தடம்பொடி கின்ற வுயிரு மில்லே
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
கo கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலா அ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பிே னீயப்பெற்று
கரு நிலங்கல ஞக விலங்குபலி மிசையு
மின்னு வைகல் வாரா மூன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
மூந்நீர் வளைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.

தினையும் துறையும் அவை.
.....ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார். (கூசுகூ)

(கூசுசு.) வாடா மாலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க
மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்தீச் சேர்த்திக்
ரு காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டெ ஞின்று பிரப்போர்க் கீந்து
மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே
யரிய வாகலு மூரிய பெரும
கo நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்
மூதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
கூகை கோழி யாஞத்
தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே.

தினையும் துறையும் அவை.
அவனைக் கூகைக்கோழியார். (கூசுசு)

(கூசுரு.) மயங்கிருங் கருவிய விசும்பு (க)முகனை
வியங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய
(உ)வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் குறட்டின் (கூ)வயங்குமணி யரத்துப்
ரு பொன்னந் திகிரி முன்சமத் தருட்டிப்
பொருநர்க் காணுச் செருமிகு மூன்பின்
மூன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

விலேநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற
(சு)வுள்ளேன் வாழிரீர் யானெனைப் பன்மா
கo ணிலமக ளழுத காஞ்சியு
முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னேரே.
தீணையும் துறையும் அவை.
மார்க்கண்டேயனூர். (கூசுஞ)

க. முகனக. உ. வழியிடை. ங. வயிரமணியாரத்துப். ச. உளனேவாழிய.

(கூசுசு.) விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரச
.....ருங்கி னெருமொழித் தாக
வரவெறி யுருமி னுரறுபு சிலைப்ப
வொருதா மாகிய பெருமை யோருந்
ஞ தம்புகழ் நிறீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனுல், அறவோன் மகனே ம.....
.....
..... உரைப்பக் கேண்மதி
நின்னூற்றம் பிறரறியாது
கo பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
ஞாயிற் றெல்லை யாள்வினைக் குதவி
யிரவி னெல்லை வருவது நாடி
யுை.....
உழவொழி பெரும்பக டழிதின் முங்குச்
கஞ சென்கண் மகளிரொடு சிறுதுனி யளஇ
யங்கட் டேற லாய்கலத் துகுப்பக்
கெடலருந் திருவ.....
மடைவேண்டுநர்க் கிடையருகா
தவிழ்வேண்டுநர்க் கிடையருளி
உo விடைவீழ்த்துச் சூடுகிழிப்ப
நீர்நிலே பெருத்த வார்மண லடைகரைக்
காவுதோறும்.....
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே.
தீணையும் துறையும் அவை.
தருமபுத்திரனைக் கோதமனூர். (கூசுசு)

(கூசுஎ.) நாகத் தன்ன பாகீர் மண்டிலங்
தமவே யாயினுந் தம.....
வேற்றே ராயினு நோற்றோர்க் கொழியு
மேற்ற பார்ப்பார்க் கீங்கை நிறையப்

(நி) பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
பூசிழை மகளிர் பொலங்கலந் தேந்திய
நாரரி நறவல்.....மகிழ்ந்
திரவலர்க் கருங்கல மருகாது வீசி
வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வளைந்த வீங்கல்
(க0) வாழச் செய்த நல்வினை யல்ல
தாழுங் காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
முத்தீப் புரையக் காண்டக விருந்த
கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்தர்
(கநி) யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
வயங்கித் தோன்று மீனினு மிம்மென
வியங்கு மாமழை யுறையினு
முயர்ந்துமேந் தோன்றிப் பொலிகதுங் நாளே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாவேண்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெரு வழுதியும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கிருந்தாரை ஔவையார். (நசுஎ)

(நசுஅ.) களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே
யொளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாங் கணியிடத் தொலைந்தன
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே
(நி) கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி னெல்லி
நெடும்பி டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே
மெய்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்
(க0) குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே
யாங்க, முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
யிரப்போ ரிங்கு...னெனு வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வாளே ருழவ
கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்
(கநி) றெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்பி வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாங் கோடியர்
முழவுமரு டிருமணி மிடைந்த
நிவைவுறு மார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான்தடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன்வேற்பஃறடக்கைப்பெருநற் கிள்ளியோடு போர்ப்புறத்துப்பொருதுவீழ்ந்தாரங்கழத்தன்னதாக உயிர்போகாது கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (கூசுஅ)

(கூசுகூ.) இரும்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னெ வயங்குகடிப் படைந்த
குருதிப் பல்லிய முரசுமுழக் காக
வரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
கழ யிரச் செறுவிற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டிசின்
செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு செஞ்சாற்
பிடித்தெறி வைவேற் கணையமொடு வித்தி
விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
கரு பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்
கணைகரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள
தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
உ வேய்வை காணு விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
றெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்
பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
உரு வோடை நுதல வொல்குத லறியாத்
துடியடிக் குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏர்க்கள உருவகமுமாம்.
சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுதட்டுவனைப் பாணர். (கூசுகூ)

(கூஎ0.) .....ளி
நாரும் போழுஞ் செய்துண் டோராங்குப்

பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
ரு வேருழந் துலறி மருங்குடெ...கொழிய
வத்தக் குடிஞை துடிமரு டீங்குர
லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
கழைகாய்ந் துலறி.....
கo வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்படப்
பழுமர முள்ளிய பறவை போல
வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
விளைந்த .....குர லரிந்துகால் குவித்து
கரு .....பல்போர் பழிய வாங்கி
யெருதுகளி றாக வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
னகன்கட் டடாரி தெளிர்ப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென் றேத்தி
உo யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
வரைமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும
வடிநவி லெஃகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவா
ரினத்தடி விராய வரிக்குட ரடைச்சி
உரு யழுகுரற் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
மஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்போதிபசுங் குடையார்.

(௩௭o)

(௩௭௧.) அகன்றலை வையத்துப் புரவற் காணாது
மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
போதவி ழலரி நாரிற் றொடுத்துத்
தயங்கிரும் பித்தை பொலியச் சூடிப்
ரு பறையொடு தகைத்த கலப்பையேன் முரவுவா
யாடுறு குழிசி பாடின்று தூக்கி
மன்ற வேம்பி னொண்பூ வுறைப்பக்
குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையே

னரிசி யின்மையி னாரிடை நீந்திக்
கo கூர்வா யிரும்படை நீரின் மிளிர்ப்ப
விருகணை ய.....ளி யன்பின்று தலைஇ
யிரைசுரும் பார்க்கு முரைசால் பாசறை
வில்லே ருழவநின் னல்லிசை யுள்ளிக்
குறைத்தலைப் பிணனெதிர்ப்போர் பழித்தி
கரு யானை யெருத்தின் வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்
மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி
யகன்க ணதிர வாகுளி தொடாலிற்
பணைமரு ணெடுந்தாட் பல்பிணர்த் தடக்கைப்
உo புகர்முக முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயி றழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
குடர்த்தலை மாலை துயல்வரச் சூடி (யுணத்தின)
வானாப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
உரு வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவென
வுருகெழு பேஎய்மக ளயரக்
குருதித்துக ளாடிய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.
தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார். (௩௭௪)

(௩௭உ.) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி
யேத்தி வந்த தெல்லா முழுத்த
விலங்குவா ளவிரொளி வலம்பட மின்னிக்
கணைத்துளி பொழிந்த கண்கூடு பாசறைப்
ரு பொருந்தாத் தெவ்வ ரரிந்ததலை யடுப்பிற்
கூவிள விறகி னாக்குவரி நுடங்க
லானா மண்டை வன்னியந் துடுப்பி
னீனா வெண்மா னிடந்துழந் தட்ட
மாமறி பிண்டம் வாலுவ னேந்த
கo வதுவை விழவிற் புதுவோர்க் கெல்லாம்
வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதநீர் சால்கெனப்
புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்நின்
னிலவுத்திக ழார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவேள்வி.
அவனை மாங்குடிகிழார். (௩௭உ)

(௩௭௩.) உருமிசை முரச முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மூ வாகத்
தேர்மா வளிதுளி தலைஇ நாமுறக்
கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
௫ யிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொள்வாட்
பிழிவது போலப் பிட்டையூ றுவப்ப
மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தானைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்றவேந்தே
.....தண்ட மாப்பொறி
௧௦ மடக்கண் மயிலியன் மறலி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைசழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம் பேணார்
புண்ணுவ.....
.....யணிப் புரவி வாழ்கெனச்
௧௫ சென்னிழ லின்மையி னன்னிழற் சேர
நுண்பூண் மார்பிற் புன்றலைச் சிறாஅ
ரம்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணா
.....ற் றொக்கான
வேந்து புறங்கொடுத்த வீந்துகு பறந்தலை
௨௦ மாட மயங்கெரி மண்டிக் கோடிறு
புருமெறி மலையி னிருநிலஞ் சேரச்
சென்றோன் மன்ற சொடெ.....
.....ண்ணறிநர் கண்டுகண் ணலைப்ப
வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக
௨௫ வஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி
பொலிக வத்தைநின் பணைதனற.....ளம்
விளங்குதிணை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
புகர்முக முகவை பொலிகென் றேத்தித்
௩௦ தொண்ட ரென்ப பெரியோர் யானு
மங்கண் மாக்கிணை யதிர வொற்ற
.....லெனாயினுங் காதலி னேத்தி
நின்னோர் பிறரிவ ணின்மையின் .....
மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
௩௫ பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை நகைவர்க்குத்
தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேயொடு

கணைகரி திரிதரு மாங்க ணிணைனருந்து
செஞ்செவி யெருவை சூழீஇ
யஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏர்க்கள உருவகமுமாம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரேறித்தானைக் கோவூர்கிழார். (கூஎகூ)

(கூஎச.) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலே நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி ரவியத்
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
(நு) மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யிருங்கலே யோர்ப்ப விசைஇக் காண்வரக்
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடிக்கம் பாடப்
புலிப்பற் முலிப் புன்றலைச் சிறுஅர்
கo மான்கண் மகளிர்க் கான்றே ரகனறுவா
சிலைப்பரற் பட்ட மூளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சாந்தம்
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்று
மிருங்கேழ் வயப்புலி வரியதட் குவீஇ
கநு விருந்திறை நல்கு நாட னெங்கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல
வண்மையு முடையையோ ஞாயிறு
கொன்விளங் குதியால் விசும்பி னானே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பூவைநிலை.

ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். (கூஎசு)

(கூஎநி.) அலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் சூழி
கிலைதளர்வு தொலைந்த வொல்குநிலைப் பல்காற்
பொதியி லொருசிறை பள்ளி யாக
மூழா அனைப் போந்தை யரவாய் மாமட
(நு) லரும் போருங் கிணையொடு சுருக்கி
யேரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ
ஆழிரந் தண்ணு மூயவல் வாழ்வைப்
புரவெதிர்ந்து கொள்ளுஞ் சான்றோர் யாரெனப்
பிரசந் தாங்கு மறுஅ யாண

கo ரவரை யணிப்படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅங்கி யாஅ
மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்
கரு புலவர் புக்கி லாஇ நிலவரை
நிலீய ரத்தை நீயே யொன்றே
நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணராப்
உo பீடின்று பெருகிய திருவிற்
பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர்.

(கூஎடு)

(கூஎசு.) விசும்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்
பசுங்கதிர் பழுனிய சிவந்துவாங் கந்திச்
சிறுநனி யிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச்
சிதாஅர் வள்பினென் றடாரி தழீஇப்
கரு பாண ராரு மளவை யான்றன்
யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனெ
னிமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை ஞெரேரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் கணையிரு ளகற்ற
பண்டறி வாரா வுருவோ டென்னைத்
கo தொன்றுபடு துயரொடு பருவிழை போகி
நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடையு நோக்கி
விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
(க)நின்ற முயற்கை மிக்கு நன்று
மரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடருபு
கரு நிரயத் தன்னவென் வறுங்கலோர் தன்றே
யிரவி னனே யீத்தோ னெந்தை
யன்றை ஞான்றினே டின்றி னூங்கு
மிரப்பச் சிந்தியே னிரப்பது புணையி
னுளத்தி னளக்கு ளிரந்த கையே
உo னிறைக்குளப் புதவின் மிழிந்தனெ னுகி
ஒருநாள், இரவலர் வனாயா வள்ளியோர் கடைத்தலை

ஞாங்கர் நெடுமொழி பயிற்றித்
தோன்றல் செல்லாதென் சிறுகிணைக் குரலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

ஓய்மான்நல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (கூஎசு)

க. நின்றமூரற்.
நின்றமூரற்கைகீக்கி.

(கூஎள.) ..... பொற்கோட்டி
யாணையரியக்குவர்பரிக் (க)கச்சைநன்மான் (உ)வடிமணிவாங்கு
சினைநற்றோர்க்குழுவின(கூ)கதழிசைவனதனிவுவாவினைவாழ்
நரார்வமொமனறிடநதடலொலிகொண்டகாணையடலயெங்
குருசினீமன்னியநெடிதே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன் இராசசூயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளியை உலோச்சனார். (கூஎஎ)

க. கச்சமை. உ. வடிமணியாங்குரூள.
கூ. கதழ்பரி.....டெண்டிக்கடலொலிகோசமா.

(கூஎஅ.) தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய
தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பி
(கு) னற்றார்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
பணிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றே
னரிக்கூ டாக்கிணை யிரிய வொற்றி
யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
(கo) வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டிலம்பா டிழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குருருஞ்
(கு) செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குருரு
மைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குருரு
மிடற்றமை மரபின வுரைக்கியாக் குருருங்
கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய ஞான்றை
(உo) நிலஞ்சேர் மதாணி கண்ட குரங்கின்

செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறுஅ வருநகை யினிதுமேற் றிகுமே
யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலைவே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செநப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்போதிபசுங் குடையார். (கூஎஅ)

(கூஎக.) யானே பெறுகவன் றுணிழல் வாழ்க்கை
யவனே பெறுகவென் ஞவிசை நுவற
னெல்லரி தொழுவர் கூர்வாண் மழுங்கிற்
பின்னை மறத்தோ டிரியக் கல்செத்
து தள்ளல் யாமைத் கூன்புறத் தூரிஞ்சு
நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழவோன்
வில்லி யாதன் கிணையேம் பெருமை
குறுந்தா ளேற்றைக் கொழுங்க ணவ்விளர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சொறி.....
கூ வல்ல னெக்தை பசிதீர்த் தல்லெனக்
கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது
விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்படர
.....கனென் யானே தாயி
கரு றாவாக் குழவி போல வாங்கத்
திருவுடைத் திருமனை யதுதோன்று கமழ்புகை
வருமழை மங்குலை மறுகுடன் மறைக்குங்
குறும்ப.....டுநதொடகழி நீண்மதி லூரே.

தினை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

ஓய் மான்வில்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (கூஎக)

(கூஅ0.) தென்பவ வத்து முத்துப் பூண்டு
வடகுன்ற.....
.....ங்கடற் றுனை
யின்னிசை விறல்வென்றித்
து தென்னவர் வயமறவன்
மிசைப்பெய்த நீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய

வெறுபெ.....த்துந்து
நீஞ்சுஷப் பலவி ஞஞ்சிற் பொருநன்
கo றுப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்
வல்லேற் கந்த னல்லிசை யல்ல
.....த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறுஅ
ரன்ன ஞகன் மாறே யிங்கில
கரு மிலம்படு காலை யாயினும்
புலம்பல்பேர் யின்று பூத்தவென் கடிம்பே.

தீணை - பாடாண்டிணை : துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை. (கூஅo)

(கூஅக.) ஊனுமூனு முணையி னினிதெனப்
பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
மளவுபு கலந்து மெல்லிய தருகி
விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனை மாகச்
ரு சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
யாந்தன் னறியுன மாகத் தான்பெரி
தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமூழ்த்துப்
பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
கo பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்க
ணீயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
யூணுகிர் வலந்த தெண்க ணெற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கு மரலைப் பாணியி
கரு னிலம்பர டகற்றல் யாஅது புலம்பொடு
தெருமர லுயக்கமுங் (க)தீர்க்குவோ மதனு
லிரு(உ)நிலங் கூலம் பார்க்கு (ங)கோடை
வருமழை (ச)முழக்கிசைக் கோடிய பின்றைச்
சேயை யாயினு மிவணு யாயினு
உo மிதற்குகொண் டறிதை வாழியோ கிணைவ
சிறுநனி, ஒருவீழிப் படர்கென் றூனே யெங்கை
யொலிவெள் ளருவி வேங்கட நாட
னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கு
மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்

உரு நிருங்கோ னீராப் பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.
தினையும் துறையும் அவை.
கரும்பனூர்கிழானை நன்னாகனார். (கூஅக)

க. தீர்க்குவோனதலை. கூ. கொண்டவருமலிழ.
உ. நிலங்கடலம். சு. முழக்கிடைக்.

(கூஅஉ.) கடற்படை யடற்கொண்டி
மண்டுற்ற மறவெஞ்ஞாட்
டண்சோழ நாட்டுப்பொருந
னலங்குளி யணியிவுளி
ரு நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்
பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டே
மவற்பா டுதுமலன் றுள்வா ழியவென
நெய்குய்ய வூனவிந்ற
பல்சோற்று னின்சுவைய
கo நல்குரவினபசிதனபவெனபநிள
மூன்னுள் விட்ட மூதறி சிறுஅரும
யானுமே மணியங் கேழணி யுத்திக்
கட்கேள்விக் கவைநாவிற்
றூநிறத்த வாரீ அப்போல
கரு வறவெஞ்ஞீ இ வயங்குவாய்ப்ப
விடுமதி யத்தை கடுமான் றேரன்ற
னினதே, முந்நீ ருடுத்தவிவ் வியனுல கறிய
வெனதே கிடைக்கா ழுன்னவென் றெண்கண் மாக்கிணைக்
கண்ணகத் தியாத்த நுண்ணரிச் சிறுகோ
உo லெறிதொறு நடுங்கி யாங்குநின் பகைஞர்
கேட்டொறு நடுங்க வேந்தி
வென்ற தோபிறர் வேத்தவை யானே.
தினை - அது; துறை - கடைநிலை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார். (கூஅஉ)

(கூஅங.) ஒண்பொறிச் சேவ லெடுப்பவேற் றெழுந்து
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கீர்
நுண்கோற் சிறுகிணை சிலம்ப வொற்றி
நெடுங்கடை நின்று பதுபல வாழ்த்தித்
ரு கண்புக மிழுத்தினெ வூனபலங்

தருங்கடி வியனகர்க் குறுகல் வேண்டிக்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வாம்பற்
றேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்
க0 பாம்பு பயந்தன்ன வடிவின் (க)சாம்பின்
கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
வொண்பூங் கலிங்க முடீஇ நுண்பூண்
வசிந்துவாங்கு நுசுப்பி னவ்வாங் குந்திக்
கற்புடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல
கரு வெற்பெயர்ந்த நோக்கி.....
.....கற்கொண்
(உ)டளித்துப் பிறந்தனெ னாகி யவ்வழிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் படர்பறி வேனே
குறுமூலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி
உ0 நரைமுக வூகமொடு கஞ்சென.....
..... (ங)கன்றுபல கெழீஇய
கான்கெழு நாடன் கடுந்தேர் வியனென
வொருவனை யுடையேன் மன்னே யானே
யறானெவின் பரிகோ வெள்ளியது நிலையே.

திணையும் துறையும் அவை
மாறேக்கத்து *நப்பசலையார். (௩௮௩)

க. காம்பின. உ. டழிளிததுப. ங. தனறுபல.

(௩௮௪.) மென்பாலா னுடனணைஇ
வஞ்சிக்கோட் டுறங்குநாரை
வாடைக்கரும்பின் பூவருந்து
வன்(க)பாலாற் கருங்கால்வரகின்
ரு .....
வங்கட் குறுமுயல் வெருவ வயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக் குந்து
விழவின் றாயினு முழவர் மண்டை
யிருங்கெடிற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து
க0 .....துணையேம் பெரும
நெல்லென்னாம் பொன்னென்னாங்
கன்னற்கொண்ட நறவென்னா
.....மன்னா வவைபலவும்

---

* நப்பாலையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

யான்றண்டவு (உ)மூன்றண்டா
கரு நிணம்பெருத்த கொழுஞ்.....
.....
நீர்நாண நெய்வழங்கிப்
புரந்தோ னெநதை யாமலநதொலை.....
யன்ஞேனை யுடையேமெனபவற.....
உ0 கியாண்டு நிற்க வெள்ளி மாணட
வுண்டநன்கலம் பெய்துறுடக்கவுங்
கின்றநண்ப (கூ)லான்றேண்டவும்
வந்த வைக லல்லது
சென்ற வெல்லைச் செலவறி யேனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர்கிழானைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (கூஅச)

க. பாலாற்கு. உ. மதூன்றண்டா. கூ. லூன்றேனறண்டவு.

(கூஅடு.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர லியம்பப்
புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்திக்
கனவட தொன்றினு மிலனே பிறன்கடை
யகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி
ரு வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னை
நீலத்தின் சிதார்கூந்து
வெளிது டீயென் பசிகளைந் தோனே
காவிரி கணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை
நெல்லிளை கழனி யம்பர் கிழவோ
க0 னல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய
வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட
வோங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

தீணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார். (கூஅடு)

(கூஅசு.) நெடுநீர நிறைகயத்துப்
படுமாரித் துளிபோல
நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்
சூடு கிழித்து வாடின் மிசையவு
ரு மூன்கொண்ட வெண்மண்டை
யான்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்
வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
யீத்தோ னெந்தை யிசைதன தாக
கo வயலே, நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த தும்பின
புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்று
கடலேகரந்த கலனெண்ணுவோர்
கரு கானற் புன்னைச் சினைநிலைக் குந்து
கழியே, சிறுவெள் ளுப்பின் கொள்ளை சாற்றிப்
பெருங்கன்னாட் டுமணொலிக்குந்து
அன்னநன் னாட்டுப் பொருநன் யாமே
பொராஅப் பொருநரேம்
உo குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுங்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுங்
தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்
யாண்டு நிற்க வென்றியாம்
உரு வேண்டிய துணர்ந்தோன் றாள்வா ழியவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்கிழார். (௩௮௬)

(௩௮௭.) வள்ளுகிர வயலாமை
வெளளக கெண்டனன வீங்குவிசிப் புதுப்போர்வைத்
தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்று
மாறுகொண்டோர் மதிலிடறி
ரு நீறாடிய நறுங்கவுள
பூம்பொறிப் பணையெருத்தின
வேறுவேறு பாந்தியங்கி
வேந்துடைமிளை யயல்பரக்கு
மேந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்
கo திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புல மன்னர் பணிதிறை தந்துநின்
னசைப்பல வாழ்நர் நல்குர வகற்றி
மிகப்பொலியரதசெவடிகுயரததை
யெனறியானிசபபினனினனறெனிற
கரு பலபிறன வாழ்த்த விருந்தோ ரென்கோ
மிருவவினகாகனறிருந்துகழற்

சேவடி குறுகல் வேண்டி
வென்றி ரக்கும் விறன்முரசினோ
னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்
௨௦ றன்பெருமையிற் றகவுநோக்கிக்
குன்றகழ் களிறென்கோ
ரொ.....ாவென்கோ
மன்றுநிறையு நிரையென்கோ
மனைக்களமரொடு களமென்கோ
௨௫ ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவி
னல்கி யோனே நசைசா றோன்ற
லூழி.....
பூழியர்பெருமபியானைச்
செருமிகு நோன்றாட் செல்வக் கடுங்கோ
௩௦ வாழி யாத னென்னாத் தெவ்வ
ருயர்குடை பணித்திவண் விடுவார் மாதோ
நெடிதே, நி.....வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
கல்லென் பொருநை மணலினு மாங்கட்
பல்லூர் சுற்றிய கழனி
௩௫ யெல்லாம் விளையு நெல்லினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் குண்டு கட்பாலியாதன்.

(௩௮௭)

(௩௮௮.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை
யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
.....பொருந்தித்
௫ தன்னிலை யறியுந னாக வந்நிலை
யிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய
கொடுத்தோ னெந்தை கொடைமேந் தோன்ற
னாமருப்பாக, வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி
.....பெயர்க்கும்பணணாககெடடீரொமககிரென
௧௦ வினைப்பக டேத்து மேனி தினைத்தொடர்
நாடொறும் பாடே னாயினே னாக
நாணா, மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
பிணிமுர சிரங்கும் பீடுகெழு தானை

யண்ணல் யானை வழுகண
௧௫ மாறி லியரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது; துறை - இய்ன்மொழி.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணனை மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (௩௮௮)

(௩௮௯.) நீர்நுங்கின் கண்வலிப்பக்
கானவேம்பின் காய்திரங்கக்
கயங்களியுங் கோடையாயினு
மேலா வெண்பொன் போகுறு காலை
௫ யெம்மு முள்ளுமோ பிள்ளையம் பொருந
வென்றீத் தனனே யிசைசா னெடுந்தகை
யின்றுசென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்
செலினே காணா வழியனு மல்லன்
புன்றலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து
௧௦ குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்
கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழவோன்
செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய
னாத னுங்கன் போல நீயும்
பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட
௧௫ வீறுசா னன்கல நல்குமதி பெரும
வைதக லல்குன் மகளிர்
நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளிலாத்திரையனார். (௩௮௯)

(௩௯௦.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு
மறவை நெஞ்சத் தாயி வாள
ரரும்பலர் செருந்திநெடுங் கான்மலர் கமழு
மன்னமுற்றத், தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்
௫ கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்
மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்
னரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்
பாடி நின்ற பன்னா ளன்றியுஞ்
சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபட ரிரவின்
௧௦ வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
புன்றலைப் பொருந னளியன் றானெனத்
தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை

முதுநீர்ப் பாசி யன்ன வுடைகளைந்
தகிருமை வானன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
கரு மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு
மமிர்தன மரபி னூன்றுவை யடிசில்
வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
மூன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்றக்
உ0 கடுங்கண் வேங்கை வீகண் டன்ன
படுதரு செந்தெற் போரொடு நல்கிக்
கொண்டி பெறுகென் றூனே யுண்டிறை
முலையல ணணியுந் தலைநீர் நாடன்
கண்டாற் கொண்டுமனை திருந்தடி வாழ்த்தி
உரு வரன்றி யலவென் பாடுபசி போக்க
லண்ணல் யானை வேந்த
ருண்மையோ வறியல காண்பறி யலரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அதியமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார். (கூகo)

(கூகக.) தண்டுளி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
விண்டு வனைய விண்டோய் பிறங்கன் ||
முகடுற வுயர்ந்த நெல்லின் கிழ்வரப்
பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்றதிருந்தா
ரு மூரிபரந்துபட கெண்டி யரிய லார
கெ.....ய லார்தைய ரூண்டினி துவக்கும்
வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பகித்தென
வீங்குவந் திறுத்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
தீர்கை விடுக்கும் பண்பின் முதுகுடி
கo கன.....
வினவலின் மூன்னும் வந்தோன் மருங்கி
னின்னுமன் னுகவிற் பொருந னிவனென
கின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந்து கூறக்
காண்கு வந்திசி.....
கரு .....பெருங்கழி துழைமீ னருந்துந்
துதைந்த தூவியம் புதவஞ் சேக்குந்
தந்தை, தந்தபுன யானின செழுநகர் வரைப்பி
னெஞ்சமர் காத லின்வெய் யோளொ
டின்றுயி.....ஞ்சா

உ0 ஞாளிபத னறிந்து பொழிய
வேலி யாயிரம் விளைகழின் வயலே.

தீணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

போறையாற்றுகிழானைக் கல்லாடனார். (ஈஈக)

(ஈஊஉ.) மதியேர் வெண்குடை யதியர் கோமான்
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்
பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
ஞ யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்த
நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டூரத்
தணங்குடை மரபி னிருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
க0 வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் விதும்
வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே
யூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கை
கஞ நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ யுண்ணெனத்
தேட்கடுப் பன்ன காட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தேஎஇ
யூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்
உ0 தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்மகன் போதுட்டேழினியை ஔவையார். (ஈஈஉ)

(ஈஊஈ.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுங் தூணையொடு கூவை வீதலிற்
குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி
யடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்
ஞ கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
வள்ளன் மையினெம் வாவோர் யாரென
வுள்ளிய வுள்ளமொ டிலேநசை தூணையா
கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென

மலர்தா ரண்ணனி னல்லிசை யுள்ளி
கo யீர்ங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கெழுநிணங் கிழிப்பக்
கோடைப் பருத்தி வீடுறை பெய்த
மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன
வெண்ணிண மூரி யருள நாளுற
கரு வின்ற வரவி னார்க் கடுக்குமென்
றொன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்
போதவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
வகன்றுமடி கலிங்க முடீஇச் செல்வமுங்
கேடின்று நல்குமதி பெருமம் மாசின்
உo மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யாடுமக ளல்கு லொப்ப வாடிக்
கோடை யாயினுங் கோடி.....
காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப்
உரு பீடுகெழு நோனிரும் பாடுகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார். (கூகூரு)

(கூகூச.) சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
னெலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
வள்ளிய னுதல் வையகம் புகழினு
ரு முள்ள மோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர
யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
கo வகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டிக்
கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநா றுருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானதூஉ
சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
கரு பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறீஇ

துன்னரும் பரிசி றருமென
வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையாயினவெல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழியவேனாதிதிருக்குட்டுவனைக் கோனாட்டு எறிச்சலூர்மாடலன்மதுரைக் குமரனார். (௩௧௪)

(௩௯௫.) வயலுழவர் வன்புலத்துப்
பகடுவிட்டுக் குறுமுயலின்
கழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைப்
பல்லுவியற் பழஞ்சோற்றுப்
௫ புகவருத்திப் புதற்றளவின்
பூச்சூடி.....
.....அரியலாருந்து
மனைக்கோழிப் பைம்பயிரினனே
கானற்கோழிக் கவர்குரலொடு
௧௦ நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து
வேயன்ன மென்றோளான்
மயிலன்ன மென்சாயலாற்
கிளிகடியினனே
யகலள்ளற் புள்ளூரீஇயுந்து
௧௫ யாங்கப், பலநல்ல புலனணியுஞ்
சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்
சிறுகண் யானைப் பெறலருந் தித்தன்
செ.....உறந்தைக்குணாது
நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்
௨௦ றபபெயாச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும
முன்னா ணண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்
கதிநனி செ.....மாலைத்
தன்கடைத் தோன்றி யென்னுற விசைத்தலிற்
றீங்குரல்.....கி னரிக்குரற் றடாரியொ
௨௫ டாங்குநின்ற வெற்கண்டு
சிறிதுநில்லான் பெரிதுங்கூறா
னருங்கலம் வரவேயருளினன் வேண்டி
யென்வரைத் தன்றி நல்கித் தன்மனைப்
பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிவனை
௩௦ யென்போற் போற்றென் றோனே யதற்கண்

டவன்மறவலேனே பிறருள்ளலேனே
யகன்ஞாலம் பெரிதுவெம்மினு
மிகவானு ளெரிதோன்றினுங்
குளமீனொடுந் தாட்புரையினும்
௩௫ பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்
பசுங்கட் கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
விளைவெனறோ வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழனாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைநக்கீரர். (௩௬௫)

(௩௬௬.) கீழ்நீரான் மீன்வழங்குந்து
மீநீராற் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கழிசுற்றிய விளைகழனி
யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்
௫ துண்டுநீர்கூறு மணற்றண்கான்
மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து
நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்
தீந்தேற னறவுமகிழ்ந்து
தீங்குரவைக் கொளைத்தாங்குந்து
௧௦ வுள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன்
கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன்
கழுமியவேளே
வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்
கிணையேம்பெரும, கொழுந்தடிய சூடென்கோ
௧௫ வளநனையின் மட்டென்கோ
குறுமுயலி னிணம்பெய்தந்
துறுநெய்ய சோறென்கோ
திறந்துமறந்து கூட்டுமுதன்
முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ
௨௦ வனனயைபலபல.....
.....ருநதய
விரும்பேரொக்க லிருஞ்செஞ்சிய
வழித்துவப்ப வீத்தோனெந்தை
யெம்மோராக்கக் கங்குண்டே
௨௫ மாரிவானத்து மீனாப்பண்

விரிகதிர வெண்டிங்களின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நிரைசா னன்கல னல்கி
௩௦ யுரைசெலச் சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

வாட்டாற்றெழினியாதனை மாங்குடிகிழார். (௩௧௬)

(௩௧௭.) வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்சினைக் குடம்பைக் குரற்றோற் றினவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்
சுடருஞ் சுருங்கின் றொளியே பாடெழுந்
௫ திரங்குகுரன் முரசமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி
யெஃகிரு ளகற்று மேமப் பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்
௧௦ தெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
நெடுங்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு
மணிக்கல னிறைந்த மணனாறு தேறல்
௧௫ பாமபுரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு
மாரி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்பு நீங்க
வருங்கல நல்கி யோனே யென்றுஞ்
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை
௨௦ யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவ
னெறிதிரைப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலினுந்
தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினு
௨௫ மென்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வே
லருஞ்சமங் கடக்கு மாறறலவன்
றிருந்துகழ னோன்றாட் டண்ணிழ லேமே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை எருக்காட்டூர்த்தாயங்கண்ணனார். (௩௧௭)

(௩௯அ.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர
வகைமா ணல்விற.....
பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதறிந் தியம்பப்
பொய்கைப் பூமுகை மலரப் பாணர்
௫ கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியக்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ.....
வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னசைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
௧௦ புலியின மடிந்த கல்லளை போலத்
துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
மதியத் தன்ன வென்.....றுகுடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்
௧௫ தள்ளா நிலையை யாகிய ரெமக்கென
வென்வா வறீஇய சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னரைத்
துரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்
புகைவிரிந் தன்ன பொங்கு துகிலுடீஇ
௨௦ யழல்கான் றன்ன வரும்பெறன் மண்டை
நிழல்காண் டேற னிறைய வாக்கி
யானுண வருள லன்றியுந் தானுண்
மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருனைக்
கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார
௨௫ வரையுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
விரவுமணி யொளிர்வரு மழாஅற ழாரமொடு
புரையோன் மேனிப் பூத்தசல.....
முரைசெலவருளியோனே
.....யருவிப் பாயற் கோவே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருத்தாமனார். (௩௯அ)

(௩௯௯.) அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணெற்
றொடுமா ணுலக்கைப் பரூஉக்குற் றரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழ
லோங்குசினை மாவின் றீங்கனி நறும்புளி
௫ மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமீன் கொழுங்குறை

செறுவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைந் தினனொடு விரைஇ .....
மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவவிழ்ப் புழுக்கல்
௧௦ .....களற் படுநர் களியுட வைகிற்
பழஞ்சோ றயிரு முழங்குநீர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்
கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்ந்துஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கே
௧௫ னெடுங்கழைத் தூண்டி விடுமீ னொடுத்துக்
கிணைமக ளட்ட பாஅற் புளியங்கூழ்
பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே னென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
௨௦ மள்ளர் மள்ளன் றொல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த ..... மணக்க
விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போர்வை
௨௫ யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே
௩௦ வான்று விட்டன னத்தைய விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவப் பன்னிரை
யூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென விழிதரு மருவி
வான்றோ யுயர்சிமையத் தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தாமான்தோன்றிக்கோனை ஐயூர்முடவனார். (௩௯௯)

(௪௦௦.) மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கண்
மூவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடனடுவட் கண்டன்னவென்
னியமிசையா மரபேத்திக்

௫ கடைத்தோன்றிய கடைக்கங்குலாற்
பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
னுலகுகாக்கு முயர்ெ.....க்
கேட்டோ னெந்தையென் றெண்கிணைக் குரலே
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதணி டாது
௧௦ தொன்றுபடு சிதா றருங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.....
.....லவன
கலிங்க மழித்ததோட் டொன்னரை நோக்கி
நாரரித்த நறவுமகிழ்ந்து
௧௫ போதறியேன் பதிப்பழகவுந்
தன்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
மறவர் மலிந்தத .....
கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்
௨௦ திருங்கழி யிழிதரு ..... கலிவங்கந்
தெறுநீர்ப் பரப்பின் யாறற சீத்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூ
ருறைவின் யாண.....கிழவோனே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார். (௪௦௦)

புறநானூறு முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

[பின்வரும் எண்கள் பாட்டைக் குறிப்பன.]

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
அகன்றலைவை,	ஈஎக	ஆசாகெந்தை,	ஈ0எ
அஞ்சுவருமாபின்,	உகக	ஆசில்கம்மி,	ஈடுஈ
அடலருந்து,	ஈஈடு	ஆடியலழற்குட்டத்,	உஉக
அடிபுனைதாடு,	அஈ	ஆடுகடைட்புரவி,	உச0
அடுநையாயினும்,	ஈசு	ஆடுநனிமறந்த,	ககுச
அடுமகண்முகந்த,	ஈகுஈ	ஆர்கலியினனே,	ஈஈஎ
அணங்குடைநெடு,	டுஉ	ஆர்டெழுகடலினும்,	அக
அணங்குடையவுணர்,	களச	ஆரந்தாழ்ந்த,	டுகூ
அணித்தழை,	ஈச0	ஆவுமானியற்டா,	கூ
அத்தநண்ணிய,	ஈகஈ	ஆன்முலையறுத்த,	ஈச
அதளெறிந்தன்ன,	ககஈ	ஆனீகையடுடோர்,	சஉ
அந்தோவெந்தை,	உசுக	ஆனினங்கலித்த,	கஈஅ
அமர்ப்டேணியு,	ஈஈ	இம்மைச்செய்தது,	கஈச
அரசுதலைவரி,	ஈடுச	இமிழ்கடல்வலீஇய,	ககூ
அரிமயிர்த்தி,	கக	இரங்குமுரசின்,	கஈஎ
அருப்பம்டேணை,	உஉச	இரவலர்புரவலீ,	ககுஉ
அருவிதாழ்ந்த,	ககூஅ	இருங்கடலுடுத்த,	ஈசுஈ
அருவியார்க்கும்,	ககுஅ	இருப்புமுகஞ்செறித்த,	ஈசுஈ
அருளாயாகலோ,	கசச	இரும்டலைவெண்டோடு,	சடி
அலங்குகதிர்,	ஈஎடி	இரும்பிடித்தொழுதி,	சச
அலர்பூந்தும்டை',	ஈஈ	இரும்புமுகஞ்சிதைய,	ஈ0க
அழல்புரந்தவடர்,	உஈ	இருமுந்நீர்க்குட்டமு,	உ0
அழலவிர்வயங்கி,	உஉ	இல்லடுகள்,	ஈஉக
அளிதோதானேபாரி,	க0ஈ	இல்லாகியரோ,	உஈஉ
அளிதோதானேபேரிருங்,	ககக	இவ்வே, பீலியணிந்து,	ஈடி
அளியதாமே,	உசஅ	இவர்யாசென்குவை,	உ0க
அற்றைத்திங்கள்,	ககஉ	இவற்கீத்துண்மதி,	உஈ0
அறவைநெஞ்சத்,	ஈகூ0	இவனியாவென்குவை,	கஈ
அறுகுளத்துகுத்து,	கசஉ	இழையணிடொலிந்த,	அஈ
அறையும்பொறையும்,	ககஅ	இளையருமுதியரு,	உடுச
அன்னச்சேவலன்ன,	சுஎ.	இளையோர்சூடார்,	உசஉ
அன்னவாகுகின்,	கச்சு	இன்கடுங்கள்ளின்,	அ0

பாட்டு.	எண்.
இன்றுசெலினுங்,	களக
இனிநினைந்திரக்க,	உசஙூ
ஈண்டுநின்றேர்க்குந்.	ககச
ஈயெனவிரத்த,	உ0ச
ஈரச்செவ்வி,	உஅசு
ஈன்றுபுறந்தரு,	ஙூகஉ
உடும்புரித்தன்ன,	சுஅ
உடையனுயி,	ஙூகநி
உடைவலேகடுப்ட',	சு0
உண்டாலம்ம,	கஅஉ
உண்போன்றூணு,	ஙூசஎ
உருகெழுஞாயிற்றேண்,	ககு0
உருமிசைமுரச,	ஙூஎஙூ
உவவுமதியுருவி,	ஙூ
உள்ளாற்றுக்கவலை,	உகசு
உற்றுழியுதவியும்,	கஅங
ஊர்க்குறுமாக்கள்,	சூச
ஊர்நணியிறந்த,	உசூநி
ஊர்முதுவேலி,	ஙூஉசு
ஊணுமூணுமிசை,	ஙூஅக
எஃகுளங்கழி,	உஅஉ
எங்கோனிருந்த,	நிச
எந்தைவாழி,	களநி
எமக்கேகலங்க,	உசூஅ
எருதுகாலுறு,	ஙூஉஎ
எருதேயினைய,	க0உ
ஒருபையன்ன,	நி
எழுவினிநெஞ்ச,	உ0எ
எறிபுனக்குறவன்,	உஙக
என்றிறத்தவலங்,	உநிஙூ
என்னைக்கூரிஃதி,	அநி
என்னை, புற்கையுண்டும்,	அச
என்னைமார்பிற்,	உஅ0
எனைப்பல்யாணையும்,	சுஙூ
ஏர்ப்பரந்தவய,	ஙூஙூஅ
ஏறுறுகவுலியே,	களஉ
ஏற்றுவலனுயரிய,	நிசு
ஏறுடைப்பெருந்,	உநிகூ
ஐயோவெனினின்,	உநிநி
ஒண்செங்குரலி,	உஅங

பாட்டு.	எண்.
ஒண்பொறிச்சேவல்,	ஙூஅங
ஒருசாரருவியார்ப்ப',	ககநி
ஒருதலேப்ப'தலே,	க0ங
ஒருதிசையொருவீனை,	கஉக
ஒருநாட்செல்லல்,	க0க
ஒருவனேயொருவன்,	எசு
ஒல்லுவதொல்லும்,	ககசு
ஒளிறுவாண்மன்னர்,	களள
ஒன்றுநன்குடைய,	கநிசு
ஒன்னுர்யானை,	கஉசு
ஓங்குமலைப்பெருவிற்,	நிநி
ஓரினைப்தல்,	ககச
ஓரையாயத்து,	களசு
ஓவத்தன்ன,	உநிக
கடந்தடுதானை,	ககo
கடல்கிளர்ந்தன்ன,	உகூநி
கடல்கொளப்படாஅது,	எஉஉ
கடவுளாலத்து,	ககசூ
கடற்படையடற்,	ஙூஅஉ
கடுங்கண்ணைகொல்,	கச
கடுந்தேர்குழித்த,	கநி
கடும்பினெடுகல,	ஙூஉ
கண்ணிகார்,	க
கதிர்மூக்காரல்,	உசகூ
கந்துமுனிந்துயிர்க்கும்,	களஅ
கல்லறுத்தியற்றிய,	ஙூஙூக
கலஞ்செய்.....அச்சு,	உநிசு
கலஞ்செய்.....இருடிணிந்,	உஉஅ
கலியுணக்கிழி,	உஙூசு
கவிசெந்தாழிக்,	உஙூஅ
கவைக்கதிர்,	உகநி
கழிந்தபொழிந்தென,	உ0ங
கள்ளின்வாழ்த்தி,	ஙூகசு
களங்கனியன்ன,	கஉள
களம்புகலோம்பு,	அள
களர்ப்படி,	ஙூகக
களிறணைப்ப',	ஙூசநி
களிறுகடைஇய,	ள
களிறுநீழுடிய,	ஙூஉநி
களிறுபோரக்,	ஙூ0சு

பாட்டு.	எண்.
களிறுமுகந்து,	௩௬௮
கறங்குமிசையருவிய,	௧௪௮
கறங்குவெள்ளருவி,	௨௫௨
கன்முழையருவி,	௧௪௭
கன்றமராயங்,	௨௩௦
காய்நெல்லறுத்து,	௧௮௪
கார்ப்பெயறலைஇய,	௧௧௯
காரெதிருருமி,	௩௬௧
கால்பார்கோத்து,	௧௮௫
காலனுங்காலம்,	௪௧
கானக்காக்கை,	௩௪௨
கானன்மேய்ந்து,	௩௭௪
கானுறைவாழ்க்கை,	௩௩
கிண்கிணிகளைந்த,	௭௭
கீழ்நீரான்,	௩௯௬
குய்குரன்மலிந்த,	௨௫௦
குயில்வாயன்ன,	௨௬௯
குழவியிறப்பினு,	௭௪
குறத்திமாட்டிய,	௧௦௮
குறியிறைக்குரம்பை,	௧௨௯
குன்றுதலைமணந்,	௩௫௭
குன்றுமலையும்,	௨௦௮
கூதிர்ப்பருந்தி,	௧௫௦
கெடுகசிந்தை,	௨௭௯
கேட்டன்மாத்திரை,	௨௧௬
கையதுகடனிறை,	௬௯
கையதுவேலே,	௧௦௦
கொடுங்குழை,	௩௦௪
கொடுவரிவழங்கு,	௧௩௫
கொண்டைக்கூழை,	௬௧
கொய்யடகுவாட,	௩௧௮
கோட்டங்கண்ணி,	௨௭௫
கோதைமார்பிற்,	௪௮
சாறுதலைக்கொண்டென,	௮௨
சிலையுலாநிமிர்ந்த,	௩௯௪
சிற்றினற்றூண்,	௮௬
சிறப்பில்சிதடு,	௨௮
சிறப்புடைமரபிற்,	௩௧
சிறுஅர்துடி,	௨௯௧
சிறியகட்பெறினே,	௨௩௫

பாட்டு.	எண்.
சுவலழுந்த,	௧௩௯
செஞ்ஞாயிற்றுச்,	௩௦
செந்நெலுண்ட,	௩௪௪
செய்குவங்கொல்லோ,	௨௧௪
செருப்பிடைச்,	௨௫௭
செற்றன்றாயினுஞ்,	௨௨௬
சேயிழைபெறுகுவை,	௧௦௫
சேற்றுவளர்தாமரை,	௨௭
ஞாயிற்றன்ன,	௩௬௨
ஞாலமீமிசை,	௧௭௯
தடவுநிலைப்பலவின்,	௧௪௦
தண்டுளிபல,	௩௯௧
தமர்தற்றப்பின,	௧௫௭
தலையோர்நுங்கின்,	௨௨௫
திண்டேரிரவலர்,	௨௪௧
திண்பிணிமுரச,	௯௩
திரைபொருமுந்நீர்,	௧௫௪
தீங்கனியிரவமொடு,	௨௮௧
தீநீர்ப்பெருங்குண்டு,	௧௧௬
துடியெறியும்,	௨௮௭
தூங்குகையா,	௨௨
தூர்ந்தகிடங்கிற்,	௩௫௦
தெண்கடல்வளாகம்,	௧௮௯
தென்குமரிவடபெரு,	௧௭
தென்பரதவர்,	௩௭௮
தென்பவ்வத்து,	௩௮௦
தேஎங்கொண்ட,	௩௫௨
தேஎந்தீந்தொடை,	௭௦
தொடியுடைய,	௨௩௯
தொறுஅதொறுஅ,	௩௦௦
நகுதக்கனரே,	௭௨
நஞ்சுடைவாலெயிற்,	௩௭
நரம்பெழுந்,	௨௭௮
நல்யாழாகுளி,	௬௪
நல்லவுந்தீயவு,	௧௦௬
நள்ளிவாழியோ,	௧௪௯
நளிகடலிருங்,	௨௬
நளியிருமுந்நீர்நாவாய்,	௬௬
நளியிருமுந்நீரேணி,	௩௫
நறவுந்தொடுமி,	௨௬௨

பாட்டு.	எண்.
நறுவிரைதுறந்த,	உஎசு
நன்றாய்ந்தநீணிமிர்,	கசுசு
நனிபேதையே,	உஉஎ
நாகத்தன்ன,	௩சுஎ
நாட்கள்ளுண்டு,	கஉ௩
நாடனென்கோ,	சகூ
நாடாகொன்றோ,	கஅஎ
நாளன்றுபோகி,	கஉச
நிரப்பாதுகொடுக்கும்,	கஅ0
நிலம்பிறக்கிடுவது,	௩0௩
நிலமிசைவாழ்நர்,	சஙு
நிறபபுடகொ,	உகூஙு
நின்னயந்துறைநர்க்,	ககூஙு
நினைக்குங்காலை,	உகஎ
நீடுவாழ்கென்றி,	உ௩எ
நீண்டொலியழுவம்,	ககூக
நீயே, அமர்காணின்,	ககூஎ
நீயே, தண்புனற்காவிரி,	ரு௮
நீயே, பிறரோம்புற்ற,	ச0
நீயே, புறவினல்ல,	சசு
நீர்நுங்கின்,	௩அகூ
நீர்மிகிற்சிறையு,	ருக
நீரறவறியா,	உஎக
நீருட்பட்ட,	௩௩௩
நீலக்கச்சை,	உஎச
நுங்கோயாரென,	உகஉ
நுதிவேல்கொண்டு,	௩சகூ
நும்படைசெல்லுங்,	ககூகூ
நெடுநீரநிறை,	௩அசு
நெல்லரியுமிருந்,	உச
நெல்லுமுயிரன்றே,	கஅசு
நோகோயானே,	உ௩ச
படுமணிமருங்,	௩ருக
படைப்புப்பலபடைத்து,	கஅஅ
பண்டும்பண்டும்,	கருக
பதிமுதற்பழகா,	௩கூ௩
பயங்கெழுமாமழை,	உசுசு
பரலுடைமருங்,	உசுச
பருத்திப்பெண்டின்,	கஉரு
பருத்திவேலிச்,	உகூகூ
பருதிசூழ்ந்த,	௩ருஅ
பல்சான்றீ.....கயன்முள்,	ககூரு
பல்சான்றீ.....குமரி,	௩0க
பல்சான்றீ.....செல்கென,	உசசு
பலர்க்குநிழலாகி,	உஉ௩
பன்மீனிமைக்கு,	உஎ0
பனிபழுனிய,	௩ருசு
பனிவரைநிவந்த,	உ00
பாசறையீரே,	உஅரு
பாடுநர்க்கீத்த,	உஉக
பாணர்சென்னி,	உசச
பாணர்தாமரை,	கஉ
பாணன்சூடிய,	சசக
பாரிபாரி,	க0எ
பால்கொண்டு,	௩க0
பாறுபடப்பறைந்த,	௩ருகூ
பிறர்வேல்போலா,	௩௩உ
புலவரையிறந்த,	உக
புலிப்பாற்பட்ட,	௩உ௩
புறவினல்லல்,	௩கூ
பூவற்படுவிற்,	௩ககூ
பெரிதாராற்,	௩சு0
பெருங்களிற்,	உசு௩
பெருஞ்சோறுபயந்து,	உஉ0
பெருநீர்மேவ,	உகூஎ
பொய்கைநாரை,	உ0கூ
பொய்யாகியரோ,	உ௩௩
பொரிப்புறப்,	௩உக
பொன்வார்ந்தன்ன,	௩0அ
பொன்னுந்துகிரு,	உகஅ
போர்க்குரைஇ,	கூஎ
போற்றுமின்மறவீர்,	க0ச
மட்டுவாய்திறப்பவு,	ககஙு
மடங்கலிற்சினைஇ,	எக
மடத்தகைமாமயில்,	கசரு
மண்கொளவரி,	உஅஅ
மண்டமரட்ட,	உக௩
மண்டிணிந்தநில,	உ
மண்முழாமறப்ப,	சுரு
மணிதுணர்ந்தன்ன,	உஎஉ

பாட்டு.	எண்.
மதிநிலாக்கரப்ப,	௩௯௮
மதியேர்வெண்குடை,	௩௯௨
மதிலுஞாயி,	௩௫௫
மயங்கிருங்கருவி,	௩௬௫
மனைபிரித்துண்ட,	௧௭௦
மலைவான்கொள்கென,	௧௪௩
மழைக்கணஞ்,	௧௩௧
மழையணிகுன்றத்,	௧௫௩
மன்பதைகாக்கு,	௨௧௦
மன்றப்பலவின்,	௧௨௮
மன்றவிளவின்,	௧௮௧
மன்னாவுலகத்து,	௧௬௫
மனைக்குவிளக்,	௩௧௪
மாகவிசும்பின்,	௪௦௦
மாசறவிசித்த,	௫௦
மாவாராதே,	௨௭௩
மீன்றிகழ்விசும்பி,	௨௫
மீனொடுத்துநெற்,	௩௪௩
முட்காற்காரை,	௨௫௮
முதிர்வாரிப்பி,	௫௩
முந்நீர்நாப்பட்டிமிற்சுடர்,	௬௦
முரசுகடிப்பிகுப்ப,	௧௫௮
முழங்குமுந்நீர்,	௧௮
முற்றியதிருவின்,	௨௦௫
முன்றின்முஞ்ஞை,	௩௨௦
முன்னுள்ளுவோனை,	௧௩௨
முனைத்தெவ்வர்,	௯௮
மூத்தோர்மூத்தோர்,	௭௫
மூதூர்வாயில்,	௭௯
மெல்லவந்தெனல்ல,	௭௩
மெல்லியல்விறலி,	௧௩௩
மென்பாலா,	௩௮௪
மைம்மீன்புகையினும்,	௧௧௭
யாங்குப்பெரிதா,	௨௪௫
யாண்டுபலவாக,	௧௯௧
யாதுமூரே,	௧௯௨
யாவிராயினுங்,	௮௮
யாழ்ப்பத்தர்,	௧௩௧
யாழொடுங்கொள்ளா,	௯௨
யான்வாழுநாளும்,	௧௭௩
யானேபெறுக,	௩௭௯
யானைதந்த,	௨௪௭
வடாஅதுபனிபடு,	௬
வணங்குதொடை,	௭௮
வணர்கோட்டு,	௧௫௫
வயலுழவர்,	௩௯௫
வயலைக்கொடி,	௩௦௫
வருகதில்வல்,	௨௮௪
வருதார்தாங்கி,	௬௨
வளைபுரையு,	௩௮
வல்லாராயினும்,	௫௭
வலம்படுவாய்,	௯௧
வழிபடுவோரை,	௧௦
வள்ளியோர்,	௪௭
வள்ளுகிரவய,	௩௮௭
வளரத்தொடி,	௨௬௦
வளிநடந்தன்ன,	௧௯௭
வாடாமாலை,	௩௬௪
வாயிலோயே,	௨௦௬
வாழுநாளோ,	௧௫௯
வாள், வலந்தர,	௪
விசிபிணித்தடா,	௩௭௨
விசும்புநீத்த,	௩௭௬
வியன்புலம்,	௩௩௯
விழுக்கடிப்பறை,	௩௯௬
விளங்குமணி,	௧௩௦
விளைபதச்சீறி,	௧௯௦
வினைமாட்சிய,	௧௬
வெட்சிக்கானத்,	௨௦௨
வெடிவேய்,	௩௦௨
வெண்குடைமதி,	௨௯௪
வெண்ணெலரி,	௨௪௮
வெப்புள்விளைந்த,	௧௨௦
வெருக்குவிடை,	௩௨௪
வெள்ளிதென்புல,	௩௮௮
வெள்ளிதோன்ற,	௩௮௫
வெள்ளியுமிருவிசும்,	௩௯௭
வெள்ளைவெள்,	௨௮௬
வெளிறினோன்காழ்,	௨௩
வேட்டவேந்தனும்,	௩௩௬

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
வேந்தர்க்கேந்தி,	உகூஉ	வேழம்வீழ்த்த,	கடுஉ
வேந்துடைத்தானை,	நடக	வையங்காவலர்,	அ
வேம்புகினை,	உகூசு		

முதலில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உளெ, நகள, நஉஉ, நஉஅ, நடந, நசக, நசசு, நஎ0, நளெ.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உசுள, உசுஅ.

சிலபாட்டுக்களின் பிற்பாகமும் சிலபாட்டுக்களின் இடைப்பாகமும் பிரதிகளிற் கிடைக்கவில்லை.

திணை துறைவிளக்கங்களின்

முகவுரை.

புறநானூற்றில் ஒவ்வொருசெய்யுட்களின் ஒழுக்கத்தைப்புலப்படுத்தி அவ்வச்செய்யுட்களின்பின் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலிற்கூறிய இலக்கணத்தோடு சிறுபான்மை ஒத்திருப்பினும் பெரும்பாலும் ஒவ்வாமையாலும், இவை புறப்பொருட் பன்னிருபடலத்தின்படியே அமைக்கப்பட்டுள்ளனவெனத்தோற்றினும் இப்பொழுது அந்நூல் அகப்படாமையின் அதிலிருந்தெடுத்து யாதொன்றும் எழுதக்கூடாமையாலும், அந்நூலின்வழித்தாகிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் கருத்திற்கு இவை பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றமையாலும் இத்திணைவிளக்கமும் பின்னுள்ள துறைவிளக்கமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின்படியே எழுதப்பட்டன. சில அந்நூலிற்காணப்படாமையால், அவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதப்படவில்லை. அந்நூலின்படி பார்க்குமிடத்தும் புறநானூற்றில் ஒருதிணைக்குரியதுறை மற்றொருதிணையிலும் ஒருதுறைக்குரியதிணை மற்றொன்றிலுமாக மாறிக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் மேற்கோள் இன்னதென்று உண்மைவிளங்காமையால் அவற்றைத்திருத்தவில்லை.

திணைவிளக்கம்.

கரந்தைத்திணை : — *உ௫௯, உ௬௦, உ௬௧, உ௬௩, உ௬௪, உ௬௫, உ௭௦, உ௮௭, உ௯௦, உ௯௧, உ௯௮. கரந்தைத்திணையாவது - பகைவர் கைப்பற்றிய பசுக்கூட்டங்களை மீட்டல்; 'மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்-தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், க.

காஞ்சித்திணை : — ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, உ௮௧, உ௯௩, ௩௩௬, ௩௩௭, ௩௩௮. காஞ்சித்திணையாவது - பகையரசன் போர்க்குவந்துவிட, ஓரரசன் காஞ்சிப்பூவைச்சூடித் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல்; 'வெஞ்சின வேந்தன் விடுதர வேந்தன் - காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், க.

கைக்கிளைத்திணை : — ௮௩, ௮௪, ௮௫. கைக்கிளைத்திணையாவது - ஒருதலைக்காமம்; அஃது ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை என இருவகைப்படும்.

தும்பைத்திணை : — ௬௨, ௬௩, ௮௦, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, உ௭௩, உ௭௪, உ௭௫, உ௭௬, உ௭௭, உ௭௮, உ௮௩, உ௮௪, உ௮௬, உ௮௮, உ௯௪, உ௯௫, ௩௦௦, ௩௦௧, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௪, ௩௦௭, ௩௦௯, ௩௧௦, ௩௧௧. தும்பைத்திணை

---

*இவ்வெண்களும் பின்னுள்ள எண்களும் புறநானூற்றுச்செய்யுட்குரிய எண்களெனக்கொள்க.

யாவது - பகைவரோடு போர்செய் தலிலிணைந்து தும்பைப்பூவைச்சூடுதல்; 'செல்களத்து மறங்கருதிப் - பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.' — புறப் பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப் படலம், க.

நொச்சித்திணை :—உஎக,உஎஉ,உகஙக. நொச்சித்திணையாவது - மதிலைக்காக்கும் வீரர்களுடைய போர்ப்பூவைப் புகழ்வது; 'ஏப்புழை ஞாயி லேந்து நிலை யரணங் - காப்போர் சூடிய பூப் புகழ்ந் தன்று.'—புறப்பொருள்வெண் பாமாலை, நொச்சிப்படலம், க.

பாடாண்டிணை :—க, உ, ஙு, ஙி, சூ, அ, கூ, க0, கக, கஉ, கஙு, கச, கஞி, ஙு0, ஙஉ, ஙச, ஙஞி, ஙஅ, ஙக, ஙி0, ஙிி, ஙிசு, ஙிஅ, ஙிக, சூ0, சூச, சூஎ, சூஅ, சூக, எ0, கக, கஉ, கஙி, கசு, கஎ, க0க, க0உ, க0ஙு, க0ஞி, க0சு, க0எ, க0அ, கஉஉ, கஉஙு, கஉச, கஉசு, கஉஎ, கஉஅ, கஉக, கஙு0, கஙக, கஙஉ, கஙஙு, கஙஙு, கஙச, கஙஞி, கஙசு, கஙஎ, கஙஅ, கஙக, கச0, கசக, கசஉ, கசஅ, கசக, கஞி0, கஞிக, கஞிஉ, கஞிஙு, கஞிச, கஞிஞி, கஞிசு, கஞிஎ, கஞிஅ, கஞிக, கசு0, கசுக, கசுஉ, கசுஙு, கசுச, கசுஞி, கசுசு, கசுஎ, கசுஅ, கசுக, கஎக, கஎஉ, கஎஙு, கஎச, கஎஞி, கஎசு, கஎஎ, கஎஅ, கஎக, க00, க0ச, கஉஞி, கசுசு, கசுஎ, கஎ0, கஎச, கஎஅ, கஎக, கஅ0, கஅக, உஎக, உஅஞி, உகசு, ஙு0ஞி, ஙு0சு, ஙு0அ, ஙுகஉ, ஙுகஙு, ஙுகச, ஙுகஞி, ஙுகசு, ஙுகஎ, ஙுகஅ, ஙுகக, ஙுஉ0, ஙுஉக, ஙுஉஉ, ஙுஉசு, ஙுசுஅ, ஙுசுக, ஙுஎ0, ஙுஎக, ஙுஎஉ, ஙுசுஅ, ஙுசுக, ஙுஎ0, ஙுஎக, ஙுஎஉ, ஙுஎசு. பாடாண்டிணையாவது - ஒருவனுடையகீர்த்தியும் வலியும் கொடையும் அளியும் ஆகிய இவற்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல்; 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு - மளியு மென்றிவை யாய்ந்தரைத் தனறு.'—புறப் பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்டிணைப்படலம், க.

பெருந்திணை :—கசங, கசச, கசஞி, கசசு, கசஎ. பெருந்திணையாவது - பொருத்தாக்காமம்.

பொதுவியல் :—கஅ, உச, உஎ, உஅ, உக, சுஞி, எச, எஞி, கஉஉ, ககஙு, ககச, ககஞி, ககசு, ககஎ, ககஅ, ககக, கஉ0, கஉக, கஅஉ, கஅங, கஅச, கஅஞி, கஅசு, கஅஎ, கஅஅ, கஅக, கங0, கஙக, கஙஉ, கஙங, கஙச, கஙஞி, உகச, உகஎ, உகஅ, உகக, உஉ0, உஉக, உஉஉ, உஉங, உஉச, உஉஞி, உஉசு, உஉஎ, உஉஅ, உஉக, உங0, உஙக, உஙஉ, உஙங, உஙச, உஙஞி, உஙசு, உஙஎ, உஙஅ, உஙக, உச0, உசக, உசஉ, உசங, உஞிச, உஞிஞி, உஞிசு, உஞிஎ, உஞிஅ, உஞிக, ஙுஉ0, ஙுஉக, ஙுஉஉ, ஙுசுஅ, ஙுசுக, ஙுஎ0, ஙுஎக, ஙுஎஉ, ஙுஎசு, ஙுஎஎ. வாகைத்திணையாவது - வாகைப்பூவைத்தலையிலே சூடிப் பகைவரைக்கொன்று ஆரவாரித்தல்; 'இலைபுனை வாகை சூடி யிகன் மலைந் - தலைகடற் றானை யரசட்டார்த் தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பா மாலை, வாகைப்படலம், க.

வெட்சித்திணை : — உஞிஎ, உஞிஅ, உசஉ, உசங, உகஎ. வெட்சித்திணையாவது - வீரர், அரசனுடையகட்டளையைப்பெற்றேனும் பெறாமலேனும்போய்ப் பகைவருடைய பசுக்களைக்கவர்தல்; 'வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுஞ் - சென்

றி கன்முனை யாத்தந் தன்று.'—புறப் பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம்; க.

திணையிறந்துபோனபாட்டுக்கள் :— உசை, உசறு, உசசு, உசள, உசஅ, உசக, உறo, உறக, உறுழ, உசுள, உசுஅ, உஅஉ, உஅசு, ஈஉக, ஈஉச, ஈஉறு, ஈஉசு, ஈஉள, ஈஉஅ, ஈஉக, ஈகo, ஈகக, ஈகஉ, ஈகஈ, ஈகச, ஈகறு, ஈகசு, ஈகள, ஈகஅ, ஈகக, ஈறo, ஈறக, ஈறஉ, ஈறஈ, ஈறச, ஈறறு, ஈறசு, ஈறள, ஈறஅ, ஈறக, ஈசo, ஈசக, ஈசஉ, ஈசஈ, ஈசச, ஈசறு, ஈசசு, ஈசள, ஈசஅ, ஈசக, ஈறo, ஈறக, ஈறஉ, ஈறஈ, ஈறச, ஈறறு, ஈறசு, ஈறள, ஈறஅ, ஈறக, ஈசுo, ஈசுக.

துறைவிளக்கம்.

அரசவாகை :— கள, ககை, உo, உக, உஉ, உஈ, உறு, உசு, ஈக, ஈஈ, ஈள, சஉ, சஈ, சச, றுக, றுஉ, றுஈ, றுச, சுக, சுஈ, எசு, ளள, எஅ, எக, அக, அஉ, கஈ, கச, கஅ, ஈக, கoo, கoச, கஉறு, கசுள, கசுஅ, களச. அரசவாகை யென்பது - அரசனது இயல்பைக் கூறுதல்; 'பகல்ன்ன வாய்மொழி - யிகல்வேந்தனியல்புரைத் தன்று' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ஈ.

ஆனந்தப்பையுள் :— உஉஅ, உஉக, உசசு, உசள, உஅo. ஆனந்தப்பையுளாவது - ஒரு குலமகள் தன் கணவன்மரிக்கத் தன்பமுறுதல்; 'விழுமங்கூர வேய்த்தோளரிவை - கொழுநன்வீயக் குழைந்துயங்கின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற் பொதுவியற்படலம், க்ஈ,

இயன்மொழி :—அ, கூ, கo, ககை, கறு, கள, உஉ, ஈo, ஈஉ, ஈசு, ஈஅ, ஈக, சக, றுo, சுள, கஉ, க்சு, கள, கoஉ, கoசு, கoள, கoஅ, களஉ, களஈ, களச, களறு, களசு, களள, உகஉ, உகறு, உகசு, ஈளசு, ஈளஅ, ஈஅo, ஈஅக, ஈஅஅ, ஈஅக, ஈகo. இயன்மொழியாவது - 'தலைவனெதிர் சென்றேறி அவன் செய்கியையும் அவன் கலத்தோர் செய்கியையும் அவன்மேலே ஏற்றிப் புகழ்தல்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; இதனைத் தொல்காப்பியம் புறத்திணையியலில், ஈறு - ம் சூத்திரவுரையிற் காண்க. இயன்மொழியே இயன்மொழிவாழ்த்தென்று அவர் கூறுவர். இதனையும் அச்சூத்திரவுரையானுணர்க.

இயன்மொழிவாழ்த்து :—ஈஉ. இயன்மொழி வாழ்த்தாவது - இன்னோர் இன்னதுகொடுத்தார், அவர்கள்போல நீயும் எமக்குக் கொடுப்பாயாக வென்று சொல்லுதல்; 'இன்னோரின்னவை கொடுத்தார் நீயு - மன்னோர் போல வவையெமக் கீயென - வென்னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், சு. இவ்விலக்கணம் புற நானூற்றுள் கஉ - ம் செய்யுளுக்குப் பொருந்தவில்லை. பின்னும் இப்படியேபலவுள.

உடனிலை :—றுஅ.

உண்டாட்டு :—உறுள, உறுஅ, உசுஉ, உசுக, உகள. உண்டாட்டாவது - வீரர் மதுவையுண்டு மனங்களித்தல்; 'தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர் - மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கறு.

உவகைக்கலுழ்ச்சி : — உளை, உளஅ, உகறு. உவகைக் கலுழ்ச்சியாவது - வாட்புண்மிகுந்த உடம்பையுடைய கணவனைக்கண்டு மனமிகமிழ்ந்து கண்ணீர்வீழ்த்தல்; 'வாள்வாய்த்த வடுவாழ்யாக்கைக் - கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், உறு.

எருமை மறம் : — அo, உளை, உளறு. எருமை மறமாவது - முதுகிட்ட தன் சேனைக்குப்பின் பகைவர் சேனையைஞ்சாது மிகுந்த கோபக்கொண்டு நிற்றல்; 'வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடை இப் - பெயர் படைக்குப்பி

ன்னின்றன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், கங.

ஏர்க்களவுருவகம் :—௩௬௯, ௩௭௩.

ஏறாண்முல்லை :—அசு, உ௯௬. ஏறாண்முல்லையாவது-எதிரில்லாதபடி ஆண்மைத்தன்மை மேன்மேல் ஏறாநின்ற குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'மாறின்றி மனங்கனலு - மேறாண்குடியெடுத்துரைத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உஉ.

கடவுள்வாழ்த்து : — க. கடவுள்வாழ்த்தாவது - அயன்முதலிய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'காவல் கணணிய கழலோன் கைதொழு - மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩

கடைநிலை : — கஉஎ, ௩அஉ, ௩அ௩, ௩அச, ௩௯க, ௩௯உ, ௩௯௩, ௩௯ச.

குடிநிலையுரைத்தல் :—உ௯௦. குடிநிலையுரைத்தலாவது - பழமையிலும் வீரத்திலும் புகழ்பெற்ற குடியின்வரலாற்றைச்சொல்லுதல்; 'மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனுங் - கொண்டு பிறரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், கச.

குடைமங்கலம் : — ௬௦. குடைமங்கலமாவது - அரசன்குடையைப்புகழ்ந்து சொல்லுதல்; 'நாற்றிசையும் புகழ் பெருக - வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.'— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩ச.

குதிரைமறம் : — உஎ௩, உ௯௯, ௩௦உ, ௩௦௩, ௩௦ச. குதிரைமறமாவது - ஒரு வீரனுடைய குதிரையின்மறத்தைக் கூறுதல்; 'எறிபடையா னிகலமருட்-செறிபடைமான்றிறங்கிளந்தன்று.'— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், எ.

குறுங்கலி :—கச௩, கசச, கசரு, கசசு, கசஎ. குறுங்கலியாவது - வேறுமகளிரைவிரும்பிய ஒருவனுடைய காதல்கெடும்படி சொல்லுதல்; 'நாறிருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப - வேறுபடு வேட்கை வீயக் கூறின்று' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, இருபாற்பெருந்திணை, கஅ.

கையறுநிலை :—௬ரு, ககஉ, ககங, ககச, ககரு, ககசு, ககஎ, ககஅ, ககக, கஉ௦, உகஎ, உகஅ, உகக, உஉ௦, உஉக, உஉஉ, உஉங, உஉச, உஉரு, உஉசு, உஉஎ, உங௦, உங௧, உங௨, உங௩, உங௪, உங௫, உங௬, உங௭, உங௮, உங௯, உச௦, உசக, உசஉ, உசங, உசு௦, உசுக, உசுங, உசுச, உசுரு, உஎ௦. கையறுநிலையாவது - அரசனிறப்ப அவனைச்சேர்ந்தோர் அவ்விறந்துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுக்கந்தளர்தல்; 'செய்கழன்மன்னன் மாய்ந்தெனச்சேர்ந்தோர் - கையற வுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், கச.

கொற்றவள்ளை: — ச, எ, சக, ௯அ. கொற்றவள்ளையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைச்சொல்லி அவன் பகைவர் தேசங்கெடுதற்கு வருந்துதல்; 'மன்னவன் புகழ்கிளந் - தொன்னார்நா டழிபிரங்கின்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், அ.

செருமலைதல் : — உரு௯. செருமலைதலாவது - வெட்சியாரைக்கிட்டி அவர் அஞ்சத்தாக்கி மிக்க போர்செய்தலை மேற்கொள்ளுதல்; [வெட்சியார்-பசுக்களைக்கவர்ந்தோர்] 'வெட்சியாரைக் கண்ணுற்றுவளைஇ - யுட்குவரத்தாக்கி யுளர்செருப்புரிந்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ச.

செருவிடைவீழ்தல் : — உஎக, உஎஉ. செருவிடைவீழ்தலாவது - அகழியையும் காவற்காட்டையுங்காத்து இறந்த வீரருடைய வெற்றியைச்சொல்லுதல்; 'ஆழ்ந்துபடுகிடங்கி னருமிளைகாத்து - வீழ்ந்தவேலோர் விறன்மிகுத்தன்று.'— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, நொச்சிப்படலம், ச.

செவியறிவுறூஉ :—உ, ௩, ரு, சு, ௩ரு, ச௦, ருரு. செவியறிவுறூஉவாவது - மாற்சரியமும் கெடுதலுமில்லாத பெரிய எண்ணத்தை அரசனுக்குச்சொல்லுதல்; 'மறந்திரிவில்லா மன்பெருஞ்சூழ்ச்சி - யறந்தெரிகோலாற் கறியவுரைத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௩.

தலைத்தோற்றம் : — உசுஉ. தலைத்தோற்றமாவது - ஒருவீரன் பகைவர்பசுக்களைக் கைக்கொண்டுவருதலறிந்து உறவுமுறையார்மனமகிழ்தல்; 'உரவெய்யோ னினந்தழீஇ-வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.'— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கஉ.

தாபதநிலை : — கசஙு, உசஅ, உசகூ, உரு0, உருக, உருஉ. தாபதநிலையாவது - கணவனிறப்ப மனைவி வைதவ்யமடைந்ததைச்சொல்லுதல்; 'குருந்தலர்க்கண்ணிக் கொழுநன்மாய்ந்தெனக் - கருந்தடங்கண்ணி கைம்மைகூறின்று.'— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ச.

தானைநிலை :—உஎசு. தானைநிலையாவது- இரண்டுசேனையும் தனது வீரத்தைக் கொண்டாடும்படி ஒருவீரன் போர்க்களத்திற்சிறப்பெய்திநிற்றல்; 'இருபடையு மறம்பழிச்சப் - பொருகளத்துப்பொலிவெய்தின்று.'— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், உஉ.

தானைமறம் :—அஎ, அஅ, அகூ, கூ0, கஎ0, உகூச, ஙு00, ஙு0க. தானைமறமாவது-போர்செய்தற்கெதிர்ந்த இருவகைச்சேனைகளும் தம்முட்பொருது மடியாதவண்ணம் ஒருவீரன் பாதுகாத்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லுதல்; 'தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை - யோம்படுத்த வுயர்வுகூறின்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ஙு. இஃது இன்னும் இரண்டுவகைப்படும் : ச, ரு.

துணைவஞ்சி :—ஙசு, சரு, சசு, சஎ, ருஎ, உகஙு.

தொகைநிலை :—சுஉ, சுஙு. தொகைநிலையாவது - போர்க்களத்திலே எல்லாரும் ஒருங்குமாய்ந்ததைச்சொல்லுதல்; 'அழிவின்றுபுகழ்நிறீஇ - யொழிவின்றுகளத்தொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், உஅ.

நல்லிசைவஞ்சி :—உஙு. நல்லிசைவஞ்சியாவது - பகைவருடைய இடங்கள் கெடும்படி சென்றுவிட்டவீரனுடையவெற்றியைச்சொல்லுதல்; 'ஒன்னாதார் முனைகெடவிறுத்த - வென்வேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், உரு.

நீண்மொழி : — உஅஎ.

நூழிலாட்டு : — ஙு0கூ, ஙுக0. நூழிலாட்டாவது - ஒரு வீரன் பகைவருடையசேனை கெடும்படி தன் மார்பைத்திறந்த வேலைப்பறித்து எறிதல்; 'களங்கெழுமிய படையிரிய - வுளங்கழிந்த வேலெடுத்தோச்சின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், கசு.

நெடுமொழி : — உகூஅ. நெடுமொழியாவது - சிறந்த அரசனுக்கு ஒரு வீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'மன்மேம்பட்ட மதிக்குடையோற்குத் - தன்மேம்பாடு தானெடுத்துரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், கக.

பரிசில் கடாநிலை : — கக, க0க, கஙசு, கஙகூ, கருஅ, கருகூ, கசு0, கசுச, கசுகூ, ககசு, ககஎ, ககஅ, ககூகூ, உ0கூ, உக0, உகக, உசுசு. பரிசில் கடாநிலையாவது - 'பரிசிலரை நீங்குதலமையாது நெடிதுகொண்டொழுகிய தலைவனுக்குப் பரிசில் வேட்டோன் தன்கடும்பினது இடும்பைமுதலியனகூறித் தான்குறித்த பொருண்மையினைச்செலுத்திக் கடாவினநிலை' என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; இதனைத் தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல். ஙரு-ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

பரிசில்விடை : — கச0, கருஉ, கசுஉ, கசுரு. பரிசில்விடையாவது - அரசன் தன்புகழைக்கூறினோர்க்குப் பரிசில்வழங்கி இன்பமிகும்படி அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தல்; 'வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழறைந்தோர்க்கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், உசு.

பரிசிற்றுறை : — கஉசு, கஙரு, கஙஎ, கசஅ, கருச, கசுக, கசுஙு, கசுஅ, உ00, உ0க, உ0உ, உ0ஙு, உ0ச, உ0ரு, உ0சு, உ0எ, உ0அ, ஙஎகூ. பரிசிற்றுறையாவது - அரசன்முன்னே பரிசிலர் தாம் கருதியபேறு இதுவெனச் சொல்லுதல்; 'மண்ணகங்காவன் மன்னன் முன்ன - ரெண்

ணிய பரிசி லிதுவென வுரைத்தன் று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், டு.

பழிச்சுதல் : — அசு, அச, அடு.

பாடாண்பாட்டு :—உசுo, உஅசு, உஅச, சுகக. பாடாண்பாட்டாவது - ஒரு வனுடைய ஒளி ஆற்றல் ஈகை அளி என்னுமிவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லு தல் ; 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீ கையு - மளியு மென்றிவை யாய்ந்து ரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண் பாமாலை, பாடாண்படலம், க.

பாணாற்றுப்படை : — சுஅ, சுக, எo, கசுஅ, கசக, கடுடு, கஅo. பாணாற் றுப்படையாவது - மலைவழியிற் பா ணனை வழிப்படுத்துதல் ; 'சேணுயங் கிய வரையதரிற் - பாணனை யாற்றுப் படுத்தின்று.'—புறப்பொருள் வெண் பாமாலை, பாடாண்படலம், உஅ.

பார்ப்பனவாகை : — கசுசு, சுoடு. பார்ப்பனவாகையாவது - கேட்கக டவனகேட்டுத் தலைமைபெற்ற அந்த ணனை யாகத்தால் வெற்றியைப்பெ ருக்குதல் ; 'கேள்வியாற் சிறப்பெய் தியானை - வேள்வியான் விறன்மிகுத் தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, வாகைப்படலம், சு.

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி : — உடுக. பிள் ளைப்பெயர்ச்சியாவது - காரியென் னும் புள் தடுக்கவும் அந்நிமித்தத்திற்கு அஞ்சாமற்போய்ப் போர்செய்த வீர னுக்கு அரசன் தண்ணளிசெய்தல் ; 'போர்தாங்கிப் புள்விலங்கி யோனை த்-தார் வேந்தன் றலையளித்தன்று.'— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ் சித்துறைப்படலம், கஉ.

புலவராற்றுப்படை : — சுஅ, சுக, கசக. புலவராற்றுப்படையாவது - மிக்க அறிவுடையோனைத் தேவர்களி டத்து வழிப்படுத்துதல் ; 'இருங்கண் வானத் திமையோ ருழைப் - பெரும் புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புற ப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண் படலம், சஉ.

பூக்கோட்காஞ்சி : — உகசு.

பூவைநிலை : — அ, நுசு, நுக, கஎச. பூவைநிலையாவது - திருமாலின் திரு வுருவோடு உவமித்துக்கூறும் காயாம் பூவைப்புகழ்தல் ; 'கறவை கானல் னிறனெடு பொரீஇப்-புறவலர் பூவை ப்பூப்புகழ்ந்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், சு.

பெருங்காஞ்சி : — ககசு, கடுஎ, கடுக, கசுo, கசுஉ, கசுசு, கசுச, கசுடு, கசுசு. பெருங்காஞ்சியாவது-நிலையா மையைக் கருதிச்சொல்லுதல் ; 'மூலை யோங்கிய மாநிலத்து - நிலையாமை நெறியுரைத்தன்று.'— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவிய ற்படலம், உ.

பெருஞ்சோற்று நிலை : — உகஉ. பெ ருஞ்சோற்றுநிலையாவது - பகைவரு டைய வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழி த்துத் தருவரென்று, மிக்கசோற்றை வீரர்கொள்ளும்படி அரசன்கொடுத் தல் ; 'திருந்தார் தெம்முனை தெறுகு வரெனப் - பெருஞ்சோ றூடவர் பெ ருமுக்கை வகுத்தன்று.' — புறப்பொ ருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், உசு.

பேய்க்காஞ்சி : — உஅக. பேய்க்காஞ் சியாவது - போர்க்களத்திலே பட் டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத் துதல் ; 'பிணம்பிறங்கிய களத்து வீ ழ்ந்தார்க் - கணங்காற்ற வச்சுறீஇயன் று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், கஎ.

பொதுமொழிக்காஞ்சி : எடு.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி : — டு, உச, கஉக, கஅஉ, கஅசு, கஅச, கஅடு, கஅசு, கஅஎ, கஅஅ, கஅக, ககo, ககக, ககஉ, ககசு, ககடு, உகச. பொருண்மொழிகாஞ்சியாவது - மு னிவர் தெளிந்த பொருளைச்சொல்லு தல் ; 'எரிக்கிலங்குஞ் சடைமுடிமு னிவர் - புரிந்து கண்ட பொருண் மொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெ ண்பாமாலை, காஞ்சிப் பொதுவியற்ப டலம், சு.

மகட்பாற்காஞ்சி:—சுசுசு, சுசுஎ, சுசுஅ. மகட்பாற்காஞ்சியாவது - நின்மகளைத் தருகவென்னும் அரசனுடைமாறுபட் டுநிற்றல் ; 'எக்கிழையாட் டருகென் னும்-வேந்தனுடை வேறுநின்றன்று.'— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சி ப்படலம், உச.

மகண்மறுத்தல் : — கoக, ககo, ககக. மகண்மறுத்தலாவது - ஒருவீரன் மண

ங்கோடற்குத் தம்மகளைவேண்டச் சிற்றரண்களிலுள்ளோர் மறுத்துச்சொல்லுதல்; 'விம்முரணான் மகள்வேண்ட - இம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, நொச்சிப்படலம், கூ.

மழபுலவஞ்சி :—எ, கசு, ௩க. மழபுலவஞ்சியாவது - பகைவருடைய வேற்றுப்புலத்தைக்கொள்ளையூட்டி அவர்கள்வீடுகள்பாழ்படக் கவர்ந்ததொழிலைச்சொல்லுதல்; 'கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி - வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், கரு.

மறக்களவழி :—௩சுஅ, ௩சுக, ௩எ௦, ௩எக, ௩எ௩. மறக்களவழியாவது - அரசனை உழும்வேளாளனாக மிகுத்துச்சொல்லுதல்; 'முழவுறழ் திணிதோளானை - யுழவனாக வுரைமலிந்தன்று.' —புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ரு.

மறக்களவேள்வி : — ௩எஉ. மறக்களவேள்வியாவது - பேய்மகள் வயிறார உண்ணும்படி வீரன் களவேள்விசெய்தல்; 'அடுதிற லணங்கார - விடுதிறலான் களம்வேட்டன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், சு. இது களவேள்வியெனவும் வழங்கும்.

மனையறத்துறவறம் :—௩ருஅ.

முதல்வஞ்சி :—௩எ.

முதுபாலை : — உருங, உருச, உருரு, உருசு. முதுபாலையாவது - காட்டில் தன் கணவனையிழந்த மடந்தையினுடைய தனிமையைச் சொல்லுதல்; 'காம்புயர்கடத்திடைக் கணவனையிழந்த - பூங்கொடிமடந்தை புலம்புரைத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், க.

முதுமொழிக்காஞ்சி :—கஅ, உஎ, உஅ, உக, எச. முதுமொழிக்காஞ்சியாவது - அறிவுடையோர் குற்றம்நீக்கி ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பத்தை அறியச்சொல்லுதல்; 'பலர்புகழ் புலவர் பன்னின தெரியு-முலகியல் பொருண்முடி புணரக்கூறின்று.' —புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியற்படலம், க.

முதின்முல்லை :—உஎக, உஅஅ, ௩௦சு, ௩௦அ, ௩கஉ. மூதின்முல்லையாவது - வீரர்க்கல்லாமல் அம்மறக்குடியிற்பிறந்த மகளிர்க்கும் கோபமுண்டாதலை மிகுத்துச்சொல்லுதல்; 'அடல்வேலாடவர்க் கன்றியுமக்குடி - மடவரன் மகளிர்க்கு மறமிகுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உக.

வஞ்சினக்காஞ்சி :—எக, எஉ, எங. வஞ்சினக்காஞ்சியாவது - அரசன் பகைவரைத்தாழ்வித்தற்பொருட்டு இவ்வாறுசெய்வேனெனச்சொல்லிய கூறுபாட்டைச்சொல்லுதல்; 'வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப்பணிப்ப - வஞ்சினங்கூறிய வகைமொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், கூ.

வல்லாண்முல்லை :—கஎ௦, கஎஅ, கஎக, கஅ௦, கஅக, ௩கங, ௩கச, ௩கரு, ௩கசு, ௩கஎ, ௩கஅ, ௩கக, ௩உ௦, ௩உக, ௩உஉ. வல்லாண்முல்லையாவது - ஒருவீரனுடைய வீட்டையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அவனாண்மைத்தன்மையை நன்மைபெருகச்சொல்லுதல்; 'இல்லும் பதியுமியல்புங்கூறி - நல்லாண்மையை நலமிகுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உங.

வாண்மங்கலம் :—கரு. வாண்மங்கலமாவது - அரசனுடைய வாளைப்புகழ்தல்; 'கயக்கருங் கடற்றானை - வயக்களிற்றான் வாட்புகழ்ந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩ரு.

வாழ்த்தியல் :—உ, சு, கங, கக, கருஅ, ௩சுஎ, ௩எரு, ௩எஎ, ௩அரு, ௩அசு, ௩அஎ.

வாழ்த்து :—கஉஅ.

விறலியாற்றுப்படை :—சுச, க௦ங, க௦ரு, கங௩. விறலியாற்றுப்படையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைப்பாடும்பாடினியை வழிப்படுத்தல்; 'திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும் - விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩க.

வேத்தியல் :—உஅசு, உகக.

துறையிறந்தபாட்டுக்கள் : — உசச, உசரு, உசுஎ, உசுஅ, உஅஉ, உஅரு,

உஅக, ௩௦எ, ௩உ௩, ௩உச, ௩உரு, ௩உசா, ௩உஎ, ௩உஅ, ௩உக, ௩௩௦, ௩௩க, ௩௩உ, ௩௩௩, ௩௩ச, ௩௩ரு, ௩௩சா, ௩௩ரு, ௩௩சா, ௩௩எ, ௩௩அ, ௩௩சக, ௩௩௦, ௩௩க, ௩௩உ, ௩௩௩, ௩௩ச, ௩௩ரு, ௩௩சா, ௩௩ரு, ௩௩சா, ௩௩எ, ௩௩அ.

துறைக்குறிப்பு.

[புறநானூற்றின் உரையைக்கொண்டே ஒருவாறுவிளங்கிய துறைகளும், அவற்றின் இலக்கணமும்.]

அரசவாகை :— அஃதாவது - அரசனது வெற்றியைக் கூறுதல் ; 'பொறுத்தற்கரியபிழையைப்பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௪௩.

ஆனந்தப்பையுள் :— அஃதாவது - ஒருவன் இறந்ததைப்பற்றிச் சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதல் ; 'சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின் ஆனந்தப்பையுளாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். உஉஅ.

இயன்மொழி :— அஃதாவது - இயல்பைக்கூறுதல் ; 'தம்கையின் மென்மையது இயல்புங்கூறுவார் அரசன் கையின் வலிய இயல்புங்கூறினமையான் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'இவைஎப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'அவனது இயல்பைப் புகழ்ந்தமையான் இயன்மொழியுமாயிற்று' எனவும், 'பண்ணனது இயல்புகூறி வாழ்த்தியவாறு' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். கச, கரு; சக, கஎ௩.

உடனிலை :— அஃதாவது - உடனிருந்த இருவரைப்பாடுதல் ; 'இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப் பாடினமையின் இஃது உடனிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ருஅ.

குறுங்கலி :— அஃதாவது - ஒருவனால் துறக்கப்பட்ட அவன்மனைவியை அவனோடு கூடுவிக்கும்பொருட்டு, நீ இவள்பால் அருள்செய்தல் வேண்டுமென வேண்டுதல்; 'பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனோடுகூட்டலுறுவார் அருள்பண்ணவேண்டுமென்று இரந்து கொண்டுகூறினமையின் குறுங்கலியாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். கசங.

கையறுநிலை :— அஃதாவது - கழிந்து போன பொருளைக்குறித்து இரங்கிக் கூறுதல் ; 'இளமைகழிந்து இரங்கிக் கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். உசங.

கொற்றவள்ளை :— அஃதாவது - அரசனதுபுகழையும், அவன் பகைவரது நாடுஅழிதற்கு இரங்குதலையுங் கூறுதல் ; 'செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்றதுணையும் மன்னவன்புகழும் ஓவாதுகூஉநின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்னார் நாடழிபிரங்கலுமாதலான் இது கொற்றவள்ளையாயிற்று' எனவும், 'இது பிறரகன்றலை நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையின் கொற்றவள்ளையும்' எனவும், 'காற்றோடெரிநிகழ்ந்தன்ன செலவிற்செருமிகுவளவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினைஇயோர்நாடு பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்னார் நாடழிபிரங்கியது மாதலால் இது கொற்றவள்ளையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ச, எ, சக.

செவியறிவுறூஉ :— அஃதாவது - அரசன்செய்யவேண்டும் உலகங்காவன் முறைமையை அவனிடஞ் சொல்லி அவன்செவியிற்புகுத்தி அறிவித்தல்; 'காவல் குழவிகொள்பவரினோம் பென்றமையாற் செவியறிவுறூஉவும்' எனவும், 'இஃது இவ்வாறுசெய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறூஉ

வும்' எனவும், 'காடுகெழுசெல்வத் துப்பீடுகெழுவேந்தே,.....பாரமோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின் நின்னடி புறந்தருகுவர் அடங்காதோ ரென்ற மையாற் செவியறிவுறூஉவாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். நு, கூ, கூநு.

துணைவஞ்சி :— அஃதாவது - பிறரை வெல்லவாவது கொல்லவாவது துணிந்து நிற்கின்றவொருவனைச் சிலகூறிச் சந்திசெய்வித்தல்; 'மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமீட்டலின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இது சந்துசெய்வித்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இதுவும் இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற்கூறினமையின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். கூசு, சடு, சசு, நுஎ.

பரிசில்கடாநிலை :— அஃதாவது - 'யாவரும்பரிசில்பெற்றார், யான்பெற்றிலேன்' எனத் தனது பரிசில்பெறும் வேட்கையைப் பரிசில்கொடுப்போனிடத்தே புலப்படுத்திக் கூறுதல்; 'பாடினி இழைபெற்றாள், பாணன் பூப்பெற்றான், யான் அதுபெறுகின்றிலேன் எனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். கக.

பரிசில்விடை :— அஃதாவது - பரிசில்பெறவந்தவன் அதனைப்பெற்றாயினும் பெறாமலாயினும் பரிசிலளிப்பவனைநோக்கிக்கூறும் விடை; 'இது பெறுதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை' என்றார் உரைகாரராதலின். கசுஉ.

பரிசிற்றுறை :— அஃதாவது - பரிசிலர் அரசன்முன்னே தாங்கருதிய பேற்றைச்சொல்லுதல்; 'உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக்கொள்வாயாகவென்று இரந்துகூறினமையின் இது பரிசிற்றுறையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். உ00.

புலவாற்றுப்படை : — அஃதாவது - புலவனொருவன் இரவலனாய்வந்தானொருபுலவனைநோக்கித் தலைவனதுஇயல்பையும் ஊரையுந் தன் தலைமைதோன்றக்கூறி அவ்விரவலனை அத்தலைவனிடத்தே செலுத்துதல்; 'தலைவனதியல்பையும் ஊரையுங்கூறி மூதுவாயிரவல எம்மூன்னெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால் இது புலவராற்றுப்படையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். சஅ.

பூவைநிலை :— அஃதாவது - மனிதனைத் தேவரோடு உவமித்துக்கூறுதல்; 'இது தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று' எனவும், 'ஞாயிற்றோடும் திங்களோடும் உவமித்தமையால் இது பூவைநிலையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். நுசு, நுக.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி :— அஃதாவது - உயிருக்கு இம்மைமறுமைகளில் உறுதிதருகிற பொருளை ஒருவனுக்குக் கூறுதல்; 'அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங் கொள்பவரோ டொன்றாதென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'இது நிலையாமைகூறி இனிதொழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சி' எனவும் முறையேகூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். நு, உச.

மழபுலவஞ்சி :— அஃதாவது - அரசனொருவன் பகைவர்நாட்டை எரியூட்டிக் கொள்ளைகொண்டு அழித்ததனைச் சிறப்பித்துக்கூறுதல்; 'ஊர்சுடுவிளக்கத்தழுவிளிக்கம்பலை யென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'ஏமமன்னுடொன்னெரியூட்டியென்றதனால் இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். எ, கசு.

முதுமொழிக்காஞ்சி : — அஃதாவது - அறம் பொருள் இன்பம்என்னும் மூப்பொருளினது உறுதிதருந் தன்மையைக் கூறுதல்; 'நீர்நிலைபெருகத்தட்கவே அறமுதல்மூன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமையான் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமும் இன்மையின் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். கஅ, எச.

வாழ்த்தியல் :— அஃதாவது - தலைவனை வாழ்த்துதல்; 'நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறுயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தியலாதல்வினைக வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது' எனவும், 'மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தினமையால் இது வாழ்த்தியலாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போதார் உரைகாரராதலின். உ, ரு, சு, கூ.

இவ்விலக்கணத்துறிப்பு அவ்வப்பாட்டின் விசேடவுரையின் இறுதியிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படும்.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகம் - உள், 'காலிக நாடனை' *௫.

அகல - நீங்க, 'மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல' உ௫.

அகலம் - மார்பு, 'மலைப்பரு மகல மதியார்' எஅ.

அகலும் - விரியும், 'விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சும்' ௫௩.

அகழி - கிடங்கு, 'பாருடைத்த குண்டகழி' கச.

அகற்ற - அகலச்செய்ய, 'களிறு சென்று களனகற்றவும்' உசு.

அகன்ற - விசாலித்த, 'விலங்ககன்ற வியன்மார்ப' ௩.

அகுதை - ஒருவன், 'சீர்கெழு நோன்றாளகுதை' உ௩௩; 'மறப்போரகுதை' ௩௪௭.

அகைத்த - கிளைத்த, 'குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த' க௫௩.

அசும்பு - சேறு, 'வாரசும் பொழுகு முன்றில்' ககச.

அசைஇ - இளைப்பாறி, 'கடும்பரி நெடுந்தேர்ப் பூட்டுவிட் டசைஇ' கசக. தங்கி, 'குறும்பறை யசைஇ' சுஎ.

அசைஇய - வருந்திய, 'களனுழந் தசைஇய' கூஎ.

அஞ்சி - அதியமான்நெடுமானஞ்சி, 'ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமான் போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி' ௯௧; 'பல்வே லஞ்சி' க௦௩; 'கடுமான் றோன்றனெடுமா னஞ்சி' உ௦சு.

அஞ்சுவரத் தகுந - அஞ்சத்தகுவன, 'அஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குர லியம்பவும்' சக.

அஞ்சுவல் - அஞ்சுவேன், 'யான் யாயஞ் சுவலே' அ௩.

அஞர் - துன்பம், 'பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கி' உசஎ.

அட்ட - கொன்ற, 'ஆலங் கானத் தமர் கடந் தட்ட' உ௩.

அட்டு - குத்தி, 'வித்தட் டுண்டனை' உஉஎ. வென்று, 'அமிழ்தட்டு' க௦.

அடக்கி - ஒடுக்கி, 'தன்னு ளடக்கி' க.

அடகு - இலை, 'படப்பைக் கொய்த வடகு' கச௦; 'பாசடகு மிசைந்து' க௫௩.

அடங்காதோர் - பகைவர், 'அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே' ௩௫.

அடர் - தகடு, 'அழல்புரந்த வடர்தாமரை' உ௯.

அடர்தல் - நெருங்குதல், 'அடர்புகர்ச் சிறுகண் யானை' சு.

அடர்ந்த - கம்பியாகச்செய்த, 'ஐதடர்ந்த நூற்பெய்து' உ௯.

அடார் - கல்லடார், 'பெருங்கல் லடாரும்' க௯.

அடி - பாதம், 'வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பின்' க௦.

அடிசில் - உணவு, 'கமழ்குய் யடிசில்' க௦.

அடியுறை - அடியின்வாழ்வேன், 'நின்னடிநிழற் பழகிய வடியுறை' க௯அ; ஒருவிதவணக்கமொழி, 'ஆந்தை யடியுறை யெனினே' சுஎ.

அடுக்கம் - அரைமலை, 'அடுக்கத்துச் சிறுதலை நவ்வி' உ; 'அணங்குசா லடுக்கம்' க௫௧; மலைச்சாரல், 'கறிவளரடுக்கத்து' க௯அ; மலைப்பக்கம், 'மழை மிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்து' உ௦௦.

அடுதல் - கொல்லுதல், 'கடந்தடு தானை' அ.

அடுநை - கொல்லுவாய், 'அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினும்' ௩௬.

அடை - இலை, 'புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழல்' உசுசு.

அண்டிரன் - ஆயென்னும் வள்ளல், 'ஆஅயண்டிர னடுபோ ரண்ணல்' கஉ௯; 'வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்' க௩௧; 'தண்டா ரண்டிரன்' உசக; 'ஆஅயண்டிரன்' ௩௭௪.

அண்ணாந்து - தலையெடுத்து, 'நண்ணார் நாண வண்ணாந் தேகி' சஎ.

அணங்கு - தெய்வம், 'அணங்குடை நெடுங்கோடு' ௫உ. வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்பின்' கச;

*எண்கள் புறநானூற்றுச் செய்யுட்குரியனவெனக்கொள்க.

'அணங்கருங் கடுந்திற லென்னை' எஅ.

அணல் - தாடி, 'மையணற் காளை' அங; 'புல்லணற் காளை' உருஅ.

அணிந்தன்று - அழகுசெய்தது, 'அணியலு மணிந்தன்று' க.

அணியல் - அழகுசெய்தல், 'அணியலு மணிந்தன்று' க.

அத்தம் - அருஞ்சுரம், 'ஆளி லத்த மாகிய காடே' உங.

அதர் - வழி, 'ஆனினங் கலித்த வதர்' கஙஅ; 'கானதர்மயங்கிய விளையர்' கருo.

அதள் - தோல், 'அதளெறிந் தன்ன நெடுவெண் கீளரின்' கஙங.

அந்தி - அந்திக்காலம், 'அந்தி யந்தணரருங்கட னிறுக்கும்' உ. காலையந்தி மாலையந்தி, 'காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்' ஙச.

அந்துவஞ்சாத்தன் - ஒல்லையூர்தந்த பூதபாண்டியனுடைய நண்பருளொருவன், 'அந்துவஞ் சாத்தனும்' எக.

அம்பர் - ஓரூர், 'நெல்விளை கழனி யம்பர் கிழவோன் - நல்லரு வந்தை வாழியர்' ஙஅரு.

அம்பு - பாணம், 'எம்மம்புகடி விடுதும்' க.

அமரும் - விரும்பும், 'வருவிருந் தமரும்' சஉ.

அமலை - சோற்றுத்திரளை, 'ஊன்சோற்றமலை' ஙங; 'அமலைக் கொழுஞ்சோறு' ஙச; 'பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பெருவெள் ளமலை' கஎஎ.

அமிழ்து - அமிர்தம், 'அமிழ்தட்டு' கo.

அயர்வு - மனக்கவற்சி, 'உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்' கஅஉ.

அயறு - புண்வழலை, 'அயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய' உஉ.

அயிரை - ஒருமீன், 'குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி' சுஎ.

அயினி - உணவு, 'அயினியு மின்றயின்றனனே' எஎ.

அரண் - அரணாகியஇடம், 'நும்மரண் சேர்மின்' க.

அரி - ஐம்மை, 'அரிமயிர்த்திரண்முன்கை' கக. கிணைப்பறை, 'அரிக்குடரரியின்' உசக. பருக்கை, 'செறியரிச்சிலம்பு' ஙசு.

அரிநர் - அறுப்பார், 'அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையும்' சஉ.

அருப்பம் - அரண், 'வீங்குசிறைவியலருப்பம்' கஎ; அரியஅரண், 'அருப்பம்பேணா தமர்கடந்ததூஉம்' உஉச.

அருமை - செய்தற்கருமை, 'அருங்கடனிறுக்கும்' கூ.

அருவந்தை - அம்பர்கிழான் அருவந்தையென்போன்; இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன், 'நெல்விளைகழனியம்பர்கிழவோ, னல்லருவந்தை வாழியர்' ஙஅரு.

அருள் - ஒன்றின்துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம், 'அருளுமன்பும்' ரு.

அருளன்மாறு - அருளுதலால், 'நெடுமானஞ்சிநீ யருளன்மாறே' கூஉ.

அரையம், - இது சிற்றரையம் பேரரையமென்னும் இரண்டுகூற்றினையுடையதோர் பெரியநகரம், 'நீடுநிலையரையத்துக்கேடுங்கேளினி' உoஉ.

அல்கிய - தங்கிய, 'அதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்கலாலை' உஉo.

அல்குமிசைவு - இட்டுவைத்துண்ணுமுணவு, 'சிலைகெழு குறவர்க் கல்கு மிசைவாகும்' உஙசு.

அலங்குதல்-அசைதல். 'அலங்குளைப்புரவி' உ; 'அலங்குசெந்நெற்கதிர்' உஉ.

அலத்தல் - வறுமையுறுதல், 'அலத்தற் காலையாயினும்' கoங.

அலைத்து - உருட்டி, 'கல்லலைத்தொழுகும்' ககரு.

அவ் - அவை, 'அவ்வேபகைவர்க்குத்திக்கோடு நனிசிதைந்து கொற்றுறைக் குற்றில' கூரு.

அவ்வாய் - அழகியவாய், 'கருங்கைக் கொல்லனரஞ்செயவ்வாய்' ஙசு; மணிமரு ளவ்வாய்க் கிண்கிணிப் புதல்வர்' ககூஅ.

அவணது - அவ்விடத்தது, 'அவணதுயர்நிலையுலகத்து' ருo.

அவல் - பள்ளம், 'அவலிழியினும்' கoஉ; 'அவலா கொன்றோ' கஅஎ. விளைநிலம், 'பாசவற்படப்பை' சு.

அவற்றோரன்ன - அவற்றையொத்த, 'அவற்றோரன்ன சினப்போர்வழுதி' ருக.

அவைப்பு - குற்றுதல், 'வரகி னவைப்புறு வாக்கல்' உகரு.

அழல் - தெருப்பு, 'ஒள்ளழற்புரந்ததாமரை' ககூ.

அழற்குட்டம் - கார்த்திகைநாள், 'ஆடியலழற்குட்டத்து' உஉகூ.

அழால் - அழுகை, 'அழாஅன்மறந்தபுன்றலைச்சிறுசிர்' சுசு.

அழி - இரகசம், 'அழிவரப்பீடி வருநரும் பிறருங்கூடி' கருஅ; வைக்கோல், 'உழுதநோன்பக டழிதினருங்கு' கஉரு.

அழிந்த - இரங்கிய, 'அழிந்தநெஞ்சம்' உஉகூ.

அழுங்க - அழிய, 'பிணையழுங்கக்களனுழக்கி' கூஅ.

அழுங்கல் - இரக்கம், 'அதுசேர்ந்தல்கிய வழுங்கலாலே' உஉ0.

அழுந்த - இறுக, 'அழுந்தப்பற்றி' ஙஎ.

அழுவம் - பரப்பு, 'நீரழுவநிவப்புக்குறித்து' கசு; 'நீண்டொலியழுவங் குறைபடமுகந்து' கசுக.

அள்ளிலை - செறிந்தஇலை, 'அள்ளிலைத்தாளி' உருஉ.

அள்ளூர் - ஓரூர், கூ0சு.

அளந்து - எண்ணி, 'நீயளந்தறிதி' கூசு; வாயறுத்து, 'அளந்தறியினும்' உ0.

அளி - அருள், 'வலியுந்தெறலுமளியுமுடையோய்' உ.

அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 'அளிதோதானே' ருரு; இரங்கத்தக்கது, 'அளிதோதானே பாரியதுபறம்பே' கபகூ.

அளிய - இரங்கத்தக்கன, 'அளியதாமே சிறுவெள்ளாம்பல்' உசுஅ.

அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 'யார்கொலளியர்தாமே' ருஉ; இரங்கத்தக்கார், 'அளியரோவளியமவனளியிழந்தோரே' ருக.

அளியை - இரங்கத்தகுவை, 'அளியையீயே' உஉஅ.

அவா - குகை, 'அவாயகமுனை இ' ருஉ; மோர், 'செம்புற்றீயலினன்னவாப் புளித்து' ககக.

அற்றம் - துன்பம், 'இரந்தோரற்றந்தீர்க்கென' கருஅ.

அற்று - ஒக்கும், 'புத்தேளுலகத்தற்றென' உஉ.

அற - தெளிய, 'அறமறக்கண்ட' உஉசு.

அறல் - அரித்தொழுகுதல், 'மட்டறனல்யாற்று' கஎஎ.

அறவு - அறுதல், 'நீரறவறியாக்கரகத்து' க.

அறவை - அறத்தையுடையோய், 'அறவையாயினினதெனத்திறத்தல்' சுசு.

அறிதீ=அறிதி - அறிவாய், 'வழிபடுவோரை வல்லறிதியே' க0.

அறிந்தியார் - அறியார், 'அன்னதன்மையுமறிந்தியார்' கஙசு.

அறியலை - அறியாய், 'காண்பறியலை' கஙங.

அறியுமோன் - அறியுமவன், 'நீயே, முன்யானறியுமோனே' கஙஎ.

அறிவாரா - அறியவாரா, 'பொருளறிவாராவாயினும்' கூஉ.

அறுபு - அற்று, 'மையன்மரலையாங்கையறுபிணைய' சுஎ.

அறுமார் - நீக்கவேண்டி, 'நீதுமருங்கறுமார்' கஙங.

அறை - பாறை, 'அறையும்பொறையும்' ககஅ.

அறைநர் - அறுப்பவர், 'அறைநர் கரும்பிற்கொண்டதேனும்' சுஉ.

அன்பு - தன்னைற்புரக்கப்படுவார் மேல் உளதாகியகாதல், ருரு.

அன்ன - ஒத்த, 'எருமையன்னகருங்கல்' ருரு.

அனந்தல் - மந்தம், 'எடுத்தெறியனந்தற்பறை' கூஉ.

அனையை - அத்தன்மையையுடையை, 'அனையையாகன்மாறே' உ0; அதற்கேற்ற செய்கையையுடையை, 'அன்னசீற்றத்தனையையாகலின்' கருரு.

ஆ

ஆ - பசு, 'ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்களும்' கூ.

ஆகம் - மார்பு, 'மூலைபொலியாகமுருப்பதுறி' உருரு.

ஆகியர் - ஆகவேண்டும், 'மூவருளொருவன்றுப்பாகியரென' கஉஉ.

ஆகிலியர் - ஆகாதொழிக, 'நல்லதனலனுந்தீயதன்றீமையும், இல்லையென்போர்க்கினனாகிலியர்' உசு.

ஆகின்று - ஆயிற்று, 'பெண்ணுருவொருகிற னாகின்று' க.

ஆகுப - ஆகுவன, 'இல்லவாகுபவால்' எ.

ஆகுளி - சிறுபறை, 'நல்யாழாகுளி' சுசு; 'ஆகுளிதொடுமின்' கருஉ.

ஆங்கு - அப்படி, 'ஆங்கினிதொழுகு மதி' உச; போல, 'நடுவுநின்றாங்கு' ௩௫.

ஆசினி - ஒருமரம்; ஈரப்பலாவுமாம், 'ஆசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்று' கருஅ.

ஆசு - பற்று, 'ஆசா கெந்தை' உ௩௫; 'ஆசா கென்னும் பூசல் போல' உ௬௬.

ஆட்டி - அலைத்து, 'உழைக்குரற் கூகை யழைப்ப வாட்டி' உ௬க.

ஆட்டும் - அலைக்கும், 'ஒருவனாட்டும் புல்வாய்' க௯௩.

ஆடு - அடுதல், 'ஆடுகொள் வென்றி' ௬௭; வென்றி, 'ஆடுகொளக் குழைந்த' உக.

ஆடுதுறை - ஒரூர், உஉஎ.

ஆதனழிசி - ஒல்லையூர்தந்தபூதப்பாண்டியன் நண்பருள் ஒருவன், 'ஆதனழிசியும்' எக.

ஆதனுங்கன் - ஒரு கொடையாளி, 'எந்தை வாழி யாத னுங்க' கஎரு; 'கல்லிழி யருவிவேங் கடங்கிழ வோன் செல் வுழியெழாஅ நல்லோர் முதியனாதனுங்கன்' ௩அ௯.

ஆதனோரி - ஓரியென்னும்வள்ளல், 'அடுபோ ரானா வாத னோரி' கருக.

ஆதி - மல்லிகிழான்காரியாதி, 'பெரும் பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்டு' கஎஎ.

ஆந்தை - ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடைய ஊர் எயிலென்பது, 'மன்னெயி லாந்தையும்' எக.

ஆப்பி - சாணாகம், 'மெழுகு மாப்பி' உசக.

ஆப - ஆவார், 'சான்றோர் சான்றோர் பால ராப' உகஅ.

ஆம்பி - காளாம்பி, 'ஆம்பி பூப்ப' கசுச.

ஆமூர் - இது முக்காவனாட்டுள்ளது, 'இன்கடுங்கள்ளினாமூராங்கண் மைந்துடைமல்லன்' அ௦.

ஆய் - சிறுமை, 'ஆய்நுதன் மடந்தை' உசக; நுண்மை, 'ஆய்தொடி யரிவை' ககஎ; மென்மை, 'ஆய் கரும்பு' உஉ; வள்ளல்களுள் ஒருவன், 'ஆஅய் கோயில்' கஉஎ; 'தென்றிசை யாய் குடியின் றாயின்' கஙஉ; 'தேர்வே ளாயைக் காணிய சென மே' கஙஙு; 'அறவிலை வாணிக னாஅயல்லன்' கஙச; 'மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்' கஙரு; 'எனைப் பகையு மறியுநனா, யெனக்கருதி' கஙசு; 'திருந்துமொழி மோசி பாடிய வாயும்' கருஅ; 'பாடுநர்க் கருகாவா யண்டிரன்' உச௦; 'பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்' ௩எரு.

ஆய்குடி - ஆயென்னும் வள்ளலினூர், 'தென்றிசை யாய் குடியின் றாயின்' இது பொதியின்மலைக்கு அருகேயுள்ளது, கஙஉ.

ஆர்த்தும் - நிறைக்கும், 'சேர்ந்தவர்கடும் பார்த்தும்' உஉ.

ஆர்தல் - உண்ணுதல், 'கயலார் நாரை' உச.

ஆர்ந்த - உண்ட, 'அமலைக் கொழுஞ் சோ றார்ந்தபா ணர்க்கு' ௩ச.

ஆர்வலர் - பரிசிலர், 'இனிய செய்தி நின் னார்வலர் முகத்தே' கஉ.

ஆர்வுற்று - ஆசைப்பட்டு, 'பலவினார் வுற்று' கருஅ.

ஆரணங்கு - ஆற்றுதற்கரிய வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்பு' கச.

ஆரம் - முத்தாரம், 'கழூஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே' கக; வண்டியின் ஆரம், 'அச்சுடைச் சாகாட்டாரம்' உருசு.

ஆரல் - ஒருவகை மீன்; இது சிறிய வடிவையுடையது, 'நுண்ணாரல்' கஅ.

ஆல - ஆட, 'மயிலெழுந் தால' ககசு.

ஆலங்கானம் - தலையாலங்கானமென்னும் பெயரையுடையதோரூர்; இப்பொழுது தலையாலங்காடென்று வழங்கப்படுகின்றது; இதில் நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தரையும் ஐம்பெருவேளிரையும் பொருதுவென்றனன், 'ஆலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட கால முன்ப' உ௩.

ஆலங்குடி - ஒரூர், ௩கக.

ஆலத்தூர் - ஒரூர், ௩ச, ௩சு, சுக, உஉரு, ௩உச.

ஆலும் - ஒலிக்கும், 'மாறெழுந் தாலும்' கஉஅ.

ஆலை - யானைக்கூடம், 'அதுசேர்ந் தல்கிய அழுங்க லாலை' உஉ௦.

ஆவம் - அம்பறாத்தூணி, 'ஆவஞ்சேர்ந்த புறத்தை' கச.

ஆவியர்கோ - பேகனென்னும்வள்ளல், 'அதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே' கசஎ.

ஆவுதி - ஆகுதி, 'ஆவுதி யருத்தியும்' ௯௯; யாகப்புகை, 'நெய்மலி யாவுதி' கரு.

ஆவூர் - ஒரூர், ௩௮, ௪௦, ௪௪, கசுசு, ௧௭௭, கஎஅ, கக்கசு, உசுக, ௩௦க, ௩௨௨.

ஆற்றல் - வலி, 'ஓம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ' உஉ.

ஆற்றலை - வலியையுடையை, 'பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை' ௩௩; 'வேண்டியது விளைக்குமாற்றலை' ௩௮; 'அரசுதலை பனிக்கு மாற்றலை' ௪௨.

ஆற்றூர் - மாட்டார், 'ஆற்றூ ராயினும்' உசு; வலியில்லார், 'தார்தாங்குதலு மாற்றூர்' ௯௩.

ஆற்றுதிர் - உதவுவீர், 'ஒருவீரொருவீர்க் காற்றுதிர்' ரு௮.

ஆறு - வழி, 'அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை' ௯.

ஆன் - பெற்றம், 'ஆனிற்பரக்கும் யானை' ரு.

ஆன்பொருநை - ஆன்பொருந்தமென்னுமாறு; இது கருவூர்க்கருகில் ஓடுவது, 'தண்பொருநைப் புனற்பாயும், விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி' கக; 'தண்ணான்பொருநை வெண்மணல்' ௩௬; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங் கல்லென்பொருநை' ௩௮௭.

ஆன்று - அமைந்தேன், 'முயங்கலான்றி சின்யானே' கரு௧.

ஆனா - அமையாத, 'அமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்' க௦; 'ஆனா வீகை' ௪௨.

ஆனாது - அமையாது, 'ஆனா, துருவும் புகழுமாகி' சு.

ஆனிலை - கோலோகம், 'மேல தானிலை யுலகத் தானும' சு.

இ

இகழ்பு - இகழ்ந்து, 'இகழ் பாடுவோ ரெருத்த மடங்க' ௪௦.

இகழுநர் - மதியாதபகைவர், 'இகழுநரிசையொடு மாய' உக.

இகுத்த - சொரியப்பட்ட, 'இகுத்த கண்ணீர்' கச௩.

இகுப்ப - அறைய, 'முரசுகடிப் பிகுப்பவும்' கரு௮.

இசை - கீர்த்தி, 'இசைப்புறனாகநீ யோம்பிய பொருளே' உக.

இட்டிய - சிறிய.

இடாஅ - குத்தி, 'எயிறுபடை யாக வெயிற்கத விடாஅ' ௩.

இடுபு - இட்டு, 'புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த' ௩௩.

இடும்பை - நோய், 'இடும்பைகொள் பருவரல்' கஎச.

இடை - இடம், 'கருங்கல் விடைதோறு' ரு; காலம், 'உடையோர் போல விடையின்று குறுகி' ரு௪; வழி, 'நீரில்ல நீளிடைய' ௩.

இடைக்காடு - ஒரூர், ௪௨.

இடைக்குன்றூர் - ஒரூர், எசு, எஎ, எஅ, எக.

இணர் - பூங்கொத்து, 'மெல்லிணர்க் கண்ணி' உச.

இதழ் - கண்ணிமை, 'நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கண்' கசுச.

இப்பி - சிப்பி, 'முதிர்வா ரிப்பி' ரு௩.

இமயம் - இமயமலை, 'பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே' உ; 'வடாஅது பனிபடு நெடுவரை' சு; 'வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட், டிமயம்' ௩௯; 'வடதிசையதுவே வான்றோ யிமயம்' கஙஉ; 'மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக், கழைவள ரிமயம்' கசுசு; 'பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன' ௩௬௯.

இமிழும் - ஒலிக்கும், 'புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் விளைவயல்' கரு.

இயக்கன் - ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன், 'வெஞ்சின வியக்கனும்' எக.

இயம்ப - ஒலிப்ப, 'கடிமனை யியம்ப' ௩௬.

இயல் - இயல்பு, 'ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்' ௯; தன்மை, 'தன்னியல் வழாஅது' உரு.

இயலி - நடந்து, 'களிற்றி னியலி' எக; 'கலவ மஞ்ஞையிற் காணவர வியலி' கஙஙு.

இயலுதல் - இயற்றுதல், 'இயறேர்வளவ' எ; செய்தல், 'பொன்னியற்புனை தோட்டி' கச.

இயற்கை - இயல்பு, 'இயற்கையல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்' கூறி. தன்மை, 'ஐம்பெரும் பூதத்தியற்கை போல' உ.

இரங்க - வருந்த, 'வேங்கைமார்பனிர ங்க' உக.

இரட்டும் - மாறியொலிக்கும், 'படுமணி யிரட்டும்.....யானே' எஉ.

இரத்தி - இலந்தைமரம், 'இரத்தி நீடி யவகன்றலைமன்றம்' கூச.

இரவல் - இரத்தல், 'இரவன்மாக்கள்' உச.

இரவு - இரா, 'எல்லையுமிரவுமெண்ணு ய்' எ.

இரியல்போக்கும் - சாய்த்துக்கொடுக் கும், 'கறையடியானையிரியல்போக் கும்' கசுறி.

இரீஇய - இருத்திய, 'கோடிகடையி ரீஇய' கஅ; 'இடர்ப்படுத்திரீஇய' எச.

இருக்கை - இருப்பிடம், 'பார்வலிருக் கை' கூ.

இரும் - இருமல், 'இருமிடைமிடைந்த சிலசொல்' உசகூ

இரும்பிசிராந்தை - பிசிராந்தையாரெ ன்னும் புலவர், 'பெருங்கோக்கிள்ளி கேட்க விரும்பிசிராந்தையடியுறை யெனினே' சுஎ.

இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும், 'இ ருமருந்து விளக்கு நன்னுதி' எ0.

இருமை - கருமை, 'இரும்பிடித்தொ ழுதி' சச; பெருமை, 'அகலிருவி சும்பு' அ; 'இருநிலத்தன்ன' கச.

இல்லாகியர் - இல்லையாகுக, 'இயைந்த கேண்மையில்லாகியர்' கக0; இல் லாகியரோ காலை மாலை' உகஉ.

இல்லி - தூளி, 'இல்லிதூர்ந்த பொல் லாவறுமுலை' கசுச.

இலக்கம் - குறி, 'நிலைக்கொராஅ வில க்கம்போன்றன' ச.

இலங்கை - வில்லியாதனூர், 'நெல்ல மல் புறவி னிலங்கைகிழவோன், வி ல்லி யாதன்' கூஎக.

இலஞ்சி - மடு, 'கடுமுரண்முதலையெடு நீலிலஞ்சி' கூஎ.

இலம் - வறுமை, 'இலம்படு புலவர்' கறிறு.

இலிற்றுதல் - சுரத்தல், 'குழவிக்கிலிற் றுமுலை' சுஅ.

இவ் - இவை, 'இவ்வே, பீலியணிந்து' கூறி.

இவர்தல் - படர்தல், 'சுரையிவர்மருங் கில்' ககசு.

இவுளி - குதிரை, 'அலங்குஉப்பரீஇ யிவுளி' ச; 'வாஅய்ச்செலவிவுளி' ககஎ.

இழிஞன் - புலைமகன், 'கட்டினைக் குமிழிஞனின்' அஉ.

இழித்தன்று - அவமதித்தது, 'வியந்தன் றுமிழித்தன்றுமிலன்' எஎ.

இழிபிறப்பாளன் - புலையன், 'இழிபிற ப்பாளன் கருங்கைவிவப்ப' கஎ0.

இழுக்கி - தப்பி, 'மகிழ்கையிழுக்கி' எக.

இழுது - நெய், 'குழிசிகவிழ்ந்திழுது மறப்ப' சுறு; நெய்யிழுது, 'இழு தினன்னவானிணக் கொழுங்குறை' கறு0.

இழுமெனமுழங்க - இழுமென்னுமோ சையை யுடைத்தாய்முழங்க, 'ஏம மூரசமிழுமெனமுழங்க' கூ.

இழை - ஆபரணம், 'சேயிழை கணவ' கூ; 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக; நூலிழை, 'இழைவலந்த பஞ்ஞன னம்' ககசு.

இறங்குதல் - வீழ்தல், 'இறங்கு கதிர லம்வருகழனி' கஅ.

இறத்தி - போகின்றாய், 'புறக்கொடுத் திறத்தி' அ.

இறந்தகடந்த, 'புலவரை யிறந்த புகழ்' உக.

இறந்தன்று - மிக்கது, 'வியப்பிறந் தன் றே' உகஎ.

இறீயர் - கெடுவதாக, 'இறீயரென் னுயி ரென' உக0

இறுக்கல் - நிறைகொடுத்தல், 'இறுக் கல் வேண்டிந் நிறையே' கஅ.

இறுக்கும் - தங்கும், 'புலங்கெட விறுக் கும் வரம்பி னூரே' கசு; பண்ணும், 'தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறு க்கும்' கூ.

இறுத்த - தங்கிய, 'சுன்றத் திறுத்த சு ரீஇயினூர்' தைத்த, 'அம்புசென் றிறு த்த' ககூ.

இறும்பு - சிறுகாடு, 'தூங்கிரு ளிறும்பு' கஉசு.

இறை - உயர்ச்சி, 'ஏந்துகொடி யிறைப் புரிசை' கஎ; சந்தையுடையழுன்கை,

'வணங்கிறைப் பணைத்தோள்' ௩௨; தங்குதல், 'ஈர்க்குழாத்தோ டிறை கூர்ந்த' கஙசு; வீட்டின் இறப்பு, 'குறியிறைக் குரம்பை' கஉகூ.

இறைகொள்ளும் - தங்கும், 'தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை' கஎ.

இறைஞ்சிய - தாழ்ந்த, 'குலையி றைஞ்சிய கோட் டாழை' கஎ,

இறைஞ்சுக - வணங்குக, 'இறைஞ்சுக பெரும' சு.

இன்மை - வறுமை, 'இன்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே' ௩.

இன்னா - துன்பம், 'இன்னா வாகப் பிறர்மண் கொண்டு' கஉ.

இன்னீர் - இத்தன்மையையுடையீர், 'இன்னீ ராகலி னினியவு முளவோ' ருஅ.

இன்னேம் - இத்தன்மையையுடையேம், 'இன்னே மாயினேம்' கசக.

இனம் - கூட்டம், 'சுறவினத்தன்ன வாளோர்' கஙு; நிரை, 'வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி' கரு.

இனி - இப்பொழுது, ருஉ; ககஙு; 'இனிநினைந் திரக்கமா கின்று' உசஙு.

இனிய - இனியவைகள், 'இனிய செய்தி' கஉ.

இனைகூஉ - வருந்திக்கூப்பிடும்கூப்பீடு, 'வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவும்' சச.

இனைப்ப - கெடுப்ப, 'வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்ப' உஙு.

ஈ

ஈகை - கொடை, 'தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி' சு; பொன், 'ஈகையங் கழற்கால்' ௩அ; வண்மை, 'ஓம்பா வீகை' அ.

ஈகையரியவிழை - மங்கலியசூத்திரம், 'ஈகை யரிய விழையணி மகளிர்' கஉஎ.

ஈண்டிய - திரண்ட, 'ஈண்டிய மழையென மருளும் பஃறோல்' கஎ.

ஈண்டுசெலல் - ஓங்கிச்செல்லுதல், 'ஈண்டுசெலன் மரபின் ....., ஞாயிறு' உரு.

ஈண்டுதல் - செறிதல், 'ஈண்டகன்கிடக்கை' ககூ; விரைதல், 'ஈண்டுசெலற் கொண்மூ' கசுக.

ஈத்த - வழங்கிய, 'செந்நீர்ப்பசும்பொன்வயிரியர்க்கீத்த' சு.

ஈத்தனை - கொடுத்தாய், 'சாதனீங்கவெமக்கீத்தனையே' ௩க.

ஈப - ஈவார், 'பிறர்க்கீவோர்தமக்கீபவென' கஙசு.

ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, 'கரிபுறவிறகினீமவொள்ளழல்' உஙக.

ஈயும் - கொடுக்கும், 'ஓம்பாதீயுமாற்றலெங்கோ' உஉ.

ஈர்ப்பு - இழுத்தல், 'ஈர்ப்புடைக்கராஅத்தன்னவென்னை' கஂச.

ஈரந்தூர் - ஒரூர்; இஃது ஈரந்தையெனவும் வழங்கும், கஅஂ.

ஈரந்தை - ஈரந்தூர், 'ஈரந்தையோனே பாண்பசிப்பகைஞன்' கஅஂ.

ஈற்று - ஈனுதல், 'பெண்ணீற்றுற்றென' அஉ.

ஈன்மர் - பெறுவார், 'ஈன்மரோவிவ்வுலகத்தானே' எச.

உ

உகந்து-உயரப்பறந்து, 'பல்கனிநசைஇயல்குவிசும்புகந்து' உஂகூ.

உகள - தாவ, 'வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிகுளம்புகள' கரு.

உகுத்த - உதிர்த்த, 'பழனமஞ்ஞையுகுத்தபீலி' கஙு.

உட்க - அஞ்ச, 'உடலுநருட்கவீங்கி' கஎ.

உட்கு-அச்சம், 'உட்குவரவிளங்கி' ருஅ.

உட்கும் - அஞ்சும், 'வானுட்கும்வடிநீண்மதில்' கஅ; 'ஒன்னாருட்குந் துன்னருங்கடுந்திறல்' ௩௩.

உடலுதல் - பகைத்தல், 'உடலருந்துப்பு' உரு; உடல்சினம்' எஉ.

உடலுநர் - மாறுபடுவோர், 'உடலுநருட்க' கஎ.

உடற்றியோர் - சினப்பித்தவர், 'ஓவாதுகூஉநின்னுடற்றியோர்நாடே' ச

உடன்று - கோபித்து, 'உடன்றுநோக்கினன்' கஎ; 'நீ, உடன்றுநோக்கும் வாய்' ௩அ; உடன்றுமேல்வந்த வம்பமள்ளர்' எஎ.

உடுத்த - சூழப்பட்ட, 'அருங்குறும்புடுத்தகானப்பேரெயில்' உக.

உண்கும் - உண்பேம், 'உண்குமெந்தை நிற்காண்குவந்திசின்' கஉரு.

உண்டி - உணவு, 'உண்டிகொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே' கஅ.

உண்மார் - உண்போர், 'புலனுழுதுண் மார்' சசு; உண்ணவேண்டி, 'முந் துவிளையாணர் நாட்புதி துண்மார்' கசுஅ.

உண்மென - உண்ணுமினென்று, 'உண் மெனவிரக்கும் பெரும்பெயர்ச்சாத் தன்' கஎஅ.

உண்மை - உண்டாதல், 'தேய்தலுண் மையும் பெருகலுண்மையும்' உஎ.

உணர்த்திய - துயிலெழுப்ப; 'சேவலே னல் காப்போருணர்த்திய கூஉம்' உஅ.

உணர்ந்து - அறிந்து, 'முன்னமுகத்தி னுணர்ந்து' ௩.

உணவின்பிண்டம் - உடம்பு, 'உண்டி முதற்றேயுணவின்பிண்டம்' கஅ.

உம்பல் - வழித்தோன்றினோன், 'உர வோரும்பல்' கஅ.

உமணர் - உப்புவிற்பார், 'உமணர்வெ ரூஉந்துறை' அச.

உய்த்த - செலுத்திய, 'நேமியுய்த்த' ௩.

உய்தல் - பிழைத்தல், 'உணணாவறுங் கடும்புய்தல்வேண்டி' கஅக.

உய்தி - நீங்குதல், 'செய்திகொன்றோ ர்க்குய்தியில்லென' ௩ச.

உய்ந்தன்று - பிழைத்தது, 'சிதைதலுய் ந்தன்று' உரு.

உயர்ந்திசினோர்-உயர்ந்தோர், 'உயர்ந்த வேட்டத்துயர்ந்திசினோர்க்கு' உகச.

உயரிய - உயர்த்திய, 'ஏற்றுவலனுயரிய .....மணிமிடற்றோனும்' ருசு.

உயவல் - வருத்தம், 'உயவற்பாண' சுகூ.

உயவு - வருத்தம், 'உயவரிய' ௩.

உயவும் - வருந்தும், 'அடுகளிறுயவுங் கொடிகொள்பாசறை' சுகூ.

உயிர் - ஓசை, 'வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்' கஙஅ.

உரவு - வலிமை, 'உரவுச்சினந்திருகிய' உரு.

உரவோர் - வலியோர், 'ஒருதாமாகிய உரவோர்' கஅ.

உரறிய - முழங்கிய, 'கனையெரியுரறிய மருங்கும்' உ௩.

உரறுதல் - ஒலித்தல், 'உருமுரறுகருவி யொடு' கசுக.

உராய் - உலாவி, 'கதவெறியாச்சிவந்து ராய்' ச.

உரீஇய - உரிஞ்சிய, 'கழலுரீஇய திருந் தடி' எ.

உரு - தன் ஆணையாற்பிறரஞ்சும் உட் குடைமை, 'உருவும் புகழுமாகி, சு; 'உருகெழு ஞாயிறு, உரு; 'உரு கெழு முரசம்' ரு௦; வடிவு, 'பெண் ணுருவொருதிற னாகின்று' க; 'உவவு மதியுருவி னோங்கல் வெண்குடை' ௩.

உருப்ப - அழல, 'முலைபொலி யாக முருப்ப நூறி' உரு.

உரும் - இடி, 'பெருமலை விடரகத் துரு மெறிந் தாங்கு' ௩எ.

உரை - புகழ், 'உரைசெல முரசுவெள வி' உசு; 'உரைசாலந்துவஞ் சாத்த னும்' எக.

உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 'போ ர்க்குரைஇ' ௩எ.

உலகம் - தேசம், 'திங்கட்புத்தேடிரிதரு முலகத்து' உஎ.

உலம்வருவோர் - சுழல்வோர்; உலம்வ ரலும அலம்வரல்போல்வதோ ருரிச் சொல், 'வாயாவன்கனிக் குலம்வரு வோரே' உ௦எ.

உலைவு - தரித்திரம், 'உயங்குபடர் வரு த்தமு முலைவுநோக்கி' கரு௦.

உவல் - தழை, 'பாசுவலிட்ட புன்காற் பந்தர்' உசுஉ.

உவலை - தழை, 'பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக்கண்ணி' ருச.

உவவு - உவாநாள், 'உவவுமதி' ௩.

உவித்த - அவித்த, 'சாந்தவிறகி னுவித் தபுன்கம்' கசுஅ.

உழக்கி - கலக்கி, 'அரசுபடவமருழக்கி' உசு.

உழக்கும் - வருந்தும் 'அருந்துயருழக்கு நின் றிருந்திழையரிவை' கசசு.

உழிஞை - கொற்றான்; இது குடநாட் டார் வழக்கு, 'பொலங்குழையுழி ஞையொடு பொலியச்சூட்டி' ரு௦.

உழுபடை - கலப்பை, 'உழுபடை - யூ ன்றுசான்மருங்கி னீன்றதன்பயனே' ௩ரு.

உழுவை - புலி, 'அளைச்செறி யுழுவை யிரைக்குவந்தன்ன' எஅ; 'பேழ்வா யுழுவையை' கரு௨.

உள்ளம் - ஊக்கம்.

உள்ளாற்றுக்கவலை - ஆற்றிடைக்குறை, 'உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழல்' உகசு.

உள்ளி - நினைந்து, 'ஒருதிசை யொருவ னையுள்ளி' கஉக.
உளர - அசைப்ப, 'விரைவளியுளர' கஙஙு.
உளருங்கூந்தல் - விரித்துவருமயிர், உசுo.
உளவாகியர் - உளவாகுக, 'இயைந்த வைக லுளவாகியரோ' ககo.
உளை - தலையாட்டம், 'அலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ' உ.
உளை - தலை, 'மிசையலங்குளைய பனை' உஉ.
உளைய - வெறுப்ப, 'இளைய னிவனென வுளையக்கூறி' எஉ.
உற்க - எரிந்துவீழ, 'திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும்' சக.
உற்கம் - எரிகொள்ளி, சக. (உற்கை)
உறந்தை - உறையூர், 'அறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்து' ஙகூ; 'அறந்துஞ் சுறந்தைப்பொருநனை' ருஅ; 'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை யோனே' சுகூ; 'மாவண் டித்த னுறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலம்' ஙருஉ.
உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 'உறழ்மணியா னுயர் மருப்பின' உஉ.
உறாற்க - உறாதொழிதல் வேண்டும், 'உள்ளடி முள்ளுநோவ வுறாற்கதில்' கஎக.
உறுதி - உற்றகாரியம், 'தாமறி குவர் தமக் குறுதி' சுக.
உறுவர் - எதிர்ந்தவர், 'துப்புறுவர் புறம் பெற்றிசினே' கக.
உறை - நீர்த்துளி, 'உறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே' ஙரு; 'கார்வா னின்னுறை' கசஎ; 'நீண்டுயர் வானத் துறையினும்' ககூஅ.
உறையுள் - உறைதல், 'தாங்கா வுறையு ணல்லூர்' உச; 'உயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை' ருo; 'உறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே' கூசு.
உறையூர் - ஒரூர்; இது சோழர்களுடைய பழைய இராசதானி; இஃது உறந்தையென்றும் கோழியென்றும் வழங்கப்படும்; கஙு, உஎ, சரு, சஎ, எஅ, கஎo, உoஉ, ஙஉக, ஙஉரு, ஙஙக.
உறையூர் ஏணிச்சேரி, கஙு
உறைவி - உறைகின்றவள், 'இன்னாது றைவியரும்படர்களைமே' கசரு.
உன்னம் - உன்னமரம்' 'உன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை' ஙு.

ஊ

ஊக்கம் - மேற்கோள், 'இடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் துரப்ப' அ.
ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார், 'உடலுநரூக்கார்' கஉஉ.
ஊக்கும் - மேற்கொள்ளும், 'வானீர்க் கூக்கும்' கஎ.
ஊங்கணோர் - முன்னுள்ளோர், 'நின்னூங்கணோர் நினைப்பின்' ஙகூ.
ஊங்கு - முன், 'இன்றி னூங்கோ கேளலம்' எசு; 'முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணாவூங்கே' அஅ; 'வென்வே லண்ணற் காணா வூங்கே - நின்னினும் புல்லியேம்' கசக.
ஊசி=உதீசி - வடக்கு, 'ஊசிமுன்னாது' உஉகூ.
ஊதியம் - பயன், 'பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென' உஅ; 'பெற்ற தூதியம்' கருச.
ஊம் - ஊமை; இஃது எண்வகை எச்சத்துளொன்று, 'கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்' உஅ.
ஊர்தி - ஏறப்படுவது, 'ஊர்தி வால்வெள்ளேறே' க.
ஊர்பு - ஊர்ந்து, 'கடலூர் பெழுதரு ஞாயிறு' ருகூ.
ஊரன் - மருதநிலமுடையோன், 'ஊரனென்கோ' சகூ.
ஊழ் - முறைமை, 'ஊழிற்றாகநின் செய்கை' உகூ; 'ஊழ்மாறுபெயர்' கஉரு.
ஊழி - வாழ்நாள், 'அன்ன வாக நின்னூழி' கஙரு.
ஊறு - புண், 'ஊறறியா மெய்யாக்கையொடு' கசுஎ.
ஊன் - தசை, 'ஊன்சோற்றமலை' ஙஙு.
ஊன்றும் - சென்றுதங்கும், 'அகலிரு விசும்பி னூன்றும்' உஉஅ.

எ

எஃகு - வேல்; 'ஒளிறிலைய வெஃகேந்தி' உசு.
எக்கர் - மண்ற்குன்று, 'நல்யாற் றெக்கரேறி' கஎஎ.
எக்கூர்=ஒக்கூர் - ஒரூர், உசஅ.
எடுப்பி - எழுப்பி, 'வைகுதுயி லெடுப்பி' உசஎ.

எண்ணேலை - எண்ணத்தையுடையை, 'நீயே பேரெண் ணேலையே' கஙஅ.

எண்மை - எளிமை, 'இக்குடிப் பிறந் தோர்க் கெண்மை காணுமென' சஙக.

எதிர்ந்த - மாறுபட்ட, 'செய்வினைக்கெ திர்ந்த தெவ்வர்' சு

எதிர்ந்து - எற்றுக்கொண்டு, 'புரவெதிர் ந்து' நிசை; 'போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினே' அசை; மாறுப ட்டு, 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர் ந் தெழுந்த' நிசை; 'போரெதிர்ந்து' அஎ.

எந்திரம் - பொறி, 'திங்களு துழையா வெந்திரப் படுபுழை' கஎஎ.

எந்தை - எஞ்தலேவன், 'எந்தையொடு கிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வர்' கக.

எம்மனோர் - எங்கள், 'எம்மனோர்க்கொ ருதலே லகம்முற்றல' நிசை.

எம்மோன் - எம்முடைய தலேவன், 'எம் மோன் ..... குறவர் பெருமகன்' கநிஎ.

எய்த - அணுக, 'எய்த வந்தனம் யாம்' க0.

எய்மான் - எய்ப்பன்றி, 'எயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசை' கஎஎ.

எய்யாதாகின்று - அறியாததாயிற்று, 'கி ளத்த - லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறு செந் நாவே' கசஅ.

எயில் - பாண்டியநாட்டு ஊர்களுளொ ன்று, 'மன்னெயி லாந்தையும்' எக; மதில், 'எயிற்கதவு' ஙி; 'ஆரெயில்பல தந்து' சு.

எயிற்றி - மறத்தி, 'கருங்க ணெயிற்றி' கநிக.

எருக்கிய - அறைந்துகொண்ட, 'ஊழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' உஙஎ.

எருத்தம் - கழுத்தம், 'இகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்க' க0.

எருத்து - கழுத்து, 'எருத்து வவ்விய புலிபோன்றன' சு.

எருவை - தலைவெளுத்து உடல் சிவந்தி ருக்கும்பருந்து; கழுகுமாம், 'விசும் பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப' சுசு.

எல் - பகற்பொழுது, 'எல்லிடப் படுத் த' கஎ0; விளக்கம், 'எல்லுப்பட வி ட்ட சுடுதி' கசு.

எல்லரி - சல்லியென்னும் வாத்தியம், 'எல்லரி தொடுமின்' கநிஉ.

எல்லை - பகல், 'எல்லையு மிரவு மென் ணுய்' எ.

ஏவ்வி - ஒருவேள், 'மாவே ளெவ்வி - புனலம் புதவின் மிழலே' உசை; இரும் பா ணெக்கற் றலேவன் பெரும்பூட் போரடு தானே யெவ்வி' உஙஙி.

எழில் - உயர்ச்சி, 'மதட்டெழின்மார்பு' கஙி; பெருமை, 'அறுமருப் பெழிற் கலே' உஙி.

எழிலிய - எழில்பெற்ற, 'அம்பகட்டெ ழிலிய செம்பொறி யாகத்து' சுஅ.

எழினி - ஒருவேள்ளல், 'ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற் கூவிளங் கண் ணிக் கொடும்பூ ணெழினியும்' கநிஅ; 'வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினே யொ ள்வாட் பொய்யா வெழினி' உஙo; இவனே எழினி அதியமானென்றும் கூறுவர்.

எழு - கணையமரம், 'காப்புடைய வெழு மூருக்கி' கசை; 'எழுவுறழ் திணிதோ ள்' ஙிஙி.

எள்ளிய - இகழ்ந்த, 'உள்ள மெள்ளிய மடவோன்' எஙி.

எறிச்சிலூர் - இதனை கோளூட்டுள்ள ஊர் களுளொன்று, நிசை, சுஙி, கசுஎ.

எறித்தல் - உறைத்தல், 'நாடுசுடு கமழ் புகை யெறித்த லானே' சு.

எறிதல் - அடித்தல், 'எறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன' அஙி.

எறிந்த - அறைந்த, 'வீளங்குபொன் னறை நலங்கிளர் பலகை' கநிக; க டைந்து செறிக்கப்பட்ட, 'யானை வா ன்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக் கோ னிறை துலாம்' ஙிஙி.

எறிந்து - வெட்டி, 'எறிந்துகளம் படுத் த வேந்துவாள்' கஙி.

எறியா - முறித்து, 'களிறே - கதவெறி யாச் சிவந்து' சு.

எறுழ்முன்பு - மிக்கவலி, 'தோல்பெய ரிய வெறுழ்முன்பு' எ.

என்குவை - என்று வினவுவாய், 'இவ ன்வா ரென்குவையாயின்' கஙி.

என்றூழ் - கோடை, 'வெண்கிடை - யென்றூழ் வாடுவறல்' எநி; 'வளம ழை மாறிய வென்றூழ்க்காலே' கசுஙி.

என்னூஉம் - சிறிதும், 'என்னூஉங் கடிமரந் தடித லோம்பு' நிஎ.

ஏன்னே - என்னிறைவன், 'அணங்கருங் கடிந்திறலென்னே' எஅ; 'நிலாயெர

டு வரூஉ மென்னைக்கு' உசூஉ.
எனவ - என்னுடையன சிலவார்த்தை, 'எனவ கேண்மதி' ௩௫.

ஏ.

ஏணி - எல்லை, 'நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக' ௩௫; 'முந்நீ ரேணி' கஙஎ.
ஏத்தி - வாழ்த்தி, 'முன்றுறை நுண்பல மணலினு மேத்தி' கஙசு.
ஏத்துகம் - புகழ்வோம், 'ஏத்துகம் பல வே' க0.
ஏதின்மாக்கள் - அயலோர், 'ஏதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது' ௫அ.
ஏந்திய - ஓங்கிய, 'நிலனேந்திய விசும்பு' உ.
ஏமம் - காவல், 'எல்லா வுயிர்க்கு மேமமாகிய' க; 'ஏம முரச மிழுமென முழங்க' ௩.
ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட, 'அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்' க0க.
ஏமாந்து - இன்புற்று, 'காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப' ககஅ.
ஏமுற்று - இன்பமுற்று, 'ஏமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்கு' அச.
ஏய்ப்ப - ஒப்ப, 'அல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்ப' ௩௩.
ஏர்தல் - எழுதல், 'ஏர்தரு சுடரின்' கரு௫.
ஏறு - இடபம், 'ஊர்தி வால்வெள் ளேறே' க; இடி, 'அதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்கு' கசு0; எறிதல், 'பருந்தி னேறு குறித்து' சஙு.
ஏறை - ஏறைக்கோன், 'பெருங்க னாடனெம் மேறைக்குத் தகுமே' கரு௭.
ஏனல் - தினை, 'ஏனல் காப்போர்' உஅ.

ஐ.

ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 'ஐயவி புகைப்பவும்' கூஅ.
ஐயூர் - ஒரூர், உக, ௫க, உஉஅ, ௩கச.
ஐவனம் - மலைநெல், 'ஐவனம் வித்தி' கரு௩.

ஒ.

ஒக்கல் - சுற்றம், 'இல்லோ ரொக்கற் றலைவ' கரு.
ஒக்கலை - சுற்றத்தையுடையை, 'பெரும்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை' சுகூ.
ஒக்கூர் - ஒரூர், உஎகூ.
ஒசிய - முறிய, 'இருதலை யொசிய வெற்றி' அ0.
ஒடியா - இடையறாத, 'ஒடியா முறையின்' உகூ.
ஒடுக்கம் - ஒடுங்கியநிலை, 'வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்' உரு௩.
ஒடுங்கா - மடியாத, 'ஒடுங்கா வுள்ளத்து' அ.
ஒண்மை - விளக்கம், 'ஒள்ளழல்' கக.
ஒத்தி - ஒப்பை, 'யாங்கன மொத்தியோ' அ.
ஒதுக்கு - இயங்குதல், 'ஒதுக்கின் றிணி மணற் புதுப்பூம் பள்ளி' ௩௩; நடை, 'தகைமெல் லொதுக்கின் வளைக்கை விறலி' கஙரு.
ஒதுங்கி - நடந்து, 'கோல்கா லாகக் குறும்பல் லொதுங்கி' கரு௩.
ஒப்ப - தக, 'ஒப்ப நாடி' க0.
ஒய்யென - விரைய, 'ஐயவிப் புகையுந் தாங்கா தொய்யென' கூஅ.
ஒரா - தப்பாத, 'நிலைக்கொராஅ விலக்கம்' ச.
ஒரீஇ - தப்பி, 'கூருகிர்ப் பருந்தி னேறு குறித்தொரீஇ, சஙு; நீங்கி, 'சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ' உகூ; 'பெருநல் யாணரி னொரீஇ' ௫உ; 'தென்புலங் காவலி னொரீஇ' எக.
ஒருசார் - ஒருபக்கம், 'ஒருசா ரருவி யார்ப்ப' ககரு.
ஒல்கல்-தளர்தல், 'ஒல்க லுள்ள மொடு' கஙரு.
ஒல்லாய் - உடம்படாய், 'பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே' ௩க.
ஒல்லான் - உடன்படான், 'ஈண்டவ ரடுதலு மொல்லான்' எஅ.
ஒல்லையூர் - ஒரூர்; இது பெருஞ்சாத்தனுடையது, 'முல்லையும் பூத்தியோவவ னொல்லையூர் நாட்டே' உசஉ.
ஒலிக்குந்து - தழைக்கும், உம் - உந்தாயிற்று, 'கழைக்கரும்பி னொலிக்குந்து' கஙஎ.
ஒலித்தல்-தழைத்தல், 'ஒலிநெடும் பீலி' ௫0.
ஒலிபு - தழைத்து, 'தோடொலிபு நந்தி' கஉ0.
ஒலிமென்கூந்தல் - தழைத்த மெல்லிய கூந்தல், கசசு.
ஒலியல் - தழைத்தல், 'ஒலியற் கண்ணி' உ0க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலை, உ0உ.
ஒலியன்மாலை - வளையமாலை, 'ஒலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடி' எசு.
ஒழிய - சாக, 'ஈரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழிய' உ.
ஒழுக - நடக்க, 'வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுக' அ.
ஒழுகை - வண்டி, 'உப்போ யொழுகை' ககசு.
ஒளித்தி - ஒளிப்பாய், 'மலைமறைந் தொளித்தி' அ.
ஒளிர்வரூஉம் - விளங்கும், 'கண்ணொளிர் வரூஉங் கவின்சா பத்து' எ.
ஒளிறுதல் - விளங்குதல், 'ஒளிறுவாண் மன்னர்' கஎஎ.
ஒற்றி - சாய்த்து, 'திருந்தரை நோன் வெளில் வருந்த வொற்றி' சச.
ஒற்றிய - வீழ்த்த, 'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பின்' உகூஎ.
ஒறுத்தி - தண்டஞ்செய்வை, 'அத்தக வொறுத்தி' க0.
ஒன்றாது - பொருந்தாது, 'நிரயங் கொள்பவரோ டொன்றாது' ரு.
ஒன்றுபட்டு - ஒருபெற்றிப்பட்டு, 'ஒன்றுபட்டு வழிமொழிய' கஎ.
ஒன்னாதோர் - பகைவர், 'இன்னாய் பெருமநி னொன்னா தோர்க்கே' கூச.
ஒன்னார் - பகைவர், 'ஒன்னார் நாடுசுடு கமழ்புகை' சு.

ஓ.

ஓக்கிய - எடுக்கப்பட்ட, 'பொருநர்க் கோக்கிய வேலன்' சுகூ.
ஓங்கல் - உயர்தல், 'ஓங்கல் வெண்குடை' ரூ.
ஓச்சி - எடுத்து, 'மதனுடை முழவுத் தோ ளோச்சி' ரு0.
ஓடை - யானை நெற்றிப்பட்டம், 'பொன்னோடைப் புகரணிநுதல்' ரூ; 'ஒன்னார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு' கஉசு; 'நோன்பக டொளிதிக ழோடை பொலிய' கசுக.
ஓப்புநர் - ஓட்டுவோர், 'நெல்விளை கழனிப் படுபுள் ளோப்புநர்' உகூ.
ஓம்பா - பாதுகாவாத, 'ஓம்பா வீகை' அ.
ஓம்பாது - பாதுகாவாது, 'ஓம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ' உஉ; 'ஓம்பாது கடந்தட்டு' ச0.
ஓம்புற்ற - பாதுகாத்த, 'பிறரோம் புற்ற மன்னெயில்' ச0.
ஓய்தல் - செலுத்துதல், 'உப்போ யொழுகை' ககசு.
ஓர்க்கும் - செவிதாழ்த்துக் கேட்கும், 'இரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்' கருஎ.
ஓராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட, 'ஓராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே' கசு.
ஓரி - ஒருவள்ளல், 'கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்' கருஅ; இவனை வல்விலோரியென்றுங்கூறுவர். தேன் முதிர்ந்தாற்பரக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலையுமாம், 'அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து - திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே' க0கூ.
ஓரியர் - சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதரரும் நாகருமென்பர், 'விண்பொரு நெடுங்குடைக் கொடித்தே ரோரியர்' கஎரு.
ஓரை - மகளிர்விளையாட்டு, 'ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்' கஎசு.
ஓவாது - ஒழியாது, 'ஓவாது கூஉம்' ச.

க.

கங்கை - ஓராறு, 'மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக், கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்கு' கசுக.
கசடு-அழுக்கு, 'கசடீண்டு காட்சி' உகச.
கசிந்து - இன்புற்று, 'மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ' ககூ.
கசிபு - இரங்கி, 'கசிபு கைதொழாஅ' உசு0.
கசிவு - இரக்கம், 'கண்பொறி போகிய கசிவோடு' கசுக; வியர்ப்பு, 'கசிவுற் றவென் பல்கிளையொடு' கஙசு; 'பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை' கசு0.
கஞல-நெருங்க, 'புதுமலர் கஞல' கசஎ.
கட்கும் - களையும், 'ஆம்பலொடு கட்கும்' சுக.
கட்சி - காடு, 'கட்சி மஞ்ஞையின்' சு0; சேக்கை, 'கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு' கருஎ; புகலிடம், 'கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு' உ0உ.
கடந்து - அழித்து, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' கக; எதிர்நின்றழித்து, 'ஓம்பாதுகடந்து' ச0; எதிர்நின்று,

'ஆலங் கானத் தமர்கடந்து' ௨௩; 'களம்புகு மல்லற் கடந்து' அ௦; வஞ்சியாதெதிர்நின்று, 'கடந்தடு தானைச் சேர லாதனை' அ.

கடம்பு - ஒருமரம், 'கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியல்' ௨௩.

கடவன் - கடப்பாடாகவுடையன், 'கடவன் பாரி கைவண் மையே' க௦௬.

கடறு - சுரம், 'இருங்கடறு வளைஇய குன்றம்' கச௦; மலைச்சாரல், 'கடறு மணிகிளர' ௨௦௨.

கடன் - கிரியை, 'அந்தி யந்தண ரருங் கட னிறுக்கும்' ௨; தென்புல வாழ் நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்' ௬.

கடாம் - யானைமதம், 'கமழ்கடாத்து... .....யானை' ௩.

கடி-காவல், 'கடியுடை வியனகர்' ௬௫; விரைவு, 'எம்மம்பு கடிவிடுதும்' ௬; விளக்கம், 'அருங்கடிப் பெருங்காலை' கசுசு.

கடிந்து-போக்கி, 'கொடிதுகடிந்து' கஎ.

கடிப்பு - முரசடிக்குங்குறுந்தடி, 'முரசுகடிப் பிகுப்பவும்' க௫அ.

கடுக்கும்-ஒக்கும், 'அவிரறல் கடுக்கும்' ௨௫.

கடுங்கண்ண - வன்கண்மையையுடைய, 'கடுங்கண்ண கொல்களிற்றால்' கச.

கடுங்கள்-அழன்றகள், 'இன்கடுங் கள்ளி னாமூர்' அ௦.

கடுப்ப - ஒப்ப, 'உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்' ௬௦.

கடும்பகல் - விளங்கியபகற்பொழுது.

கடும்பசி - மிக்கபசி, 'கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு' ௨௩௦.

கடும்பு - சுற்றம், 'சேர்ந்தவர்கடும்பார்த்தும்' ௨௨; 'உடும்புரித்தன்னவென் பெழுமருங்கிற்கடும்பின்' ௬அ.

கடுமான்கோதை - சேரமான்குட்டுவன் கோதை, 'கவிகைவண்மைக்கடுமான் கோதை' ௫௪.

கடுவளி - பெருங்காற்று, 'கடுவளிதொகுப்ப வீண்டிய' ௫௫.

கடைஇ - முடுகி, 'கூழுஞ்சோறுங்கடைஇ' கசு௦.

கடைஇய-செலுத்திய, 'களிறுகடைஇய தாள்' ஏ.

கண் - அசைநிலை, 'மீன்கணற்று' க௦௬; கரும்பின்கண், 'ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ' ௩௫.

கண்ட - மனத்தான் ஆராய்ந்தறுதியிடப் பட்ட, 'நீமெய்கண்ட தீமைகாணின்' க௦.

கண்டன்று - கண்டது, 'வாழக் கண்டன்று மிலமே' ௬க.

கண்டிகும் - கண்டேம், 'மள்ளற்கண்டிகும்' ௨௫க.

கண்டிசின் - கண்டேன், 'இனிது கண்டிசிற் பெரும' ௨௨.

கண்டீரக்கோன் - கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளி, 'வண்புகழ்க் கண்டீரக்கோனாதலின்' க௫க.

கண்டுயின்று - கண்மறைந்து, 'நூல்விரித்தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று' க௫௬.

கண்ணி - தலைமேற்சூடப்படுமாலை, 'கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை' க; மாலை, 'மெல்லிணர்க்கண்ணி மிலைந்தமைந்தர்' ௨௪.

கண்ணுறை - மேலீடு, 'புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக' ௬க; மேலேதூவுவது, 'அடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில அரிசி வேண்டினே மாக' கச௦.

கண்ணோடிய-இரங்கிய, 'கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை' க௬.

கணிச்சி - ஓர் ஆயுதம்; குந்தாலியென்றும் மழுவென்றுஞ்சொல்லுவர்; 'மருந்தில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்து' ௪௨; மழுவாயுதம், 'மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனும்' ௫௬; 'கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்' க௬௫.

கணை - அம்பு, 'வெய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்' க௩.

கதம் - சினம், 'கதநாய் வேட்டுவன்' ௩௩.

கதழும் - ஓடும், 'கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை' ௨௦௨.

கதிர் - கிரணம், 'பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே' அ; சுடர், 'தண்கதிர் மதியம்,' 'ஒண்கதிர் ஞாயிறு' ௬.

கதூஉம் -, கவரும், 'பூக்கதூஉ மினவாளை' கஅ; 'சுடர்நிழற் கதூஉங் கடுமுரண் முதலை' ௩௭.

கந்தம் - தூணம், 'கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட' ௫௨.

கந்தாரம் - மது, 'தெறிப்ப விளைந்த தீங்கந் தாரம்' ௨௫அ.

கந்து - கம்பம், 'கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானை' கஎஅ; 'களிறு - கந்து சேர்பு நிலைஇ வழங்க' உஉ; தறி, 'நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றாவே' ருஎ; பறறுக்கோடு, 'மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த நீள்கழன் மறவர்' கூகூ; 'நட்புக் கந்தாக' உகஎ.

கபிலர் - சங்கப்புலவருளொருவர்; இவர் அந்தணர்; 'புலனழுக் கற்ற வந்தணாள, னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்' கஉசு; 'பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய, மையணி நெடுவரை' கஎச.

கம்பலை - ஆரவாரம், 'அழுவிளிக்கம்பலை' எ.

கமழ - பரக்க, 'வியலிடங் கமழ விவணிசை யுடையோர்க்கு' ருo.

கயம் - நீர்நிறைந்தபள்ளம், 'கயத்திட்டவித்து' கஙஎ.

கரக்கினும் - மறைக்கினும், 'தன்னுளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்' க.

கரகம் - குண்டிகை, 'நீரற வறியாக் கரகத்து' க.

கரப்பு - மறைத்தல், 'கரப்பி லுள்ளமொடு' ஙச.

கராம் - முதலை, 'ஈர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன வென்னை' கoச; முதலையுள் ஒருசாதி, 'கராஅங் கலித்த குண்டு கண் ணகழி' ஙஎ.

கரிகால்வளவன் - ஒருசோழன், 'களியியல் யானைக் கரிகால் வளவ' சுசு.

கரு - கருப்பம், 'மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்' ஙச; முட்டை, 'புறவுக் கருவன்ன புன்புலவரகு' ஙச.

கரும்பனூர் - ஓரூர், ஙஅச.

கருமை - வலிமை, 'கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' ஙூ; 'கருங்கைக் கொல்லன்' உக.

கருவி - தொகுதி, 'கருவி வானம்' கருகூ.

கருவூர் - இது சேரர்களுடைய இராசதானிகளுளொன்று; இது வஞ்சியெனவும் வழங்கும், கக, கஙூ, ஙஉ, ஙசு, எஅ, கசுஅ, உகக.

கலக்குற்றன்று - கலக்கமுற்றது, 'பெருங்கலக் குற்றன்றால்' சக.

கலப்பை - முட்டுக்கள்; யாழுமாம், 'காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை' உoசு.

கலம் - ஆபரணம், 'செய்வுறு நன்கலம்' சு; குப்பி, 'யவனர் - நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்' ருசு.

கலவம் - மயிற்பீலி, 'கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி' கஙஙூ.

கலாம் - போர், 'புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்' சுகூ.

கலாவ - கலக்க, 'தண்சிதர் கலாவப் பெய்யினும்' கoரு.

கலி - ஓசை, 'கலிகெழு கடவுள்' ருஉ; செருக்கு, 'வெள்ளுளைக் கலிமான்' கரு; 'கலிமான் வளவ' ஙகூ; 'கதழ்பரிய கலிமாவும்' ருரு; தழைத்தல், 'கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' சுசு.

கலிச்சும்மை - மிக்க ஆரவாரம், 'கலிச்சும்மை வியலாங்கண்' உஉ.

கலித்த - செருக்கிய, 'கராஅங் கலித்த' ஙஎ; தழைத்த, 'தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை' உச; மிக்க, 'மானினங் கலித்த மலை' கஙஅ.

கலுழ்ந்து - கலங்கி, 'உண்கண்-கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி' கசச.

கவ்வை - எள்ளிளங்காய், 'கவ்வை கறுப்ப' கஉo.

கவசம் - மெய்புகு கருவி, 'புலிநிறக் கவசம்' கஙூ.

கவர்பு - கவர்த்து, 'அந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்ட' ஙரு; கவர்ந்து, 'விளைவயல் கவர்பூட்டி' கசு.

கவலை - கவர்ததவழி, 'துன்னருங் கவலை' ஙூ.

கவான் - மலைப்பக்கம், 'விறல்வரைக் கவான்' கருக.

கவிகண்ணோக்கு - கையாற்கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற்குறித்துப்பார்க்கும்பார்வை, 'கவிகண் ணோக்கின்..... ஆடவர்' ஙூ.

கவிகுளம்பு - கவிந்தகுளம்பு, 'வெள்ளுளைக்கலிமான் கவிகுளம் புகள்' கரு.

கவிகை - இடக்கவிந்தகை, 'கவிகை வண்மைக் - கடுமான் கோதை' ருச.

கவினிய - அழகுபெற்ற, 'ஆசினி கவினிய பலவின்' கருஅ.

கவினை - ஒளியையுடையாய், 'செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை' ச.

கவுள் - கன்னம், 'களிறுகவு ளடித்த வெறிகல்' கூ0.

கவைஇய-அகத்திட்ட, 'ஆரங் கவைஇய மார்பே' கக.

கவைமுள் - வேலமுள், 'கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' கூஅ.

கழங்கு - கழற்சிக்காய், 'மகளிர் - பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடும்' கூசு.

கழல் - ஒருகொடி, 'கழற்கனிவகுத்த' கஎ; வீரகண்டை, 'தாள் - களங்கொளக் கழல்பறைந்தன' சு.

கழனி - வயல், 'கழனி யுழவர்' கக.

கழாத்தலை - கழாத்தலையாரென்னும் சங்கப்புலவர்; 'நும்போ லறிவு ணுமரு ளொருவன், புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை, யிகழ்ந்தன் பயனே' உ0உ.

கழால் - கீழுதல், 'ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்' கூச; களைதல், 'களைகால் கழாலின்' கஉ0.

கழி - காம்பு, 'தோல் கழியொடு பிடி செறிப்பவும்' கூஅ.

கழிப்பி - மூடித்து, 'மூவேழ்துறையு மூறையுளி கழிப்பி' கருஉ.

கழிய - இறப்ப, 'மாணிழை மகளிர் காணினர் கழிய' எஅ.

கழியும் - இறக்கும், 'ஆநெர் கழியுமிவ் வுலகத்து' உக.

கழுமிய - கலந்த, 'ஆத்தரக் கழுமிய திகளன்' உருஅ.

கழுவாய் - போக்கும்வழி, 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென' கூச.

கழுஉ - கழுவி, 'கழுஉவிளங் காரம்' கக.

களம் - போர்க்களம், 'ஈரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழிய' உ; யர்கசாலே, 'பூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்' கரு.

களரி - களர்நிலம், 'கள்ளி போகிய களரியும் பறந்தலே' உஉரு.

களிறு - ஆண்பன்றி, 'களிறுமேல் கொள்ளவும்' சக; யானை, 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிஞிசும்பு நிழற்றும்' கூ.

கறங்க - ஒலிப்ப, 'சிலைத்தார் முரசங் கறங்க' கூசு.

கறி - மிளகுகொடி, 'கறிவள ரடுக்கத்து' ககூஅ.

கறிக்கும் - தின்னும், 'மடப்பிணை..... வேலை வெண்பூக் கறிக்கும்' உகூ.

கறுழ் - குதிரைமுகக்கருவி, 'மாவே,... கறுழ்பொருத செவ்வாயான்' சு.

கறை - கறுப்பு, 'கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று' க.

கறையடியானை - கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானை, ஙஅ, கஙரு.

கன்மார் - கற்பார், 'இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மார்' கசுகூ.

கனலி - சூரியன், 'அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினும்' கூரு; 'வெங்கதிர்க் கனலி தற்றவும்' சக.

கனை - மிகுதி, 'கனையெரி யுரறிய மருங்கும்' உகூ.

கா.

கா - சோலை, 'கடிமரங் தளங்கிய காவும்' உகூ; தோட்டமை, கo0கூ.

காண்கு - காண்பேன், 'காண்கு வந்திசிற் பெருமை' கஎ; எந்தைகிற் காண்குவந் திசினே' கஉரு.

காண்பு - காட்சி, 'கார்ப்பெய றலிய காண்பின் காலே' ககக.

காப்பினை - காவலையுடையை, 'விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை' உ0.

காப்பு - காவல், 'காப்புடைய வெழு முருக்கி' கச.

காமர் - அழகு, 'காமர் - வண்ண மார்பு' க.

காய்தல் - லிடாய்த்தல், 'காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே' உருஅ.

காய - காவிய = சுமந்த, 'சுவலழுந்தப் பலகாய' ககக.

காயம் - ஆகாயம், 'வறிதுநிலைஇய காயமும்' உ0, கo0.

கார் - கார்காலம், 'கண்ணி கார்கறுங் கொன்றை' க.

காரியாறு - ஓராறு, சஎ.

காரெஞ்சுக்கல் - புல்லென்றசுற்றம் 'காரெ ஞெக்கற் கடும்பசி யிரவல்' கசக.

காரை - ஒருசெடி, 'முட்காற் காரை முதுபழன்' உருஅ.

காலம் - முடிவு, 'ஞாலங் காக்குங் கால முன்பின்' ருசு.

காலமுன்ப - காலன்போலும் வலியையுடையோய், 'கால முன்பநிற் கண்டனென்' உக.

காவல் - காக்கப்படுந்தேயம்; ஆகுபெ 'யர், 'காவல் - குழவி கொள்பவரி னேம்புமதி' இ.

காவலர் - காக்கும் அரசர், 'வையங் காவலர்' அ.

காவிரி - ஒருநதி, 'அந்தண் காவிரி வந் திகவர் பூட்ட' கூடு; 'மிக்குவரு மின் னீர்க் காவிரி' சுக; 'நீயே தண்பு னற் காவிரிக் கிழவனே' இஅ; 'புனி றுதீர் குழவிக் கிவிற்றுமூலை போலச், சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்' சுஅ; 'பொன்படு நெடுவரைப் புய லேறு சிலப்பிற், பூவிரி புதுநீர்க் கா விரி புரக்குந், தண்புனற் படப்பை' கசுசு; 'கரைபொருது, இரங்குபுன னெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி, மல்ல ணன்னாட்டு' கஎச; 'கோடை யாயி னுங் கோடி.....காவிரி புரக்கு நன் னாடு' சுகசுக; 'முழங்குநீர்ப் படப் பைக் காவிரிக் கிழவன்' சுகசுக.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழநாட்டில் கடற்கரைக்கண் இருந்ததோர் பழை யநகரம், இஎ, இஅ, கஎக, கூடுங.

காழ் - கம்பம், 'வெளிறி னேன்காழ்ப் பணைநிலை முனை இ' உங; காம்பு, 'கண்டிர னேன்காழ் திருத்தி' கூடு; நாராசம், 'கயத்துவாழ் யானை காழ் கோத் தன்ன' எ0; முத்துவடம், 'மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழாரம்' கடுo; விதை, 'அணில்வரிக் கொடு ங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட - காழ்' உசசு.

காழகம் - ஆடை, 'காழக நீப்பவும்' சுக.

கான் - காடு, 'கானக நாடனே' இ.

கானப்பேர் - காளையார்கோயில்; இது பல சிற்றரண்களையுடையதோர் பே ரரண்; இதன்தலைவன் வேங்கைமார் பன்; இவனைவென்று இதனைக்கைக் கொண்டான் உக்கிரப் பெருவழுதி, 'அருங்குறும் புடுத்த கானப் பேரெ யில், ... வேங்கை மார்ப னிர ங்க' உக; கூசுஎ.

கானல் - கடற்கரை, 'நிலவுமணல் விய ன்கானல்' கஎ; 'கானற் கழியுப்பு மூகந்து' சுo.

கி.

கிடப்பி - கிடத்தி, 'பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி' கூக.

கிடை - கெட்டி, 'அறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை' எடு.

கிண்கிணி - சதங்கை, 'கிண்கிணி கலை ந்தகா லொண்கழ லொருட்டி' எஎ.

கிணை - உடுக்கை, 'நுண்கோற் றகை த்த தெண்கண் மாக்கிணை' எ0; போ ர்ப்பறை, 'பாடின் றெண்கிணை கறங் க' எசு; தெண்கிணை கறங்கச்சென் ருண்டட் டனனே' எஅ.

கிணைமகள் - விறலி, 'கிணைமகட் கெளி தாற் பாடினள் வரினே' ககக.

கிணைமகன் - கிணையென்னும்பறையை யுடையவன், 'இரும்பறைக் கிணைம கன்' கூஅஅ.

கிணைவன் - கிணைமகன், 'கொன்வரல் வாழ்க்கைகின் கிணைவன்' கூஎக.

கிழவோன் - உரித்தாந்தன்மையையுடை யோன், 'விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே' கஙக.

கிழித்த - இன்ற, 'குறுமுயற் கொழுஞ் சூடு கிழித்த வொக்கலொடு' கூச.

கிள்ளி - ஏறுதி இருக்கிள்ளி, 'கழல் புனை திருந்தடிக் கடுமான் கிள்ளி' கசுஎ. சோழன்.

கிள்ளிவளவன் - சோழன் குளமுற்றத் துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், 'உரு கெழு பசும்பூட் கிள்ளி வளவன்' சுக; 'கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி' எ0.

கிளை - இனம், 'கிளைபுகலத் தலைக்கூடி யாங்கு' கஎ.

கிளைப்பின் - இளநின், 'கேழ லுழுத வி ருஞ்சேறு கிளைப்பின்' கஎசு.

கிளையை - கிளைமையை யுடையோய், 'கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோ ற்கென' கசச.

கீ.

கீழ்மடை - கடைமடை, 'அரிநர் கீழ் மடைக் கொண்ட வாளையும்' சூஉ.

கீள்வது - உடைவது, 'சிறுகுளங் கீள் வது மாதோ' ககஅ.

கு.

குச்சு - குச்சுப்புல், 'குச்சி னிலைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்' உடுஎ.

குட்டம் - ஆழம், 'இருமுந்நீர்க் குட்ட மும்' உ0; 'நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து' உசங.

குட்டுவன் - சோழியவேனாதி திருக்குட்டுவன், 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வசய்வாட் குட்டுவன்' ௩௪௩.

குடக்கு - மேற்கு, 'வெண்டலைப் புணரிக் குடகடல்' உ; 'குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்துக் குடக்கும்' சு.

குடகமலை - மேற்றிசையின்கண்ணதோர் மலை, 'குடாஅது பொன்படு நெடுவரை' கசுசு.

குடர் - நரம்பு, 'அரிக்குட ரரியின் யாமை மிளிர' உசகூ.

குடவாயில் - ஓரூர், எச, உசஉ.

குடவர் - குடநாட்டார், 'வரையா வீகைக் குடவர் கோவே' கஎ.

குடாது - மேற்கின்கண்ணது, 'குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்' சு.

குடிஞை - பேராந்தை, 'கடுந்துடி குடிஞையோ டிரட்டும்' கஎ௦.

குடுமி - பாண்டியன் பல்யாகசாலைமுது குடுமிப்பெருவழுதி, 'குடுமிக் கோமாற் கண்டு நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே' சுச.

குடுமித்து - முடிபையுடைத்து, 'கொண்ட குடுமித்தித் தண்பணை நாடே' ௩உ.

குடை - பனையோலையாற்செய்யப்படும் ஒருவகை உண்கலம், 'இரும்பனங் குடையின் மிசையும்' கஎஎ.

குண்டு - ஆழம், 'குண்டகழி' கச; 'குண்டுசுனை' ககசு.

குணக்கு - கிழக்கு.

குணாது - கிழக்கின்கண்ணது, 'குணாது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்' சு.

குணில் - முரசடிக்கும் குறுந்தடி, 'குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி' கசஙூ.

குதிரை - ஒருமலை, 'ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற், கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியும்' கருஅ; 'ஊராக் குதிரைக் கிழவ' கசுஅ.

குப்பை - திரட்சி, 'குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த' உச.

குமணன் - ஒருகொடையாளி, 'குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண' கருகூ; 'நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்' கசு௦; 'திருந்துவேற் குமணன்' கசுஙூ; 'நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண' கசுச.

குமரி - கன்னியாறு, 'தெனாஅ துருகெழு குமரி' சு; 'தென்குமரி', கஎ; 'குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி' சுஎ.

குய் - தாளிப்பு, 'கமழ்குய் யடிசில்' க௦; 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்' கஉஎ.

குரம்பை - சிறியமனை, 'குறியிறைக் குரம்பை' கஉகூ.

குரல் - ஏழுநரம்பில் முதற்றானம், 'குரல்புணர்சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்' கக; கதிர், 'மரனணி பெருங்குர லனையன்' கஙஅ; தோகை, 'பரூஉக்குரற் சிறுதினை' கசுஅ.

குரவை - குரவைக்கூத்து, 'சினமாந்தர் வெறிக்குரவை - யோத நீரிற் பெயர்பு பொங்க' உஉ.

குரிசில் - தலைவன், 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்' கச.

குரீஇ - குருவி, 'குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம்' ககூ; 'தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகூ டேய்ப்ப' உஉரு.

குரும்பை - பனைநுங்கு, 'இரும்பனையின் குரும்பைநீரும்' உச.

குரூஉ - கனம், 'பசுமட் குரூஉத்திரள் போல' ௩உ.

குலவு - வளைவு, 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கக.

குவவு - திரட்சி, 'ஓங்குமணற் குவவுத் தாழை' உச.

குவளை - செங்கழுநீர், 'நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்' சஉ; 'குண்டுசுனைப் பூத்த குவளை' ககசு. நீலம், 'தடவு வாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை' க௦ரு.

குவை - குவிவு, 'குவையிருங் கூந்தல்' உரு.

குவைஇய-திரண்ட, 'கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பின்' ககஅ.

குழவி - குழந்தை, 'தாயி றூவாக் குழவி போல' ச.

குழவிகொள்பவர் - குழந்தையை வளர்ப்போர், 'குழவி கொள்பவரி னோம் புமதி' ரு.

குழிசி - பானை, 'இருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்ப' சுரு.

குழீஇ - திரண்டு, 'கொண்மூ வேண்டு வயிற் குழீஇ' கசுக.

குழை - தளிர், 'பொலங்குழை யுழிஞை' ரு௦.

குழைப்ப - தளிர்ப்ப, 'முளிபுற் கானங் குழைப்ப' கசுo.
குளவி - பீலிமல்லிகை, 'அடைமல்குகுளவி' கo ; 'கூதளங் கவினிய குளவி முன்றில்' கசுஅ.
குளிப்ப - மேல்விழுந்து உள்புக, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.
குற்ற - பறித்த, 'குற்ற குவளை' சஉ.
குற்றுதல் - குறுதல், 'குற்றுறு வுலக்கை' உஉ.
குறித்து - கருதி, 'நீரழுவ நிவப்புக் குறித்து' கச.
குறியெதிர்ப்பை - குறித்த எதிர்ப்பை, 'நெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி' ககூக.
குறுகி - அணுகி, 'இடையின்று குறுகி' நிசை.
குறுங்கோழியூர் - ஓரூர், கஎ, உo, உஉ.
குறுநணி - அணிமை, 'நம்முட் - குறுநணி காண்குவ தாக' உoக.
குறும்பறை - பேடை, 'உயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ' சுஎ.
குறும்பு - அரண், 'குறும்பல் குறும்பிற் றதும்பவெரி' கஎஎ; குறும்பர், 'குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்' கூஎ. சிற்றரண், 'குரூஉக்களிற்றுக் குறும்பு டைத்தலின்' கூஎ.
குறுமகள் - மனைவி, 'மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச் செல்வல்' ககஙூ.
குறுமாக்கள் - சிறுபிள்ளைகள், 'ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்' கூச.
குறை - முடிக்கப்படும்பொருள், 'பயக்குறை யில்லெத்தாம் வாழு நாளே' கஅஅ.
குன்றினும் - குறையினும், 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்' ஙூறு.
குன்று - சிறுமலை, 'குன்றுமலை காடுகாடு' கஎ ; 'குன்றுதூ வெறியு மரவம் போல' உகக ; பக்கமலை, 'அம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றின்' கடo.
குன்றூர் - ஓரூர், ஙூஅ.

கூ.

கூஉம் - கூப்பிடும், 'ஓவாது கூஉநின் னுடம்றியோர் காடே' சீ ; கூவும், 'சேவல்..... ஏனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉம்' உஅ.
கூகை - கோட்டான், 'வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி' உஙூஅ.
கூடல் - மதுரை, 'தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே' நிஅ.
கூடலூர் - ஓரூர், உஉக.
கூடு - நெற்கூடு, 'கூடு வியனகர்' கசுஅ.
கூதளம் - கூதாளி, 'கூதளங் கவினிய குளவி முன்றில்' கசுஅ.
கூம்பு - பாய்மரம், 'கூம்பொடு மிசைப் பாய் கரையாது' ஙூo.
கூர் - மிகுதி, 'கூரி லாண்மை' எநி.
கூழ் - சோறு, 'கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்' எo; பொருள், 'ஏத்தினர் தருஉங் கூழே' கஉஉ.
கூழை - பின்படை, 'கூழைதார் கொண்டு' அஅ ; மயிர், 'கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்' சுக.
கூளியர் - ஆறலைகள்வர், 'குரங்கன்ன புன் குறுங்கூளியர்' ஙசுசு ; மறவர், 'கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்' உஙூ.
கூற்றம் - நாட்டின் ஒருபாகம், உச ; யமன், 'மருந்தில்கூற்றத்து' ஙூ.
கூற்று - யமன், 'உயிருண்ணுங் கூற்றுப் போன்றன' ச.

கெ.

கெடிறு - ஒருவகைமீன், 'குரூஉக் கெடிற்ற குண்டகழி' கஅ.
கெடுவின்று - கெடுதலில்லாமல், 'கெடுவின்று.....அறமின்று நிலையிற்று' ஙூக.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்டேன், 'பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே' கடுo.
கேட்பல் - கேட்பேன், 'கேட்ப லெந்தே' உஎ.
கேழ் - நிறம், 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - நூற்றித ழலரின்' உஎ,
கேளலம் - கேட்டறியோம், 'இன்றி ணுங்கோ கேளலம்' எசு.
கேளிர் - சுற்றத்தார், 'வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந் தமரும்' சஉ.
கை - கோடாலியின்கை, 'நெடுங்கை நவியம்' நிசு ; செயல், 'மையன் மாலீர்ங் கையறு பிணைய' சுஎ.
கைம்மூற்றல - முடியா, 'கைம்மூற் றலகின் புகழே' நிஙூ.
கைம்மை - கைம்மைநோன்பு, 'ஒண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர' உநி.

கையறவு - மிடிமை, 'பிறர்கை யறவு தானா ணுதலும்' கருஎ.

கைவழி - யாழ், எப்பொழுதும் கைய கத்திருத்தலால் இப்பெயர்பெற்றது; 'கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி' கசகூ.

கொ.

கொட்கும் - சூழவரும், 'காலுண வாகச் சுட்ரொடு கொட்கும்' சகூ.

கொடி - ஒழுங்கு, 'ஆய் கரும்பின் கொடிக்கூரை' உஉ; 'மீன்சுடு புகையின் புலவுநாறு நெடுங்கொடி' ருஉ; துவசம், 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்' கூ.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு, 'நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்' எஎ.

கொடிது - தீத்தொழில், 'கொடிது கடிந்து கோறிருத்தி' கஎ.

கொடுத்தோய் - வழங்கினோய், 'பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்' உ.

கொடுமை - வளைவு, 'கொடுவிற் கூளியர்' உகூ; 'கொடுங்கரைத் தெண்ணீர்ச் சிறுகுளம்' ககஅ.

கொடுவரி - புலி, பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகுபெயருமாம், 'கொடுவரி வழங்குங் கோடுயர் நெடுவரை' கஙரு.

கொண்கானம் - ஒருமலை, கருச, கருரு, கருசூ.

கொண்டல் - கீழ்காற்று, 'கொண்டன் மாமழை' ஙச.

கொண்டி - கொள்ளை, 'கொண்டியும் பெரிதென' எஅ; 'தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாக' ககஅ; திறை, 'கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொள்கென' ருக.

கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன் - கொண்கானங்கிழான், கருசூ.

கொண்பெருங்கானம் - கொண்கானமென்னுமலை, 'தண்பல விழிதரு மருவிக், கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே' கருச; 'விளங்குபுகழ்க் கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்' கருரு; 'இரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கானம்' கருசூ.

கொண்மார்-கொள்ளல்வேண்டி, 'ஒண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொணமார்' கரு.

கொண்மென - கொண்மினெனச்சொல்லி, 'கொண்மெனச் - சுரத்திடை நல்கி யோனே' கருஉ.

கொய்து - பறித்து, 'குலவுச்சினைப் பூக் கொய்து' கக.

கொல்லாது - கெடுக்காமல், 'பிறரெனக் குணங்கொல்லாது' ருரு.

கொல்லி - ஒருமலை, 'ஓங்கு கொல்லியோ ரடுபொருந' உஉ; 'ஓங்கிருங் கொல்லிப் பொருநன்' கருஉ; 'பிறங்குமிசைக் கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்' கருஅ.

கொலைவன் - கொல்லுதலைச்செய்பவன், 'கொலைவன் யார்கொலோ' கருஉ.

கொழுநன் - தலைவன்.

கொழுமீன் - கொழுவியமீன், 'கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங் - கொழுமீன்' கஙூ.

கொள்கை - விரதம், 'ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை' உசூ.

கொள்ளார் - பகைவர், 'கொள்ளாரோட்டிய நள்ளியும்' கருஅ.

கொளீஇ - கொளுத்தி, 'பூநாற்றத்த புகைகொளீஇ' கச; ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு நாண் கொளீஇ' ருரு; பெய்து, 'புனற்குருதி யுலைக் கொளீஇ' உசூ.

கொளை - பாட்டு, 'கொளைவல்பாண் மகனும்' கக.

கொற்றம் - வெற்றி, 'பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே' உக.

கொற்றன் - பிட்டங்கொற்றன், 'கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற' ககூஅ; 'திருந்துவேற் கொற்றன்' கஎக.

கொன்றோர் - சிதைத்தோர், 'ஒருவன்-செய்தி கொன்றோர்க்கு' ஙச.

கோ.

கோ - அரசன், 'ஆற்றலெங்கோ' உஉ.

கோடாது - வளையாமல், 'நமரெனக் கோல்கோ டாது' ருரு.

கோடியர் - கூத்தர், 'விழவிற் கோடியர் நீர்மை போல' உகூ.

கோடு - கொம்பு, 'நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டான்' ச. சிகரம், 'பொற்கோட் டிமயமும்' உ. பக்கம், 'கோ

ஒதிரன் கொண்மூ' கூடு. புடை, 'கோடிய ரடுப்பு' கசுச. யாழின் ஒரூஉப்பு, 'கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்' கஉஎ; கசடு.

கோடை - கடிய நெடுவேட்டுவன்மலை, 'வெள்ளி வேலிக் கோடைப் பொருந' உ0டு.

கோதை - சேரமான் கோக்கோதை மார்பன், 'கோதை மார்பிற் கோதையானும்' சுஅ; 'யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையை' சக. சேரன், 'மாவள் ளீகைக் கோதையும்' கஉஉ. மாலை, 'கோதை மார்பிற் கோதையானும்' சுஅ.

கோயில் - அரண்மனை, கூசு.

கோல் - கோற்றொழில், 'வார்கோல் .....குறுந்தொடி மகளிர்' கூசு.

கோவல் - கோவலூர்.

கோவலூர் - இது பெண்ணையாற்றின் கரையின் கண்ணதோர் நகரம்; இதன் தலைவர் மலையமான் திருமுடிக்காரி முதலியோர், இஃது ஒரு காலத்து அதியமான் நெடுமானஞ்சியால் வெல்லப்பட்டது; கோவலெனவும் வழங்கும், 'முரண்மிகு கோவலூர் நூறி நின், அரணடு திகிரி யேந்திய தோளே' ஙக.

கோவூர் - ஒரூர், கூக.

கோழி - உறையூர், 'கோழி - யுயர்நிலை மாடத்து' சுஎ; கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்' உகஉ.

கோள் - குலை, 'செழுங்கோள் வாழை' கசுஅ.

கோளி - பூவாது காய்க்கு மரம், 'முழு முத லரிந்த கோளி யாலத்து' நிஅ.

கோனாடு - இது சோழநாட்டின் உள் நாடுகளுளொன்று, நிச.

கௌ.

கௌரியர்-பாண்டியர், 'தவிரா வீகைக் கௌரியர் மருக' கூ.

சா.

சாஅய் - மெலிந்து, 'நல்கா மையி னிவ ரச் சாஅய்' கசுச.

சாகாடு - உருள், 'அச்சுடைச் சாகாட் டாரம்' உருசு. சகடம்=வண்டி, 'ஆ னாச் சாகாட் டூழ்ச்சி போக்கும்' கூ0; 'பண்டச் சாகாட் டூழ்ச்சி சொலிய' கூ0; 'காவற் சாகா டுகைப்போன்' கஅடு; 'அச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய - சிறுவெண் பல்லி' உருசு.

சாத்தன் - ஓல்லையூர்கிழார்மகன் பெருஞ் சாத்தன், 'வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை, மூல்லையும் பூத்தியோவவ ரெல்லையூர் காட்டே' உகஉ; பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன், 'உண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்' கஎஅ.

சாந்து - சந்தனம், 'பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்' கூ.

சாபம் - வில், 'சாப நோன்ஞாண்' கச; 'குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி' எ0.

சாயலர் - இளைப்பையுடையர், 'உழையோர் தண்ணினும் பெருஞ்சா யலரே' உசுஉ.

சாயா - இளையாத, 'மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் சாயா' கூ.

சாயின்று - சாய்ந்தது, 'சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்' கஉஎ.

சார்வு - புகலிடம், 'உறுநர் செல்சார் வாகி' உ0டு.

சாறு - விழா, 'சாறுகொண்ட களம் போல' உஉ; 'சாறுதலைக் கொண்டென' அஉ.

சான்ற - அமைந்த, 'பாடல் சான்ற விறல்வேந்தனும்' கக.

சான்றோர்-நற்குணங்களாலமைந்தோர், 'சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயின்' கூச.

சி.

சிதடன் - குருடன், 'தஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல' எகூ.

சிதடு - குருடு; இஃது எண்வகையெச் சத்துள் ஒன்று, 'சிறப்பில் சிதடு முறப்பில் பிண்டமும்' உஅ.

சிதர் - துளி, 'தண்சிதர் கலாவப் பெய்யினும்' க0டு.

சிதலை - கறையான், 'நுண்பல் சிதலை யரிதுழுயன் றெடுத்த - செம்புற்று' நிக.

சிதார் - சீரை, 'வேற்றிழை தழைந்த வேர்நனை சிதாஅர்' சுகூ; 'கருங்கிப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன - பாறிய சிதாரோன்' கடு0.

சிதைய - அற, 'புலிநிறக் கவசம் பூம் பொறி சிதைய' கஈ; சிதற, 'தண்ணுண் பொருகை வெண்மணற் சிதைய' ஈசு.

சிமை - மலையுச்சி, 'ஆகெழை நரலுஞ் சேட்சிமை' கஉ0.

சிலம்பு - மலை, 'குஞ்சில்பாய் மூரலி னிரங்கு மருவி-நளியிருஞ் சிலம்பு' கசஈ.

சிலை - வில், 'சிலைத்தா ரகலம்' சுக.

சிலைக்கும் - கொட்டும், 'வலிதுரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்தடி' கஎ0.

சிலைத்து - ஒலித்து, 'சிலைத்தெழுந்து' எஅ.

சிவந்து - கோபித்து, 'கதவெறியாச் சிவந்தராஅய்' சு.

சிற்றாயம் - அரையமென்னும் நகரத்தின் ஒருபாகம், உ0உ.

சிறந்த - மிகுந்த, 'சிறந்த சீர்கெழுகொடியும்' கீ; 'சிறந்த - நான்மறை முனிவர்' சு.

சிறந்தன்று - கனத்தது, 'சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே' எடு.

சிறப்பு - செல்வம், 'தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற் குடிமிக் கோனான்' சுச; தலைமை, 'வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி' கடு; 'உரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற' ஙஎ; 'உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பின்' எஉ.

சிறுகுடி - பண்ணனூர், 'கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுடி' எ0.

சிறுபதம் - தண்ணீர், 'கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்' எச.

சிறுபேராளர் - சிறியபெரிய ஆண்மையையுடையோர், 'நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராளர்' கஎஅ.

சிறை - அரண், 'நீர்மிகிற் சிறையு மில்லே' ஙஉ; காவல், 'வீங்குசிறை வியலருப்பம்' கஎ; சிறகு, 'திருந்துசிறை வலைவாய்ப் பருந்து' ஈ.

சினவின் - கொதித்தெழுமாயின், 'இருளு மூண்டோ ஞாயிறு சினவின்' ஈ0.

சினை - மரக்கிளை, 'குலவுச்சினைப் பூக் கொய்து' சக.

சினைஇ - கோபித்து, 'அலங்குளைப் புரவி யையவொடு சினைஇ' உ; 'மடங்கலிற் சினைஇ' எக.

சினைஇயோர் - சினப்பித்தோர், 'வளைநிற் சினைஇயோர் நாடே' சக.

சீ.

சீக்கும் - தூக்கும், 'மன்றி சீக்கு மணைக்குடை முன்றில்' உசஎ.

சீர் - அளவு, 'விரிசீர்த் - தெரிகோல்' சுஎ. தலைமை, 'விழுச்சீர் - ஓடாப் பூட்கை' கஉசு; 'தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து' உச. தாளம், 'பறைச்சீர் தூங்க' சுஉ. நன்மை, 'சீருடைய விழைபெற் றிசினே' சக. பெருமை, 'சீகெழு கொடியு மவ்வே றென்ப' க;

சீர்த்தி - மிகுபுகழ், 'அருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை' கடு.

சீரை - தலாம், 'சீரை புக்க வலையா வீகை யுரவோன்' சுங.

சு.

சுட்டின் - குறிப்பின், 'தொன்னிலக் கிழமை சுட்டின்' ஈஉ.

சுடர் - ஒளி, 'தெறுசுடர் ஒண்கதிர் ஞாயிறு' சு. சூரியன், 'சுடர் சுட்ட சுரத்தேறி' கஈசு.

சும்மை - ஆரவாரம், 'கலிச்சும்மை வியலாங்கண்' உஉ.

சுரம் - அரியவழி, 'நெடிய வெண்ணுதல் சுரம்பல கடந்து' சஎ.

சுருக்கி - கட்டி, 'நல்யா ழாகுளி பதலியொடு சுருக்கி' சுச.

சுருக்கினெம் - கட்டினேம், 'சுருக்கினெங் கலப்பை' உ0சு.

சுவல் - தோள், 'சுவலழுந்தப் பலகாய' கஈக; 'சுவற்பூண் ஞாண்மிசைப் பொலிய' கசுசு. மேட்டுநிலம், 'வேங்கைச் செஞ்சுவல்' கஉ0.

சுவைக்க - உண்ண, 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்' கஉஎ.

சுற்றம் - நிலைகள், 'நகைப்புற ஞகரின் சுற்றம்' உக.

சுறவு - ஒருமீன், 'சுறவினத் தன்ன வாளோர்' கஈ.

சூ.

சூட்டிய - நடாத்திய, 'நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய' கக. பரப்பிய, 'நிலவரை சூட்டிய நினைமருள் தானை' உஉஅ.

சூடு - சூட்டிறைச்சி, 'குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு' ஈச. நெற்சூடு, 'பீலி - கழனி யுழவர் சூட்டொடு தோக்கும்' கஈ.

சூர் - சூரபன்மா, 'சூர்கவை முருகன்' உகூ.
சூர்ப்பு - வீழ்ந்தகடகம், 'சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை' கநுகூ.
சூல் - கருப்பம், இளம்பிடி யொருசூற் பத்தீ னும்மோ' கஉ0.
சூழ்ச்சி - உசாவுதல், 'போற்றூர்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்' உ.

செ.

செக்கர் - செங்கிறம், 'செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் ரோன்ற' கசு.
செங்கோலை - செங்கோலையுடையை, 'அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே' உ0.
செத்து - அறிந்து, 'முழவின் - பாடின் றெண்கண் கனிசெத்து' கஉஅ.
செதுக்கண் - ஒளிமழுங்கினகண், 'புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்கணுரை' உசுக.
செந்தில் - திருச்செந்தூர், 'வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில், நெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறை' நிநி.
செம்பியன் - சோழன், 'சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக' கூஎ.
செம்பியர் - சோழர், 'சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்' உஉஅ.
செம்மல் - தலைமை, 'தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்' சுகூ; தும்மோ ரன்ன செம்மலு மூடைத்தே' சுஎ.
செம்மலை - தலைமையையுடையாய், 'எமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலின்' கசுசு.
செம்மற்று-தலைமையையுடையது, 'செம்மற் றம்மநின் வெம்மூணை யிருக்கை' கூகூ.
செம்மீன் - அங்காரகன்; திருவாதிரையுமாம்; 'செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பின்' கூ0.
செம்மை - நேர்மை, 'செந்தொடை பிழையா வன்க ணுடையர்' கூ.
செய் - செய்கை, 'பெருஞ்செய் யாடவர்' ககூகூ.
செய்தி - செய்கை, 'குடிப்பொருளன் றுநுஞ் செய்தி' சநி. செய்ந்நன்றி, 'செய்தி கொன்றூர்க் குய்தி யில்லென' கூச. செய்வை, 'இனிய செய்திநின் ஞர்வலர் முகத்தே' கஉ.
செய்தீமோ - செய்வாயாக, 'அறஞ்செய்தீமோ வருள்வெய் யோய்' கசநி.
செய்மே - செய்வாயாக, 'வேட்டது செய்ம்மே' சகூ.
செயற்கை - தொழில்; 'இயற்கையல்லன செயற்கையிற் ரோன்றினும்' கூநி.
செயிர் - குற்றம், 'செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை' கூ.
செயிர்த்தன்று - வெகுண்டது, 'செற்றன் ரூயினுஞ் செயிர்த்தன் ரூயினும்' உஉசூ.
சொரி - செருகி, 'மிசையலங் குஞாய பணைப்போழ் சொரி' உஉ.
செரு - சண்டை, 'செருமிகு சேஎய்' சுஉ.
செருக்கிய - களித்த, 'நிணந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்' உ00.
செல்ல - பரக்க, 'உரைசெல ரூரசு வெளவி' உசூ.
செல்லாமோ - போவேமல்லேமோ, 'செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி' சுஉ.
செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் - சேரமான்சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், 'செருமிகு நோன்ரூட் செல்வக்கடுங்கோ, வாழியாத னென்ரூத் தெவ்வர்' கூஅஎ.
செல்வை - செல்வமுடையாய், 'செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை' எ0.
செலல் - செல்லுதல், 'வீங்குசெலன் மண்டிலம்' அ
செலவு - வீதி, 'செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவும்' கூ0.
செலியர் - தணிக, 'செலிய ரத்தைதின் வெகுளி' சு.
செலீயர் - போவதாக, 'படாஅச் செலீயர்தின் பகைவர் காள்' உசூ.
செவ்வழி - இரங்கற்பண், 'நீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி' கசுசு, கசுஎ. மாலைப்பண், 'கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி' கசுகூ.
செவ்வானம் - செக்கர்வானம், 'செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன' சு.
செவ்வியோர் - நடுவுநிலைமையையுடையோர், 'செவ்வியோர்க் களித்தலும்' உகூ.
செவிசெஞ்சேவல் - கழுதின் சேவல், 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த செவிசெஞ் சேவலும்' உகூஅ.

செழியன் - பாண்டியன்; 'வென்வேற் செழிய' ககஈ; 'நிதைதலுய்ந் தன்றே நின்வேற் செழிய' உடு.

செற்றன்று - கறுவுகொண்டது, 'செற்றன் ருயினுஞ் செயிர்த்தன் ருயினும்' உஉசு.

செற்றும் - சென்றுசெறியும், 'ஆழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்' கடுஉ.

செறல் - வெகுட்சி, 'செறலேக்கின் .....களிறு' கடு.

செறிவினை - அடக்கத்தையுடையாய், 'அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகி' ஈ0.

செறு - வயல், 'மலங்குமிளிர் செறுவில்' சுஈ; 'நூறுசெறு வாயினும்' கஅச.

செறுக்கும் - அடைக்கும், 'மீனிற் செறுக்கும்' எ.

செறுத்த - அடக்கிய, 'செறுத்த செய்யுள்' டுசி.

செறுவர் - பகைவர், 'செறுவர் நோக்கியகண்' க00.

சென்மே - செல்வாயாக, 'தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே' கஈஈ.

சென்னி - சோழன், உ0ஈ. தலை, 'இறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த, நான்மறை முனிவ சேந்துகை யெதிரே' சு.

சே.

சேக்கும் - உறங்கும், 'கயலார் நாரை போரிற் சேக்கும்' உச; 'பொய்கை நாரை போரிற் சேக்கும்' உ0க.

சேக்கை - கட்டில், 'நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை' டுo.

சேண் - நெடுந்தூரம், 'சேண்விளங் கும்புகழ்' க0; 'சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு' கஎச. நெடுநாள், 'திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி'உ.

சேட்சென்னி - சோழன் நலங்கிள்ளி யின்பெயர், 'சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி' உஎ; 'சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென' உஉடு.

சேப்ப - தங்க, 'கான மஞ்ஞை கணமெடு சேப்ப' கஉஎ.

சேய்-முருகக்கடவுள், 'செருமிகுசேய்' கச.

சேர்ப்பன் - நெய்தனிலமுடையவன், 'பாடிழிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கே' சுஈ.

சேர்ப்பு-கடற்கரை, 'பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே' சுக்.

சேர்பு - பொருந்தி, 'மழகளிறு கந்து சேர்பு நிலைஇவழங்க' உஉ.

சேர்மின் - அடையும், 'நும்மரண் சேர்மின்' கூ.

சேறு - செறிவு, 'தலையோர் நுங்கின் தீஞ்சேறு மிசைய' உஉடு.

சேறும் - செல்லுதும், 'சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே'கஈஈ.

சை.

சொலிய - கூறியவேண்டி, 'புறவி னல்லல் சொலிய' ஈஈ; 'பண்டைச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய' கூ0.

சொன்றி - சோறு, 'புண்பூல வரகின் சொன்றியொடு பெறூஉம்' கஈஎ.

சோ.

சோரும் - வடியும், 'அயறுசோரு மிருஞ் சென்னிய' உஉ.

ஞ.

ஞமலி-நாய், 'தொடர்ப்படி ஞமலியின்' எச.

ஞமன் - சமன், யமன், 'தெரிகோன் ஞமன்போல' சு.

ஞா.

ஞாண் - நாண், 'சாப நோன்ஞாண்' கச; 'ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண் கொளீஇ' டுடு.

ஞாயில் - மதிற்சூட்டு, 'மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயில்' உக.

ஞாயிறு - சூரியன், 'நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு' உ; 'செஞ்ஞா யிற்றுக் கவினே' ச; 'ஒண்கதிர், ஞாயிறு' சு.

ஞாற்ற - வீழ்ந்த, 'பட்ட மாரி ஞாற்ற ஞாயிற்று' அஉ.

ஞி.

ஞிமிறு - தேனீ, 'வரிஞிமி ருர்க்கும் வாய்புகு கடாம்' கூஈ.

ஞெ.

ஞெமல-பரக்க, 'வரிமணல் ஞெமல' கூ0.

ஞெலிதல் - கடைதல், 'தான்ஞெலி தீயின் விளாவினன் சுட்டு' கடு0.

ஞெலிதீ - கடைந்துகொள்ளப்பட்டதீ, 'கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ வீளக் கத்து' உசஎ.

ஞெள்ளல் - தெரு, 'கடுந்தேர் கழித்த ஞெள்ளல்' கடு.

த.

தகடு - புறவிதழ், 'மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுகல்' உ௦உ.

தகடூர் - ஒரூர், ரு௦.

தகரம் - ஒருமரம், 'தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்' கஙஉ.

தகவு - தகுதி, 'நாணுத்தக வுடைத்தே' ஙசு.

தகுதி - தக்கசெய்கை, 'தகுதி கேளினி மிகுதி யாள' கஅ.

தகை - அழகு, 'தகைமாண் வழுதி'ருகூ. கூறுபாடு, 'வான்றுடைக்குந் தகைய போல' ஙஅ. தகுதி, 'தகைமாண் குடுமி' சு.

தகைத்த - கட்டப்பட்ட, 'நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை' எ௦.

தகைத்தல் - சுற்றுதல், 'தகைத்தார்' சுகூ.

தங்கால் - திருத்தங்காலென்னுமோரூர், ஙஉசு.

தசும்பு - குடம், 'துணைபுண ராயமொடு தசும்புடன் றொலைச்சி' உஉச. மிடா, 'தயிர்கொடு வந்த தசும்பு' ஙஙூ.

தஞ்சம் - எளியது, 'முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்' எஙூ. எளியேன், 'யானோ தஞ்சம்' ஙச.

தட்கும் - தளையாநிற்கும், 'ஒக்கல் வாழ் க்கை தட்குமா காலே' ககூஙூ.

தட்டை - கிளிகடிகருவி, 'புனவர் தட் டை புடைப்பின்' சகூ.

தட்டோர்-தடைப்படச்செய்தோர், 'தட் டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே' [தள்- பகுதி]. கஅ.

தட்ப - தடுப்ப, 'புள்ளிடை தட்ப' கஉச.

தட - பெருமை, 'தாடோய் தடக்கை' கச.

தடவரல் - வளைவு, 'தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்' கஙரு.

தடவு - ஓமகுண்டம், 'வடபான் முனி வன் தடவினுட் டோன்றி' உ௦க. சுனை, 'தடவுவாய்க் கலித்த மாயித ழ்க் குவளை' க௦ரு. பெருமை, 'தடவு நிலைப்பலவு' கச௦; 'தடவுச்சினைப் பல்பழம்' ககூகூ.

தடி - ஊன்றடி, 'என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே' உஙரு. தசை, 'புலவுநாற்றத்த பைந் தடி' கச.

தடியும் - வெட்டும், 'கடிமரந் தடியு மோசை' ஙசு.

தண்டம் - தண்டனை, 'தண்டமுந் தணி திநீ' க௦.

தண்டா - தணியாத, 'தண்டா வீகை' சு.

தண்மை - குளிர்ச்சி, 'தண்பொருனைப் புனற்பாயும்' கக; மென்மை, 'தண் குரவை' உச.

தண்ணுமை - முழவு, 'விசியுறு தண்ணு மை' அகூ.

தணிதி - தணிவை, 'தண்டமுந் தணிதி' க௦.

ததும்ப - நிரம்ப, 'ததும்ப வைகி' கஎஎ. மிகவொலிப்ப, 'ஈர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப' ககூச.

ததைய - சிதற, 'அருஞ்சமந் ததைய நூறி' கூஙூ; 'அருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி' கஉசு.

தந்து - கொண்டு, 'ஆரெயில் பலதந்து' சு.

தப்பிய - பிழைத்த, 'பார்ப்பார்த் தப் பிய கொடுமை யோர்க்கும்' ஙச.

தபுதி - அழிவு, 'புறவின் றபுதியஞ்சி' சஙூ.

தம்மென - தாருமென, 'இன்னுந் தம் மென வெம்மனோ ரிரப்பின்' உ௦ஙூ.

தமர் - தனக்குச்சிறந்தோர், 'தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்' கருஎ.

தமித்து - தனித்து, 'நூறுசெறு வாயி னுந் தமித்துப்புக் குணினே' கஅச.

தரீஇய - தரவேண்டி, 'ஆர்கலியாணர்த் தரீஇயகால் வீழ்த்து' உ௦ரு.

தரூஉந்து - தரும், 'எல்வளை மகளிர் தலை க்கை தரூஉந்து' உச.

தரூஉம் - தரும், 'பொருபடை தரூஉங் கொற்றமும்' ஙரு.

தலை - இடம், 'பெருங்கை யானையிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து' ஙூ.

தலைஇய - தலைப்பட்ட, 'வளித்தலைஇய தீயும்' உ; பெய்துமாறிய, 'கார்ப்பெ ய றலைஇய' ககூ.

தலைக்கை - முதற்கை, 'தலைக்கை தரூஉ ந்து' உஅ.

தலைகொண்ட - தன்னிடத்தேகொண் ட, 'நிலந்தலைக் கொண்ட.....ஈரை ம் பதின்மரும்' உ.

தலைக்கொண்டென - தொடங்கிற்றாக, 'சாறுதலைக் கொண்டென' அஉ.

தலைப்பாடு - நேர்படுதல், 'தலைப்பா டன்றவ னீகை' எ0.

தலைப்போகன்மையின் - முடிவு போகா மையின், 'தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி' உஉ.

தலைமயங்கிய - கைகலந்த, 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து' கக.

தலையாலங்கானம் - தலையாலங் காடென்னுமூர், 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து' கக; இதன் வரலாற்றை, 'ஆலங்கானம்' என்பதிற் காண்க.

தவல் - இறந்துபடுதல், 'அவல மறுசுழி மழுகவிற் றவலே நன்று' உஉஅ.

தவழ - பரக்க, 'எரிதவழ' ஈஅ.

தவிரா - ஒழியாத, 'தவிரா வீகை, ஈ.

தழீஇ - தழுவி, 'நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇ' ஈஈ. அணைத்துக் கொண்டு, 'ஒருபுடைத் தழீஇ' கஉடு.

தழீஇய - அணைத்துக்கொண்ட, 'நிறுமறி தழீஇய தெருநடை மடப்பிணை' உஈ.

தழும்பனூர் - ஓரூர், 'பாண்சேரி வாய் மொழித் தழும்பனூர் ரன்ன' ஈசஅ.

தழை - மகளிரணியும் ஒருவகையுடை; இதுமலராலும் தளிராலும் செய்யப் படுவது, ககசு, உசஅ.

தள்ளாதோர் - தளையாதவர், 'தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே' கஅ.

தளம்பு - சேறுகுத்தி, 'மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட பழன வாளை' சுக.

தா.

தா - வலி, 'தாவி னன்பொன்' கடுஉ.

தாக்கி - வெட்டி, 'அருஞ்சமந்தழையத் தாக்கி' கஉசு.

தாங்க - பிடிக்க, 'முன்புதுரந்து சமந் தாங்கவும்' கச.

தாங்கி - தடுத்து, 'வருதார் தாங்கி' சுஉ. பொறுத்து.

தாங்கிய - தடுத்த, 'எழுஉத் தாங்கிய கதவு' கூஎ.

தாயம் - உரிமை, 'மலர்தாயத்து' கஎ; முரசுகெழு தாயத் தாரோ தஞ்சம்' ஈக.

தார் - மாலை, 'வண்ணை மார்பிற் றூருங் கொன்றை' க; 'சிலைத்தார் மார்பு' கo; 'சிலைத்தா ரகலம்' சுக. முன்படை, 'ஒண்படைக் கடுந்தார் முன்பு தலைக் கொண்மார்' கடு; 'வருதார் தாங்கி' சுஉ.

தாரம் - பலபண்டம், 'கடற்பஃ றூரத் தாடுகிழ வோயே' ஈo.

தாலம் - உண்கலம், 'பெருந்தோ டாலம் பூசன் மேவர' கஉo.

தாலி - ஐம்படைத்தாலி; இஃது இளமைப்பருவத்திற் கழுத்திலணியும் ஒரு வகை அணி; 'தாலி கலைந்தன்று மில னே' எஎ.

தாழை - தெங்கு, 'குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை' கஎ.

தாள் - முயற்சி, 'தாளிற் றந்து' கஅ; மதனுடை நோன்முள்' ஙடு; 'தாளிற் கொள்ளலிர்' கoக.

தாஅ - சேஅ, 'நிலவரை சூட்டிய நீ ணெடுந் தாஅ' உஉஅ.

தி.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 'மீன்றிகழ் வி சும்பு' உடு.

திங்கள் - சந்திரன், 'பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலவும்' கஈ. மாதம், 'திங் கள் வலித்த காலன் னேனே' அஎ.

திணிந்த - செறிந்த, 'மண்டிணிந்த நிலனும்' ஊ.

தியை - குடி, 'ஆடுகுடி மூத்த வீழுத்தி யணைச் சிறந்த - வாளின் வாழ்நர்' உச; 'வேற்றுமை யில்லா வீழுத்தியைப் பிறந்து' உஎ; வீழுத்தியைப் பிறந்த - விசைமேந் தோன்றல்' கடுஈ.

தித்தன் - ஒரு சோழன், 'போரருந் தித்தன் காணகதில்' அo; 'மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வெலியுறந்தை யன்ன' ஈடுஉ; 'சிறுகண் யானைப் பெருலருந் தித்தன்' ஈஈடு.

திமிரி - திமிர்ந்து, 'எச்சி லீர்ங்கை விற் புறந் திமிரி' உடுஅ.

திமில் - மீன்படகு, 'திண்டிமில் வன்ப ரதவர்' உச; 'மூங்கீர் நாப்பட் டிமிற் சுடர் போல' சுo.

திரங்கி - உலர்ந்து, 'ஒளிறுவாண் மன் னரொண்சுடர் நெடுநகர் - வெளிறு கண் போகப் பன்னூட் டிரங்கி' கஎஎ.

திரங்கிய - உலர்ந்த, 'பசிதினத் திரங் கிய கசிவுடை யாக்கை' கசo.

திரியினும் - வேறுபடினும், 'நால்வேத நெறிதிரியினும்' உ.

திரியீர் - வேறுபடீர், 'உடனிலை திரியீராயின்' நிஅ.
திருகி - முறுகி, 'விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகி' கூஎ.
திருகிய - முறுகிய, 'கினந்திருகிய' உறு.
திருத்தி - செவ்விதாக்கி, 'கொடிது கடிந்து கோறிருத்தி' கஎ.
திருவில் - இந்திரவில், 'திருவி லல்லது கொலவி லறியார்' உ0.
திரைக்கும் - சுருட்டும், 'நிலந்திரைக்குங் கடற்றானை' கூஎ.
தில்லை - ஒருமரம், 'தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோன்' உறுஉ.
தீஞ்சப்ப - வீணையாடாநிற்க, 'இனியர் தீஞ்சப்ப' உறுகூ.
தீறத்தல் - திறத்தல் செய்வாயாக, 'அறவை யாயி னினதெனத் தீறத்தல்' சுகூ.
தீறம் - கூறுபாடு, 'நிற்றிறஞ் சிறக்க' சு. பக்கம், 'பெண்ணுரு வொருதிற ணுகின்று' க.
தீறல் - வலி, 'தன்னருந் தீறல்' கூ; 'தன்னருங் கடுந்தீறல்' கூக.
தீறவோர் - கூறுபாடறிவோர், 'தீறவோர் - காட்சியிற் றெளிந்தனம்' ககூஉ.
தீன்மென - தின்மினென, 'இரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலின்' கறு0.

தீ.

தீஞ்சாறு - இனியசாறு, 'பூங்கரும்பின் தீஞ்சாறும்' உசு.
தீஞ்சுளை - இனியசுளை, 'தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே' க0கூ.
தீட்டி - கோதி, 'கூந்த றீட்டி' சுஉ.
தீது - குற்றம், 'தீதமருங் கறுமார்' கூகூ.
தீநீர் - இனியஇளநீர், 'குவவுத்தாழைத் தீநீரோடு' உசு.
தீமை - கொடுமை, 'நீமெய் கண்ட தீமை காணின்' க0.
தீர்தல் - அறுதல், 'செயிர்தீர் கற்பு' கூ.
தீர்ந்தன்று - தீர்ந்தது, 'புனைதீர்ந் தன்றது' சுஉ.

து.

துஞ்சுதல் - தங்குதல், 'புலிதுஞ்சு வியன்புலம்' நிசு.
துஞ்சும் - தங்கும், 'அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே' உ0. தூங்கும், 'முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்' உ.
துடைக்கும் - தடவும், 'வான்றுடைக்குந் தகைபோல்' கூஅ.
துணி - துண்டம், 'வெளிற்றுப் பனந்துணி' கூறு.
துணியல் - தடி, 'பழன வாழைப் பீரூடக்கட் டுணியல்' சுக.
துணிவு - தெளிவு, 'துன்னல் போகிய துணிவி லுளெனென' உகூ; 'துணிவி லோரே' உகசு.
துப்பு - வலி, 'துப்புறுவர்' கக; 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த' நிசு.
துமிந்து - துணிந்து, 'தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து' உகூ.
துமிய - துணிய, 'அணங்குடை யரவினருந்தலை துமிய' உகக.
துய்-பஞ்சு, 'துய்த்தலை மந்தியை' கறுஅ.
துயின்மடிதல் - உறங்குதல், 'துயின்மடிந் தன்னே' கஅசு.
துரந்து - செலுத்தி, 'மூன்பு துரந்து' கசு.
துரப்ப - செலுத்த, 'ஊக்கந் துரப்ப' அ.
துவ்வான் - உண்ணுள், 'துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்' கறுகூ.
துவராபதி - இது பழையவேளிர்களின் நகரம்; இருங்கோவேளுடையது; துவரையெனவும் வழங்கும். 'உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே' உ0க; இது துவாரஸமுத்திரமென்று இப்பொழுது வழங்கப்படுகின்றது. 'அகத்தியனுர்... துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல்வழிக்கண் அரசர்பதினெண்மரையும் பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளரையுங்கொண்டுபோந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி' எனத் தொல்காப்பியப்பாயிரவுரையிலும், 'மலயமாதவன் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன்கொணர்ந்த பதினெண்வகைக் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும்' என அகத்தியனியல் கூஉ-ம் சூத்திரவுரையிலும் நச்சினார்க்கினியர்எழுதியிருத்தல்காண்க.

துவரை - துவராபதி, உ௦௧.
துவை - உணவின்விசேடம், 'ஊன்றுவை - கறிசோறுண்டு' கச; 'அட்டான் றானாக் கொழுந்துவை யூன்சோறு' ககஙு.
துவைத்து - ஒலித்து, 'துவைத்தம்பிற்றுளைதோன்றுவ' ச.
துழந்த - துழாவிய, 'துடுப்பிற் றுழந்த' உசு.
துழந்து - துழாவி, 'இட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்தும்' கஅஅ.
துழவும் - சூழ்வரும், 'மாதிரந் துழவுங்கவலை நெஞ்சத்து' கஎச.
துளங்கல்செல்லாது - தளராது, 'தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல்லாது' ரூஅ.
துளங்கிய - நிலைகலங்கிய, 'கடிமரந் துளங்கிய காவும்' உஙு.
துளங்கின - தளர்ந்தன, 'குடைதுளங்கினவே' சுஉ.
துளங்குதல் - அசைதல், 'துளங்கியலாற் பணையெருத்தின' கரு.
துறுகல் - பொற்றைக்கல், 'மாத்தகட்டொள்வீ தாய துறுகல்' உ௦உ.
துறையூர் - ஒரூர், 'தண்புனல் வாயிற்றுறையூர் முன்றுறை, நுண்பல மணலினும்' கஙசு.
துன்னம் - தையல், 'இழைவலந்த பஃறுன்னத்து' கஙசு.
துன்னல் - அணுகுதல், 'துன்னல் போகிய' உஙு.

தூ.

தூஉய் - தூவி, 'உயர்பலி தூஉய்' கசஙு.
தூங்க - ஆட, 'பறைச்சீர் தூங்க' சுஉ.
தூங்குதல் - செறிதல், 'தூங்கிருளிறும்பில்' கஉசு.
தூங்குந்து - ஆடும், 'தண்குரவைச் சீர் தூங்குந்து' உச.
தூம்பு - துளை, 'தூம்புடைத் தடக்கை' ககூ.
தூவல் - துவலை, 'தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை' உச.
தூவாத - உண்ணாத, 'தூவாக் குழவி போல' ச.

தெ.

தெரிகோல் - பொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோல், 'தெரிகோன் ஞமன்ன் - போல' சு.
தெரியல் - மாலை, 'பாசிலைத் தெரியல்' உஙு; 'பொலனறுந் தெரியல்' உகூ; 'ஆர்புனைதெரியல்' அஉ.
தெவ்வர் - பகைவர், 'செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர்' சு.
தெவ்விர் - பகைவிர், 'களம்புகலோம் புமின்றெவ்விர்' அஎ.
தெவிட்டும் - அசையிடும், 'வன்கலை தெவிட்டும்' கசுக.
தெற்றி - திண்ணை, 'இலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்' ருஙு; வேதிகை, 'குறுந்தொடி மகளிர் - பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடும்' ஙசு.
தெறல் - அழித்தல், 'வலியுந் தெறலுமளியு முடையோய்' உ; வெம்மை, 'செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது' உ௦.
தெறிக்கும் - துள்ளும், 'தாவுபு தெறிக்கு மான்மேல்' உருகூ.
தெறித்தல் - துள்ளல், 'தெறிநடை மடப்பிணை' உஙு.
தெறிப்ப - முற்ற, 'தெறிப்ப விளைந்த தீங்கந் தாரம்' உருஅ.
தெறுகதிர் - சுடுகின்றகதிர், 'தெறுகதிர்க் கனலி' சஙு.
தெறுதல் - சுடுதல், 'தெறுசுட - ரொண்கதிர் ஞாயிறு' கரு. தண்டஞ்செய்தல், 'கொடியோர்த் தெறுதலும்' உகூ.
தெறுவர - வெகுட்சிதோன்ற, 'தெறுவர விருபாற் படுக்குநின் வாய்வாள்' ரு௦.
தெறுழ் - காட்டிலுள்ள தோர்கொடி; புளிமாவென்றுமுரைப்பர், 'தெறுழ் வீ பூப்ப' ககஙு.
தென்புலவாழ்நர் - தென்றிசைக்கண்வாழ்வோர்=பிதிரர், 'தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கடனிறுக்கும் - பொன்போற் புதல்வா' கூ.
தென்னம்பொருப்பு - பொதியின்மலை, 'தென்னம் பொருப்ப னன்னாடு' ஙஙு.
தெனாஅது - தெற்கின்கண்ணது, 'தெனாஅ துருகெழு குமரி' சு.

தே.

தேம் - தேயம், 'தெவ்வர் தேஎத்து' சு.
தேன், 'தேம்பாய் புன்னை' உச.
தேர்க்கால் - குயவன் கலம்வனையுந் திகிரி; தேர்க்கால்போன்றிருத்தலின் இப்பெயர்பெற்றது, 'வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த - பசுமண்' ஙஉ.

தேற்றாய் - தெளியாய், 'தேற்றாய் பெரும பொய்யே' ௫௯.

தேறலை - தெளியாய், 'பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே' ௧௦.

தை.

தைஇ - செய்து, 'பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ' ௧௨௬.

தைஇய - செய்துபுனைந்த, 'கழறைஇய வல்லாளனை' ௪௦. புனைந்துசெய்த, 'வல்லோன் றைஇய' ௩௩.

தைவருதல் - தடவிவருதல், 'விசும்பு தைவரு வளியும்' ௨.

தொ.

தொகுக்கும் - திரட்டும், 'தொகுக்குங் கொழுமீன்' ௧௩.

தொட்டு - செறித்து, 'கழறொட்டு' ௭௭. தோண்டி, 'மைந்தர் புண்டொட்டு' ௬௨.

தொடர் - சங்கிலி, 'தொடர்ப்படு ஞமலியின்' ௭௪.

தொடி - பூண், 'தொடித்தலை விழுத்தண்டு' ௨௪௩. வளை, 'ஒண்டொடி மகளிர்' ௨௪; 'தொடிகழித் திடுதல்' ௮௩. வீரவளை, 'தொடித்தோள்' ௨௬.

தொடுக்குவர் - வளைத்துக்கொள்வர், 'தமதெனத் தொடுக்குவ ராயின்' ௧௩௫.

தொடுதல் - தோண்டுதல், 'தொடுகடல்' ௬.

தொடுமின் - பிழிமின், 'நறவுந் தொடுமின்' ௨௬௨.

தொடை - சந்து, 'தொடைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்றாள்' ௭௮; தொடுத்தல், 'செந்தொடை பிழையா வன்கணாடவர்' ௩; யாழ்நரம்பு, 'தேஎந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்' ௭௦.

தொண்டி - இது கடற்கரையிலுள்ள தொரு நகரம், சேரருடையது, 'தண்டொண்டியோ ரடுபொருந'௧௭; 'கண்ணாறும்மே கானலந் தொண்டி' ௪௮.

தொலைஇயோன் - தொலைவித்தோன், 'தொலைஇயோ னிவனென' ௧௨௫.

தொலைச்சி - தொலைத்து, 'வெங்கட்டொலைச்சியு மமையார்' ௨௯; 'தசும்புடன் றொலைச்சி' ௨௨௪.

தொலைச்சிய - தொலைத்த, 'மான்கணந் தொலைச்சிய' ௧௫௦.

தொழில் - செயல், 'பிறிதுதொழி லறியா வாகலின்' ௧௪.

தொழுதி - கூட்டம், 'இரும்பிடித் தொழுதி' ௪௪.

தொழுவர் - உழவர், 'நெல்லரி தொழுவர்' ௨௦௯.

தொன்று - பழைமை, 'தொன்றிசை' ௨௧௭.

தோ.

தோட்டி - அங்குசம், 'பொன்னியற் புனைதோட்டியால்' ௧௪. ஒருமலை, இது கண்டீரக்கோப்பெரு நள்ளியுடையது, 'இரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும் பெயர்த் தோட்டி' ௧௫௦.

தோடு - இதழ், 'பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை' ௨௨ இலை, 'தோடொலிபு நந்தி' ௧௨௦. தொகுதி, 'தோடுகொண் முரசு' ௨௩௮.

தோண்டாது - பறியாமல், 'மிசைப்பரந் தோண்டாது' ௩௦.

தோய்தல் - பொருந்துதல், 'தாடோய் தடக்கை' ௧௪.

தோல் - கேடகம், 'தோல் - துவைத் தம்பிற் றுளைதோன்றுவ' ௪. பரிசை, 'மழையுருவின தோல்பரப்பி' ௧௬; 'தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்' ௬௭. யானை, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' ௭.

தோற்றம் - காட்சி, 'அறத்து வழிப்பூஉந் தோற்றம் போல' ௩௧.

தோன்றல் - தலைவன், 'புகழ்சா றோன்றல்' ௨௧.

ந.

நக்க - சுடுக, 'எரியு நக்க' ௫௭.

நகர் - கோயில், 'முக்கட் செல்வர் நகர்' ௬; 'ஒளிறுவாண் மன்ன ரொண்சுடர் நெடுநகர்.' நகரம், 'நெடுநகர் வினைபுனை நல்லில்' ௨௩.

நகாஅல் - நகுகின்றிலேன், 'நகாஅலென வந்த மாறே' ௨௫௩.

நகுதக்கனர் - சிரிக்கத்தக்கார், 'நகுதக்கனரே நாடுமீக் கூறுநர்' ௭௨.

நகை - மகிழ்ச்சி, 'வாயார் பெருநகை' ௨௧௨.

நசை - ஆசை, 'நசைதர வந்தோர் நசை பிறக் கொழிய' ௧௫.

நசைவர் - விரும்பிவந்தோர், 'நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது' ௧௭௦.

நசைவேட்கை - நச்சியவிருப்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவர்' ௩.

நடுக்கு - நடுக்கம், 'நடுக்கின்றி நிலீய ரோ' உ.

நடுங்க - தலையசைத்துக்கொண்டாட, 'சீறியாழ் நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங் கப் பண்ணி' கசரு.

நண்ணார் - பகைவர், 'நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்று' உ௩.

நணி - அணிமை, 'திரைபொரு முந்நீர் க் கரைநணிச் செலினும்' கரு௪.

நம்பி - விரும்பி, 'வாயாரநின் னிசைந ம்பி' க௩௬.

நயந்து - மகிழ்ந்து, 'நயந்தளித்தல்' ரு௩. விரும்பி, 'நலனயந் தென்றும் வரூஉ ம்' கசச.

நயம் - இன்பம், 'நயம்புரிந் துறையுநர்' கசரு.

நயவ - நியாயத்தை யுடையன, 'நல்ல போலவு நயவ போலவும்' ரு௮.

நயன் - ஈரம், 'நயனில் கூற்றம்' உஉஎ.

நரந்தம் - நரந்தப்பூ, 'நரந்த நாறுந் தன் கையால்' உ௩ரு.

நரலுதல் - மூங்கிலிழைந்தொலித்தல், 'ஆடுகழை நரலும்' கஉ௦.

நல் - வறுமை; நல்குரவென்பது நல்லெ னக் குறைந்து நின்றது; 'கல்குயின் றன்னவெ னல்கூர் வளிமறை' க௩௬.

நல்க - அளிக்க, 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவும்' கச.

நல்கி - கொடுத்து, 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கி' ௬.

நல்கினும் - உவப்பினும், 'நல்கினு நல் கா னாயினும்' ௮௦.

நல்லவர் - பெண்டிர், 'நல்லவர்க் கார ணங் காகிய மார்பு' கச.

நல்லியக்கோடன் - ஓய்மா நல்லியக்கோ டன், 'பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியா - ழிலலோர் சொன்மலை நல்லி யக் கோடனை' கஎ௬.

நவ்வி - மான்குட்டி, 'சிறுதலை நவ்வி' உ.

நவியம் - கோடாலி, 'வடிநவி னவியம் பாய்தலின்' உ௩; 'நெடுங்கை நவியம் பாய்தலின்' ௩௬.

நவியம்பாய்தல் - வெட்டுதல், உ௩; ௩௬.

நவிலுதல் - பயிலுதல், 'மறைநவி லந்த ணர்' க.

நள்ளி - கண்டீரக்கோப் பெருநள்ளி; இவன் ஒருவள்ளல், 'பிறங்குமலை நள் ளி' கசஅ; 'நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே' கரு௦; 'ஆர்வமுற் - றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத் - தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்-கொள்ளா ரோ ட்டிய நள்ளியும்' கரு௮.

நள்ளென்மாலை - நள்ளென்னும் ஓசை யையுடையமாலை, 'நள்ளென் மாலை மருதம் பண்ணி' கசக.

நளி - குளிர்ச்சி, 'மரம்பிறங்கிய நளிச் சிலம்பு' க௩௬. செறிவு, 'நளியிரு முந் நீர்' ௬௬. பெருமை, 'நளிகடல்' உ௬.

நளிய-செறிவையுடைய, 'நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரல்' கரு௦.

நற்கு - நன்கு, 'அதுநற் கறிந்தனை யா யின்' ௩ரு; 'அதுநற்கறிந்தனையாயின்' கஉக.

நறும்புல் - ஒருவகைப்புல், 'நரந்தை நறு ம்புன் மேய்ந்த கவரி' க௩உ.

நறுமை - நன்மை, 'பொலனறுந் தெரி யல்' உ௩.

நறை - நறைக்கொடி, 'நறைநார்த் தொ டுத்த வேங்கையங் கண்ணி' கசுஅ.

நன்று - பெரிது, 'நன்று மெல்லிய பெ ரும' கச; 'நன்று நொய்தா லம்ம' எரு. நல்வினை, 'சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயின்' ௩௪.

நன்னன் - ஒருசிற்றரசன், 'பொலந்தேர் நன்னன் மருகன்' கரு௧.

நனந்தலை - அகன்றவிடம், 'நனந்தலை நல்லெயில்' கரு; 'நனந்தலைப் பேரூர்' ரு௭; 'கழைபயி னனந்தலைக் கறிவள ரடுக்கம்' கசுஅ.

நா.

நாகன் - நாலைகிழான்நாகன், 'திருந்து வே னாகன்' கஎ௩.

நாஞ்சில் - கலப்பை, 'நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள' க௩; நாஞ்சின்மலை, 'செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொ ருந' க௩௭; 'உயர்சிமய வுழாஅ நாஞ் சிற் பொருந' க௩௩; 'தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்' கச௦; 'தீஞ்சுளைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருந' ௩௮௦.

நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, 'அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து' ௩ரு; 'நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை' எ௦.

நாட்டை - நாட்டையுடையாய், 'ஆடு களங் கடுக்கு மகநாட் டையே' உ௮.

நாடல் - ஆராய்தல், 'நாடல் சான்ற மை ந்தினோய்' கரு.

நாடன்-குறிஞ்சிநிலமுடையோன், 'நாடனென்கோ ஊரனென்கோ' ௪௯.
நாடனை - நாட்டையுடையாய், 'கானக நாடனை நீயோ' ரு; 'பெருங்க னாடனை' ௧௩௭.
நாடி - ஆராய்ந்து, 'ஒப்ப நாடி' ௧௦.
நாப்பண் - நடு, 'பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவும்' ௧௩; 'முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போல' ௬௦.
நாம் - அச்சம், 'நாம நல்லமர் செய்ய' ௧௬.
நாய் - சூதாடுகருவி, 'நாயிடக் குழிந்த - வல்லி னல்லகம்' ரு௨.
நார் - பன்னாடை, 'நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கள்' ௧௭௦; 'நாரரி' ௨௩௨.
நாலைகிழவன் - நாலைகிழவனாகன், 'தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன் - பருந்து பசி தீர்க்கு நற்போர்த் - திருந்துவேனாகன்' ௧௭௯.
நாவாய் - மரக்கலம், 'முந்நீர் வழங்கு நாவாய்' ௧௩.
நாள் - காலை, 'நாண்மகி ழிருக்கை' ௨௯.
நாளவை - நாளோலக்கம், 'செம்ம னாளவை யண்ணாந்து புகுதல்' ரு௪.
நாற்றம் - மணம், 'நாற்ற நாட்டத் தறு காற் பறவை' ௭௦.

நி.

நிமிர்தல் - மிகைத்தல், 'நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்' ௧௪.
நிரயங்கொள்பவர் - நரகத்தைத் தமக்கு இடமாகக்கொள்பவர், 'நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது' ரு.
நிரயம் - நரகம், ரு.
நிணக்கும் - கட்டும், 'கட்டி னிணக்கு மிழிசினன்' அ௨.
நிலவு - நிலைத்தல், 'நிலவுக்கடல் வரைப்பு' ௩.
நிலியர் - நிற்பாயாக, 'நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை' ௨.
நிலீயர் - நிலைபெறுவாயாக, 'நிலீய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே' ௧௬௬.
நிலை - நிற்றல், 'பணைநிலை முனைஇ' ௨௩.
நிலைஇய - நிலைபெற்ற, 'வறிது நிலைஇய காயமும்' ௨௦; 'செந்தில் - நெடுவேணிலைஇய காமர் வியன்றுறை' ரு௫; 'வறிது நிலைஇய காயமும்' ௩௦.
நிலைஇயர் - நிற்பதாக, 'நினறு நிலைஇயர் நின் னாணமின்' ௨௪.
நிலையழிந்து - நிலைகலங்கி, 'நவியம்பாய் தலினிலையழிந்து' ௩௬.
நிவந்து - ஓங்கி, 'மாக்கட னிவந்தெழுதரும்' ௪; 'உருகெழு மதியி னிவந்து சேண் விளங்க' ௩௧.
நிவப்பு - ஓங்குதல், 'நீர்நிலை நிவப்பு' ௬; 'நீரழுவ நிவப்பு' ௨௪.
நிழற்ற - நிழலைச்செய்ய, 'வெண்குடை - மண்ணக நிழற்ற' ௩.
நிழற்றிய - நிழலைச்செய்த, 'வெண்குடை நிழற்றிய' ௧௮௯.
நிழற்றும் - நிழலைச்செய்யும், 'கொடிவி சும்பு நிழற்றும்' ௯; 'தீமிகின் - மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை' ரு௧.
நிற்பின்-நின்றால், 'முந்தை நிற்பின்' ௧௦.
நிறீஇ - நிறுத்தி, 'தம்புகழ் நிறீஇ' ௧௮.
நினவ - நின்னுடையனசிலகாரியம், 'நினவ கூறுவல்' ௩ரு.

நீ.

நீர்-தன்மை, 'செந்நீர்ப் பசும்பொன்' ௯.
நீர்த்து - தன்மையையுடையது, 'இது நீர்த்தோ நினக்கென' ௪௩.

நு.

நுணங்கு - நுண்மை, 'நுணங்கு செந்நாவணங்க வேத்தி' ௨௧௧.
நுணுகி-மெலிந்து, 'தோணுணுகி' ௯௬.
நுதல் - சென்னி, 'குடுமி களைந்த நுதல்' ௭௭. யானைமத்தகம், 'புகரணிநுதல்' ௩; 'பூநுதல் யானை' ௧௨.
நுதி-நுனி, 'நுதிமழுங்கிய வெண்கோடு' ௪; 'நுதிமுக மழுங்க' ௩௧.
நும்மோரன்ன-நும்மைப்போலும், 'நும்மோ ரன்ன வேந்தர்' ௪ரு; 'நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே' ௪௭.
நுவல - சொல்ல, 'ஈகை நுவல' ௨௪.
நுவலும் - சொல்லும், 'அறத்தாறு நுவலும்' ௯
நுழைகல்லா - நுழையாத, 'கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை' ௨௧.
நுனை - நுனி, 'கூர்நுனை வேல்' ௪௨.

நூ.

நூறி-அறைந்துகொண்டு, 'முலைபொலியாக முருப்ப நூறி' ௨ரு; வெட்டி, 'அருஞ்சமந் ததைய நூறி' ௯௩.

நெ.

நெடியோன் - வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன், 'முந்நீர் விழவி னெடியோன்' ௯.

நெடுமாவளவன் - சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன், 'கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்' உ௨அ.

நெடுமானஞ்சி - அதியமான்நெடுமானஞ்சி, 'நெடுமானஞ்சிநீ யருளன் மாறே' கூ௨; 'கடுமான் றோன்ற னெடுமானஞ்சி' உ௦௬.

நெடுமொழி - வஞ்சினம், 'நெடுமொழி மன்னர்' ரு௪. வீரமேம்பட்டவார்த்தை, 'நெடுமொழி மறந்த சிறுபேராளர்' க௭அ.

நெடுவேளாதன் - ஒரு சிற்றரசன், 'நெடுவேளாதன் போந்தை யன்ன' ௩௩அ.

நெய்தல - சாக்காட்டுப்பறை, 'ஓரி னெய்தல் கறங்க' ககூ௪.

நெய்தலங்கானல் - இஃது இளஞ்சேட்சென்னியூர், 'நெய்தலங் கான னெடியோய்' க௦; இது நெய்தலங்காலையெனவும் வழங்கும்.

நெய்ம்மிதி - நெய்யால்மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளம், 'நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறாஅ' ௪௪.

நெருநை - நேற்று, 'நெருநைப் பகலிடங்கண்ணி' உ௪௯.

நெளிமருங்கு - குழிந்த இடம், 'நிலனெளி மருங்கின்' கஅ.

நெளிய - வருந்த, 'பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்தி' கசூஅ.

நெறி - ஒழுக்கம், 'நாஅல்வேத நெறிதிரியினும்' உ; முடக்கம், 'நெறிகொள் வரிக்குடர்' கசூ௦.

நே.

நே - ஈரம், 'நேஎ நெஞ்சின்' ௩.

நேமி - சக்கரம், 'நேமி யுய்த்த' ௩.

நை.

நைத்தல் - அழித்தல், 'நாடு நைத்தலின்' கூ௭.

நைவர - இரங்க, 'நல்கா மையி னைவரச் சாஅய்' க௪௬.

நொ.

நொதுமலாளர் - குறளைகூறுவார், 'நொதுமலாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது' ௩ரு.

நோ.

நோக்கின்று - நோக்கியது, 'மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே' க௪௧.

நோகு - நோவேன், 'நோகோ யானே' ககசூ, உ௩௪.

நோன் - வலி, 'சாப நோன்ஞாண்' க௪; 'மதனுடை நோன்றாள்' எரு.

நோன்றல் - பொறுத்தல், 'தமர்தற்றப்பி னதுநோன் றல்லும்' கரு௭.

ப.

பஃறுளி - வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியனாலுண்டாக்கப்பட்டதோராறு, 'முந்நீர் விழவி னெடியோன், நன்னீர்ப் பஃறுளி' கூ.

பகடு - ஏர், 'பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பி' ௩ரு. கடா, 'பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' கூ௦ பரப்பு, 'பகட்டெழின் மார்பின்' க௩; 'ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பின்' கரு௨. வலி, 'கதிர்விடு நுண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்' அஅ; 'அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பின்' கூ௬.

பகல் - சூரியன், 'பகலிருளினும்' உ. நடுவுநிலைமை, 'படுவ துண்டு பகலாற்றி' க௭. பகற்பொழுது, 'பகல்விளங் குதியால்' அ. பகுத்தல், 'நெருநைப் பகலிடங் கண்ணி' உ௪௯.

பகழி - அம்பு, 'விழுத்தொடைப் பகழி' கரு௨.

பகன்றை-பகன்றைப்பூ, 'பனித்துறைப் பகன்றை' உ௩ரு.

பச்சூன் - செவ்வித்தசை, 'பச்சூன் றின்று' உரு௮.

பச்சை - தோல், 'பச்சை நல்யாழ்' கசூ௪.

பசலை - பொன்னிறம், 'பாழூர நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ' கரு௫.

பசும்பொன் - ஓட்டற்றபொன், 'பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை' க௪௧.

பஞ்சவர் - பாண்டியர், செருமாண் பஞ்சவ ரேறே' ரு௮.

பஞ்சி - பஞ்சு, 'பஞ்சி முன்றிற் சிற்றில்' ககஅ.

பஞிலம் - தொகுதி, 'பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பஞிலம்' சூ௨.

பட்டமாறு - பட்டபடியால், 'பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே' கூ௩.

பட்டன்று - பட்டது, 'மைந்துபட் டன்றே' க௩; 'ஆங்குப் பட்டன் றவன் கைவண் மையே' க௩௪.

பட்டென - பட்டதாக, 'அறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டென' உ௩.

பட - மொய்ப்ப, 'வண்டுபட மலர்ந்த' ௨௪.

படப்பை - பக்கம், 'பாசவற் படப்பை' ௬; 'பெரும்புனற் படப்பை' ௯௮; 'தண்புனற் படப்பை' ௧௬௬. மனைப் பக்கம், 'வனைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த வடகு' ௧௪௦.

படர் - நினைவாலுண்டாகிய நோய், 'அரும்படர் களைமே' ௧௪௫.

படர்தி - போகின்றாய், 'அன்னோற் படர்தி யாயின்' ௪௮.

படர்ந்து - நினைத்து, 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து' ௪௭; 'நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே' ௧௧௩.

படாஅ - பட்டு, 'படாஅச் செலீயர்நின் பகைவர் மீனே' ௨௪.

படியினை - படிவித்தனை, 'காப்புடைய கயம்படியினை' ௧௫.

படுக்கும் - உண்டாக்கும், 'சோறுபடுக்குந் தீயோடு' ௨௦.

படுத்த - வீழ்த்த, 'எறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள்' ௧௯.

படுத்து - செய்து, 'இடர்ப்படுத் திரீஇய' ௨௪.

படுதல் - விளித்தல், 'படுமணி யிரட்டும்' ௭௨.

படுபு - தோன்றுதல், 'படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்' ௩௪.

படுமலை - ஒருவகைப்பாலைப்பண், 'படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்' ௧௩௫.

படை - ஆயுதம், 'எயிறு படையாக' ௩; 'ஒண்படைக் கடுந்தார்' ௧௫. குதிரைக்கலம், 'பொலம்படைக் கலிமா' ௧௧௬; 'ஒளிறுபடைப் புரவிய தேரும்' ௧௩௫. கொளுத்து, 'திண்படை கலங்கிச் சிதைதலுய்ந் தன்றோ நின் வேல்' ௨௫.

படைத்திசினோர் - படைத்தவர், 'உடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே' ௧௮.

படைப்பு - செல்வம், 'வாழிய பெரும நின் வரம்பில் படைப்பே' ௨௨.

படைமடம் - வீரரல்லாதார்மேலும் முதுகிட்டார்மேலும் புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்மேலும் போர் செய்தற்குச்செல்லுதல், 'படைமடம் படாஅன்பிறர் படைமயக் குறினே' ௧௪௨.

பண்டை - முன், 'பண்டையிற் பெரிதே' ௧௦.

பண்ண - ஏற்ப அமைக்க, 'புனைதேர் பண்ணவும்' ௧௨.

பண்ணன் - சிறுகுடிகிழான்பண்ணன், 'கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுடி' ௭௦; 'பான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய' ௧௭௩. வல்லார்கிழான்பண்ணன், 'வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்' ௧௮௧.

பணி - ஏவல், 'வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்' ௧௭.

பணியியர் - தாழ்க, 'பணியிய ரத்தை நின் குடையே முனிவர் - முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே' ௬.

பணை - குதிரைப்பந்தி, 'பணைமுனிந்து - காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்' ௧௭௮. பெருமை, 'பணையெருத்தின்' ௧௫; 'பாவடிப் பணைத்தாள்' ௭௨. மருதநிலம், 'பெருந்தண்பணை பாழாக' ௧௬. யானைக்கூடம், 'பணைநிலை முனைஇக் - களிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்' ௨௩.

பதத்தை - செவ்வியையுடையாய், 'இன்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி' ௪௦.

பதம் - உணவு, 'பெருஞ்சோற்று மிகு பதம் வரையாது கொடுத்தோய்' ௨; 'கொள்பத மொழிய' ௨௩. கால், 'எறிபதத்தா னிடங்காட்ட' ௪. காலம், 'எறிபதத்தான்' ௪. செவ்வி, ௪௦; 'கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக' ௧௨௦; 'பதனன்று புக்கு' ௧௨௪. தரம், 'பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும்' ௧௫௧.

பதலை - ஒருகண்மாக்கிணையென்னும் பறை, 'நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி' ௬௪; 'ஒருதலைப் பதலை தூங்க' ௧௦௩, 'பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்' ௧௫௨.

பதுக்கை - கற்குவியல், 'அம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை' ௩, திட்டை, 'பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி' ௨௬௪.

பயந்த - பூத்த, 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - நூற்றித ழலர்' ௨௭.

பயம்-பயன், 'பயங்கெழு மாநிலம்' ௫௮.

பயம்பு - குழி, 'மாப்பயம்பின் பொறை போற்றாது' ௧௭.

பயன் - பிரயோசனம், 'பயன்றிகழ் வைப்பின்' எ.

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு. 'கடமானல்லேறு மடமா ஞருபிணை பயிரழைப்பின்' கறிஎ.

பயிரும் - அழைக்கும், 'கடுவன் - றாய்த்தலே மந்திணையைக் கையிடூஉப் பயிரும்' கறிஅ.

பயிலுதல் - செறிதல், 'மரம்பயில் கடமிலை' உக.

பயிற்றி - பலகாற்கூறி, 'வேண்டுமொழி பயிற்றி' ஙூச.

பரக்கும் - பரவும், 'ஆனிற்பரக்கும் யானைய மூன்பிற் - கானகம்' ஙி.

பரணன் - ஒருபுலவர், 'பரணன் பாடினன் மற்கொல்' கூ0.

பரதவர் - நுளையர், 'திண்டிமில் வன்பரதவர்' ஔச.

பரம் - பாரம், 'மிசைப்பரந் தோண்டாது' ஙூ0.

பரல் - பருக்கைக்கல், 'பரலுடை மருங்கில்' உசூச.

பரி - கதி, 'அலங்குளைப் பரீஇ யிவுளி' ச. குதிரைநடை, 'கதழ்பரிய கலிமாவும்' ஙிறு. செலவு, 'நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்' கச; 'வண்பரி நெடுந்தேர்' கசசு.

பரிக்கும் - தாங்கும், 'மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்முள்' எடு.

பரிசிலர் - இரந்துவந்தோர், 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவும்' கச.

பரிசின்மாக்கள் - பரிசிலர், 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கி' சூ.

பரிதல் - ஓடுதல், 'பொலம்பைத்தார்கெடப்பரிதலின்' கூவ.

பரிதி - வட்டம், 'பரிதி ஞாலத்து' களச.

பரிந்து - துணிந்து, 'கால்பரிந்துருள' உஉக.

பரிப்பு - இயக்கம், 'அஞ்ஞா யிற்றுப் பரிப்பும்' கூ0.

பரியல் - இரங்குதல், 'பரியல் வேண்டா' கவஉ.

பரிவு - அன்பு, 'பரிவதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்' கஅச; இரக்கம், 'பற்ற மாக்களிற் பரிவுமூந் தூறுத்தி'.

பருத்திப்பெண்டி - பருத்திநூற்கும் பெண்டு, 'பருத்திப் பெண்டின் பனுவலன்ன' கஉடு.

பல்லியாடிய - தாளியடிக்கப்பட்ட, 'பல்லி யாடிய பல்குளைச் செவ்வி', கஉ0.

பலகை - கேடகம், 'இலங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' கடு.

பவர் - கொடி, 'உழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து' எசு.

பழனம் - பொய்கை, 'பழன வாளை' சுக. வயல், 'பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி' கக.

பழி - குற்றம், 'பிறர்பழி கூறுவோர்' கூ. வசை, 'பழிதீ ராற்றல்' உஉ.

பழிச்சி - வாழ்த்தி, 'நிற்பழிச்சிச்சேறும்' ககங.

பழிதாரா - பழிக்கப்படாத, 'படைப்பழி தாரா மைந்தின னெனினும்' கறிஎ.

பழுமரம் - பழுத்தமரம், 'யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன' கஎக.

பழுனி - முதிர்ந்து, 'பெருவளம் பழுனி' ககங.

பள்ளி - சாலை, 'திணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி' ஙங.

பற்றலிலியர் - பற்றுதொழிக, சு.

பறந்தலை - பாசறை, 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை' சுச. பாழ், 'பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை' உங. பாழ்பட்டவிடம், 'கள்ளி போஇய களரியம் பறந்தலை' உஉடு. பாழிடமாகியபுறங்காடு, 'கள்ளியம் பறந்தலை' உச0. போர்க்களம், 'கூற்றுக் கண்ணேடிய வெருவரு பறந்தலை' ஙக; 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை' ஙடு; கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' சுசு.

பறம்பு - ஒருமலை; இது பாரியென்னும் வள்ளலுடையது, 'பறம்பு பாடின ரதுவே' கஅ; 'அளிதோ தானே பாரியது பறம்பு' கஅக; 'உடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே' ககஅ; 'சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே' ககங; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியும்' கறிஅ; 'பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்' களசு; 'பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போல' ஙஙஎ. பறம்புநாடு, பாரியென்பவனுடைய நாடு, 'மூன்று நூற்றே தண்பறம்பு நன்னாடு' கஅ0; 'தேர்வண் பாரி தண் பறம்பு நாடே' ககஅ.

பறைந்தன - நீங்கின, 'களங்கொளக் கழல்பறைந்தன' ச.

பனங்குடை - பனையோலையாற்செய்யப் படுமுண்கலம், 'இரும்பனங் குடையின் மிசையும்' கஎஎ.

பனிக்கும் - நடுங்கும், 'அரசு தலைபனிக்கு மாற்றலை' ௪உ; 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளி' கசரு.

பனிச்சை - கழன்மணியினதுகனியாற் கூறுபடுத்துச் சுருட்டப்பட்டகூந்தல், 'கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக் குறுந்தொடி மகளிர்' கஎ.

பனுவல்-இசைப்பாட்டு, 'வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்ப' கஙரு. கேள்வி, 'செவிமுதல் வித்திய பனுவல்' உஙஎ. சுகிர்ந்தபஞ்சு, 'பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன' கஉரு. பாட்டு, 'பாடின் பனுவற் பாணர்' கஉஎ.

பனைப்போழ் - பனந்தோடு, 'மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇ' உஉ.

பா.

பா - பரப்பு, 'பாவடி' கரு; எஉ.

பாசவல் - செவ்வியவல், 'பாசவன் மொக்கி' ௬௩.

பாசறை - பாடி வீடு, 'பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே' ௩௧; 'இடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறை' ௬உ.

பாசி=பிராசி - கிழக்கு, 'பாசிச் செல்லாது' உஉக.

பாடிற்று - கூறிற்று, 'அறம்பா டிற்றே' ௩௪.

பாடினி - பாணிச்சி, 'பாடினி யணியாள்' உ௪உ; விறலி, 'இழைபெற்ற பாடினிக்கு' கக.

பாடு - ஒலி, 'பாடிமிழ் பனிக்கடல்' ௪௯. செவ்வி, 'பெரும்பாட் டீரத்து' கஉ௦. முறைமை, 'பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னாரே' ககஎ.

பாடுகம் - பாடுவேம், 'பாடுகம் வம்மினோ' ௩உ.

பாடுநர் - புலவர், 'பாணர் பாடுநர் பரிசிலர்' கஙரு.

பாண்டியன்மறவன் - நாலைகிழவன்நாகன், 'திருவீழ் நுண்பூட் பாண்டியன் மறவன்' கஎக.

பாண்டில் - கிண்ணி, 'கழற்பாண்டில்' கஎ.

பாணி-ஓசை, 'ஈர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப' ககச. தாளம், 'படுதிரையின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்' உ௦க.

பாமுளூர்-இது சேரநாட்டுள்ள தோரூர்; உ௦௩.

பாய்தல் - பரவுதல், 'தேம்பாய் புன்னை' உச.

பாயுந்து - பாயும், 'தெண்கடற் றிரைமிசைப்பாயுந்து' உச.

பார் - முரம்புநிலம், 'ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை' உசரு; வண்டிப் பார், 'கால்பார் கோத்து' கஅரு; வலியநிலம், 'பாருடைத்த குண்டகழி' கச.

பார்வல் - பார்த்தல், 'பார்வலிருக்கை' ௩.

பாரம் - பரிக்கப்படுஞ்சுற்றம், 'பாரமுமிலமே' கசரு.

பாரி - ஒருவள்ளல், 'பாரிவேள்பாற்பாடினை செலினே' க௦ரு; 'கடவன் பாரி கைவண் மையே' க௦௬; 'பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி' க௦எ; பாரியும் பரிசில ரிரப்பின் வாரே னென்றான்' க௦அ; 'பாரியது பறம்பே' க௦௯; 'யாமும் பாரியு முளமே' கக௦; 'பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று' ககஙு; 'பாரிய தருமை யறியார்' ககசு; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியும்' கரு௮; 'கைவண் பாரி' உ௦உ; 'மலைகெழு மாவண் பாரி' உஙசு.

பாரிமகளிர், பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்' உ௦௦; 'நெடுமாப் பாரி மகளிர்' உ௦க; 'கைவணபாரி மகளி ரென்ற' உ௦உ.

பால் - பக்கம், 'பானின்று' உஉ. விதி, 'பாறர வந்த பழவிறற் றாயம்' எரு; 'வாழியெற் புணர்ந்த பாலே' கஎசு.

பாவை - கண்மணிப்பாவை, 'புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர' உஙரு.

பாறிய - துணியாகிய, 'பாறிய சிதாரேன்' கரு௦.

பி.

பிசிர் - இது பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோரூர், 'இரும்பிசி ராந்தை யடியுறையெனினே' ௬எ; 'தென்னம் பொருப்பனன் றாட்டுள்ளும், பிசிரோனென்பவெனுயிரோம்புநனே' உகரு.

பிசிராந்தை - ஒருபுலவர், 'இரும்பிசிராந்தை யடியுறை' ௬எ.

பிட்டன் - பிட்டங்கொற்றன், 'மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டன்' கஎ௦;

'வன்புல நாடன் வயமான் பிட்டன்' கஎஉ.

பிடர் - கழுத்து, 'யானையிரும் பிடர்த் தலை யிருந்து' ௩.

பிடவூர் - சோழநாட்டிலுள்ள தோரூர், 'நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்' ௩௯௫.

பிடி - கைந்நீட்டு=கைப்பிடி, 'தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்' ௯௮.

பிண்டம் - எண்வகை யெச்சத்துளொன்று; மணைபோலப் பிறப்பது, 'உறுப்பில் பிண்டமும்' உ௮.

பிணி - கட்டு, 'பிணியுறு முரசம்' உ௫. நோய், 'பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும்' ௯.

பிணிக்கொண்ட - கட்டுதலைச்செய்த, 'கயிறுபிணிக் கொண்ட' ௩.

பிணிமுகம் - மயில், முருகக் கடவுள் ஏறும்யானையென்றுமாம், 'பிணிமுகவூர்தி யொண்செய் யோனும்' ௫௬.

பிணை - பெண்மான், 'பெருங்கண் மாப் பிணை' உ.

பிழையாத - தவறாத, 'செந்தொடை பிழையா வன்க ணாடவர்' ௩.

பிற்றைநிலை - வழிபாட்டுநிலை, 'பிற்றை நிலை முனியாது கற்றனன்றே' கஅ௩.

பிறக்கு - பிறப்பேன், 'மாறியான் பிறக்கே' எக. பின், 'நசைபிறக் கொழிய' கரு.

பிறங்கிய - செறிந்த, 'மரம் பிறங்கிய நளிச்சிலம்பில்' க௩௬.

பிறங்குதல் - உயர்தல், 'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை' ௬௯. மிகுதல், 'பிறங்குநீர்ச்சேர்ப்பினும்' ௪௯.

பிறர் - பகைவர், 'பிற ரகன்றலை நாடே' எ; 'பிறரோம் புற்ற மன்னெயில்' ௪௦. வேற்றரசர், 'பிறர்மண் கொண்டு' கஉ.

பின்றை - பின்பு, 'பாண்முற் றொழிந்த பின்றை' உ௯.

பீ.

பீடு - பெருமை, 'பீடுடைய வெறுழ் முன்பின்' கஎ; 'பீடுகெழு வேந்தே' ௩௫; 'பீடுஞ் செம்மலு மறியார்' எ௬. வலி, 'வேந்துபீ டழுத்த வேந்துவேற் றானை' உஉ௫.

பீரை - பீர்க்கு, 'பீரை நாறிய சுரையிவர் மருங்கின்' ககச.

பீலி - மயிலின்றோகை, 'மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி' க௩.

பீள் - சூல், 'கருந்தாள் பேரிகி யொருங்குபீள் விரிந்து' கஉ௦.

பு.

புக்கில் - புகலிடம், 'துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கில்' உஉக.

புகர் - யானைமத்தகத்துப்புள்ளி, 'புகரணிநுதல்' ௩.

புகர்க்கலை - புள்ளிமான்கலை, 'புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி' கரு௨.

புகல - விரும்ப, 'கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு' கஎ.

புகலுதல் - விரும்புதல், 'நெஞ்சுடைய புகன்மறவரும்' ௫௫.

புகலும் - விரும்பும், 'போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்' ௩க.

புகவு - உணவு, 'அகநாட் டண்ணல் புகவே' உ௪௯.

புகழ்-கீர்த்தி, 'சேண்விளங் கும்புகழ்' க௦.

புகழ்மேம்படுநன் - புகழை மேம்படுத்துமவன், ௪௮.

புகார் - ஆற்றுமுகம், 'புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலம்' ௩௦.

புடைபெயர்தல் - கீழ்மேலாதல், 'நிலம் புடை பெயர்வ தாயினும்' ௩௪.

புடையல் - மாலை, 'இரும்பனம்புடையல்' ௯௯.

புணர்தல் - பொருந்துதல், 'குரல்புணர் சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்' கக.

புணரி - அலை, 'வெண்டலைப் புணரி' உ; ௩க.

புணரியோர் - கூட்டினவர்கள், 'நீரு நிலனும் புணரியோர்' கஅ.

புத்தேள் - தெய்வம், 'புத்தே ளுலகத் தற்று' உஉ.

புதல்வர் - பிள்ளைகள், 'பொன்போற் புதல்வர்' ௯; 'புன்றலைப் புதல்வர்' க௯.

புதவு - கதவு, 'புனலம் புதவின்' உ௪.

புதுவது - புதிது, 'புதுவதோ வன்றே' ௪உ; 'தொலைதலும் புதுவ தன்று' எ௬.

புயத்து - பிடுங்கி, 'புயத்தெறி கரும்பின்' உ௮.

புரந்த - உண்டாக்கப்பட்ட, 'ஒள்ளழற் புரந்த தாமரை' கக; 'அழல்புரந்த வடர்தாமரை' உ௯.

புரவலை - பாதுகாப்பாய், 'இரவலர் புரவலை நீயுமல்லை' கசுஉ.

புரவி - குதிரை, 'அலங்குளைப் புரவி' உ.

புரவு - அரசிறை, 'குடிபுர விரக்குங் கோலே ஞுகுக' எடு; விளைநிலம், 'புரவுத்தொடித் துண்குவை யாயினும்' உசுo.

புரி - முறுக்கு, 'புரியடங்கு நரம்பின்' கசுடு.

புரிசை - மதில், 'எந்துகொடி யிறைப்பு நிசை' கள; 'பல்படைப் புரிசை' உஉச.

புரிதல் - ஆராய்தல், அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ ஞட்டத்து' கூடு.

புரிந்து - விரும்பி, 'கயம்புரிந் துறையுநர்' கசடு.

புரை - குற்றம், 'புரையி னற்பனுவல்' கடு; 'புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே' சுஉ.

புரைமை - உயர்ச்சி, 'நீயளந் தறிதிநின் புரைமை' சுசு; 'மன்பதை காக்கு நின் புரைமை நோக்காது' உகo.

புல்லாற்றூர் - ஓரூர், உகசு.

புல்லென் கண்ணர் - புற்கென்ற கண்ணர், எஅ.

புல்லென்சடை - புற்கென்ற சடை, உடுஉ.

புல்லென்றூணை - பொலிவழிந்தாய், 'புல்லென் றூணையால் வளங்கெழு திருநகர்' உoக.

புலம் - அறிவு, 'புலவரை யிறந்த புகழ்சா லூன்றல்' உக. இடம், 'புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றூணை' கசு. திசை, 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' கூ.

புலம்பு-தனிமை, 'புலம்புகொண் டுறையும்' கசஎ.

புலர்தல் - உலர்தல், 'புலர்சாந்தின்' கூ.

புலவர் - அறிவுடையோர்' கஉ.

புல்லவு - புலால், 'புலவுநாற்றத்த பைந்தடி' கச.

புலவுதி - வெறுத்தி, 'புலவுதி மாதோ நீயே' உகசு.

புலன் - அறிவு, "புலனழுக் கற்ற வந்தணாளன்' கஉசு.

புலனுழுதுண்மார் - அறிவாலுழுதுண்ணுங்கற்றோர், 'புலனுழு துண்மார் புன்கணஞ்சி' சுசு.

புலிகடிமால் - இருங்கோவேள், 'ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்' உoக; உoஉ: ஒரு முனிவர் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், புலியொன்று அவரைக்கொல்லவர, அவர் இவனை நோக்கி (ஹொய்ஸள.ர) இப்புலியைக் கொல்லென்று கட்டளையிட, இவன் அதனைக்கொன்றமையின், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்ததென்று பழையசிலாசாதன ஆராய்ச்சியையுடையோர் கூறுவர். இதன்விரிவை அவரிடம் கேட்டுணர்க.

புலத்தி - புலைமகள், 'முரசுமெய்ப் பட்ட புலத்தி போல' உடுக.

புழல் - தூள, 'புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி' கடுஉ.

புழுக்கு - இறைச்சி, 'யாமைப் புழுக்கின்' உகஉ.

புழை - காட்டுவாயில், 'கைவலுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' கூஅ.

புற்கை - மிக்கநீரால் அடப்பட்ட உணவு, 'நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே' சுச.

புறக்கொடுத்து - முதுகிட்டு, 'புறக்கொடுத் திறத்தி' அ.

புறங்காப்ப - பாதுகாப்ப, 'மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப' சுஉ.

புறஞ்சிறை - வேலிப்புறம், 'புறஞ்சிறை மாக்கட்கு' உஅ.

புறத்தை - முதுகையுடையை, 'ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை' கச.

புறந்தருநர் - பாதுகாப்பார், 'பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பி' கூடு.

புறந்தரும் - பாதுகாக்கும், 'அழல்புறந் தரூஉ மந்தண ரதுவே' கஉஉ.

புறப்புண் - மார்பில்லதைத்துருவினபுண், 'புறப்புண் ணுணி' சுடு.

புறம் - புறக்கொடை, 'துப்புறுவர் புறம்பெற் றிசினே' கக.

புன்கண் - வறுமை, 'புன்கணஞ்சி' சுசு.

புன்கம் - சோறு, 'பாற்பெய் புன்கந் தேனுமயக்கி' கூச; 'சாந்த விறகினுவித்த புன்கம்' கசுஅ.

புனல் - நீர், 'தண்புனல் பரந்த பூசல்' எ; 'தண்பொருநைப் புனற்பாயும்' கக.

புனைதல் - அலங்கரித்தல், 'புனைதேர் பண்ணவும்' கஉ. அழகு செய்தல், 'பொன்னியற் புனைதோட்டியால்' கச. செய்தல், 'வரிமணற் புனைபாவைக்கு' கக.

பூ.

பூ - புகர், 'பூநுத - லாடியல் யானை' கசுறு. பொலிவு, 'பூநிறக் கவசம்' கசுக. மலர், 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கக. யானைநெற்றிப்பட்டம், 'பூநுத லியானை யொடு' கஉ.

பூக்க - பொலிவதாக, 'பூக்கின் வேலே' உசுக.

பூங்குன்றம் - ஒருமலை, கசுசுக.

பூசல் - ஆரவாரம், 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்' உறு; 'ஆசா கெண்ணும் பூசல் போல' உசுசு ஓசை, 'தண்புனல் பரந்த பூசல்' எ.

பூஞ்சாற்றூர் - இதுசோழநாட்டுள்ளதோ ரூர்' கசுசு.

பூட்கை - மேற்கோள், 'அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை' க; 'பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போல' சுஉ.

பூட்டு - பிணிப்பு, 'கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டு' க்சுக.

பூவாவஞ்சி - கருவூர், 'பூவாவஞ்சியுந்தரு குவன்' சுஉ.

பூழி - புழுதி, 'பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்தி' கஉ0; கடுங்கட் கேழ லுழுத பூழி' கசுஅ.

பெ.

பெட்டாங்கு - வீரும்பியபடியே, 'பெட்டாங் கியும் பெருவளம் பழுனி' ககசு.

பெட்பு - பேணுதல், 'பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே' உ0நு.

பெண்-மனைவி, 'பெண்ணீற் றுற்றென' அஉ.

பெண்டிர் - மகளிர், 'பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும்' கக.

பெண்ணை - பனை, 'செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட மூயலும்' சுக. ஓர் ஆறு, 'பெண்ணையம் படப்பை காடுகிழ வோயே' கஉசு.

பெய்மார் - வாக்கவேண்டி, 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' ககநு.

பெயர்க - பெயர்வாகுக, 'கோயில ணுகிப் பெயர்கதி லம்ம' கசுக.

பெயர்த்தும் - பின்னும், 'நின்கடந் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்-வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்' உ.

பெயர்தல் - பிறழ்தல், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' சுக.

பெயர்பு - இளர்த்து, 'பெயர்பு பொங்க' உஉ.

பெயர்புறம் - சரிந்து மீளும் புறக்கொடை, 'வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்து' சுநு.

பெயரல் - பிறழாதொழியல்வேண்டும், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' சுக.

பெயரிய - பெயர்கூறிய, 'சோவெனப் பெயரிய காலை' கநுஉ. பெயர்த்த, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' எ.

பெயல் - மழை, 'உறைவேண்டி பொழுதிற் பெயல்பெற் றேரே' சுநு; 'கார்ப்பெயற் கலித்த' கஉ0.

பெருங்காடு - பறங்காடு, 'பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டூமம்' உசுசு.

பெருங்குன்றூர் - ஓரூர், கசுஎ, உக0, உசுசு, சுகஅ.

பெருங்கோக்கிள்ளி - கோப்பெருஞ்சோழன், 'பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க' சுஎ.

பெரும்பிறிது - இறந்துபடுதல், 'பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி தறியி' கநுஉ.

பெரும்பேது - இறந்துபாடு, 'வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே தறுப்ப' உசுஅ.

பெருமிதத்தை - செருக்கினையுடையையாயிராநின்றாய், 'நினதென விலனீ பெருமிதத் தையே' கஉஉ.

பெருமிதம் - மிக்கமனச்செருக்கு, 'பெருமிதப் பகட்டுக்குத் தூறையு முண்டோ' கo.

பெருவங்கியம் - ஒருவகைவாத்தியம்; இது யானையின் துதிக்கைபோலும் வடிவையுடையது, 'கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின்' கநுஉ.

பெற்றிகின் - பெற்றாள், 'சீருடைய விழைபெற் றிகினே' கக. பெற்றான், 'வெள்ளி நாளாற் பூப்பெற் றிகினே' கக.

பெறலருங்குணாத்து - பெறுதற்கரிது, 'அளிதோ தானேயது பெறலருங் குணாத்தே' நு.

பே.

பேகன் - வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன்; இவன் ஒருவள்ளல், 'கடாஅ

யானைக் கலிமான் பேகன்' கசக; 'கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்' கசஉ; 'கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக' கசஙூ; 'வயங்குபுகழ்ப் பேகன்' கசச; 'கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக' கசஞி; 'அடுபோர்ப் பேக' கசசு; 'பெருங்க ணுடன் பேகனும்' கடிஅ.

பேணி - பாதுகாத்து, 'பேணித், தென் புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்' கூ.

பேர் - தோற்றப்பொலிவு, 'பேருடைய விழுக்கழஞ்சின்' கக.

பேரையம் - இஃது அரையமென்னும் நகரத்தின் ஒருபாகம், உ0உ.

பேழ்வாய் - பெரியவாய், 'பேழ்வா யுழுவை' ஙூங; கடிஉ.

பேறு - பெற்றபொருள், 'பேறியா தென் னேன்' கடிச.

பை

பைஞ்ஞிணம் - செவ்வியையுடையநிண ம், 'பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவெள் ளமலே' கஎஅ.

பைதல் - துன்பம், 'எவ்வங் காக்கும் பைதன் மாக்களொடு' சக.

பைதறுகாலை - பசுமையற்றகாலம், 'கோ டை நீடிய பைதறு காலை' கஎச.

பைத்தடி - செவ்வித்தசை, 'புலவுநாற் றத்த பைத்தடி' கச.

பையாப்பு - துன்பம், உஉக.

பையென்றன - ஒளிமழுங்கின, 'பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே' உஙஅ.

பையென - மெல்ல, 'பையென, வெ ன்னை வினவுதி யாயின்' ஙூங.

பொ

பொருவல் - ஒருபறவை, 'செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும்' உஙஅ.

பொங்க - மேன்மேற்கிளர, 'நெய்மலி யாவுதி பொங்க' கடு.

பொடிந்த - வெறுத்த, 'பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டென' கஙூ0.

பொத்திய - மூட்டிய, 'கானவர் பொத் திய ஞெலிதீ விளக்கத்து' உசஎ.

பொத்து - புை, 'பொத்தி ணண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ' உகஉ.

பொதி - பட்டை, 'பைங்கழை பொதி கூைந் தன்ன விளர்ப்பின்' உடிங.

பொதியம் - பொதியின்மலை, 'பொதிய மும் போன்றே' உ; 'தென்னம் பொ ருப்பன்' ஙூங; 'கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியில்' கஉஅ; 'தென் னம் பொருப்பன்' உகடி.

பொதியில் - அம்பலம், 'பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்' நிஉ.

பொது - மன்று, 'பொதுவிற் றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை' அகூ.

பொதுச்சொல் - பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும்வார்த்தை, 'போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறுஅ ன்' அ.

பொதுமொழி - உறுதியில்லாதவார்த்தை, 'தொதும லாளர் பொதுமொழி கொ ள்ளாது' ஙூடி. சிறப்பில்லாதமொழி, 'ஏதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொ ள்ளாது' நிஅ.

பொர - மாறுபட, 'கண்பொர விளங்கு நின் விண்பொரு வியன்குடை' ஙூடி.

பொருத - பொரப்பட்ட, 'கறுழ்பொரு த செவ்வாயான்' ச.

பொருதல் - மூட்டுதல், 'விண்பொருபு கழ் விறல்வஞ்சி' கக.

பொருது - சண்டைசெய்து, 'ஈரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழிய' உ.

பொருந்தி - அடைந்து, 'வந்தடி பொ ருந்தி' க0.

பொருந்தில் - ஓரூர், நிஙூ.

பொருநர் - சண்டைசெய்வார், 'பொ ருநர்க் - கிருநிலத் தன்ன நோன்மை' கச. பகைவர், 'அருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பெரு' நிஅ.

பொருநன் - அரசன், 'அறந்திருஞ் சுறந் தைப் பொருநனே யிவனே' நிஅ; 'மன்பதை புரக்கு நன்னுட்டுப் பொ ருநன்' கூஅ. பொருவான், 'பொரு ஈனு மினையன்' எஅ. வீரன், 'எம் முளு முளனெரு பொருநன்' அஎ.

பொருநை - ஆனபொருந்தமென்னும் ஆறு; இது கருவூர்க்குச்சமீபத்திலோ டுவது, 'தண்பொருநைப் புனற்பா யும், விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி' கக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங், கல் லெண்பொருநை மணலினும்' கூஅஎ.

பொலம் - பொன், 'பொலம்பூந் தும் பை' உ; 'பொலங்கழை யுழிஞை' நிo.

பொலிந்த - சிறந்த, 'தாழ்சடைப் பொ லிந்த வருந்தவத் தோர்க்கே' க.

பொழிந்து - பொழிந்தேன், 'கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்' உ௦௩.

பொறி - இலக்கணம், 'பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகலம்' க௬௧. இலாஞ்சனை, 'கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி' ரு௮. எந்திரம், 'இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய, பெருங்கல் லடாரும்' க௬. ஒளி, 'கண்பொறி போகிய' க௬௧. கொளுத்து, 'புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய' க௩.

பொறுத்தல்-தாங்குதல், 'கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்கு' ரு௮.

பொறை - சிறுகுவடு, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலைய' க௧௮.

பொறையன் - சேரன், 'களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய' ரு௩.

பொறையாறு - ஓரூர், ௩௬௧.

பொன் - இரும்பு, 'பொன்னியற் புனை தோட்டி' க௪; 'விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' க௫; 'பொன்புனை திகிரி' உ௩௩.

போ.

போகம் - நுகரும் இன்பம், 'போகம் வேண்டி' அ.

போகிய - ஒழிந்த, 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப' க௦. ஓங்கிய, 'கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை' உ௩௭.

போந்தை - பனை, 'முழாவரைப் போந்தை' அ௫.

போழ் - வார், 'போழ்தூண் டூசி' அ௨.

போழ்க - பிளக்கப்படுவதாக, 'போழ்கென் னாவே' க௩௨.

போற்றார் - பகைவர், 'போற்றார்ப் பொறுத்தலும்' உ.

போன்ம் - போலும், 'போன்மென விரும்பி' க௬.

போன்றன - ஒத்தன, 'இலக்கம் போன்றன' ௪.

போன்று - ஒத்து, 'இமயமும் பொதியமும் போன்றே' உ.

பௌ.

பௌவம் - கடல், 'தொன்றுமுதிர் பௌவம்' ௬; 'இமிழ்திரைப் பௌவம்' அ௮.

ம.

மகளிர் - பெண்டிர், 'மகளிர் மலைத்தலல்லது' க௦.

மகிழ்சிறந்து - உண்டு, 'தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' உ௪.

மகிழ்ந்து - உண்டு, 'வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து' க௨௬.

மங்குல் - இருட்சி, 'மங்குன் மாப்புகை' க௦௩.

மங்கையர் - மகளிர், 'வாலிழை மடமங்கையர்' க௧.

மஞ்ஞை - மயில், 'பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி' க௩; 'மஞ்ஞை - யொலி நெடும் பீலி' ரு௦.

மட்டு - மது, 'வெப்புடைய மட்டுண்டு' உ௪. மதுவைக்கும்சாடி, 'மட்டுவாய் திறப்பவும்' க௧௩.

மடங்க - இறைஞ்ச, 'இகழ்பாடுவோ ரெருத்த மடங்க' ௪௦.

மடம் - பேதைமை, 'வாலிழை மடமங்கையர்' க௧. மென்மை, 'தெறிநடை மடப்பிணை' உ௩; 'மடத்தகை மாமயில்' க௪௫; 'மடப்பிடி' க௫௧.

மடல் - பனங்கருக்கு, 'ஒழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு' உ௬.

மடவர் - யாதும் அறிவில்லாதார், 'மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்' க௦௬.

மடவரல் - மடப்பம், 'மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி' அ௬.

மடவோன் - அறிவில்லாதோன், 'உள்ள மெள்ளிய மடவோன்' எ௩.

மடிவிலை - சோம்புதலையுடையாயல்லை, 'ஒடியா முறையின் மடிவிலை யாகி' உ௬.

மடுப்ப - ஊட்ட, 'ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' ரு௬.

மடை - ஆணி, 'மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே' ௬௭. கொளுத்து, 'மடை செறி முன்கைக் கடகம்' க௫௦.

மண் - அணு, 'மண்டிணிந்த நிலனும்' உ.

மண்டி - மடுத்து, 'நுதிமுக மழுங்க மண்டி' ௩௧. மிக்குச்சென்று, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' ௬.

மண்டிய - அடர்த்துச்செய்த, 'அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்' ௬௨.

மண்டிலம் - சூரியமண்டிலம் சந்திர மண்டிலம், 'யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்' அ. பார் வட்டம், 'பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்' ௩௦.

மண்டை - பாணர்கையிலுள்ள ஏற்கும் பாத்திரம், 'கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநீர் யின்றென' கo௫; 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' ககடு; 'பரூஉக்கண் மண்டையொடு' கஉடு; 'ஏலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை' ககக.

மண்ணி - முழுகி, 'பனிக்கய மண்ணி' ஏக.

மண்ணினை-மண்ணெயுடையை, 'பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே' உo.

மண்ணுதல் - ஒப்பமிடுதல், 'மண்ணுறு மணி' கசஏ.

மணந்த-சேர்ந்த, 'அறையும் பொறையு மணந்த தேயம்' ககஅ.

மணி - நீலமணி, 'ஒலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்' நo.

மதவலி - மிக்கவலி, 'மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி' அo.

மதன் - மனவெழுச்சி, 'மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்ருள்' எநி. மிகுதி, 'மண்டமர் மட்ட மதனுடை நோன்ருள்' உகக. வலி, 'மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சி' நo.

மதி - சந்திரன், 'உவவுமதி' கூ.

மதுகை - வலி, 'மதுகை யின்றி' எச.

மதுரை - பாண்டியர்களின் நகரம், நுசு.

மம்மர் - மயக்கம், 'மம்மர் நெஞ்சத் தெம்ம னோர்க்கு' நுகூ.

மயக்கி - கலந்து, 'பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கி' கூச.

மயங்கிய - கலந்த, 'தமிழ்த்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து' ககக.

மரபு - தன்மை, 'தொலரு மரபினின் நிலையொடும் பொலிய' கஉசு. முறைமை, 'ஈண்டுசெலன் மரபிற் றண்ணியல் வழாது' உநி; 'உறுமுறை மரபின்' கூஅ. மேம்பாடு, 'இசைமரபாக' உகஎ.

மரீஇய - மருவிய, 'பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பின்' சுசஉ.

மரீஇயோர் - மருவியவர், 'மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே' கசூ.

மருக - மரபினுள்ளாய், 'ஓடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக' கஉசு.

மருகனே - மரபினுள்ளாய், 'பலவும் விடுத்தோன் மருகனே' சுசு.

மருங்கு - பக்கம், 'கவிழ்மணி மருங்கின்' கூ; 'கனையெரி யுரறிய மருங்கு னோகீ' உசு.

மிருங்குல் - வயிறு, 'பசிபடு மருங்குலே' உசுo.

மருட்கை - வியப்பு, 'நினைக்குங் காலை மருட்கையுடைத்தே' உகஎ.

மருண்டு - பயந்து, 'புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி' சுசு.

மருதம் - காலைப்பண், 'மாலை மருதம் பண்ணி' ககசு.

மருந்து - பரிகாரம், 'மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில்' கூ; 'மருந்தில் கணிச்சி' சுஉ.

மருப்பு - கொம்பு, 'கொல்லேற்றின் மருப்புப்போன்றன'சு. யாழ்க்கோடு, 'நல்லிசை யாழ்மருப்பு' உசுஉ.

மருள் - எண்வகையெச்சத்துளொன்று; அது அறிவின்றிமயங்கியிருப்பது, 'மாவு மருளும்' உஅ. ஒப்பு, 'எரிமருளவிர்சடை' நுசு; 'மதிமருள் வெண்குடை' ககக.

மருள - வியப்ப, 'தாள்படு செல்வங் காண்டொறு மருள' கசுக.

மரை - தாமரை, 'மரையிலை போலமாய்ந் நிலிஞர் பலரே' உஎ.

மல்லல் - வளம், 'மல்லன் மூதூர்' கஅ.

மலங்கு - ஒருவகைமீன், 'மலங்குமிளிர் செறு' சுக.

மலர்தல் - பரத்தல், 'மலர்தா யத்து' கஎ.

மலைக்குநர் - மாறுபடுவோர், 'நிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனின்' சுக.

மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 'மலைத்தல் போகிய நிலைத்தார் மார்ப' கo.

மலைத்தனை-பொருதாய், 'மலைத்தனை யென்பது காணுத்தக வுடைத்தே' சுசு.

மலைய - சூட, 'பாணர் தாமரை மலையவும்' கஉ.

மலையன் - ஒருவள்ளல், 'காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த, மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்' நுஅ; இவன், மலையமான் திருமுடிக்காரியென்றும் சொல்லப்படுவனன்.

மழகளிறு - இளங்களிறு, 'மைந்துமலிந்த மழகளிறு' உஉ.

மழலை - இனஞ்சொல், 'புதல்வர்தம் மழலை' கஉ.

மழவர் - வீரர், 'மழவர் பெருமி' கo.

மழித்தலை - மட்டையாகியதலை, 'கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய' உசுக.

மழுங்க - தேய, 'நுதிமுக மழுங்க' ௩௧.

மழுங்கிய - தேய்ந்த, 'நுதிமழுங்கிய வெண்கோடு' ௪.

மள்ள - வீர, 'முழூஉ வள்ளூர முணக்கு மள்ள' உகக.

மள்ளர் - வீரர், 'மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப' க௦; 'உடன்று மேல் வந்த வம்ப மள்ளரை' எஎ.

மறம் - ஆண்மை, 'மறத்தகை மைந்தரொடு' ௬௩. வீரம், 'மறத்திற் கொல்களிறு' ௯; 'மறம்பாடிய பாடினி' கக.

மறலி - கூற்றம், 'மறலியன்ன களிற்று மிசை யோனே' கஙு.

மறவை - மறத்தையுடையாய், 'மறவையாயிற் போரொடு திறத்தல்' ௪௪.

மறுகு - தெரு, 'தாதெரு மறுகு' உகரு.

மறுத்த - மறுத்தற்குஏதுவாகிய, 'மாமறுத்த மலர்மார்பின்' எ.

மறை - வேதம், 'மறைநவி லந்தணர்' க; 'நான்மறை மூனிவர்' ௬.

மறைக்கொண்ட - மறைத்தற்குக்கொண்ட, 'வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின் - மாலை வெண்குடை' ௬௦.

மறைக்கொண்டன்றோ - மறைத்தற்குக் கொண்டதோ, 'வெண்குடை - வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே' ௩௫.

மன் - நிலைபேறு, 'மன்னுயிர்ப் பன்மையும்' கக. மிகவும், 'சிறந்தன்று மன்னே' எரு.

மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை, 'மன்பதை காக்குநின்புரைமை' உக௦.

மன்ற - தெளிவாக, 'நோற்றோர் மன்ற நின்பகைவர்' உசு; 'வல்லை மன்ற நீநயந் தளித்தல்' ரு௯. நிச்சயமாக, 'சிறுவரை - சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற' ககச.

மன்றம் - பொதியில்=பொதுவிடம், 'இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றம்' ௩௪; 'மன்றப் பலவின்' கஉஅ. செண்டு வெளி, 'பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே' உஉ௦.

மன்னுக - நிலைபெறுவாயாக, 'மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே' ௬.

மா.

மா - எண்வகையெச்சத்து ளொன்று; அது விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது, 'மாவு மருளு முளப்பட' உஅ. ஒரு மாவெண், 'மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்' கஅச. கருமை, 'மாக்கடல்' ௪; 'மாக்கழி மலர்ந்த நெய்தல்' ௪அ. குதிரை, 'மாவே, எறிபதத்தா னிடங்காட்ட' ௪; 'நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்' கச. திருமகள், 'மாமறுத்த மலர்மார்பின்' எ. மாமைநிறம், 'அம்மா வரிவை' கசஎ.

மாகம் - ஆகாயம், 'மாக விசும்பு' ௩௫.

மாங்குடி - ஒரூர், உச.

மாங்குடிமருதன் - மாங்குடி மருதனார்; இவர் சங்கப்புலவருள் ஒருவர்; பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி நூலாசிரியர் இவரே, 'ஓங்கிய சிறப்பி னுய்ர்ந்த கேள்வி, மாங்குடி மருதன் றலைவனாக, வுலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற், புலவர்பா டாது வரைகவென் னிலவரை' எஉ.

மாட்சி - நன்மை, 'வினைமாட்சிய விரைபுரவி' ககூ.

மாட்டிய - கொளுத்திய, 'பொறியறிந்து மாட்டிய' ககூ.

மாதிரம்-திசை, 'மாதிரத் தீண்டிய' கூ௦.

மாமறுத்தமலர்மார்பு - திருமகள் பிறர் மார்பை மறுத்தற்கேதுவாகிய பரந்த மார்பு, எ.

மாய்ந்திசினோர் - மாய்ந்தோர், 'மாய்ந்திசினோர் பலரே' உஎ.

மாய்ந்தென - மாய, 'தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது' ரு௮.

மாயா - மறவாத, 'மாயா வுள்ளமொடு' கஙகூ.

மாரி - மழை, 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்' ௩௫.

மால்பு - கண்ணேணி, 'மால்புடை நெடுவரை' க௦௫.

மாவன் - ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருளொருவன்; இவனுடைய ஊர் மையலென்பது, 'பொய்யா யாணர் மையற் கோமான், மாவனும்' எக.

மாவிலங்கை - ஓய்மாநல்லியக் கோடனூர், 'இழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற் பெருமா விலங்கைத்

தலைவன் சீறியா, ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை, யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே' கஎசு.

மாறன் - பாண்டியன், 'வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற' ௫௫; 'கடுமான் மாற மறவா தீமே' ககூஅ.

மாறு - இறந்துபாடு, 'நகாலென வந்த மாறே' உ௫௩. ஏதுப்பொருள் படுவதோரிடைச்சொல், 'அனையை யாகன் மாறே' ச. பரிசு=விதம், 'விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்' ௫௦.

மாறோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த நாடென்பர்; இதுமாறோகமெனவும் வழங்கும், ௩எ, ௩௯, கஉசு, உஅ௦.

மி.

மிச்சில் - ஒழிபொருள், 'கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்' உ௩.

மிசை-மேடு, 'அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ' கஅஎ. மேல், 'மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே' க௩.

மிசைவு - உணவு, 'அல்கு மிசைவாகும்' உ௩சு.

மிஞிறு - தேனீ, 'மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாம்' உஉ.

மிடறு - கழுத்து, 'கறைமிடறு' க.

மிதவை - கூழ், 'அம்புளிமிதவை' உகரு.

மிலைந்த - சூடிய, 'மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்' உச.

மிலைந்து - சூடி, 'உழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து' எஎ.

மிழலைக்கூற்றம் - இது வேள் எவ்வியினுடையது; கூற்றம் - நாட்டின் உட்பிரிவுக்கு ஓர்பெயர்; 'ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி, புனலம் புதவின் மிழலையொடு' உச.

மிளிர்தல் - பிறழ்தல், 'மலங்குமிளிர் செறு' சுக; 'இருநில மிளிர்ந்திசினாஅங்கு' க௩௯.

மிளிர்ந்திட்ட - மறிக்கப்பட்ட, 'படை மிளிர்ந் திட்ட யாமையும்' சஉ.

மிளிர - பிறழ, 'கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டி' கசுஅ.

மிளை - காவற்காடு, 'கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை' உக; 'போரருங் கடிமிளை' கஅக.

மீ.

மீக்கூற்றம் - புகழ், 'பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே' க௩௫.

மீமீசை - மேல், 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடி' கூ.

மீளி - மறம், 'மீளி முன்பி னாளி' உ௦எ.

மீன் - நட்சத்திரம், 'பன்மீ னாப்பட்டிங்கள் போலவும்' க௩.

மு.

முக்காவனாடு - ஓர்நாடு, அ௦.

முக்கி - உண்டு, 'பாசவன் முக்கி' சு௩.

முகம் - இடம், 'இனிய செய்திநின் னார் வலர் முகத்தே' கஉ.

முகிழ்த்தல் - அரும்புதல்.

முகையலூர் - இது சோழநாட்டிலுள்ள தோரூர், கஅக, உசு௫.

முசுறி - ஓரூர், 'முழங்கடன் முழவின் முசுறி யன்ன' ௩ச௩.

முட்டு - குறை, 'மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய' கசுசு.

முடியர்-முடிப்பானாக, 'அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்' கஎக.

முண்டகம் - கடல்முள்ளி, 'முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளிர்' உச.

முணங்குநிமிர்தல்-மூரிநிமிர்தல், 'முணங்குநிமிர் வயமான்' ௫உ.

முணங்குநிமிர்ந்து-மூரிநிமிர்ந்து, 'அணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்ந்து' எஅ.

முத்தி - முத்தங்கொண்டு, 'புதல்வர் பூங்கண் முத்தி' சக.

முத்தூற்றுக்கூற்றம் - இது பழையவேளிர்களுடையது, 'பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர், குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த' உச. இது முத்தூர்க்கூற்றமெனவும் வழங்கும்.

முதல் - இடம், 'சுரமுதல் சேர்ந்த சில்வளை விறலி' சு௦.

முதற்று - முதலாகவுடையது, 'அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' ௫௫.

முதாரி - முதுமை, 'முதாரிப் பாண' க௩அ.

முதிர்பு-முதிர்ந்து, 'சூன்முதிர்பு' கசுக.

முதிரம் - ஒருமலை, 'அதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ, விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண' க௫அ; 'நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன், மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே'

கசுo ; 'பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன், நிருந்துவேற் குமணன்' ககூகூ.

முந்நீர் - கடல் ; ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடையதென்பதுபொருள், 'முந்நீர் விழவி னெடியோன்' கூ; 'முந்நீர் வழங்கு நாவாய்' ககூ.

முந்துறுத்து - முன்னிட்டுக்கொண்டு, 'பற்ரு மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்து' உக.

முந்தை - முன்னே, 'முந்தை நிற்பின்' கo.

முயங்கினேன் - புல்லினேன், 'முயங் கினே னல்லனே யானே' ககூ.

மூஞ்சியூர் - ஓரூர், உ.

மூண் - மாறுபாடு, 'கடுமூண் முதலே' ஙூஎ. வலி, 'மூணுடை யுள்ளம்' உoசு.

மூணிய - மாறுபட்ட, 'நீமூணிய நீரும்' உo

மூருக்கி - கெடுத்து, 'தோள்வலி மூருக்கி' கஅ ; 'மதவலி மூருக்கி' அo. மூறித்து, 'காப்புடைய வெழுமூருக்கி' கச.

மூருகு - தெய்வம், 'மூருகுமெய்ப் பட்ட புலத்தி' உருக.

மூழவு - தண்ணுமை, 'மண்கணை மூழவின்' கரு. மத்தளம், 'விசிகூடு மூழவின்' கஉஅ.

மூழுதெறி - புறவிதழொடிக்கப்பட்ட மூழுப்பூ, 'கூம்பவிழ் மூழுதெறி' ககசு.

மூள்ளூர் - ஓரூர், கஎச.

மூள்ளூர்மலை - மலையமான்திருமுடிக்காரியின்மலை, 'பயன்கெழு மூள்ளூர் மீமிசைப், பட்ட மாரி யுறையினும்' கஉக; 'பறையிசை யருவி மூள்ளூர்ப் பொருந' கஉசு ; 'எள்ளறு சிறப்பின் மூள்ளூர் மீமிசை' கஎச,

மூளிதல் - உலர்தல், 'மூளிபுற்கானங்கு ழைப்ப' கசo.

மூற்றி-முடித்து, 'வேள்வி மூற்றி' கரு.

மூற்றிய - முடித்த, 'பாடுதுறை மூற்றிய கொற்ற வேந்தே' உக.

மூற்றுக - சூழ்வதாக, 'பாண்மூற் றுக கின் ஞண்மதி ழிருக்கை' உக.

மூறை - அடைவு, 'மூறைமூறை யாடு கர் கழியுமிவ் வுலகத்து' உக. ஊழ், 'ஆருயிர் - மூறைவழிப் படூஉ மென்பது' ககஉ. நீதி, 'மூறைவேண்டு பொழுதில்' கூரு.

முன்ப - வலியையுடையோய், 'செருச் செய் முன்ப' சக.

முன்பு - முன்னிடம், 'முன்பு துரந்து' கச. வலி, 'முன்பிற் - கானக நாட ஊ' ரு ; 'கடுந்தார் முன்பு தலைக்கொ ண்மார்' கரு ; 'மீளி முன்பி னுளி' உoஎ.

முன்றுறை - துறைமுன்னர், 'முன்று றை தண்பல மணலினும்' ககூ.

முன்னம் - மனக்குறிப்பு, 'முன்ன முக த்தி னுணர்ந்து' கூ.

முன்னை - முன்னேநிற்பை, 'தானை முன்னை யெனு' ககூ.

முன்னீர்-நிலத்திற்குமுன்னுகியநீர், 'மு ன்னீர் விழவி னெடியோன்' கூ.

முன்னூர் - ஊர்முன், 'முன்னூர்ப் பழு னிய கோளியா லத்து' உருச.

முனித்தலை - சூடுமித்தலை, 'முனித்தலைப் புதல்வர்' உரo.

முனிவ[illegible]அந்தணர், 'நான்மறை முனி வர்' சூ.

முனிவி[illegible]வெறுப்பில்லாய், 'முனி வில.....டத்திநீ'

முனிவு - வெறுப்பு, 'முனிவிலர்' கஅஉ.

முனை இ-வெறுத்து, 'பனைநிலை முனை இ' உகூ ; 'அனையகமுனை இ' நிஉ.

முனையின் - வெறுப்பின் ; 'செஞ்ஞாயி ற்று வெயின்முனையின்' உச.

மே.

மேதாளர் - முதியோர் ; 'நகைமே தாளர்' நிஉ.

மேந்திற்பெண்டிர் - முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த பெண்டிர், 'மேந்திற் பெண்டிர் கசிந்தழ காணி' ககூ.

மெ.

மெய் - அறிவு, 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வையாப் பூசல்' உரு.

மெய்புகருவி - கவசம், ககூ.

மெய்ம்மறந்து - அறிவுமயங்கி, 'மெய்ம் மறந்து பட்ட வையாப் பூசல்' உரு.

மெல்லிய-மென்மையையுடையன, 'மெ ல்லிய பெரும தாமே' கச.

மெல்லியர் - அற்பசுணங்கினையுடையர், வறுமையுற்றோர் ; 'மடவர் மெல்லி யர் செல்வினும்' கoசு.

மென்புலம் - மருதமும்நெய்தலும், 'மெ ன்புல வைப்பி னன்னுட்டுப் பொருந' சஉ.

மே.

மேந்தோன்றல் - மேம்பட்டதோன்றல், 'இசைமேந் தோன்றல்' கநிகூ.

மேந்தோன்றிய - மேம்பட்ட, 'இசை மேந் தோன்றிய வண்மை' கநிஅ.

மேவலை - விரும்புதலுடையை, 'கொள் ளா மேவலை' எ.

மை.

மை - இருட்கி, 'மைபடுமருங்குல்' நிக. செம்மறியாடு, 'மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு' ககசு.

மைந்து - மறம், 'மைந்துபட் டன்றே' ககூ. வலி, 'நாடல் சான்ற மைந்தினெய்' கநி; 'மைந்துடைக் கழை தின் யானை' எகூ.

மைம்மீன் - சனிமீன், 'மைம்மீன் புகையினும்' ககஎ.

மையல் - பாண்டிநாட்டுள்ளதோரூர்; இது மாவனெண்பவ னுடையது, 'பொய்யா யானைர் மையற் கோமான், மாவனும்' எக.

மைவிடை - ஆட்டுக்கிடாய், 'மைவிடை வீழ்ப்பவும்' ககஙூ. செம்மறிக் கிடா ய், 'மைவிடை வீழ்ப்பு' ஙூ.

மொ.

மொசித்த - தின்ற, 'மையூன்மொசித்த' ககசு.

மொய்ப்ப - நெருங்க, 'வாளோர் மொ ய்ப்ப' ககூ.

மொழி - வார்த்தை, 'பிறர்பழி கூறு வோர் மொழிதே றலையே' கo.

மொழிவல் - சொல்லுவேன், 'நின்னெ ன்று மொழிவல்' நி.

மோ.

மோசி - ஒருபுலவர்; இவர் உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரென்றும் சொல்லப்படுவார், 'திருத்துமொழி, மோசி பாடிய வாயும்' கநிஅ.

மோவாய் - தாடி, 'சுச்சி னிறைத்த சூரூமயிர் மோவாய்' உநிஎ.

யா.

யா - யாவை, 'யாபல கொல்லோ பெ ருமை' கநி.

யாங்கனம் - ஏவ்வாறு, 'யாங்கன மொ த்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்' அ; 'யாங்கன மொழிகோ வோங்கு வாட் கோசலையை' ககூ.

யாணர் - புதுவருவாய், 'யாணர் வைப்பி னன்னுட்டுப் பொருந' உ.

யாணர்த்து - புதுவருவாயை யுடைத்து, 'பெருவிறல் யாணர்த் தாகி' சூஉ.

யாத்த - பிணித்த, 'யாத்த நண்பினன்' உகசூ.

யாமங்கொள்பவர் - இடையாமத்து ஊர் காப்பவர், 'யாமங் கொள்பவர் சுடர் நிழற் கதூஉம்' ஙூ.

யாமம் - இடையாமம், 'யாமத்துத், தனி மகன் வழங்காப் பணிமலர்க் காவின்' ஙூ.

யாமை - ஆமை, 'படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையும்' சூஉ; 'அரிக்குட ரரியின் யாமை மிளிர' உசஙூ.

யாய்-தாய், 'மூதிர்வினளியாயும்' கநிகூ.

யாவணது - எவ்விடத்துள்ளது, 'இருள், யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர் க்கே' கoஉ.

யாவது-எங்ஙனமாவது, 'அமர்மிக லியா வது' சூஉ.

யாவிர் - எப்பெற்றிப்பட்டீர், 'யாவி ரா யினும்' அஅ.

யான்கண்டனையன் - யான்கருதியவதனை யேகருதுவர், 'யான்கண் டனையரென் னிலையரும்' ககக.

யூ.

யூபம் - யாகத்தூண், 'யூப நட்ட வியன் களம் பலகொல்' கநி; 'யூப நெடுந் தூண் வேத வேள்வி' உஉச.

வ.

வசை - பழி, 'வசையில் வாழ்க்கை' கo.

வஞ்சி - கருவூர், 'விண்பொருபுகழ் விற ல்வஞ்சி' ககூ; 'பூவா வஞ்சியுந் தரு குவ ணென்றே' சூஉ; 'வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்' ஙூக; 'வஞ்சி முற்றம் வயக்கள ணுக' ஙூஙூ; 'வஞ்சிப் புற மதி லலைக்குங், கல்லென் பொருனை' ஙூஅஎ. பகைமேற்செலவு, 'பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு' கநி.

வட்கர் - சூற்றம், 'வட்கர் போகிய வள நிளம் பூங்கை' கoo.

வட்கார் - பகைவர், கoo.

வட்டி - கடகம், 'மான்றசைச் சொரிந்த வட்டி' ஙூ.

வட்டித்து - சுழற்றி, 'மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்து' சூஉ.

வடமலை - இமயமலை, 'வடமலைப் பெயர் குவை யாயின்' சூஎ.
வடமீன் - அருந்ததி, 'வடமீன் புரையுங் கற்பின்' கஉஉ.
வடாஅது-வடக்கின்கண்ணது, 'வடாஅ துபனிபடு நெடுவரை' சூ.
வடி - திருத்தம், 'வானுட்குமீ வடிநீண் மதில்' கஅ. வடித்தல், 'வடிநவினவி யம்' உங.
வடிந்த - அழகுபெற்ற, 'வடிவின்மு வடி ந்த யாக்கையன்' கஅ0.
வடியா - திருந்தாத, 'வடியா நாவின்' சஎ.
வடு - தழும்பு, 'சாப நோன் ஞாண் வடு க்கொள வழங்கவும்' கச.
வண்ணம் - அழகியநிறம், 'வண்ணமா ர்பு' க. நிறமுடையகலவை, 'வண்ண நீவிய' ஙஉ.
வணர் - வளைவு, 'வணர்கோட்டுச் சிறி யாழ்' கநிரு.
வந்தனம் - வந்தேம், 'எய்தவந் தனம் யாம்' க0.
வந்திசின் - வந்தேன், 'காண்கு வந்தி சிற் பெரும' கஎ. 'எந்தைதிற் காண் குவந் திசினே' கஉநி.
வம் - வா, 'நீயும் வம்மோ' கஅ0.
வம்பலர் - வழிபோவார், 'வெங்கால் வம்பலர் வேண்டிபுலத் துறையவும்' உங0.
வம்பு - கச்சு, 'வம்பணி யானை' ஙஎ. நிலையின்மை, 'எள்ளி வந்த வம்ப மள் ளர்' எஅ; 'வம்ப மள்ளரோ பலரே' எங. புதுமை, 'வம்பப் பதுக்கை' ங. வம்மின் - வாரீர், 'பாடுகம் வம்மினே பரிசின் மாக்கள்' ஙஉ.
வயம் - வலி, 'வயவேந்தன்' கக; 'வய மான் ரேன்றல்' சச,
வயமான் - புலி, 'முணங்குநிமிர் வய மான்' நிஉ.
வயவர்-வீரர், 'நிறனறி வயவரொடு' உ0.
வயவு-வேட்கைநோய், 'வயவுறு மகளிர் வேட்டுணினல்லது, பகைவ ருண்ணு வருமண் ணிலனே' உ0.
வயிரியர் - கூத்தர், 'பசும்பொன் வயிரி யர்க் கீத்த' கூ; 'வயிரிய, ரின்மை தீர் க்குங் குடிப்பிறந் தோயே' கசுச.
வயின் - முறை, 'வயின்வயி, னுடன்று மேல் வந்த வம்ப மள்ளரா' எஎ.
வரம்பு - எல்லை, 'வரம்பி ரூனே' கசு.
வரால் - ஒருமீன், இது பெருத்தவடிவ முடையது, 'தண்ணரற் பருவரால்' கஅ.
வரி - எழுத்து, 'வல்லோன் றைஇய, வரி வனப் புற்ற வல்லிப் பாவை' ஙங. ஒரு வகைப்பொருள், 'வரிநவில் பனுவல்' கசுநி. வண்டல், 'வரிமணற் புனை பாவைக்கு' கக.
வரிசை - சிறப்பு, 'ஆடொள் வரிசைக் கொப்ப' நிங. தம்மைப் புரப்போ ரால்வருஞ்சிறப்பு, 'இவரிசைக்கு வரு த்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை' சஎ. தரம், 'வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்ற மொடு' கஅச; 'வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே' உ0ங மேம்பாடு, 'வரிசைக்கு வருத்துமிப் பரிசில் வாழ் க்கைப், பரிசிலர்க்கு' உ0சு.
வரிவயம் - புலி, 'வரிவயம் பொருத வய க்களிறு போல' க00.
வருதி - வருவை, 'மாறி வருதி' அ.
வருநர் - விருந்தினர், 'வருநர்க்கு வரை யா வசையில் வாழ்க்கை' க0.
வருவல் - வந்தேன்; காலமயக்கம், 'கண் டனென் வருவல்' உக.
வரை - எல்லை, 'புலவரை யிறந்த புகழ் சா ரேன்றல்' உக; 'சிறுவரை செ ன்றுநின் ரேர்க்கும்' ஙசுச. மலை, 'பனிபடு நெடுவரை' சூ.
வரைதி - கூறுபடுப்பை, 'பொழுதென வரைதி' அ.
வரைப்பு - எல்லை, 'நிலவுக்கடல் வரை ப்பின் மண்ணகம்' ஙூ.
வரையா - அளவில்லாத, 'மெய்ம்மற ந்து பட்ட வரையாப் பூசல்' உநி. மிருதிகுறைபடாமல்வழங்கும், 'வரு நர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' க0.
வரையாவீகை - எப்பொருளையும் எல்லா ர்க்கும் வரையாதுகொடுக்கும் வண் மை, 'வரையா வீகைக் குடவர் கோ வே' கஎ.
வல் - சூதாடுகருவி, 'வல்லி னல்லகம்' நிஉ. வல்ல, 'கொளைவல் பாண்மகன்' கக. விரைவு, 'வழிபடு வோரை வல் லறி தியேல்' க0; 'வல்லே நின்வயிற் கிளக்குவ மாயின்' கஉசு,
வல்சி-உணவு, 'தழந்த வல்சியின்'உசு. வேகதிர், 'வல்சி கொண்டனை மல்க வைக்கு, மெலிமுயன் றனையர்'கஙo.

வல்லாங்கு - சதுரப்பாடு, 'வல்லாங்கு வாழ்தும்' கசுங. வல்லபடி, 'வல்லாங்குப் பாடி' சஎ.

வல்லார் - ஒரூர், 'வலாஅ ரோனேவாய் வாட் பண்ணன்' கஅக. வல்லமையில்லாதவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்' உஎ; இ.

வல்லார்கண்ணி - சுற்றப்பட்டகண்ணி, உறுஉ.

வல்லாள - வலியவாண்மையையுடையோய், 'நள்ளா தார்மிடல் சாய்த்த வல் லாள' கஉடு.

வல்லாளனே - வலிய ஆண்மையையுடையை, 'அடிபொலியக் கழறைஇய வல்லாளனே' சஅ.

வல்லினும் - அறிவேனுயினும், 'வல்லினும் வல்லே னுயினும்' கசுக.

வல்லுநர்-வல்லமையையுடையவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும், ஆங்கது, வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப' உசு; உஎ; இஎ.

வல்லேம் - வல்லமை யில்லேம், 'வல்லே மல்லே மாயினும்' கஉசு.

வல்லை - வல்லமையுடையாய், 'அருளவல்லை யாகுமதி' உஎ; 'வல்லை மன்ற நீயெய்த் தளிக்தல்' இக.

வலக்கும் - சூழும், 'வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்' இஉ.

வலந்த - சூழ்ந்த, 'இழைவலந்த பசும் றுன்னத்து' கசுசு.

வலம் - வலி, 'தாள்வலம் வாழ்த்த' உசு. வெற்றி,'வாள்,வலந்தர மறுப்பட்டன' சு; 'எழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்' கக; 'ஏற்றுவல னுயரிய' இசு; 'வலம்படு வாய்வாள்' கக.

வலவன் - தேர்ப்பாகன், 'வலவ னேவா வான வூர்தி' உஎ.

வலித்த - கருதிச்செய்யப்பட்ட, 'தச்சன், றிவ்கள் வலித்த காலன் னேனே' அஎ.

வலியுறுக்கும் - இறுகப்பிடிக்கும், 'வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொடு' கஉ0.

வலை - யாகபத்தினிகள் தெற்றியிலணிந்துகொள்ளுவது; இதனைச்சாலகமென்பர், 'அறம்புகழ்ந்த வலைசூடி.' கசுசு.

வழங்க - அசைய, 'மழகளிறு, கந்து சேர்பு நிலைஇ வழங்க' உஉ. செலுத்த, 'சாப நேரன்ஞாண் வடக்கொள வழங்கவும்' கச.

வழங்கும் - இயங்கும், 'முந்நீர் வழங்கும் நாவாய்' கஉ.

வழாஅது-பிழையாமல், 'ஈண்டுசெலன் மரபிற் றண்ணியல் வழாஅது' உடு.

வழி - வழிபாடு, 'வலியென வழிமொழியலன்' உஉக.

வழிநாள் - பின்வருநாள், 'வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சம்' கஎசு.

வழிபடுவோர் - வழிபட்டுநடப்போர், 'வழிபடு வோரை வல்லறி தியே' கo.

வழிமொழிந்து-வழிபாடுசொல்லி, 'வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுக' அ.

வழிமொழிய - வழிபாடுகூற, 'தொன்றுபட்டு வழிமொழிய' கஎ.

வழு - பாதகம், 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முள' ஙசு.

வழுதி - பாண்டியன், 'கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' ஙக; 'இனப்போர் வழுதி' இக; 'தாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி' இங.

வழை - சுரபுன்னை, 'வழையொடு நீடி' கருஅ.

வள்பு - வார், 'மீசற விசித்த வார்புற வள்பீன்' இo.

வள்ளி - வேர், 'ஆம்பல் வள்ளித் தொடுக்கை மகளிர்' சுங.

வள்ளியோர் - வண்மையையுடையோர், 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போஎ' சஎ.

வள்ளுரம் - தசை, 'முழுஉ வள்ளுர முணக்கு மன்ன' உகக.

வளம் - செல்வம், 'வளங்கெழு வைப்பின்' எக.

வளவன் - சோழன், 'இயறேர் வளவ' எ; 'பெருவிறல் வளவன்' கஎச; 'இண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே' உஉசு.

வளி - காற்று, 'வீசும்பு தைவரு வளியும்' உ; 'வளிவழங்கு திசையும்' உo; 'வளிமிகின் வலியு மில்லை' இக.

வளை இ-சூழ்ந்து, 'முழுவதும் வளை இ' கசஅ; 'வையகமுழுதுடன் வளை இ' சுக.

வளை இய - சூழப்பட்ட, 'இமிழ்கடல் வளை இய வீண்டகன் கிடக்கை' ககு.

வறம் - நீரில்லாமை, 'கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது' கஙஎ. வற்கடம், 'பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலை' உஉசு.

வறல் - சுள்ளி, 'வெண்கிடை யென்றூழ் வாடுவறல் போல' எ௫.
வன்கண்மை - தறுகண்மை, 'வன்க ணாடவர்' ௩.
வன்புலம் - குறிஞ்சியும் முல்லையும், 'வன்புலக் கேளிர்க்கு' ௪௨.
வனப்பு - அழகு, 'செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன' ௪.

வா.

வாக்க - வடிக்க, 'வாக்க வுக்க தேக்கட்டேறல்' ௧௧௫.
வாக்கல் - வடிக்கப்பட்டசோறு, 'கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்கல்' ௨௧௫.
வாட்டாறு - ஓரூர், 'வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்' ௩௯௬.
வாணிகம் - ஊதியம், 'வாணிகப் பரிசிலனல்லேன்' ௨௦௮.
வாய் - இடம், 'வாய்கா வாது, பரந்து பட்ட வியன்பாசறை' ௨௨. தாவி, 'வாய்ச்செலலிவுளியொடு' ௧௯௭. மெய்ம்மை, 'முதுமுதல்வன் வாய்போகாது' ௧௬௬.
வாய்வாள் - தப்பாதவாள், 'வலம்படு வாய்வா ளேந்தி' ௯௧; வாய்த்தவாள், 'வாய்வாள் வேந்தே' ௨௬.
வாயில் - வழி, 'புகழ்குறை படூஉம் வாயில்' ௧௯௬.
வாயில் விடாது - வாயில்காவலர்க்குச் சொல்லிவிடாமல், 'வாயில் விடாது கோயில் புக்கு' ௬௭.
வார்பு - வார்தல், 'வார்புறு வள்பு' ௫௦.
வாரணம் - கோழி, 'கான வாரண மீனுங் காடு' ௫௨.
வாரி - விளைவு, 'வாரி குன்றினும்' ௩௫.
வால் - தூய்மை, 'வால்வெள் ளேறு' ௧. 'வாலிழை மடமங்கையர்' ௧௧. வெண்மை, 'வாலிழை மங்கையர்' ௬.
வாலியோன் - பலராமன், 'வலியொத் தீயே வாலி யோனை' ௫௬.
வாலிழை - வெள்ளியமுத்தாரம், ௬.
வாழ்நர் - வாழ்வோர், 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' ௯. 'வாளின் வாழ்நர்' ௨௪. 'நிலமிசை வாழ்நர்' ௪௩.
வாழிய-வாழ்வானாக, 'எங்கோவாழிய' ௯.
வாள் - ஒளி, 'வாண்முகத் தெதிரே' ௬.
வான்கதிர் - வாலிய ஒளி, 'வான்கதிர்த் திருமணி' ௧௫௦.
வானம் - மழை, 'வான நாண வரையாது சென்றோர்க், கானா தீயும்' ௮௪.
வானவரம்பன் - சேரன், 'வான வரம்பனை நீயோ' ௨.
வானவன் - சேரன், 'சினமிகு தானை வானவன்' ௧௨௬.
வானவூர்தி - விமானம், 'வலவ னேவா வான வூர்தி' ௨௭.

வி.

விசித்த - வலித்துக்கட்டிய, 'மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின்' ௫௦.
விசிப்ப - விம்ம, 'விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி' ௬௧.
விசும்பு - ஆகாயம், 'விசும்புதைவரு வளியும்' ௨; 'அகலிரு விசும்பி னானும்' ௮; 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்' ௯.
விசைப்ப - துள்ள, 'நறுநெய்க் கடலை விசைப்ப' ௧௨௦.
விடர் - குகை, 'பெருமலை விடரகத்து' ௩௭; மலைப்பிளப்பு, 'அருவிடர்ச் சிறு நெறி' ௧௩௫.
விடுத்தேன் - விடைகொண்டேன், 'விடுத்தேன் வாழிய குரிசில்' ௨௧௦.
விடுதும் - செலுத்தக்கடவேம், 'எம்மம்பு கடிவிடுதும்' ௯.
விடுநை - ஒழிவாய், 'அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினும்' ௩௬.
விடை - ஆட்டுவிடை, 'விடையும் வீழ்மின்' ௨௬௨.
விண் - ஆகாயம், 'விண்பொருபுகழ்' ௧௧.
வித்தி - விதைத்து, 'வள்ளியோர் செவி முதல் வயங்குமொழி வித்தி' ௨௦௬.
விதிர்த்து - சிதறி, 'நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து' ௧௮௮.
விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 'என்போற் பெரு விதிர்ப் புறுக' ௨௫௫.
விதுப்பு - நடுக்கம், 'விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை' ௨௦; 'என்போற் பெருவிதுப் புறுக' ௫௩. விரைவு, 'விதுப்புறு விருப்பொடு' ௨௧௩. இது விதிர்ப்பெனவும் வழங்கும்.
விம்மி - பொருமி, 'முலையக நனைப்ப விம்மி' ௧௪௩.
வியத்தொறும் - வியக்குந்தோறும், 'வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந்தன்றே' ௨௧௭.

வியந்தன்று - மதித்தது, 'வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே' எஎ.
வியல் - அகலம், 'கலிச்சும்மை வியலாங்கண்' உஉ.
வியன்புலம் - அகன்றநிலம், 'புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே' நுசு.
விரகு - அறிவு, 'விரகறி யாளர்' உசுக.
விரிச்சியூர் - ஓரூர், உகூஉ.
விரித்து-பரப்பி, 'பல்கதிர் விரித்தே' அ.
விரிதல் - பரத்தல், 'விரிசீர்' சு.
விரியூர் - ஓரூர், ஙகூஉ.
விளாஇ - கலந்து, 'பன்மணிக் குவை யொடும் விளாஇக் கொண்மென' கடுஉ; விரவி, 'வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விளாஇ' கoo.
விளாவினன் - விளாந்து, 'விளாவினன் சுட்டி' கடுo.
வில்லியாதன் - ஒரு கொடையாளி, 'கெல்லமல் புறவி னிலங்கை மிழலோன், வில்லி யாதன்' ஙஙக.
விலங்கு - குறுக்கு, 'விலங்ககன்ற வியன்மார்ப' ஙூ.
விலங்குதல் - எதிர்நின்றுதடுத்தல், 'விலங்கு சிறையின்' கசுங; 'விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்' உஙo.
விழவு - திருவிழா, 'மூன்நீர் விழவி னெடியோன்' கூ.
விழு - சிறப்பு, 'விழுக்கழஞ்சு' கக.
விழுப்புண் - சிறந்தபுண், 'வீஞ்குறு விழுப்புண் பல' உஙஙூ.
விழுமியம் - சிறப்புடையேம், 'விழுமியும் பெரியம் யாமே' எஅ.
விழுமியோர் - பெரியோர், 'வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய' சுக.
விளக்கம் - ஒளி, 'ஊர்சுடு விளக்கத்து' எ; 'சுடுதீ விளக்கம்' கசு.
விளக்கு - தீபம், 'முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்' உ.
விளங்கில் - ஓரூர், 'விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற' நுஙூ.
விளங்குநி - விளங்குவாய், 'பகல்விளங்குநியால்' அ.
விளங்குபொன் - கண்ணாடி, 'விளங்கு பொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' கடு.
விளர் - வெண்மை, 'கொழுங்கொடி விளர்க்காய்' கஉo.
விளரி - இரங்கற்பண், 'விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையா' உசo.
விளைந்த - முதிர்ந்த, 'வெப்புள் விளைந்த வேங்ஙைச் செஞ்சுவல்' கஉo.
விளைந்து - விளைந்தேன், 'தெரிவ்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினும்' உoஙூ.
விறல் - வென்றி, 'விறல்வஞ்சி' கக; 'இன்னவிறலு மூனகொ னமக்கென' ககூ; 'விறற்புகழ் மாண்ட புரவி' சுஙூ.
வினை - செய்கை, 'செய்திரங் காவினை' கo. போர், 'செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர்' சு; 'வினைக்கும்வினை யின்றிப் படையெழிந் தனவே' சுஙூ.

வீ.

வீ - பூ, 'வீகமழ் நெடுஞ்சினை' ஙூசு.
வீங்குதல் - மிகுதல், 'வீங்குசெலன் மண்டிலம்' அ.
வீசிய - சிதறிய, 'வீசிய புலனும்' உஙூ.
வீயா - கெடாத, 'வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி' கடு.
வீழ் - ஆலம்வீழ், 'கொழுநிழ னெடுஞ் சினை வீழ்பொறுத் தாங்கு' நுஅ.
வீழ்தல் - விரும்புதல், 'திருவீழ் நுண் பூண்' கஙக.
வீழ்ந்தென - வீழ்ந்ததாக, 'பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தென' உஅ.
வீறு - வேறு, 'சோறுடைக் கையர் வீற்றுவீற் றியங்கும்' கஙூ.

வெ.

வெகுளி - சினம், 'செலிய ரத்தைதின் வெகுளி' சு.
வெடிபட்டு - சிதறி, 'வெடிபட்டு - ஓடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்' ஙூ.
வெண்ணி - கரிகாற்பெருவளத்தான் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனை வென்றவூர், 'கலிகொள்யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' சுசு.
வெதிர் - மூங்கில், 'சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே' கoஙூ.
வெந்தை - வெந்த வேவை, 'வேனை வெந்தை' உசசு.
வெப்பு - வெம்மை, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' ஙக.
வெப்புள் - வெம்மை, 'வெப்புள் விளைந்தவேங்கை' கஉo.
வெம்மை - விருப்பம், 'வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ்சேய்' உஉ; 'புட்கொடி லிறல்வெய்யோனும்' நுசு.
வெய்யோன் - விரும்புவோன், நுசு.

வெருவரு - அஞ்சத்தக்க, 'வெருவரு பற்றலே' கக.
வெலீஇயோன்-வெல்வித்தோன், 'வெலீஇயோனிவனென' கஉடு.
வெள்ளி - வெண்மை, 'வெள்ளி நோன் படை' சக; வெள்ளிமீன்=சுக்கிரன், 'இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்' ஙடு.
வெள்ளில் - விளாமரம், 'மன்ற விளவின் மீணவீழ் வெள்ளில்' கஅக.
வெள்ளென-யாவர்க்கும்தெரிய, 'உள்ள மூள்ளவிந் தடங்கூது வெள்ளென' உ0எ.
வெள்ளைக்குடி - ஓரூர், ஙடு.
வெளில் - யாஃகைகட்டுங்கம்பம், 'திருந்தா நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி' சச; 'களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளில்' கஉஎ.
வெளிறு- இளமை, 'வெளிற்றுப் பனந்துணி' ஙடு. வெண்மை, 'வெளிறி னேனங்காழ்' உங.
வெறி - வெறியாட்டு, 'சினமாந்தர் வெறிக்குரவை' உஉ.
வெறுக்கை - செல்வம், 'அருங்கல வெறுக்கை' கசசு.
வெறுத்த - மிக்க, 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்' ஙங.
வெறுப்ப - மிக, 'உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி' உசு0.
வென் - வென்றி, 'வென்வேற் செழிய' கக; 'வென்வே லண்ணற் காணூஉங்கே' கசக; 'வென்வே - விளம்பல் கோசர்' கசுங.
வென்று - வியவாமல், 'வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய' சு.

வே.

வேங்கடம் - ஒருமலே, 'ஒலிவெள்ளருவி வேங்கட நாடன்' ஙஅக; 'வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட, வேங்கல் வானத்து' ஙஅடு; 'கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழவோன்' ஙஅக; 'வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம்' ஙஙக.
வேட்கை - விருப்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர்' ங; 'குருதி வேட்கையுருகெழு முரசம்' ஙo.
வேட்கோச்சிறுஅர் - குயக்குலத்திலேயோர், 'வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க் கால் வைத்த - புகுமண்' ஙஉ.
வேட்டம்-விருப்பம், 'உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோர்க்கு' ஙகச; வேட்கை, 'நல்விசை வேட்டம் வேண்டி' ஙக.
வேட்டு - விரும்பி, 'வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது' உ0.
வேட்டுவன் - வேடன், 'கதநாய் வேட்டுவன்' ஙங, வேட்டைக்காரன், 'சொல்வலே வேட்டுவ ஞயினன்' உஙஉ.
வேண்டி - விரும்பி, 'போகம் வேண்டி' அ.
வேந்தன் - அரசன், 'புறம்பெற்ற வய வேந்தன்' கக.
வேந்து - அரசன், 'கொற்ற வேந்தே' உக.
வேம்பற்றூர் - ஓரூர், ஙகஎ.
வேளாண்மை - உபகாரம், 'வேளாண் சிறுபதம்' எச.
வேளிர்-குறுநிலமன்னர், 'தொன்முதிர் வேளிர்' உச.
வேஎ - ஒருசெடி, 'வேஎ வெண்பூ' உகடு.
வேற்றுப்புலம் - பகையிடம், 'வேற்றுப் புலத் திறுத்து' ஙக.

வை.

வைகம் - வைவோம், 'வைகம் வம்மோ' உஉக.
வைகல் - நாள், 'வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலும்' உக.
வைகுறுவிடியல் - வைகுதலுற்றவிடியற்காலம், 'வைகுறு விடிய லியம்பிய குரலே' உஙஙு.
வைப்பு - இடம், 'வித்திவா னோக்கும் புன்புலங், கண்ணகன் வைப்பிற் றுயினும்' கஅ. ஊர், 'யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந' உ; 'பயன்றி கழ் வைப்பிற் பிற ரகன்றலே நாடு' எ; 'மென்புல வைப்பி னன்னாடு' சஉ; யாண ரூஅ வைப்பிற் - காமர் இடக்கையவ ரகன்றலே நாடு' சுங.
வையம் - உலகம், 'வையங் காவலர்' அ.
வையை - ஒருநதி, 'மலிபுகழ், வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வரைப்பின்' எக.

வௌ.

வௌவிய - கவ்விய, 'எருத்து வௌவிய புலி' சு.

புறநானூற்று உரையிற்கண்ட

இலக்கணக்குறிப்பகராதி.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அசைநிலை (அசை, அசைச்சொல்) :— உ, டு, சு, கக, கஉ, கஅ, கக, உச, உடு, உசு, உக, ஙடு, ஙள, ஙஅ, ச0, சக, டுங, எடு, அசு, கசு, கஅ, கக, க0ங, ககங, ககசு, ககஅ, கஉசு, கஙசு, கச0, கச஼, கசள, கடுங, கடுள, கசு0, கவங, கஅ஼, கஙங, ககங, உகங, உகச, உகடு, உ஼஼, உ஼க, உஙசு, உசள, உடுச, உசுக.

அடுக்கு இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற வருதல் :—டுக.

அடுக்கு விரைவின்கண்வருதல்:—ககடு, உ஼அ, உஙங, உடுசு.

அணிகருதிநிற்றல் (அணிதோன்றநிற்றல்) :—கக, கசுள.

அம்ம வென்பது கேட்பித்தற்கண்வருதல் :—சச.

அல்வழிச்சாரியை :—சுக, கடுங.

ஆகுபெயர் :—டு, க0சு, கசள, கடு஼, உ஼க.

ஆற்றலாற்சொல்வருவித்தல் : — ஙக, கசஙக.

இகழ்ச்சிக்குறிப்பு :—அடு, கக஼, ககடு, உ0டு, உகடு, உஙச.

இசின் தன்மைக்கண்வருதல் :—உ஼.

இசின் படர்க்கைக்கண் வருதல் :— கக.

இசைநிறையும்மை :—கடுக.

இடத்துநிகழ்பொருளின்மேழில் இடத்துமேல் ஏறிநிற்றல் :—உ, எ, உ஼, க0க, ககடு, கக஼, கஙள, உசுங.

இடைமுலையமைதி :—சக.

இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழி :—உசுச.

இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை :— கசஙக.

இழித்துக்கூறல் :—கசச.

இழிவுசிறப்பும்மை :—கஙங, க0சு.

இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றென்றல் :—சுக.

உண்டென்பது பொதுவினையன்றென்றல் :—கச.

எச்சவும்மை :—கக, சஅ, கசுஙங, களக, உசுச.

எண்ணிடைச்சொல் (எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல்) :—ஙஉ, எக, கசுக, கஅள, கஙள, உச0.

எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று :—சச.

ஐகாரம் முன்னிலைவிளக்கிநிற்றல் :—உ, டு, ச0.

ஒட்டென்னும் அலங்காரம் :—கஅடு.

ஒருசொன்னீர்மைப்பாடு :—உச, கஉடு.

ஒருமைச்சொல் பன்மைக்கேற்பநிற்றல் (பன்மை சுட்டிநிற்றல்) :—சக, எஅ, கடுக.

கடைக்குறை :—க0க, களங, ககச.

கருவி கருத்தாவாய்நிற்றல் :—உங.

காரணக்குறி இடுகுறிமாத்திரையாய்நிற்றல் :—டுச.

காரியவாசகம் ஒரு சொல்முழுவதும் தாணாய்நிற்றல், க.

காலமயக்கம் :—உங, கஙஅ, கசுடு.

குறிப்புமொழி (குறிப்பு, குறிப்பிற்றோன்றல்) :—ஙசு, ககசு, உ0உ, உ0க, உகக, உஙள.

குறுகிநிற்றல் (குறைந்துநிற்றல் = விகாரம்) :—க00, கடுஉ, ககசு.

கூட்டியுரைத்தல் :—கச0.

கொல் ஐயப்பொருளில்வருதல் :—சுக, உசுச.

சாரியை, தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண் வருதல் :—கடுடு.

சிறப்பும்மை :—ககங, ஙங, அள, க00, க0ங, உ஼உ.

சின்னென்னுமிடைச்சொல்லால் அசைக்கப்பட்டுநிற்றல் :—உடுடு.

சினைவினை முதல்வினையொடு முடிதல் (முதல்வினைகொள்ளல்) : — க, உ0, உஉ, சுள, உகங.

செய்யுள்நோக்கிவிரித்தல் :—௩௫.
சொல்வருவித்தல் :—௩, அ, ௧௦, ௧௪, ௧௭, ௨௨, ௪௪, ௧௬௦.
தம்மைப் பிறர்போலக்கூறுதல் :—௩௪.
தலைப்பெயலுவமையணி :—௬௦.
தற்குறிப்பேற்றவணி :—௨௪௧.
தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வருதல் :—௭௨.
திசைச்சொல் :—௨௬௧.
தில்லென்பது விழைவின்கண் வருதல் :—௧௩, அ௦, ௧௬௬, ௧௭௧, ௨௧௩, ௨௪௬.
தொகுத்தல்(விகாரத்தால்தொகுதல்):—௩௩, ௬௯, ௯௨, ௧௫௫.
நிரனிறை :—௧௯.
நுவலாநுவற்சியென்னும் அலங்காரம் :—௧அ௫.
படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக்கண்வருதல் :—௧௭௨.
பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை :—௧௨௦, ௧௩௫.
பண்பொட்டு :—௬.
பழித்ததுபோலப்புகழ்தல் (புகழ்ந்தவாறு) :—௧௨, ௯௫, ௧௦௭.
பன்மை யொருமை வழுவமைதி :—௧௨௫.
பிறவினைதன்வினையாய்நிற்றல் :—௫௯.
பெயரெச்சத்தின் உம் உந்தாதல் :—௨௪, ௧௩௭.
பெயரெச்சமுடிபு :—௧௬, ௨௪, ௧௩௭, ௨௦௯, ௨௨௧.
பொருள் பன்மையாயிருப்பினும் சொல்லின் ஒருமைநோக்கி ஒருமையால் முடித்தல் :—௬௩.
மன் ஆக்கத்தின்கண்வருதல் :—௭௫.
மன் ஒழியிசைக்கண்வருதல் :—௧௫௧.
மன் கழிவின்கண்வருதல் :—௫௩, ௧௧௩, ௧௧௫, ௧௨௫, ௧௯௩, ௨௩௦, ௨௩௫, ௨௩அ, ௨௬௧.
மாறிக்கூட்டுதல் :—௩, ௯, ௧அ, ௩௭, ௪௭, ௧௨௫.
மாறியுரைத்தல் :—௩௬.
மாறென்னுமிடைச்சொல் ஏதுப்பொருள்பட்டுவருதல் :—௪, ௨௦, ௨௨, ௯௨, ௯௩.
முதற்கேற்றஅடையடுத்தஆகுபெயர் :—௧௦௬.
முற்றுவினைக்குறிப்பு :—௬.
முன்மொழிநிலையல் :—௨௫௪.
முன்னிலைப்பெயரும் படர்க்கைப்பெயரும் விராய்வந்து முன்னிலைவினையால் முடிதல் :—௯.
முன்னிலையசைச்சொல் (முன்னிலைவிளக்கும் அசை) :—௪௦, ௪அ, ௧அ௧.
மெலிந்துநிற்றல் (விகாரம்) :—௨௧, ௭௭.
யார்கொலென்பது வியப்பின்கட் குறிப்பாய்வருதல் :—௭௭, ௨௫௭.
வலித்துநிற்றல் (விகாரம்) :—௬.
வன்மையுரைதோன்றநிற்றல் :—௧௪௫.
விகாரம் :—௪௫, ௧௩௪, ௧௪௯, ௨௧௧.
வியங்கோட் பொருளவாய் நிற்றல் :—௧௯௦.
வியப்பின்கட்குறிப்பு :—௭௭, ௨௫௭.
வியப்பின்கண்வரும் இடைச்சொல் :—௧௦௯.
வினைக்குறிப்பு ஆக்கம்பெற்றுவருதல் :—௯௫.
வினைக்குறிப்பு முற்று :—௬அ.
வினைத்தொகை :—௨௨௧.
வினைமே னின்றதோர் முற்றுச்சொல் (வேண்டாவென்பது) :—௧௭௨.
வினையெச்சக்குறிப்பு :—௧௦.
வினையெச்சத்திரிபு:—௬, ௨௯, ௫௦, ௯௫, ௯௬, ௧௨௦, ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௫௦, ௧௯௨, ௨௫அ, ௨௬௬.
வினையெச்சமுடிபு :—அ, ௧௬, ௨௨, ௩௩, ௯௫, ௯அ, ௨௦௩, ௨௧௨, ௨௫௦.
வினையெச்சமுற்று :—௩௩.
வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று :—௪௪.
வெளிப்படை :—௧௭, ௩௨, ௧௬அ.
வேற்றுமையுருபுமயக்கம் :—௧௨௬.
வேறுவினைப்பொருள்களைப் பொதுவினையால் முடியாது பன்மைபற்றி ஒரு வினையால் முடித்தல் :—௧௪.

பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களாற் புற நானூற்றிலிருந்து உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களில் எனக்குக்கிடைத்தவைகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஒப்புநோக்கின் பாடபேதங்கள் பலகாணப்படும்.

அந்நூல்களின் பெயராதி:—

க. இலக்கணவிளக்கவுரை.

உ. கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியருரை.

ங. சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாருரை.

ச. ,, அரும்பதவுரை.

ஞ. சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை.

ட. திருக்குறள் பரிமேலழகருரை.

ண. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரை.

அ. தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) சேனவரையருரை.

கூ. ,, நச்சினார்க்கினியருரை.

க0. நன்னூல் விருத்தியுரை.

கக. பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉ. புறத்திரட்டு.

கங. யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

இங்கேகாட்டப்பட்டநூல்களுள், புறத்திரட்டென்பது பலநூல்களிலிருந்து எடுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட செய்யுட்களையுடையது. இதற்கு உரையில்லை.

இலக்கணவிளக்கவுரை.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
௪௬.	"வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்"	௩௬௭.
௫௦.	"	"
"	"கழிந்தது பொழிந்தென ..... கரப்பினும்"	௨௦௩.
௫௪.	"நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்"	௨௨௭.
௭௫.	"மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்"	௧௬௬.
"	"சிலசொல்லிற் பலகூந்தல்"	"
௯௧.	"நாளன்று போகி ..... மொழியினும்"	௧௨௪.
௯௫.	"எழூஉத்தாங்கிய ..... குறும்புடைத்தலின்"	௯௭.
௧௦௨.	"கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை"	௧.
௧௨௯.	"புலம்புக் கனனே புல்லணற் காளை"	௨௫௮.
௧௩௩.	"வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்"	௧௮௪.
௧௩௯.	"அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட"	௨௪௬.
"	"நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் ..... மாதோ"	௯௩.
௧௬௮.	"மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே"	௨௪௯.
௧௭௦.	"அலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ"	௨.
௨௦௦.	"தூங்குகையா ..... மருப்பின"	௨௨.
௨௦௭.	"ஆவு மானியற் பார்ப்பன ..... சேர்மின்"	௯.
௨௧௨.	"விளங்குமணிக் கொடும்பூ ..... னும்மோ"	௧௩௦.
௨௩௨.	"பீடின்று பெருகிய .....மா ரெமரே"	௩௭௫.
௨௩௭.	"நோகோ யானே"	௨௩௪.
௨௩௯.	"அருளிலர் கொடாமை வல்ல ராகுக"	௨௭.
"	"யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய"	௧௭௩.
"	"மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே"	௬.
"	"நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை"	௨.
"	"நீவா ழியர்நின் றந்தை, தாய்வா ழியர்"	௧௩௭.
"	"வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்"	௩௬௭.
"	"பீடின்று பெருகிய ..... ரெமரே"	௩௭௫.
௨௪௩.	"அன்னதன்மையு மறிந்தீயார்"	௧௩௬.
௨௪௪.	"திரைமிசைப் பாயுந்து"	௨௪.
"	"நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து"	௩௯௫.
௨௪௬.	"படுமகன் கிடக்கை .....துவந் தனளே"	௨௭௮.
"	"நாளன்று போகி"	௧௨௪.
௨௪௭.	"ஐவரொடு சினைஇ, நிலந்தலைக் கொண்ட"	௨.
௨௪௮.	"கண்டுயின்று முன்றிற் ..... யாயும்"	௧௫௯.
௨௫௦.	"நிலமிசைப் புரளுங் கையவேய் துயிர்த்து"	௪௪.
"	"நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சி"	௧௧௩.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
உருக.	"அனையை யாகன் மாறே"	ச.
உருரு.	"மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்"	கசுரு.
உசுரு.	"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே"	உருரு.
உஎக.	"முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்"	எரு.
உஎரு.	"ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே"	கருரு.
உஎசு.	"செலிய ரத்தைதின் வெகுளி"	எசு.
உஎஎ.	"யாஞ்சில வரிசி வேண்டி.....றன்னுந் தூக்கி"	கசஅ.
,,	"நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய"	கரு.
உஅக.	"ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே"	உருரு.
,,	"வளைபுனையு மழகளிறு"	ருஅ.
,,	"விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினே"	உ0.
,,	"அமர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்"	கரு.
,,	"வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்"	ருரு.
,,	"ஒக்க லொற்கஞ் சொலிய"	ருஉஎ.
,,	"கல்லே பாவி னல்லது.....கடவுள் மிலவே"	ருருரு.
உஅஉ.	"வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி"	சஎ.
,,	"வேற்றுமை யில்லா விழுத்.....காலே"	உஎ.
,,	"கடிமரந் தடியு மோசை"	ருசு.
,,	"கடுந்தேர் குழித்த ளெள்ள லாங்கண்"	கரு.
உஅச.	"வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்"	ருருச.
,,	"களிமலை நாடன்"	கரு0.
உஅரு.	"முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை தூவைப்பவும்"	கருஅ.
,,	"கடிமரந் தடியு மோசை.....கடிமனை யியம்ப"	ருசு.
உஅசு.	"செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்"	க0.
உஅஎ.	"தவப்பல"	உருரு.
உக0.	"உருகெழு ஞாயிற் றெண்கதிர் மிசைந்த"	கசு0.
,,	"வளன்வலி யுறுக்கு .....யில்லா கியரோ	கரு0.
,,	"அரிமயிர்த் திரண்முன்கை"	கக.
,,	"தன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்றல்"	சச.
உருஅ.	"நசைதர வந்தோர் ..... கொல்லோ பெரும"	கரு.
,,	"கடுஞ்சினத்த கொல்..... .மாண்ட தாயினும்"	ருரு.
,,	"திடியன் பாணன் .....குடியு மில்லே"	ருருரு.
உருக.	"மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்"	கஅசு.
ருo க.	"பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த"	ருருரு.
ருக உ.	"பொற்கோட் டிமய.....மும் போன்றே"	உ.
,,	"வேனிற் கோங்கின் பூம்பொருட் டன்னை"	ருஉக.
,,	"செஞ்ஞாயிற்று ..... வேண்டினும்"	ருஅ.
ருகச.	"கவிசெந் தாழிக் .....கூகையுங் கூடி"	உருஅ.
ருகக.	"ஊன்றுவை கறிசோறு .....தொழி லல்லது"	கச.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டி எண்.
௩௨௦.	"மாமறுத்த மலர்மார்பு"	௭.
௩௨௮.	"நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்"	௨௪.
௩௭௦.	"ஒள்வாள், கறையடி யாளைக் ..... வேலோ னூரே" ...	௩௨௩.
௩௭௨.	"இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே"	௧௩.
௪௪௩.	(முற்றும்) "வயலைக் கொடியின் ..... களைந் தனவே"... ...	௩௦௫.
௬௦௨.	"ஆவு மானியற் ..... பூட்கை மறத்தின்"	௯.
௬௧௭.	(முற்றும்) "ஏற்றுவல னுயரிய வெரி.....முளவோ நினக்கே"...	௫௬.
௬௩௯.	"மாரி யன்ன வண்மை ..... சென்மே"	௧௩௩.
,,	"சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப"	௧௩.
,,	"ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பின்"	௨௫௧.
,,	"சேற்றுவளர் தாமரை .....வீற்றிருந் தோரை"	௨௭.
௬௪௧.	(முற்றும்) "சாறுதலைக் கொண்.....தகை போரே" ...	௮௨.
,,	"ஈர்ங்கா ழன்ன திரங்குகண்.....தானா யினனே"... ...	௨௭௬.
௬௪௨.	"விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி"	௧௧.
,,	"மாரி யன்ன வண்மை"	௧௩௩.
௬௪௫.	(முற்றும்) "பாரிபாரி யென்றுபல .....புரப் பதுவே" ...	௧௦௭.
௭௩௪.	(முற்றும்) "சிறியகட் பெறினே ..... முயிர்தவப் பலவே" ...	௨௩௫.
௭௫௧.	"மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி"	௩௪௫.
,,	"கலங்கழா அலிற் றுறை, கலக்குற்றன"	,,

கலித்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கலித்தொகைப் பாட்டினெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
௧.	"இனிநினைந் திரக்க மாகின்று"	௨௪௩.
௫௦.	"ஊன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்தும்"	௩௩.
௧௦௧.	"வளிவழக் கறுத்த வங்கம்"	௩௬௮.

சிலப்பதிகாரம்.

அடியார்க்குநல்லாருரை.

பக்கம்.	வரி.		புறப்பாட்டின் எண்.
		பதிகம்.	
கஅ.	உசு.	"வரிசைக்கு வருந்தும்"	சஎ.
		மலையறம்படுத்தகாதை.	
சஎ.	கசூ.	"திதீர்ப் பெருங்..... முழுகெறி"	ககசூ.
சக.	கக.	"அப்பிறை, ... மேத்தவும் படுமே"	க.
		அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.	
ககஎ.	உசூ.	"நடுநாள் யாமத்தும் பகலுங் துஞ்சான்"	கஅக.
		இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.	
கஉஅ.	கக.	"மீனெடுத்து நெற்குவைஇ"...	ஙசங.
கஙக.	எ.	"பகடுபுறந் தருநர் ..... யாயின்"	ஙடு.
கஙசூ.	கக.	"மழையென மருளும் பஃறோல்"	கஎ.
கசடு.	கஅ.	"வலியொத்தி வாலியோனே"...	டுசூ.
		கடலாடுகாதை.	
கஎச.	சூ.	"மூன்நீர் நாப்பட் ..... விசும்பின்"	சூ0.
		நாடுகாண்காதை.	
உசo.	உச.	"மைம்மீன் புகையினும் ..... யோடினும்" ...	கஎஎ.
		காடுகாண்காதை.	
உஎசு.	கக.	"இவணிசை யுடையோர்க் ..... மாறுகொல்" ...	டு).
		அடைக்கலக்காதை.	
ஙடுஎ.	ச.	"கண்பொர விளங்கு ..... பதுவே"	ஙடு.
ஙசூச.	கo	"களிறுமேற் கொள்ளவும்.....காணே"	சக.
		கொலைக்களக்காதை.	
ஙஅ0.	உசு.	"பூவற் படுவிற் கூவற் றேண்டிய"	ஙகக.
ஙஅஉ.	உசூ.	"கோவியாலத்து"	டுஅ.
,,	உக.	"அணில்வரிக் கொடுங்காய்"...	உசசூ.
ஙஅசு.	கடு.	"ஊர்தி வால்வெள் ளேறே"	க.
ஙஙசு.	கo.	"இந்திர ரூமுத மியைவ தாயினும்"	கஅஉ.
		துன்பமாலை.	
சஉo.	உசூ.	"வெள்ளெட் சாந்தொடு புளி.....வதியும்"... ...	உசசூ.

சிலப்பதிகாரம் அரும்பதவுரை.

பக்கம்.	வரி.		புறப்பாட்டின் எண்.
		கo. நாடுகொண்காதை.	
கூஎ.	கூகூ.	"புகர்முக முகவை"	கூஎக.
		உகூ. கட்டுரைகாதை.	
சுகூ.	உக.	"வளியிரு முந்நீ ரேணி யாக"...	கூறு.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினார்க்கினியருரை.

இலம்பகக் கவித்தொகை.			புறப்பாட்டின் எண்.
		நாமகளிலம்பகம்.	
கஎஉ.		"வாழ்தலி வேண்டுமிவண் வளைந்த வைகல்"...	கூசுஎ.
உஉஅ.		"தேற்றாய் பெருமநின் பொய்யே"	றுகூ.
உறுசு.		"மகளிர் மலைத்த ..... சிலைத்தார் மார்ப"	கo.
உகூச.		"மன்னெயின் முகவை"	கூஎகூ.
கூசுஎ.		"ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே"...	கூகூசு.
		கோவிந்தையாரிலம்பகம்.	
ஊகூ.		"நாமூறக் - கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை" ...	கூஎகூ.
சுறு.		"சான்றோ ரூக்குத றந்தைக்குக் கடனே"	கூகஉ.
		காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.	
உஎஅ.		"தேற்றாய் பெரும"	றுகூ.
உஅக.		"நகுதக் கனரே"	எஉ.
உகூச.		"பசுமட் குரூஉத்திரள்"	கூஉ.
		சூளாமணியாரிலம்பகம்.	
கoஎ.		"மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே"	உo.
		கேமசரியாரிலம்பகம்.	
சூஉ.		"என்றிறத் தவலங் கொள்ளல்"	உறுகூ.
		கனகமாலையாரிலம்பகம்.	
கூoகூ.		"கொற்றுறைக் குற்றில"	கூறு.

இலம்பகக் கவித்தொகை.		புறப்பாட்டின் எண்.
	விமலையாரிலம்பகம்.	
அஅ.	"கொடிக்கூரை"	உஉ.
	சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.	
எ.	"தட்குமா காலே"	சுசுசு.
	மண்மகளிலம்பகம்.	
சுக.	"வென்றதன் பச்சை ..... முரசம்"	உஅஅ.
கஉ0.	"நிலமக ளழுத காஞ்சியும்"	சுசுடு.
உ0க.	"அணியலு மணிந்தன்று"	க.
	முத்தியிலம்பகம்.	
உஎடு.	"வளிவழக் கறுத்த வங்கம்"	சுசுஅ.
சுகஉ.	"களிறுகவு ளடுத்த ..... துப்பினை"	சு0.
சுஅசு.	"புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு"	சுசு0.
சுஅசு.	"இழிபி றப்பினே னீயப் பெற்று"	சுசுசு.

திருக்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

		புறப்பாட்டின் எண்.
உரைப்பாயிரம்.	[உரைநடை] "ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தல்" ...	க0.
அறன்வலியுறுத்தல்.	"சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல"	சுக.
குறள்.		
சுக.	"தூங்கு கையா னேங்கு நடைய"	உஉ.
சுசு.	[உரைநடை] "இட்டுத் தொட்டுங் கௌவிப் புழந்து நெய்புடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்" ...	கஅஅ.
எஉ.	"தண்ணகம் புக்க ..... யுரவோன்"	சுசு.
கக0.	[உரைநடை] "ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும் பீர்ப்பார்த் தப்பிய கோடுமை யோர்க்கும்" ...	சுசு.
உ0எ.	"வீயா - நடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லே"	சுசுசு.
உசுக.	"உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்"	கஅ.
உசுஉ.	[உரைநடை] "உரையும்பாட்டுமுடையோர்"	உஎ.

குறள் எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
உசுட.	"புலவர் பாடும் ..... முடிந்து"	உஎ.
சுஅச.	"மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்"	நிரு.
சுசுரு.	[உரைநடை] "பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே" ...	கஅசு.
நிசசு.	"மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்"	நிரு.
சுசஉ.	"பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே"	கஅஅ.
எஎஅ.	"போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்"	சுக.
,,	"புட்பகைக் - கேவா ஞகலிற் ..... புடைப்ப"	சுஅ.
எஅநி.	"இன்றே சொல்கதும் புணர்ச்சி"	நிஅ.
அசுசு.	[உரைநடை] "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தே" ...	சுசு.
சுசஅ.	"கழுவாயு முள"	சுசு.
சுஎ0.	[உரைநடை] "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின் வலவ னேவா வான வூர்தி யெய்துப"	உஎ.
சுஅசு.	"பெருங்கடற் - காழி யனையன் மாதோ"	சுசுஎ.
சுஎஉசு.	"உறைப்புழி யோலை போல மறைக்குஞன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே" (உறைப்பெயல்)	உசுஎ.
சுஎசுச.	"ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே"	சுநி.
சுஎசுஎ.	"அரிமயிர்த் திரண்முன்கை"	சுசு.
சுசுசுசு.	"கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்"	உஎநி.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரை.

தி - கோ, பா. எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
சுநி.	"தேற்றுப் புன்சொ லுரைத்திசின்"	உ0உ.
சுசு.	"புனவர் தட்டை புடைப்பி .....ழுமே"	சுசு.

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம்.

சேனாவையருரை.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
சுசு.	"பொன்னுந் துகிரு முத்து மணியும்"	உசஅ.
சுஅ.	"செஞ்ஞாயிற்று.....வேண்டினும்"	சுஅ.
உசு.	"கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் .....கூடி"	உசுஅ.
உசு.	"பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த"	நிநி.
சுசு.	"நெடுநல் யானையுந் தேரும்.....யாம்"	எஉ.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
சசு.	"ஆவு மானியற் பார்ப்பன.....சேர்மின்"	கூ.
சஎ.	"ஊன்றுவை கறிசோ று..... லல்லது"...	கச.
ருக.	"கடுஞ்சினத்த கொல்களிறு .....தாயினும்"	ருரு.
,,	"பாணன் பறையன் .....குடியு மில்லே"	ஙூருரு.
உ0எ.	"பீடின்று பெருகிய.....ரெமரே"	ஙூஎரு.
உஉ0.	"அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே"...	கஎஙூ.
,,	"வடாது", "தெனாது"	சுரு.
உஙூஙூ.	"நெல்லரியு மிருங்.....மிழலே"	உசூ.
உருo.	"அனையை யாகன் மாறே"	சூ.
உருஉ.	"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே"	உஙூரு.
உருஅ.	"லலிவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்"	கசஙூ.
உசுசு.	"முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்"...	எஙூ.
உசுக.	"எல்வளே"	உசூ.
உஎஉ.	"அளிதோ தானேயது பெறலருங் குணாத்தே"	ருரு.
உஎக.	"தான்பிற வரிசை .....தூக்கி"...	கசo.
உகஉ.	"நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து"	ஙூஙூரு.
உகக.	"ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே"	உஙூசு.
ஙூகசு.	"விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினே"	உo.
ஙூஉ0.	"வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்"	ஙூகூ.
,,	"நளிமலை நாடன்"	கருo.
ஙூஙூஅ.	"அமரர்ப் பேணியு .....தியும்"...	கூகூ.
ஙூசo.	"வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போஒ"	சஎ.
ஙூசஎ.	"வெறுத்த கேள்வி வினங்குபுகழ்க் கபிலன்"	ருஙூ.
ஙூசக.	"கம்பலை மூதூர்"	ருசூ,
ஙூருஙூ.	"வேற்றுமை யில்லா விழுத்தினைப் பிறந்து"...	உஎ.
ஙூருசு. ஙூருஎ.	"அரிமயிர்த் திரண்முன்கை"	ஙக.
,,	"கழுஉவினங் காரங் கவைஇய மார்பே"	ஙூருஅ.
ஙூருஅ.	"கடிமரந் தடியு மோசை.....யியம்ப"	ஙூசு.
ஙூருக.	"செய்திரங் காவினே"	கo.
ஙூசுo.	"ஒக்க லொற்கஞ் சொலிய"	ஙூஉஎ.
ஙூஎக.	"வயவுறு மகளிர்"	உo.
ஙூஅஉ.	"கெல்லுருத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே"	ஙூஙூரு.
ஙூஅக.	"தவப்பல"	உஙூரு.
ஙூஙூசு.	"பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே"	கஅஅ.
ஙூஙூஎ.	"பெறலருங் குரைத்து"	ரு.
சஙூசூ.	"என்போற் பெரு..... கூற்றே"	உருரு.
,,	"நும்மனோருமற் றி..... மாதோ"	உகo.
சூசுஙூ.	"அரசெனப் படுவது .....பத்தை"	ஙூரு.

தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியருரை.

க.—எழுத்ததிகாரம்.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
ககக.	"எயிறுபடை யாக.....தருந்தொழில் சாயா"	கூ.
ககடு.	"நினவ றுவ லெனவ கேண்மதி"	ஙடு.
கடுஎ.	"மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்"	கசுசு.
,,	"சிலசொல்லிற் பலகூந்தல்"	,,
,,	"புலம்புக் கண்னே புல்லணற் காலே"	உருஅ.
உகஎ.	"நாளன்று போகி"	கஉச.
உசுக.	"எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர் குழுஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலின்"	கூஎ.
ஙகஉ.	"புலம்புக் கனலே"	உருஅ.
சஅக.	"பயங்கெழு மாமழை"	உசுசு.
சஅஙு.	"தடவுநிலை"	கசo.
,,	"காதெறிர் கானம் பாடினே மாக"	கசச.

உ.—சொல்லதிகாரம்.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
க.	"சிலசொல்லிற் பலகூந்தல்", "மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்" ...	கசுசு.
கஅ.	"செஞ்ஞாயிற்று .....வெயில்வேண்டினும்"	ஙஅ.
உசு.	"கலிசெந் தாழிக்..... கூகையுங் கூடி"	உஙஅ.
உக.	"பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த"...	நடு.
ஙசு.	"மன்னுக பெரும நிலமிசை யானே"	சுர.
,,	"மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்"	கசுடு.
சடு.	"ஆவு மானியம் பார்ப்பன மாக்களும்"	கூ.
சஎ.	"ஊன்றுவை, கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது" ...	கச.
டுக.	"கடுஞ்சினத்த .....மாண்ட தாயினும்"...	நடு.
டுஎ.	"ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த"	உசஉ.
சுஎ.	"கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கி"	ககஎ.
ககஉ.	"கறைமிட றணியலீ மணிந்தன்று"	க.
ஙஙக.	"வாயி லோயே வாயி லோயே"	உoசு.
,,	"விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணுய்"	ஙஙo.
,,	"பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே"	உoஉ.

சூத்திர வெண்,		புறப்பாட்டின் எண்.
கங்க.	"ஆவு மானியற் ..... பேணி"	கூ.
ககூரு.	"நீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை"	ருஎ.
உ0ரு.	"கழிந்தது பொழிந்தென ..... கரப்பினும்"	உ0ங.
உ0சு.	"காண்கு வந்திசிற் பெரும"	கஎ.
,,	"நோகோ யானே"	உங்ச.
உ0கூ.	"பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே"	ங்எரு.
உககூ.	"தாலி களைந்தன்று மிலனே"...	எஎ.
,,	"வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே"	,,
உஉஉ.	"அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே"	கஎங.
உஉஅ.	"நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ"	கஅஎ.
உங0.	"நாளன்று போகி"	கஉச.
,,	"துன்னிப், பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணரா"	ங்எரு.
உங்ங.	"கண்டுயின்று, முன்றிற் ..... யாயும்"	கருகூ.
உங்ரு.	"பசந்த மேனி..... வெய் யோளும்"	,,
,,	"நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்"	உச.
உங்சு.	"அன்னதன்மையு மறிந்தீயார்"	கங்சு.
உருஉ.	"அனையை யாகன் மாறே"	ச, உ0.
உருச.	"புதுமலர் .....கோவே"	கசஎ.
,,	"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே"	உங்ரு.
உருரு.	"வருகதில் .....தமியன் வந்த"...	உஅச.
உருஎ.	"மண்டிணிந்த .....வளியும்"	உ.
உசு0.	"நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து"	உசங.
உசுஅ.	"முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்"...	எங.
உஎச.	"அளிதோ .....குரைத்தே"	ரு.
உஎஎ.	"ஊனு மூணு முனையின்"	ங்அக.
உஅக.	"தான்பிற, வரிசை .....தூக்கி"	கச0.
,,	"நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய"	கரு.
உஅஉ.	"காரெதிர் கானம் பாடினே மாக"	கசச.
,,	"இனைத லானா ளாக"	,,
,,	"அருளா யாதலோ கொடிதே"	,,
,,	"தன்பெய ராகலி னாணி"	கருஉ.
,,	"அனையை யாகன் மாறே"	ச, உ0.
உஅச.	"அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்	உசுக.
,,	"அன்னோ, வென்னா வதுகொ றானே"	ங்சரு.
உகூச.	"நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து"	ங்கூரு.
உகூரு.	"உண்டுந்.....செல்வ லத்தை யானே"	கசுசு.
உகூஎ.	"ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே"...	ககூங.
ங0க.	"ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே"	உங்ரு.
ங0கூ.	"வளன்வலி .....யில்லாகி யரோ"	ககூ0.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
ஈகசு.	"விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை"	உ0.
ஈஉ0.	"களிமலி ஈட ..... னெனவே"	கறு0.
,,	"வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்"	ஈகச.
ஈஈஅ.	"அமர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்"	கஈ.
ஈசo.	"வள்ளியோர்ப் படர்.....யானும்"	கறுச.
,,	"பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி"	கறுக.
ஈசஎ.	"வெறுத்த கேள்வி ..... கபிலன்"	றுஈ.
ஈறுஈ.	"வேற்றுமை யில்லா விழுத்தினைப் பிறந்து"	உஎ.
ஈறுஎ.	"கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே"	கஈ.
ஈறுஅ.	"முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்"	கறுஅ.
,,	"கடிமரந் தடியு ..... யியம்ப"	ஈசு.
ஈறுகஈ.	"செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்"	க0.
,,	"இனிதினீங் திரக்க மாகின்று"	உசஈ.
ஈசo.	"ஒக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்"	ஈஉஎ.
ஈசுச.	"வியன்ஞாலை விறல்வேந்தே"	ஈஅ.
ஈஎறு.	"புனிறுதீர் குழலிக் கிலிற்றுமூலை போல"	சுஅ.
ஈஅஈ.	"கடிமரந் தடியு மோசை"	ஈசு.
,,	"கடுக்தேர் குழித்த ளெள்ள லாங்கண்"	கறு.
,,	"அம்புதுஞ்சுங் கடியரணில்"	உ0.
ஈசஉ.	"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே"	உஈறு.
சoக.	"பொன்னேடைப் ..... சாயா"	ஈ.
சக0.	"நும்ம னேருமற்.....வலர் மாதோ"	உக0.
சகஉ.	"கேழற் பன்றி"	கறுஉ.
,,	"கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே"	கஈ.
,,	"பொன்னேடைப் .....யானே"	ஈ.
சகஈ.	"பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்"	ஈஉச.
,,	"மன்ற வேம்பி..... மலைத்து"	எஈ.
சகச.	"என்போற் .....புறுக"	அஈ.
,,	"நும்ம னேரு .....யின்"	உக0.
சகறு.	"வென்வே லண்ணற் காணு வுங்கே"	கசக.
,,	"நெல்லரி தொழுவர் .....கின்"	ஈஎஈ.
சசஈ.	"மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே"	உசஈ.
சசறு.	"ஈயென விரத்தலோ வரிதே யீது"	கறுச.
,,	"சிறியகட் ..... மன்னே"	உஈறு.
,,	"இவற்கீத் தண்மதி கள்ளே"	உஈ0.
சசசு.	"நின்னது தாவென .....றென்கோ"	கஈசு.
சறுறு.	"கண்ணி ..... ளேறே"	க.
,,	"ஈரந்தை யோனே பாண்பூசிப் பகைஞன்"	கஅ0.
,,	"இழிபி றப்பிடினு னீயப்..... மிசையும்"	ஈசுஈ.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
சுருரு.	"நின்னெடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய"	ஙங.
சுருஎ.	"வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந"	உ0ங.
,,	"தூங்குந்து ..... பாயுந்து"	உச.
சுசுங.	"இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே"	ஙங.
,,	"முரசு முழங்கு.....பெரும"	ஙரு.

ங.—பொருளதிகாரம்.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
உசு.		"வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்"	ஙஅரு.
ஙஅ.		"நெடுங்கை [இருங்கோ] வேண்மா .....பிடவூர்"	ஙஙரு.
,,		"பகடுபுரந் தருநர் பார மோம்பி.....யாயின்" ...	ஙரு.
ருசு.	(முற்றும்)	"மூட்காற் காரை .....வெய் யோனே" ...	உருஅ.
ருரு.		"முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்"...	கருஅ.
ருஎ.		"ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களு.....மறத்தின்"	ங.
ருஅ.	,,	"நறவுந் தொடுமின் .....சாயலரே"	உசுஉ.
சுஅ.		"ஏற்றுவல னுயரிய .....முளவோ நினக்கே" ...	ருசு.
,,	,,	"பொன்வார் .....புறக்கொடித் தனவே" ...	ஙஅ0அ.
,,	,,	"கள்ளின் வாழ்த்திக்.....முறவே"	ஙஙசு.
,,	,,	"வெருக்குவிடை யன்ன .....துணையே" ...	ஙஉச.
,,	,,	"ஏறுடைப் பெருநிரை .....லோயே"	உருங.
,,	,,	"வளரத் தொடி.....மிசை யதுவே"	உசுஅ.
,,		"பெருங்களிற் றடி.....மகன்"...	உசுங.
,,	,,	"அத்த கண்ணிய .....பொருளே"	ஙஙங.
,,	,,	"பெருநீர் மேவற் .....மோர்க்கே"	உஙஎ.
,,		"கெடுக சிந்தை கடிதிவ ணிவளே"	உஎங.
,,		"அந்தோ வெந்தை"	உசுங.
,,	,,	"ஊர்நனி யிறந்த .....செல்வே"	உசுரு.
,,	,,	"இல்லடு கள்ளி .....மூரே"	ஙஉங.
,,		"பெருங்களிற் றடியில்"	உசுங.
,,		"பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை"	உசுச.
சுஙங.		"சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்" ...	ஙங.
,,		"விணைமாட்சிய .....ருனே"	ஙசு.
,,		"களிறுகடைஇயதாட் .....கையால்"	எ.
,,	,,	"சிறுஅர் துடியர்.....மலைந் தனனே"	உஙங.
,,	,,	"துடியெறியும் புலைய.....வரவே"	உஅஎ.
,,	,,	"பல்சான் றீரே.....வேடுலே"	ஙஅங.

சூத்திர வெண்.			புறப்பாட்டின் எண்.
சுஙு.	(மூற்றும்)	"வேந்துடைத் தானை.....யோனே"	ஙஙo.
,,		"வருகதில் வல்லே"	உஅச.
,,	,,	"வெள்ளைவெள் யாட்டு.....கிலதே"	உஅசு.
,,		"நீயே, புறவி னல்லல் .....வும்"	சுசு.
,,		"வள்ளியோர்ப் படர்ந்து"	சஎ.
சுசு.		"பிணங்குகதிர் .....மன்னன்"	ஙஙஅ.
சுஎ.		"கழிந்தது பொழிந்தென"	உoங.
,,		"ஆஞ வீகை யடுபோர்"	சஉ.
,,	,,	"அடுகை யாயினு .....தக வடைத்தே"	ஙசு.
,,	,,	"வயலைக் கொடியி .....களிந் தனவே"	ஙoடு.
,,	,,	"அளிதோ தானே..... யும்மே"	கoக.
,,	,,	"வருகதில் ..... நகுமே"	உஅச.
சுஅ.	,,	"மணிதுணர் .....நினதே"	உஎஉ.
,,	,,	"பிறர்வேல் .....ஞதே"	ஙஙஉ.
,,		"மதியோர் வெண்குடை"	ஙகஉ.
எக.		"நெடிவேல் ..... மோர்க்கே"	உகஎ.
கஉ.	,,	"வெண்குடை மதி.....பிறரே"	உகச.
,,	,,	"நறுவிரா.....தாஞயினனே"	உஎசு.
,,	,,	"கோட்டங் .....வருமே"	உஎடு.
,,	,,	"மாவா ராதே.....மாவே"	உஎங.
,,	,,	"பருத்தி வேலிச் .....றவ்வே"	உகக.
,,		"நிலம்பிறக் கிடுவது போல"	ஙoங.
,,		"நிரப்பாது கொடுக்கும்"	கஅo.
,,	,,	"இவற்கீத்.....வேலே"	உகo.
,,	,,	"நீலக் கச்சை.....கொண்டனனே"	உஎச.
,,	,,	"வருதார் தாங்.....புகழே"	சுஉ.
எடு.	,,	"நன்னுய்ந்த நீணிமிர்சடை.....யானே"	கசுசு.
,,		"நளிகட லிருங்குட்டத்து"	உசு.
,,		"கடுங்கண்ண கொல்களிற்றான்"	கச.
,,	,,	"உற்றுழி யுதவியு .....படுமே"	கஅங.
,,	,,	"ஓவத் தன்ன .....வோனே"	உருக.
,,	,,	"இன்கடுங் கள்ளி .....நிலையே"	அo.
எசு. [உரைநடை]		"ஈஞவேண்மானிடந்துழந்தட்ட"	ஙஎஉ.
,,	(மூற்றும்)	"இருப்புமுகஞ்.....யோயே"	ஙசுங.
,,		"நளிகட லிருங்குட்டத்து"	உசு.
,,		"களிற்றுக்கோட்டன்.....கிழவோயே"	ஙஎங.
,,	,,	"இரும்புமுகஞ் சிதைய.....ணதுவே"	ஙoங.
,,		"இவ்வே, பீலி யணிந்து"	ஙடு.
,,	,,	"எருது காலுரு தி .....ளன்னே"	ஙஉஎ.

தந்திர வெண்.			புறப்பாட்டின் எண்.
எசு.		"களம்புக லோம்புமின்"	அஎ.
,,	(மூற்றும்)	"பருதி சூழ்ந்த .....டோரே"	கூஅ.
,,	,,	"மன்னு வுலகத்து .....கண்டே"	கசூ.
,,	,,	"படைப்புப் பலபடை..... காளே"	கஅஅ.
எஅ.	,,	"மயங்கிருங் ..... ரோரே"	கூசூ.
எசு.	,,	"பல்சான் றீரே..... றதுவே"	கசூ.
,,		"இருங்கட லுடுத்த"	கூசூ.
,,	,,	"இனிநினைந் திரக்க மா.....மக்கே"	உசூ.
,,		"சிறியகட் பெறினே.....தானிற்கு மன்னே" ...	உகூ.
,,	,,	"பாடுநர்க் கீத்த .....னைவே"	உஉ.
,,		"செற்றன் றுயினும்"	உஉஉ.
,,	,,	"மெல்ல வக்தெ .....ரூரே"	எசூ.
,,		"கதுதக் கனரே காடுமீக் கூறுநர்"	எஉ.
,,		"மடங்கலிற் சினைஇ"	எசு.
,,	,,	"நிங்கனி யிரவ.....புண்ணே"	உஅசு.
,,	,,	"நுகிவேல் .....ர்க்கே"	கூசசூ.
,,	,,	"களிறுணப்பக் கலங்கினகா..... லூரே" ...	கூசகூ.
,,	,,	"மீனுண் கொக்கின்" (இப்பாடல் புறநானூற்றில் அசப்பட்டிலது.)	
,,	,,	"கதிர்மூக் காரற் கீழ்க்சேற்று"	உசசூ.
,,	,,	"குழவி யீறப்பினு .....தாளே"	எசூ.
,,	,,	"இனையரு மூதிய.....ளிய டானே"	உகூசூ.
,,	,,	"யாங்குப்பெரி தாயி..... பண்பே"	உசகூ.
,,	,,	"அளிய தாமே.....புல்லா யின்வே" ...	உசஅ.
,,	,,	"பல்சான் றீரே.....ரற்றே"	உசசூ.
,,	,,	"நரம்பெழுந் தூல.....தனளே"	உஎஅ.
,,	,,	"ஈன்றுபுறந் தருதல்"	கூகஉ.
,,	,,	"களரி பரந்து .....பறி யாதே"	கூகூசூ.
அசு.		"செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவன்"	கூ.
அஉ.	,,	"வரைபுரையு .....தெனவே"	கூஅ.
,,	,,	"உண்டா லம்மவிவ் .....யாளே"	கஅஉ.
,,		"நிலமிசை வாழ்நர்"	சகூ.
அகூ.	,,	"அடிபுனை தொடு.....,மையலூரே"	அகூ.
அசூ.		"ஆவஞ் சேர்ந்த .....வழங்கவும்"	கசா.
,,		"வெயின்மறைக் .....லெனவே"	கூ0.
,,		"நீயேயல்லருளப்.....மாதோ"	சா.
,,		"மள்ளர், மலைத்தல் .....மார்ப"	க0.
அசு.		"வல்லா ராயினும்.....ணும்"...	குஎ.
,,		"காலனுங் காலம்"	சசகூ.

சூத்திர வெண்.			புறப்பாட்டின் எண்.
கo.	(முற்றும்)	"தடவுநிலைப் .....கடனே"	கசo.
,,	,,	"பாரிபாரி.....புரப் பதுவே"	கoஎ.
,,	,,	"ஒல்லுவ தொல்லு..... நாளே"	ககசு.
,,	,,	"கலிங்கனி யன்ன.....லாதே"	கஉஎ.
,,	,,	"மாசற விசித்த .....செயலே"	ரூo.
,,	,,	"மூசுகடிப் .....வேலே"	கருஅ.
,,	,,	"இன்று செலினுங்.....ழியவே"...	கஎக.
,,	,,	"இம்மைச் .....வண் மையே"	ககசு.
,,	,,	"வாயி லோயே..... சோறே"	உoசு.
,,	,,	"எருமை யன்ன .....குரைத்தே"	ரு.
,,	,,	"காய்நெல் .....கெடுமே"	கஅசு.
,,	,,	"வடாஅது பனி..... யானே"	சு.
,,	,,	"அருளா யாத..... ரானே"	ககசு.
,,		"கன்முழை யருவி"	கசஎ.
கக.	,,	"பாணன் சூடிய .....வண் மையே"	கசக.
,,	,,	"ஐலையுலா நிமிர்ந்த.....ட்டே"...	ககசு.
,,	,,	"சேயிழை பெறுகுவை.....செலினே" ...	கoரு.
,,		"மெல்லியல் .....செவியிற்"...	ககக.
,,		"ஞாயிறு சுமந்த.....வளவ"	ரு.
,,		"கடுந்தேர் குழித்த.....கல்லெயில்"	கரு
,,		"வீயாச் சிறப்பின்..... நட்ட"	கரு.
,,	,,	"ஆடுநனி மற..... தோயே"	ககசு.
,,	,,	"மதியேர் வெண்குடை.....கடையே"... ...	ககஉ.
,,	,,	"நல்யா ழாகுளி .....வரற்கே"	சுசு
,,	,,	"ஊரூறு மூணு.....மகனே"	ஙஅக
,,	,,	"குன்றமலை .....விடனே"	உoஅ
,,	,,	"தென்பரதவர் .....றலையே"	ஙஎஅ.
,,	,,	"ஒருதிசையொரு..... மாட்டே"	கஉக.
,,	,,	"இரவலர் புரவலை .....யானே" ...	கசஉ.
,,		"வேழம் வீழ்த்த .....பகழி"	கருஉ.
,,	,,	"நின்னயங் ..... வளனே"	கசஙக.
,,	[உரைடை]	"புதுப்புள்வரினும் பழம்புட்போகினும்"	உo.
,,		"நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்"	உச.
,,	(முற்றும்)	"ஆடிய லழற்..... யோனே"	உஉக.
,,	,,	"இருமுந்நீர் .....சும்மே"	உo.
,,	,,	"மண்டிணிந்த .....ன்றே"...	உ.
,,		"காலனுங் காலம்"	சுக.
உசசு.		"என்னைக் கூரிஃ ..... யாணும்"	அரு.
		"என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய"	உஅo.

பிரயோகவிளக்கம்.

சூத்திர வேண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
உசஎ.	"வரை புரையு மழகளிற் றின்மிசை"	கூஅ.
,,	"வெறுத்த கேள்வி .....கபிலன்"	நிகூ.
உநிஉ.	"நகுதக் கனரே.....கூறுநர்"	எஉ.
உநிகூ.	"மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ராகே"	உசகூ.
,,	"ஐயோ வெனின் யான் பயிலுஞ் சுவல்"	உநிநி.
,,	"இல்வழங்கு .....முன்னே"	உநிஉ.
,,	"இல்லி தூங்கு .....குமண"	கசுசு.
,,	"இன்ன விறலு .....பறந்தலை"	கக.
உநிசு.	"தொடித்தலை .....வெமக்கே"	உசகூ.
,,	"வலியரென் .....மீக்கூறலன்"	உகூகூ.
உநிநி.	"எருமை யன்ன ..... பெரும"	நி.
,,	"கிண்கிணி .....கழ லொட்டி"	எஎ.
உநிஎ.	"தன்னகம் புக்க..... மருக"	சகூ.
,,	"பல்லிருங் கூந்தன் .....வென் றோ"	எகூ.
உநிஅ.	"மண்டமர்க் குடைந்தன .....கினைஇ"	உஎஅ.
,,	"வரிவயம் பொருத .....மாறுதா கினனே" ...	க00.
,,	"உறுதுப் பஞ்சா .....வேந்தரை"	எஉ.
,,	"நெருப்புச்சினந் தணி.....குறை"	கஉநி.
உசுo.	"உறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே"	கூசு.
உஎசு.	"மாரி யன்ன .....சென்மே"	கூகூ.
,,	,,	,,
உஎகூ.	"ஓவத் தன்ன..... வரைப்பின்" ...	உநிக.
உஅக.	"வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை"	கூஅ.
உஅஅ.	"மாரி யன்ன வண்மை"	கூகூ.
உஅக.	"விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி"	கக.
உகூச.	"கூற்றுவெகுண் .....கினையே"	சஉ.
உகூநி. (முற்றும்)	"சாறுதலைக்கொ.....போரே"	அஉ.
,,	"உழுத நோன்பக டழிதின் மூங்கு"	கஉநி.
,,	"மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி" ...	கஅo.
கூoசு.	"வன்புலக் கேளிர்க்கு ..... பொருந"	சஉ.
கூoஎ.	"வையங் காவலர்.....கதிர் விரித்தே"	அ.
,,	"ஊர்க்குறு மாக்கள்..... வெமக்கே"	கூசு.
கூoகூ.	"பாரிபாரி யென்று..... புலவர்"	கoஎ.
கூகஉ.	"பேரூ ரட்ட கள்..... னின்னே"	கூoo.
கூஉசு.	"ஓங்குமலைப் பெருவிற் .....கொள்ளி" ...	நிநி.
,,	"உவ்வமதி யுருவி னேங்கிய வெண்குடை" ...	கூ.
,,	"நிலவுமணல் வியன்கானல்"	கஎ.
கூகஅ.	"அகல்வயன் .....கானல்"	,,
,,	"மண்டிணிந்த .....விசும்பும்"	உ.

சூத்திர வெண்.			புறப்பாட்டின் எண்.
௩௩௮.		"மண்டிணிந்த .....நீரும்"	உ.
௩௪உ.		"இமிழ்கடல் ..... கானத்து"	கக.
௩௫௬.		"வாள்வலந்தர ..... போன்றன"	ச.
,,		"களிறே,..... போன்றன"	,,
௩௬உ.		"உவவு மதியுருவி .....குடை"	௩.
௩௭௦.		"பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினும்"	உ.
௩௭௧.		"சிறுசோற் றானு..... மன்னே"	உ௩௫.
௩௭௬. ௩௭௭.		"நீரற வறியா ..... தோற்கே"	க.
,,		"நரந்த நாறுந்.....மன்னே"	உ௩௫.
,,		"பெரியகட் பெறினே"	,,
,,		"உப்பிலாஅ வவிப்..... நோக்காது"	௩௬௩.
,,		"உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்"	,,
௩௭௧.		"மாக்கட னிவந்தெழு .....நாடே"	ச.
,,		"அனையை யாகன் மாறே"	,,
,,		"இழைபெற்ற ..... பெற்றிசினே"	கக.
௩௧௫.		"நரந்த நாறுந் ..... மன்னே"	உ௩௫.
௪௦௦.		"கோதை மார்பிற் .....யானும்"	௪௮.
௪௦உ.		"உவவுமதி ..... நிழற்ற"	௩.
௪உ௪.	(முற்றும்)	"இருங்கட லுடுத்த .....றுறந்தே"	௩௬௩.
௪உ௬.		"வடாது .....வடக்கும்"	௬.
௪௩௮.		"இன்றுள னாயி..... ... கடப்பே"	௫௩.
௪௪௦.		"அறவை யாயி னி.....காலே"	௪௪.
௪௭௩.		"என்னை, புற்கையுண்டும்பெருந்தோளன்னே" ...	௮௪.
௫உ௭.		"பெரியகட் பெறினே"	உ௩௬.
௫௩௩.		"மாவா ராதே மாவா ராதே"	உ௭௩.
௫௩௮.		"முன்னே செய்நீ ..... றுறந்தே"	௩௬௩.
௫௪௦.		"சிறியகட் பெறினே"	உ௩௬.
௫௭௩.		"காவல், குழவி.....னோம்புமதி" ...	௫.
௬௧௮. ௬௧௧.		"நாகிள வளை..... புகூஉம்"	உ௬௬.
௬உ௪.		"கான வாரண மீ.....யோரே"	௫உ.
,,		"வெருக்குவிடை .....கயந்தலை"	௩உ௪.
௬உ௮.		"அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய"	உ௬.
௬௪உ.		"இரும்பனை வெ..... னல்லன்"	௪௫.
,,		"பனைநுகும் பன்ன .....வராலோடு" ...	உ௪௩.

நன்னூல் விருத்தியுரை.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
கருரு.	"சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே"	க0கூ.
கஎஙூ.	(முற்றும்) "நாளன்று போகி.....பாடி யோரே" ...	கஉச.
கஅஙூ.	"கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை"	க.
உஉகூ.	"வாள்போழ்ந் திட்ட"	உசசு.
,,	"நீள்கழன் மறவர்"	கூஙூ.
உசச.	"துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்"	ஙo0.
உசுகூ.	"அலங்குளைப் புரவி.....நிலந்தலைக் கொண்ட"	உ.
,,	"பல்சான் றீரே.....பல்சான் றீரே"	ககூரு.
,,	"அறனோ மற்றிது.....ஆர்வலர் முகத்தே"	கஉ.
உகூஎ.	"தூங்குகையா ..... மருப்பின"	உஉ.
ஙo உ.	"உறைப்புழி யோலை போல"	உகூo.
ஙo எ.	"வாயி லோயே"	உoசு.
ஙoகூ.	"பல்சான் றீரே"	ககூரு.
ஙஉக.	"மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறையுளன்"	ஙoகூ.
ஙஉஎ.	"பெரிய வேததினுஞ் .....ரெமரெ"	ஙஎரு.
ஙஙஅ.	"மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே"	சு.
ஙசக.	"நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்.....றிரை மிசைப்பாயுந்து" ...	உச.
ஙசக.	"நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து"	ஙகூரு.
ஙசச.	"ஐவரொடு சிளைஇ .....கொண்ட"	உ.
,,	"புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த"	ஙகூ.
,,	"படுமகன் கிடக்கை .....துவந் தனளே"	உஎஅ.
ஙருக.	"முகந்தனர் கொடுப்ப"	ஙஙூ.
,,	"நிலமிசைப் புரளுங் .....துயிர்த்து"	சச.
,,	"நீர்வார் கண்ணேந் ..... பழிச்சி"	ககஙூ.
ஙருஙூ.	"பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் .....தோய்"	உ.
,,	"படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்"	ககூச.
ஙருரு.	"நாளன்று போகிப் .....கொள"	கஉச.
ஙசுo.	"அலங்குளைப் புரவி .....சிளைஇ"	உ.
ஙஎஅ.	"நசைதர வந்தோர் ..... பெரும"	கரு.
,,	"துடியன் பாணன் .....குடியு மில்லை"	ஙஙரு.
ஙகூo.	"மாமறுத்த மலர்மார்பு"	எ.
சoக.	"பொற்கோட் டிமயமும் ..... போன்றே"	உ.
,,	"வேனிற் கோங்கின் .....டன்ன"	ஙஉக.
,,	"செஞ்ஞாயிற்று ணிலவு..... வேண்டினும்"	ஙஅ.
சoஙூ.	"கவிசெந் தாழிக் .....கூடி"	உஙஅ.
சகo.	"துஞ்சாக் கண்ண ..... தரசே"	ஙக.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
சஉ0.	"வருகதில்"	உஅச.
சஉச.	"நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து"	உசங.
சஙஉ.	"சிறியகட் பெறினே..... மன்னே"	உ.ஙஞ
சசக.	"அது பெறலருங் குரைத்தே"	ஞ.
சஞசு.	"நனிபே தையே..... கூற்றம்"	உஉக.
சஞஎ.	"எம்மம்பு கடிவிடுதும் .....மின்"	க.
சஞஅ.	"ஒருவன், செய்தன்றி கொன்..... டின்றே"	ஙச.
சஞக.	"முழங்கு முந்நீர் .....வளைஇ"	கஅ.
,,	"இமிழ்கடல் வளைஇய..... கிடக்கை	கக.
,,	"சிலைத்தார் மூசசங் கறங்க"	ஙசு.

பத்துப்பாட்டு

நச்சினார்க்கினியருரை.

பக்கம்.	வரி.		புறப்பாட்டின் எண்.
		க.—திருமுருகாற்றுப்படை.	
உக.	கங.	"நிலமிசை வாழ்நர லமர நீர.....மருள" ...	சங.
ஙஎ.	ஙஉ.	"நின், கூர்நல் லம்பிற்..... கூளியர்"	உங.
		உ.—பொருநராற்றுப்படை.	
ஞங.	உசு.	"தேட்கடப் பன்ன நாட்படு தேறல்"	ஙகஉ.
		ஙா.—சிறுபாணாற்றுப்படை.	
கஙக.	சு.	"மகளிர் மலைத்த.....சிலைத்தார் மார்ப"	க0.
		சா.—பெரும்பாணாற்றுப்படை.	
கக0.	கஙக.	"சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து"	சுஅ.
		சூ.—மதுரைக்காஞ்சி.	
கக0.	கங.	"தென்பரதவர் மிடல்சாய - வடவடுகர் வாளோட்டிய"	ஙஎஅ.
		கூ—பட்டினப்பாலை.	
ஙகஞ.	உங.	"கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக் - குடிபழி தூற்றுங் கோலே னலுக"	எஉ.

பிரயோகவிளக்கம்.

புறத்திரட்டு.

(முற்றும்.)

	புறப்பாட்டின் எண்.
"கண்ணி கார்நறுங் ..... தோற்கே"	க.
"செய்குவங் கொல்.....தலையே"	உகச.
"யாண்டுபல வா.....வாழுமூரே"	ககக.
"படைப்புப் பலப.....காளே"	கஅஅ.
"ஆன்முலை யறுத்த வறனி..... பலவே"	ஙச.
"தென்கடல் வளாகம் .....புலவே"	கஅங.
"பருகி சூழ்ந்தவிப் .....டோரே"	ஙநஅ.
"கறங்குவெள் .....முன்னே"	உநஉ.
"இனிதினோக் கிரக்.....வெமக்கே"	உசங.
"மயங்கிருங் கருவிய.....ணேரே"	ஙசநு.
"ஓரி னெய்தல் .....தோரே"	ககச.
"யாது மூரே யாவருங் .....லமே"	ககஉ.
"நெல்லு முயிரன்றே.....கடனே"	கஅசு.
"கால்பார் கோத்து.....தருமே"	கஅநு.
"மூத்தோர்-மூத்தோர்.....திருவே"	எநி.
"உற்றுழி யுதவியும்.....படுமே"	கஅங.
"பல்சான் றீ..... கயன்முன் .....ரதுவே" ...	ககநு.
"ஏருமை யன்ன .....குரைத்தே"	நி.
"சேற்றுவளர் தாமரை .....தோரே"	உஎ.
"ஒருதிசை யொருவனே.....மாட்டே"	கஉக.
"நீயே, பிறரோம் புற்ற.....வோயே"	சo.
"இருமுந்நீர் .....னஞ் சுமே"	உo.
"காய்நெல் லறுத்து ..... கெடுமே"	கஅச.
"விளைபதச் சிறி..... தியரோ"	ககo.
"இவ்வே, பீலி யணி..... வெலே"	ஙநி.
"இரும்பனை வெண்..... விகலே"	சநி.
"வயலைக் கொடி.....களைந்தனவே"	ஙoநி.
"இரும்பிடித் தொழுதி.....காணுங் காலே"	சச.
"அடுதை யாயினு.....தக வுடைத்தே"	ஙசு.
"பலர்க்குநிழ.....செலினே"	உஉங.
"பொன்னுந் துகிரு .....குபவே"	உகஅ.
"நாடா கொன்றோ..... நிலனே"	கஅஎ.
"உண்டா லம்ம.....ருண்மை யானே"	கஅஉ.
"ஆடுகளி மறந்த.....தோயே"	ககசு.
"பயங்கெழு மா.....கூர் மையே"	உசுசு.

யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

[பாடபேதங்கள் மிக அதிகமாகவுள்ளன]

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
	[தளையோத்து.]	
ரு.	"திரியாச்சுற்றமொடு.....விளங்கி"	உ.
	[அடியோத்து.]	
எ.	(முழுதும்) "இருங்கடற் முனையொடு.....திறந்தே" ...	ருசுரு.
	[செய்யுளியலோத்து.]	
சுo.	(முழுதும்) "சிறியகட் பெறினே... .....தவப் பலவே" ...	உருடு.
,,	,, "தொடியுடைய .....தலையே"	உருக.
	[ஒழிபியலோத்து.]	
க.	"மாவழங்கலின் மயங்குற்றன, வழி"	ருசடு.
,,	"கலங்கஞாலவிற் முறை கலக்காஞ்தே"	,,
,,	"வடாஅது .....கீழும்"	சு.
உ.	"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே"	உருடு.

பிழைத் திருத்தம்.

புறநானூறு.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
ரு	ரு	வருவதை	வருவரது
,,	ரூக	வருகுவர் ; அவர்	வருகுவர் ; அங்ஙனம்வருவது அவர்
சு	ஃ	வருவது	வருவர் ; அது
எ	கஉ	கழனீங்கியஅவை	கழனீங்கியவை
,,	உரு	நீயொ	நீயோ
ரூ	கரு	மன்னுக	மன்னிய
கரு	க	பொருஉ	பொருஉ
,,	உ0	யையுமுடைய	யையுமுடைய
கஅ	கச	அமைந்த	அமைத்த
கரூ	க0	ஒன்னுர்	ஒன்னு
,,	உ0	மண்கணைமுழ	மண்கனைமுழ
,,	ரூ	பொய்	போய்
,,	உரூ	பல்பரிசை	பலபரிசை
,,	ரூஅ	கொளி	கோளி
உச	ரூ	வேளி	வெளி
உரு	கஎ	கேட்பாயாக; இப்பொழுது,	கேட்பாடாக, இப்பொழுது ;
உஎ	க0	ணேடியென	ணேடியவென
ரூக	உக	நிலைவழங்க	நிலைஇவழங்க
ரூரு	ரூ	தான்	தான்,
,,	ரூ0	வேற்	வேல்
ரூரூ	கஉ	ஆதலான்,	ஆதலான் ;
சக	சு	ஆங்கு - அசை.	ஆங்க - அசை.
சரூ	உச	வாரீர் ; பரிசின்மாக்கள்,	வாரீர்பரிசின்மாக்கள் ;
சரு	ச	செம்மரி	செம்மறி
ருக	உரூ	நிலவு	ணிலவு
ருசு	கஉ	மிளர்	மிளிர்
சு0	ரூரு	படர்ந்த	படர்ந்து
சச	க0	மோசு	மோசி
,,	கக	,,	,,
சுரு	கஎ	கொடாராயின்	கொடாமையின்
சுசு	க	புகையிற்	புகையின்
சுரூ	கக	மாணட	மாண்ட
,,	உரு	வந்திப்	வந்திகைப்
எஉ	ரு	பிறர்	நீயே, பிறர்
,,	ரூ	செகுப்ப	செருக்க
எச	ரூரூ	ஒருலீர்	ஒருவீர்
எசு	ரூரு	வந்தி	வந்திகை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அஉ	உ0	உயாந்த	உயர்ந்த
அரு	ரு	பாணன்	பண்ணன்
அசு	கசு	யுடைப	யுடைய
,,	ரூ	பிரிக்	பிரிகு
அஎ	உ0	புழை	புகழை
அஅ	ரூ	சுற்றமுதலாயினரென	சுற்றமுதலாயினர்
ரு0	உச	மின்மையின்	யில்லையென்று கூறினமையின்
ரூ	ரூ	மூவேன்	மூரென்
க0க	உ	மல	பல
க0உ	உ	அவர்வாளாற்	அவர் வாளாற்
க0ச	க	கங்குநுனியுமுரிந்து	கங்கும்நுனியும்முரிந்து
ககo	உ	டெழு	டெழி
ககஉ	ரு	தாடெ	தாடே
ககச	ரூ	காஞ்சி	நொச்சி
ககரு	க0	பரிசை ;	பரிசை.
,,	உ	தாளேனென்	தாளென்
ககஅ	உரு	வாகி	வாக
ககக	உக	மைமீன்	மைம்மீன்
கஉசு	கச	சைப்பிறந்த	சைப்பரந்த
,,	உ0	பிறர்	பிற
கஉக	சு	ஆனைத்தொகை	ஆனைத்தொகைபோல
,,	க0	மணிக்கொடும் பூணைய் நின் ணுட்	மணிக்கொடும் பூணய் நின்ணுட்
கரூ	ரூ	தன்மைத்தாக	தன்மையவாக
கரரு	உ	நீவாழிய நின்றன்தை	நீவாழியர் நின்றன்தை
,,	கஎ	கோடைகட்கா	கோடைக்கட்கா
கரசு	கக	கும்காலை	குங்காலை
கரஅ	கரு	னேம், எங்காளும் ;	னேம் ; எங்காளும்
கச0	கஉ	யாத	யாக
கசசு	உச	வச்சிர	விச்சி
,,	உரு	,,	,,
கரு0	க0	மோசு	மோசி
,,	கஎ	தாராயாயினும	தாராயாயினும்.
கருச	எ	வருவா	வருவா
,,	கரு	பலப்புலந்து	பலபுலந்து
கருஅ	கஎ	சாந்தருந்து	சாந்தருந்திப்
,,	ரூ	கரியசுரத்	கரிய அச்சுரத்
கசு0	கரூ	மன்	பன்
கஎச	உக	சேறலிற்பிள	சேறலிற் குறைந்தபிள
கஎரு	க	ய்மாகல்	ய்மானல்
கஅக	உக	அறிவுடை	பாண்டியன் அறிவுடை
கஅரு	ரூ0	யாஙு	யாங்
கஅஎ	க0	தான், நிச்சிதமாக	தான் நிச்சிதமாக,
கஅக	க	செலிவு	செலலிவு
ககஉ	கஎ	வேல்	வேற்
ககரு	ரூஉ	தனி	தனிர்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௯௫	௩௪	கெடுதத	கெடுத்த
௧௯௬	௨௫	ரெதிர்முக	ரெதிர் முக
௧௯௭	௬	னுயர்	னுமுயர்
,,	௨௮	முகுத்த	முழுத்த
௨௦௩	௧௩	யளாய்	யளாய
௨௦௪	௧௮	யேறு	யேறு,
,,	௩௪	லென், நான்	லெனாகிய நான்
௨௦௭	௫	வப்பப	வப்பப்
,,	௩௪	தம	தம்
௨௦௮	௧௬	யிர்கொ	யிர்க்கொ
,,	௨௬	குத்து	குற்று
௨௧௦	௧௭	அரச	அரசி
௨௧௧	௩௫	இறந்தென்.....போகியென்	இறந்தவென்.....போகியவென்
௨௧௪	௨௧	யறிந்தநிச்சயமாக	நிச்சயமாகவறிந்த
௨௧௯	௨௫	கிய ஒருதி	கிய இரண்டனுள் ஒருதி
,,	௨௭	பட்டவெ	படவெ
௨௨௧	௩௩	யானைப்	யானை
௨௨௪	௧௭	வழிமக	வழிஅவன்மக
௨௨௬	௩௭	மன்ஊ	ஊமன்
௨௨௭	௨௪	தனன்	தனன், ஆங்குச்
௨௨௯	௩௧	பாடுதோன்ற	பாடு
,,	,,	வெளிப்பட்ட	வெளிப்பட
௨௩௦	௨௪	துடுமென்	துடுமென்
௨௩௩	௭	தூர்க்கும்	தூக்கும்
,,	௨௨	எக்.	ஒக்
௨௩௪	௧௪	சோகீர	சேர்கீர
௨௩௯	௧௧	குச்சிற்	குச்சுப்
௨௪௦	௨௫	தலைகரந்	தலைக்கரந்
௨௪௧	௩	தலைக	தலைக்க
*௨௪௭	௧௦	தோயன்றி	தோன்றி
௨௪௯	௩௨	பெண்டின	பெண்டின்
௨௫௮	௧௨	லா	லாய்
,,	௧௩	.....யே	நெருநலெல்லைநீயெறிந்தோன்றம்பி
,,	௧௪	கற்பெய்	யகற்பெய்
௨௬௬	௧௭	வாட்	வாள்
,,	௧௯	யாவேலொனனூ.....	ப் பறியா வேலோ னூரே.
௨௭௧	௨௪	.....வினல்லது	கல்லே பரவி னல்லது
௨௭௨	௫	பி னாயே.	பி ராயே.
௨௭௩	௬	ணங்குகலனா	ணங்கனா
௨௮௦	௩௧	காதல	நெஞ்சமர்காதல
,,	௩௪	ம.....	மன்பதைக் கெல்லாந்தானாய்த்
௨௮௧	௨௦	மீகை	மீகி
௨௮௨	௨௮	மாரனை	மாறனை

* ௨௪௮ - முதல் ௨௮௦ - இறுதியாகவுள்ள பக்கங்களின் தலைப்பிலுள்ள 'புற நானூறுமூலமுமுரையும்' என்பதைப் புறநானூறுமூலமெனத் திருத்திக்கொள்க.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உகக	க	தரு	தரு
உகஉ	உஅ	சூடுருபு	சூடுதருபு
ஈ0ஐ	கசு	கோழிக்கூ	கோழிகூ
ஈக0	உக	இன்னி	இன்னீ

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

உ	உக	மிசை	முனை

துறைவிளக்கம்.

சு	கஅ	பதித்தின்	பதித்தன்
,,	கக	ருமுறை	முமுறை
எ	ஈ	விம்மு	வெம்மு
,,	க	இம்ம	அம்ம

துறைக்குறிப்பு.

அ	உ0	இயல்புங்கூ	இயல்புகூ
கூ	சசு	இன்மையின்	இல்லையென்று கூறினமையின்

அரும்பதவகராதி.

கஞ	சஞ	காண	காண்
உ0	சஉ	ன்வா	ன்யா
உஉ	உக	பவரோ	பவரொ
உஅ	ஈக	தே	தை
,,	சஞ	வல்.....எ	வலே
ஈ0	உக	மூக்கா	மூடிக்கா
ஈஉ	ஞ	இளம்	இளம்
ஈஈ	கஞ	பண்பல	புன்புல
,,	சசு	கழி	குழி
ஈஞ	கச	மழு	மறு
,,	உக	தெரு	தெறி
ஈசு	ஈசு	கின்றது.	கின்றதென்பர்.
சச	உக	மொக்கி	மூக்கி

இராசாங்கத்துச் சிலாசாதனபரிசோதகருள் ஒருவராகிய

ம - ரா - ரா - ஸ்ரீ வி. வெங்கையாவிர்கள் எழுதிய

விசேடக்குறிப்பு.

அதியமான், அதிகயான், அதிகைமான், அதிகன், அதியன் : இவ்வைவந்தும், சேரவம்சத்தைச்சேர்ந்த ஓரரசனைக்குறிக்கும் ஒருபொருட்பலபெயரென்று தோற்றுகின்றன. அதிகன் என்று சொல்லப்பட்ட ஓரரசன் புகழ்ச்சோழநாயனருடன் யுத்தஞ்செய்ததாகப் பெரியபுராணத்திலிருந்து அறியலாம். சித்தூரைச்சார்ந்த போலூருக்கடித்த திருமலை என்ற சமணக்கிராமத்திலுள்ள ஓர் கல்வெட்டால், அதிகைமான் அதிகன் அல்லது வடமொழியில் ஸுதிக: என்று கூறப்பட்டுள்ள கேரளதேசத்தரசனெருவன் இருந்தானென்பதும் அவனுக்கு இராஜராஜனென்று மற்றொருபெயருண்டென்பதும் இவன்வம்சத்தில் எழினி அல்லது வடமொழியில் யவநிகா என்ற ஓரரசனிருந்தானென்பதும் இராஜராஜனுடைய குமாரனை விடு காதழகியபெருமாள் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட ஊரை ஆண்டானென்பதும் தெரிகின்றன. வடமொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஊர் தமிழில் தகடூர் என்று வழங்கிவந்ததாகத்தோற்றுகின்றது. மைஸூர் இராச்சியத்தில் தகடூர் என்று சொல்லப்பட்ட ஊர் ஒன்றிருக்கிறது. நெடுஞ்சடையன் என்று பெயர் பெற்ற பாண்டிய அரசனுற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஓர் வட்டெழுத்துத் தாம்பிரப் பட்டயத்தில், அப்பாண்டியன் அதியன் என்ற சிற்றரசனைக் காவிரி வடகரையி லிருக்கும் ஐயாவேலி அயிநூர் புகழியூர் என்ற ஊர்களில் யுத்தஞ்செய்து சயித்த தாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கரிகால்வளவன் : இப்பெயர் வடமொழியில் கரிகாலः என்று எழுங்கியதாகத் தெரிகிறது. கரிகாலः என்பது, யானை அல்லது யானைச்சேனைகளுக்கு நமன் என்று பொருள்படும். கால்கறுத்திருந்ததினால், இவன் கரிகால்வளவனென்று பெயர்பெற்றனென்று சிலர்கூறுவர். [வளவன் - சோழன்.] சோழராஜாக்களில் கரிகாலன் என்று பெயர்பெற்றவரிருவர்; முதல்வன், பட்டினப்பாலை கொண்ட வன்; இரண்டாங்கரிகாலன், சிறுபிராயத்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்செய்த வன்; இவன், தஞ்சைக்கோயிலெடுப்பித்த ராஜராஜசோழனுடைய தமையன். பொருநராற்றுப்படையில், "தாய்வயிற் றிருந்து தாயமெய்திப் பிறந்து" என்று கரி கால்வளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் சிறப்பித்திருக்கிறார்; இதேவிஷயம், பெரிய புராணத்தில் கோச்செங்கட்சோழநாயனர்புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சோழன்செங்கணான், கோச்செங்கட்சோழன் : அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் களில் ஒருவன்; நன்னிலம் அம்பர் முதலான ஸ்தலங்களில் எடுப்பித்த சிவாலய ங்கள், இவனால் எடுப்பிக்கப்பட்டனவென்று தேவாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

விசேடக்குறிப்பு.

"களவழிக்கவிதைபொய்கையுரைசெய்யவுதியன்
கால்வழித்தனையேவட்டியரசிட்டவன்"

என்று கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன் இவனே. திருமங்கைமன்னன் பாடிய பெரியதிருமொழியில் ஆறும்பத்தில் ஆறுந்திருமொழியில் செங்கணான் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

*தொண்டைமான்: ஒருசோழன் சிறப்புப்பெயராகிய ஆதொண்டையென்னும் பதத்திலிருந்துண்டான காரணப்பெயரென்று சிலர்கூறுவர். சோழர் பல்லவர்களைச் சயித்து அவர்களுடையநாட்டைக் கைக்கொண்டபின், பல்லவகுலத்தைச் சேர்ந்த மன்னவர்கள் தொண்டைமான் என்ற பட்டப்பெயரைப்பெற்றுச் சோழராஜாக்களின்கீழ்ச் சிற்றரசராய்க் காஞ்சிமண்டலத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த நாட்டையும் ஆண்டுகொண்டுவந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட கருணாகரத்தொண்டைமான் என்பவன் இத்தன்மையையுடைய சிற்றரசர்களில் ஒருவன். தஞ்சாவூரில் சாமந்தநாராயணவிண்ணகர் என்று ஒரு விஷ்ணுகோயில் எடுப்பித்துச் சாமந்தநாராயண சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற ஒரு கிராமம் உண்டாக்கி அந்தக்கிராமத்தில் வியாக்கியாதாக்களாயிருந்த சதுர்வேதிபட்டர்கள் நூற்றுறுபேர்க்கு விருத்திகளை நியமித்தானென்று தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்றிற் கூறப்பட்டுள்ள சாமந்தநாராயணத்தொண்டைமான் என்பவன் மற்றொருவன். சேக்கிழார்நாயனாரீசகோதரருக்கு அநபாயசோழமஹாராஜன் தொண்டைமான் என்னும் பட்டப்பெயர்கொடுத்ததாகச் சேக்கிழார்நாயனார்சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது. தொண்டைநாடு என்பது, முற்காலத்திற் பல்லவர்கள் அரசாட்சிசெய்த நாட்டின்பெயர். இந்நாட்டுக்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமென்று மற்றொருபெயருண்டு.

நன்னன்: இப்பெயரையுடைய சிற்றரசனொருவன், மலைபடுகடாம் என்ற பாட்டிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன். இவன் ஆண்ட பல்குன்றக்கோட்டம் என்றநாடு வட ஆர்க்காடு தென் ஆர்க்காடு 'ஜில்லா'க்களில் அடங்கியிருக்கின்றது.

வெண்ணி: வெண்ணிக்கூற்றம் என்பது அடிக்கடி தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் சொல்லப்படுகின்றது. பேரநங்கைமங்கலம், பூவனூர் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

மிழலைக்கூற்றம்: இக்கூற்றம், தஞ்சாவூர்ப்பெரியகோயிற் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் திருப்பூவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துஞ்சலூர், தண்டலை என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

முத்தூற்றுக்கூற்றம்: இது திருப்பூவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்தில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது; கயலூர் என்ற ஊர் இதைச்சேர்ந்தது.

போதியின்மலை: இம்மலை போதல என்றும் போதலக என்றும் பூர்வகாலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவலோகிதேசுவரன் என்ற பௌத்ததெய்வம் இம்மலையின்மீது இருந்ததாகச்சொல்வதுண்டு.

---

* தொண்டைமானென்பதற்குப்பொருள், பெரும்பாணாற்றுப்படையுரையிற் காண்க.

விசேடக் குறிப்பு.

அரிசில்: இது சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் ஒன்றன்பெயர். இக்நதிக்கும் காவிரிக்கும் நடுவிலிருந்தநாட்டுக்கு முற்காலத்தில் உம்பற்கோண்டார் வளநாடு என்ற பெயர் வழங்கிவந்தது.

தூதிமலை: தென்கன்னட 'ஜில்லா'வில் குதிரைமுக்குமலையென்ற ஒருமலையுண்டு.

கானப்பேர்: பாண்டிநாட்டிற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிற் கானப்பேர் என்ற ஊர் ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டு ஒன்றில் பாண்டிநாட்டைச்சேர்ந்த திருக்கானப்பேர்க்கூற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. பாஞ்சூர் என்ற ஊர் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஈழத்தரசன் பராக்கிரமபாது என்பவனுடைய சேனாபதியின் கைவசத்திற் சிலகாலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.

தகடூர்: இது மைஸூர் இராச்சியத்திலுள்ளது; விடுகாதழகியபெருமாள் என்ற சேரனால் ஆளப்பட்டது.

அம்பர்: (அம்பல்) பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அம்பர் என்ற ஊர் அடிக்கடி சொல்லப்படுகின்றது.

ஆழூர்: மகாபலிபுரம், ஆழூர்க்கோட்டத்தைச்சேர்ந்த ஆழூர்நாட்டிலிருந்ததாக அவ்விடத்துக் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தெரியவருகிறது.

ஆலங்குடி: இப்பெயரையுடைய ஊரொன்று, சோழநாட்டிலிருக்கின்றது. பழைய கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூரின்பெயர், இரும்பூளை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆவூர்: பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு; நித்தவினோதவளநாட்டின் உட்பிரிவான ஆவூர்க்கூற்றம், தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது. விளத்தூர், இரும்புதல் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

எயில்: காஞ்சிநகரம், எயிற்கோட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்று கல்வெட்டுக்களினால் வெளிப்படுகின்றது. தென் ஆர்க்காடு 'ஜில்லா' திண்டிவனம் 'தாலூகா'வில் எயில் என்ற கிராமம் ஒன்றுண்டு.